Holy Bible

Aionian Edition®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament
Language: Aramaic
Syria

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 2/9/2020
Source copyright: Public Domain
John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously and https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ܬܫܡܫܬܐ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

ܬܫܡܫܬܐ at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

1 ..... [illegible]
19 ..... [illegible]
31 ..... [illegible]
51 ..... [illegible]
67 ..... [illegible]
88 ..... [illegible]
96 ..... [illegible]
104 ..... [illegible]
110 ..... [illegible]
113 ..... [illegible]
116 ..... [illegible]
118 ..... [illegible]
120 ..... [illegible]
122 ..... [illegible]
123 ..... [illegible]
126 ..... [illegible]
128 ..... [illegible]
129 ..... [illegible]
130 ..... [illegible]
136 ..... [illegible]
138 ..... [illegible]
141 ..... [illegible]
143 ..... [illegible]
145 ..... [illegible]
146 ..... [illegible]
147 ..... [illegible]
148 ..... [illegible]

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

ܐܒܝܢܐ ,ܡܐܪܝ ܐܠܗܐ ܩܛܠ ܩܕܡ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܡܢܘ ܩܪܝܢ ܠܗ ܕܝܢ ܚܠܩܘ ܠܒܘܫܝ
ܩܫܐ ܥܠܘܗܝ
23:34 ܡܬܬܝ

מלכים

1 דוד המלך זקן בא בימים ויכסוהו בבגדים ולא יחם
2 לו׳ ויאמרו עבדיו אליו יבקשו לאדוני המלך נערה
בתולה ותעמד לפני המלך וסכנת אותו ושכבה בחיקך
3 ואדוני המלך יחם׳ ויבקשו נערה יפה בכל גבול
ישראל ותמצא את אבישג השונמית ותבא אל המלך
4 והנערה יפה עצומה מאד ותהי לסוכנת את המלך
ושרתהו והמלך לא ידעה׳ 5 ואדניה בן חגית אמר
אני אמלוך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים
לפניו׳ 6 ולא עצבו אביו מימים לאמר מדוע עשית
ככה׳ וגם הוא טוב מאד ואותו ילדה אחרי אבשלום׳
7 ויועץ לו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן
ויעזרו אחרי אדניה׳ 8 וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע
ונתן הנביא ושמעי ורעי וגבורי הדוד לא היו עם
אדניה׳ 9 ויזבח אדניה צאן ובקר ומריא עם אבן
הזחלת אשר אצל עין רוגל ויקרא לכל אחיו בני המלך
ולכל אנשי יהודה עבדי המלך׳ 10 ואת נתן הנביא
ובניהו ואת גבורי הדוד לא קרא לאחיו׳ 11 ותאמר
בת שבע אל שלמה בנה לאמר הלא שמעת כי מלך
אדניה בן חגית ואדוננו דוד לא ידע׳ 12 ועתה לכה
נא אעצך עצה ומלט את נפשך ואת נפש בנך שלמה׳
13 לך ובאת אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה
אדוני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך
ימלוך אחרי והוא ישב על כסאי׳ 14 והנה עודך
מדברת עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את
דבריך׳ 15 ותבא בת שבע אל המלך חדרה והמלך
זקן מאד ואבישג השונמית משרתת את המלך׳
16 ותקד בת שבע ותשתחו למלך׳ ויאמר המלך מה
לך׳ 17 והיא אמרה אליו אדני אתה נשבעת בה׳
אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלוך אחרי והוא
ישב על כסאי׳ 18 והנה עתה אדניה מלך ואתה אדני
המלך לא ידעת׳ 19 וזבח שור ומריא וצאן הרבה
ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן ולשר הצבא
ולשלמה עבדך לא קרא׳ 20 ואתה אדני המלך עיני
כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני
המלך אחריו׳ 21 והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו
והיה אני ובני שלמה חטאים׳ 22 והנה עודנה מדברת
עם המלך ונתן הנביא בא׳ 23 ויגידו למלך לאמר
הנה נתן הנביא׳ ויבא לפני המלך וישתחו אל המלך
אפיו ארצה׳ 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
יאדוני המלך אחרי׳ ויבא עתה הנה׳ 25 כי הוא ירד
היום ויזבח שור ומריא וצאן הרבה וקרא לכל בני
המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים
ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך שלמה׳ 26 ואתי
עבדך ואת צדוק הכהן ואת בניהו בן יהוידע ואת
שלמה עבדך לא קרא׳ 27 האם מאת אדני המלך
נעשה הדבר הזה ולא הודעת לעבדיך מי ישב על
כסא אדני המלך אחריו׳ 28 ויען המלך דוד ויאמר
קראו לי לבת שבע׳ ותבא לפני המלך ותעמד לפני
המלך׳ 29 ונשבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה
את נפשי מכל צר׳ 30 כי אם כאשר נשבעתי לך
בי׳ יהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלוך
אחרי והוא ישב תחתי על כסאי׳ כי כן אעשה היום
הזה׳ 31 ותקד בת שבע אפים ארצה ותשתחו למלך
ותאמר יחי אדני המלך דוד לעולם׳ 32 ויאמר המלך
דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן
יהוידע׳ ויבאו לפני המלך׳ 33 ויאמר אליהם המלך
קחו אתכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה
בני על הפרדה אשר לי ויורדתם אותו אל גיחון׳
34 ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך
על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך
שלמה׳ 35 ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי
והוא ימלך תחתי׳ ואותו צויתי להיות נגיד על
ישראל ועל יהודה׳ 36 ויען בניהו בן יהוידע את
המלך ויאמר אמן יאמר יהוה אלהי אדני המלך׳
37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי עם
שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד׳
38 וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע
והכרתי ופלתי וירכיבו את שלמה על פרדת המלך
דוד ויוליכו אתו אל גיחון׳ 39 ולקח צדוק הכהן
את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו
בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה׳
40 ועלו כל העם אחריו והעם מחללים בחלילים
ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם׳
41 ושמע אדניה וכל הקרואים אתו ואכל מן
הזבח׳ ויהי כאשר כלה אדניה לאכל ויקול
שופר ויאמר מה קול העיר המהומה׳ 42 עודנו
מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא׳ ויאמר
אדניה בא כי איש חיל אתה ובשורה טובה תביא׳
43 ויען יונתן ויאמר אדניה אדוננו המלך דוד
המליך את שלמה׳ 44 ושלח המלך אתו את צדוק
הכהן ואת נתן הנביא ואת בניהו בן יהוידע
והכרתי ופלתי וירכיבו אתו על פרדת המלך׳
45 וימשחו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגיחון
ויעלו משם בשמחה ותהם העיר׳ זה הקול אשר
שמעתם׳ 46 וגם שלמה ישב על כסא המלכות׳
47 וגם עבדי המלך בא לברך את אדוננו המלך דוד
לאמר יטב אלהיך את שם שלמה מן שמך וגדל את
כסאו׳ והמלך השתחוה על המטה׳ 48 וגם כה אמר
המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום
מושב על כסאי׳ ועיני רואות׳ 49 ויחרדו וקמו
כל הקרואים אשר אתו׳ ואדניה יירא מפני שלמה
ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח׳ 50 ויגד לשלמה
לאמר הנה אדניה יירא את המלך שלמה והנה
יחזיק בקרנות המזבח לאמר ישבע לי המלך שלמה
היום אם יהרג עבדו בחרב׳ 51 ויאמר שלמה אם
יהיה לאיש חיל ושערת מראשו לא תפול ארצה
ואם רע יימצא בו ומת׳ 52 וישלח המלך שלמה
ויורידו מן המזבח׳ ויבא ויתחוה למלך שלמה
ויאמר לו שלמה לך לביתך׳

2 1 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו
לאמר׳ 2 אני הולך בדרך כל הארץ וחזקת והיית
לאיש׳ 3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו לשמר חקיו מצותיו ומשפטיו וערותיו
כאשר כתוב בתורת משה למען תשכיל את כל
אשר תפנה׳ 4 למען יקים יהוה את דברו אשר
דבר עלי לאמר׳ אם ישמרו בניך דרכם להתהלך
לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם׳ לא יכרת לך
איש מעל כסא ישראל׳ 5 וגם אתה ידעת את אשר
עשה לי יואב בן צרויה׳ אשר עשה לשני צבאות
ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר׳ אשר הרגם
ויציא דמי מלחמה בשלום׳ ויתן דם מלחמה
בחגרו אשר במתניו ובנעליו אשר ברגליו׳
6 ועשית כחכמתך׳ ולא תורד שיבתו בשלום
שאולה׳ 7 ולבני ברזלי הגלעדי עשה חסד׳
והיו מאכלי שלחנך׳ כי כן קרבו אלי בברחי
מפני אבשלום אחיך׳ 8 והנה עמך שמעי בן גרא
בן הימני מבחרים׳ אשר קלל אותי קללה נמרצת
ביום לכתי מחנים׳ וירד לקראתי הירדן׳ ואשבע
לו ביהוה לאמר׳ אם אמיתך בחרב׳ 9 ועתה אל
תנקהו׳ כי איש חכם אתה׳ וידעת את אשר תעשה
לו׳ והורדת את שיבתו בדם שאולה׳ 10 וישכב
דוד עם אבתיו׳ ויקבר בעיר דוד׳ 11 והימים
אשר מלך דוד על ישראל ארבע עשרה שנה׳
בחברון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים
ושלש שנים׳ 12 ושלמה ישב על כסא דוד אביו
ותכן מלכותו מאד׳ 13 ואדניה בן חגית בא אל
בת שבע אם שלמה׳ ותאמר השלום בא׳ ויאמר
שלום׳ 14 ויאמר דבר לי אליך׳ ותאמר דבר׳
15 ויאמר אתה ידעת כי לי היה המלוכה׳ ואלי
שמו כל ישראל פני המלוכה׳ ותסב המלוכה
ותהי לאחי׳ כי מאת יהוה היתה לו׳ 16 ועתה
שאלה אחת אנכי שואל מאתך׳ אל תשיבני את
פני׳ ותאמר לו אמר נא׳ 17 ויאמר דבר נא
באזני שלמה המלך׳ כי לא יגיד את פניך׳
ותתן לי את אבישג השונמית לאשה׳ 18 ותאמר
בת שבע טוב׳ אני אדבר עליך אל המלך׳
19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על
אדניה׳ והמלך קם לקראתה והשתחו לה׳ וישב
על כסאו׳ והכסא לאם המלך׳ וישב לימינו׳
20 ותאמר שאלה קטנה אנכי שואלת מאתך׳
אל תשב את פני׳ ויאמר המלך לה אמי׳ כי אשיב
את פניך׳ 21 ותאמר יתן אבישג השונמית את
אדניה אחיך לאשה׳ 22 ויען המלך שלמה ויאמר
לאמו ולמה את שאלת אבישג השונמית לאדניה
הן שאל לו את הממלכה׳ כי הוא אחי הגדול
ממני׳ ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה׳
23 ותשבע המלך שלמה׳ לאמר כה יעשה לי אלהים
וכה יוסיף׳ כי אם לא דבר אדניה את הדבר הזה
בנפשו׳ 24 ועתה חי יהוה אשר הכין אותי וישבני
על כסא אבי ועל בית דוד׳ אם לא אדניה יומת
היום׳ 25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן
יהוידע׳ ויפגע בו׳ וימת׳ 26 ולאביתר הכהן
אמר המלך שלמה׳ לך לך׳ אל ענתות׳ אל שדותיך
כי איש מות אתה׳ ביום הזה לא אמיתך׳ יען
נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אביך
ויען נעניתה בכל אשר נענה אבי׳ 27 ויגרש
שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה׳ למלא את
דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלו׳
28 והשמועה באה יואב׳ כי יואב נטה אחרי
אדניה׳ ולא נטה אחרי אבשלום׳ ויברח יואב
אל אהל יהוה׳ ויחזק בקרנות המזבח׳ 29 ויגד
למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה׳ והנה
אצל המזבח׳ ותשלח שלמה את בניהו בן יהוידע
לאמר׳ לך פגע בו׳ 30 ויבא בניהו אל אהל יהוה
ויאמר לו כה אמר המלך צא׳ ויאמר לא׳ כי פה
אמות׳ ויבא בניהו דבר אל המלך לאמר׳ כה
דבר יואב׳ ויענני כה׳ 31 ויאמר אליו המלך
עשה כדבר׳ ופגע בו׳ וקברתו׳ והסר את דם
חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי׳
32 ויהוה ישיב דמו בראשו׳ אשר פגע בשני
אנשים צדיקים וטובים ממנו׳ והרג אותם בחרב
ואבי דוד לא ידע׳ אבנר בן נר שר צבא ישראל
ועמשא בן יתר שר צבא יהודה׳ 33 ושבו דמם
בראש יואב ובראש זרעו לעולם׳ ולדוד ולזרעו
ולביתו ולכסאו יהי שלום עד עולם מאת יהוה׳
34 ויעל בניהו בן יהוידע׳ ויפגע בו׳ וימיתהו
ויקבר בביתו במדבר׳ 35 ויתן המלך את בניהו
בן יהוידע תחתיו על הצבא׳ וצדוק הכהן נתן
המלך תחת אביתר׳ 36 ויקרא המלך לשמעי
ויאמר לו בנה לך בית בירושלים׳ ושבת שם
ולא תצא משם אנה ואנה׳ 37 והיה ביום צאתך
והעברת את נחל קדרון׳ ידע תדע כי מות תמות׳
דמך יהיה בראשך׳ 38 ויאמר שמעי אל המלך
הדבר טוב׳ כאשר אדני המלך דבר כן יעשה
עבדך׳ ויגר שמעי בארץ פלשתים ימים רבים׳
39 ויהי מקצה שלשת שנים׳ וברחו שני עבדי
שמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת׳ ויגידו לשמעי
לאמר׳ הנה עבדיך בגת׳ 40 ויקם שמעי׳ ויחבש
את חמרו׳ וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו׳
וילך שמעי׳ ויבא עבדיו מגת׳ 41 ויגד לשלמה
לאמר׳ הלך שמעי מירושלים גתה׳ ויבא׳
42 וישלח המלך ויקרא לשמעי׳ ויאמר לו׳ הלא
השבעתיך ביהוה׳ והעדתי בך׳ לאמר׳ ידע תדע
כי מות תמות׳ ואמר אליך׳ הדבר הטוב אשר
שמעתי׳ 43 ולמה לא שמרת שבועת יהוה׳
ומצוה אשר צויתיך׳ 44 ויאמר המלך אל שמעי
אתה ידעת את כל הרעה׳ אשר ידעה לבבך׳
אשר עשית לדוד אבי׳ והשיב יהוה את רעתך
בראשך׳ 45 והמלך שלמה ברוך׳ וכסא דוד יהיה
נכון לפני יהוה עד עולם׳ 46 ויצו המלך
בניהו בן יהוידע׳ ויצא׳ ויפגע בו׳ וימת׳
ותכן הממלכה ביד שלמה׳

3 1 וויתרבא שלמה את פרעה מלך מצרים
ויקח את בת פרעה׳ ויביאה אל עיר דוד׳ עד
כלתו לבנות את בית יהוה׳ ואת חומת ירושלים
סביב׳ 2 רק העם מזבחים בבמות׳ כי לא נבנה
בית לשם יהוה׳ עד הימים׳ 3 ואהב שלמה את
יהוה׳ להלך בחקות דוד אביו׳ רק בבמות הוא
זבח׳ ומקטיר׳ 4 וילך המלך גבעונה׳ לזבח שם׳
כי הוא הבמה הגדולה׳ אלף עלות׳ יעלה שלמה
על המזבח ההוא׳ 5 בגבעון נראה יהוה אל שלמה
בחלום הלילה׳ ויאמר אלהים׳ שאל מה אתן לך׳
6 ויאמר שלמה׳ אתה עשית עם עבדך דוד אבי
חסד גדול׳ כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה
וביושר לבב עמך׳ ותשמר לו את החסד הגדול
הזה׳ ותתן לו בן ישב על כסאו׳ כיום הזה׳
7 ועתה יהוה אלהי׳ אתה המלכת את עבדך תחת
דוד אבי׳ ואנכי נער קטן׳ לא אדע צאת ובוא׳
8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת׳ עם רב׳ אשר
לא יספר ולא יתמנה׳ מרב׳ 9 ותתן לעבדך לב
שומע׳ לשפט את עמך׳ להבין בין טוב לרע׳
כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה׳
10 ויטב הדבר בעיני אדני׳ כי שאל שלמה את
הדבר הזה׳ 11 ויאמר אליו אלהים׳ יען אשר
שאלת את הדבר הזה׳ ולא שאלת לך ימים רבים
ולא שאלת לך עשר׳ ולא שאלת נפש אויביך׳
ולא שאלת לך ימים׳ כי אם שאלת לך בינה׳
לשמע משפט׳ 12 הנה עשיתי כדבריך׳ הנה נתתי
לך לב חכם ונבון׳ אשר כמוך לא היה לפניך
וגם אחריך לא יקום כמוך׳ 13 וגם אשר לא
שאלת נתתי לך׳ גם עשר וכבוד׳ אשר לא היה
איש כמוך בכל המלכים׳ 14 והיה אם תלך בדרכי
לשמר חקי ומצותי׳ כאשר הלך דוד אביך׳
והארכתי את ימיך׳ 15 ויקץ שלמה׳ והנה חלום׳
ויבא ירושלים׳ ויעמד לפני ארון ברית אדני
ויעל עולות׳ ויעש שלמים׳ ויעש משתה לכל
עבדיו׳ 16 אז תבאנה שתי נשים זונות אל המלך
ותעמדנה לפניו׳ 17 ותאמר האשה האחת׳ בי אדני
אני והאשה הזאת יושבת בבית אחד׳ ואלד עמה
בבית׳ 18 ויהי ביום השלישי׳ לאחר לדתי׳
ותלד גם האשה הזאת׳ ואנחנו יחדו׳ אין זר
אתנו בבית׳ רק שתינו בבית׳ 19 ויקם בן האשה
הזאת בלילה׳ כי שכבה על בנה׳ 20 ותקם בתוך
הלילה׳ ותקח את בני מצדי׳ בעת אמתך ישנה׳
ותשכבהו בחיקה׳ ואת בנה המת תשכבהו בחיקי׳
21 ואקם בבקר לינק את בני׳ והנה מת׳ ואתבוננה
אליו בבקר׳ והנה לא היה בני אשר ילדתי׳
22 ותאמר האשה האחרת׳ לא׳ כי בני החי׳
ובנך המת׳ ותאמר׳ לא׳ כי בנך המת׳ ובני החי׳
ותדברו לפני המלך׳ 23 ויאמר המלך׳ זאת תאמר
זה בני החי׳ ובנך המת׳ ותאמר׳ לא׳ כי בנך
המת׳ ובני החי׳ 24 ויאמר המלך׳ קחו לי חרב׳
ויביאו חרב׳ לפני המלך׳ 25 ויאמר המלך׳
גזרו את הילד החי לשנים׳ ותנו את המחצית
לאחת׳ ואת המחצית לאחת׳ 26 ותאמר האשה
אשר בנה החי׳ אל המלך׳ כי נכמרו רחמיה
אל בנה׳ ותאמר׳ בי אדני׳ תנו לה את הילד
החי׳ והמת אל תמיתוהו׳ ותאמר׳ גם לי גם לך
יהיה׳ גזרו׳ 27 ויען המלך׳ ויאמר׳ תנו לה
את הילד החי׳ והמת אל תמיתוהו׳ הוא אמו׳
28 ויראו כל ישראל׳ את המשפט׳ אשר שפט
המלך׳ ויראו מפני המלך׳ כי חכמת אלהים בקרבו
לעשות משפט׳

לחמה בנים לאחיהם 10 מה רב יפיך אשר
אהבוך עלמות 11 ריחיך לריח שמנים
תורק שמך על כן עלמות אהבוך 12 אחריך
נרוצה אל חדרי המלך נגילה ונשמחה בך
נזכירה דדיך מישרים אהבוך 13 שחורה
אני ונאוה בנות ירושלים כאהלי קדר כיריעות
שלמה 14 אל תראוני שאני שחרחרת שאני
שזפתני שמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה
את כרמים כרמי שלי לא נטרתי 15 הגידה
לי אשר אהבה נפשי איכה תרעה איכה
תרביץ צהרים פן אהיה עטיה על עדרי
חבריך 16 הן יפה את רעיתי הן יפה עיניך
יונים 17 הן יפה דודי אף נעים אף
ערשנו רענן 18 קרות בתינו ארזים רהטינו
ברותים

4

הן יפה רעיתי הן יפה עיניך יונים
מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו
מהר גלעד 2 שניך כעדר הקצובות
שעלו מן הרחצה שכולן מתאימות
ושכלה אין בהן 3 כחוט השני שפתותיך
ומדברך נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד
לצמתך 4 צוארך כמגדל דוד בנוי לתלפיות
אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים
5 שני דדיך כשני עפרים תאומי צבי
הרועים בשושנים 6 עד שיפוח היום
ונסו הצללים אלך לי אל הר המר ואל
גבעת הלבונה 7 כולך יפה רעיתי ומום
אין בך 8 אתי מלבנון כלה אתי מלבנון
תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר
וחרמון מגרות אריות מהרי נמרים
9 לבבתיני אחתי כלה לבבתיני באחד
עיניך באחד רהט צוארך 10 מה יפו
דודיך אחתי כלה מה טובו דודיך מיין
ושם שמניך מכל בשמים 11 נופת תטפנה
שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך
וריח שלמתיך כריח הלבנון 12 גן נעול
אחתי כלה מעין חתום 13 שלחיך פרדס
רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים
14 נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי
לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים
15 מעין גנים באר מים חיים ונזלים
מן לבנון 16 עורי צפון ובואי תימן
הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו
ויאכל פרי מגדיו

5

באתי לגני אחתי כלה אריתי מרי
עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי
ייני אכלו רעים שתו ודודים 2 אני
ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי
לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שרוי
נטף ראשי קוצותי רסיסי לילה 3
פשטתי את כתנתי איכה אלבשנה רחצתי
את רגלי איכה אטנפם 4 דודי שלח
ידו מן החור ומעי המו עליו 5
קמתי אני לפתח דודי ומר עברו
כפי ואצבעותי מר עבר על כפות
המנעול 6 פתחתי אני לדודי ודודי
חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיו
ולא מצאתיו קראתי לו ולא ענה
לי 7 מצאוני השמרים הסובבים
בעיר הכוני פצעוני נשאו את
רדידי מעלי שומרי החומות 8
השבעתי אתכם בנות ירושלים אם
תמצאו את דודי מה תגידו לו
שחולת אהבה אני 9 מה דודך
מדוד יפה הכלה בנשים אם
מדודך מה דודך מדוד שכך
השבעתנו 10 דודי צח ואדום
דגול מרבבה 11 ראשו כתם
פז קוצותיו תלתלים שחרות
כעורב 12 עיניו כיונים על
אפיקי מים רחצות בחלב
יושבות על מלאת 13 לחייו
כערוגת הבשם מגדלות
מרקחים שפתותיו שושנים
נטפות מר עבר 14 ידיו גלילי
זהב ממלאים בתרשיש מעיו
עשת שן מעולפת ספירים
15 שוקיו עמודי שש יסודים
על אדני פז מראיו כלבנון
בחור כארזים 16 חכו ממתקים
וכולו מחמדים זה דודי וזה
רעי בנות ירושלים

6

אנה הלך דודך היפה בנשים
אנה פנה דודך ונבקשנו עמך
2 דודי ירד לגנו לערוגת
הבשם לרעות בגנים וללקט
שושנים 3 אני לדודי ודודי
לי הרועה בשושנים 4 יפה
את רעיתי כתרצה נאוה
כירושלים אימתנית כנדגלות
5 הסבי עיניך מנגדי שהם
הרהיבוני שערך כעדר העזים
שגלשו מן הגלעד 6 שניך
כעדר הרחלים שעלו מן
הרחצה שכולן מתאימות
ושכלה אין בהן 7 כפלח
הרמון רקתך מבעד לצמתך
8 ששים המה מלכות ושמנים
פילגשים ועלמות אין מספר
9 אחת היא יונתי תמתי
אחת היא לאמה ברה היא
ליולדתה ראו בנות ויאשרוה
מלכות ופילגשים ויהללוה
10 מי זאת הנשקפה כשחר
יפה כלבנה ברה כחמה
אימתנית כנדגלות 11 אל
גנת אגוז ירדתי לראות
באביב הנחל לראות הפרח
הגפן הנצו הרמונים 12
לא ידעתי נפשי שמתני
מרכבות עמי נדיב 13
שובי שובי השולמית שובי
שובי ונחזה בך מה תחזו
בשולמית כמחולת המחנים

7

מה יפו פעמיך בנעלים
בת נדיב חמקי ירכיך
כחלאי יד אמן 2 שרריך
אגן הסהר אל יחסר המזג
בטן ערמת חטים שושנים
3 שני שדיך כשני עפרים
תאומי צבי 4 צוארך כמגדל
השן עיניך ברכות בשער
בת רבים אפך כמגדל הלבנון
צופה פני דמשק 5 ראשך
עליך כהרמל ודלת ראשך
ארגמן מלך אסור ברהטים
6 מה יפית ומה נעמת
אהבה בתענוגים 7 זאת
קומתך דמתה לתמר ושדיך
לאשכלות 8 אמרתי אעלה
בתמר אחזה בסנסניו
ויהיו נא שדיך כאשכלות
הגפן ורוח אפך כתפוחים
9 וחכך כיין הטוב הולך
לדודי למישרים דובב
שפתי ישנים 10 אני לדודי
ואל תשוקתו אלי 11
לכה דודי נצא השדה
נלין בכפרים 12 נשכימה
לכרמים נראה אם פרחה
הגפן פתח הסמדר הנצו
הרמונים שם אתן את
דודי לך 13 הדודאים
נתנו ריח ועל פתחינו
כל מגדים חדשים וגם
ישנים דודי צפנתי לך

לחיי לוי ויעשו לכבוד אביהם מעשה ויקבר
אביהם אחרי אביהם ויראו אחי יוסף כי מת
אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף והשב
ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אנחנו
אתו ועתה אבינו צוה לפני אביך לאמר
כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו
וגם אחיו הלכו ויפלו לפניו ויאמרו הננו
לך לעבדים ויאמר אליהם יוסף אל תיראו
כי התחת אלהים אני ואתם חשבתם עלי
רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום
הזה להחיות עם רב ועתה אל תיראו אנכי
אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר
על לבם ויקרא אביו אל יוסף לאמר בן
מאה ועשר שנים מת אביך בטרם אמותה
ויעבר יוסף ואחיו כל אשר צוה אביו
ויקברו אתו בשדה המכפלה אשר לפני
ממרא ויעבר יוסף ואחיו ומלאו אתו
כל עבדיו וזקני ארץ מצרים ובית יוסף
וכל בית אביו רק טפם וצאנם ובקרם
עזבו בארץ גשן וגם רכב עלה עמו
ויהי המחנה כבד מאד ויספד יוסף
לאביו שבעת ימים ויראו יושבי הארץ
הכנעני את אבל בגרן האטד ויקרא
שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן
ויעשו בניו לו כן כאשר צוה אתם
ישאו בניו אתו ארצה כנען ויקברו
אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה
אברהם את השדה לאחזת קבר מאת
עפרן החתי על פני ממרא ויראו
אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו
לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב
לנו את כל הרעה אשר גמלנו אנחנו
אתו ויצו אל יוסף לאמר אביך
צוה לפני מותו לאמר כה תאמרו
ליוסף אנא שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא
נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך
יוסף בדברם אליו וגם אחיו הלכו
ויפלו גם הם לפניו ויאמרו הננו
לך לעבדים ויאמר אליהם יוסף
אל תיראו כי התחת אלהים אני
ואתם חשבתם עלי רעה אתם
אלהים חשבה לטובה למען עשה
כיום הזה להחיות עם רב ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל אתכם
ואת טפכם וינחם אותם וידבר
על לבם ויקרא אביו אל יוסף
לאמר בן מאה ועשר שנים מת
אביך בטרם אמותה ויעבר יוסף
ואחיו כל אשר צוה אביו ויקברו
אתו בשדה המכפלה אשר לפני
ממרא ויעבר יוסף ואחיו ומלאו
אתו כל עבדיו וזקני ארץ מצרים
ובית יוסף וכל בית אביו רק טפם
וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן
וגם רכב עלה עמו ויהי המחנה
כבד מאד ויספד יוסף לאביו
שבעת ימים ויראו יושבי הארץ
הכנעני את אבל בגרן האטד
ויקרא שמה אבל מצרים אשר
בעבר הירדן ויעשו בניו לו כן
כאשר צוה אתם ישאו בניו אתו
ארצה כנען ויקברו אתו במערת
שדה המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחזת קבר מאת עפרן
החתי על פני ממרא ויראו אחי
יוסף כי מת אביהם ויאמרו אולי
ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את
כל הרעה אשר גמלנו אנחנו אתו
ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה
לפני מותו לאמר כה תאמרו ליוסף
אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם
כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף

34 לכן הנני רואה אל הרבים ואל החכמים ואל
הסופרים ומהם תהרגו וצלבתם ומהם תלקו
בשבטיכם בבתי כנסיותיכם ותרדפו מעיר
אל עיר 35 למען יבוא עליכם כל דם צדיק
שנשפך על הארץ מדם הבל הצדיק עד דם
זכריה בן ברכיה אשר הרגתם בין הבית
ובין המזבח 36 אמן אני אומר לכם כל אלה
יבואו על הדור הזה 37 ירושלים ירושלים
הקוראת לנביאים והסוקלת אל השלוחים
אליה כמה פעמים רציתי לקבץ בניך כאשר
יקבץ האם את אפרוחיה תחת כנפיה ולא
אביתם 38 הנה יעזב לכם ביתכם שממה
39 כי אמר אני לכם לא תראו אותי מעתה
עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה

8 1 ויצא ישוע מן המקדש והולך לו
ותלמידיו באו אליו להראות לו את בנין
המקדש 2 ויען ישוע ויאמר אליהם הראיתם
את כל אלה הלא אמן אני אומר לכם לא
יעזב פה אבן על אבן אשר לא תתפרץ
3 ובשבתו על הר הזיתים ניגשו אליו
תלמידיו לבדם לאמר אמר נא לנו מתי
יהיו אלה ומה אות בואך וסוף העולם
4 ויען ישוע ויאמר אליהם הזהרו פן
יטעה אתכם איש 5 כי רבים יבאו בשמי
לאמר אני הוא המשיח ואת רבים יטעה
6 ואם תשמעו מלחמות ושמועות מלחמות
אל תבהלו כי הכל יבוא אך לא הקץ
בעוד מועד 7 כי יקום גוי נגד גוי וממלכה
נגד ממלכה ורעב ורעידות אדמה בכל
מקום 8 כל אלה יהיו תחלת חבלים
9 אז יסגירו אתכם לצרות ולהרגכם
ותהיו שנואים לכל הגוים בגלל שמי
10 ואז יכשלו רבים ויבגדו איש את רעהו
ויתנו איש את רעהו 11 ורבים נביאי שקר
יקומו ויטעו רבים 12 ובגלל רבות
הרשעה תקרר אהבת רבים 13 אך
המתאמץ עד הקצה הוא יושע 14 ובשורת
המלכות הזאת תבשר בכל תבל לעדות
לכל הגוים ואז יבוא הקץ 15 לכן
כאשר תראו את שקוץ השמם אשר דבר
עליו דניאל הנביא עומד במקום הקדוש
(הקורא יבין) 16 אז הנה אשר ביהודה
יברחו אל ההרים 17 אשר על הגג
אל יורד לקחת מן הבית 18 ואשר
בשדה אל ישב לקחת בגדו 19 ואוי
לנשים הרות ולמיניקות בימים ההם
20 והתפללו כי לא יהיה בריחתכם
בחורף ולא בשבת 21 כי אז תהיה
צרה גדולה אשר לא היתה מראשית
העולם ועד עתה ולא תהיה עוד 22 ואם
לא קצרו הימים לא יוותר בשר כל
אדם אך בגלל הנבחרים יקצרו הימים
23 אז אם יאמר אדם אליכם הנה
המשיח כאן הנה הוא שם אל תאמינו
24 כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר
ויעשו אותות ומופתים גדולים לתעות
אם אפשר גם את הנבחרים 25 הנה
הגדתי לכם מראש 26 לכן אם יאמרו
לכם הנה הוא במדבר אל תצאו הנה
הוא בחדרים אל תאמינו 27 כי כאשר
הברק יצא מן המזרח ונראה עד המערב
כן יהיה בוא בן האדם 28 אשר תמצאו
הפגר שם יתקבצו הנשרים 29 ומיד
אחרי צרות הימים ההם החשך יחשך
והירח לא יאיר אורו והכוכבים יפלו
מן השמים וכוחות השמים יתנועעו
30 ואז יראה אות בן האדם בשמים
ואז יספדו כל שבטי הארץ ויראו את
בן האדם בא על ענני השמים בכח
ובכבוד רב 31 ויבא מלאכיו בשופר
גדול ויקבצו את נבחריו מארבע הרוחות
מקצה השמים ועד קצה הארץ

32 ויהי בעבר אל־הגלעד ויבא יעקב רגליו ויישא
פניו וילך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים׃ 33 ויאמר
יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם־המקום
ההוא מחנים׃ 34 ויעקב שלח מלאכים לפניו אל־עשו
אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃ 35 ויצו אתם לאמר כה
תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם־לבן גרתי
ואחר עד־עתה׃ 36 ויהי־לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה
ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃ 37 ויבאו המלאכים
אל־יעקב לאמר באנו אל־אחיך אל־עשו וגם הולך לקראתך
וארבע מאות איש עמו׃ 38 ויירא יעקב מאד ויצר לו
ויחץ את־העם אשר־אתו והצאן והבקר והגמלים לשני
מחנות׃ 39 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת והכהו
והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 40 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטיבה עמך׃ 41 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 42 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 43 ואתה אמרת היטב איטיב עמך
ושמתי את־זרעך כחול הים אשר לא־יספר מרב׃
44 ויהי־שם הלון בשנה ההוא ולקח מן־הבא בידו מנחה
לעשו אחיו׃ 45 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו
כה אמר עבדך יעקב עם־לבן גרתי ואחר עד־עתה׃
46 ואשלחה מנחה לאדני לעשו ואני גם־הוא אחרי
המנחה׃ 47 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת והכהו
והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 48 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 49 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 50 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 51 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 52 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 53 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 54 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 55 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 56 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 57 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 58 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 59 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 60 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 61 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 62 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 63 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 64 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 65 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 66 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 67 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 68 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 69 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 70 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 71 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 72 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 73 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 74 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 75 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 76 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 77 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 78 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 79 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 80 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 81 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 82 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 83 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 84 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 85 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 86 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 87 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 88 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 89 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 90 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 91 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 92 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 93 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 94 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 95 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 96 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 97 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 98 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 99 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 100 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 101 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 102 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 103 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 104 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 105 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 106 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 107 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 108 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 109 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 110 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 111 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 112 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 113 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 114 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 115 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 116 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 117 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 118 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 119 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 120 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 121 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 122 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 123 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 124 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 125 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 126 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 127 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 128 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 129 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 130 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 131 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 132 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 133 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 134 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 135 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 136 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 137 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 138 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 139 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 140 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 141 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 142 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 143 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 144 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 145 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 146 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 147 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 148 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 149 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 150 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 151 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 152 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 153 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 154 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 155 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 156 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 157 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 158 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 159 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 160 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 161 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 162 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 163 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 164 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 165 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 166 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 167 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 168 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 169 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 170 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 171 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 172 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 173 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 174 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 175 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 176 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 177 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 178 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 179 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 180 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 181 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 182 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 183 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 184 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 185 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 186 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 187 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 188 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 189 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 190 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 191 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 192 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 193 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 194 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 195 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 196 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 197 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 198 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 199 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 200 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 201 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 202 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 203 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 204 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 205 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 206 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 207 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 208 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 209 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 210 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 211 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 212 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 213 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 214 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 215 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 216 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 217 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 218 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 219 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 220 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 221 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 222 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 223 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ 224 ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך והיטבתי עמך׃ 225 קטנתי מכל החסדים
ומכל האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי
את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ 226 הצילני
נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פן־יבא והכני
אם על־בנים׃ 227 ויאמר אם־יבא עשו אל־המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃

21 נעלם בם ירבעם ויבא
ירושלים ויקהל את־כל־בית
יהודה ומטה־בנימין
מאה וחמשים אלף בחור
22 ויהי דבר־אלהים אל־שמעיה
איש־האלהים לאמר׃ 23 אמר
אל־רחבעם בן־שלמה מלך
יהודה וכל־בית־יהודה
ובנימין וליתר העם לאמר׃
24 כה אמר יהוה לא תעלו
וגם־לא תלחמו עם־אחיכם
בני־ישראל שובו איש לביתו
כי מאתי היה הדבר הזה׃
25 ויבן ירבעם את־שכם
בהר אפרים וישב בה
ויצא משם ויבן את־פנואל׃
26 ויאמר ירבעם בלבו עתה
תשוב הממלכה לבית דוד׃
27 אם־יעלה העם הזה
לעשות זבחים בבית יהוה
בירושלים ושב לב־העם
הזה אל־אדוניהם אל־
רחבעם מלך יהודה והרגוני
ושבו אל־רחבעם מלך
יהודה׃ 28 ויועץ המלך
ויעש שני עגלי זהב
ויאמר אליהם רב לכם
מעלות ירושלים הנה
אלהיך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים׃ 29 וישם
את־אחד בבית־אל
ואת־האחד נתן בדן׃
30 והדבר הזה היה לחטא
וילכו העם לפני־אחד
עד־דן׃ 31 ויעש בית
במות ויעש כהנים
מקצות העם אשר לא
מבני לוי׃ 32 ויעש חג
בחדש השמיני בחמשה
עשר יום בחדש כחג
אשר ביהודה ויעל
על־המזבח כן עשה
בבית־אל לזבח לעגלים
אשר עשה ויצב בבית־אל
את־כהני הבמות אשר עשה׃
33 ויעל על־המזבח אשר
עשה בבית־אל בחמשה
עשר יום בחדש השמיני
בחדש אשר בדה מלבו
ויעש חג לבני ישראל
ויעל על־המזבח להקטיר׃
34 ואיש אלהים בא
מיהודה בדבר יהוה
אל־בית־אל וירבעם עמד
על־המזבח להקטיר׃
35 ויזעק על־המזבח
בדבר יהוה ויאמר
מזבח מזבח כה אמר
יהוה הנה בן נולד
לבית דוד יאשיה שמו
וזבח על־יך הכהנים
הבמות המקטרים עליך
ועצמות אדם יזרו עליך׃
36 ויתן ביום ההוא מופת
לאמר זה המופת אשר
דבר יהוה הנה המזבח
יקרע ונשפך הדשן
אשר על־המזבח׃
37 ויהי כשמע המלך
את־דבר איש האלהים
אשר קרא על־המזבח
בבית־אל ויעמד ירבעם
על־המזבח לקטר לא
יכול׃ 38 ויענו אל־
המזבח גם־המזבח
נתץ יתץ כדבר יהוה
אשר־קרא איש האלהים׃
39 ויאמר אל־איש
האלהים הבא מיהודה
הלך־נא אל־אחיך
אל־מה־הם מדברים
ויבא איש האלהים
אל־ירבעם׃ 40 ויאמר
אל־אחיה הנבא־נא
לי מה־הדבר אשר
דבר־אלי אל־ירבעם
ויאמר אחיה אל־
ירבעם לך־נא
אל־מרעיתך׃
41 ויהי בהמה
ירבעם אל־בנו
ויאמר אל־אחיה
הנבא־נא לי מה־
הדבר אשר דבר
יהוה׃ 42 ואחיה
אמר אל־ירבעם
אל־תשב־נא
אל־אשתך
אשר־תמלכי
אל־מה־
הדבר׃

11

ויבא
ירבעם
ירושלים
ויקהל
בית־יהודה
ומלחמה
אל־רחבעם
בן־שלמה
אל־בית־
יהוה׃
2 ויהי
דבר־יהוה
אל־שמעיה
איש־האלהים
לאמר׃
3 אמר
אל־רחבעם
בן־שלמה
מלך־יהודה
ואל־כל־
בית־יהודה
ובנימין
לאמר׃
4 כה
אמר יהוה
לא תעלו
ולא תלחמו
עם־אחיכם
בני־ישראל
שובו איש
לביתו
כי מאתי
היה הדבר
הזה׃
5 ויבן
רחבעם
בירושלים
ויבן ערים
לצורה
ויתן בה
מגנים
ומלאים
לחם
ושמן
ויין׃
6 וכל־
הערים
אשר־בנה
רחבעם
ומגנים
ויכן בהם
ראשים
ומלאים
לחם
ושמן
ויין׃
7 ומגנים
אשר־בנה
ויחזק
בהם
ויתן בהם
נגידים
ואוצר
מאכל
ושמן
ויין׃
8 ומלא
אל־כל
הערים
ומגנים
ויחזק
בהם
ויכן בהם
נגידים
ואוצר
מאכל
ושמן
ויין׃
9 ואל־
כל־הערים
אשר־בנה
בתי־אבות
לכהנים
ולבני־לוי
אשר־בכל־
ישראל
נצבו
מגבולם
ויבאו
לירושלים
10 מאז
עזבו
כהני־יהוה
ולוים
אתם
מכל־
גבולם׃
11 ויעמד
ירבעם
אתם
לכהנים
לבמות
ולשעירים
ולעגלים
אשר עשה׃
12 ומאחרי
כל־שבטי
ישראל
הנתנים
לבם לדרוש
את־יהוה
אלהי־
ישראל
באו
לירושלים
לזבח
ליהוה
אלהי
אבתיהם׃
13 ויחזקו
את־מלכות
יהודה
ויאמצו
את־רחבעם
בן־שלמה
שלשת
שנים
כי־הלכו
דרך
דוד
ושלמה
שלשת
שנים׃
14 ובן־
מחלת
בת־יריות
בן־דוד
לאשה
ואביהיל
בת־אליאב
בן־ישי׃
15 ותלד
לו בנים
יעוש
ושמריה
וזהם׃
16 ואחרי
כן לקחה
מעכה
בת־אבשלום
את־אביה
ואת־עתי
ואת־זיזא
ואת־שלומית׃
17 ויאהבו
את־רחבעם
מעכה
בת־אבשלום
מכל־
הנשים
ושבעים
נשים
ומאתים
פילגשים
ויולד
עשרים
ושמונה
בנים
וששים
בנות׃
18 ויאהב
רחבעם
את־מעכה
בת־אבשלום
מכל־
נשיו
ופילגשיו
כי שמונה
עשרה
נשים
לקח
ושבעים
פילגשים
הולידו׃
19 ויולד
לו בנים
אלישמע
וארם
ומעכה
בת־אבשלום
לאבה
ויעיאל
וזיזא
ושלומית
ותבנית
ויעדו
ובעזא
ויעיש
ושמריה
ורחם׃
20 ומעכה
בת־אבשלום
ילדה
לרחבעם
את־אביה
ואת־עתי
ואת־זיזא
ואת־שלומית׃
21 ואת־
מעכה
אהב
רחבעם
מכל־
נשיו
ופילגשיו
כי נשים
לקח
שמונה
עשרה
ופילגשים
שבעים
הולידו
ויבן
עשרים
ושמונה
בנים
וששים
בנות׃
22 ויעמד
רחבעם
את־אביה
בן־מעכה
לנגיד
לאחים
כי־לו
למלוכה
היה׃
23 ויתחכם
ויפרץ מכל־
בניו
בכל־ארצות
יהודה
ובכל־
הערי
המבצר
ויתן
להם
מזון
לרב
ויבקש
נשים
לרבות׃
24 (Geenna g1067) כה
אמר יהוה
לא תעלו
וגם־לא
תלחמו
עם־אחיכם
בני־ישראל
שובו איש
לביתו
כי מאתי
היה הדבר
הזה׃
25 ויבן
ירבעם
את־שכם
בהר אפרים
וישב בה
ויצא משם
ויבן את־
פנואל׃
26 ויאמר
ירבעם בלבו
עתה תשוב
הממלכה
לבית דוד׃
27 אם־יעלה
העם הזה
לעשות זבחים
בבית יהוה
בירושלים
ושב לב־העם
הזה אל־
אדוניהם אל־
רחבעם מלך
יהודה והרגוני
ושבו אל־
רחבעם מלך
יהודה׃
28 ויועץ
המלך
ויעש שני
עגלי זהב
ויאמר אליהם
רב לכם
מעלות
ירושלים
הנה אלהיך
ישראל אשר
העלוך
מארץ מצרים׃
29 ואת־
האחד נתן
בבית־אל
ואת־האחד
נתן בדן׃
30 והדבר
הזה היה
לחטא
ויבא העם
לפני־אחד
עד־דן׃
31 ויעש
בית במות
ויעש כהנים
מקצות
העם אשר
לא־היו
מבני לוי׃
32 ויעש
חג בחדש
השמיני
בחמשה
עשר יום
בחדש כחג
אשר
ביהודה
ויעל
על־המזבח
כן עשה
בבית־אל
לזבח
לעגלים
אשר עשה
ויצב
בבית־אל
את־כהני
הבמות
אשר עשה׃
33 ויעל
על־המזבח
אשר עשה
בבית־אל
בחמשה
עשר יום
בחדש
השמיני
בחדש אשר
בדה מלבו
ויעש חג
לבני ישראל
ויעל
על־המזבח
להקטיר׃
34 ואיש
אלהים בא
מיהודה
בדבר יהוה
אל־בית־אל
וירבעם עמד
על־המזבח
להקטיר׃
35 ויזעק
על־המזבח
בדבר יהוה
ויאמר
מזבח מזבח
כה אמר
יהוה הנה
בן נולד
לבית דוד
יאשיה שמו
וזבח על־יך
הכהנים
הבמות
המקטרים
עליך
ועצמות
אדם יזרו
עליך׃
36 ויתן
ביום ההוא
מופת
לאמר זה
המופת
אשר דבר
יהוה הנה
המזבח
יקרע
ונשפך
הדשן
אשר
על־המזבח׃
37 ויהי
כשמע
המלך
את־דבר
איש
האלהים
אשר קרא
על־המזבח
בבית־אל
ויעמד
ירבעם
על־המזבח
לקטר
לא יכול׃
38 ויענו
אל־המזבח
גם־המזבח
נתץ יתץ
כדבר יהוה
אשר־קרא
איש
האלהים׃
39 ויאמר
אל־איש
האלהים
הבא־נא
אל־מה־
הדבר
אשר־דבר
אלי׃
40 ויאמר
אל־אחיה
הנבא־נא
לי מה־
הדבר
אשר־דבר
אלי
אל־ירבעם
לך־נא
אל־מרעיתך׃
41 ויהי
הבהמה
ירבעם
אל־בנו
ויאמר
אל־אחיה
הנבא־נא
לי מה־
הדבר
אשר דבר
יהוה׃
42 ואחיה
אמר אל־
ירבעם
אל־תשב־נא
אל־אשתך
אשר־תמלכי
אל־מה־
הדבר׃

12

ויבא
רחבעם
שכמה
כי־שכם
באו כל־
ישראל
להמליך
אתו׃
2 ויהי
כשמע
ירבעם
בן־נבט
והוא
עדיין
במצרים
אשר
ברח
מפני
המלך
שלמה
וישב
ירבעם
ממצרים׃
3 ויקראו
אליו
וישלחו
ירבעם
ואל־
כל־ישראל
לאמר׃
4 אבינו
הקשה
את־עלנו
ועתה
הקל
מעבדת
אבינו
הקשה
ומעלו
הכבד
אשר־נתן
עלינו
ונעבדך׃
5 ויאמר
אליהם
עוד
שלשת
הימים
ושובו
אלי
וילך
העם׃
6 ויועץ
המלך
רחבעם
את־
הזקנים
אשר
היו
עמדים
לפני
שלמה
אביו
בהיותו
חי
לאמר
איך
אתם
יועצים
להשיב
את־
העם
הזה׃
7 ויאמרו
אליו
לאמר
אם־
היום
תהיה
עבד
לעם
הזה
ועבדתם
ונתתם
להם
דבר־
טוב
והיו
לך
עבדים
כל־
הימים׃
8 והוא
עזב
את־
עצת
הזקנים
אשר
יעצוהו
ויועץ
את־
הנערים
אשר
גדלו
אתו
אשר
עמדים
לפניו׃
9 ויאמר
אליהם
מה־
אתם
יועצים
ונשיב
דבר
את־
העם
הזה
אשר
דברו
אלי
לאמר
הקל
מעבדת
אבינו
אשר
נתן
עלינו׃
10 וידברו
אתו
הנערים
אשר
גדלו
אתו
לאמר
כה
תאמר
אל־
העם
הזה
אשר
דברו
אליך
לאמר
אבינו
הכבד
את־
עלנו
ואתה
הקל
מעלינו
כה
תאמר
אליהם
קטני
עבה
מתני
אבי׃
11 ועתה
אבי
הכביד
עליכם
עול
ואני
אוסיף
על־
עולכם
אבי
יסר
אתכם
בשוטים
ואני
בעקרבים׃
12 ויבא
ירבעם
וכל־
העם
אל־
רחבעם
ביום
השלישי
כאשר
דבר
המלך
לאמר
שובו
אלי
ביום
השלישי׃
13 ויענם
המלך
קשה
ויעזב
המלך
רחבעם
את־
עצת
הזקנים
אשר
יעצוהו׃
14 וידבר
אתם
לאמר
אבי
הכביד
עליכם
עול
ואני
אוסיף
על־
עולכם
אבי
יסר
אתכם
בשוטים
ואני
בעקרבים׃
15 ולא
שמע
המלך
אל־
העם
כי־היתה
נסבה
מעם
יהוה
למען
הקים
את־
דברו
אשר
דבר
יהוה
ביד
אחיה
השלני
אל
ירבעם
בן־נבט׃
16 וכל־
ישראל
כראות
המלך
את־
אזנם
לא
שמע
אליהם
ויענו
המלך
לאמר
מה־
לנו
חלק
בדוד
ולא
נחלה
לנו
בבן־
ישי
לאהליך
ישראל
עתה
ראה
בביתך
דוד
וילך
ישראל
לאהליו׃
17 ובני
ישראל
היושבים
בערי
יהודה
ורחבעם
מלך
עליהם
ויעבר
רחבעם
המלך
לשלח
את־
אדורם
אשר
על־
המס
ויסקלו
בו
כל־
ישראל
אבן
וימת
ויתחזק
המלך
רחבעם
לעלות
המרכבה
לנוס
ירושלים׃
18 ויפשע
ישראל
בבית
דוד
עד
היום
הזה׃
19 ויהי
כשמע
כל־
ישראל
כי־שב
ירבעם
ויקראו
אתו
אל־
העדה
וימליכו
אתו
על־
כל־ישראל
לא־היה
אחר
מלך
לבית
דוד
אלא
שבט
יהודה
לבדו׃
20 ויהי
כשמע
כל־
ישראל
כי־שב
ירבעם
ויקהל
אתו
אל־
העדה
ויתן
אתו
על־
כל־ישראל
לא־היה
אחר
מלך
לבית
דוד
אלא
שבט
יהודה
לבדו׃
21 ויבא
רחבעם
ירושלים
ויקהל
את־כל־
בית־יהודה
ומטה־
בנימין
מאה
וחמשים
אלף
בחור
עשי
מלחמה
להלחם
עם־בית
ישראל
להשיב
את־
הממלכה
לרחבעם
בן־שלמה׃
22 ויהי
דבר־
אלהים
אל־
שמעיה
איש
האלהים
לאמר׃
23 אמר
אל־
רחבעם
בן־שלמה
מלך
יהודה
וכל־
בית־יהודה
ובנימין
וליתר
העם
לאמר׃
24 כה
אמר יהוה
לא תעלו
ולא תלחמו
עם־אחיכם
בני־ישראל
שובו איש
לביתו
כי מאתי
היה הדבר
הזה׃
25 ויבן
ירבעם
את־שכם
בהר אפרים
וישב בה
ויצא משם
ויבן את־
פנואל׃
26 ויאמר
ירבעם בלבו
עתה תשוב
הממלכה
לבית דוד׃
27 אם־יעלה
העם הזה
לעשות זבחים
בבית יהוה
בירושלים
ושב לב־העם
הזה אל־
אדוניהם אל־
רחבעם מלך
יהודה והרגוני
ושבו אל־
רחבעם מלך
יהודה׃
28 ויועץ
המלך
ויעש שני
עגלי זהב
ויאמר אליהם
רב לכם
מעלות
ירושלים
הנה אלהיך
ישראל אשר
העלוך
מארץ מצרים׃
29 ואת־
האחד נתן
בבית־אל
ואת־האחד
נתן בדן׃
30 והדבר
הזה היה
לחטא
ויבא העם
לפני־אחד
עד־דן׃
31 ויעש
בית במות
ויעש כהנים
מקצות
העם אשר
לא־היו
מבני לוי׃

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהודו
ועד כוש שבע ומאה ועשרים מדינה׃ 2 בימים ההם
כאשר שב המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר
בשושן הבירה׃ 3 בשנה שלשית למלכו עשה משתה
לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הרתמים והפקידים
לפניו׃ 4 בהראותו את עשר עשר רב מלכותו
ואת יקר תפארת גדלתו ימים רבים שבעים יום׃
5 וכאשר כלו הימים האלה עשה המלך לכל העם
הנמצא בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת
ימים בחצר גנת ביתן המלך׃ 6 חור כרפס ותכלת
אחזים בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי
שיש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר
וסחרת׃ 7 והשקות בכלי זהב כלים כלים מלכות
היין רב כאשר יד המלך׃ 8 והשתיה כדת אין אנס
כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון
איש ואיש׃ 9 גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים
בית המלכות אשר למלך אחשורוש׃ 10 ביום השביעי
כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא
בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים
את פני המלך אחשורוש׃ 11 לבא את ושתי המלכה
לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים
את יפיה כי טובת מראה היא׃ 12 ותמאן המלכה
ושתי לבוא בדבר המלך אשר על יד סריסיו ויקצף
המלך מאד וחמתו בערה בו׃ 13 אז אמר המלך
לחכמים יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל
יודעי דת ודין׃ 14 והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא
תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי
רואי פני המלך הישבים ראשונה במלכות׃
15 כדת מה לעשות למלכה ושתי על אשר לא עשתה
את מאמר המלך אחשורוש׃ 16 ויאמר ממוכן
לפני המלך והשרים לא על המלך לבד עוה ושתי
המלכה כי אם על כל השרים ועל כל העמים
אשר בכל מדינות המלך אחשורוש׃ 17 כי יצא
דבר המלכה אל כל הנשים לבזות בעליהן בעיניהן
באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי
המלכה לפניו והיא לא באה׃ 18 וכזאת תאמרנה
שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה
אל כל שרי המלך וכבזיון וקצף הרבה׃ 19 אם על
המלך טוב יצא דבר מלכותו מלפניו ויכתב בדתי
פרס ומדי ולא יעבר אשר לא תבוא ושתי המלכה
לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעתה
אשר טובה ממנה׃ 20 ונשמע פתגם המלך אשר יעשה
בכל מלכותו כי גדולה היא וכל הנשים יתנו יקר
לבעליהן למגדול ועד קטן׃ 21 וישר הדבר בעיני
המלך ושרים כדבר מומכן לעשות כדבר אמתלאי
אשר שלח אגרות אל כל מדינות המלך אל מדינה
ומדינה ככתבה וגם אל עם ועם כלשונו להיות כל
איש וכל איש מדבר בלשון עמו׃ 22 ויהי אחר
הדברים האלה כשכך חמת המלך אחשורוש זכר
את ושתי וכאשר נגזר עליה׃ 23 ויאמרו נערי
המלך המשרתים אותו יבקשו לנערות בתולות
טובות מראה׃ 24 ויפקד המלך פקידים בכל
מדינות ממלכתו ויקבצו את כל נערות בתולות
טובות מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים
אל יד הגי סריס שמר הנשים ונתן תמרוקיהן׃
25 ונערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת
ושתי׃ 26 ויטב הדבר לפני המלך ויעשן כן׃
27 באיש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי
בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני׃ 28 אשר
הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלה עם יכניה
מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל׃
29 ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דודו כי
אין לה אב ואם ונערה יפת תאר וטובת מראה
ובמות אביה ואמה לקחו מרדכי לו לבת׃
30 ויהי בהשמע את דבר המלך וטעמו והיה בהקבץ
נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי נלקחה
אסתר אל בית המלך אל יד הגי שומר הנשים׃
31 ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו
מהרה לתת את שמניה תמרוקיה ואת מנתה
ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך
ויטב אתה ואת נערותיה לבית הנשים׃ 32 לא
הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי כאשר
צוה מרדכי אל אסתר לבלתי הגיד׃ 33 ומרדכי
מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום
אסתר ואת אשר יעשה בה׃ 34 בהיות בתולות
אסתר אל המלך אחשורוש בשנה השביעית בחדש
הרביעי בשלשה עשר בו׃ 35 ויהי אחר הדברים
האלה בגדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא
האגגי וישא וינשאהו וישם כסאו מעל כל השרים
אשר אתו׃ 36 וכל עבדי המלך אשר בשער המלך
כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך
ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה׃ 37 ויאמרו עבדי
המלך אל מרדכי מדוע אתה עבר את מצות המלך
׃ 38 ויהי כאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם
ויגידו להמן לראות העמדים מרדכי כי הגיד להם
אשר הוא יהודי׃ 39 וירא המן כי אין מרדכי כרע
ולא משתחוה אליו ויתמלא המן חמה׃ 40 ויבז
בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו להם את
עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים
אשר בכל ממלכת אחשורוש עם מרדכי׃ 41 בחדש
הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך
אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום
אל יום ומחדש אל חדש לאבד את שנים עשר
חדש הוא חדש אדר׃

13

ויאמר המן למלך אחשורוש יש עם אחד מפוצץ
ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותיך ודתיהם
שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ואין
לשים אותם׃ 2 אם על המלך טוב יכתב להאבידם
ועשרת אלפים כסף אשקול על ידי עשי המלאכה
להביא אל גנזי המלך׃ 3 ויסר המלך את טבעתו
מידו ויתנה אל המן בן המדתא האגגי צר היהודים
׃ 4 ויאמר המן אל המלך אחשורוש העם הנאבד
מעם אל כל מדינות מלכותיך ודתיהם שונות מכל
עם ואת דתי המלך אינם עשים ואין לשים אותם
׃ 5 אם על המלך טוב יכתב לאבדם ואני אשקול
עשרת אלפים כסף על ידי עשי המלאכה לבא אל
גנזי המלך׃ 6 ויסר המלך את טבעתו מידו
ויתנה אל המן בן המדתא האגגי צר היהודים
׃ 7 בראשון בחדש הראשון שנת שתים עשרה
למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן
מיום אל יום ומחדש אל חדש לשנים עשר חדש
הוא חדש אדר׃ 8 ויאמר המן אל המלך אחשורוש
יש עם אחד מפוצץ ומפרד בין העמים בכל מדינות
מלכותיך ודתיהם שונות מכל עם ואת דתי המלך
אינם עשים ואין לשים אותם׃ 9 אם על המלך
טוב יכתב לאבדם ואני אשקול עשרת אלפים
ככר כסף על ידי עשי המלאכה לבא אל בית גנזי
המלך׃ 10 ויסר המלך את טבעתו מידו ויתנה
אל המן בן המדתא האגגי צר היהודים׃ 11 ויאמר
המלך אל המן הכסף נתון לך והעם לעשות בו
כטוב בעיניך׃ 12 ויקרא סופרי המלך בחדש
הראשון בשלשה עשר יום בו ויכתב ככל אשר
צוה המן אל אחשי פחות המלך ואל הסגנים אשר
על מדינה ומדינה וגם אל שרי עם ומדינה
ומדינה ככתבה ולעם ולשונו נכתב בשם המלך
אחשורוש ונחתם בטבעת המלך׃ 13 וספרים
נשלחים ביד הרצים אל כל מדינות המלך לאבד
להרג ולהשמיד את כל היהודים מנער וזקן
טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים
עשר הוא חדש אדר ושללם לבז׃ 14 פתשגן
הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל
העמים להיות עתדים ליום הזה׃ 15 הרצים
יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן
הבירה והמלך והמן שתו ועיר שושן נבוכה׃
14 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי
את בגדיו ויתלבש שק ואפר ויצא בתוך העיר
ויזעק זעקה גדולה ומרה׃ 15 ועד לפני שער
המלך בא כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש
שק׃ 16 ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר
המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים צום
וספד ושק ואפר הרבו לרבים׃ 17 ותבואינה
נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה המלכה ותתחל
המלכה מאד לקראת מרדכי לשלח בגדים להלביש
אתו ולהסיר שקו מעליו ולא קבל׃ 18 אז קרא
אסתר להתך מן סריסי המלך אשר העמיד לפניה
ותצו אליו אל מרדכי׃ 19 התך יצא אל מרדכי
אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך׃ 20 ויגד
מרדכי לו את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף
אשר אמר המן לשקול על ידי עשי המלאכה
בגנזי המלך ליהודים לאבדם׃ 21 וגם את דת
כתב נתן בשושן הבירה להשמידם נגד מרדכי
הראה לו׃ 22 ותצו אסתר לאמר׃ 23 לך כנס את
כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל
תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם
אני ונערותי אצום כן ואבא אל המלך אשר לא
כדת אשר לא כדת ואם כאשרתי אבדתי׃
24 ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו
אסתר׃

מחנה,

21 ואל מי אמר אל כל אשר אתי
ואל כל אשר אתי לא תלכו אל
מקום אשר אלך שם כי אם
אל מקום אשר אלך שם לגור
22 אם אם אתי אתם אם אם
אתם אל מקום אשר אלך שם
אל מקום אשר אלך שם לגור
אתי אל מקום אשר אלך שם
אל מקום אשר אלך שם לגור
23 (aiōn g165) ויאמר אליהם
אל מקום אשר אלך שם לגור
אתי אל מקום אשר אלך שם
אל מקום אשר אלך שם לגור
אתי אל מקום אשר אלך שם
24 ויקרא שמו
מקום אשר אמר אל מקום אשר
אמר אל מקום אשר אמר אל

מפשטים בה כלום 21 וגם כלים
אשר יטמא בהם ויעבר במים
ואם לא יטבל ולא יבא השמש
וטהר ואחר יאכל מן הקדשים
כי הוא לחמו: 22 נבלה וטרפה
לא יאכל לטמאה בה אני יהוה:
23 ואם אל אחות בת איש כהן
לא תהיה לו לא תאכל בתרומת
הקדשים: 24 וזרע אהרן ובניו
לאמר אל אהרן ואל בניו ואל
כל בני ישראל לאמר אליהם
איש איש מזרע אהרן והוא צרוע
או זב בקדשים אשר יקדישו
בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו
והכרתי הנפש ההוא מלפני
אני יהוה: 25 ואיש אשר יגע
בכל טמא נפש או באדם אשר
יטמא לו בכל טמאתו: 26 נפש
אשר תגע בו ולא יטבל במים
וטבל בשמש וטהר ואחר יאכל
מן הקדשים כי לחמו הוא:
27 בהמה כי יולד ושבעת ימים
תהיה תחת אמה ומיום השמיני
והלאה יקבל לרצון קרבן אשה
ליהוה: 28 ובשור או בשה אתו
ואתה לא תשחטו ביום אחד:
29 וכי תזבחו זבח תודה ליהוה
לרצנכם תזבחו: 30 ביום ההוא
יאכל לא יותיר ממנו עד בקר
אני יהוה: 31 ושמרתם מצותי
ועשיתם אתם אני יהוה:
32 ולא תחללו את שם קדשי
ונקדשתי בתוך בני ישראל
אני יהוה מקדשכם: 33 המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה: 34 ומלאתם את
הצצת בשנה השביעית לא תזרע
שדך ולא תכרם כרמך:
35 את ספיח קצירך לא תגזר
ואת בציר נזירך לא תבצר
שנת שבתון יהיה לארץ:
36 ובקרתם אתה ואתך
ובהמתך ואשר בארצך
תהיה כל תבואתה לאכלה:
37 ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת תמרים
וענף עץ עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם
שבעת ימים: 38 חג אתם
אותו חג ליהוה שבעת ימים
בשנה: 39 אך בחמשה עשר
יום לחדש השביעי באספכם
את תבואת הארץ
תחגו את חג יהוה שבעת
ימים בשנה חג עולם לדרתיכם
בחדש השביעי תחגוהו:
40 ביום הראשון מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו: 41 ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם שבעת ימים
בשנה חג אתו חקת עולם
לדרתיכם בחדש השביעי
תחגוהו: 42 בסכות תשבו
שבעת ימים כל האזרח בישראל
ישבו בסכות: 43 למען ידעו
דרתיכם כי בסכות הושבתי
את בני ישראל בהוציאי
אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם: 44 וידבר משה
את מועדי יהוה אל בני ישראל

15

1 ויאמר יהוה אל משה
לאמר: 2 צו את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית זך כתית
למאור להעלות נר תמיד:
3 מחוץ לפרכת העדת באהל
מועד יערך אתו אהרן מערב
עד בקר לפני יהוה תמיד
חק עולם לדרתיכם: 4 על
המנרה הטהרה יערך את הנרות
לפני יהוה תמיד: 5 ולקחת
סלת ואפית אתה עשרה
חלות שתים העשרון החלה
האחת: 6 ושמת אותם שתים
מערכות שש החלה על
השלחן הטהר לפני יהוה:
7 ונתת על המערכת לבנה
זכה והיתה ללחם לאזכרה
אשה ליהוה: 8 ביום השבת
יערכנו לפני יהוה תמיד
מאת בני ישראל ברית עולם:
9 והיתה לאהרן ולבניו
ואכלוהו במקום קדש כי קדש
קדשים הוא לו מאשי יהוה
חק עולם: 10 ויצא בן אשה
ישראלית ובן איש מצרי
בתוך בני ישראל וינצו
במחנה בן האשה הישראלית
ובן האיש הישראלי: 11 ויקב
בן האשה הישראלית את
השם ויקלל ויביאו אל משה
ושם אמו שלומית בת דברי
למטה דן: 12 וינחו אתו
במשמר לפרש להם על פי
יהוה: 13 וידבר יהוה אל
משה לאמר: 14 הוצא את
המקלל אל מחוץ למחנה
וסמכו כל השמעים את ידיהם
על ראשו ורגמו אתו כל
העדה: 15 ואל בני ישראל
תדבר לאמר איש איש כי
יקלל אלהיו ונשא חטאו:
16 ונקב שם יהוה מות יומת
רגום ירגמו בו כל העדה
כגר כאזרח בנקבו שם
יומת: 17 ואיש איש כי יכה
כל נפש אדם מות יומת:
18 ומכה נפש בהמה ישלמנה
נפש תחת נפש: 19 ואדם
כי יתן מום בעמיתו כאשר
עשה כן יעשה לו: 20 שבר
תחת שבר עין תחת עין
שן תחת שן כאשר יתן מום
באדם כן ינתן בו: 21 ומכה
בהמה ישלמנה ומכה אדם
יומת: 22 משפט אחד יהיה
לכם כגר כאזרח יהיה כי
אני יהוה אלהיכם:
23 וידבר משה אל בני
ישראל ויוציאו את המקלל
אל מחוץ למחנה ויסקלו
אבנים אתו ובני ישראל
עשו כאשר צוה יהוה את
משה: 24 ואל בני ישראל
דבר לאמר איש איש כי
יקלל אלהיו ונשא חטאו:
25 ונקב שם יהוה מות יומת
רגום ירגמו עליו בני העדה
כגר כאזרח בנקבו שם
יומת: 26 וכי יגור אתכם
גר או אשר בתוככם והקריב
אשה ליהוה כאשר תעשה
יעשה: 27 חלב בהמה וחלב
הצאן אשר יקרבו אשה
ליהוה: 28 ובן בקר ובן צאן
אותו ואתו לא תשחטו
ביום אחד: 29 וכי תזבחו
זבח תודה ליהוה לרצנכם
תזבחו: 30 ביום ההוא
יאכל לא יותיר ממנו עד בקר
אני יהוה: 31 ושמרתם
מצותי ולא תעשו אתם
אני יהוה: 32 ולא תחללו
את שם קדשי ונקדשתי
בתוך בני ישראל אני יהוה
מקדשכם: 33 המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יהוה:

מלכים

17 1 ואליהו התשבי מתשבי גלעד אמר אל־אחאב חי־יהוה
אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם־יהיה השנים האלה
טל וגשם כי אם־לפי דברי׃ 2 ויהי דבר־יהוה אליו לאמר׃
3 לך מזה וצפנת לך אל־נחל כרית אשר על־פני הירדן׃
4 והיה מן־הנחל תשתה ואת־הערבים צויתי לכלכלך שם׃
5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב אל־נחל כרית אשר
על־פני הירדן׃ 6 והערבים מביאים לו לחם בבקר ובשר
לחם בערב ומן־הנחל היה שתה׃ 7 והי מקץ ימים יבש
הנחל כי לא היה גשם בארץ׃ 8 ויהי דבר־יהוה אליו לאמר׃
9 קום לך צרפתה אשר לצידון ושבת שם הנה צויתי
שם אשה אלמנה לכלכלך׃ 10 ויקם וילך צרפתה ויבא
אל־פתח העיר והנה־שם אשה אלמנה מקשטת עצים ויקרא
אליה ויאמר קחי־נא־לי מעט־מים בכלי ואשתה׃ 11 ותלך
לקחת ויקרא־לה ויאמר קחי־נא־לי פת־לחם בידך׃
12 ותאמר חי־יהוה אלהיך אם־יש־לי מעוג כי אם־מלא
כף־קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מקשטת עצים
ובאתי ועשיתי לי ולבני ואכלנו והמתנו׃ 13 ויאמר אליה
אליהו אל־תיראי בואי עשי כדבר־אמרך אך עשי־לי
משם עוגה קטנה והוצאת אלי ולבך ולבנך תעשי אחרון׃
14 כי־כה אמר יהוה אלהי ישראל כד־הקמח לא יכלה
וצפחת השמן לא תחסר עד־יום תת יהוה מטר על־פני
האדמה׃ 15 ותלך ותעש כדבר אליהו ותאכל הוא והיא
וביתה ימים׃ 16 כד־הקמח לא כלה וצפחת השמן לא חסרה
כדבר יהוה אשר דבר ביד־אליהו׃ 17 ויהי אחר הדברים
האלה חלה בן־האשה בעל הבית וחלי חזק מאד עד־אין
לו־בו רוח׃ 18 ותאמר אל־אליהו מה־לי ולך איש האלהים
הבאת אלי לזכר עוני ולהמית את־בני׃ 19 ויאמר אליה
תני־לי את־בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל־העליה אשר־הוא
יושב־שם והשכיבהו על־מטתו׃ 20 ויזעק אל־יהוה ויאמר
יהוה אלהי הגם־על־האלמנה אשר־אני מתגורר־עמה
הרעות להמית את־בנה׃ 21 ויתמדד על־הילד שלש פעמים
ויקרא אל־יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב־נא נפש הילד
הזה על־קרבו׃ 22 וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש
הילד על־קרבו ויחי׃ 23 ויקח אליהו את־הילד וירד מן־העליה
הבית אל־הבית ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך׃
24 ותאמר האשה אל־אליהו עתה זאת ידעתי כי־איש אלהים
אתה ודבר־יהוה בפיך אמת׃

18 1 ויהי מימים רבים ודבר־יהוה היה אל־אליהו בשנה
השלישית לאמר לך הראה אל־אחאב ואתנה מטר על־פני
האדמה׃ 2 וילך אליהו להראות אל־אחאב והרעב חזק
בשמרון׃ 3 ויקרא אחאב אל־עובדיה אשר־על־הבית
והעובדיה היה ירא את־יהוה מאד׃ 4 והי בהכרת איזבל
את־נביאי יהוה ויקח עובדיה מאה נביאים וחבא אתם
חמשים חמשים במערה ויכלכלם לחם ומים׃ 5 ויאמר
אחאב אל־עובדיה לך נא אל־הארץ אל־כל־מעינות המים
ואל־כל־הנחלים אולי נמצא־חציר וחיות את־הסוס
ולא־נכרת מן־הבהמה׃ 6 ויחלקו־להם את־הארץ לעבר בה
אחאב הלך דרך־אחד לבדו ועובדיה הלך־דרך אחד לבדו׃
7 ויהי עובדיה בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ותאמר
הלוא אדני אליהו׃ 8 ויאמר אליו אני לך אמר לאדניך
הנה אליהו׃ 9 ויאמר מה־חטאתי כי־אתה נתן את־עבדך
ביד־אחאב להמיתני׃ 10 חי־יהוה אלהיך אם־יש־גוי
וממלכה אשר לא־שלח אדני־שמה לבקשך ואמרו אין
הוא והשבע את־הממלכה והגוי כי לא־מצאך׃ 11 ועתה
אתה אמר לך לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ 12 והי אני
הלכי מאתך ורוח יהוה ישאך אל־אשר לא־אדע ובאתי
להגיד לאחאב ולא־מצאך והמתני ועבדך ירא־יהוה
מנעורי׃ 13 הלוא־הגד לאדני את־אשר־עשיתי בהרג
איזבל את־נביאי יהוה ואת־אשר־הבאתי מאה־איש
מנביאי יהוה מאה איש בחמשים חמשים במערה
וכלכלתים לחם ומים׃ 14 ועתה אתה אמר לך לך אמר
לאדניך הנה אליהו והרגני׃ 15 ויאמר אליהו חי־יהוה
צבאות אשר עמדתי לפניו אם־לא היום אראה אליו׃
16 וילך עובדיה לקראת אחאב ויגד־לו ואחאב הלך
לקראת אליהו׃ 17 והי כראות אחאב את־אליהו ויאמר
אחאב אליו האתה זה עכר ישראל׃ 18 ויאמר לא עכרתי
את־ישראל כי אם־אתה ובית אביך בעזבכם את־מצות
יהוה והלכת אחרי הבעלים׃ 19 ועתה שלח קבץ אלי
אל־כל־ישראל אל־הר הכרמל ונביאי הבעל ארבעת
מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי
שלחן איזבל׃ 20 וישלח אחאב בכל־בני ישראל ויקבץ
את־הנביאים אל־הר הכרמל׃ 21 ויגש אליהו אל־כל־העם
ויאמר עד־מתי אתם פסחים על־שתי הסעפים אם־יהוה
האלהים לכו אחריו ואם־הבעל לכו אחריו ולא־ענו
העם אתו דבר׃ 22 ויאמר אליהו אל־העם אני נותרתי
נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבעת מאות
וחמשים איש׃ 23 יתנו־לנו שני פרים ויבחרו להם
הפר האחד ונתחהו וישימו על־העצים ואש לא שמו
והפר האחר אעשה ונתתי על־העצים ואש לא אשים׃
24 וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה
האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ענו כל־העם
ויאמרו טוב הדבר׃ 25 ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו
לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי־אתם הרבים וקראו
בשם אלהיכם ואש לא תשימו׃ 26 ויקחו את־הפר אשר
נתן־להם ויעשו ויקראו בשם־הבעל מהבקר ועד־הצהרים
לאמר הבעל ענני ולא־היתה קול ואין עונה ויפסחו
על־המזבח אשר עשו׃ 27 והי בצהרים ויתל בהם אליהו
ויאמר קראו בקול־גדול כי־אלהים הוא אולי־שיח
ואולי־רדף־לו אולי־יש דרך׃ 28 ויקראו בקול־גדול
ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים עד־שפך דם
עליהם׃ 29 והי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעת
העלות המנחה ואין קול אין־עונה ואין קשיב׃
30 ויאמר אליהו לכל־העם גשו אלי ויגשו כל־העם
אליו ויתקן את־מזבח יהוה הרוס׃ 31 ויקח אליהו
שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני־יעקב אשר־היה
דבר־יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך׃ 32 ויבן
את־האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית זרע
סאתים׃ 33 וערך העצים וינתח את־הפר וישם על־העצים
ויאמר מלאו ארבע כדים מים והרקו על־העלה
ואל־העצים׃ 34 ויאמר שנו ושנו ויאמר שלשו ושלשו
ויעשו׃ 35 ותלך המים סביבות המזבח גם־את־התעלה
מלא־מים׃ 36 והי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא
ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע
כי־אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי
את־כל־הדברים האלה׃ 37 ענני יהוה ענני וידעו
העם הזה כי־אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את־לבם
אחרנית׃ 38 ותפל אש־יהוה ותאכל את־העלה
ואת־העצים ואת־האבנים ואת־העפר ואת־המים
אשר־בתעלה׃ 39 וכראות כל־העם ויפלו על־פניהם
ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים׃
40 ויאמר אליהם אליהו תפשו את־נביאי הבעל אל־יפלט
מהם איש ויתפשם אליהו וירדם אל־נחל קישון וישחטם
שם׃ 41 ויאמר אליהו אל־אחאב עלה אכל ושתה כי
קול המון הגשם׃ 42 ואחאב עלה לאכל ולשתות
ואליהו עלה אל־ראש הכרמל וישתחו ארצה וישם
פניו בין ברכיו׃ 43 ויאמר אל־נערו עלה־נא הבט
דרך־הים ויעל ויבט ויאמר אין דבר ויאמר שב שבע
פעמים׃ 44 והי בפעם השביעית ויאמר הנה־עב־קטן
כיד־איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל־אחאב אסר
רתם וירד פן־יעצרך הגשם׃ 45 והי עד־כה ושמים
קדרו בעב וגשם ויהי אחאב רכב וילך יזרעאלה׃
46 ויד־יהוה היתה אל־אליהו ויחגר מתניו וירץ
לפני אחאב עד־בואך יזרעאלה׃

אל אלהיך ולא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר ישא את שמו לשוא׃ 8 זכור את יום השבת לקדשו׃ 9 ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך׃ 10 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה
כל־מלאכה אתה ובנך־ובתך עבדך־ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך׃
11 כי־ששת ימים עשה יהוה את־השמים ואת־הארץ את־הים ואת־כל־אשר
בם וינח ביום השביעי על־כן ברך יהוה את־יום השבת ויקדשהו׃ 12 כבד
את־אביך ואת־אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ 13 לא תרצח׃ לא תנאף׃ לא תגנב׃ לא תענה ברעך עד שקר׃
14 ולא תחמד בית רעך לא תתאוה אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו
וחמרו וכל־אשר לרעך׃ 15 וכל־העם רואים את־הקולות ואת־הלפידת
ואת קול השופר והר עשן וראו העם וינועו ויעמדו מרחק׃ 16 ויאמרו אל־משה
דבר־אתה עמנו ונשמעה ואל־ידבר אלהים עמנו פן־נמות׃ 17 ויאמר משה
אל־העם אל־תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה
יראתו על־פניכם לבלתי תחטאו׃ 18 ויעמד העם מרחק ומשה נגש
אל־הערפל אשר שם האלהים׃ 19 ויאמר יהוה אל־משה כה תאמר
אל־בני ישראל אתם ראיתם כי מן־השמים דברתי עמכם׃ 20 לא תעשון
אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם׃ 21 מזבח אדמה תעשה־לי
וזבחת עליו את־עלתיך ואת־שלמיך את־צאנך ואת־בקרך בכל־המקום
אשר אזכיר את־שמי אבוא אליך וברכתיך׃ 22 ואם־מזבח אבנים תעשה־לי
לא־תבנה אתם גזית כי־חרבך הנפת עליהם ותחללם׃ 23 ולא תעלה
במעלות על־מזבחי אשר לא־תגלה ערותך עליו׃ 24 ומזבח אדמה תעשה־לי
זבחי עליו את־עלתיך ואת־שלמיך צאנך ובקרך בכל־המקום אשר אזכיר
את־שמי אבוא אליך וברכתיך׃ 25 ואם־מזבח אבנים תעשה לי
לא־תבנה אתם גזית כי אם־תניף חרבך עליה ותחללה׃ 26 ולא־תעלה
במעלות על־מזבחי אשר לא־תגלה ערותך עליו׃

19 1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃ 2 כי תקנה עבד עברי שש שנים
יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 3 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל־אשה
הוא ויצאה אשתו עמו׃ 4 אם אדניו יתן־לו אשה וילדה־לו בנים או בנות
האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו׃ 5 ואם־אמר יאמר העבד
אהבתי את־אדני את־אשתי ואת־בני לא אצא חפשי׃ 6 והגיש אדניו אתו
אל־האלהים והגיש אל־הדלת או אל־המזוזה ורצע אדניו את־אזנו במרצע
ועבדו לעלם׃ 7 וכי־ימכר איש את־בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃
8 אם־רעת בעיני אדניה אשר לא־יעדה והפדה לעם נכרי לא־ימשל
למכרה בבגדו־בה׃ 9 ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה־לה׃
10 אם־אחרת יקח־לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ 11 ואם־שלש־אלה
לא יעשה־לה ויצאה חנם אין כסף׃ 12 מכה איש ומת מות יומת׃
13 ואשר לא־צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃
14 וכי־יזד איש על־רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃
15 ומכה אביו ואמו מות יומת׃ 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות
יומת׃ 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת׃ 18 וכי־יריבון אנשים והכה
איש את־רעהו באבן או באגרף ולא־ימות ונפל למשכב׃ 19 אם־יקום
והתהלך בחוץ על־משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃
20 וכי־יכה איש את־עבדו או את־אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם
ינקם׃ 21 אך אם־יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃
22 וכי־ינצו אנשים והכו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון
ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ 23 ואם אסון יהיה
ונתת נפש תחת נפש׃ 24 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל
תחת רגל׃ 25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃
26 וכי־יכה איש את־עין עבדו או־עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו
תחת עינו׃ 27 ואם־שן עבדו או־שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת
שנו׃ 28 וכי־יגח שור את־איש או את־אשה ומת סקול יסקל השור
ולא יאכל את־בשרו ובעל השור נקי׃ 29 ואם שור נגח הוא מתמל
שלשם ועודהו בבעליו ולא שמרו והמיתה איש או אשה השור יסקל
גם־בעליו יומת׃ 30 אם־כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר
יושת עליו׃ 31 או בן־יגח הוא או־בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃
32 אם־עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור
יסקל׃ 33 וכי יפתח איש בור או כי־יכרה איש בור ולא יכסנו
והפל־שמה שור או חמור׃ 34 בעל הבור ישלם כסף יתן לבעליו והמת
יהיה לו׃ 35 וכי־יגף שור איש את־שור רעהו ומת והמכרו את־השור החי
וחצו את־כספו וגם את־המת יחצון׃ 36 או הודע כי שור נגח הוא מתמל
ולא יכסנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו׃

30 ומלכי הארץ יתיצבו ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו
לאמר נתקה את מוסרותימו ונשליכה מעלינו ישב בשמים יצחק
4 אדני לעג למו אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו
5 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי אספרה אל חק יהוה
אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך 7 שאל ממני ואתנה גוים
נחלתך ואחזתך אפסי ארץ 8 תרעם בשבט ברזל תנפצם כיוצר
כלי יפוצצם 9 ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ
10 עבדו את יהוה ביראה וגילו לו ברעדה 11 נשקו בר פן
יאנף אדני ותאבדו דרך כי יבער כמעט אשרי כל חוסי בו

21 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלם בנו 2 יהוה מה רבו צרי
רבים קמים עלי 3 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים
סלה 4 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי 5 קולי אל
יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה 6 אני שכבתי ואישנה
הקיצותי כי יהוה יסמכני 7 לא אירא מרבבות עם אשר סביב
שתו עלי 8 קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי
לחי שני רשעים שברת 9 ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה

22 למנצח על אילת השחר מזמור לדוד 2 אלי אלי למה עזבתני
רחוק מישועתי דברי שאגתי 3 אלי יומם אקרא ולא תענה
ולילה ולא דומיה לי 4 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
5 בך בטחו אבתינו בטחו ואפלטם 6 אליך זעקו ונמלטו בך
בטחו ולא בושו 7 ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם
8 כל רואי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש 9 גול אל יהוה
יפלטהו יצילהו כי חפץ בו 10 כי אתה גחני מבטן מבטיחי
על שדי אמי 11 עלי הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה
12 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר 13 סבבוני
פרים רבים אבירי בשן כתרוני 14 פערו עלי פיהם אריה
טרף ושאג 15 כמים נשפכתי ונתפרדו כל עצמותי היה לבבי
כדונג נמס בתוך מעי 16 יבש כחרש כוחי ולשוני תדבק
מלקחי ולעפר מות תשיתני 17 כי סבבוני כלבים עדת
מרעים היקיפוני כארי ידי ורגלי 18 אספר כל עצמותי
המה יביטו ויראו בי 19 יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו
גורל 20 ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חישה 21 הצילה
מחרב נפשי מיד כלב יחידתי 22 הושיעני מפי אריה ומקרני
רמים עניתני 23 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהלך
24 יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל
זרע ישראל 25 כי לא בזה ולא שקץ עני עני ולא הסתיר
פניו ממנו ובשועו אליו שמע 26 מאתך תהלתי בקהל רב
נדרי אשלם נגד יראיו 27 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה
דרשיו יחי לבבכם לעד 28 יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי
ארץ ויתחווו לפניך כל משפחות גוים 29 כי ליהוה המלוכה
ומושל בגוים 30 אכלו ויתחווו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל
יורדי עפר ונפשו לא חיה 31 זרע יעבדנו יסופר לאדני לדור
יבא 32 ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה זאת

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר 2 בנאות דשא
ירביצני על מי מנחות ינהלני 3 נפשי ישובב ינחני במעגלי
צדק למען שמו 4 גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע
כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני 5 תערך לפני
שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה 6 אך טוב
וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה
2 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה 3 מי יעלה
בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו 4 נקי כפים ובר לבב
אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה 5 יקח ברכה
מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו 6 זה דור דרשיו מבקשי
פניך יעקב סלה 7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד 8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור
יהוה גבור מלחמה 9 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד 10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות
הוא מלך הכבוד סלה

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא 2 אלהי בך בטחתי
אל אבוש אל יעלצו אויבי לי 3 גם כל קויך לא יבושו
יבשו הבגדים ריקם 4 דרכיך יהוה הודיעני נתיבותיך
למדני 5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי
אותך קויתי כל היום 6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם
הם 7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה
למען טובך יהוה 8 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים
בדרך 9 ידרך ענוים במשפט ויודע ענוים דרכו 10 כל
ארחות יהוה חסד ואמת לנצרים בריתו ועדותיו 11 למען
שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא 12 מי זה האיש ירא
יהוה יורנו דרך יבחר 13 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש
ארץ 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם 15 עיני
יהוה תמיד כי הוא יוציא מרשת רגלי 16 פנה אלי וחנני
כי יחיד ועני אני 17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי
הוציאני 18 ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי 19 ראה
אויבי כי רבו וחמס שנאו אותי 20 שמרה נפשי והצילני
אל אבוש כי חסיתי בך 21 תם וישר יצרוני כי קויתיך
22 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו

26 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי וביהוה בטחתי
לא אמעד 2 בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי
3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך 4 לא ישבתי עם
מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא 5 שנאתי קהל מרעים
ועם רשעים לא אשב 6 ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את מזבחך
יהוה 7 לשמיע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך 8 יהוה
אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך 9 אל תאסף עם
חטאים נפשי ואנשי דמים חייי 10 אשר בידם זמה וימינם
מלאה שחד 11 ואני בתמי אלך פדני וחנני 12 רגלי עמדה
במישור במקהלים אברך יהוה

27 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי
ממי אפחד 2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי
לי הם כשלו ונפלו 3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי
אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח 4 אחת שאלתי מאת
יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות
בנעם יהוה ולבקר בהיכלו 5 כי יצפנני בסוכה ביום רעה
יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני 6 ועתה ירום ראשי
על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה
ואזמרה ליהוה 7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני
8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש 9 אל תסתר
פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי 10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני
11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי
12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס
13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים 14 קוה
אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה

28 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן
תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור 2 שמע קול תחנוני
בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך 3 אל תמשכני
עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם רעיהם והרעה
בלבבם 4 תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם
תן להם השב גמולם להם 5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה
ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם 6 ברוך יהוה כי שמע
קול תחנוני 7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי
ויעלז לבבי ומשירי אודנו 8 יהוה עז למו ומעוז ישועות
משיחו הוא 9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם
ונשאם עד העולם

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד
ועז 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש
3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים
רבים 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר 5 קול יהוה שבר
ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון 6 וירקידם כמו עגל
לבנון ושריון כמו בן רמים 7 קול יהוה חצב להבות אש
8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש 9 קול יהוה
יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כל אומר כבוד
10 יהוה למבול ישב ויתישב יהוה מלך לעולם 11 יהוה עז
לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום

30 מזמור שיר חנכת הבית לדוד 2 ארממך יהוה כי דלית
ולא שמחת אויבי לי 3 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני
4 יהוה העלית מן שאול נפשי חיתני מיורדי בור
5 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו 6 כי רגע באפו
חיים ברצונו ערב בכי ולבקר רנה 7 ואני אמרתי בשלוי
בל אמוט לעולם 8 יהוה ברצונך העמדת להרי עוז הסתרת
פניך הייתי נבהל 9 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן
10 מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך
11 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי 12 הפכת מספדי
למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה 13 למען יזמרך כבוד
ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך

31 למנצח שיר מזמור לדוד 2 ביהוה חסיתי אל אבושה
לעולם בצדקתך פלטני 3 הטה אלי אזנך מהרה הצילני
היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני 4 כי סלעי
ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני 5 תוציאני
מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי 6 בידך אפקיד רוחי
פדיתה אתי יהוה אל אמת 7 שנאתי השמרים הבלי שוא
ואני אל יהוה בטחתי 8 אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית
את עניי ידעת בצרות נפשי 9 ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי 10 חנני יהוה כי צר לי עששה
בכעס עיני נפשי ובטני 11 כי כלו ביגון חיי ושנותי
באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו 12 מכל צרי
הייתי חרפה ומאד לשכני ופחד לידעי חוצה נדדו מני
13 נשכחתי כמת מלב הייתי כאבד נפל 14 כי שמעתי
דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי
זמתם 15 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה
16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי 17 האירה
פניך על עבדך הושיעני בחסדך 18 יהוה אל אבוש כי
קראתיך יבשו רשעים ידומו לשאול 19 תאלמנה שפתי
שקר הדברות על צדיק בגאון ובבוז 20 מה רב טובך
אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם
21 תסתירם בסתר פניך מרגזי איש תצפנם בסוכה
מריב לשונות 22 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר
מצור 23 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן
שמעת קול תחנוני בשועי אלי 24 אהבו את יהוה כל
חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עושה גאוה
25 חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה

32 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה 2 אשרי
אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה 3 כי
החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל היום 4 כי יומם
ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה
5 חטאתי אודיעך וחטאתי לא כסיתי אמרתי אודה על
פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה 6 על זאת
יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים
אליו לא יגיעו 7 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט
תסובבני סלה 8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה
עליך עיני 9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבן רסן עדיו
בלחי לבלום בל קרב אליך 10 רבים מכאובים לרשע
והבוטח ביהוה חסד יסובבנו 11 שמחו ביהוה וגילו
צדיקים והרנינו כל ישרי לב

33 רנו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה 2 הודו
ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו 3 שירו לו שיר חדש
היטיבו נגן בתרועה 4 כי ישר דבר יהוה וכל מעשיו
באמונה 5 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ
6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם 7 כנס
כנד מי הים נתן באצרות תהום 8 יירא את יהוה כל
הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל 9 כי הוא אמר ויהי
הוא צוה ויעמד 10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות
עמים 11 עצת יהוה לעולם תעמוד מחשבות לבו לדר
ודר 12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה
לו 13 משמים הביט יהוה ראה את כל בני אדם 14 מן
מכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ 15 היוצר יחד
לבם המבין אל כל מעשיהם 16 אין המלך נושע ברב
חיל גבור לא ינצל ברב כח 17 שקר הסוס לתשועה
וברב חילו לא ימלט 18 הנה עין יהוה אל יראיו
למיחלים לחסדו 19 להציל ממות נפשם ולחיותם
ברעב 20 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא
21 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו 22 יהי
חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך

34 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו
וילך 2 אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי
3 ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו 4 גדלו
ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו 5 דרשתי את יהוה
וענני ומכל מגורותי הצילני 6 הביטו אליו ונהרו
ופניהם אל יחפרו 7 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל
צרותיו הושיעו 8 חנה מלאך יהוה סביב ליראיו
ויחלצם 9 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה
בו 10 יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו
11 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב
12 לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם 13 מי
האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב 14 נצר לשונך
מרע ושפתיך מדבר מרמה 15 סור מרע ועשה טוב בקש
שלום ורדפהו 16 עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל
שועתם 17 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם
18 צעקו וגם יהוה שמע ומכל צרותם הצילם 19 קרוב
יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע 20 רבות רעות
צדיק ומכלם יצילנו יהוה 21 שומר כל עצמותיו אחת
מהן לא נשברה 22 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק
יאשמו 23 פדה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים
בו

35 לדוד ריב את ריבי יהוה את לחמי הלחם אתי
2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי 3 והרק חנית וסגר
לקראת רדפי אמר לנפשי ישועתך אני 4 יבשו ויכלמו
מבקשי נפשי יסגו אחור וחפרו רעתי 5 יהיו כמץ
לפני רוח ומלאך יהוה דוחה 6 יהי דרכם חשך וחלקלקות
ומלאך יהוה רודפם 7 כי חנם טמנו לי שחת רשתם
חנם כרו לנפשי 8 תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר
טמן תלכדנו בשואה יפל בה 9 ונפשי תגיל ביהוה
תשיש בישועתו 10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך
מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו 11 קמו
עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני 12 משלמים רע תחת
טוב שכלה לנפשי 13 ואני בחלתם לבשי שק ענתי בצום
נפשי ותפלתי על חיקי תשוב 14 כרע כאח לי אבל
קודר שחתי 15 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים
ולא ידעתי קרעו ולא דמו 16 כחנפי לעג מעוג חרק
שניהם אליו 17 אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם
מכפירים יחידתי 18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללך
19 אל ישמחו לי אויבי שקר שנאי חנם יקרצו עין
20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות
יחשבו 21 ויפערו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה
עינינו 22 ראית יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני
23 הקיצה ועורה למשפטי אלהי ואדני לריבי 24 שפטני
כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי 25 אל יאמרו בלבם
האח נפשנו אל יאמרו בלעיו 26 יבשו וכלמו יחדו
שמחי רעתי יעטו בשת וכלמה המגדילים עלי 27 ירנו
וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה חפץ
שלום עבדו 28 ולשוני תהגה צדקך כל היום תהלתך

36 לנצח מזמור לעבד יהוה לדוד 2 נאם פשע לרשע
בקרב לבי אין פחד אלהים נגד עיניו 3 כי חלק אליו
בעיניו למצא עונו לשנא 4 דברי פיו און ומרמה חדל
להשכיל להיטיב 5 און יחשב על משכבו יתיצב על דרך
לא טוב רע לא ימאס 6 יהוה בהשמים חסדך אמונתך
עד שחקים 7 צדקתך כהרי אל משפטיך תהום רבה אדם
ובהמה תושיע יהוה 8 מה יקר חסדך אלהים ובני אדם
בצל כנפיך יחסיון 9 ידשנון מדשן ביתך ונחל עדניך
תשקם 10 כי עמך מקור חיים באורך נראה אור 11 משך
חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב 12 אל תבאני רגל
גאוה ויד רשעים אל תנידני 13 שם נפלו פעלי און
דחו ולא יכלו קום

לו אמרו
25 ויהי בשלח פרעה את העם ויסב אלהים
את דרך העם הזה מדבר ים סוף וחמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ 26 ויבא
מרעתם אל פי החירת אשר על פני בעל
צפון נכחו תחנו על הים׃ 27 ופרעה
הקרב ובני ישראל נשאו עינם והנה מצרים
נסע אחריהם ויראו מאד אל יהוה׃
28 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים
במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת
עשית לנו להוציא אתנו ממצרים׃
29 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים
לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים
כי טוב לנו עבד את מצרים מאשר נמות
במדבר׃ 30 ויאמר משה אל העם אל
תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה
אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את
מצרים היום לא תוסיפו לראתם עוד
עד עולם׃ 31 יהוה ילחם לכם ואתם
תחרשון׃ 32 ויאמר יהוה אל משה
מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל
ויסעו׃ 33 ואתה הרם את מטך ונטה
את ידך על הים וקרעהו ויבאו בני
ישראל בתוך הים ביבשה׃ 34 ואני
הנני מחזיק את לבב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו
ברכבו ובפרשיו׃ 35 וידעו מצרים
כי אני יהוה בהכבדי בפרעה וברכבו
ובפרשיו׃ 36 ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל ויסע מאחריהם
עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם׃
37 ותבא מחנה מצרים ומחנה ישראל
ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה׃ 38 ויט
משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים
ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את
הים לחרבה ויבקעו המים׃ 39 ובני
ישראל באו בתוך הים היבשה והמים
להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 40 וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה
רכבו ופרשיו אל תוך הים׃ 41 ויהי
באשמרת הבקר וירא יהוה אל מחנה
מצרים בעמוד האש והענן ויהם את
מחנה מצרים׃ 42 ויסר את אופן מרכבתיו
ויהי נהג אותם בכבדת ויאמרו מצרים
אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם
להם במצרים׃ 43 ויאמר יהוה אל משה
נטה את ידך על הים וישבו המים על
מצרים על רכבו ועל פרשיו׃ 44 ויט
משה את ידו על הים ויפן הים לפנות
בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו
וינער יהוה את מצרים בתוך הים׃
45 ויבאו המים וכסו את הרכב ואת
הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם
בים לא נשאר בהם עד אחד׃ 46 ובני
ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים
להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 47 ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
ויראו ישראל את מצרים מת על שפת
הים׃ 48 ויראו ישראל את היד הגדלה
אשר עשה יהוה במצרים ויירא העם את
יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃

22

1 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה
ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
בים׃ 2 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה
זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו׃
3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו׃
4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף׃ 5 תהמת יכסיומו
ירדו במצלות כמו אבן׃ 6 ימינך יהוה
נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב׃
7 וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך
יאכלמו כקש׃ 8 וברוח אפיך נערמו מים
נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב
ים׃ 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק
שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו
ידי׃ 10 נשפת רוחך כסמו ים צללו כעופרת
במים אדירים׃ 11 מי כמכה באלים יהוה
מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא׃ 12 נטית ימינך תבלעמו ארץ׃
13 נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך
אל נוה קדשך׃ 14 שמעו עמים ירגזון
חיל אחז יושבי פלשת׃ 15 אז נבהלו
אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד
נמגו כל יושבי כנען׃ 16 תפל עליהם
אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן
עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית׃
17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך
מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני
כוננו ידיך׃ 18 יהוה ימלך לעלם ועד׃
19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו
בים וישב יהוה עליהם את מי הים
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃
20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן
את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחרי התף במחלות׃ 21 ותען להם
מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים׃ 22 ויסע משה את
ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר
שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא
מצאו מים׃ 23 ויבאו מרתה ולא יכלו
לשתות מים ממרה כי מרים הם על
כן קרא שמה מרה׃ 24 וילנו העם על
משה לאמר מה נשתה׃ 25 ויצעק אל
יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים
וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט
ושם נסהו׃ 26 ויאמר אם שמוע תשמע
לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה
והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל
המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים
עליך כי אני יהוה רופאך׃ 27 ויבאו
אילמה ושתים עשרה עינת מים
ושבעים תמרים ויחנו שם על המים׃

44 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם לא אתכם
הרגתי ולא אתכם נשאתי ואיך אמרתם
45 ויאמר אל אחיו אל תריבו אתי מדוע
אמרתם לי אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃

23

46 ויאמר אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ 2 ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
3 אל תדגו מחיל הנה אתם אחי ומדוע
אמרתם אל אבינו ויאמר אל אחיו אל
4 תרגזו בדרך אל תלכו מאתי׃ ויאמר
אליהם אל תיראו כי אם לא אתכם
הרגתי ולא אתכם נשאתי׃ ויאמר אל
5 אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו מאתי׃
ויאמר אליהם אל תיראו כי אם לא
6 אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי׃ ויאמר
אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
7 מאתי׃ ויאמר אליהם אל תיראו כי אם
8 לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי׃
ויאמר אל אחיו אל תרגזו בדרך אל
9 תלכו מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל
10 תרגזו בדרך אל תלכו מאתי׃ ויאמר
11 אל אחיו אל תיראו כי אם לא אתכם
12 הרגתי ולא אתכם נשאתי׃ ויאמר
13 אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
14 אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
15 אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
16 אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
17 אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
18 אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
19 אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
20 אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
21 מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
22 אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
23 אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
24 אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
25 אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
26 אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
27 אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃ ויאמר אל אחיו אל תיראו כי
אם לא אתכם הרגתי ולא אתכם נשאתי
28 אל אחיו אל תרגזו בדרך אל תלכו
מאתי׃

19 ויהי ביום השמיני בא משה לקרא את
אהרן ואת בניו ואת זקני ישראל׃ 20 ויאמר
אל אהרן קח־לך עגל בן־בקר לחטאת ואיל
לעלה תמימים והקרב לפני יהוה׃ 21 ואל־בני
ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת
ועגל וכר כבשים בני־שנה תמימים לעלה׃ 22 ואת־
השור ואת־האיל הקריבו לשלמים לזבח לפני
יהוה ומנחתם בלולה בשמן כי היום יהוה נראה
אליכם׃ 23 ויקחו את־אשר צוה משה אל־פני
אהל מועד ויגשו כל־העדה ויעמדו לפני יהוה׃
24 ויצו משה לאמר זאת הדבר אשר־צוה יהוה
תעשו וייטב כבוד יהוה׃ 25 ויקרא אל־אהרן
משה אל־מזבח קרב וחטאתך ועלתך וכפר
בעדך ובעד העם וקרב את־קרבן העם וכפר
בעדם כאשר צוה יהוה׃ 26 ויקרב אהרן אל־
המזבח ויזבח את־עגל החטאת אשר־לו׃
27 ויקרבו בני אהרן את־הדם אליו ויטבל
אצבעו מן־הדם ויתן על־קרנות המזבח
ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח׃ 28 ואת־
החלב מן־הפר ומן־האיל הקטיר המזבחה
כאשר צוה יהוה את־משה׃ 29 ואת־הבשר
ואת־העור שרף באש מחוץ למחנה׃
30 ויעש כן בעדו ובעד עמו וישחט את־
שעיר החטאת אשר־לעם ויקח משה את־
הדם ויזרק על־הקרנות סביב על־המזבח׃
31 ואת־הדשן מן־הפר ומן־האיל הקטיר
המזבחה׃ 32 ויעש אהרן ובניו את כל־
הדברים אשר־צוה יהוה ביד־משה׃
33 ויצא אהרן אל־פתח אהל מועד
ויברכו את־העם ויבא משה ואהרן
אל־אהל מועד ויצאו ויברכו את־העם
ויראה כבוד יהוה אל־כל־העם׃ 34 ותצא
אש מלפני יהוה ותאכל על־המזבח
את־העלה וחלבים וירא כל־העם וירנו
ויפלו על־פניהם׃ 25 ויקח אהרן בני
נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו־בהן
אש וישימו עליה קטרת והקריבו לפני
יהוה אש זרה אשר לא־צוה אתם׃ 2 ותצא
אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו
לפני יהוה׃ 3 ויאמר משה אל־אהרן
הוא אשר־דבר יהוה לאמר בקרבי
אקדש ועל־פני כל־העם אכבד׃ 4 ויחרש
אהרן׃ 5 ויקרא משה אל־מישאל
ואל־אלצפן בני עזיאל דד־אהיו
ויאמר אליהם קרבו שאו את־אחיכם
מאת־פני המקדש אל־מחוץ למחנה׃
6 ויגשו וישאם בכתנתם אל־מחוץ
למחנה כאשר דבר משה׃ 7 ומפתח
אהל מועד לא תצאו פן־תמותון
כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
כדבר משה׃ 8 וידבר יהוה אל־אהרן
לאמר׃ 9 יין ושכר אל־תשת אתה
ובניך אתך בבאכם אל־אהל מועד
ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם׃
10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל
ובין הטמא ובין הטהר׃ 11 והוריתם
את־בני ישראל את כל־החקים
אשר־דבר יהוה אליהם ביד־משה׃
12 ויאמר משה אל־אהרן ואל־אלעזר
ואל־איתמר בניו הנותרים קחו את
המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה
מצות אצל המזבח כי קדש קדשים
היא׃ 13 ואכלתם אתה במקום קדוש
כי־חקך וחק־בניך הוא מאשי יהוה
כי־כן צויתי׃ 14 והתנופה חזה והשוק
תאכלו במקום טהור אתה ובניך
ובתך אתך כי־חקך וחק־בניך נתנו
מזבחי שלמים בני ישראל׃ 15 שוק
התרומה וחזה התנופה על־אשי
החלבים יביאו להניף תנופה לפני
יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק־עולם
כאשר צוה יהוה׃ 16 ושעיר השעיר
דרש דרש משה והנה שרף הוא
ויקצף על־אלעזר ועל־איתמר בני
אהרן הנותרים לאמר׃ 17 מדוע לא־
אכלתם חטאת במקום הקדש כי־קדש
קדשים הוא ואותה נתן לכם לשאת
את־עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה׃
18 הן לא הובא את־דמה אל־הקדש
פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר
צויתי׃ 19 וידבר אהרן אל־משה הן
היום הקריבו את־חטאתם ואת־עלתם
לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה
והיטב בעיני יהוה׃ 20 וכי אכלתי
חטאת היום הייטב בעיני יהוה׃
26 ויקרבו בני אהרן הכהן את־הדם
אליו ויטבל אצבעו מן־הדם ויתן
על־קרנות המזבח׃ 27 ואת־הדם יצק
אל־יסוד המזבח׃ 28 ואת־חלבו הקטיר
המזבחה׃ 29 ואת־בשרו ואת־עורו
שרף באש מחוץ למחנה׃ 30 ויעש
כן בעדו ובעד עמו וישחט את־
שעיר החטאת אשר־לעם׃ 31 ויקרב
אהרן אל־המזבח ויזרק מדם הפר
ומדם האיל׃ 32 ויצק אל־יסוד
המזבח׃ 33 ויזרק על־הקרנות
סביב׃ 34 ואת־הבשר ואת־העור
שרף באש׃ 35 ויעשו בני־אהרן
את־הדם ויזרקו אל־המזבח׃
36 ואת־הבשר שרפו מחוץ
למחנה׃ 37 ויבא אהרן ובניו
אל־אהל מועד ויגידו לאהרן
ולבניו׃ 38 ויאמר אהרן אל־
משה׃ 39 ויקרא משה לאהרן
ולאלעזר ולאיתמר בניו הגדלים
לאמר׃ 40 ויאמר אהרן אל־
משה׃ 41 ויקרא משה לאהרן
ולבניו׃ 42 ויאמר אליהם׃
43 ויאמר אהרן אל־משה׃
44 ויאמר משה׃ 45 ויאמר
אל־אהרן׃ 46 ויאמר אל־
אהרן׃ 47 ויאמר אל־אהרן׃
48 ויאמר אל־אהרן׃ 49 ויקרא
אל־אלעזר ואל־איתמר בני
אהרן׃ 50 ויאמר אליהם׃
51 ויקרבו אל־בני אהרן׃

אשר לא יכלו לקבל את הדבר׳ ויאמר
אליהם ישוע לכן אמר אליכם כי מלכות
אלהים תלקח מאתכם ותנתן לגוי עשה
פרי׳ 44 ומי אשר יפול על האבן הזאת
ישבר׳ ואשר תפול עליו תכתתנו׳ 45 וכאשר
שמעו הראשי כהנים והפרושים משלו
אליהם׳ 46 ויבקשו לתפוס אותו׳ אך
יראו מן העם׳ כי העם חשבו אותו לנביא׳

(aiōnios g166)

26

1 ויען ישוע ויאמר אליהם עוד פעם
בדברים׳ 2 מלכות השמים דומה לאדם
מלך׳ אשר עשה חתונה לבנו׳ 3 וישלח
עבדיו׳ לקרא אל המוזמנים׳ ולא רצו
לבוא׳ 4 ויוסף לשלח עבדים אחרים׳
לאמר׳ אמרו אל המוזמנים׳ הנה
הכינותי את סעודתי׳ פרי׳ 5 ואל
אלה לא שמו לב׳ ויאמר׳ אל שדה
אחד׳ ואל רכלות אחר׳ 6 ויתר
אנשים׳ ויתפשו את עבדיו׳ ויעליבם
ויהרגם׳ 7 ויקצף המלך׳ ויבא
את חילותיו׳ ויאבד את אלה
הרוצחים׳ ואת עיר׳ אשר שרפה
באש׳ 8 ויאמר׳ אל עבדיו׳ הנה
מוכן׳ אך המוזמנים׳ לא היו
ראויים׳ 9 ועתה׳ לכו אל מפרשי
הדרכים׳ ואת כל אשר תמצאו׳
תזמינו׳ לחתונה׳ 10 ויצאו עבדים
אל הדרכים׳ ויקבצו׳ את כל אשר
מצאו׳ הן רעים׳ והן טובים׳ ותמלא
חתונה׳ 11 ובבוא המלך׳ לראות
את המסובים׳ ראה׳ אדם׳ אשר לא
לבש׳ בגד חתונה׳ 12 ויאמר׳ אליו
רעי׳ איך באת׳ הנה׳ אין לך בגד
חתונה׳ ויאלם׳ האדם׳ 13 אז אמר
המלך׳ אל המשרתים׳ אסרו׳ אותו׳
ידיו ורגליו׳ והשליכו׳ אותו׳ אל
חשך׳ שם יהיה׳ בכי׳ וחרק שנים׳
14 כי רבים׳ נקראו׳ ומעטים׳ נבחרו׳
15 ויבא׳ אז׳ אל אחד מהם׳ הפרושים׳
ויאמר׳ אליו׳ רבי׳ ידענו׳ כי אמת׳
אתה׳ ודרך׳ אלהים׳ בא׳ אתה׳ ולא
תשא׳ פני׳ אדם׳ 16 אמר׳ נא׳ לנו׳
מה׳ דעתך׳ הנכון׳ לשלם׳ מס׳ לקיסר׳
17 הנכון׳ לתת׳ מס׳ לקיסר׳ אם׳ לא׳
ידע׳ ישוע׳ את׳ רעתם׳ ויאמר׳ אליהם׳
מדוע׳ תנסו׳ אותי׳ 18 הראו׳ לי׳ מטבע׳
המס׳ ויביאו׳ אליו׳ דינר׳ 19 ויאמר׳
אליהם׳ מי׳ צלם׳ זה׳ וכתובת׳ מי׳ היא׳
ויענו׳ אליו׳ הקיסר׳ 20 ויאמר׳ אליהם׳
תנו׳ לקיסר׳ את׳ אשר׳ לקיסר׳ ואת׳
אשר׳ לאלהים׳ תנו׳ לאלהים׳ 21 ובשמעם׳
את׳ דבריו׳ התמהו׳ ויעזבו׳ אותו׳ ויסבו׳
לדרכם׳ 22 ובאותו׳ היום׳ נגשו׳ אליו׳
הצדוקים׳ אשר׳ אמרו׳ אין׳ תחיה׳
לנשמות׳ 23 ויאמר׳ אליהם׳ הלא׳ תשגו׳
בזאת׳ כי׳ לא׳ ידעתם׳ את׳ הכתובים׳
24 ואת׳ כח׳ אלהים׳ 25 כי׳ בתחיה׳
לא׳ יהיו׳ נשאים׳ ונשואים׳ כי׳ אם׳
יהיו׳ כמלאכי׳ השמים׳ 26 גם׳ כי׳ אם׳
לגבי׳ המתים׳ הלא׳ קראתם׳ אל׳ אשר׳
אמר׳ אלהים׳ לאמר׳ 27 אני׳ אלהי׳
אברהם׳ ואלהי׳ יצחק׳ ואלהי׳ יעקב׳
אלהים׳ חיים׳ 28 ויגש׳ אחד׳ מן׳
הסופרים׳ אשר׳ שמע׳ את׳ הדברים׳
ויראה׳ כי׳ טוב׳ ענה׳ אליהם׳ 29 ראשית׳
כל׳ הדברים׳ אשר׳ אמר׳ ישוע׳ אל׳
הבינו׳ כי׳ אלהינו׳ אלהים׳ אחד׳
הוא׳ 30 ואהבת׳ את׳ אלהיך׳ בכל׳
לבבך׳ ובכל׳ נפשך׳ ובכל׳ מאודך׳
31 ואת׳ השנית׳ אמר׳ לכל׳ אחיך׳
כמוך׳ אין׳ מצוה׳ גדולה׳ מזו׳ אלה׳
הדברים׳ אמר׳ ישוע׳ אל׳ הסופרים׳
32 כי׳ כן׳ אמר׳ הסופר׳ אליו׳ אמת׳
אדוני׳ אמרת׳ כי׳ אחד׳ הוא׳ ואין׳
זולתו׳ 33 ולאהבו׳ אותו׳ בכל׳
לבבו׳ ובכל׳ הבינה׳ ובכל׳ כח׳
ולאהבו׳ את׳ הרעים׳ כמוהו׳ הם׳
עולות׳ ומזבחים׳ 34 וכאשר׳ ראה׳
ישוע׳ כי׳ ענה׳ בחכמה׳ אמר׳ אליו׳
לא׳ רחוק׳ אתה׳ מן׳ מלכות׳
אלהים׳ 35 אחרי׳ הדברים׳ האלה׳
לא׳ עלה׳ אל׳ אחד׳ לנסות׳ אותו׳
לאמר׳ 36 אדוני׳ המורה׳ הגדול׳
בתורה׳ איזה׳ מצוה׳ גדולה׳ מכל׳
המצות׳ 37 ויאמר׳ אליו׳ ישוע׳
אהבת׳ את׳ אלהיך׳ בכל׳ לבבך׳
ובכל׳ נפשך׳ ובכל׳ מאודך׳ 38 זאת׳
היא׳ המצוה׳ הגדולה׳ והראשונה׳
39 ומצוה׳ אחרת׳ דומה׳ לה׳ אהבת׳
רעך׳ כמוך׳ אין׳ לך׳ כל׳ מצוה׳
אחרת׳ כל׳ המצות׳ תלויות׳ בשתי׳
אלה׳ 40 ויאמר׳ ישוע׳ אליהם׳
אם׳ לא׳ תבינו׳ את׳ הכתוב׳ כי׳ לא׳
תוכלו׳ לעבוד׳ אלהים׳ 41 ובהיות׳
הפרושים׳ יחד׳ נגש׳ אליהם׳ ישוע׳
לאמר׳ מה׳ דעתכם׳ אודות׳ המשיח׳
בן׳ מי׳ הוא׳ 42 ויאמר׳ אליו׳ בן׳
דוד׳ הוא׳ 43 ויאמר׳ אליהם׳ ישוע׳
איך׳ יקרא׳ דוד׳ ברוח׳ אל׳ אדוני׳
לאמר׳ 44 נאם׳ יהוה׳ לאדני׳
שב׳ לימיני׳ עד׳ אשר׳ אשית׳
אויביך׳ הדם׳ לרגליך׳ 45 אם׳
אדוני׳ יקרא׳ לו׳ איך׳ הוא׳ בן׳
דוד׳ 46 ולא׳ יכל׳ אחד׳ לענות׳
אותו׳ דבר׳ ומן׳ היום׳ ההוא׳
לא׳ נסו׳ אל׳ אחד׳ לנסות׳ אותו׳
לאמר׳ 47 אז׳ אמר׳ ישוע׳ אל׳
תלמידיו׳ לאמר׳ 48 הזהרו׳ מן׳
הסופרים׳ אשר׳ יאהבו׳ ללכת׳
בבגדים׳ ולאהב׳ את׳ הברכות׳ בשוק׳
49 ואת׳ מושבות׳ הכבוד׳ בבתי׳
הכנסת׳ 50 ואת׳ אהבת׳ אל׳ אחיך׳
ואת׳ אהבת׳ אל׳ אלהיך׳ בכל׳ לבבך׳
ובכל׳ נפשך׳ ובכל׳ מאודך׳ 51 אז׳
אמר׳ ישוע׳ אל׳ תלמידיו׳ הבינו׳
נא׳ אמרי׳ לכם׳ אמת׳ אמת׳ אמרתי׳
לכם׳ כי׳ אם׳ לא׳ יבין׳ אדם׳ את׳
אשר׳ אמר׳ אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳
אל׳ מלכות׳ אלהים׳ 52 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 53 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 54 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 55 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 56 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 57 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 58 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 59 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 60 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 61 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 62 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 63 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 64 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 65 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 66 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 67 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 68 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 69 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 70 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 71 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 72 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 73 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 74 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 75 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 76 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 77 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 78 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 79 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 80 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 81 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 82 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 83 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 84 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 85 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 86 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 87 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 88 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 89 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 90 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 91 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 92 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 93 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 94 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 95 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 96 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 97 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 98 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 99 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳ 100 ואם׳ לא׳
יבין׳ אדם׳ את׳ אחיו׳ אשר׳ אמר׳
אל׳ אחיו׳ לא׳ יוכל׳ לבוא׳ אל׳
מלכות׳ אלהים׳

אמר אל אברהם ואל יצחק ויעקב אל
אמר אל אברהם ואל יצחק ויעקב אל
אמר אל אברהם ואל יצחק ויעקב אל

4 ויבא המלך ושלמה כל ישראל עמו
לפני הארון ויזבחו את הצאן והבקר
אשר לא יספרו ולא יתמו מרב׃ 5 ויביאו
כהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו
אל דביר הבית אל קדש הקדשים תחת
כנפי הכרובים׃ 6 ויביאו הכהנים את
ארון יהוה אל מקומו אל הדביר בית
הקדשים׃ 7 כי הכרובים פרשים כנפים
אל מקום הארון ויסכו הכרובים על
הארון ועל בדיו מלמעלה׃ 8 וארכו
הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש
על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו
שם עד היום הזה׃ 9 אין בארון רק
שני לוחות האבן אשר הניח משה
בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם מארץ מצרים׃ 10 ויהי בצאת
הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית
יהוה׃ 11 ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת
מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית
יהוה׃ 12 אז אמר שלמה יהוה אמר
לשכן בערפל׃ 13 בנה בנה בית זבל לך
מכון לשבתך עולמים׃ 14 ויסב המלך
את פניו ויברך את כל קהל ישראל
וכל קהל ישראל עמד׃ 15 ויאמר ברוך
יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו
את דוד אבי ובידו מלא לאמר׃ 16 מיום
הוציאי את עמי ישראל ממצרים לא
בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם ואבחר בדוד
להיות על עמי ישראל׃ 17 ויהי עם
לבבך דוד אבי לבנות בית לשם יהוה
אלהי ישראל׃ 18 ויאמר יהוה אל דוד
אבי יען היות עם לבבך לבנות בית
לשמי הטיבת כי היה עם לבבך׃
19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם
בנך היצא מחלציך הוא יבנה הבית
לשמי׃ 20 והקים יהוה את דברו אשר
דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על
כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה
הבית לשם יהוה אלהי ישראל׃ 21 ואשם
שם מקום לארון אשר כרת יהוה עם
אבתינו בהוציאו אתם מארץ מצרים׃
22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד
כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים׃
23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך
אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים
לפניך בכל לבם׃ 24 אשר שמרת לעבדך
דוד אבי את אשר דברת לו אבי ותדבר
בפיך ובידך מלאתה כיום הזה׃
25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך
דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא
יכרת לך איש מלפני ישב על כסא
ישראל רק אם ישמרו בניך דרכם
להלך לפני כאשר הלכת לפני׃
26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך
אשר דברת לעבדך לדוד אבי׃
27 הגם אמנם ישב אלהים על הארץ
הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר בניתי׃
28 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו
יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל
התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך
היום׃ 29 להיות עיניך פתחות אל
הבית הזה יומם ולילה אל המקום
אשר אמרת שמי שם לשמע אל
התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום
הזה׃ 30 ושמעת אל תחנת עבדך
ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום
הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך
אל השמים ושמעת וסלחת׃
31 אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו
אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך
בבית הזה׃ 32 ואתה תשמע השמים
ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע
רשע לתת דרכו בראשו ולצדק צדיק
לתת לו כצדקתו׃ 33 בהנגף עמך
ישראל לפני אויב כי יחטאו לך
ושבו והודו את שמך והתפללו אליך
בבית הזה׃ 34 אתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם
אל האדמה אשר נתת לאבתם׃
35 בעצר שמים ולא יהיה מטר כי
יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם ישובון
מעניתם׃ 36 אתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל
כי תורם את הדרך אשר ילכו בה
ונתת מטר על ארצך אשר נתת לעמך
לנחלה׃ 37 רעב כי יהיה בארץ דבר
כי יהיה שדפון ירקון ארבה וחסיל
כי יהיה אויבו בארץ שעריו כל נגע
כל מחלה׃ 38 כל תפלה כל תחנה
אשר יהיה לכל האדם לכל עמך
ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו
ופרש כפיו אל הבית הזה׃
39 ואתה תשמע השמים מכון שבתך
וסלחת ועשית ונתת לאיש כדרכיו
אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך
ידע את לבב בני האדם׃
40 למען יראוך כל הימים אשר הם
חיים על פני האדמה אשר נתת לאבתינו
׃ 41 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך
ישראל הוא ובא מארץ רחוקה
למען שמך׃ 42 כי ישמעו את שמך
הגדול ואת ידך החזקה ואת זרעך
הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה׃
43 אתה תשמע השמים מכון שבתך
ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי
למען ידעון כל עמי הארץ את שמך
ליראה אותך כעמך ישראל ולדעת
כי שמך נקרא על הבית הזה אשר
בניתי׃ 44 כי יצא עמך למלחמה
דרך אשר תשלחם והתפללו אל יהוה
דרך העיר אשר בחרת בה והבית
אשר בניתי לשמך׃ 45 ושמעת השמים
את תפלתם ואת תחנתם ועשית
משפטם׃ 46 כי יחטאו לך כי אין
אדם אשר לא יחטא ואפתה בם
וקצפת אותם ונתנם לפני אויב
ושבום שבים אל ארץ הקרובה או
הרחוקה׃ 47 והשיבו אל לבבם
בארץ אשר שבו שם והתחננו אליך
בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו
רשענו׃ 48 ושבו אליך בכל נפשם
ובכל מאדם בארץ אויביהם אשר
שבום והתפללו דרך ארצם אשר
נתת לאבתם דרך העיר אשר בחרת
בה והבית אשר בניתי לשמך׃
49 ושמעת השמים מכון שבתך
תפלתם ותחנתם ועשית משפטם׃
50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך
ואת כל פשעיהם אשר פשעו בך
ונתתם לרחמים לפני שבים ורחמו
אותם׃ 51 כי עמך הם ונחלתך אשר
הוצאת מתוך כור הברזל׃ 52 לעיניך
יהיו אל חתנת עבדך ואל חתנת
עמך ישראל לשמע אליהם בכל אשר
יקרא אליהם׃ 53 כי אתה הבדלתם
לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר
דברת ביד משה עבדך בהוצאתך את
אבתינו מארץ מצרים אדני יהוה׃
54 והיה כאשר כלה שלמה להתפלל
אל יהוה את כל התפלה והתחנה
הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע
על ברכיו ופרשיו כפיו השמים׃
55 ויעמד ויברך את כל קהל ישראל
קול גדול לאמר׃ 56 ברוך יהוה אשר
נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר
דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו
הטוב אשר דבר ביד משה עבדו׃
57 יהי עמנו יהוה אלהינו כאשר היה
עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו׃
58 להט לבבנו אליו לכלת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר
צוה את אבתינו׃ 59 והיו דברי אלה
אשר התחננתי לפני יהוה קרבים
אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות
משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר
יום ביומו׃ 60 למען ידעון כל עמי
הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד׃
61 והיו לבבכם שלם עם יהוה אלהינו
ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה׃
62 והמלך וכל ישראל עמו זבחו זבח
לפני יהוה׃ 63 ויזבח שלמה זבחי
השלמים אשר זבח ליהוה בקר צאן
עשרים ושתים אלף וצאן מאה
ועשרים אלף וחנכו המלך ובני
ישראל את בית יהוה׃ 64 ביום ההוא
קדש המלך את תוך החצר אשר לפני
בית יהוה כי עשה שם את העלה
והמנחה וחלבי השלמים כי מזבח
הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל
העלה והמנחה וחלבי השלמים׃
65 ויעש שלמה בעת ההיא את החג
וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא
חמת עד נחל מצרים לפני יהוה
אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים
ארבעת עשר יום׃ 66 ביום השמיני
שלח את העם ויברכו את המלך
וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב
על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד
עבדו ולישראל עמו׃

28

1 ויהי כאשר הכלה שלמה לבנות את
בית יהוה ואת בית המלך וכל חפצו
אשר חשק לעשות׃ 2 וירא יהוה אל
שלמה פעם שנית כאשר נראה אליו
בגבעון׃ 3 ויאמר אליו יהוה שמעתי
את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת
לפני הכנתי את הבית הזה לשמי
עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים׃

מלאכי

1

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואאהב את יעקב׃ 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שמה ונחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי עד׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד אדניו ואם אב איה כבודי ואם אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על מזבחי לחם טמא ואמרתם במה גאלנוך בזיתם שלחן יהוה הוא׃ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין טוב הקרבהו נא לפחתך הרצך אם יקבלך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו נא את פני אל ויחנן לנו מידכם היתה זאת אם יקבל מפניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ואל תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מוקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא וניבו נבזה אכלו׃ 13 ואמרתם הנה מה מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ופסח והבאתם את הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2

1 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה ואת ברכתיכם ארה גם ארתיה כי אין אתם שמים על לב׃ 3 הנני גערה לכם את הזרע וזרתי פרש על פניכם פרש חגיכם׃ 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתן לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהוה קדש אהב ובעל בת אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על מה כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד׃ 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיניו ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

3

1 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני והאדון אשר אתם מבקשים פתאם יבוא אל היכלו ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלם מנחת יהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר עד לעד בעדים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעושקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעוך׃ 9 המעשר ומנחה׃ 10 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 11 וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום אשר אני עשה סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על בנו העבד אשר עבדו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃ 19 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשע קש ולהט אותם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃ 20 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 21 ועסתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים׃ 23 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ 24 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבתיהם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם׃

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואוהב את יעקב׃ 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו לשמה ונחלתו לתני מדבר׃ 4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי עד׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד אדניו ואם אב איה כבודי ואם אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על מזבחי לחם טמא ואמרתם במה גאלנוך בזיתם שלחן יהוה הוא׃ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין טוב הקרבהו נא לפחתך הרצך אם יקבלך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו נא את פני אל ויחנן לנו מידכם היתה זאת אם יקבל מפניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ואל תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מוקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא וניבו נבזה אכלו׃ 13 ואמרתם הנה מה מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ופסח והבאתם את הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃ 15 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 16 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה ואת ברכתיכם ארה גם ארתיה כי אין אתם שמים על לב׃ 17 הנני גערה לכם את הזרע וזרתי פרש על פניכם פרש חגיכם׃ 18 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׃ 19 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתן לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ 20 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 21 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 22 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 23 גם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 24 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 25 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהוה קדש אהב ובעל בת אל נכר׃ 26 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 27 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 28 ואמרתם על מה כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 29 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד׃ 30 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 31 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃ 32 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני והאדון אשר אתם מבקשים פתאם יבוא אל היכלו ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 33 ומי מכיל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית מכבסים׃ 34 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 35 וערבה יהודה וירושלם מנחת יהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 36 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר עד לעד בעדים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעושקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃ 37 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם׃ 38 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 39 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעוך׃ 40 המעשר ומנחה׃ 41 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 42 וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃ 43 והיו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 44 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 45 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 46 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃

18 אלהים ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר
ונקבה ברא אתם׃ 19 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו
ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה
הרמשת על הארץ׃ 20 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע
זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע
לכם יהיה לאכלה׃ 21 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש
על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃
22 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי
בקר יום הששי׃ 23 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ 24 ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו
אשר עשה׃ 25 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ 26 אלה תולדות השמים
והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 27 וכל שיח
השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ 28 ואד יעלה מן
הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ 29 ויצר יהוה אלהים את האדם
עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃
30 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם ושם שם את האדם אשר יצר׃
31 ומן האדמה צמח יהוה אלהים כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 32 ונהר יצא מעדן להשקות
את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 33 שם האחד פישון הוא
הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 34 וזהב הארץ ההוא טוב
שם הבדלח ואבן השהם׃ 35 ונהר השני גיחון הוא הסבב את כל
ארץ כושׁ׃ 36 ונהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר
הרביעי הוא פרת׃ 37 ויקח יהוה אלהים את האדם ויניחהו בגן עדן
לעבדה ולשמרה׃ 38 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן
אכל תאכל׃ 39 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך
ממנו מות תמות׃ 40 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר כנגדו׃ 41 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה
ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר
יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 42 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ 43 ויפל
יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר
בשר תחתנה׃ 44 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה ויביאה אל האדם׃ 45 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ 46 על כן יעזב
איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 47 והיו שניהם
ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

3

1 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר
אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה
אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר
אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃ 4 ויאמר הנחש
אל האשה לא מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו
ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי
טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח
מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם
וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות׃
8 ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים
אל האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא
כי עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה
ההמן אכלת מן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו׃ 12 ותאמר
האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה
אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל
הבהמה ומכל החיה השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃
15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא
ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל האשה אמר הרבה ארבה
עצבונך והריונך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא
ימשל בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ
אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון
תאכלנה כל ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב
השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה
לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה
כי היא היתה אם כל חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות
עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו
לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל
וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה
אשר לקח משם׃ 24 וגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים
ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃

4

1 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי
איש את יהוה׃ 2 ותסף ללדת את אחיו את הבל והבל היה רעה צאן
וקין היה עבד אדמה׃ 3 ויהי מקץ ימים ויביא קין מפרי האדמה
מנחה ליהוה׃ 4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע
יהוה אל הבל ואל מנחתו׃ 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה וחר
לקין מאד ויפלו פניו׃ 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה
נפלו פניך׃ 7 הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת
רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו׃ 8 ואמר קין אל הבל אחיו
ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו׃ 9 ויאמר יהוה
אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃
10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה׃
11 ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי
אחיך מידך׃ 12 כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע
ונד תהיה בארץ׃ 13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא׃
14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר ואהיה נע
ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני׃ 15 ויאמר לו יהוה לכן כל הרג
קין שבעתים יוקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו׃
16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן׃ 17 והאדם ידע
את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר
כשם בנו חנוך׃ 18 ויולד לחנוך את עירד ועירד הוליד את מחויאל
ומחויאל הוליד את מתושאל ומתושאל הוליד את למך׃ 19 ויקח
למך לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ 20 ותלד עדה
את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ 21 ושם אחיו יובל הוא היה
אבי כל תופש כנור ועוגב׃ 22 וצלה גם הוא ילדה את תובל קין
לטש כל חרשת נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה׃ 23 ויאמר למך
לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנן אמרתי כי אנשׁ הרגתי
לפצעי וילד לחבורתי׃ 24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה׃
25 וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי
אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין׃ 26 ולשת גם הוא היה בן
ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃

ἀλλὰ μὴ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον ἐν ἑαυτῷ μένουσαν· ὅτι ὃν
ἀπέστειλεν ἐκεῖνος τούτῳ τῷ πιστεύετε οὐ λαμβάνετε
8 καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ὅτι τὸν υἱὸν τοῦ
θεοῦ· καὶ ὁ μαρτυρῶν ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ πατήρ, ὁ λόγος
καὶ ἁγιον πνευμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσιν· καὶ
9 τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ· τὸ πνεῦμα καὶ
τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν·
10 εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν· ἡ
μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ
μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ
11 αὐτοῦ· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία ὅτι ζωὴν αἰώνιον
ἐδωκεν ἡμῖν ὁ θεός· καὶ ἡ ζωὴ αὕτη ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ
12 ἐστίν· ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν
υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει· ταῦτα ἐγράψα ὑμῖν
οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι
ζωὴν αἰώνιον ἔχετε· καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸν υἱὸν
13 τοῦ θεοῦ· καὶ ταῦτα ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς
αὐτόν· ὅτι ἐὰν αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ·
14 ἀκούει ἡμῶν· καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ
ἐὰν αἰτώμεθα· οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ
15 ἠτήκαμεν παρ αὐτοῦ· ἐὰν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον· αἰτήσει καὶ
δώσει αὐτῷ ζωήν· τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον·
ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω
16 ἵνα ἐρωτήσῃ· πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν· καὶ ἔστιν
ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον· οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος
17 ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ
τηρεῖ ἑαυτόν· καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ·
18 οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· καὶ ὁ κόσμος ὅλος
ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται· οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
19 ἥκει· καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκομεν τὸν
ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ· ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ
20 Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ
αἰώνιος· τεκνία φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων·
21 ἀμήν

5

1 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ἐκ τοῦ
θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα
ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ· 2 ἐν τούτῳ
γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ· ὅταν
τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν·
3 αὕτη γὰρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ· ἵνα τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ
εἰσίν· 4 ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν
κόσμον· καὶ αὕτη ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον·
ἡ πίστις ἡμῶν· 5 τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ
ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· 6 οὗτος
ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι ὕδατος καὶ αἵματος Ἰησοῦς Χριστός·
οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον· ἀλλὰ ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ
αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν· ὅτι τὸ
πνεῦμα ἐστιν ἡ ἀλήθεια· 7 ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες·
8 τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ
ἕν εἰσιν· εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν·
ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ
μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ· 9 ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν
μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην
πεποίηκεν αὐτόν· ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν
ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· 10 καὶ
αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἐδωκεν ἡμῖν ὁ
θεός· καὶ ἡ ζωὴ αὕτη ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν· 11 ὁ ἔχων
τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει· 12 ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι
ζωὴν αἰώνιον ἔχετε οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
θεοῦ· καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· καὶ
ἵνα πιστεύσητε εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· 13 καὶ αὕτη ἐστὶν
ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν· ὅτι ἐὰν αἰτώμεθα
κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ· ἀκούει ἡμῶν· καὶ ἐὰν οἴδαμεν
ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα· οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν
τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ αὐτοῦ· 14 καὶ αὕτη ἐστὶν
ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν· ὅτι ἐὰν αἰτώμεθα
κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ· ἀκούει ἡμῶν· καὶ ἐὰν οἴδαμεν
ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα· οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν
τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ αὐτοῦ· 15 καὶ ἐὰν οἴδαμεν
ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα· οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν
τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ αὐτοῦ· 16 ἐὰν τις ἴδῃ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον·
αἰτήσει καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν· τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ
πρὸς θάνατον· ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ
ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ· 17 πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία
ἐστίν· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον· οἴδαμεν
ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει·
ἀλλ ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν· καὶ ὁ πονηρὸς
οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ· 18 οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν·
καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται· οἴδαμεν δὲ ὅτι
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει· καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα
γινώσκομεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ·
ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς
θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος· 19 τεκνία φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ
τῶν εἰδώλων· ἀμήν

Ἡ πρὸς Ἰωάνην

Ἡ πρεσβυτέρα ἐκλεκτῇ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς οὓς
ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ· καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος ἀλλὰ καὶ
πάντες οἱ γινώσκοντες τὴν ἀλήθειαν· 2 διὰ τὴν ἀλήθειαν
τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν καὶ μεθ ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν
αἰῶνα· 3 χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρὸς καὶ
παρὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς μετὰ
ἀληθείας καὶ ἀγάπης· 4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὗρον ἐκ τῶν
τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς ἐντολὴν
ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός· 5 καὶ νῦν ἐρωτῶ σε κυρία·
οὐχὶ καινὴν γράφων σοι ἐντολὴν ἀλλὰ ἣν εἴχομεν
ἀπ ἀρχῆς· ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· 6 καὶ αὕτη ἐστὶν
ἡ ἀγάπη· ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ·
αὕτη ἡ ἐντολή ἐστιν καθὼς ἠκούσατε ἀπ ἀρχῆς· ἵνα
ἐν αὐτῇ περιπατῆτε· 7 ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθον εἰς
τὸν κόσμον· οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ
ἀντίχριστος· 8 βλέπετε ἑαυτούς· ἵνα μὴ ἀπολέσητε
ἃ εἰργασάμεθα· ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβητε·
9 πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ
Χριστοῦ θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ οὗτος
καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει· 10 εἴ τις ἔρχεται
πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει· μὴ λαμβάνετε
αὐτὸν εἰς οἰκίαν καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· 11 ὁ γὰρ
λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς
πονηροῖς· 12 πολλὰ ἔχων γράψαι ὑμῖν οὐκ ἐβουλήθην
διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς
ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι· ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν
ᾖ πεπληρωμένη· 13 ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς
σου τῆς ἐκλεκτῆς· ἀμήν

Ἡ πρὸς Γαΐον

Ὁ πρεσβύτερος Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν
ἀληθείᾳ· 2 Ἀγαπητέ περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι
καὶ ὑγιαίνειν καθὼς εὐοδοῦται σου ἡ ψυχή· 3 ἐχάρην
γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ
ἀληθείᾳ καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς· 4 μείζοτέραν
τούτων οὐκ ἔχω χαράν· ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν
ἀληθείᾳ περιπατοῦντα· 5 Ἀγαπητέ πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν
ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦτο ξένους· 6 οἱ
μαρτυρήσαντες σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας·
οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ·
7 ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθαν μηδὲν λαμβάνοντες
ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν· 8 ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν
τοιούτους· ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ·
9 Ἔγραψά τι τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ ὁ φιλοπρωτεύων
αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐ δέχεται ἡμᾶς· 10 διὰ τοῦτο ἐὰν
ἔλθω ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ λόγοις πονηροῖς
φλυαρῶν· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις οὐδὲ αὐτὸς
δέχεται τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει· 11 Ἀγαπητέ μὴ μιμοῦ
τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν· ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐστιν· ὁ κακοποιῶν οὐχ ἑώρακεν τὸν θεόν· 12 Δημητρίῳ
μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ τῆς ἀληθείας·
καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυρούμεν· καὶ οἴδας ὅτι ἡ μαρτυρία
ἡμῶν ἀληθής ἐστιν· 13 Πολλὰ ἔχων γράψαι σοι οὐκ
ἐθέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράφειν· 14 ἐλπίζω
δὲ εὐθέως σε ἰδεῖν καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν·
εἰρήνη σοι· ἀσπάζονταί σε οἱ φίλοι· ἀσπάζου τοὺς
φίλους κατ ὄνομα·

Ἰούδας

Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου·
τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἠγαπημένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ
τετηρημένοις κλητοῖς· 2 ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ
ἀγάπη πληθυνθείη· 3 Ἀγαπητοί πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος
γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας· ἀνάγκην
ἔσχον γράψαι παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ
παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει· 4 παρεισέδυσαν γὰρ
τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο
τὸ κρίμα· ἀσεβεῖς τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριν εἰς
ἀσελγείαν μετατιθέντες καὶ τὸν μόνον δεσπότην καὶ
κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι· 5 Ὑπομνῆσαι
δὲ βούλομαι ὑμᾶς εἰδότας ἅπαξ πάντα ὅτι ὁ κύριος
λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ
πιστεύσαντας ἀπώλεσεν· 6 ἀγγέλους τε οὓς οὐκ ἐτήρησαν
τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸν ἴδιον οἶκον
εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον
τετήρηκεν· 7 ὡς Σοδόμων καὶ Γομόρρας καὶ αἱ περὶ
αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι
καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας πρόκεινται
δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι· 8 Ὁμοίως μὲν
καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσιν
κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν δόξας δὲ βλασφημοῦσιν·
9 ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος ὅτε διακρινόμενος τῷ
διαβόλῳ διελέγετο περὶ τοῦ Μωυσέως σώματος οὐκ
ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας ἀλλὰ εἶπεν
ἐπιτιμήσαι σοι κύριος· 10 οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασιν
βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα
ἐπίστανται ἐν τούτοις φθείρονται· 11 οὐαὶ αὐτοῖς
ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάιν ἐπορεύθησαν καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ
Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ
Κορὲ ἀπώλοντο· 12 οὗτοί εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις
ὑμῶν σπιλάδες συνευωχούμενοι ἀφόβως ἑαυτοὺς
ποιμαίνοντες νεφέλαι ἄυδροι ὑπὸ πνευμάτων παρα-
φερόμενοι δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δὶς ἀποθανόντα
ἐκριζωθέντα· 13 κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπιφύοντα
τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· πλανῆται οἷς ὁ ζόφος τοῦ
σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται· 14 Προεφήτευσεν δὲ
καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἑνὼχ λέγων· ἰδοὺ
ἦλθεν κύριος ἐν χιλιάσιν ἁγίαις αὐτοῦ· 15 ποιῆσαι
κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς
περὶ πάντων ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσεβήσαν καὶ
περὶ πάντων ὧν ἐλάλησαν κατ αὐτοῦ λόγων σκληρῶν
οἱ ἀσεβεῖς ἁμαρτωλοί· 16 οὗτοί εἰσιν γογγυσταὶ
μεμψίμοιροι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι
καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα θαυμάζοντες
πρόσωπα ὠφελείας χάριν· 17 Ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοί
μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν
ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· 18 ὅτι
ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται
κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν·
19 οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ψυχικοί πνεῦμα
μὴ ἔχοντες· 20 Ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοί τῇ ἁγιωτάτῃ
ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ
προσευχόμενοι· 21 ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε
προσδεχόμενοι τὸν ἔλεον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον· 22 καὶ οὓς μὲν ἐλεᾶτε
διακρινομένους· 23 οὓς δὲ σῴζετε ἐκ πυρὸς ἁρπάζοντες·
οὓς δὲ ἐλεᾶτε μετὰ φόβου μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς
σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα· 24 Τῷ δὲ δυναμένῳ
φυλάξαι ἀπταίστους καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς
δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει· 25 μόνῳ θεῷ
σωτῆρι ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν
δόξα μεγαλωσύνη κράτος καὶ ἐξουσία πρὸ παντὸς
τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·
ἀμήν

Ἀποκάλυψις

Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς
δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει·
καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ
δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάνῃ· 2 ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅσα εἶδεν·
3 μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς
λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ
γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς· 4 Ἰωάνης ταῖς
ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος καὶ ἀπὸ
τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ·
5 καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς ὁ πρωτότοκος
τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς·
τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ· 6 καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν
ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν· 7 Ἰδοὺ
ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς
ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἐπ αὐτόν· ναί ἀμήν· 8 Ἐγώ
εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω λέγει κύριος ὁ θεός ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν
καὶ ὁ ἐρχόμενος ὁ παντοκράτωρ· 9 Ἐγὼ Ἰωάνης ὁ
ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ
βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ
τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ
διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· 10 ἐγενόμην ἐν πνεύματι
ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν
μεγάλην ὡς σάλπιγγος· 11 λεγούσης· ὃ βλέπεις γράψον
εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις· εἰς
Ἔφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Περγάμον καὶ εἰς
Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδελφίαν καὶ
εἰς Λαοδίκειαν· 12 καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν
ἥτις ἐλάλει μετ ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ
λυχνίας χρυσᾶς· 13 καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν
ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον
πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσᾶν· 14 κεφαλὴ δὲ αὐτοῦ
καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκὸν ὡς χιών καὶ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός· 15 καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι καὶ
ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν· 16 καὶ ἔχων
ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτά καὶ ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη
καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει
αὐτοῦ· 17 καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας
αὐτοῦ ὡς νεκρός καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ
ἐμὲ λέγων· μὴ φοβοῦ· ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ
ἔσχατος· 18 καὶ ὁ ζῶν καὶ ἐγενόμην νεκρός καὶ ἰδοὺ
ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ ἔχω τὰς
κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἅδου· 19 γράψον οὖν ἃ εἶδες
καὶ ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει γενέσθαι μετὰ ταῦτα·
20 τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων οὓς εἶδες ἐπὶ τῆς
δεξιᾶς μου καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς· οἱ ἑπτὰ
ἀστέρες ἄγγελοι εἰσὶν τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν καὶ αἱ
λυχνίαι αἱ ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν·

לא נפסח בדם, ומלאכים הרגו בארמון
מצרים, 24 ולא לבד, אלא גם לבד הלכו
לבית אביו, ולא יצאו איש מפתח ביתו
עד בוקר. 25 כי נגף ה' את מצרים
לנגוף אותם, וראה את הדם על המשקוף
ועל שתי המזוזות, ופסח ה' על הפתח
ולא נתן לנגף לבוא אל בתיכם לנגף.
26 ושמרתם את הדבר הזה לחק לך
ולבניך עד עולם. 27 והיה כי תבאו
אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר
ושמרתם את העבודה הזאת. 28 וילכו
בני ישראל, ויעשו כאשר צוה ה' את
משה ואהרן, כן עשו. 29 ויהי בחצי
הלילה, והנה ה' הכה כל בכור בארץ
מצרים, מבכור פרעה הישב על כסאו
עד בכור השבי אשר בבית הבור, וכל
בכור בהמה. 30 ויקם פרעה בלילה הוא
וכל עבדיו וכל מצרים, ותהי צעקה
גדולה במצרים, כי אין בית אשר אין
שם מת. 31 ויקרא לאהרן ולמשה לילה
ויאמר, קומו צאו מתוך עמי, גם אתם
וגם בני ישראל, ולכו עבדו את ה'
כדבריכם. 32 גם צאנכם גם בקרכם
קחו כדבריכם, ולכו וברכתם גם אותי.
33 ותחזק מצרים על העם למהר לשלח
אותם מן הארץ, כי אמרו כולנו מתים.
34 ויסע העם, לקח את בצקו טרם
יחמץ, משארתם צרורות בשמלותם על
שכמם. 35 ובני ישראל עשו כדבר משה,
וישאלו מאת מצרים כלי כסף וכלי
זהב ושמלות. 36 וה' נתן את חן העם
בעיני מצרים, וישאילום, ויניצלו את
מצרים. 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס
סכתה, כשש מאות אלף רגלי, מלבד
הטף. 38 וגם ערב רב עלה אתם, וצאן
ובקר כבד מאד מאד. 39 ויאפו את
הבצק אשר הוציאו ממצרים עוגות
מצות, כי לא חמץ כי גורשו ממצרים
ולא יכלו להתמהמה, וגם צידה לא עשו
להם לדרך. 40 ומושב בני ישראל אשר
ישבו במצרים, ארבע מאות שנה ושלשים
שנה. 41 ויהי מקץ שלשים שנה ואר
בע מאות שנה, ויהי בעצם היום הזה
יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים.
42 ליל שמרים הוא לה' להוציאם מארץ
מצרים, הוא הלילה הזה לה' שמרים
לכל בני ישראל לדורותם. 43 ויאמר ה'
אל משה ואהרן, זאת חקת הפסח, כל
בן נכר לא יאכל בו. 44 וכל עבד איש
מקנת כסף, ומלתה אתו אז יאכל בו.
45 תושב ושכיר לא יאכל בו. 46 בבית
אחת יאכל, לא תוציא מן הבית מן
הבשר חוצה, ועצם לא תשברו בו.
47 כל עדת ישראל יעשו אתו. 48 וכי
יגור אתך גר, ועשה פסח לה', המול
לו כל זכר, ואז יקרב לעשתו והיה
כאזרח הארץ, וכל ערל לא יאכל בו.
49 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר
בתוכם. 50 ויעשו כל בני ישראל,
כאשר צוה ה' את משה ואהרן, כן עשו.
51 ויהי בעצם היום הזה הוציא ה'
את בני ישראל מארץ מצרים, לצבאתם.

6 1 ויאמר ה' אל משה לאמר, 2 קדש
לי כל בכור, פטר כל רחם בבני ישראל
באדם ובבהמה, לי הוא. 3 ויאמר משה
אל העם, זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים, מבית עבדים, כי בחזק יד הוציא
ה' אתכם מזה, ולא יאכל חמץ. 4 היום
אתם יצאים בחדש האביב. 5 והיה כי
יביאך ה' אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי
והחוי והיבוסי, אשר נשבע לאבתיך לתת
לך, ארץ זבת חלב ודבש, ועבדת את
העבודה הזאת בחדש הזה. 6 שבעת
ימים תאכל מצות, וביום השביעי חג
לה'. 7 מצות יאכל את שבעת הימים,
ולא יראה לך חמץ, ולא יראה לך שאר
בכל גבולך. 8 והגדת לבנך ביום ההוא,
לאמר, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי
ממצרים. 9 והיה לך לאות על ידך
ולזכרון בין עיניך, למען תהיה תורת
ה' בפיך, כי בחזק יד הוציאך ה'
ממצרים. 10 ושמרת את החקה הזאת
למועדה מימים ימימה. 11 והיה כי יביאך
ה' אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך
ולאבתיך, ונתנה לך. 12 והעברת כל
פטר רחם לה', וכל פטר בהמה אשר
יהיה לך הזכרים לה'. 13 וכל פטר חמור
תפדה בשה, ואם לא תפדה וערפתו;
וכל בכור אדם בבניך תפדה. 14 והיה
כי ישאלך בנך מחר לאמר, מה זאת;
ואמרת אליו, בחזק יד הוציאנו ה'
ממצרים, מבית עבדים. 15 והיה כי
הקשה פרעה לשלחנו, והרג ה' כל בכור
בארץ מצרים, מבכר אדם ועד בכור
בהמה; על כן אני זובח לה' כל פטר
רחם הזכרים, וכל בכור בני אפדה.
16 והיה לאות על ידך ולטטפת בין
עיניך, כי בחזק יד הוציאנו ה'
ממצרים. 17 והיה בשלח פרעה את
העם, ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא, כי אמר אלהים פן ינחם
העם בראתם מלחמה, ושב מצרימה.
18 ויסב אלהים את העם דרך המדבר
ים סוף, וחמשים עלו בני ישראל מארץ
מצרים. 19 ויקח משה את עצמות יוסף
עמו, כי השבע השביע את בני ישראל
לאמר, פקד יפקד אלהים אתכם, והעלתם
את עצמותי מזה אתכם. 20 ויסעו מסכות
ויחנו באתם בקצה המדבר. 21 וה'
הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם
הדרך, ולילה בעמוד אש להאיר להם
לנסעם יומם ולילה. 22 לא ימיש עמוד
הענן יומם ועמוד האש לילה, לא יסור
לפני העם.

אמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אותו
אל הבור הזה אשר במדבר וידו אל תשלחו בו
למען הצילו מידם להשיבו אל אביו 23 ויהי
כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף
את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו 24 ויקחו
אתו וישליכו אתו הבורה והבור ריק אין בו מים
25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה
ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים
נכאת וצרי ולט הולכים להורידם מצרים
26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג
את אחינו וכסינו את דמו 27 לכו ונמכרנו
לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו
הוא ושמעו אחיו 28 ויעברו אנשים מדינים
סחרים וימשכו וירימו את יוסף מן הבור
ויעלו את יוסף אל הבור וימכרו את יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף
מצרים 29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף
בבור ויקרע את בגדיו 30 וישב אל אחיו
ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא
31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
ויטבלו את הכתנת בדם 32 וישלחו את כתנת
הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו
הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא 33 ויכרה
ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה טרף יוסף
34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו
ויתאבל על בנו ימים רבים 35 ויקומו כל
בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם
ויאמר כי אל בני אבל שאולה ויבך אתו
אביו 36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים
לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים 37 ויהי
בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד
איש עדלמי ושמו חירה 38 וירא שם יהודה
בת איש כנעני ושמו שוע ויקחהו ויבא אליה
39 והיא הרה ותלד בן ויקרא שמו ער
40 ותהר עוד ותלד בן ויקרא שמו אונן
41 ותסף עוד ותלד בן ויקרא שמו שלה
והיה כזבו בלדתה אותו 42 ויהודה לקח
אשה לער בכורו ושמה תמר 43 ויהי ער
בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה
44 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך
ויבם אותה והקם זרע לאחיך 45 וידע אונן
כי לו לא יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת
אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו
46 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם
אתו 47 ויאמר יהודה לתמר אלמנת בנך
שבי בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר
פן אמות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב
בית אביה 48 ויהי בימים הרבים וימת בת
שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל אל
גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי אל
תמנתה 49 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה
תמנתה לגז צאנו 50 ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח
עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי
גדל שלה והיא לא נתנה לו לאשה 51 וירא
יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה
52 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא
אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה
תתן לי כי תבוא אלי 53 ויאמר אני אשלח
גדי עזים מן הצאן ותאמר התתן ערבון עד
שלחך 54 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך
ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך
ויתן לה ויבא אליה ותהר לו 55 ותקם
וילכ ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי
אלמנותה 56 ויהי כמשלש חדשים ותגד
ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה
הרה לזנונים ויאמר יהודה הוצאוה ותשרף
57 היא הוצאה ותשלח אל חותנה לאמר
מאיש אשר אלה לו אנכי הרה ויאמר הכר
נא למי החתם והפתילים והמטה האלה
58 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על
כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד
לדעתה 59 ויהי בעת לדתה והנה תאומים
בבטנה 60 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח
המילדת ותקשר על ידה שני לאמר זה
יצא ראשונה 61 והיה כמשיב ידו והנה יצא
אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא
שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו
ויקרא שמו זרח

7

ויוסף הורד מצרימה וקנה אתו פוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד
הישמעאלים אשר הורדו שמה 2 ויהי יהוה
את יוסף ויהי איש מצליח והיה בבית
אדניו המצרי 3 וירא אדניו כי יהוה עמו
וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו
4 וימצא יוסף חן בעיניו ושרתו ופקדהו
על ביתו ואת כל אשר יש לו נתן בידו
5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל
אשר יש לו הפקיד בבית ובשדה
6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע
אתו מאומה מלבד הלחם אשר הוא אכל
ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה
7 ויהי אחרי הדברים האלה ותשא אשת
אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה
עמי 8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן
אדני לא ידע אתי מה בבית ואת כל
אשר יש לו נתן בידי 9 אין גדול בבית
הזה ממני ולא חשך ממני מאומה
אלא אותך באשר את אשתו ואיך אעשה
הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים
10 ויהי כאשר דברה אל יוסף יום יום
ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה
11 ויהי כהיום הזה ויבא הבית לעשות
מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית
12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי
ויעזב בגדו בידה ויברח ויצא החוצה
13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה
ויברח החוצה 14 וקרא לאנשי ביתה
ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו איש
עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי
ואקרא בקול גדול 15 ויהי כשמעו כי
הרימתי קולי וקרא נטש בגדו אצלי
וינס החוצה 16 ותניח בגדו אצלה עד
בוא אדניו אל ביתו 17 ותדבר אליו כדברים
האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר
הבאת לנו לצחק בי 18 והיה כהרימי
קולי וקרא נטש בגדו אצלי ויברח
החוצה 19 ויהי כשמע אדניו את דברי
אשתו אשר דברה אלי לאמר כדבר העבד
עשו לי ויחר אפו 20 ויקח אדני יוסף
אותו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר
אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית
הסהר 21 ויהוה היה את יוסף ויט אליו
חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר
22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל
האסירים אשר בבית הסהר וכל אשר
עשים שם הוא עשה 23 לא ראה שר בית
הסהר את כל מאומה בידו באשר יהוה
אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח

8

ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך
מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים
2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר
המשקים ועל שר האפים 3 ויתן אתם
במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר
מקום אשר יוסף אסור שם 4 ויפקד שר
הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהי
ימים בהיותם במשמר 5 חלמו חלום
שניהם איש חלומו באחד לילה איש
כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך
מצרים אסורים בבית הסהר 6 ויבא
אליהם יוסף בבקר וירא אותם והנם
זעפים 7 וישאל את סריסי פרעה אשר
אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע
פניכם רעים היום 8 ויאמרו אליו חלום
חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף
הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי
9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף
ויאמר לו בחלמי והנה גפן לפני
10 ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה
עלתה נצה הבשיל אשכלתיה ענבים
11 וכוס פרעה בידי ואקח הענבים
ואסחט אותם אל כוס פרעה ונתתי
הכוס על כף פרעה 12 ויאמר לו יוסף
זאת פתרנו שלשת השרגים שלשת
ימים הם 13 בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך והשיבך על כנך
והנתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון
אשר היית משקהו 14 אך זכרתני אתך
כאשר יטב לך ועשית נא עמדי חסד
והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית
הזה 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים
וגם פה לא עשיתי דבר כי שמו אתי
בבור 16 וירא שר האפים כי טוב פתר
אמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה
שלשת סלי חרי על ראשי 17 ובסל העליון
מכל מאכל פרעה מעשה אפה ועוף אכל
אותם מן הסל מעל ראשי 18 ויען יוסף
ויאמר זאת פתרנו שלשת הסלים שלשת
ימים הם 19 בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על
העץ ואכלו העופות את בשרך מעליך
20 ויהי ביום השלישי יום הולדת אתו
את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו ויתן
את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים
בתוך עבדיו 21 והשב את שר המשקים
אל משקהו ויתן הכוס בכף פרעה
22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר
להם יוסף 23 ולא זכר שר המשקים את
יוסף וישכחהו

21 אחרי מות אחאב ופשע מואב
בישראל׃ ויהי בעת ההוא ויעל
22 אליהו ואלישע מן הגלגל׃ ויאמר
אליהו אל אלישע שב נא פה כי
23 יהוה שלחני עד בית אל׃ ויאמר
אלישע חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך׃ ויבאו בית אל׃ ויצאו
24 בני הנביאים אשר בבית אל אל
אלישע לאמר הידע כי יהוה מעל
25 אדניך ראשך היום׃ ויאמר גם
אני ידעתי השתקו׃ ויאמר לו
אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני
26 עד יריחו׃ ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך׃ ויבאו יריחו׃
27 ויגשו בני הנביאים אשר
ביריחו אל אלישע לאמר הידע
כי יהוה לקח את אדניך מעל
ראשך היום׃ ויאמר גם אני
ידעתי השתקו׃ ויאמר לו אליהו
אל נא אלישע כי יהוה שלחני
הירדנה׃ ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך׃ ויבאו שניהם
28 הירדנה׃ וחמשים איש מבני
הנביאים הלכו ויעמדו מנגד
והם עמדו על הירדן׃ ואליהו
לקח את מעילו ויגלגל ויכה את
המים ויפלגו הלם והלם ויעברו
29 שניהם ביבשה׃ והיה כאשר
עברו ואליהו אל אלישע שאל
מה אעשה לך בטרם לקחתי
מעמך ויאמר אלישע יהי נא פי
שנים ברוחך׃ ויאמר הקשית
30 לשאת׃ אם תראני לקוח מעמך
יהי לך כן ואם לא לא יהי׃
ויהי הם הולכים הלוך ודבר
31 והנה רכב אש וסוסי אש
ויפרידו בין שניהם ויעל אליהו
בסערה השמים׃ ואלישע ראה
32 ומלא צעק אבי אבי רכב ישראל
ופרשיו׃ ולא ראהו עוד ויחזק
בבגדיו ויקרע אתם לשני קרעים׃
33 וירם את מעיל אליהו אשר
נפל מעליו וישב ויעמד על שפת
הירדן׃ ויקח את מעיל אליהו
אשר נפל מעליו ויכה את המים
34 ויאמר איה יהוה אלהי אליהו
אף הוא ויכו את המים ויפלגו
הלם והלם ויעבר אלישע׃
9 ויראו בני הנביאים אשר
בירחו מנגד ויאמרו נחה רוח
אליהו על אלישע ויבאו לקראתו
וישתחוו לו ארצה׃ 2 ויאמרו אליו
הנה נא יש עם עבדיך חמשים
אנשי חיל יבנו נא ויבקשו את
אדניך פן נשאו אותו רוח יהוה
ויטלהו אל אחד ההרים ואל אחת
הגבעות׃ ויאמר לא תשלחו׃
3 ויראו אותו עד בוש ויאמר
שלחו׃ וישלחו חמשים איש
ויבקשו שלשת הימים ולא מצאוהו
4 ויבואו אליו והוא יושב בירחו
ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם
לא תלכו׃ 5 ויאמר אנשי העיר
אל אליהו הנה נא מושב העיר
טוב כאדני׳ ראה׃ אך המים רעים
והארץ משכלת׃ 6 ויאמר מביאו
לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח
ויביאו אליו׃ ויצא אל מוצא
המים וישלך שם המלח ויאמר כה
אמר יהוה רפאתי המים האלה
לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃
7 ותרפאנה המים עד היום הזה
כדבר אליהו אשר דבר׃ 8 ויעל
משם בית אל והוא עולה בדרך
ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתלעגו בו ויאמרו לו עלה קרח
עלה קרח׃ 9 ויסב אחריו ויראהו
ויקלל בשם יהוה׃ ותצאנה שתי
דובות מן היער ותבקענה מהם
ארבעים ושנים ילדים׃ 10 ויעל
משם אל הר הכרמל ומשם שב
שמרון׃ 11 והנה בדרך הם הולכים
ואליהו דבר אל יהורם בן אחאב
לאמר׃ 12 ויאמר יהורם אל אליהו
אמור

42 הלך לך ונחל שוד לך מלון ראיתי ביום ההוא
ראה מזון לך ראיתי ושמח ואמר אלה לא ראום
43 אי לא הרגשתי לא הבנתי אמרו אמת
כאשר
לא בשרו לשוא אם לא אמר לא אמר לא אמרו
44 אי לא הבנתי לשוא אם לא אמר לא אמרו
(Geenna g1067) גיהנם לשון
לא אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו
45 אי לא הבנתי לא הבנתי אמרו לא אמרו
לא אמרו אמרו אמרו לא אמרו לשוא שבעים אם
לא אמרו אמרו אמרו לא אמרו לשוא אמרו לא אמרו
(Geenna g1067) גיהנם לשון אמרו לא אמרו
46 אי לא הבנתי אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
47 אי לא הבנתי אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו לשוא אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
48 (Geenna g1067) גיהנם לשון אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
49 לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
50 אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו

10

אמר לך אל לך ונחל לך אמרו אמרו לא אמרו
ראיתי לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
2 אמרו אמרו אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
3 אמרו אמרו אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
4 אמרו אמרו אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
5 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
6 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
7 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
8 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
9 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
10 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
11 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
12 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
13 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
14 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
15 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
16 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
17 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
(aiōnios g166) עולם לשון אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
18 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
19 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
20 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
21 אמרו, אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
22 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו
23 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו אמרו לא אמרו

אמרתי לך כי אם לא יבחר איש בך כי אם לא יבחר איש בך לא יוכל לא יוכל לא יוכל

13

בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיה מלך
יהודה מלך יואחז בן יהוא על ישראל בשמרון
שתים עשרה שנה׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה
וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל לא סר ממנה׃ 3 ויחר אף יהוה בישראל
וימכרם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן
חזאל כל הימים׃ 4 ויחל יואחז את פני יהוה
וישמע אליו כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם
מלך ארם׃ 5 ונם נתן יהוה לישראל מושיע
ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל
באהליהם כתמול שלשם׃ 6 אך לא סרו מחטאת
בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם הלך
ואשרה גם עמדה בשמרון׃ 7 כי לא הותיר
ליואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרת
אלפי רגלים כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר
לדישה׃ 8 ויתר דברי יואחז וכל אשר עשה
וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ 9 וישכב יואחז עם
אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו
תחתיו׃ 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש
מלך יהודה מלך יואש בן יואחז על ישראל
בשמרון ארבעים שנה׃ 11 ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מכל חטאת ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל בם הלך׃ 12 יתר דברי יואש
וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה
מלך יהודה הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ 13 וישכב יואש עם אבתיו
וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר בשמרון
עם מלכי ישראל׃ 14 ואלישע חלה את חליו
אשר ימות בו ויואש מלך ישראל ירד אליו
ויבך על פניו אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃
15 ויאמר אליו אליהו קח קשת וחצים ויקח
אליו קשת וחצים׃ 16 ויאמר אל מלך ישראל
שים יד על הקשת וישם ידו עליו ויסמך
אליהו את ידיו על ידי המלך׃ 17 ויאמר פתח
החלון קדמה ויפתח ויאמר אליהו ירה ויירה
ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה באר
בארם והכית את ארם באפק עד כלתם׃
18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר אל מלך
ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד׃
19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר לו הכות
חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד
כלתו ועתה שלש פעמים תכה את ארם׃
20 ויקרא אליו אליהו ויאמר אל מלך ישראל
אם לא תכה חמש פעמים אז הכית את ארם
עד כלתו ועתה שלש פעמים תכה את ארם׃
21 ומת אליהו ויקברו אתו ובגדודי מואב
היו בא בשנת׃ 22 וחזאל מלך ארם לחץ
את ישראל כל ימי יואחז׃ 23 ויחנן יהוה
אתם וירחם אתם ויפן אליהם למען בריתו
את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם
ולא השליכם מלפניו עד׃ 24 וחזאל מלך
ארם מת וימלך בן הדד בנו תחתיו׃
25 ויואש בן יואחז לקח עוד את הערים
מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יואחז
אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש
וישב את ערי ישראל׃

14 בשנת שתים ליואש בן יואחז מלך
ישראל מלך אמציה בן יואש מלך יהודה׃
2 בן עשרים ושש שנה היה בהמלכו וחמש
ועשרים שנה מלך בירושלים ושם אמו
יהועדן מירושלים׃ 3 ויעש הישר בעיני
יהוה רק לא כדוד אביו עשה ככל אשר עשה
יואש אביו׃ 4 אך הבמות לא סרו עוד העם
זבחים ומקטרים על הבמות׃ 5 ויהי כחזק
הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את
אביו׃ 6 ואת בני המכים לא המית כאשר
כתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה
לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא
יומתו על אבות כי אם איש בחטאו יומתו׃
7 הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת
אלפים ולכד את הסלע במלחמה ויקרא
שמה יקתאל עד היום הזה׃ 8 אז שלח
אמציה מלאכים אל יואש בן יואחז בן יהוא
מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים׃
9 וישלח יואש מלך ישראל אל אמציה מלך
יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל
הארז אשר בלבנון לאמר תן את בתך לבני
לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח׃ 10 הנכה הכית את אדום
ונשא לבבך להתהלל שב נא בביתך למה
תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך׃
11 ולא שמע אמציה ויעל יואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה
בבית שמש אשר ליהודה׃ 12 ונגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש לאהליו׃ 13 ואת
אמציה מלך יהודה בן יואש בן אחזיה לכד
יואש מלך ישראל בבית שמש ויבא עד
ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים מן שער
אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה׃
14 ולקח את כל הזהב והכסף וכל הכלים
הנמצאים בבית יהוה ובאוצר בית המלך
וגם בני ערבון וישב שמרונה׃ 15 ויתר
דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
עם אמציה מלך יהודה הלוא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
16 וישכב יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון
עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו׃
17 וחי אמציה בן יואש מלך יהודה אחרי
מות יואש בן יואחז מלך ישראל חמש
עשרה שנה׃ 18 יתר דברי אמציה הלוא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ 19 ויקשרו עליו קשר בירושלים
וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו
שם׃ 20 וישאו אתו על סוסים ויקבר
בירושלים עם אבתיו בעיר דוד׃ 21 וכל
העם יהודה לקחו את עזיה בן שש עשרה
שנה וימליכו תחת אביו אמציה׃
22 הוא בנה את אילת וישבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם אבתיו׃ 23 בשנת
חמש עשרה ליואש בן יואחז מלך ישראל
מלך ירבעם בן יואש מלך יהודה בשמרון
ארבעים ואחת שנה׃ 24 ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מכל חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל׃ 25 הוא השיב את
גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה
כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד
עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת חפר׃
26 כי ראה יהוה את עני ישראל מר מאד
ואפס עצור ואפס עזוב ואין עוזר לישראל׃
27 ולא אמר יהוה למחות את שם ישראל
מתחת השמים ויושיעם ביד יואש בן יואחז׃
28 יתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם וכאשר השיב את דמשק וחמת
ליהודה בישראל הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ 29 וישכב יואש
עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך ירבעם
בנו תחתיו׃

14

1 בשנת שבע ליהוא מלך יואש בן אחזיה
מלך יהודה מלך יואש בן יהואחז
2 בן עשרים ושבע שנה מלך בירושלים
ושם אמו יהועדן מן ירושלים 3 ויעשה
הישר בעיני יהוה רק לא כלבבו אביו
אמציהו עשה 4 אך הבמות לא סרו עוד
העם זבחים ומקטרים בבמות 5 ויהי
כאשר חזקה הממלכה בידו והכה את
עבדיו המכים את אביו המלך 6 ואת
בני המכים לא המית כאשר כתוב בספר
תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא
יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו
על אבות כי אם איש בחטאו יומתו
7 הוא הכה את אדום בגיא המלח
עשרת אלפים ולכד את הסלע במלחמה
ויקרא שמה יקתאל עד היום הזה
8 אז שלח יואש מלאכים אל יהואחז
בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה
פנים 9 וישלח יהואחז מלך ישראל
אל יואש מלך יהודה לאמר הרמון אשר
בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון
לאמר תן בתך לבני לאשה ותעבר
חיה השדה אשר בלבנון ותרמס את
הרמון 10 הכה הכיתה את אדום ונשא
לבך התגאה כבד והשב בביתך למה
תתגרה לרעה ונפלת אתה ויהודה
עמך אתך 11 ולא שמע יואש מלך
יהודה ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו
פנים הוא ויהודה בבית שמש אשר
ליהודה 12 ונגף יהודה לפני ישראל
ויברחו איש לאהליו 13 ואת יואש
מלך ישראל תפש יואש בן אחזיה
בבית שמש ויבא אתו ירושלים ויפרץ
בחומת ירושלים מן שער אפרים
עד שער הפנה ארבע מאות אמה
14 ולקח את כל הזהב והכסף וכל
הכלים אשר נמצאו בבית יהוה ובאוצר
בית המלך ואת בני המשכנתים
ושב שמרון 15 ויתר דברי יואש
אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם
אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
16 וישכב יואש עם אבתיו ויקבר
בשמרון עם מלכי ישראל וימלך
ירבעם בנו תחתיו 17 וחי אמציה בן
יואש מלך יהודה אחרי מות יואש
בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה
שנה 18 ויתר דברי אמציה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה 19 ויעשו עליו קשר בירושלים
ויברח לכישה וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם 20 וישאו אתו על סוסים
ויקבר בירושלים עם אבתיו בעיר דוד
21 וכל העם לקחו את עזריה בן
שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת
אביו אמציה 22 הוא בנה את אילת
וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם
אבתיו 23 בשנת חמש עשרה לאמציה
בן יואש מלך יהודה מלך יהואש בן
יהואחז מלך ישראל בשמרון ויהי
מלכו ארבעים ושש שנה 24 ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מכל חטאת ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל
25 הוא השיב את גבול ישראל מלבוא
חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי
ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן
אמתי הנביא אשר מגת החפר
26 כי ראה יהוה את עני ישראל מר
מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עוזר
לישראל 27 ולא אמר יהוה למחות
את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם
ביד יהואש בן יואש 28 יתר דברי
יהואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר
נלחם עם יהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
29 וישכב יהואש עם אבתיו עם מלכי
ישראל ויקבר ירבעם בנו תחתיו
30 ויתר דברי יונה אשר נבא מן יונה
נביא אשר בגת החפר אשר מן אמתי
בן יונה הנביא אשר מעבר לגת
31 כי ראה יהוה את עני ישראל מר
מאד כי אפס עצור ואפס עזוב ואין
עוזר לישראל לא מחה יהוה את שם
ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד
יהואש בן יואש 32 ויתר דברי
ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר
נלחם ואשר השיב את דמשק וחמת
ליהודה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל 33 וישכב
ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל
ויקבר זכריה בנו תחתיו 34 ודברי
זכריה אשר עשה הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל
35 מרד מלכות בית יהוה
ישראל בשנת שלשים ושמונה לעזיה
מלך יהודה ויהי מלך שלם בן יבש
ויכהו ויחיתהו ויתחת תחתיו
36 ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל 37 בימים ההם החל
יהוה לשלח ברצין מלך ארם ובפקח
בן רמליהו מלך ישראל 38 ויישכב
מנחם עם אבתיו ויקבר בשמרון
ויתחתיו פקחיה בנו תחתיו
39 ומספר ימי פקח מלך ישראל
עשרים שנה ושנתים בשמרון
40 ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל בימי הם הכה רצין
מלך ארם את יהודה ויגלו אדומים
מן אילת וישבו ארם בעצין עד היום
הזה 41 ומנשה שכב עם אבתיו
ויקבר בעיר דוד אביו ויתחתיו אחז
בנו תחתיו בשנת שבע עשרה לפקח
בן רמליהו מלך ישראל מלך אחז בן
יותם מלך יהודה 42 בן עשרים
שנה היה אחז במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלים ולא עשה הישר
בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו
43 ויתהלך בדרך מלכי ישראל
וגם בניו העביר באש כתועבות הגוים
אשר הורישם יהוה מפני בני ישראל
44 ובמות וגבעות וזבח וקטר
בבמות ובגבעות ומתחת לכל עץ
רענן 45 ויתר דברי אחז אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה 46 ויישכב אחז עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
ויתחתיו חזקיה בנו 47 בשנת שבע
עשרה לפקח בן רמליהו מלך ישראל
מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה
48 ומדי מלכו בעצון בית יהוה
ובאוצר בית המלך ואת בני המשכנתים
נתן לפרעה מלך אשור ויבא אתו
דמשק ויהי עבד אתם ויכהו
49 ולבית אחז מלך יהודה
אשר הגיע מלך אשור ולא מצאו
בו חלב ויבא אתו בית מלך אשור
ויתחתיו אחיו בן עמוס ויבא
50 ויתר דברי חזקיה
וכל אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה
51 בימיו עלה רצין מלך ארם
ויכה ביהודה ויגלו גלות אל
דמשק ויהי עוד בגלעד 52 ויתר
דברי עמוס וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל 53 ויישכב עמוס
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
דוד ויתחתיו ירבעם בנו
54 ובשנת שבע עשרה לאחז
מלך יהודה מלך הושע בן אלה
בשמרון על ישראל תשע שנים
ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כרבים
אשר היו לפניו 55 עלה עליו שלמנסר
מלך אשור ויהי הושע לו עבד
ויתן לו מנחה 56 כי מצא מלך
אשור בהושע כי עשה כי שלח מלאכים
אל סו מלך מצרים ולא העלה מנחה
למלך אשור כאשר עשה שנה
בשנה ויעצרהו אשור ויאסרהו בבית
כלא 57 ויעל מלך אשור בכל הארץ
ויעל שמרון ויצר אליה שלש שנים
בשנת תשע להושע לכד מלך אשור
את שמרון ויגל ישראל אל אשור
ויושב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן
וערי מדי 58 כי חטאו בני ישראל
ליהוה אלהיהם המעלה מארץ מצרים
מתחת יד פרעה מלך מצרים ויראו
אלהים אחרים 59 וילכו בחקות
הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני
ישראל ובחקות מלכי ישראל אשר
עשו 60 ויגר אתם כמשפט הראשון
לפני אשר לא יראו את יהוה ויגר
יהוה בישראל ויסרם מעל פני
אדמתם 61 גם יהודה לא שמר
מצות יהוה אלהיהם ויחקו בחקות
ישראל אשר עשו 62 ויתר
בחקות הגוים אשר הגלה יהוה מפני
בני ישראל ויעשו

ויאמר אליו אל נא אדני אתה ידעת את אשר
עבד עבדך מנעורי ועתה הנה יש נא עבדיך
חמשים איש גברים בני חיל ילכו נא ויבקשו
את אדון אליך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו
אל אחד ההרים או אל אחד הגבעות ויאמר
אליהם לא תשלחו׃ ויעצרו בו עד בוש ויאמר
שלחו׃ וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשת
הימים ולא מצאוהו׃ ויבא אליו והוא יושב
בירחו ויאמר אליו הלא אמרתי אליכם לא
תלכו׃ ויאמר אנשי העיר אל אליה הנה נא
מושב העיר טוב כאשר אדני רואה ורע המים
ורעת הארץ׃ ויאמר קחו לי צלוחית חדשה
ושימו שם מלח ויביאו אליו׃ ויצא אל מוצא
המים וישלך שם המלח ויאמר כה אמר יהוה
הרפאתי המים האלה לא יהיה משם עוד מות
ורעת׃ ותרפאנה המים עד היום הזה כדבר
אליישע אשר דבר׃ ויעל משם בית אל והוא
עולה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתלוצצו בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה
קרח׃ ויפן אחריו ויראם ויקלל אתם בשם
יהוה ותצאנה שתים דבים מן היער ותבקענה
מהם ארבעים ושנים ילדים׃ וילך משם אל
הר הכרמל ומשם שב שמרונה׃

15

בשנת שתים עשרה לאמציה בן יואש מלך
יהודה מלך יואש בן יהואחז מלך ישראל
בשמרון׃ שש ועשרים שנה מלך עזריה
ושם אמו יכליה מירושלים׃ ויעשה הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו׃
אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים
ומקטירים בבמות׃ ויהי יהוה את המלך
ויהי נגוע עד יום מותו ויושב בבית החפשי
והוא יותם בן המלך על הבית שפט את עם
הארץ׃ ויתר דברי עזריה וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ ויקבר עזריה עם אבתיו ויקברו אתו
עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יותם בנו
תחתיו׃ בשנת שלשים ושתים לעזריה מלך
יהודה מלך זכריה בן ירבעם על ישראל
בשמרון שתי חדשים׃ ויעשה הרע בעיני
יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאת
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃
והוא קשר עליו שלום ויכהו לפני העם
וימתהו ויתר דברי זכריה הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ זאת
דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בנים
עד רבעי תשבו לך׃ ויהי כן׃ שלום בן יבש
מלך בשנת תשע ושלשים לעזיה מלך יהודה
ויהי מלך ירח ימים בשמרון׃ ויעל מנחם
בן גדי מתרצה ויבא עד שמרון ויכה את
שלום בן יבש בשמרון ויהרגהו ויתר דברי
שלום וקשרו אשר קשר׃ אז יחבל מנחם
את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבולה
מתרצה על כן לא פתחו ויכה כל הרה
בקעו׃ בשנת שלשים ותשע לעזיה מלך
יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל
עשרים שנה׃ ויעשה הרע בעיני יהוה לא
סר מחטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל׃ בימי פקח מלך אשור בא תגלת
פלאסר ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה
ואת יניעה ואת קדש ואת חצור ואת גלעד
ואת הגליל כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה׃
ויקשר קשר שלום בן אלה על פקח מלך
ישראל בשנת עשרים ליותם בן עזיה ויכהו
ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ בשנת
שתים לפקח בן רמליה מלך יותם בן עזיה
מלך יהודה׃ בן עשרים ושש שנה מלך בן
עשרה שנים מלך בירושלים ושם אמו
ירושא בת צדוק׃ ויעשה הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה עזיה אביו׃ אך הבמות לא
סרו עוד העם זבחים ומקטירים בבמות׃
הוא בנה את שער בית יהוה העליון ועל
חומת העופל בנה׃ ויתר דברי יותם וכל
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ בימים ההם החל יהוה
לשלח בארם את רצין מלך ארם ואת פקח
בן רמליה׃ ויותם שכב עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו
תחתיו׃

16

בשנת שבע עשרה לפקח בן רמליה מלך
אחז בן יותם מלך יהודה׃ בן עשרים שנה
אחז בעת מלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלים ולא עשה הישר בעיני יהוה
אלהיו כדוד אביו׃ וילך בדרך מלכי
ישראל גם בנו העביר באש כתועבות
הגוים אשר הורישם יהוה מפני בני
ישראל׃ ויזבח ויקטר בבמות ובגבעות
ותחת כל עץ רענן׃ אז עלה רצין מלך
ארם ופקח בן רמליה מלך ישראל ירושלים
למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם
אתו׃ בעת ההיא השיב רצין מלך ארם
את אילת לארם וגרש את היהודים מאילת
וארמים באו אילת וישבו שם עד היום
הזה׃ ואחז שלח מלאכים אל תגלת פלאסר
מלך אשור לאמר׃ עבדך ובנך אני עלה
הושע אל תוך הארם אשר תקומון עמו
ואתי׃ ויקח אחז את הכסף והזהב הנמצא
בבית יהוה ובאוצרות בית המלך׃ ויעל
אל מלך אשור׃ ויעל מלך אשור דמשק
ויתפשה ויגלה אתה׃ ואת רצין הרג׃
ויבא המלך אחז לקראת תגלת פלאסר
מלך אשור דמשק׃ ויראה המלך אחז את
המזבח אשר בדמשק׃ וישלח המלך אחז
אל אוריה הכהן את תבנית המזבח ודמותו
לפי כל מעשיו׃ ויבן אוריה הכהן את
המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק
עד בואו׃ ויעשהו אוריה הכהן עד בוא
המלך אחז מדמשק׃ ויקרב המלך מדמשק
וירא את המזבח ויגש המלך אל המזבח
ויעל עליו׃ ויקטר עליו את עלתו ואת
מנחתו ויסך נסכו וזרק את דם שלמיו
אשר היה מזבח הנחשת אשר לפני יהוה
מלפני הבית מבין מזבחו ומבית יהוה
ויתן אל צד המזבח מצפונה׃ ויצו המלך
אחז את אוריה הכהן לאמר׃ על המזבח
הגדול הקטר את העולה ואת מנחת הבקר
ואת עולת הערב ואת מנחתו ואת עולת
המלך ומנחתו ואת עולת כל עם הארץ
ומנחתם ונסכיהם כל דם עולה וכל דם
זבח עליו תזרק׃ והמזבח הנחשת אני
אבקש לדרוש׃ ויעש אוריה הכהן ככל
אשר צוה המלך אחז׃ ויקצץ המלך אחז
את מסגרות המכנות ויסר מעליהם את
הכיור ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת
אשר תחתיו ויתן אותו על רצפת אבנים׃
ואת מוסך השבת אשר בנו בבית ואת
מבוא המלך החיצון הסב בבית יהוה
מפני מלך אשור׃

8 and they departed quickly from the tomb, for
they were trembling and astonished. And they
said nothing to anyone, for they were afraid.

9 [note: The most reliable and earliest manuscripts
do not include Mark 16:9-20.] When Jesus
rose early on the first day of the week, he
appeared first to Mary Magdalene, from
whom he had driven seven demons.
10 She went and told those who had been
with him, who were now mourning and
weeping. 11 But when they heard that
he was still alive and had been seen
by her, they refused to believe it.
12 Later he appeared in another form
to two of his followers as they were
walking out into the country.
13 They went back and told the others,
but they also refused to believe
their report.
14 Still later, while the eleven were
eating together, he appeared to them
and rebuked them for their
unbelief and their hardness of heart
because they had refused to believe
those who had seen him after he had
risen from the dead.
15 Then he said to them, "Go
throughout the world and preach
the gospel to everyone.
16 Those who believe and are
baptized will be saved, but those
who refuse to believe will be
condemned.
17 These miracles will
accompany those who believe:
They will drive out demons in my
name, speak in new languages,
18 pick up snakes with their
hands, and if they drink
poison it will not harm them;
they will place their hands
on the sick and they will
recover."
19 After the Lord Jesus had
spoken to them, he was taken
up into heaven and
sat down at the
right hand of
God.
20 And the disciples went
everywhere and preached
the good news, and the Lord
worked with them
and confirmed
the truth of
their preaching
by the miracles
they performed.

מלאכי

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו ליעקב נאם־יהוה ואאהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי ואשם את־הריו לנחלת תנים מדבר׃ 4 כי־תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות נאם־יהוה צבאות כה אמר יהוה המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר־זעם יהוה עד־עולם׃ 5 ועיניכם תראנה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד את־אדניו ואם־אב איה כבודי ואם־אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך בהאמרכם שלחן יהוה נבזה הוא׃ 8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו פסח וחולה אין־טוב הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־פניך ישא אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן לנו מידכם היתה זאת הרצה אם־מי מכם פנים אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם בכם ויסגר דלתים ואל־תאירו מזבחי חנם אין־חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים ובכל־מקום מוקטר מגיש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני־הוא מגואל וניבו נבזה׃ 13 ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ופסח והבאתם את־הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר־יש־בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃ 15 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 16 אם־לא תשמעו ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה׃ 17 וארתי את־הברכות׃ הן ארתיה כי אין־שם על־לב׃ 18 הנני גערה לכם את־הזרע וזרתי פרש על־פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 19 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 20 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 21 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 22 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 23 גם־אני נתתי אתכם נבזה ושפל לכל־העם כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 24 הלוא־אב אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 25 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי־חלל יהוה קדש אשר אהב ובעל בת־אל נכר׃ 26 יכרת יהוה לאיש אשר־יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 27 זאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה בבכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 28 ואמרתם על־מה כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת־בה וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 29 הלוא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל־תבגד׃ 30 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל כסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 31 דברי־אמת היו בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 32 כי־שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 33 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 34 גם־אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל־העם כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 35 הלוא־אב אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 36 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי־חלל יהוה קדש אשר אהב ובעל בת־אל נכר׃ 37 יכרת יהוה לאיש אשר־יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 38 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה בבכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 39 ואמרתם על־מה כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת־בה וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 40 הלוא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל־תבגד׃ 41 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל כסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות׃ 42 ונשמרתם ברוחכם ואל־תבגדו׃ 43 אם־אמרתם אנה אם־אמרתם נגה אמרתם׃ 44 הן־גערתי בזרע ופרשתי פרש על־פניכם פרש חגיכם׃ 45 והוצא אתכם אליו׃ 46 ויגע אמרתם׃ 47 ויגע אמרתם׃ 48 ויגע אמרתם׃ 49 ויגע אמרתם׃ 50 ויגע אמרתם׃ 51 ויגע אמרתם׃ 52 ויגע אמרתם׃ 53 ויגע אמרתם׃ 54 ויגע אמרתם׃ 55 ויגע אמרתם׃ 56 (aiōn g165) ויגע אמרתם׃ 57 ויגע אמרתם׃ 58 ויגע אמרתם׃ 59 ויגע אמרתם׃ 60 ויגע אמרתם׃ 61 ויגע אמרתם׃ 62 ויגע אמרתם׃ 63 ויגע אמרתם׃ 64 ויגע אמרתם׃ 65 ויגע אמרתם׃ 66 ויגע אמרתם׃ 67 ויגע אמרתם׃ 68 ויגע אמרתם׃ 69 ויגע אמרתם׃ 70 ויגע אמרתם׃ 71 (aiōn g165) ויגע אמרתם׃

ومدمل ومدمل ومدمل

ויקרא 1 ויקרא אל־משה וידבר יהוה מאהל מועד לאמר׃ 2 דבר
אל־בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי־יקריב מכם קרבן ליהוה
מן־הבהמה מן־הבקר ומן־הצאן תקריבו את־קרבנכם׃ 3 אם־עולה
קרבנו מן־הבקר זכר תמים יקריבנו אל־פתח אהל־מועד
לרצנו לפני יהוה׃ 4 וסמך ידו על־ראש העלה ונרצה לו
לכפר עליו׃ 5 והשחט את־בן־הבקר לפני יהוה והקריבו בני
אהרן הכהנים את־הדם וזרקו את־הדם על־המזבח אשר־פתח
אהל־מועד׃ 6 והפשיט את־העלה וניתח אתה לנתחיה׃ 7 ונתנו
בני אהרן הכהן אש על־המזבח וערכו עצים על־האש׃
8 וערכו בני אהרן הכהנים את־הנתחים את־הראש ואת־הפדר
על־העצים אשר על־האש אשר על־המזבח׃ 9 וקרבו בניו
וכרעיו רחץ במים וקטר הכהן את־הכל המזבחה עלה
אשה ריח־ניחוח ליהוה׃ 10 ואם־מן־הצאן קרבנו מן־הכשבים
או מן־העזים לעלה זכר תמים יקריבנו׃ 11 ושחט אתו על־
ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את־דמו
על־המזבח סביב׃ 12 ונתח אתו לנתחיו את־ראשו ואת־פדרו
וערך הכהן אתם על־האש אשר על־המזבח׃ 13 וכרעים ורחץ
במים יקריב הכהן את־הכל והקטיר המזבחה עלה הוא
אשה ריח־ניחוח ליהוה׃ 14 ואם־מן־העוף עלה קרבנו ליהוה
וקרב מן־התרים או מן־בני היונה׃ 15 והקריבו הכהן אל־
המזבח ומלק את־ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על־
קיר המזבח׃ 16 והסיר את־מראתו בנצתה והשליך אתה
אצל המזבח קדמה אל־מקום הדשן׃ 17 ובקע אתו בכנפיו
לא יבדיל והקטיר הכהן אתו המזבחה על־העצים אשר־על־
האש עלה אשה הוא ריח־ניחוח ליהוה׃

4

ונפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
וחטא׳ 2 אם־הכהן המשיח יחטא לאשם העם והקרב על
חטאתו אשר חטא פר בן־בקר תמים ליהוה לחטאת׃ 3 והקריב
את־הפר אל־פתח אהל־מועד לפני יהוה וסמך ידו על־ראש
הפר ושחט את־הפר לפני יהוה׃ 4 ולקח הכהן המשיח מדם
הפר והביא אתו אל־אהל מועד׃ 5 וטבל הכהן אצבעו בדם
והזה מן־הדם שבע פעמים לפני יהוה את־פני פרכת
הקדש׃ 6 ונתן הכהן מן־הדם על־קרנות מזבח קטרת
הסמים אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל־הדם
יצק אל־יסוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד׃
7 ואת כל־חלב הפר ירים ממנו את־החלב המכסה על־
הקרב׃ 8 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר
על־הכסלים ואת היותרת על־הכבד על־הכליות יסירנה׃
9 כאשר הורם מזבח השלמים וקטר הכהן אתם המזבחה
על עלת המזבח׃ 10 ואת־עור הפר ואת כל־בשרו על־
ראשו ועל־כרעיו וקרבו׳ 11 ועור הפר וכל־בשרו
אל־ראשו ועל־כרעיו וקרבו׳ 12 והוציא אל־מחוץ למחנה
אל־מקום טהור אל־שפך הדשן ושרף אתו על־עצים
באש׳ 13 ואם כל־עדת ישראל׳ 14 והיה אם־נעלם
מעינים׳ 15 ונסמכו הזקנים׳ 16 ולקח הכהן המשיח
מדם הפר׳ 17 והביא הכהן׳ 18 ונתן מן־הדם׳ 19 והקטיר
המזבחה׳ 20 ועשה לפר׳ 21 והוציא אתו׳ 22 אשר
נשיא׳ 23 אשר חטא׳ 24 ונתן׳ 25 ולקח הכהן׳ 26 ואת
כל־חלבו׳ 27 ואם־נפש׳ 28 או׳ 29 וסמך׳ 30 ונתן׳
31 והסיר׳ 32 ואם־כשה׳ 33 וסמך׳ 34 ולקח הכהן׳
35 ואם־כשב׳ 36 ולקח׳ 37 ואם־נפש׳ 38 ואם־נשיא׳
ונסלח׳

ואת־כל־הכלים אשר־יעשו אותם לעבדתו
ואת־מכסה הסכך אשר־יעשו אותו לפתח
10 אהל מועד׃ את־המזבח לעלה אשר־לפני
פתח אהל מועד אשר־יעשו אותו׃ ואת־
הכיור ואת־כנו׃ ואת־הבגדים לשרת בהם
11 בקדש׃ ואת־בגדי הקדש אשר לאהרן הכהן
ואת־בגדי בניו׃ ואת־שמן המשחה ואת־
קטרת הסמים׃ ואת־כל־כלי אהל מועד
12 אשר־יעשו׃ ואת־מזבח הקטרת ואת־בדיו
ואת־כל־כליו׃ ואת־הכיור ואת־כנו׃
13 ואת־בגדי השרת׃ ואת־בגדי הקדש לאהרן
הכהן׃ ואת־בגדי בניו לכהן׃ ואת־שמן
14 המשחה׃ ואת־קטרת הסמים׃ ואת־
כל־כלי אהל מועד׃ אשר־יעשו׃ ואת־
15 מזבח העלה׃ ואת־כל־כליו׃ ואת־
הכיור ואת־כנו׃ ואת־הבגדים לשרת׃
16 ואת־בגדי הקדש׃ אשר לאהרן הכהן
17 ואת־בגדי בניו׃ לכהן׃ ואת־שמן
המשחה׃ ואת־קטרת הסמים׃ ואת־
18 כלי־שרת׃ אשר־יעשו׃ ואת־מסך
הפתח׃ לאהל מועד׃ אשר־יעשו׃
19 ואת־מזבח העלה׃ ואת־מכסה הנחשת
אשר־לו׃ ואת־בדיו׃ ואת־כל־כליו׃
ואת־הכיור ואת־כנו׃ ואת־מכסה׃
20 ואת־יריעות החצר׃ ואת־עמדו׃
ואת־מסך׃ שער החצר׃ אשר על־
21 המזבח׃ ואת־יתדת המשכן׃ ואת־
יתדת החצר׃ ואת־מיתריהם׃ אלה
פקודי המשכן׃ משכן העדות׃ אשר
22 פקד־על־פי משה׃ עבודת הלוים׃
ביד איתמר בן־אהרן הכהן׃ ובצלאל
23 בן־אורי בן־חור׃ למטה יהודה׃ עשה
את־כל־אשר־צוה יהוה׃ את־משה׃
24 ואתו אהליאב בן־אחיסמך׃ למטה
דן׃ חרש׃ וחשב׃ ורקם׃ בתכלת
ובארגמן׃ ובתולעת השני׃ ובשש׃
25 כל־זהב׃ היה׃ לכל־מלאכת׃ בכל־
26 מלאכת׃ הקדש׃ ויהי׃ הזהב׃ תנופה׃
27 אשר־נעשה׃ כל־זהב׃ הקדש׃ ויהי׃
אדני׃ המאה׃ ושלש׃ ומאות׃ ואלף׃
28 שקל׃ ומן־הצבא׃ אשר־פקד׃ מאת׃
אלף׃ ושבעת׃ אלפים׃ וחמש׃ מאות׃
29 וחמשים׃ שקל׃ ונחשת׃ תנופה׃
שבעים׃ ככר׃ ואלף׃ ארבע׃ מאות׃
30 וחמשה׃ שקלים׃ ויעש׃ בה׃ את־אדני׃
פתח אהל מועד׃ ואת־מזבח׃ הנחשת׃
31 ואת־מכסה׃ הנחשת׃ אשר־לו׃ ואת־כל־
כלי המזבח׃ ואת־אדני׃ הקלעים׃
32 סביב׃ ואת־אדני׃ שער־החצר׃ ואת־
כל־יתדת׃ המשכן׃ ואת־כל־יתדת׃
33 החצר׃ סביב׃ ואת־בגדי׃ השרת׃
אשר־עשו׃ בגדי־קדש׃ לאהרן הכהן׃
34 ולבני׃ אהרן׃ לכהן׃ ואת־בגדי׃
הקדש׃ אשר־לאהרן׃ הכהן׃ ובגדי׃
בניו׃ לכהן׃ ואת־מכסה׃ עורות׃
35 האילים׃ המאדמים׃ ואת־מכסה׃
עורות׃ התחשים׃ ואת־פרכת׃
36 השתר׃ ואת־מסך׃ הפתח׃
37 אהל׃ מועד׃ ואת־מזבח׃ הנחשת׃
ואת־מכסה׃ הנחשת׃ אשר־לו׃
ואת־בדיו׃ ואת־כל־כליו׃ ואת־
38 הכיור׃ ואת־כנו׃ ואת־מזבח׃

ויעש בצלאל׃ ארון׃ עצי שטים׃
אמתים׃ ורחבו׃ אמה׃ וקומתו׃
אמה׃ וחצי׃ אמה׃ ויצפהו׃
2 זהב׃ טהור׃ מבית׃ ומחוץ׃
יעשה־לו׃ זר׃ זהב׃ סביב׃
3 ויצק׃ לו׃ ארבע׃ טבעת׃ זהב׃
על־ארבע׃ פעמתיו׃ ושתי׃
טבעת׃ על־צלעו׃ האחת׃
4 ושתי׃ טבעת׃ על־צלעו׃ השנית׃
ויעש׃ בדי׃ עצי׃ שטים׃
5 ויצף׃ אתם׃ זהב׃ ויבא׃
אתם׃ אל־תוך׃ הארון׃
6 ויעש׃ כפרת׃ זהב׃ טהור׃
אמתים׃ וחצי׃ ארכה׃
7 ואמה׃ וחצי׃ רחבה׃ ויעש׃
שני׃ כרבים׃ זהב׃
מקשה׃ עשה׃ אתם׃
8 מן־הכפרת׃ כרב׃ אחד׃
מקצה׃ זה׃ וכרב׃
אחד׃ מקצה׃ זה׃
מן־הכפרת׃ עשה׃
9 את־הכרבים׃ על־שני׃
קצותיו׃ ויהי׃ הכרבים׃
פרשי׃ כנפים׃ למעלה׃
סוככים׃ בכנפיהם׃
את־הכפרת׃ ופניהם׃
איש׃ אל־אחיו׃ אל־
הכפרת׃ היו׃ פני׃
10 הכרבים׃ ויעש׃ את־
השלחן׃ עצי׃ שטים׃
אמתים׃ ארכו׃ ואמה׃
רחבו׃ ואמה׃ וחצי׃
קומתו׃ ויצפהו׃
11 זהב׃ טהור׃ ויעש׃
לו׃ זר׃ זהב׃ סביב׃
12 ויעש׃ לו׃ מסגרת׃
טפח׃ סביב׃ ויעש׃
זר־זהב׃ למסגרתו׃
13 סביב׃ ויצק׃
לו׃ ארבע׃ טבעת׃
זהב׃ ויתן׃
הטבעת׃ על־
ארבע׃ הפעמות׃
אשר׃ לארבע׃
14 רגליו׃ מנגד׃
המסגרת׃ היו׃
הטבעות׃ בתים׃
לבדים׃ לשאת׃
15 את־השלחן׃ ויעש׃
את־הבדים׃ עצי׃
שטים׃ ויצפם׃
זהב׃ לשאת׃
16 את־השלחן׃ ויעש׃
את־הכלים׃ אשר־
על־השלחן׃ את־
קערתו׃ ואת־
כפתיו׃ ואת־
מנקיותיו׃ אשר־
יסך־בהן׃ ואת־
17 הקשות׃ זהב׃
טהור׃ ויעש׃
את־המנורה׃
זהב׃ טהור׃
מקשה׃ ירכה׃
וקנה׃ גביעיה׃
כפתריה׃ ופרחיה׃
ממנה׃ יצאו׃
18 שלשה׃ קנים׃
מצדיה׃ שלשה׃
קני׃ מנורה׃
מצדה׃ האחד׃
מקני׃ המנורה׃
19 ושלשה׃ גבעים׃
משקדים׃ בקנה׃
האחד׃ כפתר׃
ופרח׃ ושלשה׃
גבעים׃ משקדים׃
בקנה׃ האחר׃
כפתר׃ ופרח׃
20 כן לשתי׃ הקנים׃
היוצאים׃ מן־
המנורה׃ ובגביעיה׃
הרביעיים׃
21 כפתריהם׃ ופרחיהם׃
כפתר׃ תחת׃
שני׃ הקנים׃
מן־המנורה׃
22 שלשה׃ כפתרים׃
ופרחיהם׃ מקשה׃
אחת׃ הם׃
23 ויעש׃ נרתיה׃
שבעה׃ ומלקחיה׃
ומחתתיה׃ זהב׃
24 טהור׃ ככר׃
זהב׃ טהור׃
עשה׃ אתה׃
וכל־כליה׃
25 ויעש׃ את־
מזבח׃ הקטרת׃
עצי׃ שטים׃
אמה׃ ארכו׃
ואמה׃ רחבו׃
26 רבוע׃ והגבה׃
אמתים׃ ממנו׃
קרנותיו׃ היו׃
מן־הכפרת׃ ויצף׃
אתו׃ זהב׃
טהור׃ את־
גגו׃ וצדיו׃
סביב׃ ואת־
קרנתיו׃ ויעש׃
לו׃ זר׃ זהב׃
27 סביב׃ ושתי׃
טבעת׃ זהב׃
יעשה־לו׃
מתחת׃ לזרו׃
על־שתי׃
צלעתיו׃
28 יעשה׃ על־
שתי׃ הצדדים׃
אל־בתים׃
לבדים׃
לשאת׃
29 את־המזבח׃
בהם׃ ויעש׃
את־בדי׃
עצי׃ שטים׃
ויצפם׃
נחשת׃
30 ויעש׃
את־כלי׃
המזבח׃
הכיר׃
ואת־כנו׃
31 ואת־
מכסה׃
הנחשת׃
אשר־לו׃
32 ואת־
כל־כלי׃
המזבח׃
אשר־
עשה׃
33 ויעש׃
אדני׃
הקלע׃
סביב׃
ואת־
אדני׃
שער־
החצר׃
34 ואת־
יתדת׃
המשכן׃
ואת־
יתדת׃
החצר׃
סביב׃
35 ואת־
מיתרי׃
הם׃
36 ואת־
עמדו׃
ואת־
אדניו׃
37 ואת־
מסך׃
פתח׃
האהל׃
38 אשר־
לפני׃

בנו ולא 39 ויקרבו אליו בני אהרן הכהנים את הדם
ויזרקו אהרן ואת בניו את הדם על הקיר המזבח
סביב אשר לפתח אהל מועד

6

ואת הדם יצק אל יסוד המזבח 10 ואת החלב
הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה 11 ואת
הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה 12 ויזבח
את הפר חטאת ויקח משה מדמו ויתן על קרנות
המזבח סביב באצבעו ואת הדם שפך אל יסוד
המזבח 13 ואת כל חלבו הקטיר המזבח 14 ואת
הפר לחטאת שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה
יהוה את משה 15 ויקרב את האיל עולה ויסמכו
אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל 16 וישחט
ויקח משה את הדם ויזרק על המזבח סביב
17 ואת האיל נתח לנתחיו ואת הראש ואת
הפדרים ויקטר משה את הראש והפדרים
והקטר המזבח עולה הוא לריח ניחוח אשה
ליהוה הוא 18 ואת הקרב ואת הכרעים רחץ
במים וקטר משה את כל האיל המזבחה עולה
הוא לריח ניחוח אשה ליהוה הוא 19 ויקרב
את האיל השני איל המלואים ויסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל 20 וישחט
ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית 21 ואת בניו הקריב משה ויתן מן
הדם אל תנוך אזן הימנית ועל בהן ידם
הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרק משה
את הדם על המזבח סביב 22 ואת האיל לקח
את החלב ואת האליה ואת החלב אשר
על הקרב ואת יותרת הכבד ואת שתי הכליות
ואת חלבן ואת שוק הימין כי איל מלואים
הוא 23 ואת כנר המצות אשר לפני יהוה
לקח חלה מצה אחת ולחם שמן אחד ורקיק
אחד ויתן על החלבים ועל שוק הימין 24 ויתן
את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויניף
תנופה לפני יהוה 25 ויקח משה מידם ויקטר
המזבחה על העולה מלואים הם לריח ניחוח
אשה ליהוה הוא 26 ולקח משה את החזה
ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלואים
היה למשה לבש הוא 27 ויתן את הכל על כפי
אהרן ועל כפי בניו ויניפם תנופה לפני יהוה
28 ויקח משה מעל ידיהם ויקטר המזבחה
על העולה מלואים הם לריח ניחוח אשה
ליהוה הוא 29 ולקח משה את החזה ויניפהו
תנופה לפני יהוה מאיל המלואים היה למשה
לבש הוא כאשר צוה יהוה את משה 30 ויקח
משה מן השמן המשחה ומן הדם אשר על
המזבח ויזה על אהרן על בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו 31 ויאמר משה אל אהרן
ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד
ושם תאכלוהו אתו ואת הלחם אשר בסל
מלואים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו
32 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו
33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת
ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת
ימים ימלא את ידכם 34 כאשר עשה ביום הזה
צוה יהוה לעשות לכפר עליכם 35 ומפתח
אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת הימים
ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי
כן נצויתי 36 ויעשו אהרן ובניו את כל
הדברים אשר צוה יהוה ביד משה

7

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו
ולזקני ישראל 2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל
בן בקר לחטאת ואיל לעולה תמימים והקרב
לפני יהוה 3 ואל בני ישראל תדבר לאמר
קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכר בני שנה
תמימים לעולה 4 ושור ואיל לזבח שלמים
לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום
יהוה נראה אליכם 5 ויקחו את אשר צוה
משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה
ויעמדו לפני יהוה 6 ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה
7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח
ועשה את חטאתך ואת עולתך וכפר בעד
עצמך ובעד העם ועשה את קרבן העם
וכפר בעדם כאשר צוה יהוה 8 ויקרב אהרן
אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו
9 ויגשו בני אהרן אליו את הדם ויטבל
אצבעו מן הדם ויתן על קרנות המזבח
ואת הדם יצק אל יסוד המזבח 10 ואת
החלב והכליות והיותרת מן הכבד מן החטאת
הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה
11 ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ
למחנה 12 וישחט את עולת הבקר ויגישו
בני אהרן אליו את הדם וזרקהו על המזבח
סביב 13 ואת העולה הגישו אליו לנתחיה
וראשה ויקטר המזבח 14 ואת הקרב
והכרעים רחץ במים וקטר המזבחה על
העולה 15 והקרב את העם ולקח שעיר
החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשהו חטאת
כראשון 16 ויקרב את העולה ויעשה
כמשפט 17 ויגש את המנחה וימלא כפו
ממנה ויקטר המזבחה מלבד עולת הבקר
18 ויזבח את השור ואת האיל זבח שלמים
אשר לעם וישחטו בני אהרן את הדם
ויזרקהו על המזבח סביב 19 והחלבים
מן השור ומן האיל אליה והמכסה והקרבים
והיותרת על הכבד 20 ויניחו את החלבים
על השדים ויקטר החלבים המזבחה
21 ואת השדים ואת שוק הימין הניף
אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה
22 ויישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם
וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים
23 ויבא משה ואהרן אל אהל מועד
ויצאו וברכו את העם וכבוד יהוה נראה
אל כל העם 24 ותצא אש מלפני יהוה
ותאכל על המזבח את העלה והחלבים
וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם
25 ויקחו בני אהרן נדב ואביהו איש
מחתתו ויתנו עליהן אש וישימו עליה
קטרת והקריבו לפני יהוה אש זרה אשר
לא צוה אתם 26 ותצא אש מלפני יהוה
ותאכל אותם וימתו לפני יהוה 27 ויאמר
משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר
בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד
ויידם אהרן 28 ויקרא משה אל מישאל
ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אליהם
קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש
אל מחוץ למחנה 29 ויקרבו וישאם בכתנתם
אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה 30 ויאמר
משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
פרעו אל נא ראשיכם ובגדיכם לא תפרמו
ולא תמותו וועל כל העדה יקצף אל אחיכם
ובית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף
יהוה 31 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן
תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
כדבר משה 32 ויבקש משה דרש שעיר
החטאת והנה שרוף ויקצף על אלעזר ואיתמר
בני אהרן הנותרים לאמר 33 מדוע לא אכלתם
את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים
הוא ואתה נתן אתה לכם לשאת את עון
העדה לכפר עליהם לפני יהוה 34 הן לא
הובא את דמה אל בית הקדש פנימה
אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי
35 ויאמר אהרן אל משה הן היום הקריבו
את חטאתם ואת עולתם לפני יהוה ותקראנה
אתי כאלה והיטב בעיני יהוה 36 ויישמע
משה ויטב בעיניו

ויאמר אליו אל תלך נא כי ה׳ שלחני עד
בית אל׳ ויאמר בן־הנביא אנכי גם־אתה
כמוני ומלאך דבר אלי בדבר ה׳ לאמר
השבהו עמך ויכחשהו׳ ויאמר לו לא אוכל
לשוב ולבוא אל־הבית׳ ויאמר אליו גם־אני
נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר ה׳ לאמר
הביאהו אתך אל־בית׳ ויכחשהו׳ ויאמר
לו לא אוכל לשוב ולבוא אל־הבית׳ ולא
אלך עמך ולא־אבוא עמך׳ ולא־אוכל לשבת
לחם ולשתות מים אתך׳ כי כה־אמר אלי
בדבר ה׳ לא־תאכל לחם ולא־תשתה מים
שם׳ לא־תשוב לבוא בדרך אשר הלכת׳
בדרך אחר׳ ולא־שבת׳ ויהי הוא הלך
בדרך אשר־בא בה אל־בית׳ ובן־הנביא
הזקן׳ ויבא בנו ויספר־לו את כל־המעשה
אשר־עשה איש־האלהים היום׳ את הדברים
אשר־דבר אל־המלך׳ ויספרו גם־אל־אביהם׳
ויאמר אביהם׳ איה הדרך׳ אשר־הלך
איש־האלהים׳ אשר־בא מיהודה׳ ויראו בניו
את־הדרך׳ אשר־הלך איש־האלהים׳ אשר
בא׳ ויאמר אל־בניו׳ אוכפו־לי את־החמור׳
ויאוכפו׳ ויעל עליו׳ ויבא אחרי נבלת
איש־האלהים׳ אשר־הוכיח׳ ויראה׳ הנבלה
מושלכת בדרך׳ והחמור׳ והאריה׳ עמדים
אצל הנבלה׳ לא־אכל האריה׳ את־הנבלה׳
ולא־טרף׳ את־החמור׳ על־כן הלך׳ הנביא
הזקן׳ לספד׳ ולקבר׳ ויבא׳ אל־עיר׳
הנביא׳ הזקן׳ לקבר׳ ובנו׳ ויספדו׳
אחרי מותו׳ ויקבר׳ אותו׳ בקבר׳ אשר
נקבר׳ איש־האלהים׳ בו׳ אל־עצמותיו׳
תשכבו׳ כי׳ אמרו׳ אל־מזבח׳ בית־אל׳
אשר׳ קרא׳ בדבר׳ ה׳ ואל־כל׳ בתי׳
הבמות׳ אשר׳ בערי׳ שומרון׳ לא׳ יעמדו׳
ויהי׳ אחר׳ הדברים׳ האלה׳ לא׳ שב׳
ירבעם׳ מדרכו׳ הרעה׳ ויעש׳ מקצות׳
העם׳ כהני׳ במות׳ מי׳ שרצה׳ ידו׳
ויהי׳ לכהן׳ במות׳ ובית׳ ירבעם׳
לחטאה׳ ויכרתו׳ ויאבדו׳ מעל׳ פני׳
האדמה׳ ובית׳ ירבעם׳ אשר׳ חטא׳
ובאשר׳ הרעה׳ אשר׳ הרע׳ ירבעם׳
אשר׳ חטא׳ ואשר׳ החטיא׳ את׳ ישראל׳
בחטאתיו׳ אשר׳ חטא׳ ויהי׳ בדבר׳
הזה׳ ויפקד׳ ירבעם׳ את׳ יד׳ בן׳
נבט׳ ויבא׳ אל׳ עיר׳ אביה׳ תרצה׳
ובן׳ נבט׳ אדם׳ אלהים׳ ויקרא׳ אל׳
המזבח׳ אשר׳ בבית׳ אל׳ ומלכי׳
ירבעם׳ עמד׳ על׳ המזבח׳ ויקרא׳
בדבר׳ ה׳ ויאמר׳ מזבח׳ מזבח׳ כה׳
אמר׳ ה׳ הנה׳ בן׳ נולד׳ לבית׳ דוד׳
יאשיה׳ שמו׳ וזבח׳ כהני׳ הבמות׳
הזבחים׳ עליך׳ ועצמות׳ אדם׳ ישרפו׳
עליך׳ ונתן׳ ביום׳ ההוא׳ מופת׳
לאמר׳ זה׳ המופת׳ אשר׳ דבר׳ ה׳
הנה׳ המזבח׳ נקרע׳ ונשפך׳ הדשן׳
אשר׳ עליו׳ ויהי׳ כאשר׳ שמע׳
המלך׳ את׳ דבר׳ איש׳ האלהים׳
אשר׳ קרא׳ אל׳ המזבח׳ בבית׳ אל׳
וישלח׳ ירבעם׳ את׳ ידו׳ מעל׳
המזבח׳ לאמר׳ תפשו׳ אותו׳ ותיבש׳
ידו׳ אשר׳ שלח׳ עליו׳ ולא׳ יכל׳
להשיבה׳ אליו׳ אל׳ המזבח׳ ומזבח׳
נקרע׳ ונשפך׳ הדשן׳ מן׳ המזבח׳
כמופת׳ אשר׳ נתן׳ איש׳ האלהים׳
בדבר׳ ה׳ ויען׳ המלך׳ ויאמר׳ אל׳
איש׳ האלהים׳ חל׳ נא׳ את׳ פני׳
יהוה׳ אלהיך׳ והתפלל׳ בעדי׳ ותשב׳
ידי׳ אלי׳ ויחל׳ איש׳ האלהים׳ את׳
פני׳ יהוה׳ ותשב׳ יד׳ המלך׳ אל׳
קרבו׳ ויהי׳ כאשר׳ הכחיש׳ המלך׳
את׳ יד׳ אשר׳ שלח׳ בו׳ ויאמר׳
המלך׳ אל׳ איש׳ האלהים׳ בא׳ אתי׳
הבית׳ וסעדה׳ ונתן׳ לך׳ מתנה׳
ויאמר׳ איש׳ האלהים׳ אל׳ המלך׳
אם׳ תתן׳ לי׳ חצי׳ ביתך׳ לא׳
אבוא׳ עמך׳ ולא׳ אכל׳ לחם׳ ולא׳
אשתה׳ מים׳ במקום׳ הזה׳ כי׳ כן׳
צוה׳ אלי׳ בדבר׳ ה׳ לאמר׳ לא׳
תאכל׳ לחם׳ ולא׳ תשתה׳ מים׳
לא׳ תשוב׳ בדרך׳ אשר׳ הלכת׳
ויאמר׳ אליו׳ זקן׳ נביא׳ אנכי׳
גם׳ אתה׳ כמוני׳ ומלאך׳ דבר׳
אלי׳ בדבר׳ ה׳ לאמר׳ השיבהו׳
אתך׳ אל׳ בית׳ ויכחשהו׳ ויאמר׳
לו׳ לא׳ אוכל׳ לשוב׳ ולבוא׳
אל׳ הבית׳ ולא׳ אלך׳ עמך׳
ולא׳ אבוא׳ עמך׳ ולא׳ אוכל׳
לשבת׳ לחם׳ ולשתות׳ מים׳
אתך׳ כי׳ אמרתי׳ אלי׳ לא׳
תאכל׳ לחם׳ ולא׳ תשתה׳ מים׳
שם׳ לא׳ תשוב׳ לבוא׳ בדרך׳
אשר׳ הלכת׳ ויאמר׳ אלי׳ גם׳
אני׳ נביא׳ אמר׳ מלאך׳ דבר׳
אלי׳ בדבר׳ ה׳ לאמר׳ הביאהו׳
אתך׳ אל׳ בית׳ ויכחשהו׳ ויאמר׳
לו׳ לא׳ אוכל׳ לשוב׳ ולבוא׳
אל׳ הבית׳ ולא׳ אלך׳ עמך׳
ולא׳ אבוא׳ עמך׳ ולא׳ אוכל׳
לשבת׳ לחם׳ ולשתות׳ מים׳
אתך׳ כי׳ אמרתי׳ אלי׳ לא׳
תאכל׳ לחם׳ ולא׳ תשתה׳ מים׳
שם׳ לא׳ תשוב׳ לבוא׳ בדרך׳
אשר׳ הלכת׳ ויאמר׳ אליו׳ גם׳
אני׳ נביא׳ אמר׳ מלאך׳ דבר׳
אלי׳ בדבר׳ ה׳ לאמר׳ שבהו׳
עמך׳ ויבא׳ בביתו׳ ויכחשהו׳
ויאמר׳ אליו׳ אל׳ תלך׳ נא׳
כי׳ ה׳ שלחני׳ עד׳ בית׳ אל׳
ויהי׳ כי׳ אכל׳ לחם׳ ואחרי׳
שתה׳ ויחבש׳ לו׳ את׳ החמור׳
לנביא׳ אשר׳ השיב׳ ויהי׳
כאשר׳ הלך׳ ומצא׳ אריה׳
בדרך׳ ויהרגהו׳ ותהי׳ נבלתו׳
מושלכת׳ בדרך׳ והחמור׳
עמד׳ אצלו׳ גם׳ האריה׳
עמד׳ אצל׳ הנבלה׳ ויהי׳
אנשים׳ עברים׳ וראו׳ את׳
הנבלה׳ מושלכת׳ בדרך׳
והאריה׳ עמד׳ אצל׳ הנבלה׳
ויבאו׳ בעיר׳ אשר׳ הנביא׳
הזקן׳ שם׳ ויאמרו׳ ויבא׳
בנו׳ ויספר׳ לו׳ ויאמר׳
אל׳ בניו׳ לאמר׳ אל׳ אביהם׳
ויבא׳ אל׳ הבית׳ ויראו׳
בניו׳ ויספרו

ויגש יהודה אליו ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר
באזני אדני ואל יחר־אף עבדך כי כמוך כפרעה׃ 19 אדני
שאל את־עבדיו לאמר היש־לכם אב או אח׃ 20 ונאמר
אל־אדני יש־לנו אב זקן וילד־זקנים קטן ואחיו מת
ונותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ 21 ותאמר אל־עבדיך
הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ 22 ונאמר אל־אדני לא
יוכל הנער עזב את־אביו ועזב את־אביו ומת׃ 23 ואתה
אמרת אל־עבדיך אם־לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא
תוספו לראות פני׃ 24 והי כי עלינו אל־עבדך אבי
ונגד לו את־דברי אדני׃ 25 ואמר אבינו שבו שברו־לנו
מעט־אכל׃ 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם־יש אחינו הקטן
אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן
אינו אתנו׃ 27 ואמר אלינו עבדך אבי אתם ידעתם כי
שני נשים ילדה־לי אשתי׃ 28 ואחד יצא מאתי ואמר
אך טרף טרף ולא ראיתיו עד־הנה׃ 29 וגם־את־זה
לקחתם מעם פני ואסון קרהו והורדתם את־שיבתי
ברעה שאולה׃ 30 ועתה כבוא אל־עבדך אבי והנער
איננו ונפש אביו קשורה בנפשו׃ 31 והי כראתו כי אין
הנער והמת אבינו עבדיך בשיבת עבדך אבינו
בדאגה׃ 32 כי־ערב עבד־אתה את־הנער מיד אבי
לאמר אם־לא הביאתיו אליך וחטאתי לאבי כל־הימים׃
33 ועתה אשב־נא עבד תחת הנער עבד לאדני
והנער יעל עם־אחיו׃ 34 כי איך אעלה אל־אבי והנער
איננו אתי פן־אראה את־הרעה אשר־ימצא את־אבי׃
35 ויגש יוסף הכל־אשר־לו ויבך יוסף בבכי׃
36 ויראו אחיו כי־אבי הוא ויתבהלו מפניו׃ 37 ויאמר
אליהם יוסף גשו־נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף
אחיכם אשר־מכרתם אתי מצרימה׃ 38 ועתה אל־
תעצבו ואל־יחר בעיניכם כי־מכרתם אתי הנה
כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ 39 כי־זה שנתים
הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין־חרישה
וקציר׃ 40 ושלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית
בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ 41 ועתה לא
אתם שלחתם אתי הנה כי אם־האלהים ושמני לאב
לפרעה ולאדון לכל־ביתו ומושל בכל־ארץ מצרים׃
42 מהרו ועלו אל־אבי ואמרתם אליו כה־אמר בנך
יוסף שמני אלהים אדון לכל־מצרים רדה אלי אל־
תעמד׃ 43 וישבת בארץ־גשן והיית קרוב אלי אתה
ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך ורכושך׃ 44 וכלכלתי
אתך שם כי עוד חמש שנים הרעב פן־תורש אתה
וביתך וכל־אשר לך׃ 45 והנה עיניכם רואות ועיני
אחי בנימין כי־פי הוא המדבר אליכם׃ 46 והגדתם
לאבי את־כל־כבודי במצרים ואת כל־אשר ראיתם
ומהרתם והורדתם את־אבי הנה׃ 47 ויפל על־צוארי
בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על־צוארו׃
48 ויתר נשק לכל־אחיו ויבך עליהם ואחרי כן
דברו אחיו אתו׃ 49 ופרעה אמר אל־יוסף אמר
אל־אחיך זאת עשו טענו את־בעיריכם ולכו
ארצה כנען׃ 50 וקחו משם את־אביכם ואת־
בתיכם ובאתם אלי ואתנה לכם את־טוב ארץ
מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ 51 ואתה צויתה
זאת עשו טענו את־בעיריכם ולכו ארצה
כנען׃ 52 ואת־אביכם ואת־בתיכם אל־תחסו
עינכם כי־אם־אני אל־אחיכם׃ 53 ויפלו על־צוארי
בנימין אחיו ויבכו על־אחיו אחרי כן דברו אחיו
אתו׃ 54 ויצו פרעה אל־עבדיו לאמר
עמסו את־אביכם ובתיכם ובאו ארצה כנען׃
55 ויעלו מצרים אל־אביהם ויגידו לו לאמר
עוד יוסף חי וכי־הוא משל בכל־ארץ מצרים
ויפג לבו כי לא האמין להם׃ 56 ויראו אתו את־כל־
דברי יוסף אשר־דבר אליהם ויראו את־העגלות
אשר־שלח יוסף לשאת אתו׃

9 ויסע יעקב מבאר שבע וילך חרנה׃
2 וימצא איש אלהים בדרך׃ ויאמר אליו יעקב
בראותו אותם׃ ויאמר אליהם מאין באתם׃
ויאמרו מארץ כנען׃ 3 ויאמר אליהם יעקב
הטוב אשר לו׃ ומה־בצע כי תהרגו את־אחינו
וכסינו את־דמו׃ 4 הבו־נא לי׃ ואת־אחי אל־
תהרגו׃ 5 ויאמר אליהם יעקב׃ אל־תעשו כן
אחי׃ הרעה הזאת׃ אשר־אתם חטאתם׃ אל־
יהוה׃ 6 ויעבר אל־אחיו׃ ויבך׃ ויאמר אליו
יהוה׃ 7 ועתה לכה אשלחך׃ אל־פרעה׃
ואוציאך מעם׃ עבדי׃ אל־ארצו׃ 8 ויאמר
אל־אחיו׃ אל־נא תעשון׃ הדבר הזה׃ אשר
אתם׃ אל־אבינו׃ ויאמר אליו׃ הנה־נא׃
אל־אדני׃ אם־לא אם־אל־אדני׃ אל־אדני׃
אל־אדני׃ אם־לא׃ אל־אדני׃ אל־אדני׃
אל־אדני׃ אם־לא׃ אל־אדני׃ אל־אדני׃
אל־אדני׃ אם־לא׃ אל־אדני׃ אל־אדני׃
אל־אדני׃ אם־לא׃ אל־אדני׃ אל־אדני׃
אל־אדני׃ אם־לא׃ אל־אדני׃ אל־אדני׃
אל־אדני׃ אם־לא׃ אל־אדני׃ אל־אדני׃
אל־אדני׃ אם־לא׃ אל־אדני׃ אל־אדני׃
אל־אדני׃ אם־לא׃ אל־אדני׃ אל־אדני׃
אל־אדני׃ אם־לא׃ אל־אדני׃ אל־אדני׃

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד ליוסף לאמר הנה
אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
אפרים׃ 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אלי
ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ 3 ויאמר יעקב אל יוסף
אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃
4 ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים
ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃
5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי
אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון
יהיו לי׃ 6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו
על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ 7 ואני בבאי מפדן
מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כבת הארץ
לבא אפרתה וקברתי שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃
8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃
9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים
בזאת ויאמר קח נא אתם אלי ואברכם׃ 10 ועיני
ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו
וישק להם ויחבק להם׃ 11 ויאמר ישראל אל יוסף
ראה פניך לא פלל והנה האלהים הראה אתי גם
את זרעך׃ 12 ויוצא יוסף אתם מברכיו וישתחו
לאפיו ארצה׃ 13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים
בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל
ישראל ויגש אליו׃ 14 וישלח ישראל את ימינו
וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ושכלתיו על
ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃
15 ויברך אתיוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי
מעודי עד היום הזה׃ 16 המלאך הגאל אתי מכל
רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי
אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃
17 וירא יוסף כי יניח אביו יד ימינו על ראש
אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה
מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃ 18 ויאמר יוסף
אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על
ראשו׃ 19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם
הוא יהיה עם ואף הוא יגדל ואולם אחיו הקטן
יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃ 20 ויברכם
ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל אמר ישיתך
אלהים כאפרים וכמנשה׃ 21 ויאמר ישראל אל
יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב
אתכם אל ארץ אבתיכם׃ 22 ואני נתתי לך שכם
אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי
ובקשתי׃ 23 ויקרא יעקב לבניו ויאמר האספו
ואגיד לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃
24 הקבצו ושמעו בני יעקב והקשיבו אל ישראל
אביכם׃ 25 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני
יתר שאת ויתר עז׃ 26 פחז כמים אל תותר כי עלית
יצועי אביך אז חללת יצועי עלה׃ 27 שמעון
ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃ 28 בסדם אל תבא
נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש
וברצנם עקרו שור׃ 29 ארור אפם כי עז ועברתם
כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃
30 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך
ישתחוו לך בני אביך׃ 31 גור אריה יהודה
מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי
יקימנו׃ 32 לא יסור שבט מיהודה ומחוקק
מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃
33 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס
בין לחמו ובדם סותה עינים׃ 34 חכלילי עינים
מיין ולבן שנים מחלב׃ 35 זבולן לחוף ימים
ישכן והוא לחוף אניות ויכתף על צידן׃
36 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃
37 וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה
ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃ 38 דן ידין עמו
כאחד שבטי ישראל׃ 39 יהי דן נחש עלי דרך
שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו
אחור׃ 40 לישועתך קויתי יהוה׃ 41 גד גדוד
יגודנו והוא יגד עקב׃ 42 מאשר שמנה לחמו
והוא יתן מעדני מלך׃ 43 נפתלי אילה שלחה
האמר יתן אמרי שפר׃ 44 בן פרת יוסף בן פרת
עלי עין בנות צעדה׃ 45 בני בנימין זאב יטרף
בבקר יאכל עד ערב יחלק שלל׃ 46 כל אלה
שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר
להם אביהם וברך אתם איש אשר כברכתו בירך
אתם׃ 47 ויצו אתם ויאמר אלהם אני נאסף
אל עמי קברו אתי׃ 48 אל המערת אשר בשדה
עפרון החתי׃ 49 במערת אשר בשדה המכפלה
אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם
את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃
50 שמה קברו אברהם ושרה אשתו שם קברו
יצחק ורבקה אשתו ושם קברתי את לאה׃
51 מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת׃
52 ויכל יעקב מצות אל בניו ויאסף רגליו אל
המטה וגוע ויאסף אל עמיו׃ 53 ויפל יוסף על
פני אביו ויבך עליו וישק לו׃ 54 ויצו יוסף
את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו
הרופאים את ישראל׃ 55 וימלאו לו ארבעים
יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים
שבעים יום׃ 56 ויעל יוסף אל פרעה לאמר
לאמר׃ 57 אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא
באזני פרעה לאמר׃ 58 אבי השבעני לאמר הנה
אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען
שם תקברני ועתה אעלה נא וקברתי את אבי
ואשובה׃ 59 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך
כאשר השבעך׃ 60 ויעל יוסף לקבר את אביו
ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני
ארץ מצרים׃ 61 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃
62 וגם כל רכב פרעה עלה אתו׃

10 ܗܘܝܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
2 ܘܢܦܩܘ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܡܛܝܢ ܠܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ ܘܡܛܝܢ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܒܬܪ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܡܛܝܢ ܠܒܝܬ ܐܒܝܗܘܢ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
3 ܘܡܢ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
4 ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
5 ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
6 ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
7 ܘܡܢ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
8 ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
9 ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
10 ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
11 ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
12 ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
13 ܘ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܐܝ ܡܢ ܕܐܝ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
14 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
15 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
16 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
17 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
18 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
19 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
20 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
21 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
22 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
23 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
24 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
25 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
26 ܘܡܢ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ (aiōnios g166)
27 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
28 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
29 ܘܡܢ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
30 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
31 ܘܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
32 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
33 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
34 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
35 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
36 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
37 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
38 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
39 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
40 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
41 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
42 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ

11 ܗܘܝܢ ܕܡܬ ܠܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
2 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
3 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
4 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
5 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
6 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
7 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
8 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
9 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
10 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
11 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
12 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
13 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ
14 ܕܟܢ ܡܠܟܐ ܕܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܥܫܪܬܐ ܕܢܦܩܘ ܠܩܪܝܬܗ ܕܚܬܢܐ

אמר אליהם ישוע אם אין נביא נבזה
בלתי במולדתו ובמשפחתו ובביתו
16 ולא יוכל לעשות שם כל מעשה גבורות
17 ויתמה על חוסר האמונה שלהם
ויתר הכפרים סביב ללמד
18 ויקרא אל שנים עשר תלמידיו
ויתן להם כוח לגרש רוחות טמאות
ולרפא כל חולי ומחלה
19 ויצום לבל יקחו דבר לדרך
מלבד מקל ונעלים ולא לחם
ולא כסף בכיסם ולא
20 לבוש לחלוף אלא לבוש אחד
ויאמר אליהם בכל בית אשר
תבואו שם שבו עד
21 אשר תלכו משם
22 ואם לא יקבלו אתכם ולא
ישמעו לדבריכם בצאתכם
מן הבית ההוא או מן העיר
ההוא נערו את עפר רגליכם
23 לעדות אל מול
אנשי אותו בית ואותו
24 ויצאו ויעברו בכל
הכפרים מבשרים את
הבשורה ומרפאים
חולים ומגרשים רוחות
רעות ומשחים בשמן
25 ובעת ההיא
שמע הורדוס
המלך
26 ויאמר
אל עבדיו
27 ויבא
אל המלך
ויגד לו
28 ויאמרו
אליו
29 ויבא
30 ויקבצו
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43

15 ויקרא
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43

17 ויהי ביום ההוא ויבא אל־בית־אביו
ויקרא לרעיו ולאביו לאמר הגידו־נא
18 מה־עצבתי ויגד־לו אביו לאמר הלוא
אחי־אתה אתי ואתה אחי־אתה אתי
ויגדו לו אביו ויאמר אל־בניו הנה
19 אחי־יוסף בא אלינו ועתה לכו־נא
ונהרגהו ונשליכהו אל־הבור הזה
ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה
20 מה־יהיו חלמתיו ויהי כראותם אתו
ויטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו
להמיתו ויאמר איש־אל־אחיו הנה
21 בעל החלמות הזה הלכו והרגהו
ונשליכהו באחד הבורות והיה
אמרנו רעה אכלתהו ונראה מה־יהיו
22 חלמתיו ויאמר ראובן אל־אחיו
אל־תשפכו דם השליכו אתו אל־הבור
הזה אשר־במדבר וידו אל־תשלחו־בו
23 למען הצל אתו מידם להשיבו
אל־אביו ויהי כבוא־יוסף אל־אחיו
24 ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו
את־כתנת הפסים אשר עליו ויקחו
אתו ויטלהו הבורה והבור בור
25 אין־בו מים ויבאו לאכל לחם
ישבו לרעות צאן־אביהם ויבאו
אל־יוסף מדינה ויקם ראובן
ויצל אתו מידם ויאמר לא נכנו
נפש 26 ויאמר אל־אחיו מה־בצע
כי נהרג את־אחינו וכסינו
את־דמו ויאמר לכו ונמכרנו
לישמעאלים 27 ויד אל תהי־בו
כי־אחינו בשרנו הוא וישמעו
אחיו ויהי אנשי מדין סחרים
ויתמשכו ויעלו את־יוסף מן־הבור
ויתנו את־יוסף לישמעאלים
28 בעשרים כסף ויבאו את־יוסף
מצרים ראובן שב אל־הבור
והנה אין־יוסף בבור ויקרע
את־בגדיו 29 וישב אל־אחיו
ויאמר הילד איננו ואני אנה
אני בא 30 ויקחו את־כתנת יוסף
וישחטו שעיר עזים ויטבלו
את־הכתנת בדם 31 וישלחו
את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם
ויאמרו זאת מצאנו הכר־נא
הכתנת־בנך היא או לא
32 ויכר אליה ויאמר כתנת בני
היא חיה רעה אכלתהו טרף
טרף יוסף 33 ויתן יעקב
את־בגדיו ויתאבל על־בנו
ימים רבים 34 ויקומו כל־בניו
וכל־בנותיו לנחמו ויאן
להנחם ויאמר כי־ארד אל־בני
אבל שאלה ויבך אתו אביו
35 ובנימין שם יוסף בבור
ויפל אל־יהוה אלהי אברהם
אבי ויגדל אל־יצחק אביו
36 ומדינים מכרו אתו
מצרים לפוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים

13

1 ויהי בעת ההיא וירד יהודה
מאת אחיו ויט עד־איש עדלמי
ושמו חירה 2 וירא־שם יהודה
בת־איש כנעני ושמו שוע
ויקחה ויבא אליה 3 והרה
ותלד בן ויקרא את־שמו ער
4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא
את־שמו אונן 5 ותסף עוד
ותלד בן ותקרא את־שמו שלה
והיה כזבו בלדתה אתו
6 ויקח יהודה אשה לער
בכרו ושמה תמר 7 ויהי ער
בכור יהוה רע בעיני יהוה
וימיתהו יהוה 8 ויאמר יהודה
לאונן בא אל־אשת אחיך
ויבם אתה וקים זרע לאחיך
9 וידע אונן כי לו לא יהיה הזרע
והיה אם־בא אל־אשת אחיו
ושחת ארצה לבלתי נתן־זרע
לאחיו 10 וירע בעיני יהוה
אשר עשה וימת גם־אתו
11 ויאמר יהודה לתמר כלתו
אלמנה בית־אביך עד־יגדל שלה
בני כי אמר פן־ימות גם־הוא
כאחיו וילך תמר ותשב בית־אביה
12 ורבו הימים ותמת בת־שוע
אשת יהודה וינחם יהודה
ויעל אל־גזזי צאנו הוא וחירה
רעהו העדלמי תמנתה
13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך
עלה תמנתה לגז צאנו
14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה
ותכס בצעיף ותתעלף ותשב
בפתח עינים אשר על־דרך
תמנתה כי־ראתה כי־גדל שלה
ולא־נתנה אתו לאשה 15 ויראהו
יהודה ויחשבהו לזונה כי כסתה
פניו 16 ויט אליה אל־הדרך
ויאמר הבה־נא אבוא אליך
כי לא ידע כי כלתו הוא
ותאמר מה־תתן לי כי תבוא
17 ויאמר אני אשלח גדי־עזים
מן־הצאן ותאמר אם־תתן
ערבון עד שלחך 18 ויאמר
יהודה מה הערבון אשר אתן
לך ותאמר חתמך ופתילך
ומטך אשר בידך ויתן־לה
ויבא אליה ותהר לו
19 ותקם ותלך ותסר
צעיפה מעליה ותלבש
בגדי אלמנותה
20 ושלח יהודה
את־גדי העזים ביד רעהו
העדלמי לקחת
הערבון מיד האשה
ולא מצאה
21 וישאל את־אנשי מקומה
לאמר איה הקדשה הזאת
הנתעה בדרך ויאמרו
לא היתה בזה קדשה
22 ותשב אל־יהודה ותאמר
לא מצאתי וגם אנשי המקום
אמרו לא היתה בזה קדשה
23 ויאמר יהודה
תקח־לה פן־נהיה לבוז
הנה שלחתי הגדי הזה
ואתה לא מצאתה
24 ויהי כמשלש חדשים
ויגד ליהודה לאמר זנתה
תמר כלתך וגם הנה הרה
לזנות ויאמר יהודה הוציאוה
ותשרף 25 היא מוצאת
הוא שלחה אל־חמיה לאמר
מאיש אשר־אלה־להם אנכי
הרה ויאמר הכר־נא למי
החתם והפתיל והמטה האלה
26 ויכר יהודה ויאמר צדקה
ממני כי־על־כן לא־נתתיה
לשלה בני ולא־יסף עוד
לדעתה 27 ויהי בעת לידתה
והנה תאומים בבטנה
28 והיה בלדתה ויתן יד
ותקח המילדת ותקשר
על־ידו שני לאמר זה יצא
ראשונה 29 והיה כאשר־השיב
ידו והנה יצא אחיו ותאמר
מה־פרצת עליך פרץ ויקרא
שמו פרץ 30 ואחר יצא אחיו
אשר על־ידו השני ויקרא
שמו זרח

41

אז הוסיף איוב את משלו ויאמר׃
2 מי יתן ירח כימי קדם כימי אלוה שמרני׃
3 בהלו נרו עלי ראשי אור אתו חשך׃
4 כאשר הייתי בימי חרפי כאשר אלוה בסוד עלי׃
5 בעוד שדי עמדי נערי סביבותי׃
6 ברחץ הלך חמאה ושמן יצק עמדי צור׃
7 בצאתי שער אל רחוב אכין מושבי׃
8 ראו נערים וחבאו וישישים קמו עמדו׃
9 שרים עצרו מלל ויד שמו לפיהם׃
10 קול נגידים נחבא ולשונם לחכם דבקה׃
11 כי אזן שמעה ותאשר ועין ראתה ותעיד בי׃
12 כי אמלט עני ויתום ועזר אין לו׃
13 ברכת אבד עלי תבוא ולב אלמנה ארנין׃
14 צדק לבשתי ויכסני כמעיל ומצנפת משפטי׃
15 עין הייתי לעור ורגל הייתי לפסח׃
16 אב אנכי לאביונים וריב לא ידעתי אחקרהו׃
17 ואשברה מלעות עול ומתוכו אפליט טרף׃
18 ואמר עם קני אגוע וכחול ארבה ימים׃
19 שרשי פתוח אל מים וטל ילין בקצרי׃
20 כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף׃
21 לי שמעו ויחילו וידומו לעצתי׃
22 אחרי דברי לא ישנו ועלי תזל אמרתי׃
23 כמו לגשם חיכו ופיהם פערו כמו לרביב מלקוש׃
24 אם אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפילו׃
25 אבחר דרכם ואשב ראש ואשכן כמלך בגדוד כאשר אבלים מנחם׃

14 אדם ילד אשה קצר ימים ורוי רגזות׃
2 כציץ יצא וימולל ויברח כצל ולא יעמוד׃
3 אף על זה פקחת עיניך ואתי תביא במשפט׃
4 מי יתן טהור מטמא לא אחד׃
5 אם חרצו ימיו מספר ירחיו אתך הוא חק לא יעבר׃
6 שעה מעליו וחדל עד ירצה כשכיר יומו׃
7 כי יש לעץ תקוה אם יכרת עוד יחליף ויונקותיו לא תחדל׃
8 אם יזקין בארץ שרשו ובעפר יגוע גזעו׃
9 מריח מים יפרח ועשה סבך כנטע׃
10 ואיש גבר ויחלש אדם ויגוע ואי הוא׃
11 אזלו מים מים מנהר וחרב יבש ויצף׃
12 אדם שכב ולא יקום עד בלות שמים לא יקיצו ולא יעורו משנתם׃
13 מי יתן תסתירני בשאול תעלמני עד שוב אפיך שית לי חק ותזכרני׃
14 אם יחיה גבר הלא ימות כל ימי צבאי אחכה עד בוא חליפתי׃
15 תקרא ואני אענה לך אל מעשה ידיך תכסף׃
16 כי עתה צעדי תספר לא תשמר על חטאתי׃
17 חתום בשק פשעי ותטפל על עוני׃
18 אך נופל יתמוגג הר ויעתק צור ממקומו׃
19 אבנים שחקו מים תשטף שטפיו אדמת ארץ ותקוה אנוש תאבד׃
20 תתקפהו לנצח ויחלף פניו ותשלחהו׃
21 אם יכבדו בניו ולא יודע ואם יצערו ולא יבין׃
22 אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תתאבל׃

15 ויען אליפז התימני ויאמר׃
2 החכם יענה דעת רוח קדים ימלא בטנו׃
3 הוכח בדבר לא יערך ובמלין לא יועיל בם׃
4 אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אלוה׃
5 כי יורה עונך פיך ותבחר לשון ערומים׃
6 ירשיעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך׃
7 הראשון אדם אתה אם לפני גבעות חוללת׃
8 הסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה׃
9 מה תדע ולא נדע מה תבין ולא אתנו׃
10 גם שיבה גם ישן בקרבנו מאביך׃
11 המעט אתך תנחומי אלוה ודבר בך׃
12 מה יקחך לבך וגם עיניך תרומנה׃
13 כי תשיב אל אלוה רוחך ותוצא מפיך מלין׃
14 מה אנוש כי יזכה וילד אשה כי יצדיק׃
15 הן בקדשיו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו׃
16 אף כי נתעב ונאלח אנוש שותה כמים עולה׃
17 אחוה לך שמע ואגידה לך אשר חזיתי׃
18 אשר הגידו חכמים מאבתם לא כחדו׃
19 אשר לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם׃
20 כל ימי רשע יחיל ומספר שנים לעריץ׃
21 קול פחדים באזניו בשלום המשחית יבוא עליו׃
22 לא יאמין כי ישוב מחשך ונצפה לחרב׃
23 נד ללחם איה׳ ידע כי נכון יום חשך אתו׃
24 יבעתו צר וצוקה יתגברו כמלך נכון לשאת׃
25 כי נטה ידו אל אלוה ובאל שדי יתגבר׃
26 ירוץ אליו בצוארו בעבי מגניו׃
27 כי כסה פניו חלבו ויעש פדרת כסל׃
28 וישב ערים נשמות לא יבחר בתים אשר לא יאמנו לגל׃
29 לא יעשר ולא יקום חילו לא יט לארץ׃
30 לא יסור מחשך נצתו יבש פרחו ויסר ברוח פיו׃
31 אל יבטח בתעה כי שוא יהיה תמורתו׃
32 בטרם יומו ימלא ואגמו לא ירענן׃
33 יפיל כבלה כזית ונצתו כגפן׃
34 כי עדת חנף בדדה ואש תאכל אהלי שחד׃
35 הרה עמל וילד און ובטנו תכין מרמה׃

16 ויען איוב ויאמר׃
2 שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כולכם׃
3 הלדברי רוח אין קץ ומה יאיצך כי תענה׃
4 גם אני אדבר כמוכם אם נפשכם תחת נפשי׃
5 אחזק בפיכם ומנוד שפתי יכלא׃
6 אם אדברה לא יכלא כאבי ואם חדלתי מה יסור׃
7 אך עתה הלאוני כל עדתי׃
8 ותקמטני לעד היה לעד׃
9 אפו טרף ויבחרני שנן אליו שניו׃
10 פערו עלי פיהם בחרפה הכו לחי׃
11 יסגרני אלוה אל רשעים ובידי עולים יטלטלני׃
12 שלו היה ופתאם ויפרצני ויאחזני בערפי׃
13 ויפצצני לבדי ויקם חצי׃
14 ויפרצני פרץ על פרץ ירוץ אלי כגבור׃
15 תפר שק על עורי ואגן בעפר קרני׃
16 פני אדמו מבכי ועל עפעפי צלמות׃
17 אין חמס בכפי ותפלתי זכה׃
18 ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזעקתי׃
19 אף עתה הנה עדי בשמים וכתבי במרומים׃
20 רעי לעגי אלוה אל אלוה דמעתי׃
21 ויוכיח גבר עם אלוה ובן אדם עם רעהו׃
22 כי שני אמרי יבאו ובדרך אשוב לא אשוב׃

17 רוחי חבלה ימי נדעכו קברים לי׃
2 אם לא תעתעים אתי ובמריתם תלון עיני׃
3 הפקד נא ערבני עמך מי הוא יתקע לי׃
4 כי לבם מנעת מהבין על כן לא תרום׃
5 חלק לרעים יגיד ועיני בניו תכלינה׃
6 ויתן אותי למשל עם ותהי תפת לפני׃
7 ותכהה מכעס עיני ואברי כצל׃
8 ישרים ישמו על זאת ונקי יתעורר׃
9 ויחזק צדיק דרכו וטהר ידים יוסיף׃
10 ואולם כולם שובו ובואו ולא אמצא חכם׃
11 ימי עברו זמותי נתקו מורשי לבי׃
12 לילה לי יום שמו אור קרוב מפני חשך׃
13 אם אקוה שאול בית לי ברקיע יריעתי׃
14 לשחת אמרתי אבי אתה אמי ואחותי רמה׃
15 ואי נא תקותי מי יראנה׃
16 בדי שאול תרדנה אם יחד על עפר נרד׃

18 ויען בלדד השוחי ויאמר׃
2 עד אנה תשימון קנצים בינו ואחר נדבר׃
3 נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם׃
4 הטרף נפשו באפו לך תעזב הארץ ויעתק צור ממקומו׃
5 אור רשעים יכבה ולהב אשו לא יזרח׃
6 אור חשך באהלו ונרו עליו יכבה׃
7 צעדי אונו יצרו ותפילתו תפילהו׃
8 כי שלח ברגליו ברשת ובמכמרת יתהלך׃
9 אחז עקב פח ויעט צמה בו׃
10 טמון לו בארץ חבלו ומלכדתו בנתיב׃
11 סביב בעתתו פחדים ופרצו לרגליו׃
12 יהי רעב אונו ואיד מוכן לצלעו׃
13 יאכל בדי עורו בכר מות יאכל בדיו׃
14 יעקר מאהלו בטחו ותצעדהו אל מלך׃
15 שכן בלי מאהלו אין מגר יזרה על נוהו׃
16 מתחת שרשיו יבשו ומלמעלה יקצר אפיקו׃
17 זכרו אבד מן הארץ ולא שם לו על פני רחוב׃
18 יהדף מאור אל חשך ומתבל יצודנו׃
19 לא נין ולא נכד בעמו ולא שריד בגרתיו׃
20 על יומו אחרון שוממו ואחזתם פלצות׃
21 אך אלה משכנות עולה וזה מקום לא ידע אל׃

19 ויען איוב ויאמר׃
2 עד אנה תיגון נפשי ותדכאונני במלים׃
3 זה עשר פעמים תכלימוני לא תבושו תכהרו לי׃
4 ואם אמנם שגיתי אתי תלין שגיאתי׃
5 אם אמנם עליי תגדילו וטעון חרפתי׃
6 דעו אם אלוה עותני ובמצודתו הקיפני׃
7 הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט׃
8 אתי נתיבי עברתי ועל נתיבותי חשך׃
9 כבודי מעלי הפשיט ותסר עטרת מראשי׃
10 יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי׃
11 ויחר אפו בי וחשבני לו כאויביו׃
12 יחדו בגדודיו ויסלו דרכם עלי ויחנו׃
13 אחי מעלי הרחיק ומיודעי אך זרו׃
14 חדלו קרובי ומיודעי׃
15 גרי בית ואמהותי לזר נכרי׃
16 לעבדי קראתי ולא יענני׃
17 רוחי זרה לאשתי ומעי לבני אבי׃
18 גם עוללים מאסו בי אקום וידברו בי׃
19 תעבוני כל אנשי סודי ואשר אהבתי׃
20 בעורי בבשרי דבקה עצמי׃
21 חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי׃
22 מדוע תרדפוני כאלוה ומבשרי לא תשבעו׃
23 מי יתן אף כתבו ספר׃
24 בעט ברזל ועופרת לעד בצור יחצבו׃
25 ואני ידעתי גואלי חי ואחרון על עפר יקום׃
26 ואחרי עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה׃
27 אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליותי בחקי׃
28 כי תאמרו מה נרדפנו ושרש דבר נמצא בי׃
29 גורו לכם מפני חרב כי חרון עונות חרב למען תדעון׃

20 ויען צופר הנעמתי ויאמר׃
2 לכן שעירותי יענוני ובעבור זאת חישתי׃
3 מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי תענני׃
4 הזאת ידעת מעולם משום אדם על הארץ׃
5ששון רשעים קרוב ושמחת חנף עד רגע׃
6 אם יעלה שאו שמים וראשו לענן יגיע׃
7 כגלליו לנצח יאבד רואיו יאמרו איה׃
8 כחלום יעוף ולא ימצא וידו חזון לילה׃
9 עין שחה לא תוסיף ולא תשורנו עוד מקומו׃
10 בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונו׃
11 עצמותיו מלאו עלומו ועמו תשכב על עפר׃
12 אשר יטעם רע בפיו יכחדנו תחת לשונו׃
13 יחמלנו ולא יעזבנו ועודנו בחכו׃
14 לחמו בקרבו נהפך מרורת פתנים בקרבו׃
15 חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורשנו׃
16 ראש פתנים יינק תהרגנו לשון אפעה׃
17 אל יחזה בפלגי נהר נחלי דבש וחמאה׃
18 אשר יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא ישיש׃
19 כי רעץ דלים עזב בית גזל ולא יבנהו׃
20 כי לא ידע שלו בבטנו בחמדתו לא ימלט׃
21 אין שרידו לאכלו על כן לא יחיל טובו׃
22 במלאת שבעו יצר לו כל יד עמל תבוא׃
23 יהי למלא בטנו שלח בו חרון אפו וימטר עליו בלחמו׃
24 יברח מנשק ברזל ידרכהו קשת נחושה׃
25 שלף ויצא מן הגוה ובזהר מרורתו׃
26 כל חשך טמון לו אכלה לא נפחה׃
27 יגלו שמים עונו וארץ תקום נגדו׃
28 יגלה בית ביתו נזלות ביום אפו׃
29 זאת חלק אדם רשע ונחלת אמרו אלוה׃

21 ויען איוב ויאמר׃
2 שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומיכם׃
3 שאוני ואדברה ואחרי דברי התלעגו׃
4 אם אל אדם שיחתי ולמה לא תקצר רוחי׃
5 הביטו אלי ושמו ידכם על פה׃
6 אם זכרתי ונבהלתי ואחז פלצות בבשרי׃
7 מדוע רשעים חיו עתקו גם כי גדלו חיל׃
8 זרעם נכון לפניהם עמם לעיניהם׃
9 בתיהם שלום מפחד ושבט אלוה לא עליהם׃
10 שורו עבר ולא יגיע פרתו תלד ולא תשכל׃
11 יצאו כצאן עולליהם ובניהם יחולון׃
12 ישאו כתף ויכו כנור וישמחו לקול עוגב׃
13 יכלו בטוב ימיהם ורגעם בשאול יפלו׃
14 אמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו׃
15 מי שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו׃
16 הן בידם אינם בטוב עצת רשעים רחקה ממני׃
17 כמה נר רשעים יכבה ויבא עליהם אידם חבלים יחלק באפו׃
18 יהיו כתבן לפני רוח וכמץ גנבתו סערה׃
19 אלוה צפן לבניו אם ישלם לו ויודע׃
20 עיניו תראינה כידו ומחת שדי תשתה׃
21 כי מה חפצו בביתו אחריו כי נחתך מספר ירחיו׃
22 הלאל תלמד דעת והוא רמים ישפוט׃
23 זה מת בעצם תמו כולו שלו ובטוב׃
24 חלבו מלא בדריו ומח עצמותיו ישקה׃
25 ואחר מת בנפש ולא אכל בטוב׃
26 יחדו עפר ישכבו ורמה יכסו׃
27 הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות תעולתו׃
28 כי תאמרו איה בית נדיב ואהל משכנות רשעים׃
29 הלא שאלתם דרך עוברים ותנכרתם לאותותם׃
30 כי יום אידים יחשך יום עברות יובלו׃
31 מי יגיד נגדו דרכו ומה עשה לו׃
32 והוא אל קברות יובל ועל גדיש ישקד׃
33 מתקו לו רגבי נחל ואחריו כל אדם יגרר׃
34 ואיך תנחמו אותי ותשובותיכם נשאר מעל׃

ἐν τῷ Ἅιδῃ (Hadēs g86) ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐν βασάνοις,
ὁρᾷ Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρὰν καὶ Λάζαρον
ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. 24 καὶ αὐτὸς φωνήσας
εἶπεν· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ
πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ
δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν
γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ
ταύτῃ. 25 εἶπεν δὲ Ἀβραάμ· τέκνον,
μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου ἐν
τῇ ζωῇ σου καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά·
νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.
26 καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ
ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ
θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς
μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς
διαπερῶσιν. 27 καὶ εἶπεν· ἐρωτῶ οὖν σε,
πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ πατρός μου, 28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς,
ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, μή καὶ αὐτοὶ
ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνου ταύτης.
29 λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωυσῆν καὶ
τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
30 ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ'
ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς
μετανοήσουσιν. 31 λέγει δὲ αὐτῷ· εἰ Μωυσῆν
καὶ τοὺς προφήτας οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ
ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

16

Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἦν
ἄνθρωπός τις πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον,
καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. 2 καὶ φωνήσας αὐτὸν
εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ;
ἀπόδος λόγον τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ
δύνῃ ἔτι οἰκονομεῖν. 3 εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ
ὁ οἰκονόμος· τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου
ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ;
σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι·
4 οἶδα τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ
ἐκ τῆς οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς τοὺς
οἴκους αὐτῶν. 5 καὶ προσκαλεσάμενος
ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ
κυρίου αὐτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· πόσον
ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; 6 ὁ δὲ εἶπεν·
ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. καὶ εἶπεν αὐτῷ·
δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας
ταχέως γράψον πεντήκοντα. 7 εἶτα
ἑτέρῳ εἶπεν· σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις;
ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου.
καὶ λέγει αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα
καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. 8 καὶ ἐπῃνεσεν
ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας
ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος τοῦ τούτου (aiōn g165)
φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ
φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν.
9 καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω· ἑαυτοῖς ποιήσατε
φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας,
ἵνα ὅταν ἐκλείπῃτε δέξωνται ὑμᾶς εἰς
τοὺς αἰωνίους σκηνάς. (aiōnios g166)
10 ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός
ἐστιν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν
πολλῷ ἄδικός ἐστιν. 11 εἰ οὖν ἐν τῷ
ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε,
τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;
12 καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ
ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;
13 οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶν κυρίοις
δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ
τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται
καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε
θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.
14 Ἤκουον δὲ καὶ πάντα ταῦτα οἱ Φαρισαῖοι
φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον
αὐτόν. 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ
δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν
ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς
καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις
ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
ἐστιν. 16 Νόμος καὶ προφῆται μέχρι
Ἰωάννου· ἀπὸ τοῦ νῦν εὐαγγελίζεται
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ πᾶς εἰς
αὐτὴν βιάζεται. 17 εὐκοπώτερον δὲ
οὐρανὸν καὶ γῆν παρελθεῖν ἢ μίαν
κεραίαν τοῦ νόμου πεσεῖν. 18 Πᾶς ὁ
ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν
ἄλλην μοιχᾶται, καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην
ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχᾶται.
19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος καὶ
ἐνεδύετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος
καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. 20 πτωχὸς δὲ τις
ὀνόματι Λάζαρος ἐβεβλήτο πρὸς τὸν πυλῶνα
αὐτοῦ εἰλκωμένος, 21 καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι
ἀπὸ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ
πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι
ἐπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. 22 ἐγένετο δὲ
ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον
Ἀβραάμ· ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ
ἐτάφη. 23 καὶ ἐν τῷ ἅδῃ (Hadēs g86)
ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐν
βασάνοις, ὁρᾷ Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρὰν καὶ
Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. 24 καὶ αὐτὸς
φωνήσας εἶπεν· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με
καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ
δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν
γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ
ταύτῃ. 25 εἶπεν δὲ Ἀβραάμ· τέκνον,
μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου ἐν
τῇ ζωῇ σου καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά·
νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.
26 καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ
ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ
θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς
μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς
διαπερῶσιν. 27 καὶ εἶπεν· ἐρωτῶ οὖν σε,
πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ πατρός μου, 28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς,
ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, μή καὶ αὐτοὶ
ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνου ταύτης.
29 λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωυσῆν καὶ
τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
30 ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ'
ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς
μετανοήσουσιν. 31 λέγει δὲ αὐτῷ· εἰ Μωυσῆν
καὶ τοὺς προφήτας οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ
ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

15

Ἦσαν δὲ αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐγγίζοντες ἀκούειν αὐτοῦ.
2 καὶ διεγόγγυζον οἵ τε Φαρισαῖοι καὶ
οἱ γραμματεῖς λέγοντες· ὅτι οὗτος
ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει
αὐτοῖς. 3 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν ταύτην λέγων· 4 τίς ἄνθρωπος
ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ
ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἕν οὐχὶ καταλείπει
τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως οὗ
εὕρῃ αὐτό; 5 καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν
ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων, 6 καὶ
ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς
φίλους καὶ τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς·
συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν
μου τὸ ἀπολωλός. 7 λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως
χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἑνὶ
ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα
ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι
μετανοίας. 8 ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα
δέκα ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν οὐχὶ
ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ
ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὗ εὕρῃ; 9 καὶ
εὑροῦσα συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ τὰς
γείτονας λέγουσα· συγχάρητέ μοι,
ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.
10 οὕτως, λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ
ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. 11 Εἶπεν δέ·
ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο υἱούς· 12 καὶ
εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί·
πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος
τῆς οὐσίας. ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν
βίον. 13 καὶ μετὰ οὐ πολλὰς ἡμέρας
συνάξας πάντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν
εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν
τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως.
14 δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο
λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην,
καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. 15 καὶ
πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν
τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν
εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.
16 καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν
αὐτοῦ ἐκ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ
χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.
17 εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν ἔφη· πόσοι
μισθοὶ τοῦ πατρός μου περισσεύονται
ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ὧδε ἀπολλύμαι!
18 ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα
μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἡμάρτηκα
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου,
19 οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου·
ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.
20 καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα
ἑαυτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος
εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ καὶ ἐσπλαγχνίσθη,
καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
21 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμάρτηκα
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου,
οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.
22 εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους
αὐτοῦ· ταχὺ φέρετε στολὴν τὴν πρώτην
καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς
τοὺς πόδας· 23 καὶ φέρετε τὸν μόσχον
τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες
εὐφρανθῶμεν, 24 ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου
νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, ἀπολωλὼς ἦν
καὶ εὑρέθη. καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.
25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος
ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ
οἰκίᾳ, ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν,
26 καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων
ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα. 27 ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει,
καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον
τὸν σιτευτὸν ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν
ἀπέλαβεν. 28 ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν
εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν
παρεκάλει αὐτόν. 29 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη
δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου
παρῆλθον καὶ οὐδέποτέ μοι ἔδωκας
ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ·
30 ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγὼν
σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν,
ἔθυσας αὐτῷ τὸν σιτευτὸν μόσχον.
31 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε
μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν·
32 εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει,
ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ
ἔζησεν, καὶ ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη.

ויאמר אליו אל נא אדני שמע נא יש עמנו
אנשים חיל ראשים ויעלו נא אל אדני אל
השמרון אולי יגרע מלפני הנביא אשר
בארצו 26 ויאמר אליהם לכו ויעלו ויחפשו
ויגידו לו לאמר הנה אנשים חיל בעלי
מלחמה 27 ויאמר לא תשלחו ויעלו
אנשים אל אדוניכם הלא אל אליהו
הנביא ויאמר אל אליהו הנה נא אל
אדוניכם לאמר הנה אליהו בדתן
28 ויאמר אל אליהו הנה נא אל
אדוניכם לאמר הנה אליהו בדתן
29 ויאמר אל אליהו הנה נא אל
אדוניכם לאמר הנה אליהו בדתן
30 ויאמר אליהו אל תיראו כי
אתם אשר אתנו רבים מאשר אתם
31 ויתפלל אליהו ויאמר אל
אדוני פקח נא את עיני הנערה
ויפקח אדני את עיני הנערה
ויראה והנה הר מלא סוסים
ורכב אש סביב לאליהו

17

32 ויבא אליהו אל אדוניהו
ויאמר אליו אדוני מה אמר
אל אליהו לאמר אל תירא
כי אם אל אדוניהו אמר
אליהו אל אדוניהו לאמר
הנה נא אדוני אל אליהו
בדתן 33 ויאמר אדוניהו
אל אליהו לאמר אל תירא
כי אם אל אדוניהו אמר
אליהו אל אדוניהו לאמר
הנה נא אדוני אל אליהו
בדתן 34 ויאמר אליהו
אל אדוניהו לאמר אל תירא
כי אם אל אדוניהו אמר
אליהו אל אדוניהו לאמר
הנה נא אדוני אל אליהו
בדתן 35 ויאמר אליהו
אל אדוניהו לאמר אל תירא
כי אם אל אדוניהו אמר
אליהו אל אדוניהו לאמר
הנה נא אדוני אל אליהו
בדתן 36 ויאמר אליהו
אל אדוניהו לאמר אל תירא
כי אם אל אדוניהו אמר
אליהו אל אדוניהו לאמר
הנה נא אדוני אל אליהו
בדתן 37 ויבא
אליהו אל אדוניהו לאמר
אל תירא כי אם אל אדוניהו
אמר אליהו אל אדוניהו לאמר
הנה נא אדוני אל אליהו
בדתן

18

1 ויהי אחר הדברים האלה
ויהי דבר יי אל אליהו בשנה
השלישית לאמר לך הראה
אל אחאב ואתנה מטר על
פני האדמה 2 וילך אליהו
להראות אל אחאב ורעב
חזק בשמרון 3 ויקרא
אחאב אל עובדיה אשר
על הבית והעבדיה היה
ירא את יי מאד 4 והיה
בהכרת איזבל את נביאי
יי ויקח עובדיה מאה
נביאים וחבא אותם
חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים
5 ויאמר אחאב אל
עובדיה לך אל הארץ
אל כל מעיני המים
ואל כל הנחלים אולי
נמצא חציר וחיות
ולא נכרית מן הבהמה
6 ויחלקו להם את
הארץ לעבר בה אחאב
הלך דרך אחת לבדו
ועובדיה הלך דרך
אחת לבדו 7 ובעבר
עובדיה בדרך והנה
אליהו לקראתו
ויכרהו ויאמר הלוא
אתה זה אדני אליהו
8 ויאמר אליו אני
לך אמר לאדניך הנה
אליהו 9 ויאמר
מה חטאתי כי אתה
נתן את עבדך ביד
אחאב להמיתני
10 חי יי אלהיך אם
יש גוי וממלכה אשר
לא שלח אדני שם
לבקשך ואמרו אין
הוא והשביע את
הממלכה והגוי כי
לא ימצאך
11 ועתה אתה אמר
לך לאמר הנה אליהו
12 והיה אני
אלך מאתך ורוח יי
תשאך אל אשר לא
אדע ובאתי להגיד
לאחאב ולא ימצאך
והמיתני ואני עבדך
ירא את יי מנעורי
13 הלוא הגיד
אדני את אשר עשיתי
בהרג איזבל את
נביאי יי ואחביא
מאה איש נביאי יי
חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים
14 ועתה אתה אמר
לך לאמר הנה אליהו
15 ויאמר אליהו
צבאות אשר עמדתי
לפניו אם היום
אראנו אליו
16 ויעבר עובדיה
לקראת אחאב
ויגד לו ואחאב הלך
לקראת אליהו
17 והיה כראות
אחאב את אליהו
ויאמר אליו אחאב
אתה זה עכר ישראל
18 ויאמר לא עכרתי
את ישראל כי אם
אתה ובית אביך
בעזבכם את מצות
יי והלכת אחרי
הבעלים 19 ועתה
שלח קבץ אלי את
כל ישראל אל הר
הכרמל ואת נביאי
הבעל ארבע מאות
וחמשים ונביאי
האשרה ארבע מאות
אכלי שלחן איזבל
20 וישלח אחאב
בכל בני ישראל
ויקבץ את הנביאים
אל הר הכרמל
21 ויגש אליהו אל
כל העם ויאמר עד
מתי אתם פסחים
על שתי הסעפים
אם יי האלהים
לכו אחריו ואם
הבעל לכו אחריו
ולא ענו העם
אתו דבר 22 ויאמר
אליהו אל העם
אני נותרתי נביא
יי לבדי ונביאי
הבעל ארבע מאות
וחמשים איש
23 יתנו לנו שני
פרים ויבחרו להם
הפר האחד וינתחו
ויניחו על העצים
ואש לא שמו
והפר האחר אעשה
ונתתי על העצים
ואש לא אשים
24 וקראתם בשם
אלהיכם והאלהים
אשר יענה באש
הוא האלהים
ויענו כל העם
ויאמרו טוב הדבר
25 ויאמר אליהו
לנביאי הבעל בחרו
לכם הפר האחד
ועשו ראשונה
כי אתם הרבים
וקראו בשם
אלהיכם ואש לא
תשימו 26 ויקחו
את הפר אשר נתן
להם ויעשו ויקראו
בשם הבעל מהבקר
ועד הצהרים לאמר
הבעל ענני ולא
היה קול ואין
עונה ויפסחו על
המזבח אשר עשה
27 והיה בצהרים
ויתל בהם אליהו
לאמר קראו בקול
גדול כי אלהים
הוא אם שיח
וכי שיג לו
ואם דרך לו
אולי ישן הוא
ויעיר 28 ויקראו
בקול גדול
ויתגדדו כדתם
בחרבות וברמחים
עד שפך דם
עליהם 29 והיה
כעבר הצהרים
ויתנבאו עד
עלות המנחה
ואין קול ואין
עונה ואין קשיב
30 ויאמר אליהו
אל כל העם גשו
אלי כל העם
אשר נגש אליו
ויתקן את מזבח
יי הרוס אשר
נתץ 31 ויקח
אליהו שתים
עשרה אבנים
כמספר שבטי
בני יעקב אשר
היה דבר יי
אליו לאמר
ישראל יהיה
שמך 32 ויבן
את האבנים
מזבח בשם יי
ויעש תעלה
כבית זרע
סאתים סביב
המזבח
33 וערך את
העצים
ונתח את הפר
ויניח על
העצים
34 ויאמר
מלאו מים
את הכדים
ויצקו על
העולה ועל
העצים
35 ויאמר
שנו שנו
ויעשו שלשה
פעמים
36 ויהי
כעלות המנחה
ויגש אליהו
הנביא ויאמר
יי אלהי
אברהם יצחק
וישראל היום
יודע כי אתה
אלהים בישראל
ואנכי עבדך
ובדברך כל
הדברים האלה
37 ענני יי
ענני וידעו
העם הזה כי
אתה יי האלהים
ואתה הסבת
את לבם אחרנית
38 ותפל אש יי
ותאכל העלה
והעצים
והאבנים
והעפר
ואת המים
אשר בתעלה
לחכה
39 וכראות
כל העם
ויפלו על
פניהם
ויאמרו יי
הוא האלהים
יי הוא
האלהים
40 ויאמר
אליהו אליהם
תפשו את
נביאי הבעל
אל יפלט
מהם איש
ותפשום
אליהו
וירדם
אליהו
נחלה
קישון
וישחט
שם
41 ויאמר
אליהו
אל אחאב
עלה אכל
ושתה כי
קול המון
גשם
42 ואחאב
עלה לאכל
ולשתות
ואליהו
עלה אל
ראש הכרמל
ויגרבן
ארצה
ויתן
פניו
בין
ברכיו
43 ויאמר
אל נערו
עלה נא
הבט דרך
הים
ויעל
ויבט
ויאמר
אין
מאומה
ויאמר
שב
שבע
פעמים
44 והיה
בפעם
השביעית
ויאמר
הנה
עלה
כפת
קטנה
כאדם
עולה
מים
ויאמר
עלה
אמר
אל
אחאב
אסר
ורד
ולא
יעצרך
הגשם
45 והיה
מעט
עד
אם
כלה
ויהי
השמים
עבים
וקדר
ורוח
ויהי
גשם
גדול
ויבכו
אחאב
ויסע
יזרעאלה
46 ויד
יי היתה
אל אליהו
ויחגר
מתניו
וירץ
לפני
אחאב
עד
בואך
יזרעאלה

ܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܡܪܝܐ ܐܝܬܘܗܝ

ᚹᚪᚾᚷᚪᚾ ᚩᚾ ᚦᚪᚾᚱ

22 מוב מאד יש בדברים הקטנים הללו שיש
2 בהם ואם אינם כמותם, אי אפשר שיהיו
הדברים הללו יש שלא יהיו בהם 3 כל אדם
אינו יכול לבוא אל הדברים הללו, מפני
4 שהם מלאים חכמה ואי אפשר שיהיו בהם
חכמה, שלא יהיה בהם מי שיודע אותם. 5 ואם
לא יהיה אדם מאמינם ומעלה אותם
בחכמה, 6 אם אדם אחר אינו מעלה אותם,
ואם יהיה הקדוש ברוך הוא 7 מלא בכל
אדם ובכל דבר לבדו 8 מעז אמר לבדו שיש
מלאים אותם ואם לא יהיה לו אדם 9
ואם לא יהיה אדם אי אפשר שיהיה לו אדם
ואם אין אדם לא יהיה לו אדם 10 אמר
הקדוש ברוך הוא אל אדם הראשון, אם אתה
אדם אל אדם הראשון 11 מוכן אתה לבוא אל
הדברים אשר אמר אליך אם אתה אי אתה מוכן
לבוא אל אדם הראשון, אם אתה אי אתה
אדם, אי אפשר אם אתה 12 אמר אדם אל אדם,
אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 13 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אם אתה אי אתה אדם 14 אי אפשר אם
אתה 15 מכאן אפשר לשאול אם אתה אי אתה
אדם, אי אתה יודע אדם אי אתה אדם
אם אתה אי אתה אדם, אין הדבר לא יהיה
אדם אם אתה אי אתה אדם 16 אמר אדם
לאדם, אם אתה אי אתה אדם אי אפשר
אם אתה אי אתה אדם 17 אמר אדם
אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 18 אמר אדם
אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 19 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 20 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 21 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 22 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 23 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 24 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 25 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 26 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 27 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 28 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 29 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 30 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 31 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 32 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 33 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 34 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 35 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 36 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 37 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם 38 אמר
אדם אל אדם הקדוש ברוך הוא, אם אתה אי אתה
אדם אי אפשר אם אתה אי אתה אדם

36 בדבר אלה אמר אל־
יהוה אל־משה לאמר׃ 37 אמר
אל־בני ישראל ולקחו מאת
כל־נדיב לבו׃ 38 ויבא בצלאל
ואהליאב וכל־איש חכם־לב
אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהם לדעת לעשות
את־כל־מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה׃ 39 ויעשו
בצלאל ואהליאב וכל־איש
חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהם לדעת לעשות
את־כל־מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה׃ 40 ויעשו
בצלאל ואהליאב וכל־איש
חכם־לב׃ 41 ויקחו לפני־משה
את־כל־התרומה אשר הביאו
בני־ישראל לפני־משה
לעשות את־מלאכת עבדת
הקדש ויביאו עוד אליו
את־הנדבה׃ 42 ויבאו
כל־אשה חכמת־לב בידיהן
ויביאו את־הטבעת והנזם
והכומז כל־כלי זהב כל־איש
אשר־הניף תנופת זהב
ליהוה׃ 43 וכל־איש אשר נמצא
אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים
מאדמים ועורות אילים
מאדמים וערת תחשים
הביאו׃ 44 כל־מרים כסף
ונחשת הביאו תרומת
יהוה וכל־אשר נמצא אתו
עצי שטים לכל־מלאכת
העבדה הביאו׃ 45 וכל־אשה
חכמת־לב בידיה טוו
את־הטבעת והנזם
הצמיד הכומז כל־כלי
זהב וכל־איש אשר הניף
הניף זהב ליהוה׃ 46 ואת
אשר נמצא אתו תכלת
וארגמן ותולעת שני
ושש עזו נשים חכמות־לב
טוו׃ 47 ונשיא הביא את
אבני השהם ואבני המלואים
לאפד ולחשן׃ 48 ואת
הבשם ואת השמן למאור
ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים׃ 49 כל־איש וכל־אשה
אשר נדבו לבם להביא
לכל־המלאכה אשר צוה
יהוה לעשות בידי משה
הביאו בני־ישראל נדבה
ליהוה׃ 50 ויאמר בני ישראל
אל־משה לאמר׃ 51 ראו
קרא יהוה בשם בצלאל
בן־אורי בן־חור למטה
יהודה׃ 52 וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה
ובדעת ובכל־מלאכה׃
53 לחשב מחשבת לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת׃
54 ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ לעשות בכל־
מלאכת מחשבת׃ 55 ולהורות
שם־הוא ואהליאב בן־
אחיסמך למטה דן׃
56 מלא אתם חכמת־לב
לעשות את־כל־מלאכת
חרש וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן בתולעת שני
ובשש׃ 57 ויעשו
בצלאל ואהליאב וכל־
איש חכם־לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה
בהם לדעת לעשות את־
כל־מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה׃
58 ויקרא משה אל־
בצלאל ואל־אהליאב
וכל־איש חכם־לב אשר
נתן יהוה חכמה בלבו
כל־איש אשר נדבו לבו
אתו׃ 59 ויקחו מלפני
משה את כל־התרומה
אשר הביאו בני־ישראל
לפני־מלאכת עבדת הקדש
לעשות אתה ויביאו
אליו עוד הנדבה בבקר
בבקר׃ 60 ויבאו כל־
החכמים העשים את־
כל־מלאכת הקדש איש
מלאכתו אשר הם עשים
אתה׃ 61 ויאמרו אל־משה
לאמר הרבה העם להביא
מדי העבודה לעבדת
המלאכה אשר צוה יהוה
לעשות אתה׃ 62 ויצו משה
ויעבירו קול במחנה
לאמר אל־יעשו־עוד
איש־ואשה מלאכה לתרומת
הקדש ויכלא העם מהביא׃
63 והמלאכה היתה דים
לכל־המלאכה לעשות
אתה והותר׃ 64 ויעשו
בצלאל ואהליאב וכל־
איש חכם־לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה
בהם לדעת לעשות את־
כל־מלאכת עבדת הקדש
לאמר׃ 65 ויעשו בצלאל
ואהליאב וכל־איש חכם־
לב אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהם לדעת לעשות
את־כל־מלאכת עבדת הקדש
לאמר׃ 66 ויקח בצלאל
ואהליאב וכל־איש חכם־
לב אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהם לדעת לעשות
את־כל־מלאכת עבדת הקדש
לאמר׃ 67 ויקחו
מלפני משה את־כל־
התרומה אשר הביאו
בני־ישראל לפני־מלאכת
עבדת הקדש לעשות אתה
ויביאו עוד אליו נדבה
בבקר׃ 68 ויבאו כל־
החכמים אשר עשו את־
כל־מלאכת הקדש איש
מלאכתו אשר הם עשים
אתה׃ 69 ויאמרו אל־
משה לאמר הרבה העם
להביא מדי העבודה
למלאכת המלאכה אשר
צוה יהוה לעשות אתה׃
70 ויצו משה ויעבירו
קול במחנה לאמר איש
ואשה אל־יעשו־עוד
מלאכה לתרומת הקדש
ויכלא העם מהביא׃
71 והמלאכה היתה דים
לכל־המלאכה לעשות
אתה והותר׃

23

ועשה בצלאל את־
ארון עצי שטים אמתים
שלשת־אלפים ומאת
ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קומתו׃
2 וצפהו זהב טהור
מבית ומחוץ וצפהו
עליו זר זהב סביב׃
3 ויצק לו ארבע
טבעת זהב על־
ארבע פעמתיו ושתי
טבעת על־צלעו
האחת ושתי טבעת
על־צלעו השנית׃
4 ויעש בדי עצי
שטים וצפה אתם
זהב׃ 5 ויבא את־
הארון אל־המשכן
ויתן על־פרכת
הארון׃ 6 ויעש כפרת
זהב טהור אמתים
וחצי ארכה ואמה
וחצי רחבה׃ 7 ויעש
שני כרבים זהב
מקשה עשה אתם
מן־שני קצות
הכפרת׃ 8 כרוב אחד
מן־הקצה מזה
וכרוב אחד מן־
הקצה מזה מן־
הכפרת עשה את־
הכרבים על־שני
קצותיו׃ 9 והכרבים
פרשי כנפים
סוככים בכנפיהם
לעמת הכפרת
פניהם איש אל־
אחיו אל־הכפרת
היו פני הכרבים׃
10 ויעש את־השלחן
עצי שטים אמתים
ארכו ואמה ורחבו
אמה וחצי קומתו
ואמה׃ 11 ויצפהו
זהב טהור ויעש לו
זר זהב סביב׃
12 ויעש לו מסגרת
טפח סביב ויעש זר
זהב למסגרתו׃
13 ויצק לו ארבע
טבעת זהב ויתן
הטבעת על־
ארבע הפעמות
אשר לארבע
רגליו׃ 14 לעמת
המסגרת היו הטבעות
בתים לבדים לשאת
את־השלחן׃
15 ויעש את־הבדים
עצי שטים וצפם
זהב לשאת את־
השלחן׃ 16 ויעש
את־הכלים אשר
על־השלחן את־
קערתיו וכפתיו
וקשותיו ואת־
הבזכים אשר יסך
בהם לבונתה זהב
טהור׃ 17 ויעש
את־המנרה זהב
טהור מקשה יעשה
המנרה ירכה וקנה
גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה היו׃
18 וששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני
מנרה מצדה האחת
ושלשה קני מנרה
מצדה השנית׃
19 שלשה גבעים
מקשדים בקנה
האחד שלשה
פרחים וכפתר
בקנה הקנה
השלישי כן לששת
הקנים היוצאים
מן־המנרה׃
20 ובמנרה
ארבעה גבעים
מקשדים כפתריה
ופרחיה׃ 21 וכפתר
תחת שני הקנים
ממנה וכפתר
תחת שני הקנים
ממנה וכפתר
תחת שני הקנים
ממנה לששת
הקנים היוצאים
ממנה׃ 22 כפתריהם
וקניהם ממנה היו
כולה מקשה אחת
זהב טהור׃
23 ויעש נרתיקיה
ומלקחיה זהב
טהור׃ 24 ככר
זהב טהור עשה
אתה ואת כל־
הכלים האלה׃
25 ויעש את־
מזבח הקטרת
עצי שטים אמה
ארכו ואמה רחבו
רבוע ושתים אמה
קומתו וממנו
היו קרנותיו׃
26 ויצפהו זהב
טהור את־גגו
וקירתיו סביב
וקרנתיו ויעש לו
זר זהב סביב׃
27 ושתי טבעת
זהב עשה לו
מתחת לזרו על
שתי צלעתיו על
שתי צדיו היו
לבתים לבדים
לשאת אתו בהם׃
28 ועשה את־
הבדים עצי שטים
ויצפם זהב׃

לבית אביו ויאמר אל אחיו ואל אנשי מקומו
לולי הוצאתי את אבי מבית פרעה ובאתי
מארץ מצרים הנה עתה אבי מת ואחי
בארץ כנען ואני אבקש לקנות לי שדה
ומערת המכפלה אשר בשדה אפרון בן
צחר החתי לקבר בה ועתה אם אמצא
חן בעיניכם אל נא תמנעו מדבר אל
פרעה לאמר אבי השבעני לאמר הנה
אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ
כנען ועתה אעלה נא וקברתי את אבי
ואשובה ויאמר פרעה עלה וקבר את
אביך כאשר השבעך ויעל יוסף לקבר
את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה
זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים
וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ
גשן וגם רכב עמו ויהי המחנה כבד
מאד ויספד יוסף לאביו שבעת ימים
ויעבר אבל מצרים ויהי כי עברו
ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית
פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם
דברו נא באזני פרעה לאמר אבי
השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי
אשר כריתי לי בארץ כנען שם תקברני
ועתה אעלה נא ואקברה את אבי
ואשובה ויאמר פרעה עלה וקבר את
אביך כאשר השבעך ויהי כי הוציא
יוסף את אביו ויעלו אתו כל עבדי
פרעה זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף
ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם
ובקרם עזבו בארץ גשן וגם רכב
עמו ויהי המחנה כבד מאד ויראו
יושבי הארץ הכנעני את אבל בגרן
האטד אשר בעבר הירדן ויאמרו
אבל כבד זה למצרים על כן קרא
שמו אבל מצרים אשר בעבר הירדן
ויעשו בניו לו כן כאשר צוה אתם
ישאו בניו אתו ארצה כנען ויקברו
אתו במערת השדה המכפלה אשר
קנה אברהם את השדה לאחזת קבר
מאת עפרן החתי על פני ממרא
וישב יוסף מצרים הוא ואחיו
וכל העלים אתו לקבר את אביו
אחרי קבר את אביו
ויראו אחי יוסף כי מת אביהם
ויאמרו לו לו יקטרנו יוסף
וגמל לנו את כל הרעה אשר
גמלנו ועתה צו אל אביך לאמר
אביך צוה לפני מותו לאמר
כה תאמרו ליוסף אנא שא נא
פשע אחיך וחטאתם כי רעה
גמלוך ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף
בדברם אליו גם אחיו הלכו
ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי התחת אלהים
אני ואתם חשבתם עלי רעה
אלהים חשבה לטובה למען
עשה כיום הזה להחיות עם
רב ועתה אל תיראו אנכי
אכלכל אתכם ואת טפכם
וינחם אתם וידבר על לבם
ויישב יוסף במצרים הוא
ובית אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים וירא יוסף לאפרים
בני שלשים גם בני מכיר בן
מנשה ילדו על ברכי יוסף
ויאמר יוסף אל אחיו אנכי
מת ואלהים פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ הזאת
אל הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעלתם
את עצמותי מזה
ויחי יוסף מאה ועשר שנים
ויחנטו אתו ויישם בארון
במצרים

24

ויאמר אל אביו אל נא אבי
כי כן אבי צוה לאמר אם לא
תקבר את אבי אשר נשבעתי
אלך נא ואקברה את אבי
ואשובה ויאמר פרעה עלה
וקבר את אביך כאשר השבעך
ויעל יוסף לקבר את אביו
ויעלו אתו כל עבדי פרעה
זקני זקן ארץ מצרים
וכל בית יוסף ואחיו ובית
אביו רק טפם וצאנם
ובקרם עזבו בארץ גשן
וגם כל בית יוסף ואחיו
ובית אביו ויעל עמו רכב
וגם רכב היה המחנה כבד
מאד ויבא עד גרן האטד
אשר בארץ ירדן ויספדו
שם מספד גדול וכבד מאד
ויעשה לאביו אבל שבעת
ימים וירא יושב הארץ
הכנעני את האבל בגרן
האטד ויאמרו אבל כבד
זה למצרים על כן קרא
שמו אבל מצרים אשר
בעבר הירדן
ויעשו בניו לו כן כאשר
צוה אתם
ישאו בניו אתו ארצה כנען
ויקברו אתו במערת השדה
המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחזת קבר
מאת עפרן החתי על פני
ממרא
וישב יוסף מצרים הוא
ואחיו וכל העלים אתו
לקבר אביו אחרי קבר
את אביו
ויראו אחי יוסף כי מת
אביהם ויאמרו לו לו יקטרנו
יוסף וגמל לנו את כל
הרעה אשר גמלנו
ועתה צו אל אביך לאמר
אביך צוה לפני מותו
לאמר
כה תאמרו ליוסף אנא
שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה
גמלוך ועתה שא נא
לפשע עבדי אלהי
אביך ויבך יוסף
בדברם אליו
ויבאו גם אחיו הלכו
ויפלו לפניו ויאמרו
הננו לך לעבדים
ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי
התחת אלהים
אני
ואתם חשבתם
עלי רעה
אלהים חשבה
לטובה
למען עשה
כיום הזה
להחיות
עם רב
ועתה
אל תיראו
אנכי
אכלכל
אתכם
ואת
טפכם
וינחם
אתם
וידבר
על לבם
ויישב
יוסף
במצרים
הוא
ובית
אביו
ויחי
יוסף
מאה
ועשר
שנים
וירא
יוסף
לאפרים
בני
שלשים
גם
בני
מכיר
בן
מנשה
ילדו
על
ברכי
יוסף
ויאמר
יוסף
אל
אחיו
אנכי
מת
ואלהים
פקד
יפקד
אתכם
והעלה
אתכם
מן
הארץ
הזאת
אל
הארץ
אשר
נשבע
לאברהם
ליצחק
וליעקב
וישבע
יוסף
את
בני
ישראל
לאמר
פקד
יפקד
אלהים
אתכם
והעלתם
את
עצמותי
מזה
ויחי
יוסף
מאה
ועשר
שנים
ויחנטו
אתו
ויישם
בארון
במצרים

37 ممكن ممكن ممكن

1 נבואת מלאכי אל ישראל׳ 1 משא דבר־יהוה אל־ישראל
ביד מלאכי׳ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם
במה אהבתנו הלוא־אח עשו׳ נאם־יהוה ואוהב
את־יעקב׳ 3 ואת־עשו שנאתי׳ ואשים את־הריו
שמה׳ ונחלתו לתנים מדבר׳ 4 כי־תאמר אדום
רוששנו׳ ונשוב ונבנה חרבות׳ כה אמר יהוה
צבאות׳ הם יבנו ואני אהרוס׳ וקראו להם גבול
רשע׳ והעם אשר זעם יהוה עד־עולם׳ 5 ועיניכם
תראנה׳ ואתם תאמרו׳ יגדל יהוה׳ מעבר לגבול
ישראל׳ 6 בן יכבד עבד׳ ואם־אני אדון׳ איה
כבודי׳ ואם־אני מורא׳ איה יראתי׳ אמר יהוה
צבאות׳ אליכם הכהנים בזי שמי׳ ואמרתם׳
במה בזינו את־שמך׳ 7 מגיש על־מזבחי לחם
מגואל׳ ואמרתם׳ במה גאלנוך׳ בדבר־יהוה׳
שלחן אדון הוא׳ 8 וכי־תגישון עור לזבח׳
אין רע׳ וכי־תגישו פסח וחלה׳ אין־טוב׳
הקריבהו־נא לפחתך׳ הרצה ישא־פניך׳ אמר
יהוה צבאות׳ 9 ועתה׳ חלו־נא את־פני אל׳
ויחנו־נו׳ מיד היתה זאת׳ הרצה מכם׳ אמר
יהוה צבאות׳ 10 מי־גם־בכם׳ ויסגר דלתים׳
ולא־תאירו מזבחי חנם׳ אין־חפץ בכם׳ אמר
יהוה צבאות׳ ומנחה לא־ארצה מידכם׳ 11 כי
ממזרח־שמש׳ ועד־מבואו׳ גדול שמי בגוים׳
ובכל־מקום מקטיר׳ מגיש לשמי׳ ומנחה
טהורה׳ כי־גדול שמי בגוים׳ אמר יהוה צבאות׳
12 ואתם מחללים׳ אמרים׳ שלחן אדון הוא׳
וניבו׳ נבזה הוא׳ 13 ואמרתם׳ הנה מה־מלאה׳
ונפחתם׳ אמר יהוה צבאות׳ והבאתם׳ הגזול
והפסח׳ והבאתם׳ את־הקרבן׳ הארצה מידכם׳
אמר יהוה׳ 14 וארור׳ נוכל׳ אשר־יש בעדרו׳
זכר׳ ונדר׳ ומזבח לאדני׳ מום׳ כי מלך גדול
אני׳ אמר יהוה צבאות׳ ושמי נורא׳ בגוים׳

2 ועתה׳ אליכם הכהנים׳ המצוה הזאת׳
לכם׳ 2 אם־לא תשמעו׳ ואם־לא תשימו׳
לב׳ לתת כבוד לשמי׳ אמר יהוה צבאות׳
ושלחתי׳ בכם את־המארה׳ וארותי׳ את־
ברכותיכם׳ וגם׳ ארותיה׳ כי אינכם׳ שמים
על־לב׳ 3 הנני גוער׳ לכם את־הזרע׳
ופרשתי׳ פרש׳ על־פניכם׳ פרש חגיכם׳
ונשא אתכם׳ אליו׳ 4 וידעתם׳ כי־שלחתי׳
אליכם׳ את־המצוה׳ הזאת׳ להיות׳ בריתי׳
את־לוי׳ אמר יהוה צבאות׳ 5 בריתי׳ היתה
אתו׳ החיים׳ והשלום׳ ואתנם׳ לו׳ מורא׳
ויירא׳ אותי׳ מפני שמי׳ נחת׳ היתה׳
בפיו׳ ותורת׳ אמת׳ היתה׳ בשפתיו׳
לא־נמצא׳ עולה׳ בשפתיו׳ בשלום׳
והישר׳ הלך׳ אתי׳ ורבים׳ השיב׳
מעון׳ 7 כי שפתי כהן׳ ישמרו־דעת׳
ותורה׳ יבקשו׳ מפיהו׳ כי מלאך׳
יהוה צבאות׳ הוא׳ 8 ואתם׳ סרתם׳
מן־הדרך׳ הכשלתם׳ רבים׳ בתורה׳
שחתתם׳ ברית׳ לוי׳ אמר יהוה צבאות׳
9 וגם־אני׳ נתתי׳ אתכם׳ נבזים׳
ושפלים׳ לכל־העם׳ כפי אשר־אינכם׳
שמרים׳ את־דרכי׳ ונשאתם׳ פנים׳
בתורה׳ 10 הלוא־אב׳ אחד׳ לכלנו׳
הלא־אל׳ אחד׳ בראנו׳ מדוע׳ נבגד׳
איש׳ באחיו׳ לחלל׳ ברית׳ אבתינו׳
11 בגדה׳ יהודה׳ ותועבה׳ נעשתה׳
בישראל׳ ובירושלם׳ כי־חלל׳ יהודה׳
קדש׳ יהוה׳ אשר־אהב׳ ובעל׳
בת־אל׳ נכר׳ 12 יכרת׳ יהוה׳ לאיש׳
אשר־יעשנה׳ ער׳ ועונה׳ מאהלי׳
יעקב׳ ומגיש׳ מנחה׳ ליהוה׳
צבאות׳ 13 וזאת׳ שנית׳ תעשו׳
כסות׳ דמעות׳ יהוה׳ בבכי׳ ואנחה׳
מאין׳ עוד׳ פנות׳ אל־המנחה׳
ולקחת׳ רצון׳ מידכם׳ 14 ואמרתם׳
על־מה׳ יען׳ יהוה׳ העיד׳ בינך׳
ובין׳ אשת׳ נעוריך׳ אשר־אתה׳
בגדת׳ בה׳ ואשת׳ חברתך׳ ואשת׳
בריתך׳ 15 הלא־אחד׳ עשה׳ ושאר׳
רוח׳ לו׳ ומה׳ האחד׳ מבקש׳
זרע׳ אלהים׳ ונשמרתם׳ ברוחכם׳
ואל־בגד׳ אל־אשת׳ נעוריך׳ לא
תבגד׳ 16 כי־שנא׳ שלח׳ אמר יהוה
אלהי׳ ישראל׳ וכסה חמס׳ על־לבושו׳
אמר יהוה צבאות׳ ונשמרתם׳ ברוחכם׳
ולא תבגדו׳ 17 הוגעתם׳ יהוה׳ בדבריכם׳
ואמרתם׳ במה הוגענו׳ באמרכם׳ כל־
עשה רע׳ טוב׳ בעיני יהוה׳ והם׳
בם׳ חפץ׳ או׳ איה׳ אלהי׳ המשפט׳
3 הנני׳ שלח׳ מלאכי׳ ופנה׳ דרך׳
לפני׳ והאדון׳ אשר־אתם׳ מבקשים׳
פתאם׳ אל־היכלו׳ ומלאך׳ הברית׳
אשר־אתם׳ חפצים׳ הנה׳ בא׳ אמר
יהוה צבאות׳ 2 ומי׳ מכיל׳ את־יום׳
בואו׳ ומי׳ העמד׳ בהראותו׳ כי־הוא׳
כאש׳ צורף׳ וכבורית׳ מכבסים׳
3 וישב׳ צורף׳ וטהר׳ כסף׳ וטהרם׳
את־בני׳ לוי׳ וזקק׳ אותם׳ כזהב׳
וככסף׳ והיו׳ ליהוה׳ מגישי׳ מנחה׳
בצדקה׳ 4 וערבה׳ יהודה׳ וירושלם׳
ליהוה׳ כימי׳ עולם׳ וכשנים׳
קדמניות׳ 5 וקרבתי׳ אליכם׳ למשפט׳
והיתי׳ מהר׳ בעדים׳ המנאפים׳
ובעדים׳ המשבעים׳ לשקר׳ ובעדים׳
עושקי׳ שכר׳ שכיר׳ אלמנה׳ ויתום׳
והטי׳ גר׳ ולא־יראו׳ אותי׳ אמר
יהוה צבאות׳ 6 כי אני׳ יהוה׳ לא
שניתי׳ ואתם׳ בני׳ יעקב׳ לא־כלתם׳
7 למימי׳ אבתיכם׳ סרתם׳ מחקי׳
ולא שמרתם׳ שובו׳ אלי׳ ואשובה׳
אליכם׳ אמר יהוה צבאות׳ ואמרתם׳
במה נשוב׳ 8 היאקב׳ אדם׳ אלהים׳
כי אתם׳ קבעים׳ אותי׳ ואמרתם׳
במה קבעתיך׳ במעשר׳ ותרומה׳
9 בארור׳ אתם׳ נארר׳ ואתי׳ אתם׳
קבעים׳ הגוי׳ כלו׳ 10 הבו׳ את־
המעשר׳ אל־בית׳ האוצר׳ והי׳ טרף׳
בביתי׳ ובחנו׳ נא׳ בזאת׳ אמר יהוה
צבאות׳ אם־לא אפתח׳ לכם׳ את־
ארבות׳ השמים׳ והריקתי׳ לכם׳
ברכה׳ עד׳ בלי׳ די׳ 11 וגערתי׳
לכם׳ באכל׳ ולא־ישחת׳ לכם׳ את־
פרי׳ האדמה׳ ולא־תשכל׳ גפנכם׳
בשדה׳ אמר יהוה צבאות׳ 12 ואשרו׳
אתכם׳ כל־הגוים׳ כי־תהיו׳ אתם׳
ארץ׳ חפצה׳ אמר יהוה צבאות׳
13 חזקו׳ עלי׳ דבריכם׳ אמר יהוה
ואמרתם׳ מה־נדברנו׳ עליך׳ 14 אמרתם׳
שוא׳ עבד׳ אלהים׳ ומה־בצע׳ כי
שמרנו׳ משמרתו׳ וכי־הלכנו׳ קדרנית׳
מפני׳ יהוה׳ צבאות׳ 15 ועתה׳ אנחנו
מאשרים׳ זדים׳ גם׳ נבנו׳ עשי׳
רשעה׳ גם׳ בחנו׳ אלהים׳ ומלטו׳
16 אז׳ נדברו׳ יראי׳ יהוה׳ איש׳
אל־רעהו׳ ויקשב׳ יהוה׳ וישמע׳
ויכתב׳ ספר׳ זכרון׳ לפניו׳ ליראי׳
יהוה׳ ולחשבי׳ שמו׳ 17 והיו׳ לי׳
אמר יהוה צבאות׳ ביום׳ אעשה׳
סגלה׳ וחמלתי׳ אותם׳ כאיש׳
חומל׳ על־בנו׳ העבד׳ אותו׳ 18 ושבתם׳
וראיתם׳ בין׳ צדיק׳ לרשע׳ בין׳
עבד׳ אלהים׳ לאשר׳ לא־עבדו׳
4 כי׳ הנה׳ היום׳ בא׳ בער׳ כתנור׳
והיו׳ כל־זדים׳ וכל־עשי׳ רשעה׳
קש׳ ולהט׳ אתם׳ היום׳ הבא׳ אמר
יהוה צבאות׳ אשר׳ לא־יעזב׳ להם׳
שרש׳ וענף׳ 2 ולכם׳ יראי׳ שמי׳
זרח׳ שמש׳ צדקה׳ ומרפא׳ בכנפיה׳
ויצאתם׳ ופשתם׳ כעגלי׳ מרבק׳
3 ושסתם׳ רשעים׳ כי־יהיו׳ אפר׳
תחת׳ כפות׳ רגלכם׳ ביום׳ אשר׳
אני׳ עשה׳ אמר יהוה צבאות׳
4 זכרו׳ תורת׳ משה׳ עבדי׳ אשר׳
צויתי׳ אתו׳ בחרב׳ על־כל־ישראל׳
חקים׳ ומשפטים׳ 5 הנה׳ אנכי׳
שלח׳ לכם׳ את־אליה׳ הנביא׳
לפני׳ בוא׳ יום׳ יהוה׳ הגדול׳
ונורא׳ 6 והשיב׳ לב׳ אבות׳ על־
בנים׳ ולב׳ בנים׳ על־אבתם׳
פן־אבוא׳ והכיתי׳ את־הארץ׳
חרם׳

14 ואנחנו נתמיד בתפלה ולשרת
את הדבר׃ 15 ויהי בימים האלה
כאשר רבו התלמידים היה לוא
יהודים מדברים אל־חברם לאמר
16 הנה
אנחנו נמצאים פה אנשים רבים
ומדברים בשם אדוננו ישוע המשיח
17 ועתה
אם־ראה יראה אל־נכון לבחור
מתוכנו אנשים אחדים ולשלחם
18 אל־
אנטיוכיא עם־בר־נבא ויהודה
אשר־יקרא בשם בר־שבא ושילס
19 הנה
לא־נבחר אנשים אחרים מתוך
אנשי־הקהל אשר־ישרתו אל־אדוני
20 ויאמר
אל־כל־אנשי־הקהל אשר־ישרתו
אל־אדוני אשר־ישרתו אל־אדוני
21 אם־
לא־יבחר אנשים אחרים מתוך
אנשי־הקהל אשר־ישרתו אל־אדוני
22 הנה מה־
טוב הוא בעיני אם־יבחר אנשים
אחרים מתוך אנשי־הקהל אשר־
ישרתו אל־אדוני׃ ויבחר אנשים
אחרים מתוך אנשי־הקהל אשר־
ישרתו אל־אדוני,

ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης ἔλεγεν ὅτι Ἰωάνης ὁ βαπτίζων
ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις
ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ· 17 αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀπεστείλας
ἐκράτησεν τὸν Ἰωάνην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ
διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν· 18 ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάνης
τῷ Ἡρῴδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα
τοῦ ἀδελφοῦ σου· 19 ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ
ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο· 20 ὁ γὰρ
Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάνην εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα
δίκαιον καὶ ἅγιον καὶ συνετήρει αὐτόν καὶ ἀκούσας
αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν· 21 καὶ
γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις
αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν καὶ χιλιάρχοις
καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· 22 καὶ εἰσελθούσης
τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης
καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συνανακείμενοις
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς
καὶ δώσω σοι· 23 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ πολλοὺς ὅ τι ἐὰν
αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου·
24 καὶ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσωμαι;
ἡ δὲ εἶπεν· τὴν κεφαλὴν Ἰωάνου τοῦ βαπτίζοντος·
25 εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα
ἠτήσατο λέγουσα· θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῷς μοι ἐπὶ πίνακι
τὴν κεφαλὴν Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ· 26 καὶ περίλυπος
γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς
συνανακείμενους οὐκ ἠθέλησεν ἀθετῆσαι αὐτήν· 27 καὶ
εὐθὺς ἀπαποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν
ἐνεγκεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν
αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ 28 καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ καὶ τὸ κοράσιον
ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς· 29 καὶ ἀκούσαντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθαν καὶ ἦραν τὸ πτῶμα καὶ ἔθηκαν
αὐτὸ ἐν μνημείῳ· 30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι
πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἔποιησαν
καὶ ὅσα ἐδίδαξαν· 31 καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ
κατ᾽ ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον·
ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ
οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν· 32 καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον
τῷ πλοίῳ κατ᾽ ἰδίαν· 33 καὶ εἶδαν αὐτοὺς ὑπάγοντας
καὶ ἐπέγνωσαν πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων
συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθαν αὐτοὺς καὶ συνῆλθον
πρὸς αὐτόν· 34 καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ
ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡσεὶ πρόβατα
μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς
πολλά· 35 καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν· ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος
καὶ ἤδη ὥρα πολλή· 36 ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες
εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς
τί φάγωσιν· 37 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δοτε
αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελθόντες
ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους καὶ δώσομεν
αὐτοῖς φαγεῖν; 38 ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· πόσους ἔχετε ἄρτους;
ὑπάγετε καὶ ἴδετε. καὶ γνόντες λέγουσιν· πέντε καὶ
δύο ἰχθύας. 39 καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς συνκλιθῆναι πάντας
συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ· 40 καὶ ἀνέπεσαν
πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα·
41 καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν
τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν
αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν. 42 καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· 43 καὶ ἦραν κλάσματα δώδεκα
κοφίνους πλήρεις καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων· 44 καὶ ἦσαν οἱ
φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες. 45 Καὶ
εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον
καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδὰν ἕως αὐτὸς
ἀπολύει τὸν ὄχλον· 46 καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν
εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. 47 καὶ ὀψίας γενομένης ἦν
τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῇ θαλάσσῃ καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς
γῆς· 48 καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν
ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς περὶ τετάρτην φυλακὴν
τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης
καὶ ἤθελεν παρελθεῖν αὐτούς· 49 οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν
περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἔδοξαν ὅτι φάντασμά ἐστιν
καὶ ἀνέκραξαν· 50 πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδαν καὶ ἐταράχθησαν.
καὶ εὐθὺς μετ᾽ αὐτῶν ἐλάλησεν καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε,
ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. 51 καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς
ἐξίσταντο, 52 οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ᾽ ἦν
αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη. 53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον
εἰς τὴν γῆν Γεννησαρὲτ καὶ προσωρμίσθησαν. 54 καὶ
ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν
περιέδραμον ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην καὶ ἤρξαντο
ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν
ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστιν. 56 καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο
εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν
τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ
κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥψαντο
αὐτοῦ διεσώζοντο.

5

Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν
γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων· 2 καὶ ἰδόντες
τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς χερσὶν τουτέστιν
ἀνιπτοις ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους ἐμεμψαντο· 3 οἱ γὰρ
Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται
τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν κρατοῦντες τὴν παράδοσιν
τῶν πρεσβυτέρων· 4 καὶ ἀπ᾽ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται
οὐκ ἐσθίουσιν· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον
κρατεῖν βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων
καὶ κλινῶν· 5 καὶ ἐπερωτοῦσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ
οἱ γραμματεῖς· διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί σου
κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων ἀλλὰ κοιναῖς
χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; 6 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· καλῶς
προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται·
οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
πόρρω ἀπέχει ἀπ᾽ ἐμοῦ· 7 μάταιον δὲ σέβονταί με
διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων· 8 ἀφέντες
γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν
ἀνθρώπων· βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων, καὶ παρόμοια
τούτοις πολλὰ ποιεῖτε. 9 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς
ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν
τηρήσητε· 10 Μωϋσῆς γὰρ εἶπεν· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
τὴν μητέρα σου· καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα
θανάτῳ τελευτάτω· 11 ὑμεῖς δὲ λέγετε· ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος
τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· κορβᾶν ὅ ἐστιν δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ
ὠφεληθῇς· 12 οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ
ἢ τῇ μητρί· 13 ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ
παραδόσει ὑμῶν ἣ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα
πολλὰ ποιεῖτε. 14 Καὶ προσκαλεσάμενος πάλιν τὸν ὄχλον
ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκούετε μου πάντες καὶ συνίετε· 15 οὐδὲν
ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν δύναται
αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενα
ἐκεῖνά ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· 16 εἴ τις ἔχει
ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω· 17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον
ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν
παραβολήν· 18 καὶ λέγει αὐτοῖς· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί
ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς
τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, 19 ὅτι οὐκ
εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ᾽ εἰς τὴν κοιλίαν
καὶ ἐκπορεύεται εἰς τὸν ἀφεδρῶνα καθαρίζων πάντα τὰ
βρώματα; 20 ἔλεγεν δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον
ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· 21 ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας
τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται,
μοιχείαι, πορνείαι, φόνοι, κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι,
δόλος, ἀσελγεία, ὀφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ὑπερηφανία,
ἀφροσύνη· 23 πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορευόμενα
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. 24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν
εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν
οὐδένα ἤθελεν γνῶναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο λαθεῖν· 25 ἀλλ᾽
εὐθὺς ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ ἧς εἶχεν θυγάτριον
πνεῦμα ἀκάθαρτον ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας
αὐτοῦ· 26 ἡ γυνὴ ἦν Ἕλληνις, Συροφοινίκισσα τῷ γένει·
καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς
αὐτῆς· 27 καὶ ἔλεγεν αὐτῇ· ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ
τέκνα· οὐ γὰρ καλὸν ἐστιν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων
καὶ τοῖς κυνάριοις βαλεῖν· 28 ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει
αὐτῷ· ναί, κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης
ἐσθίουσιν τῶν παιδίων· 29 καὶ εἶπεν αὐτῇ· διὰ τοῦτον
τὸν λόγον ὕπαγε, ἐξελήλυθεν ἐκ σοῦ τὸ δαιμόνιον· 30 καὶ
ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸν παῖδα βεβλημένον
ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός. 31 Καὶ πάλιν
ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου ἦλθεν διὰ Σιδῶνος πρὸς τὴν
θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως·
32 καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον καὶ παρακαλοῦσιν
αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα· 33 καὶ ἀπολαβόμενος
αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ᾽ ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους
αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης
αὐτοῦ· 34 καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν στενάξας λέγει
αὐτῷ· Εφφαθά, ὅ ἐστιν διανοίχθητι· 35 καὶ εὐθέως
ἀνεῴχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς
γλώσσης αὐτοῦ καὶ ἐλάλει ὀρθῶς· 36 καὶ διεστείλατο
αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν· ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο
αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον· 37 καὶ ὑπερπερισσῶς
ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· καλῶς πάντα πεποίηκεν· καὶ τοὺς
κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

45 אמרתי לכם שאין עבד גדול מרבו. אם רדפו אותי
גם אתכם ירדפו. אם שמרו דברי גם דברי
ישמרו. אבל הכל יעשו לכם בגלל שמי, כי לא
יודעים את מי שלח אותי. אם לא הייתי בא
ומדבר אליהם לא היה להם חטא, אבל עכשיו
אין להם תירוץ לחטא שלהם. 46 מי שונא אותי
שונא גם את אבי. אם לא הייתי עושה בתוכם
מעשים שלא עשה אדם אחר לא היה להם חטא,
אבל עכשיו הם רואים ושונאים גם אותי וגם
את אבי. 47 אבל כל זה קרה כדי שיקיים
הכתוב שכתוב בתורה שלהם: "שנאו אותי
בלי סיבה".

6

1 כל זה אמרתי לכם כדי
שלא תפרשו. 2 יגרשו אותכם מבתי
הכנסת. ויבוא זמן שכל מי שיהרוג אותכם
יחשוב שעבד לאלוהים. 3 יעשו דברים
כאלה כי לא הכירו את אבי ולא הכירו
אותי. 4 אמרתי לכם את כל אלה
כדי שכאשר, מתי שיגיע הזמן, תזכרו
שאמרתי לכם. לא אמרתי לכם מה
שקרה בהתחלה כי הייתי איתכם
ולא הייתי צריך לדבר על כל זה.
5 ועכשיו אני הולך אל אבי שלח
אותי, ואף אחד לא שואל אותי
לאן אני הולך. 6 אבל מאז שאמרתי
לכם את כל הדברים האלה הלב
שלכם מלא בעצב. 7 אבל אני
אומר לכם את האמת: טוב לכם
שאני אלך. אם לא אלך לא יבוא
אליכם המנחם, אבל אם אלך
אשלח אליכם את המנחם. 8 כאשר
הוא יבוא הוא יראה לכל בני האדם
מה נכון ומה לא נכון, ומה צדק ומה
עוול. 9 הוא יראה לכולם מה נכון
כי לא מאמינים בי. 10 הוא יראה
לכולם מה נכון כי אני הולך אל אבי
ולא תראו אותי עוד. 11 הוא יראה
לכולם מה נכון כי שר העולם הזה
כבר נידון. 12 יש עוד הרבה דברים
שרציתי לומר לכם, אבל אי אפשר
לומר הכל עכשיו. 13 כאשר יבוא
המנחם, רוח האמת, הוא יראה לכולם
מה נכון ויגלה לכולם מה יקרה
בעתיד. הוא לא יגיד דברים מעצמו,
אבל יגיד את מה שהוא שומע
מאבי. 14 הוא יגלה לכולם מה
נכון, כי הוא יקבל מאבי מה
לגלות לכולם. 15 כל מה שאבי
רוצה הוא שלי, לכן אמרתי
שהוא יגלה לכולם מה נכון.
16 עוד מעט לא תראו אותי,
ואחרי עוד מעט תראו אותי
שוב. 17 אז חלק מתלמידיו
אמרו, מה הוא אומר לנו?
הוא אומר, אתם לא תראו
אותי, ואחרי עוד מעט תראו
אותי, כי אני הולך אל אבי?
18 אז אמרו, מה הוא אומר
עוד? אנחנו לא יודעים
מה הוא אומר. 19 ישוע
ידע שהם רוצים לדבר
אליו, אבל הוא אמר
לתלמידיו: אתם רוצים
לדבר ביניכם על מה
שאמרתי? אמרתי לכם
שאתם לא תראו אותי,
ואחרי עוד מעט תראו
אותי. 20 אני אומר לכם
אמת: אתם תבכו ותספדו
אבל העולם יהיה שמח.
אתם תהיו עצובים אבל
העצב שלכם יהפוך
לשמחה. 21 אישה
בזמן הלידה
סובלת מכאבים
אבל אחרי
שהילד נולד
אין לה
יותר כאב
כי היא
שמחה
שנולד
אדם
חדש
בעולם.
22 אתם
עכשיו
עצובים
אבל
אני
אראה
לכם
שוב
ואז
תשמחו
ואף
אחד
לא
יקח
מכם
את
השמחה
שלכם.
23 ביום
ההוא
לא
תשאלו
אותי
שום
שאלה.
אני
אומר
לכם
אמת:
אם
תבקשו
מאבי
בשם
שלי
הוא
ייתן
לכם
מה
שתבקשו.
24 עד
עכשיו
לא
ביקשתם
בשם
שלי.
בקשו
ותקבלו
ואז
תשמחו
שמחה
גדולה.
25 (aiōnios g166) אני
אומר
לכם
משלים
אבל
יבוא
זמן
שלא
אדבר
אליכם
במשלים
אלא
אגיד
לכם
ישר
מאבי.
26 ביום
ההוא
אתם
תבקשו
בשמי
ואני
לא
אומר
לכם
שאני
אבקש
מאבי
בשבילכם.
27 אבי
אוהב
אותכם
כי
אתם
אוהבים
אותי
ואתם
מאמינים
שבאתי
מאבי.
28 יצאתי
מאבי
ובאתי
לעולם
הזה
ואני
עוזב
את
העולם
הזה
ומלך
לאבי.
29 אז
אמרו
תלמידיו:
עכשיו
אתה
מדבר
ישר
ולא
משתמש
במשלים.
30 אנחנו
יודעים
שאתה
יודע
הכל
ולא
צריך
שאף
אחד
ישאל
אותך
שאלות.
אנחנו
מאמינים
שבאת
מאבי.
31 ישוע
אמר
לתלמידיו:
עכשיו
אתם
מאמינים
בי?
32 אני
אומר
לכם
שיבוא
יום
ואתם
תתפזרו
לכל
מקום
ותעזבו
אותי
לבד.
אבל
לא
לבד
אני
נשאר
כי
אבי
איתי.
33 אני
אומר
לכם
את
כל
הדברים
האלה
כדי
שתהיה
לכם
שמחה
בגלל
שאני
איתכם.
בעולם
הזה
יהיו
לכם
צרות
אבל
אל
תפחדו
כי
אני
מנצח
את
העולם
הזה.

17

1 אחרי
שישוע
אמר
את
כל
הדברים
האלה
הוא
הרים
את
עיניו
לשמים
ואמר:
אבי,
הגיע
הזמן
שלי
לעבוד
בשביל
הכבוד
שלך.
תן
לבן
שלך
לעבוד
בשביל
הכבוד
שלו.
2 נתת
לבן
שלך
את
הכוח
לעשות
לכל
בני
האדם
מה
שאתה
רוצה
שיעשה
לכל
מי
שנתת
לו.
3 (aiōnios g166) אבל
הדרך
לחיי
נצח
היא
שיכירו
אותך
אתה
האמיתי
היחיד
ואת
מי
שלחת
אותו,
ישוע
המשיח.
4 אני
כבר
עבדתי
בשבילך
על
האדמה
ועשיתי
את
כל
מה
שרצית
שאני
אעשה.
5 אבי,
תן
לי
עכשיו
כבוד
אתך
בשמים
כמו
שהיה
לי
אתך
לפני
שהעולם
נברא.
6 הראיתי
לאנשים
מי
אתה
באמת
ונתת
אותם
אלי
מתוך
העולם
הזה.
אני
שייך
לך
ונתת
אותם
אלי
ושמרו
את
דבריך.
7 עכשיו
הם
יודעים
שכל
מה
שנתת
לי
הוא
מאתך.
8 כי
אני
אומר
לכם
מה
שאמרת
לי
ונתת
לי
לומר
לאנשים
ואני
יודע
שהם
מקבלים
אותו
ומאמינים
שבאתי
מאבי
ומאמינים
שאתה
שלחת
אותי.
9 אני
מבקש
בשבילם,
לא
בשבילם
של
כל
בני
האדם
בעולם
הזה
אני
מבקש
בשבילם
כי
הם
שייכים
לך
ונתת
אותם
אלי.
10 כל
מה
שלי
הוא
שלך
וכל
מה
שלך
הוא
שלי
ואני
נכבד
בגלל
מה
שעשו
אנשים
בגלל
שאני
איתם.
11 אני
לא
אהיה
עוד
בעולם
הזה
אבל
הם
יישארו
בעולם
הזה
ואני
בא
אליך.
אבי
הקדוש,
תן
לאנשים
שלך
שנתת
לי
לשמור
אותם
ביחד
כמו
שאנחנו
ביחד.
12 כל
עוד
הייתי
איתם
שמרתי
אותם
בגלל
שמך
ולא
אבד
אף
אחד
מהם
חוץ
מאחד
שהוא
כבר
נידון
לאבדון
כי
כך
כתוב
בתורה.
13 אבל
עכשיו
אני
בא
אליך
ואני
אומר
לכם
את
כל
הדברים
האלה
כדי
שתהיה
לכם
שמחה
גדולה
ומלאה
בגלל
שאני
איתם.
14 אני
נתתי
לאנשים
שלך
את
כל
מה
שאמרת
לי
ואת
כל
מה
שאני
אומר
לכם
שונאים
אותם
כי
הם
לא
שייכים
לעולם
הזה
כמו
שאני
לא
שייך
לעולם
הזה.
15 אני
לא
מבקש
שתוציא
אותם
מהעולם
הזה
אבל
אני
מבקש
שתשמור
עליהם
מהרע
שנמצא
בעולם
הזה.
16 הם
לא
שייכים
לעולם
הזה
כמו
שאני
לא
שייך
לעולם
הזה.
17 תן
לאנשים
שלך
לדעת
מה
נכון
ומה
לא
נכון
כי
אתה
אמת
ומה
שאתה
אומר
הוא
נכון.
18 אני
שלחתי
אותם
לעולם
הזה
כמו
שאתה
שלחת
אותי
לעולם
הזה.
19 אני
נתתי
את
עצמי
בשבילם
כדי
שגם
הם
יתנו
את
עצמם
בשבילך
ואז
הם
יהיו
שייכים
לך
ולא
לעולם
הזה.
20 אני
לא
מבקש
רק
בשבילם
אלא
גם
בשבילכל
מי
שיאמין
בי
בגלל
מה
שיגידו
אנשים
אחרים
שהם
מכירים
אותי.
21 אני
מבקש
שכולם
יהיו
ביחד
כמו
שאתה
ואני
ביחד
כמו
שאתה
ואני
ביחד
ואז
כולם
יאמינו
שבאתי
מאבי
ואז
כולם
יאמינו
שאתה
שלחת
אותי.
22 אני
נתתי
לאנשים
שלך
את
הכבוד
שנתת
לי
כדי
שיהיו
ביחד
כמו
שאנחנו
ביחד.
23 אני
איתם
ואתה
איתי
ואז
הם
יהיו
ביחד
לגמרי
ואז
כולם
יראו
שאתה
שלחת
אותי
ושאתה
אוהב
אותם
כמו
שאתה
אוהב
אותי.
24 אבי,
אני
רוצה
שהאנשים
שלך
שנתת
לי
יהיו
איתי
כי
אני
רוצה
שיראו
את
הכבוד
שלי
שנתת
לי
כי
אתה
אוהב
אותי
לפני
שהעולם
נברא.
25 אבי
הקדוש,
אנחנו
יודעים
שאתה
אמת
ואני
יודע
שאתה
שלחת
אותי
ואני
יודע
שהם
יודעים
שאתה
שלחת
אותי.
26 אני
אמר
לאנשים
שלך
מי
אתה
באמת
ואני
אמשיך
לגלות
לאנשים
שלך
מי
אתה
באמת
כדי
שיהיה
לכם
אהבה
כמו
שאני
אוהב
אותם
ואני
אהיה
איתם.

27

1 אחרי
שישוע
אמר
את
כל
הדברים
האלה
הוא
יצא
עם
תלמידיו
לעבר
נחל
קידרון
ונכנס
לגן
שבו
גדלו
עצים
מיוחדים
שנקראו
זיתים.
2 יהודה
שבגד
בישוע
ידע
מקום
זה
כי
ישוע
ותלמידיו
נפגשו
שם
הרבה
פעמים.
3 יהודה
לקח
חיילים
ושומרים
מבית
המקדש
ומנהיגים
מהכהנים
ומהפרושים
ובאו
לגן
עם
פנסים
ולפידים
ונשק.
4 ישוע
ידע
מה
יקרה
לו
ויצא
אל
האנשים
ושאל
אותם:
מי
אתם
מחפשים?
5 הם
אמרו
לו:
אנחנו
מחפשים
את
ישוע
מנצרת.
ישוע
אמר
להם:
אני
הוא.
יהודה
שבגד
בישוע
עמד
שם
עם
האנשים
שבאו
לתפוס
אותו.
6 כאשר
ישוע
אמר
להם
אני
הוא
כולם
נפלו
לאדמה.
7 ישוע
שאל
אותם
שוב:
מי
אתם
מחפשים?
הם
אמרו
לו
שוב:
אנחנו
מחפשים
את
ישוע
מנצרת.
8 ישוע
אמר
לאנשים
שלא
יפחדו
ואמר
לחיילים
שלא
יפגעו
בתלמידים
שלו.
9 ישוע
אמר
לאנשים
שלא
יפגעו
בתלמידים
כדי
שיקיים
מה
שאמר
לפני
זמן
רב
שלא
אבד
אף
אחד
מהם
חוץ
מאחד
שהוא
כבר
נידון
לאבדון.
10 שמעון
פטרוס
הוציא
חרב
ופגע
בעבד
של
הכהן
הגדול
וחתך
לו
את
האוזן
הימנית
שלו.
העבד
קרא
לו
מלכוס.
11 ישוע
אמר
לפטרוס
שיכניס
את
החרב
לנרתיק
ואמר
לו
שלא
יפגע
בעבד
כי
אבי
רוצה
שאני
אסבול
מה
שיעשו
לי
אנשים
אחרים.
12 אז
חיילים
ומפקדים
ומנהיגים
מבית
המקדש
תפסו
את
ישוע
ואסרו
אותו
בחבלים
13 והביאו
אותו
לבית
הכהן
הגדול
חנן
שהיה
חותן
של
הכהן
הגדול
קיפא
14 קיפא
היה
הכהן
הגדול
שאמר
לאנשים
שלו
שטוב
שאדם
אחד
ימות
בשביל
כל
בני
האדם
15 שמעון
פטרוס
ותלמיד
אחר
הלכו
אחרי
ישוע
ונכנסו
לבית
הכהן
הגדול
16 אבל
פטרוס
נשאר
בחוץ
ליד
הדלת
ואז
יצא
תלמיד
אחר
שהכיר
את
הכהן
הגדול
ודיבר
עם
השומרת
בדלת
והכניס
את
פטרוס
פנימה.
17 אז
אמרה
לפטרוס
אישה
שומרת
הדלת:
אולי
גם
אתה
תלמיד
של
האדם
הזה?
פטרוס
אמר
לה
שלא.
18 אנשים
רבים
עמדו
ליד
אש
כי
היה
קר
ופטרוס
עמד
ליד
האש
ונחם
את
עצמו
כי
היה
קר.
19 הכהן
הגדול
שאל
את
ישוע
שאלות
על
תלמידיו
ועל
מה
שלמד
אותם.
20 ישוע
אמר
לו
שכל
מה
שלמד
אותם
הוא
אמר
לאנשים
בבתי
הכנסת
ובמקדש
שבו
כל
בני
האדם
נפגשים
ולא
אמר
לאנשים
בסתר
דבר
אחר
מלבד
מה
שאמר
לכל
בני
האדם.
21 אם
אתה
רוצה
לדעת
מה
אמרתי
לאנשים
אז
תשאל
אותם
מה
אמרתי
לאנשים
שבאו
לשמוע
אותי
כי
הם
יודעים
מה
אמרתי
לאנשים
אחרים.
22 אחרי
שישוע
אמר
את
הדברים
האלה
אחד
מהחיילים
שעמדו
ליד
ישוע
הכה
אותו
בכף
היד
ואמר
לישוע
שלא
יגיד
לכהן
הגדול
מה
הוא
אומר
לו.
23 ישוע
אמר
לו
שאם
הוא
אומר
לו
מה
נכון
ומה
לא
נכון
אז
הוא
לא
יכה
אותו
אבל
אם
הוא
אומר
לו
מה
נכון
אז
הוא
לא
יכה
אותו
בגלל
מה
שאמר
לו
ישוע.
24 אחרי
שהכהן
הגדול
שאל
את
ישוע
שאלות
הוא
שלח
אותו
לבית
הכהן
הגדול
קיפא
שבו
ישבו
הרבה
אנשים
חשובים
מבית
המקדש
ומנהיגים
מהכהנים
ומהפרושים
ומלמדי
תורה
ומנהיגים
מהעם
ומנהיגים
מהעם
ומנהיגים
מהעם

הנה אל מקדש ויבא מזבח ויעמד לפני יהוה
ויבא אל מקדש יהוה ויבא אל מזבח יהוה
28 (aiōnios g166) ויעמד אלקנה ויתפלל
29 ויאמר בי אדני חי נפשך אדני אני
האשה אשר היתה נצבת אתך פה אל יהוה
30 על הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי
את שאלתי אשר שאלתי מאתו גם אני
31 השאלתיו ליהוה כל הימים אשר היה
שאול הוא ישתחו ליהוה ויעלו שם את
32 האיש אלקנה ביתו לזבח ליהוה את
זבח הימים ונדרו נדרו ואת כל
33 מעשרתו ואנה לא עלה אל אשתו
עד גמל הנער ותאמר אל אישה אם,
34 אעלה אתו עד בא אל פני יהוה
ושב שם עד עולם ויאמר אלקנה
35 אישה אל אשתו עשי הטוב בעיניך
שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה
36 את דברו ותשב האשה ותינק בנה
37 עד גמלה אתו ותעלהו עמה בפרים
שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין
38 ותביאהו בית יהוה שלו ונער
39 ויזבחו את הפר ויביאו את הנער
אל עלי ותאמר בי אדני חי נפשך
40 אדני אני האשה הנצבת אתך פה
אל יהוה על הנער הזה התפללתי
41 (aiōnios g166) ויהוה נתן לי
42 את שאלתי אשר שאלתי מאתו
ואני גם השאלתיו ליהוה כל הימים
43 אשר היה שם ויחוו שם את יהוה
44 ויעלו את הנער עמו בפרים
שלשה ואיפה קמח ונבל יין
45 ויביאו בית יהוה שלו ויזבחו את הפר
46 ויביאו את הנער אל עלי ותאמר
בי אדני חי נפשך אדני אני האשה
47 הנצבת אתך פה להתפלל אל יהוה
48 על הנער הזה התפלל ויתן יהוה לי
49 את שאלתי אשר שאלתי מאתו
50 ואני גם השאלתיו ליהוה כל הימים
51 אשר היה שם ויחוו שם את יהוה
ויעלו אלקנה אל הרמתה ואת הנער
היה משרת את יהוה לפני עלי הכהן
52 (aiōn g165) ובני עלי בני בליעל
53 לא ידעו את יהוה ומשפט הכהנים
54 מאת העם כל זובח זבח ובא נער
הכהן בטרם יבשל הבשר ושלשת
55 (aiōnios g166) המזלגות בידו ויכה
56 בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור
כל אשר יעלה המזלג לקח הכהן בו
57 כה יעשו לכל איש ישראל הבאים
58 שם שלו ויהי אם לא יקטירו את
החלב ואז קח כל אשר תאוה נפשך
59 (aiōn g165) ואמר אליו לא כי עתה
60 תתן ואם לא לקחתי בחזקה ויהי
61 הנערים חטאת יהוה מאד כי נאצו
62 אנשים את מנחת יהוה ועלי
63 הזקן מאד את כל אשר יעשון בניו
64 את כל ישראל ואת אשר שכבון
65 את הנשים אשר צבאו פתח אהל
66 מועד ויאמר אליהם למה תעשון
67 כדברים האלה אשר אנכי שמע
68 את דבריכם רעים אל אל אל
69 (aiōnios g166) אל אל אם יחטא
70 איש לאיש ופללוהו אלהים
71 ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל
לו ולא שמעו לקול אביהם כי חפץ
יהוה להמיתם ונער שמואל הולך וגדל
ומוב גם עם יהוה גם עם אנשים

7

ויבאו אנשי קרית יערים וישאו
את ארון יהוה ויביאו אתו אל בית
אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו
2 לשמר את ארון יהוה ויהי מן היום
3 אשר שב הארון בקרית יערים ויגדל
הזמן והיה עשרים שנה וינהו כל בית
4 ישראל אחרי יהוה ויאמר שמואל אל
בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם
שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר
5 מתוככם ואת העשתרות והכינו לבבכם
אל יהוה ועבדהו לבדו ויכינם את
6 לבבכם לפני יהוה ויצעקו ביום ההוא
ויאמרו שם חטאנו ליהוה ויהי שמואל
7 שפט את בני ישראל במצפה ויעלו
פלשתים אל מצפה ויעלו בני ישראל
8 לקראת פלשתים ויאמרו בני ישראל
אל שמואל אל תחדל מזעק אל יהוה
אלהינו ויושיענו מיד פלשתים ויקח
9 שמואל שה חלב אחד ויעלהו עלה
כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה
10 בעד ישראל ויענהו יהוה ויהי
כעלות העלה ופלשתים נגשו אל
11 מלחמה בישראל וירעם יהוה ביום
ההוא קול גדול על פלשתים ויבהמו
12 לפני ישראל ויצא אנשי מצפה
ויכום עד מתחת לבית כר ויקח שמואל
אבן אחת ויציגהו בין המצפה ובין
13 השן ויקרא שמו אבן העזר ויאמר
עד הנה עזרנו יהוה ויכנעו פלשתים
14 ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל
ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי
15 שמואל ותשבנה הערים אשר לקחו
פלשתים מישראל מגת ועד עקרון
16 ואת גבולן הציל ישראל מיד פלשתים
ויהי שלום בין ישראל לאמרי
17 ויהי הלך שמואל בכל הימים
18 שפט את ישראל ושב הרמתה כי
שם ביתו ושם שפט את ישראל
19 ויבן מזבח ליהוה

20 هكذا قال الرب يهوه هأنذا أرفع يدي نحو الأمم
وأقيم رايتي نحو الشعوب فيأتون بأبنائك على أكتاف
وبناتك على الأذرع تحملن 21 وتكون ملوك الأمم
مربيين لك وسيداتهن مرضعات لك بالوجوه إلى الأرض
يسجدون وتلحسون غبار أرجلك فتعلمين أني أنا الرب
الذي لا يخزى الذين ينتظرونني 22 هكذا قال السيد
الرب هأنذا أرفع يدي نحو الأمم وأنصب رايتي نحو
الشعوب فيأتون بأبنائك في أحضانهم وبناتك على
أكتافهن تحملن 23 وتكون ملوك الأمم مربيين لك
وسيداتهن مرضعات لك بالوجوه إلى الأرض يسجدون
وتلحسون غبار أرجلك فتعلمين أني أنا الرب الذي
لا يخزى الذين ينتظرونني 24 هل يؤخذ الصيد من
الجبابرة أو يفلت سبي العادل 25 لأن هكذا قال
السيد الرب بل يفلت سبي الجبابرة ويؤخذ صيد
العادل 26 وأخاصم مخاصميك وأخلص بنيك 27 فيأكل
مضطهدوك لحومهم ويسكرون بدمهم كالخمر فيعلم كل
ذي جسد أني أنا الرب مخلصك وفاديك عزيز يعقوب
8 هكذا قال الرب أين كتاب طلاق أمكم التي
طلقتها أو من أي من دائني بعتكم فهأنذا بخطاياكم
بعتم وبذنوبكم طلقت أمكم 2 لماذا جئت ولا أحد
دعاني لماذا دعوت ولا أحد أجاب هل قصرت يدي
عن الفداء أو ليس عندي قدرة على الإنقاذ
هأنذا بانتهاري أيبس البحر أجعل الأنهار برية
فتنتن أسماكها لعدم الماء وتموت من العطش
3 ألبس السماوات ظلمة وأجعل المسوح غطاء لها
4 السيد الرب أعطاني لسان المتعلمين لكي أعرف
كيف أغيث المعيي بكلمة يوقظني كل صباح يوقظ
أذني لأسمع كالمتعلمين 5 السيد الرب فتح أذني
وأنا لم أعاند ولم أرتد إلى الوراء 6 بذلت ظهري
للضاربين وخدي للناتفين وجهي لم أستر عن العار
والبصاق 7 لأن السيد الرب يعينني لذلك لم أخزى
لذلك جعلت وجهي كالصوان وعلمت أني لا أخزى
8 القريب من يبرئني فمن يخاصمني فلنقف معا
من هو خصمي فليدن مني 9 هوذا السيد الرب يعينني
من يحكم علي فهوذا كلهم كالثوب يبلى العث
10 من منكم يخاف الرب ويسمع لصوت عبده الذي
يسلك في الظلمات وليس له نور فليتوكل باسم الرب
ويتكل على إلهه 11 هوذا جميعكم الذين يوقدون
نارا ويتسلحون بالشرر سيروا في نور نيرانكم
وبالشرر الذي أوقدتم هذا كان لكم من يدي
تضطجعون في الحزن 12 اسمعوا لي يا أيها العارفون
البر يا شعب الذي شريعتي في قلبه لا تخافوا
عار الناس ولا ترتعبوا من تعييراتهم 13 لأن
العث يأكلهم كالثوب والسوس يأكلهم كالصوف
وأما بري فإلى الدهر وخلاصي إلى دور الأدوار
14 صهيون التي كانت مطروحة في الأرض
الخراب والدمار والجوع والسيف من يعزيها
15 لأني أنا الرب إلهك الذي يزعج البحر فتعج
أمواجه رب الجنود اسمه 16 وجعلت كلامي في فمك
وسترتك في ظل يدي لأغرس السماوات وأضع أساسات
الأرض وأقول لصهيون أنت شعبي 17 انتبهي انتبهي
قومي يا أورشليم التي شربت من يد الرب كأس
غضبه الذي شربت كأس الترنح حتى الثمالة
18 من جميع البنين الذين ولدتهم ليس من يهديها
من جميع البنين الذين ربيتهم ليس من يأخذ بيدها
19 هذان قد أصابتاك من يرثيك الخراب والدمار
والجوع والسيف من يعزيك 20 بنوك قد غشيا
رأس كل طريق كوحش في شبكة ممتلئين من غضب
الرب وانتهار إلهك 21 لذلك اسمعي هذا أيتها
المتألمة والسكرانة وليس بالخمر 22 هكذا قال
سيدك الرب ويدافع عن شعبه إلهك هوذا أخذت
من يدك كأس الترنح حتى الثمالة كأس كأس غضبي
لا تعودين تشربينه بعد 23 وأضعه في يد معذبيك
الذين قالوا لنفسك انحني لنعبر عليك فجعلت
ظهرك كالأرض وكالطريق للعابرين 1 البسي
قوتك يا صهيون البسي ثياب فخرك يا أورشليم
المدينة المقدسة لأنه لا يعود يأتي إليك بعد
الآن غلف وأنجاس 2 انفضي عنك التراب قومي
اجلسي يا أورشليم حلي قيود عنقك يا سبية بنت
صهيون 3 لأن هكذا قال الرب مجانا بعتم
ولا بفضة تفتدون 4 لأن هكذا قال السيد الرب
الشعب نزل أولا إلى مصر ليتغرب هناك
والأشور ظلمه بغير سبب 5 والآن ماذا لي هنا
يقول الرب لأن شعبي أخذ مجانا يولولون
يقول الرب ودائما كل النهار اسمي يجدف
6 لذلك يعرف شعبي اسمي لذلك في ذلك اليوم
أنا الذي أقول ها أنذا 7 ما أجمل على الجبال
قدمي مبشر مخبر بالسلام مبشر بالخير مخبر
بالخلاص القائل لصهيون قد ملك إلهك 8 صوت
مراقبيك رفعوا يرنمون معا لأنهم يرون عينا
بعين الرب إذ يرجع إلى صهيون 9 اهتفي
يرنمون معا يا خرب أورشليم لأن الرب قد عزى
شعبه فدى أورشليم 10 قد أبدى الرب ذراع
قدسه أمام عيون جميع الأمم فترى كل أقاصي
الأرض خلاص إلهنا 11 اذهبوا اذهبوا اخرجوا
من هناك لا تمسوا نجسا اخرجوا من وسطها
تطهروا يا حاملي آنية الرب 12 لأنكم لا
تخرجون بعجلة ولا تذهبون بهروب لأن الرب
سائر أمامكم وإله إسرائيل مؤخركم 13 هوذا
عبدي يفلح يتعالى ويرتفع ويتسامى جدا
14 كما ارتاع لأجلك كثيرون هكذا مفسد منظره
أكثر من الرجال وصورته أكثر من بني آدم
15 هكذا يرش أمما كثيرة الملوك يسدون أفواههم
لأن الذي لم يخبر به يرون والذي لم يسمعوا به
يتأملون 1 من صدق خبرنا ولمن أعلنت ذراع
الرب 2 فنما كفرع قدامه وكأصل من أرض
يابسة لا صورة له ولا جمال فننظره ولا منظر
فنشتهيه 3 محتقر ومخذول من الناس رجل أوجاع
ومختبر الحزن ومستر عن الوجوه محتقر فلم نعتد به
4 لكن أحزاننا حملها وأوجاعنا تحملها ونحن
حسبناه مصابا مضروبا من الله ومذلولا
5 وهو مجروح لأجل معاصينا مسحوق لأجل آثامنا
تأديب سلامنا به وبحبره شفينا 6 كلنا كغنم
ضللنا ملنا كل واحد إلى طريقه والرب وضع
عليه إثم جميعنا 7 ظلم وأذل فلم يفتح فاه
كشاة تساق إلى الذبح وكنعجة صامتة أمام
جازيها فلم يفتح فاه 8 من الضغطة ومن الدينونة
أخذ وفي جيله من كان يظن أنه قطع من أرض
الأحياء أن من أجل ذنب شعبي ضرب 9 وجعل مع
الأشرار قبره ومع غني عند موته على أنه لم
يعمل ظلما ولا كان في فمه غش 10 أما الرب
فسر بأن يسحقه بالحزن إن جعل نفسه ذبيحة إثم
يرى نسلا تطول أيامه ومسرة الرب بيده تنجح
11 من تعب نفسه يرى ويشبع بمعرفته يبرر
عبدي البار كثيرين وآثامهم هو يحملها
12 لذلك أقسم له بين العظماء ويقسم الأعزاء
غنيمة من أجل أنه سكب للموت نفسه وأحصي مع
أثمة وهو حمل خطية كثيرين وشفع في المذنبين
9 ترنمي يا عاقرة لم تلد اهتفي واصرخي
يا من لم تتمخض لأن أولاد المهجورة أكثر
من أولاد ذات البعل قال الرب 2 وسعي مكان
خيمتك ومدي شقق مساكنك لا تمسكي أطنابك
وشددي أوتادك 3 لأنك تمتدين إلى اليمين
واليسار ونسلك يرث الأمم ويسكن المدن
الخربة 4 لا تخافي لأنك لا تخزين ولا تخجلي
لأنك لا تخزين لأنك تنسين خزي صباك وعار
ترملك لا تذكرينه بعد 5 لأن بعولتك صانعك
رب الجنود اسمه وقدوسك إله إسرائيل يدعى
إله كل الأرض 6 لأن الرب كامرأة مهجورة
وحزينة الروح دعاك وزوجة الشباب إذا رذلت
قال إلهك 7 لحظة يسيرة تركتك وبمراحم
عظيمة أجمعك 8 في فيض الغضب حجبت وجهي
عنك لحظة وبإحسان أبدي رحمتك قال وليك
الرب 9 فهذا لي كمياه نوح أن لا تعود مياه
نوح تطغى على الأرض هكذا حلفت أن لا أغتاظ
عليك ولا أنتهر 10 لأن الجبال تزول والآكام
تتزعزع أما إحساني فلا يزول عنك وعهد سلامي
لا يتزعزع قال راحمك الرب 11 يا ذليلة
يا مضطربة يا غير المتعزية هأنذا أبني بالإثمد
حجارتك وبالياقوت أسسك 12 وأجعل شرفاتك
ياقوتا وأبوابك حجارة بهرمانية وكل تخومك
حجارة كريمة 13 وجميع بنيك تلاميذ الرب
وسلام بنيك 14 بالبر تثبتين بعيدة عن الظلم
فلا تخافي وعن الرعب فلا يدنو منك 15 هوذا
يتجمعون تجمعا ليس من قبلي من تجمع عليك
يسقط بك 16 هوذا أنا خلقت الحداد النافخ في
الفحم المخرج عملا لغرضه وأنا خلقت المهلك
ليخرب 17 كل آلة صورت ضد عليك لا تنجح
وكل لسان يقوم معك في الدينونة تدينين هذا
ميراث عبيد الرب وبرهم من قبلي يقول الرب
10 هكذا قال السيد الرب أين كتاب طلاق أمكم
التي طلقتها أو من أي من دائني بعتكم فهأنذا
بخطاياكم بعتم وبذنوبكم طلقت أمكم 2 لماذا
جئت ولا أحد دعاني لماذا دعوت ولا أحد أجاب
هل قصرت يدي عن الفداء أو ليس عندي قدرة
على الإنقاذ هأنذا بانتهاري أيبس البحر أجعل
الأنهار برية فتنتن أسماكها لعدم الماء وتموت
من العطش 3 ألبس السماوات ظلمة وأجعل المسوح
غطاء لها 4 السيد الرب أعطاني لسان المتعلمين
لكي أعرف كيف أغيث المعيي بكلمة يوقظني
كل صباح يوقظ أذني لأسمع كالمتعلمين
5 السيد الرب فتح أذني وأنا لم أعاند ولم
أرتد إلى الوراء 6 بذلت ظهري للضاربين
وخدي للناتفين وجهي لم أستر عن العار
والبصاق 7 لأن السيد الرب يعينني لذلك لم
أخزى لذلك جعلت وجهي كالصوان وعلمت أني
لا أخزى 8 القريب من يبرئني فمن يخاصمني
فلنقف معا من هو خصمي فليدن مني
9 هوذا السيد الرب يعينني من يحكم علي
فهوذا كلهم كالثوب يبلى العث 10 من منكم
يخاف الرب ويسمع لصوت عبده الذي يسلك
في الظلمات وليس له نور فليتوكل باسم الرب
ويتكل على إلهه 11 هوذا جميعكم الذين يوقدون
نارا ويتسلحون بالشرر سيروا في نور نيرانكم
وبالشرر الذي أوقدتم هذا كان لكم من يدي
تضطجعون في الحزن 12 اسمعوا لي يا أيها العارفون
البر يا شعب الذي شريعتي في قلبه لا تخافوا
عار الناس ولا ترتعبوا من تعييراتهم 13 لأن
العث يأكلهم كالثوب والسوس يأكلهم كالصوف
وأما بري فإلى الدهر وخلاصي إلى دور الأدوار
14 صهيون التي كانت مطروحة في الأرض
الخراب والدمار والجوع والسيف من يعزيها
15 لأني أنا الرب إلهك الذي يزعج البحر فتعج
أمواجه رب الجنود اسمه 16 وجعلت كلامي في فمك
وسترتك في ظل يدي لأغرس السماوات وأضع أساسات
الأرض وأقول لصهيون أنت شعبي 17 انتبهي انتبهي
قومي يا أورشليم التي شربت من يد الرب كأس
غضبه الذي شربت كأس الترنح حتى الثمالة
18 من جميع البنين الذين ولدتهم ليس من يهديها
من جميع البنين الذين ربيتهم ليس من يأخذ بيدها
19 هذان قد أصابتاك من يرثيك الخراب والدمار
والجوع والسيف من يعزيك 20 بنوك قد غشيا
رأس كل طريق كوحش في شبكة ممتلئين من غضب
الرب وانتهار إلهك 21 لذلك اسمعي هذا أيتها
المتألمة والسكرانة وليس بالخمر 22 هكذا قال
سيدك الرب ويدافع عن شعبه إلهك هوذا أخذت
من يدك كأس الترنح حتى الثمالة كأس كأس غضبي
لا تعودين تشربينه بعد 23 وأضعه في يد معذبيك
الذين قالوا لنفسك انحني لنعبر عليك فجعلت
ظهرك كالأرض وكالطريق للعابرين 1 البسي
قوتك يا صهيون البسي ثياب فخرك يا أورشليم
المدينة المقدسة لأنه لا يعود يأتي إليك بعد
الآن غلف وأنجاس 2 انفضي عنك التراب قومي
اجلسي يا أورشليم حلي قيود عنقك يا سبية بنت
صهيون 3 لأن هكذا قال الرب مجانا بعتم
ولا بفضة تفتدون 4 لأن هكذا قال السيد الرب
الشعب نزل أولا إلى مصر ليتغرب هناك
والأشور ظلمه بغير سبب 5 والآن ماذا لي هنا
يقول الرب لأن شعبي أخذ مجانا يولولون
يقول الرب ودائما كل النهار اسمي يجدف
6 لذلك يعرف شعبي اسمي لذلك في ذلك اليوم
أنا الذي أقول ها أنذا 7 ما أجمل على الجبال
قدمي مبشر مخبر بالسلام مبشر بالخير مخبر
بالخلاص القائل لصهيون قد ملك إلهك 8 صوت
مراقبيك رفعوا يرنمون معا لأنهم يرون عينا
بعين الرب إذ يرجع إلى صهيون 9 اهتفي
يرنمون معا يا خرب أورشليم لأن الرب قد عزى
شعبه فدى أورشليم 10 قد أبدى الرب ذراع
قدسه أمام عيون جميع الأمم فترى كل أقاصي
الأرض خلاص إلهنا 11 اذهبوا اذهبوا اخرجوا
من هناك لا تمسوا نجسا اخرجوا من وسطها
تطهروا يا حاملي آنية الرب 12 لأنكم لا
تخرجون بعجلة ولا تذهبون بهروب لأن الرب
سائر أمامكم وإله إسرائيل مؤخركم 13 هوذا
عبدي يفلح يتعالى ويرتفع ويتسامى جدا
14 كما ارتاع لأجلك كثيرون هكذا مفسد منظره
أكثر من الرجال وصورته أكثر من بني آدم
15 هكذا يرش أمما كثيرة الملوك يسدون أفواههم
لأن الذي لم يخبر به يرون والذي لم يسمعوا به
يتأملون

26 אמר אליהם ישוע לא אם לא יראו אותות
ומופתים לא תאמינו׃ 27 הלכו אל ישוע
הקצינים ואמרו אליו אדוני רד בטרם
ימות בני׃ 28 ישוע אמר אליו לך בנך
חי׃ האיש האמין בדבר אשר אמר אליו ישוע
ויסב לדרך׃ 29 בעת אשר ירד אל בית
עבדיו פגשו אותו עבדיו ויגידו לו לאמר
בנך חי׃ 30 ויאמר אליהם בשעה
השביעית עזבה אותו הקדחת׃ 31 ויבינו
אביו כי בה בשעה אשר אמר אליו ישוע
בנך חי׃ 32 ויגידו לו עבדיו לאמר
אמש בשעה השביעית עזבה אותו הקדחת׃
33 ויבן אביו כי בה בשעה אשר אמר אליו
ישוע בנך חי׃ ויגידו לו עבדיו לאמר
כי אמש בשעה השביעית עזבה אותו
הקדחת׃ 34 ויאמר ישוע אליהם
לאמר׃ 35 הנה עתה הגיעה שעת
הקדש ואתם תבינו אל מי אני מדבר
(aiōn g165) אל אבי אל אבי הוא לבדו
אל אבי הוא לבדו׃ 36 ויאמר ישוע אליהם
כי אם אמר אמר אני אליכם אל אבי
אבי אמר אל אבי לבדו׃ 37 ויאמר
אליהם אבי אבי אל אבי אל אבי אל אבי
אבי אבי אל אבי אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי אל אבי אל אבי
אל אבי אל אבי אל אבי אל אבי אל אבי
אל

24 אדם, מאחרינו אם נמשיך בחיינו הנוכחיים, מאמינים
שנוכל לחיות עוד חיים ארוכים מאוד. 25 אם אלוהים נותן
לנו מים, אנחנו לא נמותים. 26 אנחנו נולדים לתוך
חברה מסוימת. 27 אנחנו חיים בתוך חברה מסוימת
ומתרגלים לאותה חברה. 28 אנחנו מאמינים שהחברה
שבה אנחנו חיים היא הטובה ביותר. 29 אנחנו מרגישים
שהחברה שבה אנחנו חיים היא הטובה ביותר. 30 אם
אנחנו מאמינים שאנחנו חיים בחברה הטובה ביותר,
אנחנו לא מוכנים לשנות אותה. 31 אנחנו מרגישים
שאנחנו חיים בחברה הטובה ביותר, אבל אם נמשיך
לחיות בחברה הזאת, אנחנו לא נוכל לשנות אותה.
32 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. 33 (aiōn g165) אנחנו
מאמינים שאם אנחנו לא נשנה אותה, אנחנו לא
נוכל לשנות אותה. 34 אנחנו לא יכולים לשנות
אותה, אבל אנחנו יכולים לשנות אותה. 35 אם
אנחנו משנים אותה, אנחנו נגרום לבעיות
אחרות. 36 אנחנו מוכנים לשנות אותה,
אבל אנחנו לא יכולים לשנות אותה. 37 אם נשנה
אותה, אנחנו נגרום לבעיות אחרות. 38 אנחנו
לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים
בתוך אותה חברה. 39 אנחנו לא יכולים לשנות
אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
40 אנחנו לא יכולים לשנות אותה, מפני שאנחנו
מאמינים שאם אנחנו נשנה אותה, 41 אנחנו
לא יכולים לחיות בתוך אותה חברה. 42 אם אנחנו
לא יכולים לחיות בתוך אותה חברה,

11

אנחנו לא יכולים לחיות בתוך אותה חברה.
2 אנחנו מרגישים שאנחנו מבינים אותה,
ו, אנחנו מרגישים שאנחנו מבינים אותה,
אנחנו לא יכולים לשנות אותה. 3 אנחנו לא יכולים
לשנות אותה, אבל אנחנו יכולים לשנות אותה.
4 אם אנחנו לא נשנה אותה, אנחנו לא יכולים
לשנות אותה. 5 אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 6 אנחנו
לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים
בתוך אותה חברה. 7 אנחנו לא יכולים לשנות
אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
8 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. 9 אנחנו לא יכולים
לשנות אותה. 10 אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 11 אנחנו
לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים
בתוך אותה חברה. 12 אנחנו לא יכולים לשנות
אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
13 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. 14 אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 15 אנחנו לא יכולים
לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
16 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים
בתוך אותה חברה. 17 אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 18 אנחנו לא
יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה
חברה. 19 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. 20 אנחנו לא יכולים לשנות
אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 21 אנחנו
לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה
חברה. 22 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. 23 אנחנו מרגישים שאנחנו
מבינים אותה, 24 אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 25 אנחנו לא יכולים
לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
26 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. 27 אנחנו לא יכולים לשנות
אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 28
אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים
בתוך אותה חברה. (aiōn g165, aiōnios g166) אבל
אם אנחנו נמשיך לחיות בתוך אותה חברה,
29 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. 30 אנחנו מרגישים שאנחנו
מבינים אותה. 31 אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 32 אנחנו
לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך
אותה חברה. 33 לא יכולים אנחנו לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. אנחנו
לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים
בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 34 אנחנו מרגישים שאנחנו
מבינים אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
35 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. 36 אנחנו מרגישים שאנחנו
מבינים אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים
בתוך אותה חברה. 37 אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 38 אנחנו
לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך
אותה חברה. אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל
שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים
לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
39 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. 40 אנחנו לא יכולים לשנות
אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. אנחנו
לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך
אותה חברה. 41 אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 42 אם אנחנו
לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך
אותה חברה.

10

אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים לשנות
אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
2 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. 3 אנחנו לא יכולים לשנות
אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. 4 אם אנחנו לא נשנה אותה,
אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. 5 אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים
לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
6 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים
בתוך אותה חברה. 7 אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים
לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
8 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים
בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 9 אנחנו לא יכולים
לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
10 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים
בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים
לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
11 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים
לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
12 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים
בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים
לשנות אותה בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.
13 אנחנו לא יכולים לשנות אותה בגלל שאנחנו
חיים בתוך אותה חברה. אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה. 14 אנחנו לא יכולים לשנות אותה
בגלל שאנחנו חיים בתוך אותה חברה.

ܘܡܢܗܝܢ ܕܙܪܥܐ ܢܦܠܘ ܥܠ ܟܐܦܐ ܛܒܐ ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܡܐܐܬܐ ܘܫܬܝܢ ܘܫܠܬܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܬܝܢ ܘܫܠܬܐ ܘܡܐܐ

ומי יכול לעמוד בראות פניו
כי הוא כאש צורף וכבורסי כבסים
10 וישב צורף וטהר כסף
ויטהר את בני לוי
וזקק אותם כזהב וככסף
11 והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה
12 וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם
כימי עולם וכשנים קדמוניות
13 ויקרב אליכם לדין
והייתי מהר עד בעלי כשפים
ועד מנאפים ועד נשבעים לשקר
ועד עושקי שכר שכיר אלמנה ויתום
ומטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות
14 כי אני יהוה לא שניתי
ואתם בני יעקב לא כלתם
15 מימי אבתיכם סרתם מחקי
ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם
16 ואמרתם במה נשוב
היכמן יאדם אלהים כי אתם קבעים אותי
ואמרתם במה קבענוך
מעשר ותרומה
17 ארורים אתם בארור
ואתם קבעים אותי הגוי כולו
18 הביאו את כל המעשר
אל בית האוצר ויהי טרף בביתי
ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות
אם לא אפתח לכם את ארבות השמים
והריקתי לכם ברכה עד בלי די
19 וגערתי בעד אכל
ולא ישחת לכם את פרי האדמה
ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות
20 והיו אתכם כל הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות
21 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה דברנו עליך
22 אמרתם שוא עבד אלהים
ומה בצע כי שמרנו משמרתו
וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות
23 ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים
24 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו
ויקשב יהוה וישמע
ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה
ולחשבי שמו
25 והיו לי אמר יהוה צבאות
ביום אעשה segulah
וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על בנו
העבד לו
26 (aiōnios g166) ושבתם וראיתם
בין צדיק לרשע
בין עבד אלהים לאשר לא עבדו
27 כי הנה היום בא
בער כתנור והיו כל זדים וכל עשי רשע
קש ולהט אותם היום הבא אמר יהוה צבאות
אשר לא יעזב להם שרש וענף
28 ולכם יראי שמי
יזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה
ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק
29 ורמסתם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם
ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות
30 זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל
חקים ומשפטים
31 הנה אנכי שלח לכם
את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא
32 והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם
פן אבוא והכיתי את הארץ חרם
33 כי הנה הימים באים
בערה כתנור וכל זדים וכל עשי רשע
והיו קש ולהט אותם היום הבא אמר יהוה צבאות
אשר לא יעזב להם שרש וענף
34 ואתם יראי שמי
תצא שמש צדקה ומרפא בכנפיה
ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק
35 (aiōn g165) ורמסתם רשעים כי יהיו אפר
תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות
36 זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל
חקים ומשפטים
37 הנה אנכי שלח לכם אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא
38 והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם
פן אבוא והכיתי את הארץ חרם
39 כי אם אל תבוא
ראשית כל הבכורות לבית אביו
40 ויהי בעבר ראשית
ראשית כל הבכורות לבית אביו
ראשית כל הבכורות לבית אביו
41 ויהי בעבר ראשית
ראשית כל הבכורות לבית אביו
42 ויהי בעבר ראשית
ראשית כל הבכורות לבית אביו
43 ראשית כל הבכורות לבית אביו
44 ראשית כל הבכורות לבית אביו
45 ראשית כל הבכורות לבית אביו
46 ראשית כל הבכורות לבית אביו
47 ראשית כל הבכורות לבית אביו
48 ראשית כל הבכורות לבית אביו
49 ראשית כל הבכורות לבית אביו
50 ראשית כל הבכורות לבית אביו
(aiōnios g166) ראשית כל הבכורות לבית אביו

13

ראשית כל הבכורות לבית אביו
ראשית כל הבכורות לבית אביו
2 ראשית כל הבכורות לבית אביו
3 ראשית כל הבכורות לבית אביו
4 ראשית כל הבכורות לבית אביו
5 ראשית כל הבכורות לבית אביו
6 ראשית כל הבכורות לבית אביו
7 ראשית כל הבכורות לבית אביו
8 ראשית כל הבכורות לבית אביו
(aiōn g165) 9 ראשית כל הבכורות לבית אביו
10 ראשית כל הבכורות לבית אביו
11 ראשית כל הבכורות לבית אביו
12 ראשית כל הבכורות לבית אביו
13 ראשית כל הבכורות לבית אביו
14 ראשית כל הבכורות לבית אביו
15 ראשית כל הבכורות לבית אביו
16 ראשית כל הבכורות לבית אביו
17 ראשית כל הבכורות לבית אביו
18 ראשית כל הבכורות לבית אביו
19 ראשית כל הבכורות לבית אביו
20 ראשית כל הבכורות לבית אביו
21 ראשית כל הבכורות לבית אביו
22 ראשית כל הבכורות לבית אביו
23 ראשית כל הבכורות לבית אביו
24 ראשית כל הבכורות לבית אביו
25 ראשית כל הבכורות לבית אביו
26 (aiōnios g166) ראשית כל הבכורות לבית אביו
27 ראשית כל הבכורות לבית אביו
28 ראשית כל הבכורות לבית אביו
29 ראשית כל הבכורות לבית אביו
30 ראשית כל הבכורות לבית אביו
31 ראשית כל הבכורות לבית אביו
32 ראשית כל הבכורות לבית אביו
33 ראשית כל הבכורות לבית אביו
34 ראשית כל הבכורות לבית אביו
35 (aiōn g165) ראשית כל הבכורות לבית אביו
36 ראשית כל הבכורות לבית אביו
37 ראשית כל הבכורות לבית אביו
38 ראשית כל הבכורות לבית אביו
39 ראשית כל הבכורות לבית אביו
40 ראשית כל הבכורות לבית אביו
41 ראשית כל הבכורות לבית אביו
42 ראשית כל הבכורות לבית אביו
43 ראשית כל הבכורות לבית אביו
44 ראשית כל הבכורות לבית אביו
45 ראשית כל הבכורות לבית אביו
46 ראשית כל הבכורות לבית אביו
47 ראשית כל הבכורות לבית אביו
48 ראשית כל הבכורות לבית אביו
49 ראשית כל הבכורות לבית אביו
50 ראשית כל הבכורות לבית אביו
(aiōnios g166) ראשית כל הבכורות לבית אביו

מעשה אשר עשה אל אברהם ויברך אותו
אל עליון קונה שמים וארץ וברוך אל
עליון אשר מגן צריך בידך ונתן לו
מעשר מכל 21 ויאמר מלך סדם אל אברם
תן לי הנפש והרכש קח לך 22 ויאמר
אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה
אל עליון קונה שמים וארץ 23 אם מחוט
ועד שרוך סנדל ואם אקח מכל אשר לך
ולא תאמר אני העשרתי את אברם, 24 בלעדי
רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר
הלכו אתי ענר אשכל וממרא יקחו חלקם
25 ויהי אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה
אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד 26 ויאמר
אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר
27 ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה
בן ביתי יורש אותי 28 והנה דבר יהוה
אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר
יצא ממעיך הוא יירשך 29 ויוצא אתו
החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר
הכוכבים אם תוכל לספר אותם ויאמר
לו כה יהיה זרעך 30 והאמן באל ויחשבה
לו צדקה 31 ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך
את הארץ הזאת לרשתה 32 ויאמר אדני
יהוה במה אדע כי אירשנה 33 ויאמר
אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת
ואיל משלש ותור וגוזל יונה 34 ויקח
לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת
הציפר לא בתר 35 ויגרש העיט על
הפגרים ויבא אברם לגרשם 36 ויהי
השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו
37 ויהי השמש בא ותהי אפלה והנה
תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים ההם 38 ביום ההוא כרת יהוה
את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את
הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר
הגדול נהר פרת

14

1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער
אריוך מלך אלסר כדרלעומר מלך עילם
ותדעל מלך גוים 2 עשו מלחמות את
ברע מלך סדם ואת בירשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער 3 כל אלה חברו
אל עמק השדים הוא ים המלח 4 שתים
עשרה שנה עבדו את כדרלעומר והשלשה
עשרה שנה מרדו 5 ובארבע עשרה שנה
בא כדרלעומר והמלכים אשר אתו ויכו
את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים
בהם ואת האמים בשוה קריתים 6 ואת
החרי בהר שעיר עד אלון פארן אשר
על המדבר 7 ויפנו וילכו אל עין
משפט הוא קדש ויכו את כל שדה
העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצון
תמר 8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע
הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק
השדים 9 את כדרלעומר מלך עילם
ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער
ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את
החמשה 10 ועמק השדים באר באר
חמר ומלך סדם ועמרה נפלו שמה
והנשארים הר הרה נסו 11 ויקחו את
כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם
וילכו 12 ויקחו את לוט ואת רכושו
בן אחי אברם וילך הוא יושב בסדם
13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי
והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי
אשכול ואחי ענר ואלה בעלי ברית
אברם 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו
וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה
עשר ושלש מאות וירדף עד דן 15 ויחלק
עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם
עד חובה אשר משמאל לדמשק 16 וישב
את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו
השיב וגם את הנשים ואת העם

15

1 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה
אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד 2 ויאמר
אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי
הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק
אליעזר 3 ויאמר אברם הן לי לא נתת
זרע והנה בן ביתי יורש אותי 4 והנה
דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה
כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך
5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר
אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך 6 והאמן
ביהוה והחשבה לו צדקה 7 ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה
8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה
9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל
יונה 10 ויקח אתו את כל אלה ויבתר
בתרים באמצע ויתן איש בתרו לקראת
רעהו והציפר לא בתר 11 וירד העיט
על הפגרים ויגרש אברם אותם 12 ויהי
השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו
13 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה
זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם
ארבע מאות שנה 14 וגם את הגוי אשר
יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
גדול 15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה 16 ודור רביעי
ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי
עד הנה (aiōn g165) 17 והיה השמש באה
ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד
אש אשר עבר בין הגזרים האלה
18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול
נהר פרת 19 את הקיני והקנזי והקדמני
והחתי והפרזי והרפאים 20 והאמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי

כי מחלר נמאס כסף כי חל חלה ארץ
לחרבן ארץ רעים נבלו מרום ארץ
8 גם ארץ חנפה תחת יושביה כי עברו
תורת חלפו חק פרו ברית עולם
9 על כן אלה אכלה ארץ ונשמו יושבי
בה על כן חרו יושבי ארץ ונשאר
אנשים מעט 10 על כן יין אבל תירוש
אמלל כל שמחי לב נאנחו גיל
11 שמון חדל מארץ כל מחי לב
12 שאר בעיר נשאה שמה ותכת
שער שמם 13 כי כה היתה בתוך הארץ
בקרב העמים כזית נקף כעוללות
14 אלה ישאו קולם ירנו על גאון
ה׳ צהלו מים 15 על כן באורים
כבדו ה׳ באיים שם אלהי ישראל
16 מכנף הארץ זמירות שמענו
צבי לצדיק ובגדי בגדים אמרתי
רזי לי אי לי בוגדים בגד בגדו
בגד בוגדות 17 פחד ופחת ופח
עליך יושב הארץ 18 והיה הנס
הפחד מן הפחת יפול אל הפחת
ועלה מן הפחת יתפש בפח כי
ארבות מרום נפתחו וירעשו
מוסדי ארץ 19 הר נפוצה תתרועע
ארץ מוטה תמוטט ארץ
20 הלוך תתלולל ארץ כשכור
ונטתה כערש ופשע עליה
כבדה ונפלה ולא תוסף לקום
21 והיה ביום ההוא יפקד
ה׳ על צבא המרום במרום
ועל מלכי האדמה על האדמה
22 ואספו אסף אסיר על בור
וסגר על מסגר ומן הרבה
ימים יפקדו 23 וחפרה הלבנה
ובושה החמה כי מלך צבאות
בהר ציון ובירושלים ונגד
זקניו כבוד
16 משא דומה מואב כי שדד
ערמו מואב כי אין
2 מעברות ארנון תהיינה
כעוף נודד בקן שלוח
3 היעצו עצה עשי פלילה
שיתי כלילה בתוך צהרים
4 הנידי מואב גרי
אתם מואב היו לו
מסתר מפני שודד
5 כי כלה השד מן
הארץ נגרע עשק
6 שמענו גאון מואב
גאה מאד גאונו
וגאותו וזעמו
7 לכן מואב
יילל לכן
מואב
8 כי שדמות חשבון
אמלל גפן שבמה
בעלי גוים הכו
שרקה עד יעזר
נתעו מדבר
9 על כן אבכה
בבכי יעזר גפן
שבמה ארוך
דמעתי חשבון
ואלעלה כי
על קיצך
10 ואל
ישמח
ואל
ירנן
כרמים
ביער
לא
11 ואל
יריע
יין
לא
יידרך
יקב
הדר
אני
מואב
מאד
12 והיה
כי
נראה
כי
נלאה
מואב
על
הבמה
ובא
אל
מקדשו
לתפלל
ולא
יוכל
13 זה
הדבר
אשר
דבר
ה׳
אל
מואב
מאז
14 ועתה
דבר
ה׳
לאמר
בעוד
שלש
שנים
כשני
שכיר
ונכבדה
כבוד
מואב
בכל
הרבה
המון
הגדול
ונשאר
מעט
מאד
לא
כבד
15 הנה
דמשק
מוסר
מעיר
ונהיתה
לגל
חרבות
16 עזובות
ערי
ערער
לעדרים
ורבצו
ואין
מחריד
17 ונשבתה
מבצר
מאפרים
וממלכה
מדמשק
ושאר
ארם
יהיו
ככבוד
בני
ישראל
נאם
צבאות
18 והיה
ביום
ההוא
יאזל
כבוד
יעקב
ושמנו
רזה
יהיה
19 והיה
כמקצר
קציר
קמה
ומלקט
שבלים
בעמק
רפאים
20 ונשאר
בו
עוללות
כנקף
זית
שנים
שלשה
פרי
בראש
אמיר
אמרי
פרי
בסעפיו
נאם
אדני
יהוה
אלהי
ישראל
21 ביום
ההוא
יבעו
אדם
אל
עשהו
ועיניו
אל
קדוש
ישראל
יביטו
22 ולא
יבעו
אל
המזבחות
מעשי
ידיו
ואל
אשר
עשו
אצבעותיו
לא
יראו
אשרים
ומבמנים
23 ביום
ההוא
יהיו
ערי
עזו
כעזובת
החרש
והאמורי
אשר
עזבו
מפני
בני
ישראל
והיתה
שמה
לשמה
24 כי
אמר
אדני
אל
צבאות
אל
ישראל
לאמר
אם
יהיו
מרי
וממרים
בארץ
אם
לא
בכח
ידי
אגיד
לכם
25 אם
לא
אגיד
לכם
ידעתם
כי
אני
אל
ישראל
לבדי
אל
ישראל
מושיע
אמרתי
לכם
26 כי
אם
אל
ישראל
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הטובים
הבחרים
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
אל
ישראל
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
27 אם
לא
אגיד
לכם
ידעתם
כי
אני
אל
ישראל
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
28 אם
לא
אגיד
לכם
ידעתם
כי
אני
אל
ישראל
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
29 אם
לא
אגיד
לכם
ידעתם
כי
אני
אל
ישראל
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
30 אם
לא
אגיד
לכם
ידעתם
כי
אני
אל
ישראל
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
31 אם
לא
אגיד
לכם
ידעתם
כי
אני
אל
ישראל
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
32 אם
לא
אגיד
לכם
ידעתם
כי
אני
אל
ישראל
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
33 אם
לא
אגיד
לכם
ידעתם
כי
אני
אל
ישראל
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים
אל
אלהי
אבותיו
ומעשיו
הרעים

לא תשא שם שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס
2 לא תהיה אחרי רבים לרעות ולא תענה על ריב לנטות
אחרי רבים להטות: 3 ודל לא תהדר בריבו: 4 כי תפגע
שור אויבך או חמרו תועים השב תשיבנו לו: 5 כי תרא
חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב עזב תעזב
עמו: 6 לא תטה משפט אביונך בריבו: 7 מדבר שקר
תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: 8 ושחד
לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים:
9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים
הייתם בארץ מצרים: 10 וששת שנים תזרע את ארצך
ואספת את תבואתה: 11 ושבעית תשמטנה ונטשתה
ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חיתו השדה כן תעשה
לכרמך לזיתך: 12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך ויפש בן אמתך
והגר: 13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים
אחרים לא תזכירו לא יישמע על פיך: 14 שלש רגלים
תחג לי בשנה: 15 את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו
יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: 16 וחג הקצר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה
באסף את מעשיך מן השדה: 17 שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך אל פני האדון יהוה: 18 לא תזבח על חמץ
דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: 19 ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי
בחלב אמו: 20 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך
בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: 21 השמר מפניו
ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעיכם כי שמי
בקרבו: 22 כי אם שמוע תשמע בקלו ועשיתי כל אשר
אדבר ואיבתי את איביך ואצר את צריך: 23 כי
ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי
והכנעני והחוי והיבוסי והכרתים אותם: 24 לא
תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם
כי הרס תהרס ושבר תשבר מצבותיהם: 25 ועבדתם
את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי
מחלה מקרבך: 26 לא תהיה משכלה ועקרה בארצך
את מספר ימיך אמלא: 27 אתי אשלח אימתי לפני
והמותי כל העם אשר תבוא בקרבו ונתתי את כל
אויביך אליך עורף: 28 ושלחתי את הצרעה לפניך
וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מפניך:
29 לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ
שממה ורבה עליך חית השדה: 30 מעט מעט אגרשנו
מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: 31 ושתי את
גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר
כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתם מפניך:
32 לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: 33 לא ישבו בארצך
פן יחטיאו אותך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך
למוקש: 34 ויאמר אל משה עלה אל יהוה אתה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
מרחק: 35 ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו
וגם העם לא עלו עמו: 36 ויבא משה ויספר לעם את כל
דברי יהוה וגם את כל המשפטים ויען כל העם קול
אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה:
37 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר
ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשתים
עשרה מטות ישראל: 38 וישלח את נערי בני ישראל
ויעלו עולות וזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים:
39 ויקח משה חצי הדם ויצק באגנות וחצי הדם
זרק על המזבח: 40 ויקח ספר הברית ויקרא באזני
העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע:
41 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם
ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר
כתבתי להורתם: 42 ויקם משה ויהושע משרתו
ויעל משה אל הר האלהים: 43 ולזקנים אמר שבו
לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור
עמכם מי בעל דברים יגש אליהם: 44 ומשה עלה
אל ההר ויכס הענן את ההר: 45 וישכן כבוד יהוה
על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה
ביום השביעי מתוך הענן: 46 ומראה כבוד יהוה
כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: 47 ויבא
משה בתוך הענן ויעל אל ההר והי משה ארבעים
יום וארבעים לילה:

18

ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו
תקחו את תרומתי: 2 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם
זהב וכסף ונחשת: 3 ותכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים: 4 ועורות אילים מאדמים ועורות תחשים
ועצי שטים: 5 ושמן למאר בשמים לסמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים: 6 אבני שהם ואבני מלואים לאפד
ולחשן: 7 וקחו אתי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו
לבו אתה: 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: 9 ככל
אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ותבנית כל
כליו וכן תעשו: 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים
ומחצתו אמה וגבהו אמתים: 11 וצפית אותו זהב
טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב
סביב: 12 וצקת לו ארבע טבעת זהב ונתת על
ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי
טבעת על צלעו השנית: 13 ועשית בדי עצי שטים
וצפית אתם זהב: 14 והבאת את הבדים בטבעת
על צלעת הארון לשאת את הארון בהם: 15 בטבעת
הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו: 16 ונתת אל
הארון את העדות אשר אתן אליך: 17 ועשית כפרת
זהב טהור אמתים וחצי אורכה ואמה וחצי רחבה:
18 ועשית שני כרובים זהב מקשה תעשה אותם
מן שני הכפרת: 19 ועשה כרוב אחד מן הקצה
מזה וכרוב אחד מן הקצה מזה מן הכפרת תעשו
את הכרובים על שני קצותיה: 20 והיו הכרובים
פרשי כנפים סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם
איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרובים:
21 ונתת את הכפרת מלמעלה על הארון ואל הארון
תתן את העדות אשר אתן אליך: 22 ונועדתי לך
שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרובים
אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אותך אל
בני ישראל: 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים
ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו: 24 וצפית
אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: 25 ועשית
לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו
סביב: 26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את
הטבעת על ארבע הפאת אשר לרגליו: 27 לעמת
המסגרת יהיו הטבעות בתים לבדים לשאת את
השלחן: 28 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית
אתם זהב ונשא בהם את השלחן: 29 ועשית קערתיו
וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן זהב
סגור תעשה אתם: 30 ונתת על השלחן לחם פנים
לפני תמיד: 31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה
המנרה ירכה וקנה גבעיה כפתריה ופרחיה ממנה
יהיו: 32 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני
מנרה מצדה האחת ושלשה קני מנרה מצדה השנית:
33 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד פרח וכפתר
ופרח בקנה השני כן לששת הקנים היצאים מן
המנרה: 34 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריהם
ופרחיהם: 35 וכפתר תחת שני הקנים מן המנרה
וכפתר תחת שני הקנים מן המנרה וכפתר תחת
שני הקנים מן המנרה לששת הקנים היצאים
ממנה: 36 כפתריהם וקניהם מן המנרה יהיו כולה
מקשה אחת זהב טהור: 37 ועשית את נרתיה
שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה:
38 ומלקחתיה ומחתתיה זהב טהור: 39 ככר זהב
טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: 40 וראה
ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר:

ולבשו בגדי נקמה לנקם בהם נקמת
אויביהם ויהי ביום אשר שבתו אויבי
היהודים לשבת בם ונהפוך הוא אשר
שלטו היהודים בשונאיהם לשלט הם
בם׃ 37 ויקם מרדכי היהודי אחרי
המן ויגדל אחשורוש ויבקש לעשות
לו כל אשר ביקש׃ 38 ויכו היהודים
בכל אויביהם מכת חרב והרג ואבדן
ויעשו בשונאיהם כרצונם׃ 39 ובשושן
הבירה הרגו היהודים וישחיתו חמש
מאות איש׃ 40 ואת עשרת בני המן
הרגו בשושן הבירה׃ ובביזה לא
שלחו את ידם׃ 41 ביום ההוא בא
מספר הרוגי שונאי היהודים לפני
המלך׃ 42 ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים
וגם את עשרת בני המן׃ 43 ומה
עשו בשאר מדינות המלך׃ מה
בקשתך ותנתן לך ומה שאלתך
עוד ותעשה׃ 44 ותאמר אסתר
אם על המלך טוב יכתב להשמיד
את הספרים המזמתים את יהודי
אבדן בכל מדינות המלך׃ 45 ויהודי
אבדו בשושן הבירה׃ ובמשמר
המלך לא שלחו את ידם׃ 46 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 47 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 48 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 49 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 50 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 51 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 52 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 53 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 54 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 55 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 56 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 57 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 58 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 59 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 60 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 61 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 62 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 63 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 64 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 65 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 66 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 67 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 68 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 69 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 70 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 71 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 72 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 73 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 74 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 75 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 76 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 77 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 78 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 79 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 80 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 81 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 82 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 83 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 84 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 85 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 86 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 87 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 88 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 89 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 90 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 91 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 92 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 93 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 94 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 95 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 96 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 97 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 98 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 99 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 100 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 101 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 102 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 103 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 104 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 105 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 106 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 107 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 108 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 109 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 110 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 111 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 112 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 113 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 114 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 115 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 116 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 117 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 118 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 119 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 120 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 121 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 122 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 123 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 124 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 125 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 126 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 127 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 128 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 129 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 130 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 131 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 132 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 133 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 134 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 135 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 136 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 137 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 138 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 139 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 140 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 141 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 142 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 143 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 144 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 145 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 146 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 147 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 148 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 149 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 150 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 151 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 152 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 153 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 154 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 155 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 156 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 157 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 158 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 159 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 160 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 161 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 162 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 163 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 164 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 165 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 166 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 167 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 168 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 169 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 170 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 171 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 172 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 173 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 174 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 175 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 176 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 177 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 178 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 179 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 180 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 181 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 182 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 183 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 184 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 185 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 186 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 187 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 188 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 189 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 190 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 191 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 192 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 193 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 194 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 195 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 196 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 197 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 198 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 199 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 200 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 201 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 202 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 203 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 204 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 205 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 206 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 207 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 208 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 209 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 210 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 211 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 212 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 213 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 214 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 215 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 216 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 217 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 218 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 219 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 220 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 221 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 222 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 223 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 224 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 225 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 226 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 227 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 228 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 229 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 230 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 231 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 232 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 233 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 234 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 235 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 236 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 237 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 238 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 239 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 240 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 241 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 242 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 243 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 244 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 245 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 246 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 247 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 248 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 249 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 250 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 251 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 252 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 253 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 254 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 255 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 256 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 257 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 258 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 259 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 260 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 261 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 262 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 263 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 264 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 265 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 266 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 267 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 268 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 269 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 270 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 271 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 272 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 273 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 274 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 275 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 276 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 277 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 278 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 279 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר נתן המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הלכו בגדי תכלת וחור וכתר זהב
גדול ותכריכת בוץ וארגמן׃ 280 ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות
תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריכת
בוץ וארגמן׃ 281 ותצהל העיר שושן
ותשמח׃ 282 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 283 ובכל מדינה
ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר
הגיע דבר המלך ודתו שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד
היהודים עליהם׃ 284 ויאמר המלך
לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו
תלו על העץ׃ 285 ויד היהודים
הגדולה והיקר אשר

21 חזקיה מלך בן־תשע שנים ועשרים שנה בירושלים
וְשֵׁם אִמּוֹ חֶפְצִי בָּהּ׃ 2 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד אָבִיו׃ 3 וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת־
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר אִבַּד יְחִזְקִיָּהוּ אָבִיו וַיָּקֶם מִזְבְּחוֹת
לַבַּעַל וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אַחְאָב מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחוּ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם׃
4 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בְּיְרוּשָׁלִַם
אָשִׂים שְׁמִי׃ 5 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
בִּשְׁתַּי חַצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃ 6 וְהוּא הֶעֱבִיר אֶת־בְּנוֹ
בָּאֵשׁ וְנִחֵשׁ וְכִשֵּׁף וְעָשָׂה אוֹב וִידִּעֹנִי הִרְבָּה לַעֲשׂוֹת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ 7 וְאֶת־פֶּסֶל הָאֲשֵׁרָה
אֲשֶׁר עָשָׂה שָׂם בַּבָּיִת אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל־דָּוִד
וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְנוֹ בַּבַּיִת הַזֶּה וּבִירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי
מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָשִׂים שְׁמִי לְעוֹלָם׃ 8 וְלֹא אוֹסִיף
לְהָנִיעַ אֶת־רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הֶעֱמַדְתִּי
לַאֲבוֹתָם רַק יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִים וְעַל־
כָּל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם עַבְדִּי מֹשֶׁה׃ 9 וְלֹא שָׁמְעוּ
וַיַּדִּחֵם מְנַשֶּׁה לַעֲשׂוֹת הָרַע מֵהַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד
יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה בְּיַד עֲבָדָיו
הַנְּבִיאִים לֵאמֹר׃ 11 יַעַן אֲשֶׁר חִטֵּא מְנַשֶּׁה מֶלֶךְ־
יְהוּדָה אֶת־אֵלֶּה הַתֹּעֵבֹת הָרַע מֵאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ
הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר לְפָנָי וַיַּחֲטִא גַּם־אֶת־יְהוּדָה בְּגִלּוּלָיו׃
12 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא רָעָה
עַל־יְרוּשָׁלִַם וִיהוּדָה אֲשֶׁר כָּל־שֹׁמְעָיו תִּצְלֶינָה שְׁתֵּי
אָזְנָיו׃ 13 וְנָטִיתִי עַל־יְרוּשָׁלִַם אֶת־קַו שֹׁמְרוֹן וְאַנְכַת
בֵּית אַחְאָב וּמָחִיתִי אֶת־יְרוּשָׁלִַם כַּאֲשֶׁר יִמְחֶה אֶת־
הַצַּלָּחַת מָחוּהּ וְהָפֵךְ עַל־פָּנֶיהָ׃ 14 וְנָטַשְׁתִּי אֶת־שְׁאָרִית
נַחֲלָתִי וְנָתַתִּים בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וְהָיוּ לְבַז וְלִמְשִׁסָּה
לְכָל־אֹיְבֵיהֶם׃ 15 יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וַיִּהְיוּ
מַכְעִסִים אֹתִי מִיּוֹם צֵאת אֲבוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 16 גַּם דַּם נָקִי הִשְׁפִּיךְ מְנַשֶּׁה מְאֹד עַד אֲשֶׁר
מִלֵּא אֶת־יְרוּשָׁלִַם מִפֶּה אֶל־פֶּה מִלְּבַד חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יְהוּדָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 17 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 18 וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּגַן
בֵּיתוֹ בְּגַן עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ אָמוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 19 בֶּן־
עֶשְׂרִים שָׁנָה אָמוֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁנָתַיִם מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וְשֵׁם אִמּוֹ מְשֻׁלֶּמֶת בַּת הָרוּץ מִיָּטְבָה׃ 20 וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו׃ 21 וַיֵּלֶךְ
בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַךְ אָבִיו וַיַּעֲבֹד אֶת־הַגִּלֻּלִים
אֲשֶׁר עָבַד אָבִיו וַיִּשְׁתָּחוּ לָהֶם׃ 22 וַיַּעֲזֹב אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו וְלֹא הָלַךְ בְּדֶרֶךְ יְהוָה׃ 23 וַיַּעַשׂ
עֲבָדֵי אָמוֹן קֶשֶׁר עַל־אָמוֹן וַיָּמִתוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ׃ 24 וַיַּכּוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת כָּל־הַקֹּשְׁרִים עַל־
הַמֶּלֶךְ אָמוֹן וַיָּשִׂימוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ
לְמֶלֶךְ תַּחְתָּיו׃ 25 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אָמוֹן אֲשֶׁר עָשָׂה
הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 26 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּקִבְרָתוֹ בְּגַן עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ
יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ 27 בֶּן־שְׁמֹנֶה שָׁנִים יֹאשִׁיָּהוּ
בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ
יְדִידָה בַּת עֲדָיָה מִבָּצְקַת׃ 28 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ דָּוִד אָבִיו לֹא סָר יָמִין וּשְׂמֹאל׃
29 בִּימָיו שָׁלַח פַּרְעֹה נְכוֹ מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל־אַשּׁוּר
עַל־נְהַר פְּרָת לֵאמֹר לְכָה עֲלֵה עִמּוֹ וַיַּעַל יֹאשִׁיָּהוּ
לִקְרָאתוֹ׃ 30 וַיַּהַרְגֵהוּ בְמְגִדּוֹ כִּרְאֹתוֹ אֹתוֹ׃ וַיָּשֶׂם
עֲבָדָיו מֵתוּ עָלָיו מִן־הָרֶכֶב וַיַּרְכִּבוּהוּ בַּמֶּרְכָּבָה
הַשֵּׁנִית וַיָּבִיאוּהוּ יְרוּשָׁלִַם וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּקִבְרָתוֹ׃
וְעַם־הָאָרֶץ לָקְחוּ אֶת־יְהוֹאָחָז בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ וַיִּמְשְׁחוּהוּ
וַיַּמְלִיכוּהוּ תַּחַת אָבִיו׃ 31 בֶּן־עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה
יְהוֹאָחָז בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמוּטַל בַּת יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה׃ 32 וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃ 33 וַיַּאֲסֵר
אֹתוֹ פַרְעֹה נְכוֹ בְּרִבְלָתָה בְּאֶרֶץ חֲמָת לְבִלְתִּי מְלֹךְ
בִּירוּשָׁלִָם וַיִּתֵּן מַס עַל־הָאָרֶץ כִּכַּר־כֶּסֶף וְכִכַּר
זָהָב׃

ᨅᨕᨘᨕᨁᨗᨔᨁᨗᨔᨁᨗᨔ

אגרות

1 1 שאול, שליח ישוע המשיח לפי רצון אלוהים, ותימותיאוס
אחינו. 2 לכנסיית אלוהים בקורינתוס, לקדושים בישוע המשיח
ולכל אלה בכל מקום אשר יקראו בשם אדוניהם ישוע המשיח,
אדוננו ואדוניהם. 3 חסד ושלום יהיו לכם מאת אלוהים אבינו
ומאת אדוננו ישוע המשיח. 4 אני מודה לאלוהי על כל
אחיכם, בגלל חסדו אשר ניתן לכם בישוע המשיח. 5 כי
בישוע נעשיתם עשירים בכל דבר, בדיבור ובדעת, בכל
מה שהיינו, ומה שאנו יודעים עליו. 6 אמת המשיח
אומתה בתוככם, עד כי אין לכם חסר בכל מתנה רוחנית,
בעוד אתם מחכים לגילוי אדוננו ישוע המשיח. 7 הוא
יחזק אתכם עד הסוף, כדי שתהיו חפים מכל אשם ביום
שאדוננו ישוע המשיח יבוא. 8 אלוהים נאמן, והוא קרא
אתכם לחיות בשותפות בנו, ישוע המשיח אדוננו.

9 אחי ואחיותי, אני מבקש מכם בשם ישוע המשיח
אדוננו, שתהיו כולכם מאוחדים ולא תהיה ביניכם מחלוקת.
אל תתנו לדברים אחרים להפריד ביניכם, אלא היו מאוחדים
בדעתכם ובמחשבתכם. 10 אחי ואחיותי, שמעתי מאנשי
בית כלואה שיש ביניכם ריב. אני מתכוון לומר שכל אחד
אומר לחברו שהוא יותר חכם ממנו. 11 אני מדבר אליכם
בגלל אנשים אלה, כי הם אמרו לי שאתם לא מסכימים
ביניכם. 12 אני מתכוון לומר, שאחד אומר שהוא שייך
לפאולוס, אחר אומר שהוא שייך לאפלוס, אחר אומר
שהוא שייך לכיפא, ואחר אומר שהוא שייך לישוע המשיח.
13 האם אפשר לחלק את המשיח? האם פאולוס נצלב
בשבילכם? האם נטבלתם בשם פאולוס? 14 אני מודה
לאלוהים שלא הטבלתי אף אחד מכם, מלבד קרספוס
וגאיוס. 15 אם אמר מישהו שנטבלתי בשם עצמי,
הרי שלא אמרתי אמת. 16 אמנם הטבלתי גם את בית
אסטפנס, אבל לא זכור לי שהטבלתי אדם אחר.
17 המשיח לא שלח אותי לטבול אנשים, אלא לבשר
את הבשורה. ולא בחכמת דברים, כדי שלא יאבד
כוחו של הצלב. 18 כי הדבר הזה, שמדבר על הצלב,
נראה לאנשים שאבדו כמטורף, אבל לנו, שנושעים,
הוא כוח אלוהים. 19 כי כתוב: "אבדתי את חכמת
החכמים, ואת הבינה של הנבונים אני מבטל".
20 אז איפה החכם? איפה הסופר? איפה המלומד
בדברי העולם הזה? הרי אלוהים הראה שחכמת
העולם הזה אינה חכמה. 21 אלוהים רצה שנאמין
בו דרך הבשורה שאנו מטיפים, ולא דרך חכמת
העולם. 22 היהודים מבקשים אות, והיוונים מחפשים
חכמה. 23 אבל אנחנו מטיפים את המשיח הנצלב,
דבר שמכשיל את היהודים ונראה כטיפשות לגויים.
24 אבל לנו, הקרואים, בין יהודים ובין יוונים, המשיח
הוא כוח אלוהים וחכמת אלוהים. 25 כי הטיפשות
של אלוהים חכמה יותר מבני אדם, והחולשה
של אלוהים חזקה יותר מבני אדם.

2 26 אחי ואחיותי, תראו מי אתם, מי קראו לכם.
לא רבים מכם חכמים לפי מדות בני אדם, לא רבים
חזקים, לא רבים אצילים. 27 אלוהים בחר בדברים
הטיפשיים בעולם כדי לבייש את החכמים, בחר
בדברים החלשים בעולם כדי לבייש את החזקים.
28 בחר בדברים הנבזים בעולם, בדברים שנראים
כאין, כדי לבטל את הדברים שנראים כיש. 29 אין
אדם שיוכל להתגאות לפני אלוהים. 30 אבל הוא
הוא שגרם לכם להיות מאוחדים בישוע המשיח.
אלוהים הפך אותו לחכמה שלנו, לצדקנו, לקדושתנו
ולגאולתנו. 31 כך שיהיה מתאים לכתוב: "מי שרוצה
להתגאות, יתגאה בכך שהוא מכיר את אדוני".

3 1 אחי ואחיותי, לא יכולתי לדבר אליכם כאל אנשים
רוחניים, אלא כאל אנשים גשמיים, כאל תינוקות
בישוע המשיח. 2 נתתי לכם חלב ולא מאכל, כי לא
הייתם מסוגלים לאכול. ואפילו עכשיו אתם לא
מסוגלים, 3 כי אתם עדיין גשמיים. כל עוד יש
ביניכם קנאה ומריבות, אתם גשמיים ופועלים
כבני אדם. 4 כאשר אחד אומר "אני שייך לפאולוס"
ואחר אומר "אני שייך לאפלוס", אתם לא שונים
מבני אדם. 5 מי הוא אפלוס? ומי הוא פאולוס?
אנחנו רק משרתים שבאמצעותם הגעתם לאמונה,
כפי שאדוני נתן לכל אחד. 6 אני נטעתי, אפלוס
השקה, אבל אלוהים גרם לצמיחה. 7 לא הנוטע
ולא המשקה הם חשובים, אלא אלוהים שגרם לצמיחה.
8 הנוטע והמשקה אינם שונים זה מזה, ואלוהים
ישלם לכל אחד לפי עבודתו. 9 אנחנו עובדים יחד
עם אלוהים, ואתם שדה אלוהים, בניין אלוהים.
10 אני בנאי מוכשר, ואלוהים נתן לי את הכישרון
לבנות את היסודות. אחר בונה על היסודות
הללו. אבל כל אחד צריך לשים לב איך הוא בונה
על היסודות. 11 אף אחד לא יכול לשים יסודות
אחרים, מלבד אלה שכבר הונחו, ישוע המשיח.
12 אם אדם בונה על היסודות בזהב, בכסף, באבנים
יקרות, בעצים, בקש, בגבבה, 13 יגלה יום הדין
מה בנה כל אחד. כי האש תגלה מה בנה כל אחד,
ותבחן אם עבודתו עמדה בפני האש. 14 אם עבודתו
עמדה בפני האש, יקבל שכר. 15 אם עבודתו נשרפה,
יפסיד שכר. אבל הוא עצמו יישאר בחיים, כמי
שנמלט מן האש. 16 הרי אתם מקדש אלוהים,
ורוח אלוהים שוכנת בתוככם. 17 אם מישהו יהרוס
את מקדש אלוהים, אלוהים יהרוס אותו. כי מקדש
אלוהים קדוש, ואתם הוא המקדש. 18 אל יטעה
אף אחד. אם אחד מכם חושב שהוא חכם לפי
מדות בני אדם, עליו להפוך לטיפש, כדי שיהיה
חכם. 19 כי חכמת העולם הזה טיפשות בעיני
אלוהים. כתוב: "אני תופס את החכמים בערמתם".
20 וגם: "אדוני יודע את מחשבות החכמים, הן
אינן אלא הבל". 21 לכן אל יתגאה אף אחד בבני
אדם. הכל שייך לכם: 22 פאולוס, אפלוס, כיפא,
העולם, החיים, המוות, ההווה והעתיד – הכל שייך
לכם. 23 ואתם שייכים לישוע המשיח, וישוע המשיח
שייך לאלוהים.

4 1 אל יחשבו אנשים שאנו עובדי אלוהים ומלמדי
תורתו. 2 מה שנדרש מעובדי אלוהים ומלמדי תורתו
הוא שיהיו נאמנים. 3 לי לא אכפת אם אתם שופטים
אותי, או אם בית דין אנושי שופט אותי. אפילו
אני עצמי לא שופט אותי. 4 אמנם אין לי מה לומר
נגדי, אבל זה לא אומר שאני צדיק. אדוני הוא
השופט שלי. 5 לכן אל תשפטו לפני הזמן, עד שיבוא
אדוני. הוא יגלה את מה שמסתתר בחושך, ויגלה
את מחשבות הלב. אז כל אחד יקבל שבח מאלוהים.
6 אחי ואחיותי, אני מדבר אליכם על אפלוס ועלי
כדוגמה, כדי שתלמדו מה פירוש לא לחרוג מן
הכתוב. אל תתגאו בגלל אדם אחד לעומת אחר.
7 מי נתן לך יתרון? הרי הכל ניתן לך מאלוהים.
אם הכל ניתן לך, מדוע אתה מתגאה כאילו לא
קיבלת? 8 אתם כבר שבעים, כבר עשירים, כבר
מלכים בלעדינו! אילו רק הייתם מלכים, אולי
גם אנחנו נהיה מלכים איתכם. 9 נראה לי שאלוהים
הציב אותנו, השליחים, בסוף הטור, כמו אנשים
שנגזר עליהם למות. אנחנו הפכנו לתיאטרון לעולם,
לבני אדם ולמלאכים. 10 אנחנו נראים כמטורפים
בגלל המשיח, אבל אתם חכמים בגלל המשיח.
אנחנו חלשים, אבל אתם חזקים. אתם מכובדים,
אבל אנחנו בזויים. 11 עד לרגע זה אנחנו רעבים
וצמאים, ולא מספיק לנו בגדים. אנחנו מוכים
ונודדים ללא מנוחה. 12 אנחנו עובדים קשה
בידינו. כאשר מקללים אותנו, אנחנו מברכים.
כאשר רודפים אותנו, אנחנו סובלים. 13 כאשר
מוציאים עלינו דיבה, אנחנו מנסים לדבר יפה.
אנחנו נראים כפסולת העולם, כאשפה שכל
אדם דורך עליה. 14 לא כתבתי לכם כדי לבייש
אתכם, אלא כדי לדבר אל לבכם, כמו אל בני
משפחה אהובים. 15 אמנם יש לכם אלפי מורים
בישוע המשיח, אבל אין לכם אב רבים. אני
הוא האב שלכם בישוע המשיח, בגלל הבשורה
שבאמצעותה הגעתם לאמונה. 16 לכן אני מבקש
מכם: אל תחקו אותי. 17 לכן שלחתי אליכם
את אחי ואחותי, תימותיאוס, שהוא בן אמון
ונאמן בעבודת אדוני. הוא יזכיר לכם את דרכי
בישוע המשיח, כפי שאני מלמד בכל הכנסיות.
18 יש מי שמתגאים, בגלל שלדעתם לא אגיע
אליכם. 19 אבל אגיע אליכם בקרוב, אם אדוני
ירצה. אז אבדוק לא את דברי המתגאים, אלא
את כוחם. 20 כי מלכות אלוהים לא מתבטאת
בדברים יפים, אלא בכוח. 21 מה אתם רוצים?
אם אבוא אליכם, אבוא עם שוט, או אבוא עם
אהבה ורוח נדיבה?

5 1 אני שומע שיש ביניכם זנות, זנות כזו
שאפילו לא נעשית בין הגויים. אדם אחד
חי עם אשת אביו. 2 ואתם גאים! אולי
הייתם אמורים לבכות ולהתאבל, ולגרש
מתוככם מי שעשה זאת? 3 אני, אמנם לא
נוכח אתכם בגופי, אבל נוכח אתכם בנפשי.
אני כבר שופט אדם זה, כאילו הייתי נוכח
אתכם. 4 בשם אדוני, ישוע המשיח, אתם
ונפשי נוכחים יחד, ובכוח אדוני, ישוע
המשיח, 5 אני מורה לגרש אדם זה מן הכנסייה,
ולמסור אותו לשטן. כך יאבד הגוף, אבל
הנפש תיוושע ביום הדין. 6 אין לכם סיבה
לגאות. אתם יודעים שחמץ אחד מחמיץ את
הבצק כולו. 7 לכן נקו את החמץ הישן, כדי
שתהיו בצק חדש, ללא חמץ. אתם כבר מצות
חדשות, ללא חמץ, כי פסח שלנו, המשיח,
נשחט. 8 לכן נחגוג את חג הפסח לא בחמץ
ישן, חמץ רע ומרושע, אלא במצות חדשות,
ללא חמץ, מצות של אמת וטהרה.

9 כתבתי לכם בעבר שלא תתרועעו עם
אנשים רעים. 10 לא התכוונתי לאנשים
רעים בכלל, לא לאנשים שלא מכירים
אלוהים, לא לגנבים ולא לרמאים. אם
לא, לא יהיה לכם אפשר לחיות בעולם
הזה. 11 אבל כתבתי לכם שלא תתרועעו
עם אנשים שמכנים עצמם אחים, אבל
הם זנים, רמאים, עובדי אלילים, מלעיזים,
שיכורים, גנבים. אל תאכלו אפילו עם
אנשים כאלה. 12 מה לי לשפוט אנשים
שלא שייכים לכנסייה? אבל אתם אמורים
לשפוט אנשים שנמצאים בכנסייה. 13 אלוהים
יוכל לשפוט אנשים שלא שייכים לכנסייה.
אבל אתם אמורים לגרש מתוככם אדם רע
כזה.

6 1 אם יש לאחד מכם ריב עם אחר, מדוע
הוא מעז לבוא לבית דין? מדוע הוא לא
פונה לקדושים? 2 הרי הקדושים אמורים
לשפוט את העולם! אם אתם אמורים לשפוט
את העולם, אין לכם אפשרות לשפוט
בעניינים קטנים. 3 הרי אנחנו אמורים
לשפוט מלאכים! אם כך, אין לכם אפשרות
לשפוט בעניינים יומיומיים. 4 אם יש לכם
בעיות יומיומיות, מדוע אתם פונים לבית
דין? אם אתם מתלבטים, אל תלכו לבית דין
אלא לאנשים שלא שייכים לכנסייה. 5 אני
מדבר אליכם בגלל בושה. אם אין אף אחד
חכם מספיק בכנסייה, אולי אין אף אחד
חכם מספיק בכל העולם? 6 אם אחד מכם
מתווכח עם אחר, הוא הולך לבית דין
אצל אנשים שלא שייכים לכנסייה. 7 אם
אתם מתווכחים, אתם כבר מפסידים. אם
אתם נפגעים, אל תנקמו. 8 אבל אתם
מנצלים אחרים ומרמים אחרים, אפילו
אחים. 9 אל תשכחו שרשעים לא יירשו
את מלכות אלוהים. אל תטעו! לא יירשו
את מלכות אלוהים לא זונות, לא עובדי
אלילים, לא מנאפים, לא מי שמתנהגים
כנשים, לא מי שמתנהגים כגברים, 10 לא
גנבים, לא רמאים, לא שיכורים, לא מלעיזים,
לא רמאים. 11 אבל אתם כבר נקיים מכל
אלה. אלוהים כבר הוציא אתכם מן הרע
ונתן לכם חיים חדשים, בגלל אדוני, ישוע
המשיח, ובגלל רוחו הקדוש.

12 אני יכול לומר שמותר לי לעשות הכל,
אבל לא הכל מועיל. אני יכול לומר שמותר
לי הכל, אבל לא הכל בונה. 13 אני יכול
לומר שמותר לי לאכול מאכלים שונים,
אבל אלוהים יבטל את הבטן ואת המאכלים.
אבל הגוף לא נועד לזנות, אלא לאדוני,
ואדוני נועד לגוף. 14 אלוהים הקים לתחייה
את אדוני, ויקים לתחייה גם אותנו, בכוחו.
15 הרי אתם איברי גופו של המשיח. אם
אני לוקח איברים מגוף המשיח ומחבר
אותם לגוף זונה, אני מחלל את איברי
המשיח. 16 הרי אתם יודעים שמי שמתחבר
לזונה הופך לגוף אחד עם הזונה. כי נאמר:
"שניהם יהיו לבשר אחד". 17 אבל מי שמתחבר
לאדוני הופך לרוח אחת עם אדוני. 18 ברחו
מזנות! כל חטא אחר שאדם חוטא בו אינו
פגיע בגוף. אבל מי שזונה פוגע בגוף שלו.
19 הרי גופכם הוא מקדש רוח הקודש, רוח
אלוהים שנמצאת בתוככם, ואלוהים נתן לכם
אותה. אתם לא שייכים לעצמכם. 20 אלוהים
גאל אתכם, ולכן עליכם לכבד את אלוהים
בגופכם.

7 1 אני מודה לאלוהי על כל אחיכם, ותימותיאוס
אחינו. 2 לכנסיית אלוהים בקורינתוס, לקדושים
בישוע המשיח ולכל אלה בכל מקום אשר יקראו
בשם אדוניהם ישוע המשיח, אדוננו ואדוניהם.
3 חסד ושלום יהיו לכם מאת אלוהים אבינו
ומאת אדוננו ישוע המשיח. 4 אני מודה לאלוהי
על כל אחיכם, בגלל חסדו אשר ניתן לכם בישוע
המשיח. 5 כי בישוע נעשיתם עשירים בכל דבר,
בדיבור ובדעת, בכל מה שהיינו, ומה שאנו
יודעים עליו. 6 אמת המשיח אומתה בתוככם,
עד כי אין לכם חסר בכל מתנה רוחנית בעוד
אתם מחכים לגילוי אדוננו ישוע המשיח.
7 הוא יחזק אתכם עד הסוף, כדי שתהיו חפים
מכל אשם ביום שאדוננו ישוע המשיח יבוא.
8 אלוהים נאמן, והוא קרא אתכם לחיות
בשותפות בנו, ישוע המשיח אדוננו.

9 אחי ואחיותי, אני מבקש מכם בשם ישוע
המשיח אדוננו, שתהיו כולכם מאוחדים ולא
תהיה ביניכם מחלוקת. אל תתנו לדברים
אחרים להפריד ביניכם, אלא היו מאוחדים
בדעתכם ובמחשבתכם. 10 אחי ואחיותי,
שמעתי מאנשי בית כלואה שיש ביניכם ריב.
אני מתכוון לומר שכל אחד אומר לחברו
שהוא יותר חכם ממנו. 11 אני מדבר אליכם
בגלל אנשים אלה, כי הם אמרו לי שאתם לא
מסכימים ביניכם. אחד אומר שהוא שייך
לפאולוס, אחר אומר שהוא שייך לאפלוס,
ואחר אומר שהוא שייך לכיפא, ואחר אומר
שהוא שייך לישוע המשיח. 12 אם אחד אומר
שהוא שייך לפאולוס, אפלוס, כיפא, ואחר
אומר שהוא שייך לישוע המשיח, 13 האם
אפשר לחלק את המשיח? האם פאולוס נצלב
בשבילכם? האם נטבלתם בשם פאולוס?
14 אני לא הטבלתי אף אחד מכם, מלבד
קרספוס וגאיוס. 15 אם אמר מישהו שנטבלתי
בשם עצמי, הרי שלא אמרתי אמת. 16 אמנם
הטבלתי גם את בית אסטפנס, אבל לא זכור
לי שהטבלתי אדם אחר. 17 המשיח לא שלח
אותי לטבול אנשים, אלא לבשר את הבשורה.
ולא בחכמת דברים, כדי שלא יאבד כוחו
של הצלב. 18 כי הדבר הזה, שמדבר על הצלב,
נראה לאנשים שאבדו כמטורף, אבל לנו,
שנושעים, הוא כוח אלוהים. 19 כי כתוב:
"אבדתי את חכמת החכמים, ואת הבינה
של הנבונים אני מבטל". 20 אז איפה החכם?
איפה הסופר? איפה המלומד בדברי העולם
הזה? הרי אלוהים הראה שחכמת העולם
הזה אינה חכמה. 21 אלוהים רצה שנאמין
בו דרך הבשורה שאנו מטיפים, ולא דרך
חכמת העולם. 22 היהודים מבקשים אות,
והיוונים מחפשים חכמה. 23 אבל אנחנו
מטיפים את המשיח הנצלב, דבר שמכשיל
את היהודים ונראה כטיפשות לגויים.
24 אבל לנו, הקרואים, בין יהודים ובין
יוונים, המשיח הוא כוח אלוהים וחכמת
אלוהים. 25 כי הטיפשות של אלוהים
חכמה יותר מבני אדם, והחולשה
של אלוהים חזקה יותר מבני אדם.

8 26 תראו מי אתם, אחי ואחיותי. לא רבים
מכם חכמים לפי מדות בני אדם, לא רבים
חזקים, לא רבים אצילים. 27 אלוהים בחר
בדברים הטיפשיים בעולם כדי לבייש את
החכמים, בחר בדברים החלשים בעולם כדי
לבייש את החזקים. 28 בחר בדברים הנבזים
בעולם, בדברים שנראים כאין, כדי לבטל
את הדברים שנראים כיש. 29 אין אדם
שיוכל להתגאות לפני אלוהים. 30 אבל הוא
הוא שגרם לכם להיות מאוחדים בישוע
המשיח. אלוהים הפך אותו לחכמה שלנו,
לצדקנו, לקדושתנו ולגאולתנו. 31 כך
שיהיה מתאים לכתוב: "מי שרוצה
להתגאות, יתגאה בכך שהוא מכיר את
אדוני".

26 ܕܐܝܟ ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܗܘܝܢ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠ ܐܪܥܐ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܘܠܡܢ ܕܡܠܟ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܐ ܢܬܦܪܨ ܘܠܐ ܢܬܚܒܠ ܘܠܐ ܢܬܚܒܠ

7 And you, son of man, take a tile and place it before you and
draw on it a picture of the city, Jerusalem. 8 Then
lay siege against it: build a ramp against it, pitch camps
against it and set battering rams against it all
around. 9 Also take an iron griddle and place it as a
wall of iron between you and the city, and
turn your face toward it. It will be under siege, and you
must press the siege against it. This will be a
sign to the house of Israel. 10 Your food you will
eat by weight, twenty shekels a day; you must
eat it from time to time. 11 And water you will
drink by measure, one sixth of a hin; you must
drink it from time to time. 12 Eat it as you would
barley cakes; bake it in their presence on
human dung. 13 Then the Lord said, "In this way the
people of Israel will eat their defiled food
among the nations to which I will drive them."
14 Then I said, "Ah, Sovereign Lord, I have never
been defiled. From my youth until now I have
never eaten what died of natural causes or was
torn by wild beasts. Not even unclean meat has
ever been in my mouth." 15 He replied, "Very
well then, I will let you use cow dung
instead of human dung for your food."
16 Then he said to me: "Son of man, I will
cut off the supply of food in Jerusalem.
People will eat bread by weight and
with anxiety; they will drink water
by measure and in dismay, 17 because
there will be a shortage of bread and
water. In their misery they will
waste away and rot because of their
sins.

5 "And you, son of man, take a sharp
sword and use it as a barber's razor
to shave your head and your beard.
Then take a set of scales and divide
the hair you have cut off. 2 When the
days of the siege are over, burn
one third of it in the middle of the
city. Take another third and
cut it up with a sword all around
the city. Then take the last third
and scatter it to the wind. I will
draw a sword to chase after them.
3 But you should take a few hairs
and hide them in your robe. Later
on, some of these will be burned
in the fire. From them a fire will
spread to the house of Israel.
4 Take some more and throw them
into the fire and burn them up.
This will be a warning to all the
people of Israel. 5 This is what
the Sovereign Lord says: This is
Jerusalem! I have put her in the
center of the nations, surrounded
by other countries. 6 But she
rebelled against my laws and
became more evil than the nations
around her. She has rejected my
laws and disobeyed my commands.
7 So this is what the Sovereign
Lord God says: Because your
rebellion is worse than that of
the nations around you, because
you have not obeyed my laws or
my commands, 8 I will now turn
against you and I will punish you
in front of the other nations.
9 Because of your sins, I will
do to you what I have never done
before and will never do again.
10 As a result, fathers will
eat their children, and children
will eat their fathers. I will
punish you severely and scatter
what remains of you to the wind.
11 As surely as I live, says the
Sovereign Lord, I will cut you
down. I will show you no pity
and will have no mercy on you.
12 Two-thirds of your people will
die from famine or be killed
by my sword. The other third
will be scattered to the winds
and I will draw my sword to
chase after them. 13 Then my
anger against you will be
spent, and I will be satisfied
that my wrath against you has
cooled. Then you will know that
I, the Lord, have spoken in
my jealousy when I have
poured out my wrath against
you. 14 I will make you
a desolate place among the
other countries around you,
and all who pass by will see
what I do to you. 15 You will
be a disgrace and a mockery,
a warning and a horror to
the other countries around you
when I punish you in anger
and wrath. I, the Lord, have
spoken. 16 I will send
terrible famine upon you,
the famine that will
destroy your cities.
I will do this to
punish you for your
sins. I will cut
off your supply of
food, 17 and I will
send famine and
wild animals to
rob you of your
children. Plague
and bloodshed will
sweep through your
land, and I will
bring armies to
attack you. I,
the Lord, have
spoken.

6 The word of the Lord came
to me: 2 "Son of man, turn
your face toward the
mountains of Israel and
prophesy against them.
3 Say to the mountains
of Israel, Hear the
word of the Sovereign
Lord God. This is what
he says to the
mountains and hills,
the streams and
valleys: I will
bring a sword
against you, and
I will destroy
your high places.
4 Your altars will
be broken and
your incense
burners will
be smashed, and
I will kill your
people in front
of your idols.
5 I will place
the dead bodies
of the people
of Israel in
front of their
idols, and I
will scatter
your bones
around your
altars. 6 Wherever
you live, your
towns will be
in ruins and
your high
places will
be left
desolate. Your
altars will
be broken and
in ruins,
your idols
will be
smashed and
destroyed,
your incense
burners will
be cut down,
and your
work will
be wiped
out. 7 The
slain will
fall among
you, and
you will
know that
I am the
Lord. 8 But
I will
spare some
of you
who will
escape
the sword
when you
are scattered
among the
countries
of the
world.
9 Then
those of
you who
escape
will
remember
me while
you are
in the
countries
where you
are held
captive.
You will
remember
how your
adultery
with your
idols
has
broken
my heart
and how
you have
turned
away from
me and
have
lusted
after
your
idols.
Then you
will
loathe
yourselves
for all
the evil
you have
done and
for all
your
detestable
practices.
10 Then
you will
know that
I am the
Lord and
that my
threats
against
you will
come true.
11 This
is what
the
Sovereign
Lord says:
Clap your
hands and
stamp your
feet and
say, "Ah,
the
terrible
evil of
the
nations
of Israel!
Ah, the
terrible
evil of
the
nations
of Israel!
Ah, the
terrible
evil of
the
nations
of Israel!
Ah,

לחלם כנגד הרי ישראל ואמר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני מביא עליכם חרב ואבדתי
1 את־במותיכם׃ 2 ונשמו מזבחותיכם ונשברו
חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם׃
3 ונתתי פגרי בני־ישראל לפני גלוליהם
ופזרתי עצמותיכם סביבות מזבחותיכם׃
4 בכל־מושבותיכם הערים יחרבו והבמות
תשמנה׃ 5 למען תשבר ונאשמו מזבחותיכם
ויגלולו וגדעו חמניכם ומחיתי מעשיכם׃
6 בכל־מושבותיכם הערים יחרבו והבמות
תשמנה למען יחרבו ונאשמו מזבחותיכם
ונשברו וגדעו וגדלו גלוליכם ונתצו חמניכם
ומחיתי מעשיכם׃ 7 ונפל חלל בתוככם
וידעתם כי־אני יהוה׃ 8 והשארתי שרידים
בלתי־מתי חרב בגוים בהיותכם בארצות
מזרה׃ 9 ויזכרו פליטיכם אתי בגוים אשר
נשבו־שם אשר שברתי את־לבם הזונה אשר
סרה מעלי ואת־עיניהם הזנות אשר־היו
אחרי גלוליהם ונקטו פניהם אל־הרעות
אשר עשו בכל־תועבותיהם׃ 10 וידעו כי־אני
יהוה לא־חנם דברתי לעשות להם את־הרעה
הזאת׃ 11 כה אמר אדני יהוה הכה כפך
ורקע רגלך ואמר אהה על־כל־תועבות
רעות בית ישראל אשר־בחרב יפלו וברעב
ובדבר ימותו׃ 12 הרחוק בדבר יחרב
והקרוב בחרב יפל והנשאר והנצור ברעב
אכלתי חמתי בם׃ 13 והיה בהיות חלליהם
בתוך גלוליהם סביב למזבחותיהם על כל־גבעה
רמה בכל־הרי ההר ותחת כל־עץ־רענן
ותחת כל־אלה עבות אשר־נתנו־שם ריח
ניחוח לכל גלוליהם׃ 14 ונטיתי ידי עליהם
ונתתי את־הארץ שממה ומדבר מדברתה
מתימן ועד־דבלתה בכל־מושבותיהם
וידעו כי־אני יהוה׃ 15 והיה דבר־יהוה אלי
לאמר׃ 16 ואתה בן־אדם קח־לך עץ אחד
וכתוב עליו ליהודה ולבני־ישראל חברו
ולקח עץ אחר וכתוב עליו ליוסף עץ־אפרים
וכל־בית ישראל חברו׃ 17 וקרב אחדם
אל־אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך׃
18 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר
הלא תגיד לנו מה־אלה לך׃ 19 דבר אליהם
כה אמר אדני יהוה הנני לוקח את־עץ יוסף
אשר בידו לאפרים ולשבטי ישראל חברו
ונתתי אותם עליו את־עץ יהודה ועשיתם
אותם עצים אחדים והיו אחדים בידי׃
20 והיו העצים אשר־תכתב עליהם בידם
לעיניהם׃ 21 ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה הנני לוקח את־בני ישראל מבין הגוים
אשר הלכו־שם וקבצתים מסביב והבאתים
אל־אדמתם׃ 22 ועשיתים לגוי אחד בארץ
בהרי ישראל ומלך אחד יהיה־לכלם למלכים
ולא יהיו עוד שני גוים ולא יחלקו עוד
שתי ממלכות׃ 23 ולא יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל־פשעיהם והושעתי אותם
מכל מושבותיהם אשר חטאו־בם וטהרתים
והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃
24 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה
לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו
אותם׃ 25 וישבו על־האדמה אשר נתתי
לעבדי ליעקב אשר־ישבו־בה אבותיכם
וישבו עליה הם ובניהם ובני בניהם עד־עולם
ועבדי דוד נשיא להם לעולם׃ 26 וכרתי
להם ברית שלום ברית עולם תהיה אותם
והרביתים ונתתי את־מקדשי בתוכם לעולם׃
27 והיה משכני עליהם והיתי להם לאלהים
והם יהיו־לי לעם׃ 28 וידעו הגוים כי אני
יהוה מקדש את־ישראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם׃

39 1 ואתה בן־אדם התנבא על־גוג
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג
נשיא ראש משך ותובל׃ 2 והסבתיך ושתתיך
ועליתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאתיך
על־הרי ישראל׃ 3 והכיתי קשתך מיד שמאלך
וחציך מיד ימינך אפיל׃ 4 על־הרי ישראל
תפול אתה וכל־אגפיך ועמים אשר־אתך
לעיט צפור כל־כנף ולחית השדה נתתיך
לאכלה׃ 5 על־פני השדה תפול כי אני דברתי
נאם אדני יהוה׃ 6 ושלחתי־אש במגוג
ובשוכני האיים לבטח וידעו כי־אני יהוה׃
7 ושם־קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא
אחלל את־שם־קדשי עוד וידעו הגוים כי
אני יהוה קדוש בישראל׃ 8 הנה בא ונהיתה
נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי׃
9 וצאו יושבי ערי ישראל ובערו בנשק
מגן וצנה קשת וחץ אלות וחנית ובערום
שבע שנים׃ 10 ולא־ישאו עצי מן־השדה
ולא יכרתו מן־היערות כי בנשק יבערו
את־מדורתם׃ ובזזו את־בזזיהם ושללו
את־שלליהם נאם אדני יהוה׃ 11 והיה
ביום ההוא אתן לגוג מקום־שם־קבר בישראל
גיא העברים קדמת הים וחסם הוא את־
עוברים ושם קברו את־גוג והמון כל־
המונו וקרא לו גיא המון גוג׃ 12 ומקברו
בית ישראל שבעת חדשים למען טהר את־
הארץ׃ 13 וקברו כל־עם הארץ והיה להם
לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה׃
14 ואנשי תמיד יבדילו עברים בעבר
הארץ מקברים את־הנותרים על־פני הארץ
לטהרה מקץ שבעת הימים יחפשו׃
15 והעברים בעבר בארץ וראה עצם אדם
ובנה אצלו עד־קברו אותו גוג׃
16 וגם־שם־עיר המון לגוג וטהרו את־
הארץ׃ 17 ואתה בן־אדם כה אמר אדני
יהוה אמר לציפור כל־כנף ולכל חית
השדה הקבצו והבאו מסביב אל־זבחי
אשר־אני זובח לכם זבח גדול על־הרי
ישראל ואכלתם בשר׃ 18 בשר גבורים
תאכלו ודם־נשיאי הארץ תשתו אילים
כרים עתודים פרים כלם מרי־בשן׃
19 ואכלתם־חלב לשבעה ושתיתם־דם
לשכרון מזבחי אשר־זבחתי לכם׃
20 ושבעתם על־שלחני מסוס ורכב גבור
וכל־איש־מלחמה נאם אדני יהוה׃
21 ונתתי כבודי בגוים וראו כל־הגוים
את־משפטי אשר עשיתי ואת־ידי אשר
שמתי בם׃ 22 וידעו בית ישראל כי־אני
יהוה אלהיהם מן־היום ההוא והלאה׃
23 והגוים ידעו כי בעונם גלו בית ישראל
על־אשר מעלו־בי ואסתר פני מהם ואתן
אותם ביד־צריהם ויפלו כלם בחרב׃
24 כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם
ואסתר פני מהם׃ 25 לכן כה אמר אדני
יהוה עתה אשיב את־שבות יעקב ורחמתי
כל־בית ישראל וקנאתי לשם קדשי׃
26 ונשו כלמתם וכל־מעלם אשר מעלו־בי
בשבתם לבטח על־אדמתם ואין מחריד׃
27 בשובי אותם מעמים וקבצי אותם
מארצות אויביהם ונקדשתי בהם לעיני
גוים רבים׃ 28 וידעו כי־אני יהוה אלהיהם
אשר הגליתים אל־הגוים ואקבצם על־
אדמתם ולא־אותיר עוד מהם שם׃
29 ולא־אסתיר עוד פני מהם כי שפכתי
את־רוחי את־בית ישראל נאם אדני יהוה׃

40 1 בעשרים וחמש שנה לגלותנו
בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה
שנה אחר אשר הכתה העיר היום עליה
היתה יד־יהוה ויביאני שמה׃ 2 במראות
אלהים הביאני ארצה ישראל ויניחני על־
הר גבה מאד ועליו כמבנה־עיר מנגב׃
3 ויביאני שמה והנה־איש מראהו כמראה
נחשת ופתיל־פשתים בידו וקנה המדה
והוא עמד בשער׃ 4 ויאמר אלי בן־אדם
ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך
לכל אשר־אני מראה אותך כי למען הראותך
הובאת הנה הגד את־כל־אשר־אתה רואה
לבית ישראל׃ 5 והנה חומה מחוץ לבית
סביב סביב ובידו קנה המדה שש אמות
בגדל האמה ורחב אמה׃ 6 ויבא דרך
השער אשר־פניו דרך קדים ויעל במעלותיו
וימד־את־איל השער אמה רחב׃ 7 ואת־
הלשכה אמה ארך ואמה רחב ובין הלשכות
חמש אמות׃ 8 ואת־איל שער מבית לשער
אמה׃ 9 וימד את־איל שער־הבית אמה
אחת׃ 10 ולשכות שער־קדים שלשה מזה
ושלשה מזה מדה אחת׃ ואיל אחד מזה
ואיל אחד מזה׃ 11 ויאמד רחב פתח
השער עשר אמות ורחב־השער שלש־עשרה
אמות׃ 12 וגבול לפני הלשכות אמה אחת
מזה ואמה אחת מזה׃ ולשכות שש אמות
מזה ושש אמות מזה׃ 13 ויאמד השער
מגג לגג רחב חמש־עשרה אמה פתח
מול פתח׃ 14 ויעש אלפים אמה רחב
ועד־אמה׃ 15 ומלפני שער־הכניסה
עד־אפס אולם־השער הפנימי חמשים אמה׃
16 וחלנות אטמות ולאיליהם לפנים
לשערים סביב סביב ולאולם חלונים
סביב׃ ולאיל חלונים׃ 17 ויביאני
אל־החצר החיצונה והנה־לשכות ורצפה
עשויה לחצר סביב׃ שלשים לרצפה׃
18 ואצל הרצפה לרחבת־השערים לעמת
אורך השערים הרצפה התחתונה׃
19 ומדד רחב מלפני השער התחתון
עד־לפני החצר הפנימית מחוץ מאה
אמה׃ 20 ואל־השער אשר־פניו דרך־צפון
לחצר החיצונה מדד אורכו ורחבו׃
21 ולשכותיו שלשה מזה ושלשה מזה
ואילו ואולמו׃ ומדות כמדות השער
הראשון חמשים אמה אורכו ורחב חמש
עשרה אמה׃ 22 וחלנו ואולמו ותמרתיו
כמדות השער אשר־פניו דרך קדים
ובמעלות שבעה יעלו־בו ואולמו לפנם׃
23 ושער־החצר הפנימית נגד־השער
לצפון ולקדים׃ ומדד מאה אמה׃
24 ויבא־דרך־נגב ויבא־דרך־נגב׃
ומדד אילו ואולמו כמדות אלה׃
25 ולו ולאולמו חלנות סביב סביב
כחלנות אלה חמשים אמה ארך וחמש
אמות רחב׃ 26 ומעלות שבע יעלו־בו
ואולמו לפנם׃ ולו תמרות אחת מזה
ואחת מזה׃ 27 ושער לחצר הפנימית
נגד־השער לדרום׃ ומדד מאה אמה
מדרום׃ 28 ויבא־אל־חצר הפנימית
בשער־הדרום׃ ומדד את־שער־הדרום
כמדות אלה׃ 29 ואילו ואולמו ותמרתיו
כמדות אלה׃ ולו ולאולמו חלנות
סביב סביב חמשים אמה ארך וחמש
אמות רחב׃ 30 ואולמות סביב סביב
ארך חמש־עשרה אמה ורחב חמש אמות׃
31 ואולמו לחצר החיצונה׃ ותמרות
לאילו׃ ומעלות שמנה יעלו־בו׃
32 ויביא אותי אל־החצר הפנימית דרך
קדים׃ ומדד את־השער כמדות אלה׃
33 ואילו ואולמו ותמרתיו כמדות אלה
ולו ולאולמו חלנות סביב סביב חמשים
אמה ארך וחמש אמות רחב׃
34 ואולמו לחצר החיצונה׃ ותמרות
לאילו מזה ומזה׃ ומעלות שמנה
יעלו־בו׃ 35 ויביאני אל־שער צפון
ומדד׃ כמדות אלה׃ 36 אילו ואולמו
ותמרתיו ולו חלנות סביב סביב
חמשים אמה ארך וחמש אמות רחב׃
37 ותמרתיו לחצר החיצונה׃ ותמרות
לאילו מזה ומזה׃ ומעלות שמנה
יעלו־בו׃ 38 ולשכה פתחה אצל
התמרות בשערים׃ שם יכבסו את־העולה
׃ 39 ובאולם השער שני שלחנות מזה
ושני שלחנות מזה לזבח עליהם את־
העולה והחטאת והאשם׃ 40 ולצלע
החוצה בבוא־פתח שער־צפון שני
שלחנות מזה ושני שלחנות מזה׃
41 ארבעה שלחנות מזה וארבעה
שלחנות מזה לצלע השער שמנה
שלחנות אשר יזבחו עליהם׃ 42 ולעולה
אבני גזית חלקות ארך אמה ורחב
אמה ומדה אמה אחת׃ וגם־הכלים
אשר יעשו־בם את־העולה ואת־הזבח׃

6 1 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
2 בן־אדם שים פניך אל־הרי ישראל והנבא
אל־אדמת ישראל׃ 3 ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות הנני
אני אני־אנכי והבאתי עליכם חרב ואבדתי
4 את־במותיכם׃ ונשמו מזבחותיכם
ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני
גלוליכם׃ 5 ונתתי פגרי בני־ישראל
לפני גלוליהם ופזרתי עצמותיכם סביב
מזבחותיכם׃ 6 בכל־מושבותיכם הערים
יחרבו והבמות תשמנה למען יחרבו
ונאשמו מזבחותיכם ונשברו וגדעו
וגדלו גלוליכם ונתצו חמניכם
ומחיתי מעשיכם׃ 7 ונפל חלל בתוככם
וידעתם כי־אני יהוה׃ 8 והשארתי שרידים
בלתי־מתי חרב בגוים בהיותכם בארצות
מזרה׃ 9 ויזכרו פליטיכם אתי בגוים
אשר־נשבו־שם אשר שברתי את־לבם
הזונה אשר סרה מעלי ואת־עיניהם
הזנות אשר־היו אחרי גלוליהם ונקטו
פניהם אל־הרעות אשר עשו בכל־
תועבותיהם׃ 10 וידעו כי־אני יהוה
לא־חנם דברתי לעשות להם את־הרעה
הזאת׃ 11 כה אמר אדני יהוה הכה כפך
ורקע רגלך ואמר אהה על־כל־תועבות
רעות בית ישראל אשר־בחרב יפלו וברעב
ובדבר ימותו׃ 12 הרחוק בדבר יחרב
והקרוב בחרב יפל והנשאר והנצור ברעב
אכלתי חמתי בם׃ 13 והיה בהיות
חלליהם בתוך גלוליהם סביב למזבחותיהם
על כל־גבעה רמה בכל־הרי ההר ותחת
כל־עץ־רענן ותחת כל־אלה עבות אשר
נתנו־שם ריח ניחוח לכל גלוליהם׃
14 ונטיתי ידי עליהם ונתתי את־הארץ
שממה ומדבר מדברתה מתימן ועד־דבלתה
בכל־מושבותיהם׃ וידעו כי־אני יהוה׃
15 והיה דבר־יהוה אלי לאמר׃
16 ואתה בן־אדם קח־לך עץ אחד
וכתוב עליו ליהודה ולבני־ישראל חברו
ולקח עץ אחר וכתוב עליו ליוסף עץ־אפרים
וכל־בית ישראל חברו׃ 17 וקרב אחדם
אל־אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך׃
18 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר
הלא תגיד לנו מה־אלה לך׃ 19 דבר אליהם
כה אמר אדני יהוה הנני לוקח את־עץ יוסף
אשר בידו לאפרים ולשבטי ישראל חברו
ונתתי אותם עליו את־עץ יהודה ועשיתם
אותם עצים אחדים והיו אחדים בידי׃
20 והיו העצים אשר־תכתב עליהם בידם
לעיניהם׃ 21 ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה הנני לוקח את־בני ישראל מבין הגוים
אשר הלכו־שם וקבצתים מסביב והבאתים
אל־אדמתם׃ 22 ועשיתים לגוי אחד בארץ
בהרי ישראל ומלך אחד יהיה־לכלם למלכים
ולא יהיו עוד שני גוים ולא יחלקו עוד
שתי ממלכות׃ 23 ולא יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל־פשעיהם והושעתי אותם
מכל מושבותיהם אשר חטאו־בם וטהרתים
והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃
24 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה
לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו
אותם׃ 25 וישבו על־האדמה אשר נתתי
לעבדי ליעקב אשר־ישבו־בה אבותיכם
וישבו עליה הם ובניהם ובני בניהם עד־עולם
ועבדי דוד נשיא להם לעולם׃ 26 וכרתי
להם ברית שלום ברית עולם תהיה אותם
והרביתים ונתתי את־מקדשי בתוכם לעולם׃
27 והיה משכני עליהם והיתי להם לאלהים
והם יהיו־לי לעם׃ 28 וידעו הגוים כי
אני יהוה מקדש את־ישראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם׃

39 1 ואתה בן־אדם התנבא על־גוג
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג
נשיא ראש משך ותובל׃ 2 והסבתיך ושתתיך
ועליתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאתיך
על־הרי ישראל׃ 3 והכיתי קשתך מיד שמאלך
וחציך מיד ימינך אפיל׃ 4 על־הרי ישראל
תפול אתה וכל־אגפיך ועמים אשר־אתך
לעיט צפור כל־כנף ולחית השדה נתתיך
לאכלה׃ 5 על־פני השדה תפול כי אני דברתי
נאם אדני יהוה׃ 6 ושלחתי־אש במגוג
ובשוכני האיים לבטח וידעו כי־אני יהוה׃
7 ושם־קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא
אחלל את־שם־קדשי עוד וידעו הגוים כי
אני יהוה קדוש בישראל׃ 8 הנה בא ונהיתה
נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי׃
9 וצאו יושבי ערי ישראל ובערו בנשק
מגן וצנה קשת וחץ אלות וחנית ובערום
שבע שנים׃ 10 ולא־ישאו עצי מן־השדה
ולא יכרתו מן־היערות כי בנשק יבערו
את־מדורתם׃ ובזזו את־בזזיהם ושללו
את־שלליהם נאם אדני יהוה׃ 11 והיה
ביום ההוא אתן לגוג מקום־שם־קבר בישראל
גיא העברים קדמת הים וחסם הוא את־
עוברים ושם קברו את־גוג והמון כל־
המונו וקרא לו גיא המון גוג׃ 12 ומקברו
בית ישראל שבעת חדשים למען טהר את־
הארץ׃ 13 וקברו כל־עם הארץ והיה להם
לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה׃
14 ואנשי תמיד יבדילו עברים בעבר
הארץ מקברים את־הנותרים על־פני הארץ
לטהרה מקץ שבעת הימים יחפשו׃
15 והעברים בעבר בארץ וראה עצם אדם
ובנה אצלו עד־קברו אותו גוג׃
16 וגם־שם־עיר המון לגוג וטהרו את־
הארץ׃ 17 ואתה בן־אדם כה אמר אדני
יהוה אמר לציפור כל־כנף ולכל חית
השדה הקבצו והבאו מסביב אל־זבחי
אשר־אני זובח לכם זבח גדול על־הרי
ישראל ואכלתם בשר׃ 18 בשר גבורים
תאכלו ודם־נשיאי הארץ תשתו אילים
כרים עתודים פרים כלם מרי־בשן׃
19 ואכלתם־חלב לשבעה ושתיתם־דם
לשכרון מזבחי אשר־זבחתי לכם׃
20 ושבעתם על־שלחני מסוס ורכב גבור
וכל־איש־מלחמה נאם אדני יהוה׃
21 ונתתי כבודי בגוים וראו כל־הגוים
את־משפטי אשר עשיתי ואת־ידי אשר
שמתי בם׃ 22 וידעו בית ישראל כי־אני
יהוה אלהיהם מן־היום ההוא והלאה׃
23 והגוים ידעו כי בעונם גלו בית ישראל
על־אשר מעלו־בי ואסתר פני מהם ואתן
אותם ביד־צריהם ויפלו כלם בחרב׃
24 כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם
ואסתר פני מהם׃ 25 לכן כה אמר אדני
יהוה עתה אשיב את־שבות יעקב ורחמתי
כל־בית ישראל וקנאתי לשם קדשי׃
26 ונשו כלמתם וכל־מעלם אשר מעלו־בי
בשבתם לבטח על־אדמתם ואין מחריד׃
27 בשובי אותם מעמים וקבצי אותם
מארצות אויביהם ונקדשתי בהם לעיני
גוים רבים׃ 28 וידעו כי־אני יהוה
אלהיהם אשר הגליתים אל־הגוים ואקבצם
על־אדמתם ולא־אותיר עוד מהם שם׃
29 ולא־אסתיר עוד פני מהם כי שפכתי
את־רוחי את־בית ישראל נאם אדני יהוה׃

40 1 בעשרים וחמש שנה לגלותנו
בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה
שנה אחר אשר הכתה העיר היום עליה
היתה יד־יהוה ויביאני שמה׃ 2 במראות
אלהים הביאני ארצה ישראל ויניחני על־
הר גבה מאד ועליו כמבנה־עיר מנגב׃
3 ויביאני שמה והנה־איש מראהו כמראה
נחשת ופתיל־פשתים בידו וקנה המדה
והוא עמד בשער׃ 4 ויאמר אלי בן־אדם
ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך
לכל אשר־אני מראה אותך כי למען הראותך
הובאת הנה הגד את־כל־אשר־אתה רואה
לבית ישראל׃ 5 והנה חומה מחוץ לבית
סביב סביב ובידו קנה המדה שש אמות
בגדל האמה ורחב אמה׃ 6 ויבא דרך
השער אשר־פניו דרך קדים ויעל במעלותיו
וימד־את־איל השער אמה רחב׃ 7 ואת־
הלשכה אמה ארך ואמה רחב ובין הלשכות
חמש אמות׃ 8 ואת־איל שער מבית לשער
אמה׃ 9 וימד את־איל שער־הבית אמה
אחת׃ 10 ולשכות שער־קדים שלשה מזה
ושלשה מזה מדה אחת׃ ואיל אחד מזה
ואיל אחד מזה׃ 11 ויאמד רחב פתח
השער עשר אמות ורחב־השער שלש־עשרה
אמות׃ 12 וגבול לפני הלשכות אמה אחת
מזה ואמה אחת מזה׃ ולשכות שש אמות
מזה ושש אמות מזה׃ 13 ויאמד השער
מגג לגג רחב חמש־עשרה אמה פתח
מול פתח׃ 14 ויעש אלפים אמה רחב
ועד־אמה׃ 15 ומלפני שער־הכניסה
עד־אפס אולם־השער הפנימי חמשים אמה׃
16 וחלנות אטמות ולאיליהם לפנים
לשערים סביב סביב ולאולם חלונים
סביב׃ ולאיל חלונים׃ 17 ויביאני
אל־החצר החיצונה והנה־לשכות ורצפה
עשויה לחצר סביב׃ שלשים לרצפה׃
18 ואצל הרצפה לרחבת־השערים לעמת
אורך השערים הרצפה התחתונה׃
19 ומדד רחב מלפני השער התחתון
עד־לפני החצר הפנימית מחוץ מאה
אמה׃ 20 ואל־השער אשר־פניו דרך־צפון
לחצר החיצונה מדד אורכו ורחבו׃
21 ולשכותיו שלשה מזה ושלשה מזה
ואילו ואולמו׃ ומדות כמדות השער
הראשון חמשים אמה אורכו ורחב חמש
עשרה אמה׃ 22 וחלנו ואולמו ותמרתיו
כמדות השער אשר־פניו דרך קדים
ובמעלות שבעה יעלו־בו ואולמו לפנם׃
23 ושער־החצר הפנימית נגד־השער
לצפון ולקדים׃ ומדד מאה אמה׃
24 ויבא־דרך־נגב ויבא־דרך־נגב׃
ומדד אילו ואולמו כמדות אלה׃
25 ולו ולאולמו חלנות סביב סביב
כחלנות אלה חמשים אמה ארך וחמש
אמות רחב׃ 26 ומעלות שבע יעלו־בו
ואולמו לפנם׃ ולו תמרות אחת מזה
ואחת מזה׃ 27 ושער לחצר הפנימית
נגד־השער לדרום׃ ומדד מאה אמה
מדרום׃ 28 ויבא־אל־חצר הפנימית
בשער־הדרום׃ ומדד את־שער־הדרום
כמדות אלה׃ 29 ואילו ואולמו ותמרתיו
כמדות אלה׃ ולו ולאולמו חלנות
סביב סביב חמשים אמה ארך וחמש
אמות רחב׃ 30 ואולמות סביב סביב
ארך חמש־עשרה אמה ורחב חמש אמות׃
31 ואולמו לחצר החיצונה׃ ותמרות
לאילו׃ ומעלות שמנה יעלו־בו׃
32 ויביא אותי אל־החצר הפנימית דרך
קדים׃ ומדד את־השער כמדות אלה׃
33 ואילו ואולמו ותמרתיו כמדות אלה
ולו ולאולמו חלנות סביב סביב חמשים
אמה ארך וחמש אמות רחב׃
34 ואולמו לחצר החיצונה׃ ותמרות
לאילו מזה ומזה׃ ומעלות שמנה
יעלו־בו׃ 35 ויביאני אל־שער צפון
ומדד׃ כמדות אלה׃ 36 אילו ואולמו
ותמרתיו ולו חלנות סביב סביב
חמשים אמה ארך וחמש אמות רחב׃
37 ותמרתיו לחצר החיצונה׃ ותמרות
לאילו מזה ומזה׃ ומעלות שמנה
יעלו־בו׃ 38 ולשכה פתחה אצל
התמרות בשערים׃ שם יכבסו את־העולה
׃ 39 ובאולם השער שני שלחנות מזה
ושני שלחנות מזה לזבח עליהם את־
העולה והחטאת והאשם׃ 40 ולצלע
החוצה בבוא־פתח שער־צפון שני
שלחנות מזה ושני שלחנות מזה׃
41 ארבעה שלחנות מזה וארבעה
שלחנות מזה לצלע השער שמנה
שלחנות אשר יזבחו עליהם׃ 42 ולעולה
אבני גזית חלקות ארך אמה ורחב
אמה ומדה אמה אחת׃ וגם־הכלים
אשר יעשו־בם את־העולה ואת־הזבח׃

12 ויהי בעבר
לבשחר ויבא אל
אביו ויאמר אליו
אבי ויאמר הנני
13 ויאמר אליו
אי־זה הוא הצד
צידה ואיפה הוא
14 ויגש
יעקב אל־יצחק
אביו ויגשהו
אבי אם־אתה
בני עשו זה־אתי
15 ויגש
יעקב ויתן
ליצחק אביו
ותאכל אם־
לבלתי אם־
16 ואת עורות
גדיי העזים
הלבשה על־
ידיו ועל־חלקת
צוארו ערם
17 ותתן
את־הלחם
הטוב אשר
עשתה ביד
יעקב בנה
18 ויבא
אל־אביו
ויאמר אבי
ויאמר הנני
מי־אתה בני
19 ויאמר
יעקב אל־אביו
אני עשו בכרך
עשיתי כאשר
דברת אלי
20 ויאמר
יצחק אל־בנו
מה זה מהרת
למצא בני
ויאמר כי
הקרה יי
אלהיך לפני
21 ויאמר
יצחק אל־יעקב
גשה־נא ואמשך
בני האתה זה
בני עשו
אם־לא
22 ויגש
יעקב אל־יצחק
אביו ויגשהו
ויאמר הקול
קול יעקב
והידים ידי
עשו
23 ולא
הכירו כי היו
ידיו כידי עשו
אחיו שערות
ויברכהו
24 ויאמר
אתה זה בני עשו
ויאמר אני
25 ויאמר
הגישה־לי
ואכלה מצד
בני למען
תברכך נפשי
ויגש־לו
ויאכל
ויביא־לו יין
וישת
26 ויאמר
אליו יצחק
אביו גשה־נא
ושקה־לי
מעט מיין
בני הנה
ריח בני
כריח שדה
אשר ברכו
יי
27 ויגש
ויתן־לו
ויאכל
ויבא־לו
וישק
ויריח
את־ריח
בגדיו
ויברכהו
ויאמר
ראה
ריח בני
כריח שדה
אשר ברכו
יי
28 ויתן
לך האלהים
מטל השמים
ומשמני
הארץ
ורב
דגן
ותירש
29 יעבדוך
עמים
וישתחו
לך לאמים
הוה גבר
לאחיך
וישתחוו
לך בני
אמך
ארריך
ארור
וברכיך
ברוך
30 ויהי
כאשר כלה
יצחק
לברך
את־יעקב
ויהי אך
יצא יצא
יעקב
מלפני
יצחק
אביו
ועשו
אחיו
בא
מצידו
31 גם
הוא עשה
מטעמים
ויביא
לאביו
ויאמר
לאביו
יקום
אבי
ויאכל
מצידו
בעבור
תברכני
נפשך
32 ויאמר
לו יצחק
אביו מי
אתה
ויאמר
אני בנך
בכרך
עשו
33 ויחרד
יצחק
חרדה
גדולה
עד־מאד
ויאמר
מי אפוא
הוא
הצד
צד־ציד
ויבא
לי
ואכל
מכל
בטרם
תבוא
ואברכהו
גם
ברוך
יהיה
34 כשמע
עשו
את־דברי
אביו
ויצעק
צעקה
גדולה
ומרה
עד־מאד
ויאמר
לאביו
ברכני
גם־אני
אבי
35 ויאמר
בא אחיך
במרמה
ויקח
ברכתך
36 ויאמר
הכי קרא
שמו יעקב
ויעקבני
זה פעמים
אתי בכרתי
ולקח
ברכתי
והנה עתה
לקח
ברכתי
ויאמר
הלא
שמרת
לי ברכה
37 ויען
יצחק
ויאמר
לעשו
הן גבירך
שמתיו
לך ואת־כל
אחיו נתתי
לו לעבדים
ודגן
ותירש
סמכתיו
ולך
אם־כן
מה־אעשה
בני
38 ויאמר
עשו
אל־אביו
הברכה
אחת
היא־לך
אבי
ברכני
גם־אני
אבי
ויישא
עשו
קולו
ויבך
39 ויען
יצחק
אביו
ויאמר
אליו
הנה
משמני
הארץ
תהיה
ומטל
השמים
מעל
40 ועל־חרבך
תחיה
ואת־אחיך
תעבד
והיה
כאשר
תריד
ופרקת
עלו
מעל
צוארך

8

41 ויעקב
שנא את־עשו
על הברכה
אשר ברכו
אביו ויאמר
עשו בלבבו
הקרבו
ימי אבל
אבי
ואהרגה
את־יעקב
אחי
42 ותגד
לעשו בכרה
את־דברי
יעקב בנה
הגדולה
ותשלח
ותקרא
ליעקב
בנה הצעיר
ותאמר
אליו הנה
עשו אחיך
מתנחם לך
להרגך
43 ועתה
בני שמע
בקולי
וקום
ברח־לך
אל־לבן
אחי חרנה
44 וישבת
עמו
ימים
אחדים
עד אשר
תשוב
חמת אחיך
45 עד־
שוב אפ
אחיך
ושכח
את־אשר
עשיתה
לו ושלחתי
ולקחתיך
משם
הגם
אשכל
גם־שניכם
יום אחד
46 ותאמר
רבקה
אל־יצחק
קצתי
בחיי
מפני
בנות
חת
אם־לקח
יעקב
אשה
מבנות
חת
כאלה
מבנות
הארץ
למה־זה
לי חיים
47 ויקרא
יצחק
אל־יעקב
ויברכהו
ויצו־אתו
ויאמר
לו לא
תקח־אשה
מבנות
כנען
48 קום
לך פדנה
ארם
בית
בתואל
אבי
אמך
49 וקח־
לך משם
אשה
מבנות
לבן
אחי
אמך
50 ואל־
שדי
יברך
אתך
ופרה
והרבך
והיית
לקהל
עמים
51 ויתן
לך את
ברכת
אברהם
לך ולזרעך
אתך
לרשתך
את־ארץ
מגריך
אשר
נתן
אלהים
לאברהם
52 ויעקב
שמע
אל־אביו
ואל־אמו
ויילך
פדנה
ארם
53 ויעש
יעקב
כאשר
אמרו
אליו
אביו
ואל־אמו
ויאמר
יעקב
אל־אביו
אמו
54 ותאמר
רבקה
אל־יצחק
אביו
קצתי
בחיי
מפני
בנות
חת
אם־לקח
יעקב
אשה
מבנות
חת
כאלה
מבנות
הארץ
למה־זה
לי חיים
55 ויאמר
יצחק
אל־רבקה
אמו
הנה
אנכי
מריח
אתו
ויעקב
שמע
אל־אביו
ואל־אמו
ויילך
פדנה
ארם
56 ועשו
ראה
כי־רעות
בנות
כנען
מאסות
בעיני
אביו
ויעקב
הלך
פדנה
ארם
57 ויעקב
שמע
אל־אביו
ואל־אמו
ויאמר
אל־פדנה
ארם
לקח־לו
משם
אשה
מבנות
לבן
אחי
אמך
58 ויברך
אתו
אל־שדי
ויפרו
וירבו
ויהי
לקהל
עמים
59 ועשו
ראה
כי־רעות
בנות
כנען
מאסות
בעיני
אביו
ויעקב
הלך
אל־פדנה
ארם
60 ויעקב
שמע
אל־אביו
ואל־אמו
ויאמר
אל־פדנה
ארם
ויעקב
הלך
אל־לבן
בן־בתואל
הארמי
אחי
רבקה
אם־יעקב
ועשו
אחיו

7 ہم نے ایک آدمی بھیجا جس کا نام یوحنا تھا۔
8 وہ گواہی دینے آیا تاکہ گواہی دے
اور نور کی گواہی دے تاکہ سب
اس کے وسیلے سے ایمان لائیں۔
9 وہ خود نور نہیں تھا
بلکہ نور کی گواہی دینے آیا تھا۔
10 وہ دنیا میں تھا
اور دنیا اس کے وسیلے سے وجود میں آئی
اور دنیا نے اسے نہیں پہچانا۔
11 وہ اپنے گھر میں آیا
اور اپنے لوگوں نے اسے قبول نہیں کیا۔
12 لیکن جتنے اسے قبول کرتے تھے
اور اس پر ایمان لاتے تھے
انہیں اس نے خدا کے فرزند بننے کا
اختیار بخشا۔
13 یہ نہ تو خون سے
نہ جسم کی خواہش سے
نہ انسان کی مرضی سے
بلکہ خدا سے پیدا ہوئے ہیں۔
14 کلام مجسم ہوا
اور ہمارے درمیان خیمہ زن ہوا
اور ہم نے اس کا جلال دیکھا
باپ کے اکلوتے کا جلال
جو فضل اور سچائی سے معمور تھا۔
15 یوحنا نے اس کی گواہی دی
اور پکار کر کہا
یہ وہی ہے جس کا میں نے کہا تھا
کہ میرے بعد آنے والا
مجھ سے بڑھ کر ہے
کیونکہ وہ مجھ سے پہلے تھا۔
16 اور ہم سب نے اس کی معمور فضل سے
یکے بعد دیگرے برکت پائی ہے۔
17 کیونکہ شریعت تو موسیٰ کے وسیلے سے دی گئی
لیکن فضل اور سچائی
یسوع مسیح کے وسیلے سے پہنچی ہیں۔
18 خدا کو کبھی کسی نے نہیں دیکھا
اکلوتا بیٹا جو باپ کی گود میں ہے
اسی نے اسے ظاہر کیا ہے۔
19 یوحنا کی گواہی یہ ہے
جب یہودیوں نے یروشلیم سے
کاہنوں اور لاویوں کو بھیجا
کہ اس سے پوچھیں
کہ تو کون ہے۔
20 اس نے اقرار کیا
اور انکار نہیں کیا
بلکہ اقرار کیا
کہ میں مسیح نہیں ہوں۔
21 انہوں نے اس سے پوچھا
پھر کیا تو ایلیاہ ہے؟
اس نے کہا
نہیں۔
کیا تو وہ نبی ہے؟
اس نے جواب دیا
نہیں۔
22 تب انہوں نے اس سے کہا
تو کون ہے تاکہ ہم اپنے بھیجنے والوں کو
جواب دے سکیں۔
تو اپنے بارے میں کیا کہتا ہے؟
23 اس نے کہا
میں تو بیابان میں پکارنے والے کی آواز ہوں
کہ خداوند کی راہ سیدھی کرو
جیسا کہ یسعیاہ نبی نے کہا تھا۔
24 بھیجے ہوئے فریسی تھے
25 انہوں نے اس سے پوچھا
پھر اگر تو نہ مسیح ہے
نہ ایلیاہ
نہ وہ نبی
تو بپتسمہ کیوں دیتا ہے؟
26 یوحنا نے جواب دیا
میں تو پانی سے بپتسمہ دیتا ہوں
لیکن تمہارے درمیان ایک شخص کھڑا ہے
جسے تم نہیں پہچانتے
27 وہی میرے بعد آنے والا ہے
جس کی جوتی کا تسمہ کھولنے کے لائق
میں نہیں ہوں۔
28 یہ باتیں یردن کے پار
بیت عنیاہ میں ہوئیں
جہاں یوحنا بپتسمہ دیتا تھا۔
29 دوسرے دن یوحنا نے یسوع کو
اپنی طرف آتے دیکھا
اور کہا
دیکھو خدا کا برہ
جو دنیا کے گناہ اٹھاتا ہے۔
30 یہ وہی ہے
جس کے بارے میں میں نے کہا تھا
کہ میرے بعد ایک آدمی آتا ہے
جو مجھ سے بڑھ کر ہے
کیونکہ وہ مجھ سے پہلے تھا۔
31 میں بھی اسے نہیں پہچانتا تھا
لیکن اس لئے کہ اسرائیل پر ظاہر ہو
میں پانی سے بپتسمہ دیتا آیا ہوں۔
32 یوحنا نے گواہی دی
کہ میں نے روح کو
کبوتر کی مانند آسمان سے اترتے دیکھا
اور وہ اس پر ٹھہر گئی۔
33 میں تو اسے نہیں پہچانتا تھا
لیکن جس نے مجھے پانی سے بپتسمہ دینے کو بھیجا
اس نے مجھ سے کہا
جس پر تو روح کو اترتے اور ٹھہرتے دیکھے
وہی روح القدس سے بپتسمہ دینے والا ہے۔
34 میں نے دیکھا
اور گواہی دی
کہ یہ خدا کا برگزیدہ ہے۔
35 دوسرے دن پھر یوحنا
اپنے دو شاگردوں کے ساتھ کھڑا تھا
36 اور یسوع کو
جو وہاں سے گزر رہا تھا
دیکھ کر کہا
دیکھو خدا کا برہ۔
37 وہ دونوں شاگرد
یوحنا کی یہ بات سن کر
یسوع کے پیچھے ہو لئے۔
38 یسوع نے مڑ کر
انہیں پیچھے آتے دیکھا
اور پوچھا
تم کیا ڈھونڈتے ہو؟
انہوں نے کہا
ربی (یعنی اے استاد)
تو کہاں رہتا ہے؟
39 اس نے کہا
آؤ اور دیکھ لو۔
پس وہ گئے
اور دیکھا
کہ وہ کہاں رہتا ہے
اور اس دن
اس کے ساتھ رہے۔
40 یوحنا کے بھائی
شمعون پطرس کے
دو شاگردوں میں سے
ایک یہ تھا۔

9

41 اس نے پہلے
اپنے بھائی شمعون کو پایا
اور کہا
ہم نے مسیح
(یعنی مسیح یا کرسی نشین)
کو پایا ہے۔
42 وہ اسے یسوع کے پاس لایا
یسوع نے اس پر نظر کر کے
کہا
تو یوحنا کا بیٹا شمعون ہے
تو کیفا کہلائے گا
(یعنی پطرس)۔
43 اگلے دن
یسوع گلیل کو روانہ ہونے کو تھا
اس نے فلپس کو پایا
اور کہا
میرے پیچھے چل۔
44 فلپس بیت صیدا کا
یعنی اندریاس اور پطرس کے شہر کا
باشندہ تھا۔
45 فلپس نے نتنایل کو پایا
اور کہا
جس کا ذکر موسیٰ کی شریعت میں
اور نبیوں کی کتابوں میں ہے
ہم نے اسے پایا ہے
یعنی یوسف کے بیٹے یسوع ناصری کو۔
46 نتنایل نے اس سے کہا
کیا ناصرت سے کوئی اچھا
ہو سکتا ہے؟
فلپس نے کہا
آ اور دیکھ لے۔
47 یسوع نے نتنایل کو
اپنے پاس آتے دیکھا
اور کہا
دیکھو یہ سچا اسرائیلی ہے
جس میں کوئی فریب نہیں۔
48 نتنایل نے اس سے کہا
تو مجھے کیسے جانتا ہے؟
یسوع نے جواب دیا
فلپس کے تجھے بلانے سے پہلے
میں نے تجھے انجیر کے درخت تلے دیکھا تھا۔
49 نتنایل نے اس سے کہا
اے استاد
تو خدا کا بیٹا ہے
تو اسرائیل کا بادشاہ ہے۔
50 یسوع نے جواب دیا
کیا تو اس لئے ایمان لایا
کہ میں نے تجھے انجیر کے درخت تلے دیکھا تھا
تو تو بڑے بڑے کام دیکھے گا۔
51 پھر اس نے کہا
سچ سچ میں تم سے کہتا ہوں
کہ تم آسمان کو کھلا
اور خدا کے فرشتوں کو
ابن آدم پر چڑھتے اور اترتے دیکھو گے۔

הנביאים עד אדוני אם אתה אומר אני אל תקרא לי אבי ואתה מנעורי הוא רעי 5 ויאמר אליו מה הפצעים האלה בין עיניך ויאמר אשר הוכיחו בבית אהבי 6 ויאמר אליו אם כן אל תקרא לי אבי ואתה מנעורי הוא רעי 7 הן אל לא אדע כי נבל הוא ואולת לא תבין עם כי אם אדע כי אין אמונה בו ולא שמר את מצות אדוניו 8 ואם אמר אמרתי אל נא אדני אתה כי אתה אמרת אמרות אמת 9 הלא לא אדע אדע אדע

ويكلم موسى وهرون قائلين لهما
2 كلما بنى اسرائيل قائلين هذه
الحيوان التي تاكلونها من كل
البهائم التي على الارض 3 كل
ذي ظلف مشقوق اظلاف مشقوقة
مجترة من البهائم فهذا تاكلونه
4 لكن هذه لا تاكلونه من المجترة
ومن المشقوقي الظلف الجمل
لانه مجتر لكن ظلفه لا يشق
هو نجس لكم 5 والوبر لانه
مجتر لكن ظلفه لا يشق هو
نجس لكم والارنب لانه مجتر
لكن ظلفه لا يشق هو نجس
لكم والخنزير لانه يشق
ظلفا لكن لا يجتر هو نجس
لكم من لحمها لا تاكلوا
وجثثها لا تمسوا هي نجسة
لكم 8 هذه تاكلونه من كل
ما في الماء كل ما له زعانف
وقشور في الماء في البحار
وفي الانهار فهذا تاكلونه
9 وكل ما ليس له زعانف
وقشور في البحار وفي الانهار
من كل دبيب المياه ومن كل
نفس حية التي في المياه
فهي رجس لكم 10 وتكون
رجسا لكم لا تاكلوا من لحمها
وجثثها تحسبونها رجسا
11 وتكون رجسا لكم كل ما
ليس له زعانف وقشور في
المياه فهو رجس لكم
12 وكل ما ليس له زعانف
وقشور في المياه فهو رجس
لكم 13 وهذه تعتبرونها
رجسا من الطير لا تاكل
لانها رجس هي النسر
والرخم والعقاب 14 والحدأة
والرايه بحسب جنسها
15 كل غراب بحسب جنسه
16 والنعامة والبومة
والشاهين بحسب جنسه
17 والبوم والغطاس
والكركي 18 والبجع
والهدهد والخطاف بحسب
جنسها والهدهد والخفاش
19 والزحافات التي تطير
هي نجسة لكم لا تاكلوا
20 كل ما يدب على اربع
فهو نجس لكم 21 غير
هذا كل ما يدب على اربع
له جناحان وارجل من فوق
رجليه ليثب بها على الارض
22 هذه منها تاكلونه
الجراد بحسب جنسه والسلعام
بحسب جنسه والحرجوط
بحسب جنسه والحرمجا
بحسب جنسه 23 وكل دبيب
الطير له اربع ارجل هو
نجس لكم 24 وبسببها
تتنجسون كل من يمس جثثها
يكون نجسا الى المساء
25 وكل من يحمل جثثها
يغسل ثيابه ويكون نجسا
الى المساء 26 كل
الحيوان الذي له ظلف
ولكن ليس مشقوقا
ولا يجتر هو نجس لكم
كل من يمسه يكون نجسا
27 وكل ما يمشي على
اكفه من جميع
الحيوان الذي يمشي على
اربع هو نجس لكم كل من
يمس جثثها يكون نجسا
الى المساء 28 ومن يرفع
جثثها يغسل ثيابه ويكون
نجسا الى المساء هذه
لكم نجسة من الدبيب
الذي يدب على الارض
29 الجرذ والفار
والضب بحسب جنسه
والوزغة والسام
والحرباء والوطواط
30 هذه نجسة لكم من
الدبيب الذي يدب
31 من يمسها
نجسا الى المساء
32 وكل ما يقع
عليه منها يكون نجسا
من كل اناء خشب
او ثوب او جلد او
كيس كل اناء
يستعمل لعمل
يوضع في الماء
يكون نجسا الى
المساء وبعد
يكون طاهرا
33 وكل خزف
يقع في داخله
من جثثها
يكون نجسا
وكسره
34 من كل
طعام يؤكل
الذي عليه
ماء يكون
نجسا ومن كل
شراب يشرب
في كل اناء
يكون نجسا
35 وكل ما
يقع عليه
من جثثها
يكون نجسا
التنور والكوانين
تكسر هي نجسة
لكم 36 ولكن
عين او جب
مجتمع الماء
يكون طاهرا
ولكن الذي
يمس جثثها
يكون نجسا
37 وان وقع
من جثثها
على بذر
زرع يزرع
طاهر هو
38 ولكن
ان جعل
ماء على
البذر
ووقع من
جثثها
عليه
فهو نجس
لكم 39 وان
مات من
البهائم
التي هي
لكم طعاما
يموت
فالذي
يمس جثته
يكون نجسا
الى المساء
40 والذي
ياكل من
جثته
يغسل
ثيابه
ويكون
نجسا الى
المساء
والذي
يحمل
جثته
يغسل
ثيابه
ويكون
نجسا الى
المساء
41 وكل
دبيب
يدب على
الارض
رجس هو
لا يؤكل
42 كل
ما يدب
على
البطن
وكل ما
يمشي
على اربع
او كل
ما له
كثير
ارجل
من كل
الدبيب
الذي
يدب
على
الارض
فهذا
لا
تاكلوه
لانه
رجس
هو
43 لا
تجعلوا
انفسكم
رجسا
بكل
دبيب
يدب
ولا
تتنجسوا
بها
فتتنجسوا
بها
44 لانني
انا الرب
الهكم
فتتقدسون
وتكونون
قديسين
لانني
قدوس
ولا
تنجسوا
انفسكم
بكل
دبيب
يدب
على
الارض
45 لانني
انا الرب
الذي
اصعدكم
من ارض
مصر
لاكون
لكم
الها
فتكونون
قديسين
لانني
قدوس
46 هذه
شريعة
البهائم
والطير
وكل
ذوات
النفس
الحية
التي
تدب
في
المياه
وكل
نفس
تدب
على
الارض
47 لكي
تميزوا
بين
النجس
والطاهر
وبين
الحيوان
الذي
يؤكل
والحيوان
الذي
لا
يؤكل

11

وكلم الرب
موسى وهرون
قائلين لهما
كلما بنى
اسرائيل
قولوا هذه
هي الحيوان
الذي
تاكلونه
من كل
البهائم
التي على
الارض
3 كل
ذي ظلف
مشقوق
اظلاف
مشقوقة
مجترة
من البهائم
فهذا
تاكلونه
4 لكن
هذه لا
تاكلونه
من المجترة
ومن
المشقوقي
الظلف
الجمل
لانه
مجتر
لكن
ظلفه
لا يشق
هو نجس
لكم
5 والوبر
لانه
مجتر
لكن
ظلفه
لا يشق
هو نجس
لكم
والارنب
لانه
مجتر
لكن
ظلفه
لا يشق
هو نجس
لكم
6 والخنزير
لانه
يشق
ظلفا
لكن
لا يجتر
هو نجس
لكم
من لحمها
لا تاكلوا
وجثثها
لا تمسوا
هي نجسة
لكم
8 هذه
تاكلونه
من كل
ما في
الماء
كل ما
له
زعانف
وقشور
في الماء
في البحار
وفي
الانهار
فهذا
تاكلونه
9 وكل
ما ليس
له
زعانف
وقشور
في البحار
وفي
الانهار
من كل
دبيب
المياه
ومن كل
نفس
حية
التي في
المياه
فهي
رجس
لكم
10 وتكون
رجسا
لكم
لا تاكلوا
من لحمها
وجثثها
تحسبونها
رجسا
11 وتكون
رجسا
لكم كل
ما ليس
له
زعانف
وقشور
في الماء
فهو
رجس
لكم
12 وكل
ما ليس
له
زعانف
وقشور
في المياه
فهو
رجس
لكم
13 وهذه
تعتبرونها
رجسا
من الطير
لا تاكل
لانها
رجس
هي النسر
والرخم
والعقاب
14 والحدأة
والرايه
بحسب
جنسها
15 كل
غراب
بحسب
جنسه
16 والنعامة
والبومة
والشاهين
بحسب
جنسه
17 والبوم
والغطاس
والكركي
18 والبجع
والهدهد
والخطاف
بحسب
جنسها
والهدهد
والخفاش
19 والزحافات
التي تطير
هي نجسة
لكم
لا تاكلوا
20 كل
ما يدب
على اربع
فهو
نجس
لكم
21 غير
هذا
كل ما
يدب
على اربع
له
جناحان
وارجل
من فوق
رجليه
ليثب
بها
على
الارض
22 هذه
منها
تاكلونه
الجراد
بحسب
جنسه
والسلعام
بحسب
جنسه
والحرجوط
بحسب
جنسه
والحرمجا
بحسب
جنسه
23 وكل
دبيب
الطير
له
اربع
ارجل
هو
نجس
لكم
24 وبسببها
تتنجسون
كل من
يمس
جثثها
يكون
نجسا
الى
المساء
25 وكل
من يحمل
جثثها
يغسل
ثيابه
ويكون
نجسا
الى
المساء
26 كل
الحيوان
الذي له
ظلف
ولكن
ليس
مشقوقا
ولا
يجتر
هو نجس
لكم
كل من
يمسه
يكون
نجسا
27 وكل
ما يمشي
على
اكفه
من جميع
الحيوان
الذي
يمشي
على
اربع
هو نجس
لكم
كل من
يمس
جثثها
يكون
نجسا
الى
المساء
28 ومن
يرفع
جثثها
يغسل
ثيابه
ويكون
نجسا
الى
المساء
هذه
لكم
نجسة
من
الدبيب
الذي
يدب
على
الارض
29 جرذ
الماء
والفار
والضب
بحسب
جنسه
والوزغة
والسام
والحرباء
والوطواط
30 هذه
نجسة
لكم
من
الدبيب
الذي
يدب
31 من
يمسها
نجسا
الى
المساء
32 وكل
ما يقع
عليه
منها
يكون
نجسا
من كل
اناء
خشب
او ثوب
او جلد
او كيس
كل اناء
يستعمل
لعمل
يوضع
في الماء
يكون
نجسا
الى
المساء
وبعد
يكون
طاهرا
33 وكل
خزف
يقع
في داخله
من
جثثها
يكون
نجسا
وكسره
34 من
كل
طعام
يؤكل
الذي
عليه
ماء
يكون
نجسا
ومن
كل
شراب
يشرب
في كل
اناء
يكون
نجسا
35 وكل
ما
يقع
عليه
من
جثثها
يكون
نجسا
التنور
والكوانين
تكسر
هي
نجسة
لكم
36 ولكن
عين او
جب
مجتمع
الماء
يكون
طاهرا
ولكن
الذي
يمس
جثثها
يكون
نجسا
37 وان
وقع
من
جثثها
على
بذر
زرع
يزرع
طاهر
هو
38 ولكن
ان
جعل
ماء
على
البذر
ووقع
من
جثثها
عليه
فهو
نجس
لكم
39 وان
مات
من
البهائم
التي
هي
لكم
طعاما
يموت
فالذي
يمس
جثته
يكون
نجسا
الى
المساء
40 والذي
ياكل
من
جثته
يغسل
ثيابه
ويكون
نجسا
الى
المساء
والذي
يحمل
جثته
يغسل
ثيابه
ويكون
نجسا
الى
المساء
41 وكل
دبيب
يدب
على
الارض
رجس
هو
لا
يؤكل
42 كل
ما يدب
على
البطن
وكل
ما
يمشي
على
اربع
او كل
ما له
كثير
ارجل
من كل
الدبيب
الذي
يدب
على
الارض
فهذا
لا
تاكلوه
لانه
رجس
هو
43 لا
تجعلوا
انفسكم
رجسا
بكل
دبيب
يدب
ولا
تتنجسوا
بها
فتتنجسوا
بها
44 لانني
انا الرب
الهكم
فتتقدسون
وتكونون
قديسين
لانني
قدوس
ولا
تنجسوا
انفسكم
بكل
دبيب
يدب
على
الارض
45 لانني
انا الرب
الذي
اصعدكم
من ارض
مصر
لاكون
لكم
الها
فتكونون
قديسين
لانني
قدوس
46 هذه
شريعة
البهائم
والطير
وكل
ذوات
النفس
الحية
التي
تدب
في
المياه
وكل
نفس
تدب
على
الارض
47 لكي
تميزوا
بين
النجس
والطاهر
وبين
الحيوان
الذي
يؤكل
والحيوان
الذي
لا
يؤكل

12

وكلم
الرب
موسى
قائلا
كلم
بني
اسرائيل
قائلا
اذا
حبلت
امراة
وولدت
ذكرا
تكون
نجسة
سبعة
ايام
كايام
طمث
علتها
تكون
نجسة
2 وفي
اليوم
الثامن
يختن
لحم
غرلته
3 وثلاثة
وثلاثون
يوما
تقيم
في
دم
تطهيرها
لا
تمس
شيئا
مقدسا
ولا
تدخل
الى
المقدس
الى
ان
تكمل
ايام
تطهيرها
4 وان
ولدت
انثى
تكون
نجسة
اسبوعين
كطمثها
وستة
وستون
يوما
تقيم
في
دم
تطهيرها
5 وان
ولدت
انثى
تكون
نجسة
اسبوعين
كطمثها
وستة
وستون
يوما
تقيم
في
دم
تطهيرها
6 وعند
تكمل
ايام
تطهيرها
لابن
او
لابنة
تاتي
بحمل
حولي
للمحرقة
وفرخ
حمام
او
يمامة
لخطية
الى
باب
خيمة
الاجتماع
الى
الكاهن
7 فيقدمه
امام
الرب
ويكفر
عنها
فتطهر
من
سيلان
دمها
هذه
شريعة
التي
تلد
ذكرا
او
انثى
8 وان
لم
تجد
يدها
كفاية
لشاة
فتاخذ
يمامتين
او
فرخي
حمام
واحدا
للمحرقة
والاخر
لخطية
فيكفر
عنها
الكاهن
فتطهر

13

1 הנה עין ראתה כל זאת אזנ
ו שמעה וידעה לכם׃ 2 גם אנ
י יודע כדעתכם אל תפל מכ
ם׃ 3 אולם אני אדבר אל שד
י ואל אל אני חפץ להוכיח׃
4 כי אתם טופלי שקר רופא
י אין כולכם׃ 5 מי יתן ה
ס תחרישון ותהיה לכם לחכ
מה׃ 6 שמעו נא תוכחתי ו
ריבי הקשיבו׃ 7 הלאל תדב
רו עול ולו תדברו רמיה׃
8 הפניו תשאו אם אל ריב ת
ריבון׃ 9 הטוב כי יחקר את
כם אם כאדם תתלו בו׃ 10
הוכיח יוכיח אתכם אם בס
תר פנים תשאון׃ 11 הלא
שאתו תבעת אתכם ופחדו ת
פל עליכם׃ 12 זכרונ
ם משלי אפר גבים גבים ל
חומותיכם׃ 13 החשו מני
אדבר ואל יעבר עלי את אש
ר יעבר׃ 14 מדוע
אשא בשרי בשני ונפשי אש
ים בכפי׃ 15 הן יקטלני
לא איחל אך דרכי אל פניו
אוכיח׃ 16 גם הוא לי לי
שועה כי לא לפניו יבוא חנ
ף׃ 17 שמעו שמוע מלתי
ואגלתי באזניכם׃ 18 הנה
נא ערכתי משפט ידעתי כי
אני אצדק׃ 19 מי הוא יריבי
אם אחריש אז אגוע׃ 20 אך
שתים אל תעש עמדי אז לא
אסתר מפניך׃ 21 כפך מר
חק ואימתך אל תבעתני׃
22 אז תקרא ואני אענה או
אדבר ואתה השיבני׃ 23 כ
מה עונות ופשעים חטאתי
הודיעני׃ 24 למה פניך תס
תיר ותחשבני לאויב לך׃
25 הערץ נדף תרדף ואת ק
ש יבש תבעה׃ 26 כי תכתב
עלי מרורות ותורשני עונ
ות נעורי׃ 27 ותשם בסד
רגלי ותשמר כל ארחותי ת
חקה׃ 28 ואני כרקב יבלה
כבגד אכלו עש׃

14

1 אדם יולד אשה קצר ימים
ורוי רגז׃ 2 כציץ יצא וי
מלל ויבל כצל ולא יעמד׃
3 אף על זה פקחת עינכ
ה ואתי תביא במשפט׃ 4
מי יתן טהור מטמא לא אח
ד׃ 5 אם חרצות ימיו עמך
מספר ירחיו אתך חקתה לא
תעבר׃ 6 שעה מעליו וחדל
עד ירצה כשכיר יומו׃ 7
כי יש לעץ תקוה אם יכרת
עוד וחליפותיו לא תחדל׃
8 אם יזקין בארץ שרשו ו
בעפר יגוע גזעו׃ 9 מרי
ח מים יפרח ועשה סבך כנ
טיע׃ 10 ואדם גבר וחלש
ויגוע אדם ואיה הוא׃ 11
אזלו מים מים מנהר ונחל
יחרב ויבש׃ 12 אדם שכב
ולא יקום עד בלתי שמים לא
יקיצו ולא יעורו משנתם׃
13 מי יתן תסתירני בשאול
תעלמני עד שוב אפיך שית
לי חק ותזכרני׃ 14 אם ימ
ות גבר היחיה כל ימי צבא
אחיל עד בא חליפתי׃ 15
תקרא ואני אענה לך תכסף
יצירך׃ 16 כי עתה תספר
צעדי לא תשמר על חטאתי
׃ 17 חתום כצרור פשעי
ותטפל על עונתי׃ 18 אך
הר נופל אבד ויצור מקומו
׃ 19 אבנים שחקו מים תש
טף עפר ארץ ותקוה אדם תא
בד׃ 20 תקיפהו לנצח ו
יעבר פניו משלח ותשלחה׃
21 אם יכבדו בניו ולא יד
ע והם יצערו ולא יבינו׃
22 אך בשרו עליו יכאב ונ
פשו עליו תאבל׃

15

1 ויען אליפז התימני׃ 2
החכם יענה דעת רוח ומלא
קדים בטנו׃ 3 הוכח בדבר
לא יערך ומלות אשר לא ב
הן בם׃ 4 אף אתה תפר יר
אה ותגרע שיחה לפני אל׃
5 כי יורה עונך פיך ותב
חר לשון ערומים׃ 6 ירש
יעך פיך ולא אני ושפתי
ך יענו בך׃ 7 הראשון אד
ם אתה אם לפני גבעות חול
ל׃ 8 הסוד אלוה תשמע ו
תגרע אליך חכמה׃ 9 מה
תדע ולא נדע מה תבין ו
לא אתנו׃ 10 גם שיבים גם
ישישים בקרבנו כל ימי אב
יך׃ 11 המעט אתכם תנח
מות ודבר בך לאט׃ 12 מה
יקחך לבך ומה ירזון עינ
יך׃ 13 כי תשיב אל אל רו
חך ותצא מפיך מלות׃ 14
מה אנוש כי יזכה וילד אש
ה כי יצדיק׃ 15 הן בקד
שיו לא יאמין ושמים לא ז
כו בעיניו׃ 16 אף כי תע
ב ונרקב אנוש שותה כמים
עולה׃ 17 אחזה אלוה ש
מע לי אגידה אשר חזיתי׃
18 אשר חכמים יגידו ולא
כחדו מאבותם׃ 19 אשר
להם לבדם נתנה הארץ ולא
עבר זר בתוכם׃ 20 כל ימי
רשע יחיל ומספר שנים נצ
פן לעריץ׃ 21 קול פחדי
ם באזניו בשלום המשחית
יבוא עליו׃ 22 לא יאמין
כי ישוב מחשך ונצפה הוא
מחרב׃ 23 נדד ללחם אי
ה הוא יודע כי נכון יום
חשך מידו׃ 24 צר ומצוק
יבעתו יתקפו כמלך נכון
לשאת׃ 25 כי נטה ידו אל
אלוה ובאל יתגבר׃ 26 ר
ץ יפל אליו בעב צוארו ב
עבי מגניו׃ 27 כי כסה פ
נים חלבו ועשה פדרת כסל
יו׃ 28 וישב ערים נכחדו
ת בתים לא יישבו אשר הי
ו לעמים׃ 29 לא יעשר ול
א יקום חילו ולא יט אר
ץ׃ 30 לא יסור מחשך נצ
תו להבה ויגוע ברוח פיו
׃ 31 אל יאמן בתעתו הבל
כי תהיה תמורתו׃ 32 בט
רם יומו ימלא וכפו לא ר
ענן׃ 33 יחמס כגפן בסר
וו ויזרק כזית פרחו׃ 34
כי עדת חנפים בלעה אש
אהלי מתנה׃ 35 הרה עמל
ולד שוא ובטנו תכין מר
מה׃

16

1 ויען איוב ויאמר׃ 2
שמעתי כאלה רבות נלאי מ
עניכם כולם׃ 3 הלרוח מ
לים קץ או מה יאיצך כי ת
ענה׃ 4 גם אני אדבר כמ
וכם אם נפשכם תחת נפשי
אחבר עליכם מלים ואנ
יע עליכם בראשי׃ 5 אע
ודכם בפי ומנוד שפתי יכ
לה׃ 6 אם אדבר כאבי לא
יחשך ואם אחדל מה מזני
׃ 7 אך עתה הלאני אל ש
מם כל עדתי׃ 8 ותמלא
אתי לכד בעד בי יעמד ב
פני׃ 9 אפו טרף וצרני
חרק בי צר לי יחדד עינ
יו׃ 10 פערו עלי בפיהם
בחרפה סטו לי׃ 11 הסג
ירני אל אל ורשעים ידי
ני׃ 12 שלו ואיש פתאם
ופרר ויאחזני בערפי ויע
רערני לו׃ 13 יסבו רב
יו עלי יפלח כליותי לא
יחמל יצק לארץ מרר
ת׃ 14 יפרצני פרץ על פ
רץ ירוץ אלי כגבור׃ 15
תפר שק על עורי ואגן ק
רן בעפר׃ 16 פני חמר
מני ועל עפעפי צלמות׃
17 אם אין חמס בכפי ות
פלתי זכה׃ 18 ארץ אל ת
כסי דמי ואל יהי מקום
לזעקתי׃ 19 גם עתה הנ
ה עדי בשמים וכרעי במר
ומים׃ 20 רעי אלוף אל
ה לעגי ואל אל דמעתי ת
ערב׃ 21 ויוכיח גבר ע
ם אל ובן אדם לרעהו׃
22 כי שני מספר יבאו ו
אנה לא אשוב׃

17

1 רוחי זעה ימי נדעכו ק
ברים לי׃ 2 אם לא תעלי
לי׃ 3 הפקד נא ערבני ע
מך מי הוא׃ 4 כי לבם ז
רעת מן הבינם לכן לא ת
רוממם׃ 5 מגיד חלקות
לרעיו ועיני בניו תכלינ
׃ 6 ויתן אותי לעם לא
אבה ואהי לתוף לפנים׃
7 ותכהה מכעס עיני ו
אבריי כצל׃ 8 ישרים ע
ל זאת ישמו ונקי יתער
ר׃ 9 ויחזק צדיק דרכו
ובר כפים יוסיף אמץ׃
10 ואתם כולם שובו ו
בואו נא ולא אמצא בכם
חכם׃ 11 ימי עברו זמ
תי נתקו מורשתי לבי׃
12 לילה לי יום ישיתו
אור מפני חשך׃ 13 אם
אקוה שאול בית ולי ר
קע יצעתי׃ 14 לשחת אמ
רתי אבי אתה ולרמה אמ
י ואחותי׃ 15 ואי נא
תקוה מי יראנה׃ 16 בד
י שאול יורדו אם יחד ע
ל עפר נרדה׃

18

1 ויען בלדד השוחי ויא
מר׃ 2 עד אנה תשימון ק
צים בינו ואחר נדבר׃
3 מדוע נחשבנו כבהמה
נטמינו בעיניכם׃ 4 הנ
פשך טרף באפך הארץ תע
זב ויסע צור ממקומו׃
5 אור רשעים יכבה ולא
יזרח שבב אשו׃ 6 אור
אהלו חשך ונרו עליו יכ
בה׃ 7 צעדי אונו יצרו
ותשליכהו עצתו׃ 8 כי
שלח ברגליו ברשת יתה
ל׃ 9 יתפשהו בעקב צמ
ח יחרב צמא לו׃ 10 ח
בל סתר לו ומוקש לו בא
רח׃ 11 סביבו בלהות
פחדוהו לרגליו׃ 12 יר
עב אונו ואיד כשלו אצ
לו׃ 13 יאכל בדי עורו
יאכל בכר מות בכורו׃
14 יבטח מאהלו מבטחו
ותצעדהו אל מלך בלהות
׃ 15 תשכן בלי מאהלו
אין גר גופרית׃ 16 מת
חת יבשו שרשיו ומלמעל
יכרת קצירו׃ 17 זכרו
אבד מן הארץ ולא שם לו
שם׃ 18 יהדף אור מחש
ך ומתבל יצודנו׃ 19 לא
נין ולא נכד בעמו ולא
שריד באהליו׃ 20 על יו
מו שוממו ואחרונים אחז
תם׃ 21 אך אלה משכנות
עול וזה מקום לא ידע אל
׃

19

1 ויען איוב ויאמר׃ 2
עד אנה תיגון נפשי ותדכ
אונני במלים׃ 3 זה פע
מים עשרת תכלמוני לא תב
ושו׃ 4 ואמנם שגיתי אי
תי לבדי׃ 5 אם אמנם עלי
תגדילו וטעון חרפתי׃
6 דעו אם אל עותני ובר
שתו עלי מצודתו׃ 7 הנ
ה אצעק חמס ולא אענה
אשוע ואין משפט׃ 8 אר
חי גדר ולא אעבר ובנתי
בנתיבותי אפל׃ 9 כבו
די מעלי הפשיט ותסר עט
רת ראשי׃ 10 יתצני מ
כל סביב ואלך ויסע כע
ץ תקותי׃ 11 ויחר אפ
י בי וחשבני לו כאויביו
׃ 12 יחדו יבאו גדודי
ו ויסלו דרכם עלי ויחנ
ו׃ 13 אחי מרחק הזיל
ומיודעי אך זרו׃ 14 חד
לו קרובי ומיודעי׃ 15
שכחוני בתי ונערותי לז
ר נחשבתי׃ 16 עבדי ל
א יענני אתחנן בפיו׃
17 רוחי זרה לאשתי ו
חנותי לבני בטני׃ 18
גם עוללים מאסו בי אקו
מה ויענוני׃ 19 תעבוני
כל אנשי סודי ואשר אה
בתי הפכו בי׃ 20 בעורי
בבשרי דבקה עצמי ואכל
עור שני׃ 21 חנני חנ
ני אתם רעי כי יד אל נ
געה בי׃ 22 למה תרדפו
כאל ומבשרי לא תשבעו׃
23 מי יתן אף כתבו מל
ין מי יתן בעט ברזל ו
עופרת לעד בצור יחצבו
׃ 24 ואני ידעתי גאלי
חי ואחרון על עפר יקום
׃ 25 ואחר עורי נקפו
זאת ומבשרי אחזה אלוה
׃ 26 אשר אני אחזה לי
ואעיני תביטו ולא זר כ
לתה כליותי בחקי׃ 27
אם תאמרו מה נרדפנו ו
שרש דבר נמצא בי׃ 28
גורו מפני חרב כי חרון
עונות חרב למען תדעון
׃ 29

ܡܠܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܝܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܐܝܟܢ

ראיתי בחזון הלילה ואין אדם בא אלי
ונבהלתי מאד ולא הבנתי מה אני חוזה
ראיתי ואין אדם בא אלי ונבהלתי מאד
ולא הבנתי מה אני חוזה 28 ויהי
אחרי אמרי אלה אל אברם לאמר
אל תירא אברם אנכי מגן לך
שכרך הרבה מאד מאד

15

ואחרי הדברים האלה היה דבר יהוה
אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד מאד
2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי
ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי
הוא דמשק אליעזר 3 ויאמר אברם
הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי
יורש אותי 4 והנה דבר יהוה אליו
לאמר לא יירשך זה כי אם אשר
יצא ממעיך הוא יירשך 5 והוצא
אותו החוצה ויאמר הבט נא השמים
וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם
ויאמר לו כה יהיה זרעך 6 והאמן
ביהוה והחשבה לו צדקה 7 ויאמר
אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה
8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי
אירשנה 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה
משלשת ועז משלשת ואיל משלש
ותור וגוזל יונה 10 ויקח לו את כל
אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש
בדו לקראת רעהו ואת הציפור לא
בתר 11 וירד העיט על הפגרים
וישב אתם אברם 12 והיה
השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו
13 ויאמר לאברם ידע תדע כי
גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה
14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן
אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול
15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה 16 ודור
רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון
האמרי עד הנה 17 והיה השמש
לבוא והערפל היה והנה תנור עשן
ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים
18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול
נהר פרת 19 (aiōn g165) את הקני
והקדמני והרפאים והאמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי 20 ואת
הלבנה ואת הדר ואת הבשן ואת
יערים 21 ואת הכנענה והפרזי
ואת הרפאים ואת האמרי ואת
הגרגשי ואת היבוסי

16

ושרי אשת אברם לא ילדה לו
בנים ולה שפחה מצרית ושמה הגר
2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא
עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי
אולי אבנה ממנה וישמע אברם
לקול שרי 3 ותקח שרי אשת אברם
את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר
שנים לשבת אברם בארץ כנען
4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה
ותקל גברתה בעיניה 5 ותאמר שרי
אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי
שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה אקל
בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך
6 ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך
בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה
שרי ותברח מפניה 7 וימצאה
מלאך יהוה על עין המים במדבר
על העין בדרך שור 8 ויאמר
מלאך יהוה הגר שפחת שרי אי מזה
באת ואי מזה תלכי ותאמר מפני
שרי גברתי אנכי ברחת 9 ויאמר
לה מלאך יהוה שובי אל גברתך
והתעני תחת ידיה 10 ויאמר לה
מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך
ולא יספר מרב 11 ויאמר לה מלאך
יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת
שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל
עניך 12 והוא יהיה פרא אדם
ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל
אחיו ישכן 13 ותקרא שם יהוה
הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה
הגם הלם ראיתי אחרי ראי
14 על כן קרא לבאר באר לחי
ראי הנה היא בין קדש ובין ברד
15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם
שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל
16 ואברם בן שמנים שנה ושש
שנים בהולד הגר את ישמעאל לאברם

17

ויהי אברם בן תשע שנים ותשעים
שנה וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו
אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים
2 ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה
אותך במאד מאד 3 ויפל אברם על
פניו וידבר אתו אלהים לאמר
4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב
המון גוים 5 ולא יקרא עוד את שמך
אברם והיה שמך אברהם כי אב המון
גוים נתתיך 6 והפרתי אותך במאד
מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך
יצאו 7 והקימתי את בריתי ביני
וביניך ובין זרעך אחריך לדרתם
לברית עולם להיות לך לאלהים
ולזרעך אחריך 8 ונתתי לך ולזרעך
אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ
כנען לאחזת עולם והיתי להם לאלהים
9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה
את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך
לדרתם 10 זאת בריתי אשר תשמרו
ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול
לכם כל זכר 11 ונמלתם את בשר
ערלתכם והיה לאות ברית ביני
וביניכם 12 בן שמנת ימים ימול
לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית
ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא
מזרעך הוא 13 המול ימול יליד
ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם 14 וערל זכר
אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר
15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי
אשתך לא תקרא את שמה שרי כי
שרה שמה 16 וברכתי אתה וגם נתתי
ממנה לך בן וברכתיה והיתה גוים
מלכי עמים ממנה יהיו 17 ותפל
אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו
הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת
תשעים שנה תלד 18 ויאמר אברהם
אל האלהים לו יחיה ישמעאל
לפניך 19 ויאמר אלהים אבל שרה
אשתך ילדת לך בן וקרא את שמו
יצחק והקימתי את בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו 20 ולישמעאל
שמעתיך הנה ברכתי אתו והפרתי
אותו והרביתי אתו במאד מאד שנים
עשר נשיאים יולד והשמתיו לגוי
גדול 21 ואת בריתי אקים את יצחק
אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה
האחרת 22 ויכל לדבר אתו ויעל
אלהים מעל אברהם 23 ויקח אברהם
את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו
ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי
בית אברהם וימל את בשר ערלתם
בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
אלהים 24 ואברהם בן תשע שנים
ושנה בהמלו בשר ערלתו 25 וישמעאל
בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו
בשר ערלתו 26 בעצם היום הזה נמול
אברהם וישמעאל בנו 27 וכל אנשי
ביתו יליד בית וקנת כסף מאת בן
נכר נמלו אתו

לתת לך ארץ כנען לרשת אותה
להיות לכם לאלהים׃ 8 ואתם
תגידו אל בית ישראל כה אמר
אדני יהוה ביום בחרי בישראל
ואשא ידי לזרע בית יעקב
ואתודע אליהם בארץ מצרים
ונשאתי ידי להם׃ 9 ואעשה
למען שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתי אותם
מעיניהם׃ 10 ואוציאם מארץ
מצרים והביאם אל המדבר׃
11 ואתן להם את חקותי
והודעתים את משפטי אשר
יעשה האדם וחי בהם׃
12 וגם את שבתותי נתתי
להיות לאות ביני וביניהם
לדעת כי אני יהוה מקדשם׃
13 ומרו בי בית ישראל
במדבר בחקותי לא הלכו
ואת משפטי מאסו אשר
יעשה האדם וחי בהם
ואת שבתותי חללו מאד
ואמר לשפך חמתי עליהם
במדבר לכלותם׃ 14 ועשיתי
למען שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתי אותם
מעיניהם׃ 15 וגם אני נשאתי
ידי להם במדבר לבלתי
הביא אל הארץ אשר נתתי
זבת חלב ודבש תפארת היא
לכל הארצות׃ 16 יען
במשפטי מאסו ואת חקותי
לא הלכו בם ואת שבתותי
חללו כי אחרי גלוליהם
לבם הלך׃ 17 ותחס עיני
עליהם משחת ולא עשיתים
כלה במדבר׃ 18 ואמר
אל בניהם במדבר בחקות
אביכם אל תלכו ומשפטיהם
אל תשמרו וגלוליהם אל
תטמאו׃ 19 אני יהוה
אלהיכם בחקותי לכו
ומשפטי שמרו ועשיתם
אותם׃ 20 וקדשו את
שבתותי והיו לאות בינו
וביניכם לדעת כי אני יהוה
אלהיכם׃ 21 וימרו בי
הבנים בחקותי לא הלכו
ומשפטי לא שמרו לעשות
אותם אשר יעשה האדם וחי
בהם את שבתותי חללו
ואמר לשפך חמתי עליהם
לכלות אפי בהם במדבר׃
22 והשב את ידי ועשיתי
למען שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתי אותם
מעיניהם׃ 23 גם אני נשאתי
ידי להם במדבר לבלתי
הפיץ בגוים ולזרות אותם
בארצות׃ 24 יען לא עשו
משפטי וחקותי מאסו ואת
שבתותי חללו ואחרי גלולי
אבותם היו עיניהם׃
25 וגם אני נתתי להם
חקים לא טובים ומשפטים
לא יחיו בהם׃ 26 ואטמא
אותם במתנותם בהעביר
כל פטר רחם למען אשמם
למען אדעם כי שמם׃
27 לכן דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה עוד את זאת
גדפו אבותיכם בי מעל
מעל׃ 28 והבאתים אל
האדמה אשר נשאתי את
ידי לתתה לאבותם וראו
כל גבעה רמה וכל עץ עבת
ויזבחו שם זבחיהם ויתנו
שם כעס קרבנם וישיתו
שם ריח נחתם׃ 29 ואמר
אליהם מה הבמה אשר
אתם הבאים שמה ויקרא
שמה במות עד היום הזה׃
30 לכן אמר אל בית
ישראל הדרך אתם נטמאים
ואחרי שקציהם אתם זנים׃
31 ובשאת מתנותיכם
בהעביר בניכם באש אתם
נטמאים בכל גלוליכם עד
היום ואדרש לכם בית
ישראל׃ 32 והעלה על
רוחכם היו אמרים נהיה
כגוים כמשפחות האדמה
לשרת עץ ואבן׃ 33 חי
אני נאם אדני יהוה אם
לא ביד חזקה ובזרוע נטויה
ובחמה שפוכה אמלוך
עליכם׃ 34 והוצאתי
אתכם מן העמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר
נפוצתם בהם ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה
שפוכה׃ 35 והבאתי אתכם
אל מדבר העמים ונשפטתי
אתכם שם פנים אל פנים׃
36 כאשר נשפטתי את
אבותיכם אל מדבר ארץ
מצרים כן אשפוט אתכם
נאם אדני יהוה׃ 37 והעברתי
אתכם תחת השבט והבאתי
אתכם במסרת הברית׃
38 ובררתי מכם המרדים
והפשעים בי מארץ מגוריהם
אוציא אתם ואל אדמת
ישראל לא יבאו וידעתם
כי אני יהוה׃ 39 ואתם
בית ישראל כה אמר אדני
יהוה לכו עבדו איש גלוליו
ואחרי אם אינכם שומעים
אלי וחללו את שם קדשי
עוד במתנותיכם וגלוליכם׃
40 כי בהר קדשי בהר
מרום ישראל נאם אדני
יהוה שם יעבדוני כל בית
ישראל כלו בארץ אשר
אם אתן אותם׃

17

והיה דבר יהוה אלי לאמר׃
2 בן אדם חד חידה ומשל
משל אל בית ישראל׃
3 ואמרת כה אמר אדני
יהוה הנשר הגדול גדול
הכנפים ארך האברות
מלא הנוצה אשר לו אשר
היה לו לרקמה׃ 4 הגיע
אל ראש הלבנון ויקח את
צמרת הארז׃ 5 מראש
יונקותיו קטם ויתן אותה
ארץ כנען בקרית רכלים
שמה׃ 6 ויקח מזרע הארץ
ויתן בשדה זרע׃ יונקת
תהיה ותצמח לגפן שפלת
קומה היתה לעמת כנפיו
ושרשיה תהיו׃ 7 והנה
גפן אחרת גדלה כנפים
וגדלות׃ ותהי הגפן הזאת
שלחה שרשיה אליו
ותוציא ענפיה אליו
לשקו׃ 8 בשדה טובה
אל מים רבים׃ לשתול
כמו שלכה׃ 9 אמר אדני
יהוה׃ הצלחה תצלח
הלא יבש יבשו עליה
כל צמח צלחתה׃ בכל
עלי צמיחתה תיבש׃
לא בזרוע גדולה ובעם
רב׃ לנתשה מן שרשיה׃
10 והנה נטועה הלא
תצלח׃ כגעת בה רוח
הקדים הלוא תיבש׃
בחרבלת צמיחתה תיבש׃
11 ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ 12 אמר נא
אל בית המרי הלוא
ידעתם מה אלה אמר
הנה בא מלך בבל
אל ירושלם ויקח את
מלכה ואת שריה ויביא
אתם אתו בבלה׃
13 ויקח מזרע המלוכה
וכרת אתו ברית ויבא
באלה׃ ואת אילי הארץ
לקח׃ 14 למען היות
המלכות שפלה בלתי
תנשא׃ לשמר בריתו
לעמד׃ 15 ומרד בו
לשלח מלאכיו מצרים
לתת לו סוסים ועם רב
הצלח דרכו הימלט
הנמלט׃ 16 חי אני
נאם אדני יהוה אם לא
במקום המלך אשר המליכו
אותו אשר בזה את אלתו
אשר הפר את בריתו
אתו בתוך בבל׃
17 ופרעה לא יעשה
אתו במלחמה בעם רב
וחיל גדול׃ בשפך סלה
לכרות נפשות רבות׃
18 בבזה אלה׃ אשר
הפר ברית׃ והנה נתן
יד׃ ואת כל אלה עשה
לא יפלט׃ 19 לכן כה
אמר אדני יהוה חי אני
אם לא את אלתי בזה
ואת בריתי הפר׃ בראשו
אתן׃ 20 ופרשתי עליו
רשתי ולכד בצודתי׃
והביאתיו בבלה׃
ונשפטתי אתו שם
מעל׃ אשר מעל בי׃
21 וכל מבריחיו בכל
מחניו בחרב יפלו׃
ושארית לרוחות תפוצו׃
ואתם תדעו כי אני יהוה
דברתי׃ 22 כה אמר
אדני יהוה׃ ולקחתי אני
מן הארז הרם׃ ונטעתי
על הר גבה׃ ורם׃
23 בהר מרום ישראל
אטע׃ ונשא פרי׃
והיה לארז אדיר׃
ושכנו תחתיו כל צפור
כל כנף׃ בצל ענפיו
תשכנה׃ 24 וידעו כל
עצי השדה׃ כי אני יהוה
הגבה עץ שפל׃ הרים עץ
רענן׃ והיבשתי עץ לח׃
אני יהוה דברתי׃
ועשיתי׃ 25 בן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃ 26 ויקח
מזרע המלוכה׃ וכרת
אתו ברית׃ והשבעה
אתו׃ ואת אילי הארץ
לקח׃ 27 בצר לו לא
יעמד במלחמה׃ בשפך
סלה׃ ובכרות נפשות
רבות׃ 28 ואת אשר
נשבע׃ לבזה׃ ואת
אלתו׃ אשר הפר׃
ואתו בתוך בבל׃
ימות׃ 29 ובכל
מחנהו׃ יפלו בחרב׃
ואל הארצות׃ יפוצו
ואתם תדעו כי אני יהוה
דברתי׃ 30 אדני יהוה
אמר׃ אם יחיה׃
אשר המליך אתו׃
אשר בזה׃ את אלתו׃
אשר הפר׃ את בריתו
אתו׃ הנה בתוך בבל׃
ימות׃ 31 ואת חילו
כל פליטתו׃ יפלו בחרב׃
ונשארתם׃ לרוחות
תפוצו׃ ואתם תדעו כי
אני יהוה דברתי׃
32 כה אמר אדני
יהוה׃ ולקחתי אני
מן הארז הרם׃ מן ראש
יונקותיו׃ אקטם רך
ונטעתי׃ אני אשא
על הר גבה׃ ורם׃
33 בהר מרום ישראל
אשתלנו׃ ונשא פרי׃
והיה לארז אדיר׃
ושכנו תחתיו כל צפור
כל כנף׃ בצל ענפיו
תשכנה׃ 34 וידעו כל
עצי השדה׃ כי אני יהוה
הגבה עץ שפל׃ הרים עץ
רענן׃ והיבשתי עץ לח׃
אני יהוה דברתי׃
ועשיתי׃ 35 בן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃ 36 ובן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃ 37 ובן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃ 38 ובן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃ 39 ובן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃ 40 ובן אדם
אמור׃ אל בית המרי
הלוא לא ידעתם מה
אלה׃ אמר אמור׃
הנה בא מלך בבל
ירושלם׃ ולקח את מלכה
ואת שריה׃ ויבא אתם
אליו בבלה׃

18 הוי ארץ צל כנפים אשר עבר נהרות כוש
2 השלח בים גמאים ובכלי גומא על פני המים
לכו מהרה גוי ממשך ומרוט עם נורא מאז
ואילך גוי קו וקוסס אשר בזו נהרים ארצו
3 כל יושבי תבל ושכני הרים כנשא נס
תראו וכתקע שופר תשמעו 4 כי כה אמר
אלי אשקטה ואביטה במכוני כחם צח
אור עב טל בחם קציר 5 כי לפני הקציר
תמם הפרח והיה בוסר מבשיל עולה
ונכרתו הזלפים במזמרות ונטש הסירו
6 יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ
ויציר עליו הקיץ ועליו יחרף כל
הארץ 7 בעת ההיא יובל צבאות מעם
עם מושך ומרוט ומעם עם נורא מאז
ואילך גוי קו וקוסס אשר בזו נהרים
ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר
ציון

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על
עב קל ובא מצרים ורעדו אלילי
מצרים מפניו ולב מצרים יתמס בקרבו
2 וסכסכתי מצרים במצרים ונלחם
איש באחיו ואיש בריעהו עיר בעיר
ממלכה במלכה 3 ונבקה רוח מצרים
בקרבו ועצתו אבלע ודרשו האלילים
והחרטמים והאובות והידעני 4 וסגרתי
את מצרים ביד אדנים קשה ומלך
עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות
5 ונשתו מים מן הים ונהר יחרב
וצחה 6 והאלו נהרות יזנו יארי מצור
יריקו וקנה וסוף יבול 7 ערות על
יאר על פי יאר וכל מזרע יאר יבש
נדף ואיננו 8 והדגו יאבלו דייגים
וקוננו כל משלכי יאר בחכה ואבלים
כל פרשי על פני מים 9 ובשו עבדי
פשתים שרקים וארגים חור 10 ודכאיה
כל עצבי שכר נפש 11 אך אפסו שרי
צען חכמי יועצי פרעה נבערה עצתם
איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני
בן מלכי קדם 12 אי אם אמה חכמיך
ויגידו נא לך ויודעו מה יעץ יהוה
צבאות על מצרים 13 נבערו שרי צען
נשאו שרי נף המתלו את מצרים
פנת שבטיה 14 יהוה מסך בקרבו
רוח עועים ותעו מצרים בכל מעשיה
כתעות שכור בקיאו 15 ולא יהיה
למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב
כפת ואגמון 16 ביום ההוא יהיו
מצרים כנשים והחרד ונפחד מפני
תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא נופף
עליו 17 והיתה אדמת יהודה למצרים
לחגה כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד
מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יעץ
עליו 18 ביום ההוא חמש ערים בארץ
מצרים דברות שפת כנען ונשבעות
ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת
19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה
בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה
ליהוה 20 והיה לאות ולעד ליהוה
צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה
מפני לחצים ושלח להם מושיע ורב
וגאלם 21 ונודע יהוה למצרים וידעו
מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח
ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו
22 ונגף יהוה מצרים נגף ורפא
ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם
23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים
אשור ובא אשור במצרים ומצרים
באשור ועבדו מצרים את אשור
24 ביום ההוא יהיה ישראל שלישי
למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ
25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר
ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור
ונחלתי ישראל

20 בשנת בא תרתן אשדודה
אשר שלחו סרגון מלך אשור וילחם
באשדוד ויתקפה 2 בעת ההיא דבר
יהוה ביד ישעיה בן אמוץ לאמר לך
והתרת את שק מעל מתניך ונעליך
הוצא מעל רגלך ויעש כן הלך
ערום ויחף 3 ויאמר יהוה כאשר הלך
עבדי ישעיה ערום ויחף שלש שנים
אות ומופת על מצרים וכוש 4 כן
ינהג מלך אשור את שבי מצרים
וגלות כוש נערים וזקנים ערום
ויחף וגלי תחת מצרים 5 וחתו
ובושו מכוש משברם וממצרים תפארתם
6 ואמר היום ההוא הנה כה היה
מבטחנו אשר נסנו שם לעזרה
להנצל מפני מלך אשור ואנחנו איך
נמלט

21 משא מדבר ים כסופים
כחלפות מן נגב בא מן המדבר מארץ
נוראה 2 חזות קשה הגד לי בוגד
בגד ושודד שדד עלי עילם צורי
מדי כל אנחתה השבתי 3 על כן
מלאו מתני חיל צירים אחזוני כיולדה
נעויתי מן שמוע נבהלתי מן חזות
4 תעה לבבי פלצתני נשף חשקתי
לי שם לחרד 5 ערך השלחן צפה
הצפיות אכל שתה קומו שרים משחו
מגן 6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד
המצפה אשר יגיד יראה 7 ורא רכב
צמד פרשים רכב חמור רכב גמל
והקשיב קשב רב מאד 8 וקרא אריה
על חזי אדני אני עמד תמיד יומם
ועל משמרתי אני נצב כל הלילות
9 והנה זה בא אדם רכב צמד פרשים
ויען ויאמר נפלה בבל נפלה וכל
פסילי אלהיה שברו לארץ 10 מדושתי
ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה
צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם
11 משא דומה אלי קרא משעיר
שמר מה מלילה שמר מה מלילה
12 אמר שמר אתה בקר גם לילה
אם תבעון בעו שובו אתיו
13 משא בערב תלינו אורחות דדנים
14 לקראת צמא הביאו מים יושבי
ארץ תימא קדמו בלחמו 15 כי
מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה
מפני קשת דרוכה ומפני כבדות
מלחמה 16 כי כה אמר אלי אדני
בעוד שנה כשני שכיר ונכלתה כל
כבוד קדר 17 ושארית מספר גבורי
בני קדר יקצרו כי יהוה אלהי ישראל
דבר

22 משא גיא חזיון מה לך אם
עלית כלך על הגגות 2 מלאה
קריות עיר הומיה קריה עליזה
חלליך לא חללי חרב ולא מתי
מלחמה 3 כל קציניך יחדו נסו
מקשת אסרו כל נמצאיך יחדו
אסרו מרחוק נסו 4 על כן אמרתי
שעו ממני אמר בתי אל תאיצו
לנחמני על שד בת עמי 5 כי יום
מהומה ומבוסה ומרמסה לאדני
יהוה צבאות בגיא חזיון קיר
מתרס והשוע אל ההר 6 ועילם נשא
אשפה עם רכב אדם פרשים וקיר
גלה מגן 7 והיה בחור ארצך
מלא רכב ופרשים ואל שערים
שתו המלחמה 8 והעיר יהודה
גלה מסכתה והביט ביום ההוא
אל נשק הבית היער 9 ואת בקעת
דוד רבתם כי רבו ואת מים
העליון קבצתם 10 ואת בתי
ירושלם ספרתם ותתצו הבתים
לבצר החומה 11 ומקוה עשיתם
בין החומתים למים הישן ולא
הביטתם אל עשיה מרחוק ויוצרה
מקדם לא ראיתם 12 ויקרא אדני
יהוה צבאות ביום ההוא לבכי
ולמספד ולקרחה ולחגור שק
13 והנה ששון ושמחה הרג בקר
ושחט צאן אכל בשר ושתות יין
אכל ושתה כי מחר נמות
14 ונגלה באזני יהוה צבאות
אם יכפר העון הזה לכם עד
תמותון אמר אדני יהוה צבאות
15 כה אמר אדני יהוה צבאות לך
בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר
על הבית 16 מה לך פה ומי לך
פה כי חצבת לך פה קבר חוצב
מרום קברו חקוק בסלע משכן לו
17 הנה יהוה מטלטלך הנך מטלטל
גבר 18 צנוף יצנפך צנוף כדור
אל ארץ רחבת ידים שם תמות
ושם מרכבות כבודך קלון בית
אדניך 19 והדפתיך מעמך וממצבך
יהרסך 20 והיה ביום ההוא אקרא
לעבדי אליקים בן חלקיה 21 והלבשתיו
כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך
אתן בידו והיה לאב לשבי ירושלם
ולבית יהודה 22 ונתתי מפתח בית
דוד על שכמו ופתח ואין סגר
וסגר ואין פתח 23 ותקעתיו יתד
במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית
אביו 24 ותלו עליו כל כבוד בית
אביו הצאצאים והצפעים כל כלי
הקטן מכלי הכסות עד כלי הנבלים
25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות
תסור היתד הנתקעת במקום נאמן
ונכרתה ונפלה והיה המשא אשר עליו
כי יהוה דבר

23 משא צור אניות תרשיש
כי שדדה מבלי בית מבלי בא
מארץ כתים נגלה להם 2 דומו
יושבי אי סוחר צידון עברוך
3 ובמים רבים זרע שיחור קציר
יאר תבואתה והיא סחר גוים
4 בושי צידון כי אמר הים מעוז
הים לאמר לא חלתי ולא ילדתי
לא גדלתי בחורים לא רוממתי
בתולות 5 כשמע מצרים יחולו
לשמע צור 6 עברו תרשישה
יליבו יושבי אי 7 הזאת לכם
עליצה מקדם ימיה עתיקה
רגליה תובלנה לגור רחוק
8 מי יעץ זאת על צור המעטרת
אשר סחריה שרים כנעניה
נכבדי הארץ 9 יהוה צבאות
יעצה לחלל גאון כל צבי
ארץ 10 עברי ארצך כיאר
בת תרשיש אין עוד מחגר
11 ידו נטה על הים הרגיז
ממלכות יהוה צוה אל כנען
לשחת מעזיה 12 ויאמר לא
תוסיפי עוד לעלז עשוקת
בתולת צידון קום עברי
כתים גם שם לא יניח לך
13 הן ארץ כשדים זה העם
לא היה אשור יסדה לציים
עריו הקימו מגדליו הרסו
ארמנותיה שמו למפלה
14 הילילו אניות תרשיש
כי שדדה מעוזכם 15 והיה
ביום ההוא ונשכחת צור
שבעים שנה כימי מלך אחד
מקץ שבעים שנה יהיה לצור
כשירת הזונה 16 קחי כנור
סבבי עיר זונה נשכחת היטיבי
נגן הרבי שיר למען תזכרי
17 והיה מקץ שבעים שנה
יפקד יהוה את צור ושבה
אל אתנה ועל פני כל ממלכות
האדמה 18 והיה סחרה
וארנונה קדש ליהוה לא
יאצר ולא יצפן כי לשבי
יהיה סחרה לאכל לשובע
ולמכסה עתק

19 1 To the chief musician, A Psalm of David. The heavens declare the glory of God; and the firmament sheweth his handiwork. 2 Day unto day uttereth speech, and night unto night sheweth knowledge. 3 There is no speech nor language, where their voice is not heard. 4 Their line is gone out through all the earth, and their words unto the end of the world. In them hath he set a tabernacle for the sun, 5 Which is as a bridegroom coming out of his chamber, and rejoiceth as a strong man to run a race. 6 His going forth is from the end of the heaven, and his circuit unto the ends of it: and there is nothing hid from the heat thereof. 7 The law of the LORD is perfect, converting the soul: the testimony of the LORD is sure, making wise the simple. 8 The statutes of the LORD are right, rejoicing the heart: the commandment of the LORD is pure, enlightening the eyes. 9 The fear of the LORD is clean, enduring for ever: the judgments of the LORD are true and righteous altogether. 10 More to be desired are they than gold, yea, than much fine gold: sweeter also than honey and the honeycomb. 11 Moreover by them is thy servant warned: and in the keeping of them there is great reward. 12 Who can understand his errors? cleanse thou me from secret faults. 13 Keep thy servant also from presumptuous sins; let them not have dominion over me: then shall I be upright, and I shall be innocent from the great transgression. 14 Let the words of my mouth, and the meditation of my heart, be acceptable in thy sight, O LORD, my strength, and my redeemer.

20 1 To the chief musician, A Psalm of David. The LORD hear thee in the day of trouble; the name of the God of Jacob defend thee; 2 Send thee help from the sanctuary, and strengthen thee out of Zion; 3 Remember all thy offerings, and accept thy burnt sacrifice; Selah. 4 Grant thee according to thine own heart, and fulfil all thy counsel. 5 We will rejoice in thy salvation, and in the name of our God we will set up our banners: the LORD fulfil all thy petitions. 6 Now know I that the LORD saveth his anointed; he will hear him from his holy heaven with the saving strength of his right hand. 7 Some trust in chariots, and some in horses: but we will remember the name of the LORD our God. 8 They are brought down and fallen: but we are risen, and stand upright. 9 Save, LORD: let the king hear us when we call.

מלכים ויהי בשנת שבע עשרה שנה בחמשה
בחדש ויבא אנשים מזקני ישראל לדרוש
את־יהוה וישבו לפני׃ 2 ויהי דבר־יהוה אלי
לאמר׃ 3 בן־אדם דבר אל־זקני ישראל
ואמרת אליהם כה־אמר אדני יהוה הלדרש
אתי אתם׃ חי־אני אם־אדרש לכם׃ 4 הלא
תשפט אם־תשפט אתם את־אלה בן־אדם
הודע אבותם׃ 5 ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא
ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ
מצרים׃ 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם
להוציאם מארץ מצרים׃ אל־ארץ אשר
בחרתי להם זבת חלב ודבש׃ צבי היא
לכל־הארצות׃ 7 ואמר אליהם איש שקוצי
עיניו השליכו ואל־גלולי מצרים אל־
תטמאו׃ אני יהוה אלהיכם׃ 8 וימרו־בי
ולא אבו לשמע אלי איש שקוצי עיניהם
לא השליכו ואת־גלולי מצרים לא עזבו
ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי
בתוך ארץ מצרים׃ 9 ואעש למען שמי
לבלתי החל לעיני הגוים אשר־המה בתוכם
אשר נודעתי אליהם׃ 10 והוצאתים מארץ
מצרים והבאתים אל־המדבר׃ 11 ואתן
להם את־חקותי והודעתים את־משפטי
אשר יעשה האדם וחי בהם׃ 12 וגם את־
שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני
וביניהם׃ לדעת כי אני יהוה מקדשם׃
13 והמרו־בי בית ישראל במדבר בחקותי
לא הלכו ואת־משפטי מאסו אשר יעשה
האדם וחי בהם׃ ואת־שבתותי חללו מאד
ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם׃
14 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתי אותם׃ 15 וגם אני
נשאתי ידי להם במדבר׃ לבלתי הביא
אותם אל־הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש
צבי היא לכל־הארצות׃ 16 יען אשר־
מאסו את־משפטי ואת־חקותי לא הלכו
בהם ואת־שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם
היה לבם׃ 17 ותחס עיני עליהם משחת
ולא־עשיתים כלה במדבר׃ 18 ואמר אל־
בניהם במדבר בחקות אביכם אל־תלכו
ואת־משפטיהם אל־תשמרו וגלוליהם אל־
תטמאו׃ 19 אני יהוה אלהיכם בחקותי
לכו ומשפטי שמרו ועשו אותם׃ 20 וקדשו
את־שבתותי והיו לאות בינו וביניכם׃
לדעת כי אני יהוה אלהיכם׃ 21 וימרו־בי
הבנים בחקותי לא הלכו ומשפטי לא שמרו
לעשות אשר יעשה האדם וחי בהם׃ את־
שבתותי חללו׃ ואמר לשפך חמתי עליהם
לכלות אפי בם במדבר׃ 22 והשבתי
את־ידי ועשיתי למען שמי לבלתי החל
לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם׃ 23 גם־
אני נשאתי ידי להם במדבר׃ לבלתי
הפיץ בגוים ולזרותם בארצות׃ 24 יען
אשר משפטי לא עשו וחקותי מאסו
ואת־שבתותי חללו ואחרי גלולי אביהם
היו עיניהם׃ 25 וגם אני נתתי להם
חקות לא־טובות ומשפטים לא יחיו בם׃
26 ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל־
פטר רחם למען אשמם׃ לשמם אתם
לדעת׃ 27 לכן דבר אל־בית ישראל בן־
אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
עוד זאת נאצו אבותיכם בי מעל מעלם׃
28 והבאתים אל־האדמה אשר נשאתי
את־ידי לתת אותה להם׃ וראו כל־גבעה
רמה וכל־עץ עבות׃ ויזבחו שם זבחיהם
ויתנו שם כעס קרבנם׃ ושם הניחו
ריח־ניחוחם׃ ויסיכו שם נסכיהם׃
29 ואמר אלהם מה־הבמה אשר־אתם
הולכים שמה׃ ותקרא שמה במות עד
היום הזה׃ 30 לכן אמר לבית ישראל
כה אמר אדני יהוה הדרך אבותיכם
אתם דרשים׃ ואחרי שקוציהם אתם
זנים׃ 31 בהשא מתנותיכם בהעביר
בניכם באש אתם מטמאים בכל־גלוליכם
עד היום׃ ואני אדרש לכם בית ישראל
חי־אני אם־אדרש לכם׃ 32 והעלה על־
רוחכם היו אמרים נהיה כגוים כמשפחות
הארצות׃ לשרת עץ ואבן׃ חי אני נאם
אדני יהוה׃ 33 אם־לא בחזק יד ובזרוע
נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם׃
34 והוצאתי אתכם מן־העמים׃ וקבצתי
אתכם מן־הארצות אשר נפוצותם בהן׃
בחזק יד ובזרוע נטויה׃ ובחמה שפוכה׃
35 והבאתי אתכם אל־מדבר העמים׃
ונשפטתי אתכם שם פנים אל־פנים׃
36 כאשר נשפטתי את־אבותיכם׃ במדבר
ארץ מצרים׃ כן אשפוט אתכם נאם אדני
יהוה׃ 37 והעברתי אתכם תחת השבט׃
והבאתי אתכם במסרת הברית׃ 38 ובררתי
מכם המרדים׃ והפשעים בי׃ מארץ מגוריהם
אוציא אתם׃ ואל־אדמת ישראל לא יבאו׃
וידעתם כי־אני יהוה׃ 39 ואתם בית ישראל
כה אמר אדני יהוה לכו עבדו איש גלוליו
ואחרי־כן אם־אינכם שמעים אלי׃ ואת־
שם־קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם
ובגלוליכם׃ 40 כי בהר קדשי בהר מרום
ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדוני כל־
בית ישראל כלו בארץ׃ שם ארצה אתם
ושם אבקש את־תרומתיכם׃ וראשית
מעשרותיכם בכל־קדשיכם׃ 41 בריח־
הניחח ארצה אתכם׃ בהוציאי אתכם
מן־העמים׃ וקבצתי אתכם מן־הארצות
אשר נפוצותם בהן׃ ונקדשתי בכם
לעיני הגוים׃ 42 וידעתם כי־אני יהוה
בהביאי אתכם אל־אדמת ישראל׃ אל־
הארץ אשר נשאתי את־ידי לתתה לאבותיכם׃
43 וזכרתם שם את־דרכיכם׃ וכל־עלילותיכם
אשר נטמאתם בהן׃ וקצתם בפניכם׃
בכל־רעותיכם אשר עשיתם׃ 44 וידעתם
כי־אני יהוה׃ בעשותי אתכם למען שמי׃
לא כדרכיכם הרעים׃ וכמעלליכם
המשחתים׃ בית ישראל נאם אדני יהוה׃
45 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ 46 בן־אדם
שים פניך דרך תימנה׃ והטף אל־דרום
והנבא אל־יער השדה׃ בנגב׃ 47 ואמרת
ליער הנגב שמע דבר־יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה הנני מצית בך אש׃ ואכלה
בך כל־עץ רענן וכל־עץ יבש׃ לא תכבה
להבת אש׃ ונצרבו בה כל־הפנים׃
מנגב׃ ועד־צפון׃ 48 וראו כל־בשר
כי־אני יהוה הציתיה׃ לא תכבה׃
49 ואמר אהה אדני יהוה׃ המה אמרים
לי הלא־משל משל הוא׃

21 1 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
2 בן־אדם שים פניך ירושלם׃ והטף
אל־מקדשים׃ והנבא אל־אדמת ישראל׃
3 ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה
הנני אליך׃ והוצאתי חרבי מתערה
מתערה׃ ואכרתי מכך צדיק ורשע׃
4 יען אשר אכרתי מכך צדיק ורשע׃
לכן תצא חרבי מתערה׃ מכל־בשר
מנגב׃ ועד־צפון׃ 5 וידעו כל־בשר
כי־אני יהוה הוציאי חרבי מתערה׃
לא תשוב עוד׃ 6 ואתה בן־אדם׃ הנאנח
מתני׃ ובמרירות לעיניהם׃ 7 והיה כי־
יאמרו אליך׃ על־מה אתה נאנח׃
ואמרת׃ אל־השמועה׃ כי־באה׃
ונמס כל־לבב׃ ורפו כל־ידים׃
ותכהה כל־רוח׃ וכל־ברכים׃ תלכנה
מים׃ הנה באה׃ ונהיתה׃ נאם אדני
יהוה׃ 8 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
9 בן־אדם הנבא׃ ואמרת אמר אדני
אמר׃ חרב חרב׃ חדדה׃ וגם מרטה׃
10 בעבור טבח־טבח׃ חדדה׃ למען
תהיה־בזק׃ הלא־שבט בני׃ מאס כל־עץ׃
11 ונתן׃ לשרטה׃ לתת אותה ביד־חרב׃
חדדה׃ וגם־מרטה׃ הוא׃ נתן׃ ליד־
הרג׃ 12 צעק׃ והילל׃ בן־אדם׃ כי־היה
בעמי׃ בכל־נשיאי ישראל׃ מגורות
אל־חרב׃ עם־עמי׃ לכן׃ ספק׃ על־ירך׃
13 כי־בחן׃ ומה׃ אם־גם־שבט׃ מאס׃
לא יהיה׃ נאם אדני יהוה׃ 14 ואתה בן־
אדם׃ הנבא׃ וספק כף־אל־כף׃ ותכפל
חרב׃ שלשה׃ חרב חללים׃ היא חרב
חלל הגדלה׃ המחדרת׃ לתת־בה׃
15 למען־מס־לב׃ ורב׃ נתתי׃ אל־כל־
שערי׃ אמר׃ אהה׃ עשיתי׃ לבזק׃
אמר׃ חדה׃ לטבח׃ 16 אתה׃ התיצבי׃
אי־לזה׃ פנה׃ אי־לזה׃ הימין׃
הכי׃ שמאל׃ אל־אשר׃ פניך׃
נתנו׃ 17 וגם־אני׃ אכה כפי׃ אל־כף׃
והנחתי חמתי׃ אני יהוה׃ דברתי׃
18 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
19 ואתה בן־אדם׃ שים־לך׃ דרכים׃
לבוא׃ חרב׃ מלך בבל׃ מארץ אחת
תצאנה׃ יד׃ אחת׃ בראש דרך׃
עיר׃ תשים׃ 20 דרך׃ תשים׃ לבוא
חרב׃ רבה׃ עמון׃ ואל־יהודה׃
בירושלם׃ מבצר׃ 21 כי־עמד׃ מלך־
בבל׃ בפרדו׃ דרך׃ בראש שתי־
הדרכים׃ לקסם׃ קסם׃ שלח־חצים׃
בתרפים׃ הביט׃ בכבד׃ 22 בימינו׃
היה׃ הקסם׃ ירושלם׃ לשים׃ כרים׃
לפתח׃ לפצות׃ פה׃ לרים׃ קול׃
לתרועה׃ לשים׃ כרים׃ אל־שערים׃
לשפך׃ סלה׃ לבנות׃ דיק׃ 23 וקסם
שוא׃ בעיניהם׃ שבועי׃ הם׃ ולהם׃
הוא׃ מזכיר׃ עון׃ לתפש׃ 24 לכן׃
כה אמר אדני יהוה׃ יען׃ הזכרתם׃
עונתיכם׃ בהגלה׃ פשעיכם׃ נגלה׃
חטאתיכם׃ בכל־מעלליכם׃ יען׃
הזכרתם׃ לתפש׃ בם׃ 25 ואתה׃
חלל׃ רשע׃ נשיא׃ ישראל׃ אשר׃
בא׃ יומו׃ בעת׃ עון׃ קץ׃ 26 כה אמר
אדני יהוה׃ הסר׃ המצנפת׃ והרם׃
העטרה׃ זאת׃ לא׃ זאת׃ השפל׃
הגבה׃ 27 עוה׃ עוה׃ אשימנה׃ גם־
היא׃ לא׃ היתה׃ עד׃ אשר׃ יבא׃
משפט׃ ונתתיו׃ 28 ואתה׃ בן־אדם׃
הנבא׃ ואמרת׃ אדני יהוה׃ אל־בני׃
עמון׃ וגם׃ אל־חרפתם׃ ואמרת׃
חרב׃ חרב׃ פתוחה׃ לטבח׃ מכרסמת׃
בעבור׃ כלה׃ 29 בהבל׃ חזו׃ לך׃
אשר׃ נתן׃ אל־צוארי׃ חללי׃
רשעים׃ אשר׃ יום׃ בא׃ עתם׃
עון׃ קץ׃ 30 הלוא׃ אל־תערה׃
בנדנה׃ בארץ׃ אשר׃ נבראת׃
אתך׃ אמרתי׃ אל־אדמתך׃ אל־
תבוא׃ 31 ואמרתי׃ אל־אדמתך׃
אל־תבוא׃ אל־אדמתך׃ אל־תבוא׃
אל־אדמתך׃ אל־תבוא׃ אל־אדמתך׃
אל־תבוא׃ אל־אדמתך׃ אל־תבוא׃

20 בבקר בבקר ויעבר אלהים ברוח
מצרים ויבא מים בנהרות ויבקע
מעין מים מתוך היאר ויבקע
מים רבים ביבשה ויבא דם
21 בכל ארץ מצרים ויחפרו
מצרים סביבות היאר מים לשתות
כי לא יכלו לשתות מים מן היאר
ויהי דם בכל ארץ מצרים
22 ויעשו כן חרטמי מצרים
בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא
שמע אליהם כאשר דבר יהוה
23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו
ולא שת לבו גם את זאת
24 וכל מצרים חפרו סביבות
היאר מים לשתות כי לא יכלו
לשתות מן המים מן היאר
25 וימלאו שבעת ימים אחר
הכות יהוה את היאר
26 ויאמר יהוה אל משה בא
אל פרעה ואמרת אליו כה
אמר יהוה שלח עמי ויעבדוני
27 כי אם מאן אתה לשלח
הנני נגף את כל גבולך בצפרדעים
28 ושרץ היאר צפרדעים ועלו
ובאו בביתך ובחדר משכבך
ועל מטתך ובבית עבדיך
ובעמך ובתנורך ובמשארתך
29 ובך ובעמך ובכל עבדיך
יעלו הצפרדעים
22 ויאמר יהוה אל משה אמר
אל אהרן קח מטך ונטה ידך
על מימי מצרים על נהרתם
על יאריהם ועל אגמיהם
ועל כל מקוה מימיהם
ויהיו דם והיה דם בכל ארץ
מצרים ובעצים ובאבנים
2 ויעש כן משה ואהרן כאשר
צוה יהוה וירם מטה ויך את
המים אשר ביאר לעיני פרעה
ולעיני עבדיו וכל המים אשר
ביאר נהפכו לדם
3 והדגה אשר ביאר מתה
ובאש היאר ולא יכלו מצרים
לשתות מים מן היאר ויהי
הדם בכל ארץ מצרים
4 ויעשו כן חרטמי מצרים
בלטיהם ויחזק לב פרעה
ולא שמע אליהם כאשר דבר
יהוה
5 ויפן פרעה ויבא אל ביתו
ולא שת לבו גם את זאת
6 ויחפרו כל מצרים סביבות
היאר מים לשתות כי לא יכלו
לשתות מן המים מן היאר
7 ויעשו חרטמי מצרים
בלטיהם ויחזק לב פרעה
ולא שמע אליהם כאשר דבר
יהוה
8 ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה
9 ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן
10 ויאמר
11 ויקרא
12 ויצא
13 ויעשו
14 ויבא
15 ויבא
16 ויאמר
17 ויעשו
18 ויבא
19 ויאמר
20 ויעשו
21 ויבא
22 ויעשו
23 ויבא
24 ויחפרו
25 ויבא
26 ויאמר
27 ויאמר
28 ויבא
29 ובך
22 ויבא
2 ויבא

לאלהים חסד ואמת לעשות עמו׃ 29 ואל־תירא
אבי־מלך כי־אם־יראת אלהים אין במקום הזה
והרגוני בגלל אשתי׃ 30 ועם־זאת אמנה־אמנה
לי כי־אחתי היא גם־היא אמרה אלי אחי־הוא
בתם־לבבי ובנקיון כפי׃ 31 ויהי כהשחית אתי
אלהים מבית אבי ואמר־לה זה חסדך אשר־תעשי
עמדי אל כל־המקום אשר נבוא שמה לאמר אלי
אחי־הוא׃ 32 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים
ושפחות ויתן לאברהם וישב־לו את שרה אשתו׃
33 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך
שב׃ 34 ולאברהם אמר בעבור אשר־אמרה לך
אחתי־הוא הנה כסף אלף כסף הנה־הוא לך כסות
עינים לכל אשר־אתך ואת כל־אתה׃ 35 ויוכח
את־אברהם׃ ס

23

ושרה אשת אברהם לדה בן׃ 2 ויקרא אברהם
את־שם־בנו הנולד אשר־ילדה־לו שרה יצחק׃
3 ויקל אברהם את־יצחק בנו׃ 4 ויעש אברהם
את־יצחק בנו בן־שמנת ימים כאשר צוה אתו
אלהים׃ 5 ואברהם בן־מאת שנה בהולד לו
את־יצחק בנו׃ 6 ותאמר שרה צחק עשה־לי
אלהים כל־השמע יצחק־לי׃ 7 ותאמר מי מלל
לאברהם השיר בנים ינקה שרה כי־ילדתי בן
לזקניו׃ 8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם
משתה גדול ביום הגמל את־יצחק׃ 9 ותרא שרה
את־בן־הגר המצרית אשר־ילדה לאברהם מצחק
אתו׃ 10 ותאמר אל־אברהם גרש האמה הזאת
ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה הזאת עם־בני
עם־יצחק׃ 11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם
על־אודת בנו׃ 12 ויאמר אלהים אל־אברהם
אל־ירע בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא
לך זרע׃ 13 וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו
כי־זרעך הוא׃ 14 וישכם אברהם בבקר ויקח
לחם וחמת־מים ויתן אל־הגר שם על־שכמה
והילד ושלח אותה ותלך תתע במדבר באר שבע׃
15 ותכל המים מן־החמת ותשלך את־הילד
תחת אחד השיחים׃ 16 ותלך ותשב לה מנגד
הרחק כמטחוה קשת כי אמרה אל־אראה במות
הילד ותשב מנגד תשא את־קולה ותבך׃ 17 וישמע
אלהים את־קול הנער ויקרא מלאך אלהים
אל־הגר מן־השמים ויאמר לה מה־לך הגר אל
תיראי כי שמע אלהים אל־קול הנער באשר הוא
שם׃ 18 קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ידך
בו כי לגוי גדול אשימנו׃ 19 ויפקח אלהים
את־עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את־
החמת מים ותשק את־הנער׃ 20 והאלהים היה
את־הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת׃
21 וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ
מצרים׃ ס

22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך אל־אברהם
לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃
23 ועתה השבעה־לי באלהים הנה אם־תשקר
לי ולנכדי ולניני כחסד אשר עשיתי עמך
תעשה־עמדי ולארץ אשר גרת בה׃ 24 ויאמר
אברהם אנכי אשבע׃ 25 והוכח אברהם את־
אבימלך על־באר המים אשר גזלו עבדי
אבימלך׃ 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה
את־הדבר הזה וגם־אתה לא הגדת לי ואנכי
לא שמעתי בלתי היום׃ 27 ויקח אברהם צאן
ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃
28 ויצג אברהם את־שבע כבשות הצאן לבדן׃
29 ויאמר אבימלך אל־אברהם מה שבע הכבשות
האלה אשר הצגת לבדן׃ 30 ויאמר כי את־שבע
כבשות תקח מידי בעבור תהיה־לי לעדה כי
חפרתי את־הבאר הזאת׃ 31 על־כן קרא למקום
ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃
32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך
ופיכל שר־צבאו וישבו אל־ארץ פלשתים׃
33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם־יהוה
אל־עולם׃ 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים
ימים רבים׃ ס

24

ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את־
אברהם בכל׃ 2 ויאמר אברהם אל־עבדו
זקן ביתו המשל בכל־אשר־לו שים־נא
ידך תחת ירכי׃ 3 ואשבעך ביהוה אלהי
השמים ואלהי הארץ אשר לא־תקח אשה לבני
מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃
4 כי־אם־אל־ארצי ואל־מולדתי תלך ולקחת
אשה לבני ליצחק׃ 5 ויאמר אליו העבד אולי
לא־תאבה האשה ללכת אחרי אל־הארץ הזאת
ההשב אשיב את־בנך אל־הארץ אשר יצאת
משם׃ 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן־
תשיב את־בני שמה׃ 7 יהוה אלהי השמים
אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי אשר
דבר־לי ואשר־נשבע־לי לאמר לזרעך אתן
את־הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך
ולקחת אשה לבני משם׃ 8 ואם־לא תאבה
האשה ללכת אחריך ונקית מאלה אתה רק
את־בני לא תשיב שמה׃ 9 וישם העבד את־
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על
הדבר הזה׃ 10 ויקח העבד עשרה גמלים
מגמלי אדניו וילך וכל־טוב אדניו בידו
ויקם וילך אל־ארם נהרים אל־עיר נחור׃
11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל־באר המים
לעת ערב עת צאת השאבות׃ 12 ויאמר יהוה
אלהי אדני אברהם הקרה־נא לפני היום
והעשה חסד עם אדני אברהם׃ 13 הנה אנכי
נצב על־עין המים ובנות אנשי העיר יצאות
לשאב מים׃ 14 והיה הנערה אשר אמר אליה
הטי־נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך
אשקה אותה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע
כי־עשית חסד עם אדני׃ 15 והיה טרם כלה
לדבר והנה רבקה יצאת אשר־ילדה לבתואל
בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על־
שכמה׃ 16 והנערה טבת־מראה מאד בתולה
ואיש לא ידעה ותרד העינה׃ 17 וירץ העבד
לקראתה ויאמר הגמיעי־נא מעט־מים מכדך׃
18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על־
ידה׃ 19 ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך
אשאב עד אם־כלו לשתות׃ 20 ותמהר ותערה
כדה אל־השקת ותרץ עוד אל־הבאר לשאב
ותשאב לכל־גמליו׃ 21 והאיש משתאה לה
מחרישׁ לדעת הצליח יהוה דרכו אם־לא׃
22 והיה כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח
האיש נזם זהב בקע משקלו ושתי צמידים על־
ידיה עשרת זהב משקלם׃ 23 ויאמר בת־מי
את הגידי־נא לי היש־בית־אביך מקום לנו
ללון׃ 24 ותאמר אליו בת־בתואל אנכי בן
נחור אשר ילדה־לו׃ 25 ותאמר אליו גם־תבן
גם־מספוא רב עמנו גם מקום׃ 26 ויקד האיש
וישתחו ליהוה׃ 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי
אדני אברהם אשר לא־עזב חסדו ואמתו מעם
אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני׃
28 ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים
האלה׃ 29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל־האיש החוצה׃ 30 והיה כראות את־הנזם
ואת־הצמידים על־ידי אחתו וכשמעו את־דברי
רבקה אחתו לאמר כה־דבר אלי האיש ויבא
אל־האיש והנה עמד על־הגמלים׃ 31 ויאמר
בוא ברוך יהוה למה תעמד־חוצה ואני פניתי
הבית ומקום לגמלים׃ 32 ויבא האיש הבית
ויפתח הגמלים ונתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו׃
33 ושם־לחם לאכל ויאמר לא אכל עד אם־
דברתי דברי ויאמר דבר־נא׃ 34 ויאמר עבד
אברהם אנכי׃ 35 ויהוה ברך את־אדני מאד
ויגדל ויתן־לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים
ושפחות וגמלים וחמרים׃ 36 ותלד שרה אשת
אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויספר העבד
לו את כל־הדברים אשר עשה׃ 37 ויגדל הנער
ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל
את־יצחק׃ 38 ותרא שרה את־בן־הגר המצרי
אשר־ילדה לאברהם מצחק׃ 39 ותאמר אל־
אברהם גרש האמה הזאת ואת־בנה כי לא יירש
בן־האמה הזאת עם־בני עם־יצחק׃ 40 וירע
הדבר מאד בעיני אברהם על־אודת בנו׃
41 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 42 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
43 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 44 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
45 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 46 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
47 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 48 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
49 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 50 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
51 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 52 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
53 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 54 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
55 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 56 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
57 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 58 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
59 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 60 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
61 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 62 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
63 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 64 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
65 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 66 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
67 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 68 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
69 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 70 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
71 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 72 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
73 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 74 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
75 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 76 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
77 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 78 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
79 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 80 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
81 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 82 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
83 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 84 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
85 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 86 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
87 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 88 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
89 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 90 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
91 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 92 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
93 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 94 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
95 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 96 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
97 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 98 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
99 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 100 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
101 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 102 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
103 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 104 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
105 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 106 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
107 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 108 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
109 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 110 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
111 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 112 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
113 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 114 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
115 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 116 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
117 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 118 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
119 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 120 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
121 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 122 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
123 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 124 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
125 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 126 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
127 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 128 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
129 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 130 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
131 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 132 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
133 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 134 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
135 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 136 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
137 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 138 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
139 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 140 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
141 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 142 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
143 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 144 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
145 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 146 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
147 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 148 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃
149 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך
על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה
שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 150 וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי־זרעך הוא׃

10 جب فرعون نے اپنے
خادموں کو بلایا تو
اُن کے دل میں
خوف پیدا ہوا۔
اُن کے دل میں
خوف پیدا ہوا۔
اُن کے دل میں
خوف پیدا ہوا۔

הנביאים אשר אתם מתנבאים אל־אדמת ישראל
לאמר אל־תבואו בית־יהוה צבאות׃ 6 גם־אתם
תמותו בחרב אנשי כושים׃ 7 הלא כבני־ישראל
אתם־הם נאם־יהוה הלא את־ישראל העליתי
מארץ מצרים ופלשתים מכפתור וארם מקיר׃
8 הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאת והשמדתי
אותה מעל פני האדמה אך לא השמד אשמיד
את־בית יעקב נאם־יהוה׃ 9 כי הנני מצוה
והנעתי בבית־ישראל בכל הגוים כאשר ינועע
בכברה ולא־יפול צרור ארצה׃ 10 בחרב ימותו
כל־חטאי עמי האמרים לא־תגיע ולא־תקדם
הרעה׃ 11 ביום ההוא אקים את־סכת דוד הנפלת
וגדרתי את־פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה
כימי עולם׃ 12 למען יירשו את־שארית אדום
וכל־הגוים אשר־נקרא־שמי עליהם נאם־יהוה
עשה זאת׃ 13 הנה־ימים באים נאם־יהוה
ונגש חרש בקצר זרע ודרך ענב במושך זרע
והרים יטפו עסיס והגלעד תתמוגג׃ 14 ושבתי
את־שבות עמי ישראל ובנו ערי חרבות
וישבו ונטעו כרמים ושתו יינם ועשו גנות
ואכלו את־פריהן׃ 15 ונטעתים על־אדמתם
ולא יעקרו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם
אמר יהוה אלהיך׃

27

חזון עובדיה כה אמר אדני יהוה לאדום
שמענו שמועה מאת יהוה וציר בגוים שלוח
קומו ונקומה עליה למלחמה׃ 2 הנה קטן נתתיך
בגוים בזוי אתה מאד׃ 3 זדון לבך השיאך
שכני חגוי הסלע מרום שבתו האמר בלבבו
מי יורדני ארץ׃ 4 אם־תגביה כנשר ואם־בין
הכוכבים שים קנך משם אורידך נאם־יהוה׃
5 אם־גנבים באו־לך אם־שודדי לילה איך
נדמיתה הלא יגנבו דים אם־בצרים באו־לך
הלא ישאירו עוללות׃ 6 איך נחפשו עשו
נבעו מצפניו׃ 7 עד־הגבול שלחוך כל
אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלומך
לחמך יאכלו־לחם תחתיך אין תבונה בו׃
8 הלא־ביום ההוא נאם־יהוה ואבדתי חכמים
מאדום ותבונה מהר עשו׃ 9 וחתו גבורים
תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל׃
10 מחמס אחיך יעקב תכסך ונכרתת עד־עולם
׃ 11 ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו
ונכרים באו שערו ועל־ירושלם ידו גם־אתה
כאחד מהם׃ 12 ואל־תרא ביום אחיך ביום
נכרו ואל־תשמח לבני־יהודה ביום אבדם
ואל־תגדל פה ביום צרה׃ 13 אל־תבא בשער
עמי ביום אידם גם־אתה אל־תראה בעניו
ביום אידו ואל־תשלחו בחילו׃ 14 ואל־תעמד
על־הפרק להכרית את־פליטיו ואל־תסגר
שרידיו ביום צר׃ 15 כי־קרוב יום־יהוה
על־כל־הגוים כאשר עשית יעשה לך גמולך
ישוב בראשך׃ 16 כי כאשר שתיתם על־הר
קדשי שתו כל־הגוים תמיד ושתו וגמעו
והיו כלא היו׃ 17 ובהר־ציון תהיה פליטה
והיה קדש וירשו בית־יעקב את־מורשיהם׃
18 והיה בית־יעקב אש ובית־יוסף להבה
ובית־עשו לקש ודלקום בהם ואכלום ולא־יהיה
שרידים לבית־עשו כי יהוה דבר׃ 19 וירשו
הנגב את־הר עשו והשפלה את־פלשתים
וירשו את־שדה אפרים ואת־שדה שומרון
ובנימן את־הגלעד׃ 20 וגלות החיל הזה לבני
ישראל אשר־כנענים עד־צרפת וגלות ירושלם
אשר בספרד יירשו את־ערי הנגב׃ 21 ועלו
מושעים בהר־ציון לשפט את־הר עשו והיתה
ליהוה המלוכה׃

28

דבר־יהוה אל־יונה בן־אמתי לאמר׃
2 קום לך אל־נינוה העיר הגדולה וקרא
עליה כי־עלתה רעתם לפני׃ 3 ויקם יונה
לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו
וימצא אניה הולכת תרשישה ויתן שכרה
וירד בתוכה לבוא עמהם תרשישה מלפני
יהוה׃ 4 יהוה הטיל רוח אל־הים ויהי סערה
גדולה בים והאניה חשבה לשבר׃ 5 ויראו
המלחים ויזעקו איש אל־אלהיו ויטלו את־
הכלים אשר־באניה אל־הים להקל מעליהם
ויונה ירד אל־ירכתי הספינה ויתרדם׃
6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר אליו מה־לך
נרדם קום קרא אל־אלהיך אולי יתעשת
האלהים לנו ולא נאבד׃ 7 ויאמרו איש
אל־רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשל
מי־הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל
הגורל על־יונה׃ 8 ויאמרו אליו הגידה־נא
לנו בשל מי־הרעה הזאת לנו מה־מלאכתך
ומאין תבוא ומה־ארצך ומאי־עם אתה׃
9 ויאמר אליהם עברי אני ואת־יהוה אלהי
השמים אני ירא אשר־עשה את־הים ואת־
היבשה׃ 10 ויראו האנשים יראה גדולה
ויאמרו אליו מה־זאת עשית כי־ידעו האנשים
כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם׃
11 ויאמרו אליו מה־נעשה לך וישתק הים
מעלינו כי הים הולך וסער׃ 12 ויאמר אליהם
שאוני והטילוני אל־הים ישתק הים מעליכם
כי יודע אני כי בשלי הסערה הגדולה הזאת
עליכם׃ 13 ויחתרו האנשים להשיב אל־היבשה
ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם׃
14 ויקראו אל־יהוה ויאמרו אנה יהוה אל־
נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל־תתן עלינו
דם נקי כי אתה יהוה כאשר חפצת עשיתה׃
15 ויטלו את־יונה וישלכו אל־הים ויעמד הים
מזעפו׃ 16 ויראו האנשים יראה גדולה את־
יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים׃
17 ויהוה מן־יונה ויבלע יהוה דג גדול
לבלע את־יונה ויהי יונה במעי הדג שלשת
ימים ושלשת לילות׃

29

ויתפלל יונה אל־יהוה אלהיו מן־מעי הדגה׃
2 ויאמר קראתי מצר־לי אל־יהוה ויענני
מבטן שאול שועתי שמעת קולי׃ 3 ותשליכני
מצולה בלב־ימים ונהר יסבבני כל־משברך
וגליך עלי עברו׃ 4 ואני אמרתי גרשתי
מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל־היכל
קדשך׃ 5 אפפוני מים עד־נפש תהום יסבבני
סוף חבוש לראשי׃ 6 לקצבי הרים ירדתי
הארץ בריחיה בעדי לעולם ותעל מן־שחת
חיי יהוה אלהי׃ 7 בהתעטף עלי נפשי את־
יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל־היכל
קדשך׃ 8 משמרים הבלי־שוא חסדם יעזבו׃
9 ואני בקול תודה אזבחה־לך אשר־נדרתי
אשלמה ישועת ליהוה׃ 10 ויאמר יהוה
לדג ויקא את־יונה אל־היבשה׃

30

דבר־יהוה אל־יונה שנית לאמר׃
2 קום לך אל־נינוה העיר הגדולה וקרא
אליה את־הקריאה אשר־אני דבר אליך׃
3 ויקם יונה וילך כדבר יהוה ונינוה היתה
עיר־גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים׃
4 ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום־אחד
ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת
׃ 5 ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו־צום
וילבשו שקים מגדולם ועד־קטנם׃
6 ויגע הדבר אל־מלך נינוה ויקם מכסאו
ויעבר אדרתו מעליו ויתכס בשק וישב על־
האפר׃ 7 ויזעק ויאמר בנינוה מפי המלך
ומגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן
אל־יטעמו מאומה אל־ירעו ומים אל־ישתו׃
8 והתכסו שק האדם והבהמה וקראו אל־
אלהים בחזק ושבו איש מדרכו הרעה
ומן־החמס אשר בכפיהם׃ 9 מי יודע ישוב
ונחם אלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד׃
10 וירא אלהים את־מעשיהם כי־שבו מדרכם
הרעה ונחם אלהים על־הרעה אשר־דבר
לעשות־להם ולא עשה׃

22 ههنا من يأتي إلى هذه الأمة
بأن يأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر من
الله ويأتي بالأمر من الله ويأتي
23 بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
24 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر من
الله ويأتي بالأمر من الله ويأتي
25 بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
ويأتي بالأمر من الله ويأتي
26 بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
27 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
28 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
29 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
30 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
31 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
32 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله 33 ويأتي بالأمر من الله
ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
34 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
35 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
36 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله 37 ويأتي بالأمر من الله
38 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله 39 ويأتي بالأمر من الله
ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
40 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله 41 ويأتي بالأمر من الله
ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
42 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
43 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
44 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله

28

ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
2 ويأتي بالأمر من الله ويأتي
بالأمر من الله ويأتي بالأمر
من الله ويأتي بالأمر من الله
3 ويأتي بالأمر من الله ويأتي

ܠܡܢܐ ܕܠܐܬܝܐ ܡܢܗ ܕܐܬܝܐ ܡܬܝܐ ܕܡܢ
ܡܢܗ ܡܬܝܐ ܡܢܢ ܐܢܬ ܡܢ ܫܡܝܐ 27 ܕܐܝܟܢܐ ܡܢܗ
ܕܢܫܐ ܡܢܗ ܕ ܟܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܒܝܢܐ ܕܡܫܝܚܝܬܐ
ܕܡܢܢ ܡܢܗ ܕܠܐܬܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܢܢ ܕܐܬ ܡܫܝܚܐ 28 ܕܡܢ ܒܪܝܫܝܬܐ ܡܢܗ ܕܐܒܝܢܐ
ܕܡܢ ܡܢܗ ܕܡܢܝܢ ܡܢܝܢܐ ܡܢܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܢ ܡܬܝܐ ܕܡܢ
ܡܢܝܢܐ ܕܐܢܐ ܐܝܟ ܡܢ 29 ܕܐܬ ܡܢ ܡܬܝܐ ܟܝܢ ܐܢܬ
ܡܢ ܒܪܝܫܝܬ ܡܢ ܐܝ ܕܐ 30 ܕܡܫܝܚ ܐܐܢ ܡܢܝܢ ܡܫܝܚܐ
ܡܢܗ ܕܐܢ ܡܬܝܐ ܡܢܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܕܐܢܐ ܕܫܝܢ ܡܢܢ
ܡܢ ܕܐܢ ܐܝܟܢܐ 31 ܡܫܝܚ ܐܐܢ ܡܫܝܚ ܡܢܢ ܕܡܢܢ
ܡܢ ܕܐ ܡܢ ܡܢܢ ܡܢ ܕܐ ܡܢ ܡܢܢ ܕܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܕܐ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

ראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים
ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו
ובהו וחשך על־פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר
אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים
את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין
האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום
ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר
יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע
בתוך המים ויהי מבדיל בין מים
למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע
ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃
8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב
ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו
המים מתחת השמים אל־מקום אחד
ותראה היבשה ויהי־כן׃ 10 ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים
תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע
עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו
על־הארץ ויהי־כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא
עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי
אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃
13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃
14 ויאמר אלהים יהי מארת
ברקיע השמים להבדיל בין היום
ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים
ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת
ברקיע השמים להאיר על־הארץ
ויהי־כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני
המארת הגדלים את־המאור הגדול
לממשלת היום ואת־המאור הקטן
לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים
להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב
ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים
ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף
יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃
21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים
ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר
שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף
למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך
אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו
את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃
23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃
24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה
ויהי־כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־ארץ
למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמש
האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃
26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו
כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף
השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל
הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא
אלהים את־האדם בצלמו בצלם
אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא
אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר
להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־
הארץ וכבשהו ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת
על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה
נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע
אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ
אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה
לאכלה׃ 30 ולכל חית הארץ ולכל
עוף השמים ולכל רומש על־הארץ
אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב
לאכלה ויהי־כן׃ 31 וירא אלהים
את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד
ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ
וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו
אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום
השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים
לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים
והארץ בהבראם ביום עשות יהוה
אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח
השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב
השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד
את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ
והשקה את־כל־פני האדמה׃
7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר
מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה
אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם
את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה
אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד
למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃
10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן
ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃
11 שם האחד פישון הוא הסבב
את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃
12 וזהב הארץ ההוא טוב שם
הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־
הנהר השני גיחון הוא הסבב
את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר
השלישי חדקל הוא הולך קדמת
אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃
15 ויקח יהוה אלהים את־האדם
ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃
16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר
מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ
הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו
כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃
18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב
היות האדם לבדו אעשה־לו עזר
כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה
אלהים כל־חית השדה ואת כל־
עוף השמים ויבא אל־האדם לראות
מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו
האדם נפש חיה הוא שמו׃
20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה
ולעוף השמים ולכל חית השדה
ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃
21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־
האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה
אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־
האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃
23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם
מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא
אשה כי מאיש לקחה־זאת׃
24 על־כן יעזב איש את־אביו
ואת־אמו ודבק באשתו והיו
לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם
ערומים האדם והאשתו ולא
יתבוששו׃

21 אמר אליהם אל תקראו לי נעמי קראו לי מרא
כי שדי המר לי מאד׃ 22 אני הלכתי מלאה ואלקים
השיבני ריקם למה תקראו לי נעמי ויהוה ענה
בי ושדי הרע אתי׃ 23 ותשב נעמי ורות המואבית
כלתה עמה השבה מן שדי מואב והם באו
בית לחם בתחלת קציר שערים׃

2 1 ולנעמי מודע מאיש אביה איש גבור חיל
ממשפחת אלימלך ושמו בעז׃ 2 ותאמר רות
המואבית אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה
שבלים אחרי אשר אמצא חן בעיניו ויאמר לה
לכי בתי׃ 3 ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי
הקצרים ומקרה חלקת השדה לבעז אשר
מן משפחת אלימלך׃ 4 והנה בעז בא מבית לחם
ויאמר ליהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה׃
5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקצרים למי
הנערה הזאת׃ 6 ויען הנער הנצב על הקצרים
ויאמר נערה מואבית היא השבה עם נעמי
משדי מואב׃ 7 ותאמר אלקטה נא ואספתי
בעמרים אחרי הקצרים ותבא ותעמד מן הבקר
ועד עתה זה שבתה הבית מעט׃ 8 ויאמר בעז
אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה
אחר ולא תעברי מזה כה תדבקין עם נערתי׃
9 עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן
הלא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת
והלכת אל הכלים ושתית מאשר יאלו הנערים׃
10 ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו
מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה׃
11 ויען בעז ויאמר אליה הגד הגד לי כל אשר
עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי
את אביך ואת אמך וארץ מולדתך ותלכי אל
עם אשר לא ידעת תמול שלשום׃ 12 ישלם
יהוה מעשך ותהי משכרתך שלמה מעם
יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת
כנפיו׃ 13 ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי
נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא
אהיה כאחת שפחותיך׃ 14 ויאמר לה בעז
לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם
וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים
ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע והותר׃
15 ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר
גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה׃
16 וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם
ולקטה ולא תגערו בה׃ 17 ותלקט בשדה
עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפת
שעורים׃ 18 ותשא ותבא העיר ותרא חמותה
את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר
הותרה משבעה׃ 19 ותאמר לה חמותה איפה
לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך
ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר
שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז׃
20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה
אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים
ותאמר לה נעמי קרוב האיש לנו מגאלינו
הוא׃ 21 ותאמר רות המואבית גם כי אמר
אלי עם הנערים אשר לי עד אם כלו את
כל הקציר אשר לי׃ 22 ותאמר נעמי אל רות
כלתה טוב בתי כי תצאי עם נעריו ולא
יפגעו בך׃ 23 ותדבק בנערות בעז ללקט
עד כלות קציר השערים וקציר החטים
ותשב את חמותה׃

3 1 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש
מנוחה לך אשר ייטב לך׃ 2 והלא בעז מדעתנו
אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את
גרן השעורים׃ 3 ורחצת וסכת ושמת שמלתיך
עליך וירדת הגרנה אל תודעי לאיש עד
אכלו ושתותו׃ 4 והיה בשכבו וידעת את
המקום אשר ישכב שם ובאת גלית מרגלתיו
ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין׃
5 ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה׃
6 ותרד הגרנה ותעש ככל אשר צותה חמותה
אותה׃ 7 ויאכל בעז ויתן לבו ויטב ויבא
לשכב בקצה הערמה ותבא בלאט וגלת
מרגלתיו ותשכב׃ 8 ויהי בחצי הלילה ויחרד
האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו׃
9 ויאמר מי את ותאמר אני רות אמתך
ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה׃
10 ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת
חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת
אחרי בחורים אם דל ואם עשיר׃
11 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי
אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת
חיל את׃ 12 ועתה כי אמנם כי אם גאל
אנכי ועתה יש גאל קרוב ממני׃
13 ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך
טוב יגאל יגאלך ואם לא יחפץ לגאלך
וגאלתיך אני חי יהוה שכבי עד הבקר׃
14 ותשכב מרגלתיו עד הבקר ותקם
בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל
תודע כי באה האשה הגרן׃ 15 ויאמר
הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה
ותחזק בה ותמד שש שערים ותשת
עליה ותבא העיר׃ 16 ותבא אל חמותה
ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר
עשה לה האיש׃ 17 ותאמר שש השערים
האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבואי
ריקם אל חמותך׃ 18 ותאמר שבי בתי
עד אשר תדעי איך יפל דבר כי לא
ישקט האיש כי אם כלה את הדבר היום׃

4 ובעז עלה השער ויישב שם והנה
הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה
שבה אלמני פלני אל כה ויסר׃ 2 ויקח
עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה
ויישבו׃ 3 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר
לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה
משדי מואב׃ 4 ואני אמרתי גלות אזנך
לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי
אם תגאל גאל אם לא יגיד לי ואדע כי
אין זולתך לגאל ואני אחריך ויאמר אני
אגאל׃ 5 ויאמר בעז ביום קנות השדה
מיד נעמי ומרות המואבית אשת המת
אקנה לקים שם המת על נחלתו׃
6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאל לי פן
אשחית את נחלתי גאל לך את גאלתי
כי לא אוכל לגאל׃ 7 וזאת לפנים בישראל
על הגאלה והתמורה לקים כל דבר שלף
איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה
בישראל׃ 8 ויאמר הגאל לבעז קנה לך
וישלף נעלו׃ 9 ויאמר בעז אל הזקנים
ואל כל העם עדים אתם היום כי קניתי
את כל אשר לאלימלך וכל אשר לכליון
ומחלון מיד נעמי׃ 10 וגם את רות
המואבית אשת מחלון קניתי לי לאשה
להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם
המת מעם אחיו ומן שער מקומו עדים
היום׃ 11 ויאמרו כל העם אשר בשער
והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה
אל ביתך כרחל ולאה אשר בנו את בית
ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם
בבית לחם׃ 12 ויהי בית פרץ אשר ילדה
תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה
לך מן הנערה הזאת׃ 13 ויקח בעז את
רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן
יהוה לה הריון ותלד בן׃ 14 ותאמרנה
הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא
השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל
׃ 15 והיה לך לנפש משיב ולכלכל את
שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו
אשר היא טובה לך מן שבעת בנים׃
16 ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיק
ותהי לו לאומנת׃ 17 ותקראנה לו השכנות
שם לאמר יולד בן לנעמי ותקראנה שמו
עובד הוא אבי ישי אבי דוד׃ 18 ואלה
תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון׃
19 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את
עמינדב׃ 20 ועמינדב הוליד את נחשון
ונחשון הוליד את שלמון׃ 21 ושלמון
הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד׃
22 ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את
דוד׃

21 ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, μὴ πλανᾶσθε·
πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον
ἄνωθέν ἐστιν, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς
τῶν φωτῶν, παρ᾽ οὗ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ
ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. 18 βουληθεὶς ἀπεκύησεν
ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς
ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.
19 ὥστε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἔστω πᾶς
ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς
εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν· 20 ὀργὴ
γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην θεοῦ οὐ κατεργάζεται.
21 διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ
περισσείαν κακίας ἐν πραΰτητι δέξασθε
τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι
τὰς ψυχὰς ὑμῶν. 22 γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου
καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ παραλογιζόμενοι
ἑαυτούς. 23 ὅτι εἰ τις ἀκροατὴς λόγου καὶ
οὐ ποιητής, οὗτος ἐοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι
τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ·
24 κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ κατελήλυθεν
καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. 25 ὁ δὲ
παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας
καὶ παραμείνας οὐκ γενόμενος ἀκροατὴς
ἐπιλησμονῆς ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου οὗτος
μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

5 εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι μὴ χαλιναγωγῶν
γλῶσσαν ἑαυτοῦ ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν
ἑαυτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία. 2 θρησκεία
καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ θεῷ καὶ πατρὶ
αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανοὺς καὶ
χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν
τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου. 3 Μὴ ἐν προσωποληψίαις
ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τῆς δόξης. 4 ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς
συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν
ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν
ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι, 5 καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν
φοροῦντα τὴν λαμπρὰν ἐσθῆτα καὶ εἴπητε
αὐτῷ· Σὺ κάθου ὧδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ
εἴπητε· Σὺ στῆθι ἐκεῖ ἢ κάθου ὑπὸ τὸν
βραδύποδα μου, οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς
καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν;
6 Ἀκούσατε, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί μου· οὐχὶ
τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς
πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς
βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν; 7 οἱ καταδυναστεύοντες ὑμῶν καὶ
αὐτοὶ ἕλκουσιν εἰς κρίσεις καὶ αὐτοὶ
βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν
ἐφ᾽ ὑμᾶς; 8 Εἰ μὲν νομὸν τελεῖτε βασιλικὸν
κατὰ γραφήν· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε· 9 εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε,
ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ
νόμου ὡς παραβάται. 10 ὅστις γὰρ ὅλον τὸν
νόμον τηρήσῃ, πταίσῃ δὲ ἐν ἑνί, γέγονεν
πάντων ἔνοχος. 11 ὁ γὰρ εἰπὼν· Μὴ μοιχεύσῃς,
εἶπεν καὶ· Μὴ φονεύσῃς. εἰ δὲ οὐ μοιχεύεις,
φονεύεις δὲ, γέγονας παραβάτης νόμου.
12 οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ
νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι.
13 ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι
ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.
14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν
λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται
ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; 15 ἐὰν ἀδελφὸς ἢ
ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ λειπόμενοι
τῆς ἐφημέρου τροφῆς, 16 εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς
ἐξ ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε
καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ
ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;
17 οὕτως καὶ ἡ πίστις ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔργα,
νεκρά ἐστιν καθ᾽ ἑαυτήν. 18 ἀλλ᾽ ἐρεῖ τις·
Σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν
μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου,
κἀγώ σοι δείξω ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν
πίστιν μου. 19 σὺ πιστεύεις ὅτι εἷς ἐστιν
ὁ θεός· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια
πιστεύουσιν καὶ φρίσσουσιν. 20 θέλεις δὲ
γνῶναι, ὦ ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς
τῶν ἔργων ἀργή ἐστιν; 21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ
ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ἀναφέρας
Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βωμόν;
22 βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις
ἐτελειώθη, 23 καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ
λέγουσα· Πίστευσεν Ἀβραὰμ τῷ θεῷ καὶ
ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος
θεοῦ ἐκλήθη. 24 ὁρᾶτε οὖν ὅτι ἐξ ἔργων
δικαιοῦται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως
μόνον. 25 ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ
ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ὑποδεξαμένη τοὺς
ἀγγέλους καὶ ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα;
26 ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος
νεκρόν ἐστιν, οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς
ἔργων νεκρά ἐστιν.

6 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε,
ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα
λημψόμεθα· 2 πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες.
εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος
ἀνήρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον
τὸν σῶμα. 3 εἰ δὲ τῶν ἱππικῶν τοὺς χαλινοὺς
εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι
αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον αὐτῶν τὸν ἵππον
μετάγομεν. 4 ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα, τοσαῦτα
ὄντα καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα,
μετάγεται ὑπὸ πηδαλίου ἐλαχίστου ὅπου
ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθυνοῦντος βούλεται. 5 οὕτως
καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ
μεγαλαυχεῖ. ἰδοὺ ἡλίκον πῦρ ἡλίκην ὕλην
ἀναπτεῖ. 6 καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος
τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται
ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπιλοῦσα ὅλον
τὸν κόσμον καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν
τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς
γεένης. 7 πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ
πετεινῶν ἑρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται
καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ·
8 τὴν γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται
ἀνθρώπων, ἀκατάστατον κακόν, μεστὴ
ἰοῦ θανατηφόρου. 9 ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν
τὸν θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα
τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ᾽ ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας·
10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία
καὶ κατάρα. οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα
οὕτως γίνεσθαι. 11 μὴ ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς
ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; 12 μὴ δύναται,
ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος
σῦκα; οὐδὲ ἁλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.
13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω
ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἐν πραΰτητι σοφίας. 14 εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν
καὶ ἐριθείαν ἔχετε ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν,
μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς
ἀληθείας· 15 οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν
κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης.
16 ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία
καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. 17 ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία
πρῶτον μὲν ἁγνή ἐστιν, εἰρηνική, ἐπιεικής,
εὐπειθής, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν,
ἀδιάκριτος, ἀνυπόκριτος. 18 καρπὸς δὲ
δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς
ποιοῦσιν εἰρήνην.

4 Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν;
οὐκοῦν ἐκεῖθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν τῶν
στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;
2 ἐπιθυμεῖτε καὶ οὐκ ἔχετε· φθονεῖτε καὶ
οὐ δύνασθε κτᾶσθαι· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε·
οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς·
3 αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε διὰ τὸ κακῶς
αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανᾶτε.
4 μοιχοὶ καὶ μοιχαί, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία
τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστιν; ὃς ἐὰν οὖν
βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς
θεοῦ καθίσταται. 5 ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ
γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ
πνεῦμα ὃ κατῴκισεν ἐν ἡμῖν; 6 μείζονα δὲ
δίδωσιν χάριν· διὸ λέγει· Ὑπερηφάνοις
ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.
7 ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε δὲ τῷ
διαβόλῳ καὶ φεύξεται ἀφ᾽ ὑμῶν· 8 ἐγγίσατε
τῷ θεῷ καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖρας,
ἁμαρτωλοί, καὶ ἁγνίσατε καρδίας, δίψυχοι.
9 ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε·
ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω καὶ
ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. 10 ταπεινώθητε ἐνώπιον
κυρίου καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. 11 Μὴ καταλαλεῖτε
ἀλλήλων, ἀδελφοί. ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ
καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ
νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις,
οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου ἀλλὰ κριτής. 12 εἷς
ἐστιν νομοθέτης καὶ κριτὴς ὁ δυνάμενος
σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἶ ὁ κρίνων
τὸν πλησίον σου;

5 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε
ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις
ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. 2 ὁ πλοῦτος ὑμῶν
σέσηπεν καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα
γέγονεν· 3 ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος
κατίωται καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον
ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν
ὡς πῦρ. ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις.
4 ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων
τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀπεστερημένος ἀφ᾽
ὑμῶν κράζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων
εἰς τὰς ἀκοὰς κυρίου Σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν.
5 ἐσπαταλήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐτρυφήσατε·
ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς.
6 κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον·
οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς
παρουσίας τοῦ κυρίου. ἰδοὺ γεωργὸς
ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς,
μακροθυμῶν ἐπ᾽ αὐτῷ ἕως λάβῃ πρόϊμον
καὶ ὄψιμον. 8 μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς,
στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία
τοῦ κυρίου ἤγγικεν. 9 μὴ στενάζετε, ἀδελφοί,
κατ᾽ ἀλλήλων, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοὺ ὁ κριτὴς
πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν. 10 ὑπόδειγμα λάβετε,
ἀδελφοί, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας
τοὺς προφήτας οἱ ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματι
κυρίου. 11 ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομείναντας·
τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε καὶ τὸ τέλος
κυρίου εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνος κύριος
καὶ οἰκτίρμων. 12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου,
μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν
μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ
ναὶ καὶ τὸ οὒ οὒ, ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε.
13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω.
εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. 14 ἀσθενεῖ τις ἐν
ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους
τῆς ἐκκλησίας καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ᾽
αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι
κυρίου· 15 καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει
τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος·
κἂν ἁμαρτίας ἦ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται
αὐτῷ. 16 ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλήλοις τὰς
ἁμαρτίας καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων ὅπως
ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.
17 Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν καὶ
προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ
οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς
καὶ μῆνας ἕξ· 18 καὶ πάλιν προσηύξατο,
καὶ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκεν καὶ ἡ γῆ ἔβλαστεν
τὸν καρπὸν αὐτῆς. 19 Ἀδελφοί μου, ἐάν τις
ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ
ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, 20 γινωσκέτω ὅτι ὁ
ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ
αὐτοῦ σώσει ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου καὶ
καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἰακωβος

(aiōnios) αἰώνιος, ου, ον
(aiōnios g166) αἰών, ῶνος, ὁ
(g166)

לא ידעתי כי אם אני ואבי ואמי
ואחותי ואחי ואחותי ואמי ואבי
4 ואמי ואבי ואחי ואחותי ואמי
ואבי ואמי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
5 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
6 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
7 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
8 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
9 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
10 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
11 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
12 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
13 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
14 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
15 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
16 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
17 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
18 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
19 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
20 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
21 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
22 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
23 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
24 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
25 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי

8

8 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
2 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
3 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
4 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
5 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
6 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
7 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
8 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
9 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
10 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
11 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
12 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
13 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
14 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
15 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
16 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
17 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
18 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
19 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
20 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
21 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
22 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
23 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
24 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
25 ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי
ואמי ואבי ואחותי ואחי ואבי

36 ܗܘܐ ܕܥܠ ܦܘܡܗ ܕܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܥܠ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܥܒܝܕܐ ܠܒܢܝ ܒܢܝ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ
37 ܠܫܡܝܐ ܕܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝ ܕܥܠܡܐ
38 ܕܚܝ ܩܕܡ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ
ܕܡܫܝܚ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝ ܕܡܫܝܚ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝ ܕܡܫܝܚ ܕܐܠܗܐ
39 ܕܐܝܬ ܕܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚ ܕܐܠܗ ܕܡܫܝܚ ܕܐܠܗ ܕܡܫܝܚ
ܕܐܠܗ ܕܡܫܝܚ ܕܐܠܗ

ܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܠܗ ܐܒܐ ܟܠ ܡܕܡܐ ܕܝܠܝ ܗܘܐ ܘܐܦܠܓ ܠܟܘܢ
ܠܝܠܝܐ ܕܡܬܝܠܕ ܡܢ ܐܒܐ ܕܠܥܠܡ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܠܝܬ
ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܬܦܐ ܘܩܪܝܢ ܫܡܗ ܕܝܠܗ ܡܫܝܚܐ ܘܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܗܘܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 3 ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ
ܢܬܦܠܓ ܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠ ܟܠ ܐܪܥܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܫܡܝܐ
ܕܠܐ

and the beast that was, and is not, and
shall ascend out of the bottomless pit,
and go into perdition: and they that
dwell on the earth shall wonder, whose
names were not written in the book of
life from the foundation of the world,
when they behold the beast that was,
and is not, and yet is. 9 If any man
have an ear, let him hear. 10 He that
leadeth into captivity, shall go into
captivity: he that killeth with the
sword, must be killed with the sword.
Here is the patience and the faith of
the saints. 11 And I beheld another
beast coming up out of the earth;
and he had two horns like unto a
lamb, and he spake as a dragon.
12 And he exercisetha all the power
of the first beast before him, and
causeth the earth and them which
dwell therein to worship the first
beast, whose deadly wound was healed.
13 He doeth great wonders, so that
he maketh fire come down from
heaven on the earth in the sight of
men, 14 And deceiveth them that
dwell on the earth by the means of
those miracles which he had power
to do in the sight of the beast;
saying to them that dwell on the
earth, that they should make an
image to the beast, which had the
wound by a sword, and did live.
15 And he had power to give life
unto the image of the beast, that
the image of the beast should both
speak, and cause that as many as
would not worship the image of the
beast should be killed. 16 And he
causeth all, both small and great,
rich and poor, free and bond,
to receive a mark in their right
hand, or in their foreheads:
17 And that no man might buy or
sell, save he that had the mark,
or the name of the beast, or the
number of his name. 18 Here is
wisdom. Let him that hath
understanding count the number of
the beast: for it is the number of
a man; and his number is six
hundred threescore and six.

14 And I looked, and lo, a
Lamb stood on the mount Sion,
and with him an hundred forty and
four thousand, having his father's
name written in their foreheads.
2 And I heard a voice from heaven,
as the voice of many waters, and
as the voice of a great thunder:
and I heard the voice of harpers
harping with their harps:
3 And they sung as it were a new
song before the throne, and before
the four beasts, and the elders:
and no man could learn that song
but the hundred and forty and four
thousand, which were redeemed
from the earth. 4 These are they
which were not defiled with women;
for they are virgins. These are
they which follow the Lamb
wherever he goes. These were
redeemed from among men, being
the firstfruits unto God and to
the Lamb. 5 And in their mouth
was found no guile: for they are
without fault before the throne
of God. 6 And I saw another
angel fly in the midst of heaven,
having the everlasting gospel to
preach unto them that dwell on
the earth, and to every nation,
and kindred, and tongue, and
people, 7 Saying with a loud
voice, Fear God, and give glory
to him; for the hour of his
judgment is come: and worship
him that made heaven, and earth,
and the sea, and the fountains
of waters. 8 And there followed
another angel, saying, Babylon
is fallen, is fallen, that great
city, because she made all
nations drink of the wine of the
wrath of her fornication.
9 And the third angel followed
them, saying with a loud voice,
If any man worship the beast and
his image, and receive his mark
in his forehead, or in his hand,
10 The same shall drink of the
wine of the wrath of God, which
is poured out without mixture
into the cup of his indignation;
and he shall be tormented with
fire and brimstone in the sight
of the holy angels, and in the
presence of the Lamb: 11 And
the smoke of their torment
ascendeth up for ever and ever:
and they have no rest day and
night, who worship the beast and
his image, and whosoever receive
the mark of his name. 12 Here is
the patience of the saints:
here are they that keep the
commandments of God, and the
faith of Jesus. 13 And I heard
a voice from heaven saying unto
me, Write, Blessed are the dead
which die in the Lord from
henceforth: Yea, saith the
Spirit, that they may rest from
their labours; and their works
do follow them. 14 And I looked,
and behold a white cloud, and
upon the cloud one sat like unto
the Son of man, having on his
head a golden crown, and in his
hand a sharp sickle. 15 And
another angel came out of the
temple, crying with a loud voice
to him that sat on the cloud,
Thrust in thy sickle, and reap:
for the time is come for thee to
reap; for the harvest of the
earth is ripe. 16 And he that
sat on the cloud thrust in his
sickle on the earth; and the
earth was reaped. 17 And another
angel came out of the temple
which is in heaven, he also
having a sharp sickle.
18 And another angel came out
from the altar, which had power
over fire; and cried with a loud
cry to him that had the sharp
sickle, saying, Thrust in thy
sharp sickle, and gather the
clusters of the vine of the
earth; for her grapes are fully
ripe. 19 And the angel thrust
in his sickle into the earth,
and gathered the vine of the
earth, and cast it into the
great winepress of the wrath of
God. 20 And the winepress was
trodden without the city, and
there came blood out of the
winepress, even unto the horse
bridles, by the space of a
thousand and six hundred furlongs.

15 And I saw another
sign in heaven, great and
marvellous, seven angels having
the seven last plagues; for in
them is filled up the wrath of
God. 2 And I saw as it were a
sea of glass mingled with fire:
and them that had gotten the
victory over the beast, and over
his image, and over his mark,
and over the number of his name,
stand on the sea of glass, having
the harps of God. 3 And they
sing the song of Moses the
servant of God, and the song of
the Lamb, saying, Great and
marvellous are thy works, Lord
God almighty; just and true are
thy ways, thou King of saints.
4 Who shall not fear thee, O
Lord, and glorify thy name?
for thou only art holy: for all
nations shall come and worship
before thee; for thy judgments
are made manifest. 5 And after
that I looked, and, behold, the
temple of the tabernacle of the
testimony in heaven was opened:
6 And the seven angels came out
of the temple, having the seven
plagues, clothed in pure and
white linen, and having their
breasts girded with golden
girdles. 7 And one of the four
beasts gave unto the seven
angels seven golden vials full
of the wrath of God, who liveth
for ever and ever. 8 And the
temple was filled with smoke
from the glory of God, and from
his power; and no man was able
to enter into the temple, till
the seven plagues of the seven
angels were fulfilled.

ܡܪܝܡ ܕܝܠܗ ܕܝܘܣܦ ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܕܐܝܠܝܐ
ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܕܐܝܠܝܐ 12 ܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ
ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܕܐܝܠܝܐ 13 ܐܝܟ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ
ܕܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܕܐܝܠܝܐ 14 ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܕܐܝܠܝܐ
ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܐܝܠܝܐ 15 ܕܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܕܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܐܝܠܝܐ
ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܕܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ
ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܐܝܠܝܐ 16 ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܕܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ
ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ ܕܐܝܠܝܐ ܕܐܦܠܝܛܘܢ

1 ܡܢܝܢ ܕܐܬܝܢ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܐܝܣܚܩ ܠܐܒܪܗܡ ܐܝܣܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܦܪܨ ܝܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܠܪܥܡ 3 ܪܥܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ 5 ܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܝܬܝܗ ܐܘܪܝܐ 6 ܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܐܒܝܐ ܐܒܝܐ ܝܠܕ ܠܐܣܐ 7 ܐܣܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܘܪܡ ܝܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ ܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ 8 ܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܝܬܝܗ ܐܘܪܝܐ 11 ܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܝܩܝܡ ܝܗܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܠܫܐܠܬܝܐܝܠ ܫܐܠܬܝܐܝܠ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ ܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܐܙܘܪ ܐܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ ܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ ܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܢ ܡܬܢ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܝܘܣܦ ܕܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܝܠܕ ܠܝܫܘܥ ܝܫܘܥ ܝܠܕ ܠܐܪܥܐ ܐܪܥܐ ܝܠܕ ܠܐܒܪܗܡ ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܣܚܩ ܝܣܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܬܡܪ ܬܡܪ ܝܠܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܦܪܨ ܝܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܠܪܥܡ 14 ܪܥܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ 16 ܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܝܬܝܗ ܐܘܪܝܐ 17 ܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܝܩܝܡ ܝܗܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܠܫܐܠܬܝܐܝܠ ܫܐܠܬܝܐܝܠ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ ܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܐܙܘܪ ܐܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ ܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ ܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܢ ܡܬܢ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܝܘܣܦ ܕܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܝܠܕ ܠܝܫܘܥ ܝܫܘܥ ܝܠܕ ܠܐܪܥܐ ܐܪܥܐ ܝܠܕ ܠܐܒܪܗܡ ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܣܚܩ ܝܣܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܬܡܪ ܬܡܪ ܝܠܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܦܪܨ ܝܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܠܪܥܡ 21 ܪܥܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ 22 ܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܝܬܝܗ ܐܘܪܝܐ 23 ܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܘܪܡ ܝܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ ܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ 24 ܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܝܬܝܗ ܐܘܪܝܐ 26 ܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܝܩܝܡ ܝܗܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܠܫܐܠܬܝܐܝܠ ܫܐܠܬܝܐܝܠ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ ܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܐܙܘܪ ܐܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ ܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ ܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܢ ܡܬܢ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܝܘܣܦ ܕܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܝܠܕ ܠܝܫܘܥ ܝܫܘܥ ܝܠܕ ܠܐܪܥܐ ܐܪܥܐ ܝܠܕ ܠܐܒܪܗܡ ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܣܚܩ ܝܣܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܬܡܪ ܬܡܪ ܝܠܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܦܪܨ ܝܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܠܪܥܡ 28 ܪܥܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ ܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܝܬܝܗ ܐܘܪܝܐ 31 ܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܘܪܡ ܝܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ ܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ

2 ܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܝܬܝܗ ܐܘܪܝܐ 2 ܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܝܩܝܡ ܝܗܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܠܫܐܠܬܝܐܝܠ ܫܐܠܬܝܐܝܠ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ ܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܐܙܘܪ ܐܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ ܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ ܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܢ ܡܬܢ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܝܘܣܦ ܕܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܝܠܕ ܠܝܫܘܥ ܝܫܘܥ ܝܠܕ ܠܐܪܥܐ ܐܪܥܐ ܝܠܕ ܠܐܒܪܗܡ ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܣܚܩ ܝܣܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܬܡܪ ܬܡܪ ܝܠܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܦܪܨ ܝܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܠܪܥܡ 4 ܪܥܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ 5 ܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܝܬܝܗ ܐܘܪܝܐ 6 ܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܘܪܡ ܝܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ ܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ 7 ܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܝܬܝܗ ܐܘܪܝܐ 10 ܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܝܩܝܡ ܝܗܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܠܫܐܠܬܝܐܝܠ ܫܐܠܬܝܐܝܠ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ ܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܐܙܘܪ ܐܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ ܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ ܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܢ ܡܬܢ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܝܘܣܦ ܕܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܝܠܕ ܠܝܫܘܥ ܝܫܘܥ ܝܠܕ ܠܐܪܥܐ ܐܪܥܐ ܝܠܕ ܠܐܒܪܗܡ ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܣܚܩ ܝܣܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܬܡܪ ܬܡܪ ܝܠܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܦܪܨ ܝܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܠܪܥܡ 14 ܪܥܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ 15 ܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܝܬܝܗ ܐܘܪܝܐ 16 ܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܝܩܝܡ ܝܗܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܠܫܐܠܬܝܐܝܠ ܫܐܠܬܝܐܝܠ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ ܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܐܙܘܪ ܐܙܘܪ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ ܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ ܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܢ ܡܬܢ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܝܘܣܦ ܕܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܝܠܕ ܠܝܫܘܥ ܝܫܘܥ ܝܠܕ ܠܐܪܥܐ ܐܪܥܐ ܝܠܕ ܠܐܒܪܗܡ ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܣܚܩ ܝܣܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܬܡܪ ܬܡܪ ܝܠܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܦܪܨ ܝܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܠܪܥܡ

9 ויבן את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות:
10 ויהי יהוה את שלמה
ויראו כל ישראל כי נכון לב שלמה
אל יהוה לשמר מצות יהוה וחקיו
11 ויאמר יהוה אל שלמה יען אשר היה
לבבך זאת ולא שאלת עשר נכסים
וכבוד ונפש שנאיך ולא שאלת ימים
רבים ושאלת לך חכמה ומדע לשפט
את עמי אשר המליכתי עליו:
12 הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב
חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך
ואחריך לא יקום כמוך:
13 וגם את אשר לא שאלת נתתי לך
גם עשר וכבוד אשר לא היה איש כמוך
בכל המלכים כל ימיך:
14 והאם תלך בדרכי לשמר חקי
ומצותי כאשר הלך אביך ואם
הארכתי את ימיך:
15 ויקץ שלמה והנה חלום
ויבא ירושלים ויעמד לפני ארון
ברית אדני ויעל עולות ויעשה שלמים
ויעש משתה לכל עבדיו:
16 אז תבאנה שתי נשים זונות
אל המלך ותעמדנה לפניו:
17 ותאמר האשה האחת בי אדני
אני והאשה הזאת יושבת בבית אחד
ואלד עמה בבית:
18 ויהי ביום השלישי לולדתי
ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו
אין זר אתנו בבית רק שתינו בבית:
19 ויהי בלילה הזה ויקם
בתך הלילה ותשכב בחקה
ותמת בנה אשר ילדה:
20 ותקם בתוך הלילה
ותקח את בני מצדי בעוד
אמתך ישנה ותשכבהו בחקה
ואת בנה המת תשכבהו בחקי:
21 ואקם בבקר לינק את בני
והנה מת ואתבונן אליו בבקר
והנה לא היה בני אשר ילדתי:
22 ותאמר האשה האחרת לא כי
בני החי ובנך המת ותאמר
לא כי בנך המת ובני החי
כן דברו לפני המלך:
23 ויאמר המלך
זאת אמרת זאת אמרת
המלך:

4 1 ויהי המלך שלמה
מלך על כל ישראל:
2 ואלה שרים אשר לו
עזריה בן צדוק הכהן:
3 אליחרף ואחיה בני שישא
סופרים יהושפט בן אחילוד
המזכיר:
4 ובניה בן יהוידע
על הצבא וצדוק ואביתר
הכהנים:
5 ועזריה בן נתן
על הנצבים וזבוד בן נתן
כהן רעה המלך:
6 ואחישר על הבית
ואדוניה בן עבדא
על המס:
7 ושלמה היו שנים עשר
נצבים על כל ישראל
וכלכלו את המלך
ואת ביתו חדש
אחד בשנה:
8 ואלה שמותם
בן חור בהר אפרים:
9 בן דקר
בן שעלבים ובית שמש
ואילון בית חנן:
10 בן חסד
בארבות לו שוכה
וכל ארץ חפר:
11 בן אבינדב
בכל נפת דור לו
טפת בת שלמה
אשתו היתה:
12 בענא בן אחילוד
תענך ומגדו וכל בית שאן
אשר אצל צרתן
מתחת יזרעאל
מבית שאן עד
אבל מחולה
עד מעבר יקמעם:
13 בן גבר
ברמת גלעד לו
חות יאיר בן מנשה
אשר בגלעד לו
חבל ארגב
בבשן ששים
ערים גדלות
חומה ובריח
נחשת:
14 אחינדב בן עדו
מחנים:
15 אחימעץ
בנפתלי גם הוא
לקח את בשמת
בת שלמה:
16 בענא בן חושי
באשר ובעלות:
17 יהושפט בן פרוח
ביששכר:
18 שמעי בן אילא
בבנימן:
19 גבר בן אורי
בארץ גלעד ארץ
סיחן מלך האמרי
ועוג מלך הבשן
ונצב אחד אשר
בארץ:
20 יהודה וישראל
רבים כחול אשר
על הים לרב
אכלים ושתים
ושמחים:
21 ושלמה היה
מושל בכל
הממלכות מן
הנהר ארץ
פלשתים ועד
גבול מצרים
מגישים מנחה
ועבדים את
שלמה כל
ימי חייו:
22 ויהי לחם
שלמה ליום
אחד שלשים
כר סלת
ושישים כר
קמח:
23 עשרה
בקר בריאים
ועשרים
בקר מרעה
ומאה צאן
מלבד
איל וצבי
ואיל
ופרים
אבוסים:
24 כי הוא
רדה בכל
העבר הנהר
מתפסח
עד עזה
בכל מלכי
העבר הנהר
ויהי שלום
מכל עבריו
מסביב:
25 וישב
יהודה וישראל
לבטח איש
תחת גפנו
ותאנתו
מדן ועד
באר שבע
כל ימי
שלמה:
26 ויהי
לשלמה
ארבעת
אלפים
אורות
לסוסים
לרכבו
ושתים
עשרה
אלף
פרשים:
27 ונצבו
הנצבים
האלה
איש
אחד
בחדשו
ולא
יחסרו
דבר
לשלחן
המלך
שלמה
ולכל
הבאים
אל
שלחן
המלך
שלמה
איש
אחד
בחדשו
28 שעורה
ותבן
הביאו
אל
המקום
אשר
יהיה
שם
המלך
איש
לפי
משפטו:
29 ויתן
אלהים
חכמה
לשלמה
ותבונה
הרבה
מאד
ורחב
לב
כחול
אשר
על
שפת
הים:
30 ותרב
חכמת
שלמה
מחכמת
כל
בני
קדם
וכל
חכמת
מצרים:
31 וחכם
מכל
האדם
מאיתן
האזרחי
והימן
וכלכול
ודרדע
בני
מחול
ויהי
שמו
בכל
הגוים
סביבות:
32 וידבר
שלשת
אלפים
משל
ויהי
שיריו
חמשת
אלפים
שיר:
33 וידבר
על
העצים
מן
הארז
אשר
בלבנון
ועד
האזוב
היצא
בקיר
וידבר
על
הבהמה
ועל
העוף
ועל
הרמש
ועל
הדגים:
34 ויבאו
מכל
העמים
לשמע
את
חכמת
שלמה
מאת
כל
מלכי
הארץ
אשר
שמעו
את
חכמתו:

5 1 וחירם
מלך צור
שלח
עבדיו
אל
שלמה
כי
שמע
אתו
כי
אתו
משח
אותו
למלך
תחת
אביו
כי
אהב
חירם
היה
דוד
לכל
ימיו:
2 ושלמה
שלח
אל
חירם
לאמר:
3 אתה
ידעת
את
דוד
אבי
לא
יכל
לבנות
בית
לשם
יהוה
אלהיו
מפני
המלחמה
אשר
סבבוהו
עד
תת
יהוה
אתם
תחת
כפות
רגלי:
4 ועתה
הניח
יהוה
אלהי
לי
מסביב
אין
שטן
ואין
פגע
רע:
5 והנני
אמר
לבנות
בית
לשם
יהוה
אלהי
כאשר
דבר
יהוה
אל
דוד
אבי
לאמר
בנך
אשר
אתן
תחתיך
על
כסאך
הוא
יבנה
הבית
לשמי:
6 ועתה
צו
וכרתו
לי
ארזים
מלבנון
ועבדי
יהיו
עם
עבדיך
ואת
שכר
עבדיך
אתן
לך
כאשר
תאמר
כי
אין
בינו
לכרות
עצים
כצידנים:
7 ויהי
כשמע
חירם
את
דברי
שלמה
ויאמר
ברוך
יהוה
היום
ויתן
לדוד
בן
חכם
על
העם
הרב
הזה:
8 וישלח
חירם
אל
שלמה
לאמר
שמעתי
את
אשר
שלחת
אלי
אני
אעשה
את
כל
חפצך
בעצי
ארז
ובעצי
ברוש:
9 עבדי
ירדו
מלבנון
אל
הים
ואני
אשימם
דברים
בים
עד
מקום
אשר
תשלח
אלי
ונפצתים
שם
ואתה
תשאם
ואת
תעשה
חפצי
לתת
לחם
לבית
אשר
אני
נתון
לך:
10 ויהי
חירם
נתן
לשלמה
ארזים
וברושים
ככל
חפצו:
11 ושלמה
נתן
לחירם
עשרים
אלף
כר
חטים
מאכל
לבית
ועשרים
כר
כתית
שמן
זך
כה
יתן
שלמה
לחירם
שנה
בשנה:
12 ויהוה
נתן
חכמה
לשלמה
כאשר
דבר
לו
ויהי
שלום
בין
חירם
ובין
שלמה
ויכרתו
שניהם
ברית:
13 המלך
שלמה
העלה
מס
מכל
ישראל
ויהי
המס
שלשים
אלף
איש:
14 וישלחם
לבנונה
עשרת
אלפים
בחדש
חדש
היו
בלבנון
שני
חדשים
הם
בביתם
ואדוניראם
על
המס:
15 ויהי
לשלמה
שבעים
אלף
סבל
וחמשה
עשר
אלף
חוצב
בהר:
16 מלבד
שרי
הנצבים
אשר
לשלמה
שלשת
אלפים
ומאתים
הרודים
בעם
העשים
במלאכה:
17 ויצו
המלך
ויסיעו
אבנים
גדלות
אבני
יקר
ליסד
את
הבית
מגזית:
18 ויבנו
בנאי
שלמה
וגבלים
ויכינו
עצים
ואבנים
לבנות
את
הבית:

6 1 ויהי
בשנת
אלף
ומאתים
שנה
לצאת
בני
ישראל
מארץ
מצרים
בשנת
הרביעית
למלכות
שלמה
על
ישראל
בחדש
הזיו
הוא
החדש
השני
יסד
את
בית
יהוה:
2 והבית
אשר
בנה
המלך
שלמה
ליהוה
אורכו
שלשים
אמה
ורחבו
עשרים
אמה
וקומתו
שלשים
אמה:
3 ואולם
על
פני
היכל
הבית
עשרים
אמה
אורך
לרחב
הבית
ורחב
עשר
אמות
לפני
הבית:
4 ויעש
לבית
חלונות
אטמת
שקופים:
5 ויבן
על
קיר
הבית
יציע
סביב
לקירות
הבית
לסביבות
את
היכל
ואת
הדביר
ויעש
צלעות
סביב:
6 היציע
התחתון
רחב
חמש
אמות
והתיכון
רחב
שש
אמות
והשלישי
רחב
שבע
אמות
כי
מחוץ
נתן
לקיר
הבית
סביב
לבלתי
אחז
בקירות
הבית:
7 והבית
בהבנתו
נבנה
אבן
שלמה
מסע
ומקבת
וכל
כלי
ברזל
לא
נשמע
בבית
בהבנתו:
8 פתח
הצלע
התיכונה
אל
כתף
הבית
הימנית
ועלו
בתיכון
ומן
התיכון
אל
השלישי:
9 ויבן
את
הבית
ויכלהו
וסיפן
את
הבית
בקרות
ארז
וצפה
את
הבית
בצלעות
ארז:
10 ויבן
את
היציע
על
כל
הבית
חמש
אמה
קומתו
ונחו
בעץ
ארז
לכל
הבית:
11 ויהי
דבר
יהוה
אל
שלמה
לאמר:
12 הבית
הזה
אשר
אתה
בנה
אם
תלך
בחקותי
ומשפטי
תעשה
ושמרת
את
כל
מצותי
ללכת
בהם
והקמתי
את
דברי
עמך
אשר
דברתי
אל
דוד
אביך:
13 ושכנתי
בתוך
בני
ישראל
ולא
אעזב
את
עמי
ישראל:
14 ויבן
שלמה
את
הבית
ויכלהו:
15 ויצפה
את
קירות
הבית
מבית
לבית
עץ
ארז
מרצפת
הבית
עד
קירות
הקורה
ויצפו
עץ
מבית
ומרצפת
עץ
ברוש
על
הרצפה:
16 ויבן
את
עשרים
אמה
מירכתי
הבית
בקרות
ארז
מרצפת
הבית
עד
קירות
הדביר
לדביר
לקדש
קדשים:
17 והבית
היא
היכל
לפני
דביר
ארבעים
אמה:
18 ארז
הבית
מבית
פקעים
ופרחי
צמודות
הכל
ארז
לא
נראה
אבן
בבית:
19 הדביר
בתוך
הבית
מבית
לדביר
לקדש
קדשים
הכין
שם
לשים
את
ארון
ברית
יהוה:
20 ופני
הדביר
עשרים
אמה
אורך
ועשרים
אמה
רחב
ועשרים
אמה
קומתו
וצפהו
זהב
טהור
ויצף
מזבח
ארז:
21 ויצף
שלמה
את
הבית
פנימה
זהב
טהור
ויעבר
בדי
בזהב
לפני
הדביר
וצפה
אותו
זהב:
22 ואת
כל
הבית
עד
תם
כל
הבית
ואת
כל
המזבח
אשר
לדביר
צפה
זהב:
23 ועשה
בדביר
שני
כרובים
זית
עשר
אמה
קומתם:
24 וחמש
אמות
כנף
הכרוב
האחד
ועד
קצה
כנף
הכרוב
השני
עשר
אמות
מדה
אחת
לשני
הכרובים:
25 ואת
הכרוב
השני
עשר
אמות
מדה
אחת
לשני
הכרובים
מדה
אחת
לשני
הכרובים:
26 קומת
הכרוב
האחד
עשר
אמות
וכן
הכרוב
השני:
27 ויתן
את
הכרובים
בתוך
הבית
הפנימית
ופרשו
כנפי
הכרובים
ותגע
כנף
האחת
בקיר
האחד
וכנף
הכרוב
השני
תגע
בקיר
השני
וכנפיהם
אל
תגע
בקיר
הבית
כנף
אל
כנף:
28 וצפה
את
הכרובים
זהב:
29 ואת
כל
קירות
הבית
סביב
לדביר
ולהיכל
פתח
חרות
כרובים
ותמרים
ופקעים
לבד
מבית
ומחוץ:
30 ואת
רצפת
הבית
צפה
זהב
לבד
מבית
ומחוץ:
31 ולפתח
הדביר
עשה
דלתות
עץ
זית
אלון
ויצף
את
הדלתות
אשר
לדביר
בזהב
ויכת
על
הכרובים
ועל
התמרים
ופקעים
ויצף
זהב:
32 ולדלתות
שני
עץ
זית
אלון
ויכת
עליהן
כרובים
ותמרים
ופקעים
ויצף
זהב
ויט
על
הכרובים
ועל
התמרים
זהב:
33 ולפתח
היכל
עשה
מזוזות
עץ
זית
אלון
רבוע
המזוזות:
34 ושתי
דלתות
עץ
ברוש
שתי
הדלתות
מגולות
שתי
דפות
לדלת
האחת
ושתי
דפות
לדלת
השנית
מגולות:
35 ויכת
עליהן
כרובים
ותמרים
ופקעים
ויצף
זהב
מרצף
על
הכרובים
ועל
התמרים
ופקעים:
36 ויבן
את
חצר
הפנימית
שלשה
שורות
גזית
ושורה
כרתת
ארז:
37 בשנת
ארבע
יסד
בית
יהוה
בחדש
זיו:
38 ובשנת
אחת
עשרה
בחדש
בל
הוא
חדש
המרחשון
כל
דבריו
וכל
משפטיו
לעשתו
כן
בנה
שבע
שנים:

7 1 ואת
בית
שלמה
בנה
שלשה
עשר
שנה
ויכל
את
כל
ביתו:
2 ויבן
את
בית
יער
הלבנון
מאה
אמה
ארכו
וחמשים
אמה
רחבו
ושלשים
אמה
קומתו
על
שלשה
טורים
קרשים
וקרש
ארזים
על
הקרשים:
3 וספון
מעל
הלבנות
אשר
על
הקרשים
ארבעים
חמשה
עשרה
עמודים
עשרים
בטור:
4 ומסגרות
שלשה
שורות
ומראות
אל
מול
אל
שלשה
פעמים:
5 כל
הפתחים
והמזוזות
מרבע
המראות
אל
מול
אל
שלשה
פעמים:
6 ואת
אולם
העמודים
עשה
אורכו
חמשים
אמה
ורחבו
שלשים
אמה
ואולם
לפניהם
ועמודים
וסף
לפניהם:
7 ואת
אולם
הכסא
אשר
יכון
שם
אולם
המשפט
וצפה
זהב
לרצפה
מבית
לבית:
8 ובית
אשר
הוא
יושב
שם
לשבת
בחצר
אחרת
מבית
לאולם
כמעשה
זה
עשה
שלמה
בית
לבת
פרעה
אשר
לקח
שלמה:
9 כל
אלה
אבנים
יקרות
כמדת
גזית
מסרות
בנסר
מבית
ומחוץ
לבית
הגדולה
ומן
המוסד
עד
לחוץ
ומן
הבית
הגדולה
ועד
חוץ
הנה:
10 ומן
המוסד
אבני
אבן
יקרות
אבנים
גדלות
אבני
עשר
אמות
ואבני
שמנה
אמות
מדה:
11 ומלמעלה
אבנים
יקרות
כמדת
גזית
ומן
הארז:
12 והבית
הגדולה
סביב
שלשה
שורות
גזית
ושורה
כרתת
ארז
לחצר
בית
יהוה
ולאולם
הבית:
13 וישלח
המלך
שלמה
ויקח
את
חירם
מצור:
14 בן
אשה
אלמנה
הוא
מן
מטה
נפתלי
ואביו
איש
צרי
חרש
נחשת
ומלא
את
החכמה
והתבונה
ולדעת
לעשות
כל
מלאכה
בנחשת
ויבא
אל
המלך
שלמה
ויעש
את
כל
מלאכתו:
15 ויצר
את
שני
עמודי
נחשת
שמנה
עשרה
אמה
קומת
העמוד
האחד
וקו
שתים
עשרה
אמה
יסב
את
העמוד
השני:
16 וגם
שתי
כתרת
עשה
לצקת
לראש
העמודים
חמש
אמות
קומת
הכתרת
האחת
וחמש
אמות
קומת
הכתרת
השנית:
17 שבכה
לכתרת
אשר
על
ראש
העמודים
מעשה
רשת
גדילים
שבעה
לכתרת
האחת
ושבעה
לכתרת
השנית:
18 ויעש
את
העמודים
ושתי
שורות
סביב
על
הרשת
אחת
לכסות
את
הכתרת
אשר
על
ראש
הרמון
כן
עשה
לכתרת
השנית:
19 והכתרת
אשר
על
ראש
העמודים
מעשה
שושן
באולם
ארבע
אמות:
20 ולכתרת
על
ראש
העמודים
גם
מלמעלה
אל
מול
הבטן
אשר
מצד
הרשת
ורמונים
מאתים
שורות
סביב
לכתרת
השנית:
21 ויקם
את
העמודים
לאולם
הקם
את
עמוד
הימין
ויקרא
שמו
יכין
ויקם
את
עמוד
השמאל
ויקרא
שמו
בעז:
22 ועל
ראש
העמודים
מעשה
שושן
ותכל
מלאכת
העמודים:
23 ויעש
את
הים
מוצק
עשר
אמה
מדה
מזה
עד
שפתו
עגול
סביב
וחמש
אמות
קומתו
וקו
שלשים
אמה
יסב
אתו
סביב:
24 ופקעים
תחת
שפתו
סביב
סובבים
אתו
עשר
באמה
מקיפים
את
הים
סביב
שתי
שורות
הפקעים
יצוקה
בצקת
מוצקתו:
25 הוא
עמד
על
שנים
עשר
בקר
פנים
אל
צפון
ושלשה
פנים
אל
מערב
ושלשה
פנים
אל
נגב
ושלשה
פנים
אל
מזרח
והים
מלמעלה
עליהם
ואחוריהם
כל
פנימה
תחת
כל
בית
הים:
26 ועבי
הים
טפח
ושפתו
כמעשה
שפת
כוס
פרח
שושן
מכיל
בתים
אלפים:
27 ויעש
את
המכנות
עשר
נחשת
אמה
ארך
המכנה
האחת
ואמה
רחב
המכנה
האחת
ואמה
קומתה:
28 ומעשה
המכנות
כזה
משקופים
להם
ומשקופים
בין
המסגרות:
29 ועל
המשקופים
אשר
בין
המסגרות
אריות
בקר
ואיל
וכרובים
ועל
המסגרות
מלמעלה
ומתחת
לאריות
ולבקר
מעשה
יורד
תלויים:
30 ואופן
אחד
לכן
המכנה
האחת
ושתי
אופנים
לכן
המכנה
השנית
ואלה
כתפות
לארבע
פנות
המכנה
מתחת
לכיור
כתפות
יצוקות
אל
מול
אל
מעשה
יורד
תלויים:
31 ופיה
מבית
לכתרת
ומלמעלה
אמה
ופיה
עגול
מעשה
כן
אמה
וגם
על
פיה
מקדחות
ומשקופיהם
מרבעים
לא
עגלים:
32 וארבע
האופנים
תחת
המשקופים
ויד
האופן
אחד
בתוך
המכנה
ומעשה
האופנים
כמעשה
מרכבה
אופן
מלחמה
כן
מעשיהם:
33 ומעשה
האופן
כמעשה
אופן
מרכבה
אופן
מלחמה
כן
מעשיהם
ויד
אופן
אחד
בתוך
המכנה
ומעשה
האופנים
כמעשה
מרכבה
אופן
מלחמה
כן
מעשיהם
ויד
אופן
אחד
בתוך
המכנה
34 ומעשה
המכנות
כזה
ארבע
כתפות
לארבע
פנות
המכנה
מתחת
לכיור
כתפות
יצוקות
אל
מול
אל
מעשה
יורד
תלויים:
35 ופיה
מבית
לכתרת
ומלמעלה
אמה
ופיה
עגול
מעשה
כן
אמה
וגם
על
פיה
מקדחות
ומשקופיהם
מרבעים
לא
עגלים:
36 וארבע
האופנים
תחת
המשקופים
ויד
האופן
אחד
בתוך
המכנה
ומעשה
האופנים
כמעשה
מרכבה
אופן
מלחמה
כן
מעשיהם
ויד
אופן
אחד
בתוך
המכנה
37 ומעשה
המכנות
כזה
ארבע
כתפות
לארבע
פנות
המכנה
מתחת
לכיור
כתפות
יצוקות
אל
מול
אל
מעשה
יורד
תלויים:
38 ופיה
מבית
לכתרת
ומלמעלה
אמה
ופיה
עגול
מעשה
כן
אמה
וגם
על
פיה
מקדחות
ומשקופיהם
מרבעים
לא
עגלים:
39 וארבע
האופנים
תחת
המשקופים
ויד
האופן
אחד
בתוך
המכנה
ומעשה
האופנים
כמעשה
מרכבה
אופן
מלחמה
כן
מעשיהם
ויד
אופן
אחד
בתוך
המכנה
40 ומעשה
המכנות
כזה
ארבע
כתפות
לארבע
פנות
המכנה
מתחת
לכיור
כתפות
יצוקות
אל
מול
אל
מעשה
יורד
תלויים:
41 ופיה
מבית
לכתרת
ומלמעלה
אמה
ופיה
עגול
מעשה
כן
אמה
וגם
על
פיה
מקדחות
ומשקופיהם
מרבעים
לא
עגלים:
42 וארבע
האופנים
תחת
המשקופים
ויד
האופן
אחד
בתוך
המכנה
ומעשה
האופנים
כמעשה
מרכבה
אופן
מלחמה
כן
מעשיהם
ויד
אופן
אחד
בתוך
המכנה
43 ומעשה
המכנות
כזה
ארבע
כתפות
לארבע
פנות
המכנה
מתחת
לכיור
כתפות
יצוקות
אל
מול
אל
מעשה
יורד
תלויים:
44 ופיה
מבית
לכתרת
ומלמעלה
אמה
ופיה
עגול
מעשה
כן
אמה
וגם
על
פיה
מקדחות
ומשקופיהם
מרבעים
לא
עגלים:
45 וארבע
האופנים
תחת
המשקופים
ויד
האופן
אחד
בתוך
המכנה
ומעשה
האופנים
כמעשה
מרכבה
אופן
מלחמה
כן
מעשיהם
ויד
אופן
אחד
בתוך
המכנה
46 ומעשה
המכנות
כזה
ארבע
כתפות
לארבע
פנות
המכנה
מתחת
לכיור
כתפות
יצוקות
אל
מול
אל
מעשה
יורד
תלויים:
47 ופיה
מבית
לכתרת
ומלמעלה
אמה
ופיה
עגול
מעשה
כן
אמה
וגם
על
פיה
מקדחות
ומשקופיהם
מרבעים
לא
עגלים:
48 וארבע
האופנים
תחת
המשקופים
ויד
האופן
אחד
בתוך
המכנה
ומעשה
האופנים
כמעשה
מרכבה
אופן
מלחמה
כן
מעשיהם
ויד
אופן
אחד
בתוך
המכנה
49 ומעשה
המכנות
כזה
ארבע
כתפות
לארבע
פנות
המכנה
מתחת
לכיור
כתפות
יצוקות
אל
מול
אל
מעשה
יורד
תלויים:
50 ופיה
מבית
לכתרת
ומלמעלה
אמה
ופיה
עגול
מעשה
כן
אמה
וגם
על
פיה
מקדחות
ומשקופיהם
מרבעים
לא
עגלים:
51 וארבע
האופנים
תחת
המשקופים
ויד
האופן
אחד
בתוך
המכנה
ומעשה
האופנים
כמעשה
מרכבה
אופן
מלחמה
כן
מעשיהם
ויד
אופן
אחד
בתוך
המכנה

הנביאים בשמי לאמר לא שלחתים ולא צויתים
לא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלילה
ותרמית לבם הם נבאים לכם 14 לכן כה אמר
יהוה על הנביאים אשר הם נבאים בשמי
ואני לא שלחתים והם אמרים חרב ורעב לא
יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנביאים
ההם 15 והעם אשר הם נבאים להם יהיו
מושלכים בחוצות ירושלם מפני הרעב והחרב
ואין מקבר להם הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם
16 ושפכתי עליהם רעתם לא אמצא מי
יקבר אותם הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם
17 ודברת אליהם את הדבר הזה תרדנה
עיני דמעה לילה ויומם ואל תדומנה כי
שבר גדול נשברה בתולת בת עמי מכה
נחלה מאד 18 אם יצאתי השדה והנה חללי
חרב ואם באתי העיר והנה חבלי רעב
גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ לא ידעו
19 המאס מאסת את יהודה אם בציון
געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא
לשלום ואין טוב לעת מרפא 20 ידענו
יהוה רשענו עון אבתינו כי חטאנו לך
21 אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא
כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו 22 היש
בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו
רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוך
כי עשית את כל אלה

7

ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העם
הזה לטובה 2 כי אם צמו אינני שומע
אל רנתם ואם העלו עולה ומנחה לא
ארצה כי אם בחרב וברעב ובדבר אני
מכלה אותם 3 ופקדתי עליהם ארבעה
משפחות נאם יהוה את החרב להרג
ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים
ואת בהמת הארץ לאכל ולשחת 4 והיה
לזועה לכל ממלכות הארץ על חזקיה
בן חלקיה מלך יהודה על אשר עשה
בירושלם 5 כי מי יחמל עליך ירושלם
ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלום
אתך 6 אתה נטשתני נאם יהוה אחור
תלכי והאט ידי עליך ואשחיתך נלאיתי
הנחם 7 ואזרה אותם בזרה בשערי הארץ
שכלתי עמי מדרכיהם לא שבו 8 רבו
לי מחולליהם כחול הים נשאו אם
שדד לצהרים הפלתי עליהם אם בוקר
פתאם הפלתי עליו בהלות ואימים
9 האמללה ילדה שבעה אפסה נפשה
בא שמשה בעוד יומם הובשה והחפרה
מאד יתר חרבם אתן לפני אויביהם
נאם יהוה 10 אוי לי אמי כי ילדתני
איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא
נשיתי ולא נשו בי כל מקללני
11 אמר יהוה אם לא שרתיך לטובה
אם לא הפגעתי באויב בעת רעה
ובעת צרה 12 הרעה ברזל מברזל
צפון ונחושה 13 חילך ואוצרותיך
לבז אתן בלא מחיר ובכל חטאתיך
ובכל גבולך 14 והעבירתי את אויביך
בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחה
באפי עליכם תוקד 15 יהוה אתה ידעת
זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי
אל תקח לארך אפך דע שאתי חרפה
16 נמצאו דבריך ואכלם היה דבריך
לי לשון לבי כי נקרא שמך עלי
יהוה אלהי צבאות 17 לא ישבתי
בסוד משחקים ואגיל מפני יד
עליך לבדי אשב כי זעם מלאתני
18 למה היה כאבי נצחי ומכתי אנושה
מרפא מאנה הלך תהיה לי כאכזב
מים לא נאמנים 19 לכן כה אמר
יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד
ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה
אל השבם אליהם ואתה לא תשוב
אליהם 20 ונתתיך לעם הזה לחומת
נחושת בצר ונלחמו אליך ולא
יוכלו לך כי אתך אני להושיעך
ולהצילך נאם יהוה 21 והצלתיך מיד
רעים ופדיתיך מכף עריצים

ܗܘܝܢ ܕܐܝܬܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܫܘܒܚܐ
ܘܠܬܫܒܚܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ
ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝ ܐܬܝ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ
ܕܢܦܠ ܥܠ ܦܪܨܘܦܝ ܘܥܠ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܥܠ ܟܠ ܐܘܡܬܐ
ܘܠܫܢܐ ܕܚܙܝܢ ܠܗ ܕܢܬܬܠܝ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܚܝܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ
ܘܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܢܬܬܠ

מלאכי ב

1 ועתה אליכם הכהנים המצות הזאת
2 אם לא תשמעו ואם לא תשיתו
לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם את המארה
ואת ברכתיכם ארה גם ארתיה
כי אינכם שמים על לב
3 הנני גערה לכם את הזרע
ופרשתי פרש על פניכם פרש
חגיכם ונשא אתכם אליו
4 וידעתם כי שלחתי אתכם
המצוה הזאת להיות בריתי
את לוי אמר יהוה צבאות
5 בריתי היתה אתו החיים
והשלום ואתנם לו מורא
ויירא אותי ומפני שמי
נחת הוא
6 תורת אמת היתה בפיהו
ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום ובמישור הלך אתי
ורבים השיב מעון
7 כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא
8 ואתם סרתם מן הדרך
הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר
יהוה צבאות
9 וגם אני נתתי אתכם
נבזים ושפלים לכל העם
כפי אשר אינכם שמרים את
דרכי ונשאתם פנים בתורה
10 הלא אב אחד לכלנו
הלא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבתינו
11 בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלים כי חלל יהוה
קדש אהב ובעל בת אל נכר
12 יכרת יהוה לאיש אשר
יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה צבאות
13 זאת שנית תכסו דמעות
את מזבח יהוה בבכי ואנקה
מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם
14 ואמרתם על מה על כי
יהוה העיד בינך ובין אשת
נעוריך אשר אתה בגדת בה
ואת חברתך ואשת בריתך
15 הלא אחד עשה ושאר רוח
לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואיש אל
תבגד בנעוריך
16 כי שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל וכסה חמס על
לבושו אמר יהוה צבאות
ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו
17 הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הוגענו באמרכם
כל עשה רע טוב הוא בעיני יהוה
ובהם הוא חפץ או איה אלהי
המשפט
3 הנני שלח מלאכי
ופנה דרך לפני והאדון אשר
אתם מבקשים יבא אל היכלו
ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר יהוה צבאות
2 ומי מכיל את יום בואו
ומי העמד בהראותו כי הוא
כאש צורף וכבורסי מכבסים
3 וישב צורף וטהר כסף
וטהר את בני לוי וזקק אותם
כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה
4 וערבה יהודה וירושלים
לפני יהוה כימי עולם וכשנים
קדמוניות
5 וקרבתי אליכם למשפט
והיה מהר עד לעד בעל דבר
בנאפים ובשבועת שקר
ובעשקי שכר שכיר אלמנה
ויתום ונטי גר ולא יראו
אותי אמר יהוה צבאות
6 כי אני יהוה לא שניתי
ואתם בני יעקב לא כלתם
7 למן ימי אבתיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה נשוב
8 היקבע אדם אלהים כי אתם
קבעים אותי ואמרתם במה
קבעתיך המעשר והתרומה
9 בארה אתם נארים והגוי כלו
קבעים אותי
10 הבו את כל המעשר אל
בית האוצר ויהי טרף בביתי
ובחנו נא בזאת אמר יהוה
צבאות אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים והריקתי
לכם ברכה עד בלי די
11 וגערתי לכם באכל ולא
ישחית לכם את פרי האדמה
ולא תשכל לכם הגפן בשדה
אמר יהוה צבאות
12 ואשרו אתכם כל הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות
13 חזקו עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה נדברנו
עליך
14 אמרתם שוא עבד אלהים
ומה בצע כי שמרנו משמרתו
וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה
צבאות
15 ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשעה גם בחנו
אלהים ויפלטו
16 אז נדברו יראי יהוה
איש אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון
לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו
17 והיו לי אמר יהוה צבאות
ביום אעשה סגלה וחמלתי
אותם כאשר יחמל איש על
בנו העבד אותו
18 ושבתם וראיתם בין צדיק
לרשע בין עבד אלהים לאשר
לא עבדו
4 כי הנה היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל עשי רשעה
קש ולהט אותם היום הבא
אמר יהוה צבאות אשר לא
יעזב להם שרש וענף
2 ולכם יראי שמי תזרח שמש
צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק
3 ורמסתם רשעים כי יהיו
אפר תחת כפות רגליכם ביום
אשר אני עשה אמר יהוה
צבאות
4 זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אתו בחרב על כל
ישראל חקים ומשפטים
5 הנה אנכי שלח לכם את
אליה הנביא לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא
6 והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבתם פן אבא
והכיתי את הארץ חרם
מלאכי ב

1 ועתה אליכם הכהנים המצות הזאת
2 אם לא תשמעו ואם לא תשיתו
לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם את המארה
ואת ברכתיכם ארה גם ארתיה
כי אינכם שמים על לב
3 הנני גערה לכם את הזרע
ופרשתי פרש על פניכם פרש
חגיכם ונשא אתכם אליו
4 וידעתם כי שלחתי אתכם
המצוה הזאת להיות בריתי
את לוי אמר יהוה צבאות
5 בריתי היתה אתו החיים
והשלום ואתנם לו מורא
ויירא אותי ומפני שמי
נחת הוא
6 תורת אמת היתה בפיהו
ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום ובמישור הלך אתי
ורבים השיב מעון
7 כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא
8 ואתם סרתם מן הדרך
הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר
יהוה צבאות
9 וגם אני נתתי אתכם
נבזים ושפלים לכל העם
כפי אשר אינכם שמרים את
דרכי ונשאתם פנים בתורה
10 הלא אב אחד לכלנו
הלא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבתינו
11 בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלים כי חלל יהוה
קדש אהב ובעל בת אל נכר
12 יכרת יהוה לאיש אשר
יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה צבאות
13 זאת שנית תכסו דמעות
את מזבח יהוה בבכי ואנקה
מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם
14 ואמרתם על מה על כי
יהוה העיד בינך ובין אשת
נעוריך אשר אתה בגדת בה
ואת חברתך ואשת בריתך
15 הלא אחד עשה ושאר רוח
לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואיש אל
תבגד בנעוריך
16 כי שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל וכסה חמס על
לבושו אמר יהוה צבאות
ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו
17 הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הוגענו באמרכם
כל עשה רע טוב הוא בעיני יהוה
ובהם הוא חפץ או איה אלהי
המשפט
3 הנני שלח מלאכי
ופנה דרך לפני והאדון אשר
אתם מבקשים יבא אל היכלו
ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר יהוה צבאות
2 ומי מכיל את יום בואו
ומי העמד בהראותו כי הוא
כאש צורף וכבורסי מכבסים
3 וישב צורף וטהר כסף
וטהר את בני לוי וזקק אותם
כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה
4 וערבה יהודה וירושלים
לפני יהוה כימי עולם וכשנים
קדמוניות
5 וקרבתי אליכם למשפט
והיה מהר עד לעד בעל דבר
בנאפים ובשבועת שקר
ובעשקי שכר שכיר אלמנה
ויתום ונטי גר ולא יראו
אותי אמר יהוה צבאות
6 כי אני יהוה לא שניתי
ואתם בני יעקב לא כלתם
7 למן ימי אבתיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה נשוב
8 היקבע אדם אלהים כי אתם
קבעים אותי ואמרתם במה
קבעתיך המעשר והתרומה
9 בארה אתם נארים והגוי כלו
קבעים אותי
10 הבו את כל המעשר אל
בית האוצר ויהי טרף בביתי
ובחנו נא בזאת אמר יהוה
צבאות אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים והריקתי
לכם ברכה עד בלי די
11 וגערתי לכם באכל ולא
ישחית לכם את פרי האדמה
ולא תשכל לכם הגפן בשדה
אמר יהוה צבאות
12 ואשרו אתכם כל הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות
13 חזקו עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה נדברנו
עליך
14 אמרתם שוא עבד אלהים
ומה בצע כי שמרנו משמרתו
וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה
צבאות
15 ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשעה גם בחנו
אלהים ויפלטו
16 אז נדברו יראי יהוה
איש אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון
לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו
17 והיו לי אמר יהוה צבאות
ביום אעשה סגלה וחמלתי
אותם כאשר יחמל איש על
בנו העבד אותו
18 ושבתם וראיתם בין צדיק
לרשע בין עבד אלהים לאשר
לא עבדו
4 כי הנה היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל עשי רשעה
קש ולהט אותם היום הבא
אמר יהוה צבאות אשר לא
יעזב להם שרש וענף
2 ולכם יראי שמי תזרח שמש
צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק
3 ורמסתם רשעים כי יהיו
אפר תחת כפות רגליכם ביום
אשר אני עשה אמר יהוה
צבאות
4 זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אתו בחרב על כל
ישראל חקים ומשפטים
5 הנה אנכי שלח לכם את
אליה הנביא לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא
6 והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבתם פן אבא
והכיתי את הארץ חרם

ירושלים

13 א כל זאת הביאני אלוהים
אל כל אלה לראות ולשמוע לי ואמרת
לי כל אלה אני יודע גם אני כמוכם
לא נפל דבר מכם ואולם אני רוצה
לדבר אל שדי ולהוכיח את אלוה
ב אמת אתם מרפאים שקר כולכם
רופאי אלילים אין תועלת בכם
ג אם תחרישו אם אני אדבר אני
אדבר ומה יבוא עלי יבוא ד אני
אשא בשרי בשני ואשים נפשי
בכפי ה הן יקטלני לא אוחיל
אך דרכי אל פניו אוכיח ו גם
הוא יהיה לי לישועה כי לא יבוא
לפניו חנף ז שמעו שמועתי
ואזניכם תקשבנה לדברי ח הן
ערכתי משפט ידעתי כי אני
אצדק ט מי הוא אשר יריב עמי
כי אז אחריש ואגוע י אך שתי
דברים אל תעשה עמי אז לא
אסתר מפניך יא כפך הרחק
מעלי ואימתך אל תבעתני יב
וקרא ואני אענה או אדבר ואתה
השיבני יג כמה עונות ופשעים
יש לי הודיעני יד למה תסתיר
פניך ותחשבני לאויב טו הלעלה
תערוץ נדף תרדף ובשבר יבש
תרדוף טז כי תכתב עלי מרורות
ותורשני עוני נעורי יז ותשם
בסד רגלי ותשמר כל נתיבותי
יח אך אדם ירקב כבגד עש יאכלם
יט אנוש יולד אשה קצר ימים
ומלא רגזים כ כציץ יצא ונמל
ויברח אל תן עין ואותו אל
משפט עמך כא מי יתן טהור
מטמא לא אחד כב אם קצבו
ימיו מספר ירחיו אתך הוא
חקקתה לו ולא יעבר כג שעה
מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר
יומו כד אם יש עץ תקוה כי
יכרת עוד יחליף ויונקותיו
לא תחדל כה אם יזקין בארץ
שרשו ובעפר יגוע מתו כו
מריח מים יפרח ועשה סעיף
כז ואדם גבר ויחלש ויגוע
אדם ואיה הוא כח אזלו מים
מים מן הים ונהר יחרב
ויבש כט ואדם שכב ולא יקום
עד בלי שמים לא יקיצו ולא
יעירו משנתם ל מי יתן תסתיר
בשאול תצפנני תעלים עד
שוב אפיך תשית לי חק ואזכר
אם יחיה גבר כל ימי צבאי
אחכה עד בוא חליפתי לא
תקרא ואני אענה לך תכסף
יצירת כפיך לא תספר צעדי
אז אם חטאתי ולא נקיתי
מעוני לא תנקה לא אבוא
אל אלוה ואם רשע אני אל
אשא ראשי כי אם אמלא
בוש ורואה עניי לא אקרא
אל אלוה ואם אדבר אל
אלוה ואם אדבר אל אלוה
ואם אדבר אל אלוה ואם
אדבר אל אלוה ואם אדבר

ואתה ידעתני ראיתני ובחנת לבי אתך
פרדם לטבחה והכינם ליום הרגה
עד מתי תתאבל הארץ ועשב כל השדה
יבש מרעת יושבי בה ספתה בהמות
ועופות כי אמרו לא יראה אחרית
אמרו אם את רגלים רצתה ויגעוך
ואיך תתחרה את הסוסים אם בארץ
שלום אתה בטוח ואיך תעשה בגאון
הירדן כי גם אחיך ובית אביך
גם הם בגדו בך גם הם קראו
אחריך מלא אל תאמן בם כי
דברו אליך טובות אל תרדפם
אחרי הנטשתי את ביתי עזבתי
את נחלתי נתתי את ידידות
נפשי בכף אויביה נחלתי לי
כאריה ביערי נתנה עלי קולה
על כן שנאתיה נחלתי לי
כעיט צבוע סביבותיה הלוא
כל הצבועים אל הבו אספו
כל חיתו השדה באו לאכל
רועים רבים שחתו כרמי
בוסו חלקתי לשממה נתנו
חלקת חמדתי לדבר שמם
נתנו לשממה שמה שמם
אבל אין איש שם על לב
בא שודדים בכל שפים
המדבר כי חרב יי אכלה
מקצה ארץ ועד קצה
הארץ אין שלום לכל
בשר נטעו חטים וקוצים
קצרו נחלו לא יועילו
ובושתם מתבואתיכם
מחרון אף יי כי כה
אמר יי על כל
שכני הרעים הנגעים
בנחלה אשר הנחלתי
את עמי את ישראל
הנני נותשם מעל
אדמתם ואת בית
יהודה אעקר מתוכם
והיה אחרי נתשי
אותם אשוב ורחמתים
והשבתים איש
לנחלתו ואיש
לארצו והיה
אם למד ילמדו
את דרכי עמי
לשבע בשמי
חי יי כאשר
למדו את עמי
להשבע בבעל
והכונם
אם לא
ישמעו
אעקר
את הגוי
הזה
אעקר
והאבד
נאום יי
כה אמר
יי אל
ירושלים
לך וקנית
לך אזור
פשתים
ושמתו
על מתניך
ואל תבאהו
במים
ואקח
את האזור
כדבר יי
ואכנסהו
אל פרת
ויהי
מקץ
ימים
רבים
ויאמר
יי אלי
קום
לך
פרתה
ואקח
משם
את
האזור
אשר
צויתי
אתך
שם
לטמנו
שם
בנקרת
הסלע
ויהי
מקץ
ימים
רבים
ויאמר
יי אלי
קום
לך
פרתה
ואקח
משם
את
האזור
אשר
צויתי
אתך
שם
לטמנו
שם
ואבד
את
האזור
לא
יועיל
לדבר
ויהי
דבר
יי
אלי
לאמר
כה
אמר
יי
אלהי
ישראל
כן
אשחית
את
גאון
יהודה
ואת
גאון
ירושלים
הרב
הזה
אשר
לא
ישמעו
את
דברי
המאנים
לשמע
בשרירות
לבם
וילכו
אחרי
אלהים
אחרים
לעבדם
ולהשתחות
להם
יהיו
כאזור
הזה
אשר
לא
יועיל
לדבר
כי
כאשר
ידבק
האזור
אל
מתני
איש
כן
הדבקתי
אלי
את
כל
בית
ישראל
ואת
כל
בית
יהודה
נאום
יי
למען
יהיו
לי
לעם
ולשם
ולתהלה
ולתפארת
ולא
שמעו
ותדבר
אליהם
את
הדבר
הזה
כה
אמר
יי
אלהי
ישראל
כל
נבל
ימלא
יין
ואמרו
אליך
הלוא
ידע
נדע
כי
כל
נבל
ימלא
יין
ואמרת
אליהם
כה
אמר
יי
הנני
ממלא
את
כל
יושבי
הארץ
הזאת
ואת
המלכים
היושבים
לדוד
כסא
ואת
הכהנים
ואת
הנביאים
ואת
כל
יושבי
ירושלים
שכרון
והשברתים
איש
את
אחיו
והאבות
והבנים
יחדו
נאום
יי
לא
אחמול
ולא
אחוס
ולא
ארחם
מהשחיתם
שמעו
והאזינו
אל
תגבהו
כי
יי
דבר
הביאו
כבוד
לאלהיכם
בטרם
יקדיר
ובטרם
תכשלו
רגלכם
בהרי
נשף
וקויתם
לאור
ואם
לא
תשמעו
בסתר
תבכה
נפשי
מפני
גאון
ודמעה
תרד
עין
ותרד
דמעה
כי
נשבה
עדר
יי
אמר
אל
המלך
ואל
הגבירה
שבו
שפלו
כי
ירד
מראשתיכם
עטרת
תפארתכם
ערי
הנגב
סגרו
ואין
פותח
יהודה
גלה
כלה
גלות
שלם
שאו
עיניכם
וראו
הבאים
מצפון
איה
הצאן
נתן
לך
תפארת
כי
תאמרי
בלבבך
מדוע
קראוני
אלה
בעון
רב
עונך
נגלו
שוליך
נחמסו
עקבותיך
היפך
כושי
עורו
ונמר
חברבריו
הגם
אתם
תוכלו
להיטיב
למדי
רע
אם
אמרת
בלבבך
אם
אין
אני
אל
אל
אל

ܡܪܝܡܐ ܕܡܓܕܠܝܐ ܘܡܪܝܡܐ ܕܝܥܩܘܒ ܘܡܪܝܡܐ ܐܡܗ ܕܝܘܣܦ ܘܫܠܘܡܐ
ܕܚܠܬܐ 11 ܗܘܝܢ ܕܡܠܬܐ ܕܝܫܘܥ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܠܝ ܐܢܬ ܘܫܪܝܬ ܐܢܬ ܠܒܪܝ
ܡܪܝ ܕܝܠܝ ܕܝܠܝ ܕܝܠܝ ܐܢܬ ܕܫܘܒܚܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܫܒܚ ܠܗ ܡܢ ܗܫܐ
ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܐ ܐܡܝܢ 12 ܗܐ ܐܢܐ ܐܫܕܪ ܠܟܘܢ ܠܬܠܡܝܕܝ ܕܢܬܪܚܡܘܢ
ܚܕ ܥܠ ܚܕ ܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܐ ܪܚܡܬܟܘܢ ܗܟܝܠ ܕܬܗܘܘܢ ܐܦܝܠܘ ܒܝܢ
ܐܚܝܢ ܘܐܚܘܬ ܠܐܒܝܟܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܗܘ ܡܛܠ ܕܫܡܫܗ ܡܫܪܩ ܥܠ ܒܝܫܐ
ܘܛܒܐ ܘܡܫܪܐ ܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܫܪܝܪܐ ܘܡܫܕܪ ܡܛܪܐ ܥܠ ܙܕܝܩܐ
ܘܠܐ ܡܬܪܥܝܢ ܐܢܘܢ ܠܗܘܢ ܕܡܬܪܥܝܢ ܠܟܘܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܠܐ
ܢܦܠ ܚܕ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܢܢܬܪ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܐܠܐ ܕܡܫܠܡ ܠܗ ܠܡܪܝܡ
ܐܝܟ ܕܐܝܬܝ ܠܗ ܚܝܠ ܘܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܕܐܠܗܐ
ܕܝܥܩܘܒ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܠܝ ܐܢܬ ܕܫܘܒܚܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܫܒܚ ܠܗ ܡܢ ܗܫܐ
ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܐ ܐܡܝܢ 13 ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܥܒܕ
ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܪܝܬ ܠܐ ܗܘܐ ܕܒܪܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܒܪܝܬ ܠܗ
ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܒܪܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܒܪܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ
ܕܒܪܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܒܪܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܒܪܝܬ ܠܗ ܡܕܡ
ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܒܪܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܒܪܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܒܪܝܬ
ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܒܪܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܒܪܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ

ד-מה

1 המלכים מצרים כי הנשים יבאו אשר אחלה
אחותיהם אחיו המלכים הגדולים אשר אחריהם
הגבעתיים 2 מלך הנשים אחיו מדינה המלחמה
יבאו אחיו מה המלכים כי הגדולה יבאו אחיו
יבאו, מהבית המלך אם הגבעה 3 הנשים
הנבחרות אם הבית הגדול המלכים הגבעה הנשים
הגדול אחיו המלכים אחיו יבאו מי אחיו המלכים
המלך כי הנבחרים אשר הנשים אחים אחר מי אחיו
המלך כי הנבחרים אשר הנשים, מהבית כי מצרים אחיו הנבחרים
הנבחרים הנשים, מהבית כי מצרים אחיו הנבחרים 4 אם
הנבחרים אם הבית הגדול המלכים הנבחרים הנבחרים
הגדול אחיו המלכים אחיו יבאו מי אחיו מי אחיו המלכים
לי המלכים אחיו המלכים אחיו מי אחיו מי אחיו המלכים
המלך כי הנבחרים אשר הנשים אחים אחר מי אחיו
הנבחרים אחיו המלכים אחיו מי אחיו המלכים אחיו

12 אמנם אשתבח אנתון אנון אינון
לי אחזל אינון אינון אמרין אנון
13 מנהון לא אתבשם אנון אלא
אנון אמרין אמנם אנון אינון אנון
14 אינון אתרחקו מנהון אנון אמרין
אינון אנון אמרין אמנם אנון אינון
15 אנון אמרין אנון אינון אנון אמרין
אינון אנון אמרין אמנם אנון אינון
16 אנון אמרין לא לחמא אלא
אמנם אמרין אנון אינון 17 אינון
אמרין אמנם אנון אינון אמרין
18 אנון אמרין אמנם אנון אינון
אמרין אמנם אנון אינון אמרין
אינון

ולדבר אל אביו ואל אמו לאמר הלא אם
אדני לא הגיד לי מי ישב על כסא אדני
אחרי מותי ועל כסאי ישב שלמה אחי
14 ואם אמר עוד אדבר אליו דבר ותאמר
אמו אליו דבר׃ 15 ותבא בת שבע אל
המלך שלמה והמלך קם לקראתה וישתחו
לה וישב על כסאו והכסא לא הושם לאם
המלך׃ 16 ותאמר אליו בת שבע אמו
שאלה אנכי אליך אל תשב את פני׃
17 ותאמר אליו אמרי נא אל שלמה המלך
כי לא ישיב את פניך ותתן לי את אבישג
השונמית לאשה׃ 18 ויאמר בת שבע
טוב אנכי אדבר עליך אל המלך׃
19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר
אתו על אדניה ויקם המלך לקראתה
וישתחו לה וישב על כסאו והכסא לא
הושם לאם המלך׃ 20 ותאמר שאלה
קטנה אנכי שאל את אמי כי לא אשיבך
פני׃ 21 ותאמר בת שבע יתן את אבישג
השונמית לאדניה אחיך לאשה׃
22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה
אתה שאלת את אבישג השונמית לאדניה
הלא שאל לו את הממלכה כי הוא אחי
הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב
בן צרויה׃ 23 וישבע המלך שלמה לאמר
כה יעשה אלהים לי וכה יוסיף כי
אם לא דבר אדניה את הדבר הזה
בנפשו׃ 24 ועתה חי יהוה אשר הכין
אותי וישב על כסא אבי ואשר עשה
בית לי כאשר דבר ואם לא היום
יומת אדניה׃ 25 וישלח המלך שלמה
ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו
וימת׃ 26 ולאביתר הכהן אמר המלך
לך לך אל ענתות אל שדיך כי אתה
מות אתה ואת לא אמיתך כי נשא
את ארון אדני יהוה לפני דוד אביך
ואת נענית בכל אשר נענה אביך׃
27 ויגרש שלמה את אביתר מהיות
כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר
דבר על בית עלי בשלו׃ 28 והשמועה
באה יואב כי נטה יואב אחרי אדניה
ואחרי אבשלום לא נטה אחרי שלמה
ויברח יואב אל אהל יהוה וחזק בקרנות
המזבח׃ 29 ויגד למלך שלמה כי נס
יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח
ותשלח שלמה את בניהו בן יהוידע
לאמר לך פגע בו׃ 30 ויבא בניהו אל
אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך
צא ויען יואב לא כי פה אמות אם
לא פה אמותי ויביא בניהו את הדבר
אל המלך לאמר כה דבר יואב וכה
ענני׃ 31 ויאמר אליו המלך עשה כדבר
אשר דבר והכה אתו ותקברתו ויסר
דם חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל
בית אבי׃ 32 והשיב יהוה דמו בראשו
אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים
ממנו והרג אותם בחרב ואבי דוד לא
ידע אדניה בן נר שר צבא ישראל
ואמשא בן יתר שר צבא יהודה׃
33 ושבו דמם בראש יואב ובראש זרעו
לעולם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו
יהי שלום עד יהוה׃ 34 ויעל יהוידע
בן בניהו ויפגע בו וימת ונקבר בביתו
במדבר׃ 35 ויתן המלך את בניהו בן
יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק
הכהן נתן המלך תחת אביתר׃
36 ויקרא המלך לשמעי ויאמר אליו
בנה לך בית בירושלים ושבת שם ולא
תצא משם אנה ואנה׃ 37 והיה ביום
צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע
כי מות תמות דמך בראשך׃
38 ויאמר שמעי אל המלך הדבר טוב
כאשר אדני המלך כן יעשה עבדך
וישב שמעי בירושלים ימים רבים׃
39 ויהי מקצה שלשת שנים וברחו
שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה
מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה
עבדיך בגת׃ 40 ויקם שמעי וחבש את
חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את
עבדיו וילך שמעי ויבא עבדיו מגת׃
41 ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלים
גתה ושב׃ 42 וישלח המלך ויקרא לשמעי
ויאמר אליו הלא השבעתיך באלהים
והעדתי בך לאמר דע תדע ביום צאתך
והלכת אנה ואנה כי מות תמות ואתה
אמרת אלי הטוב הדבר אשר שמעתי׃
43 ולמה לא שמרת את שבועת יהוה
ואת המצוה אשר צויתיך׃ 44 ויאמר
המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה
אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי
ושב יהוה את רעתך בראשך׃
45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יכון
לפני יהוה עד עולם׃ 46 ויצו המלך
ביד בניהו בן יהוידע ויצא הוא ויפגע
בו וימת׃ ותכן הממלכה ביד שלמה׃

3

3 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים
ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד
עד כלתו את בית יהוה ואת חומת
ירושלים סביב׃ 2 רק העם מזבחים
במות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד
הימים האלה׃ 3 ויאהב שלמה את יהוה
ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא
זבח ומקטיר׃ 4 וילך המלך גבעונה
לזבח שם כי הוא הבמה הגדלה אלף
עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא׃
5 בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום
הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך׃
6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך
דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך
באמת ובצדקה וביושר לבב עמך אתו
לשמר לו החסד הגדול הזה ותתן לו בן
לשב על כסאו כיום הזה׃ 7 ועתה יהוה
אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד
אבי ואנכי נער לא אדע צאת וביא׃
8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם
רב אשר לא יספר ולא ימנה מרב׃
9 ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך
להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט
את עמך הכבד הזה׃ 10 וישב הדבר
בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר
הזה׃ 11 ויאמר אליו אלהים יען אשר
שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך
ימים ולא שאלת לך עשר רבים ולא
שאלת נפש אויביך וגם לא שאלת לך
ימים רבים׃ 12 הנה עשיתי כדברך
הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך
לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך׃
13 וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם
עשר וגם כבוד אשר לא היה איש כמוך
במלכים כל ימיך׃ 14 ואם תלך בדרכי
לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דוד אביך
והארכתי את ימיך׃ 15 ויקץ שלמה
והנה חלום ויבא ירושלים ויעמד לפני
ארון ברית אדני ויעל עולות ויעש
שלמים ויעש משתה לכל עבדיו׃
16 אז תבאנה שתי נשים זונות אל
המלך ותעמדנה לפניו׃ 17 ותאמר האשה
האחת בי אדני אני והאשה הזאת יושבת
בבית אחד ואלד עמה בבית׃
18 ויהי ביום השלישי לאחר אלדי
ילדה גם האשה הזאת ואנחנו יחדו
אין זר אתנו בבית׃ 19 ויקץ בן האשה
המתה בחצות הלילה כי שכבה עליו׃
20 ותקם בתוך הלילה ותקח את בני
מצדי בעוד שפחתך ישנה ותשכבהו
בחיקה ואת בנה המת תשכבהו בחיקי׃
21 ואקם בבקר לינק את בני והנה מת
אלי ואתבונן אליו בבקר והנה לא בני
אשר ילדתי׃ 22 ותאמר האשה האחרת
לא כי בני החי ובנך המת ותאמר
לא כי בנך המת ובני החי ותדברו
לפני המלך׃ 23 ויאמר המלך זאת תאמר
זה חי ובנך המת ותאמר זאת לא כי
בנך המת ובני החי׃ 24 ויאמר המלך
קחו לי חרב ויביאו חרב לפני המלך׃
25 ויגזר המלך את הילד החי לשתים
ונתן את חצי הילד האחת וחצי הילד
השני׃ 26 ותאמר האשה אשר בנה החי
אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה
ותאמר בי אדני תנו לה את הילד החי
והמת אל תמיתוהו הא לה׃
27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילד
החי והמת אל תמיתוהו הא לה׃
28 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר
שפט המלך ויראו מפני המלך כי
חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט׃

4

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל׃
2 ואלה היו שריו עזריה בן צדוק הכהן׃
3 אליחרף ואחיה בני שישא סופרים
יהושפט בן אחילוד המזכיר׃
4 ובניה בן יהוידע על הצבא וצדוק
ואביתר הכהנים׃ 5 ועזריה בן נתן על
הנצבים וזבוד בן נתן כהן רעה המלך׃
6 ואחישר על הבית ואדונירם בן עבדא
על המס׃ 7 ולשלמה שתים עשרה נצבים
על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת
ביתו׃ 8 ואלה שמותם בן חור בהר
אפרים׃ 9 בן דקר במקץ ושעלבים
ובית שמש ואילון בית חנן׃
10 בן חסד בארבות לו שוכה וכל ארץ
חפר׃ 11 בן אבינדב כל נפת דור
לו טפת בת שלמה אשת׃
12 בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל
בית שאן אשר אצל צרתן מתחת
ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה
עד מעבר יקמעם׃ 13 בן גבר ברמת
גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר
בגלעד לו ארגב הבשן ששים גדלים
חומה ובריח נחשת׃ 14 אחינדב בן עדו
מחנים׃ 15 אחימעץ בנפתלי גם הוא
לקח את בשמת בת שלמה׃
16 בענא בן חושי בעשר ובעלות׃
17 יהושפט בן פרוח ביששכר׃
18 שמעי בן אלא בבנימן׃
19 גבר בן אורי בארץ גלעד ארץ סיחן
מלך האמרי ועוג מלך הבשן ונצב
אחד אשר בארץ׃ 20 יהודה וישראל
רבים כחול אשר על הים באכל ושתה
ושמחה׃ 21 ושלמה היה מושל בכל
הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד
גבול מצרים מגישים מנחה ויעבדו את
שלמה כל ימי חייו׃ 22 ולחם שלמה
ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר
קמח׃ 23 עשרה בקר בריאים ועשרים
בקר מן הרעי ומאה צאן מלבד איל
וצבי ואיל ובר משמן׃ 24 כי הוא רדה
בכל העבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל
מלכי העבר הנהר ויהי שלום מכל
סביביו׃ 25 וישב יהודה וישראל לבטח
איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדן ועד
באר שבע כל ימי שלמה׃
26 ולשלמה ארבעת אלפי אורות לסוס
לרכב ושתים עשרה אלף פרשים׃
27 ונצבו הנצבים האלה איש אשר
במעמדו כל אשר המלך שלמה ולכל
השלחן המלך אדניהם איש לא יחסר
דבר׃ 28 ושעורה ותבן לסוס ולרכש
הביאו אל המקום אשר היה שם איש
כמשפטו׃ 29 ויתן אלהים חכמה לשלמה
ותבונה הרבה מאד ורחב לבב כחול
אשר על שפת הים׃ 30 ותרב חכמת
שלמה מחכמת כל בני קדם וכל חכמת
מצרים׃ 31 וחכם מכל האדם מאתן
ואיתן הזרחי וכלכול ודרדע בני מחול
ויהי שמו בכל הגוים סביבותיו׃
32 וידבר שלשת אלפים משל ויהי
שיריו חמשת אלפים׃ 33 וידבר על
העצים מן הארז אשר בלבנון ועד
האזוב הצמח בקיר וידבר על הבהמה
ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים׃
34 ובאו מכל העמים לשמע את חכמת
שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו
את חכמתו׃

5

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל
שלמה כי שמע כי אתו משחוהו למלך
תחת אביו כי אהב חירם לדוד כל
הימים׃ 2 וישלח שלמה אל חירם לאמר
׳ 3 אתה ידעת את דוד אבי לא יכל
לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני
המלחמה אשר סבבוהו עד תת יהוה
אתם תחת כפות רגליו׃ 4 ועתה הניח
יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין
פגע רע׃ 5 והנני אמר לבנות בית לשם
יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד
אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיך על
כסאך הוא יבנה הבית לשמי׃
6 ועתה צו וכרתו לי ארזים מלבנון
ועבדי עם עבדיך ואת שכר עבדיך
אתן לך ככל אשר תאמר כי אין בינו
לכרות עצים כצידנים׃ 7 והי כשמע
חירם את דברי שלמה ויאמר ברוך היום
ליהוה אשר נתן לדוד בן חכם על העם
הזה הרב׃ 8 ויאמר חירם אל שלמה
לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי
אנכי אעשה כל חפצך בעצי ארז
וברוש׃ 9 עבדי ירדו מלבנון אל הים
ואנכי אשימם דברת לים עד מבוא
אשר תשלח אלי ונפצתים שם ופרקתים
ואתה תשא ואת עשה חפצי לתת לחם
לבית׃ 10 חירם נתן לשלמה עצי ארז
וברוש ככל חפצו׃ 11 שלמה נתן לחירם
עשרים אלף כר חטים מאכל לבית
ועשרים כר כתית שמן כזית׃
12 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר
דבר לו ויהי שלום בין חירם ובין
שלמה׃ 13 המלך שלמה העלה מס מכל
ישראל׃ ויהי המס שלשים אלף איש׃
14 וישלחם לבנונה עשרת אלפים
בחדש תמורת׳ חדש יהיו בלבנון
שנים חדשים׃ 15 ולו שבעים אלף
נשא סבל ושמנים אלף חוצב בהר׃
16 מלבד שרי המלאכה אשר לשלמה
שלשת אלפים וחמש מאות הרדים
בעם העשים במלאכה׃ 17 ויצו המלך
ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות
ליסד הבית׃ 18 ויבנו בנאי שלמה
וגבלים וכן הכינו עצים וגבלים
לבנות הבית׃

6

6 ויהי בשנת אלף ומאתים וארבע
עשרה לצאת בני ישראל מארץ מצרים
בחדש הרביעי בשנת מלכות שלמה על
ישראל ויבן הבית׃ 2 והבית אשר בנה
המלך שלמה ליהוה אורכו שתים עשרה
אמה ורחבו עשרים אמה וקומתו שלשים
אמה׃ 3 ואולם על פני היכל הבית
עשרים אמה אורך לרחב הבית ורחב
עשר אמות לפני הבית׃ 4 ולבית עשה
חלנות אטמות׃ 5 ואל קיר הבית בנה
יציע סביב לקירות הבית לסביב לדביר
ולהיכל ויעש צלעות סביב׃
6 היציע התחתון חמש אמות רחב
והתיכון שש אמות רחב והשלישי שבע
אמות רחב כי מחוץ נתן לבית סביב
לבלתי אחז בקירות הבית׃
7 והבית בהבנתו אבן שלמה נבנה
ומקבת וגרזן כל כלי ברזל לא נשמע
בבית בהבנתו׃ 8 פתח הצלע התיכון
היה בכתף הבית הימנית ועלו בתיכון
ומן התיכון אל השלישי׃
9 ויבן את הבית ויכלהו וספן את הבית
בקרות ארז׃ 10 ובנה את היציע על כל
הבית חמש אמות קומתו ונחה בעצי
ארז׃ 11 ויהי דבר יהוה אל שלמה
לאמר׃ 12 הבית הזה אשר אתה בנה
אם תלך בחקותי ומשפטי תעשה ושמרת
את כל מצותי ללכת בם ואקים את
דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך׃
13 והשכנתי בתוך בני ישראל ולא
אעזב את עמי ישראל׃ 14 ויבן שלמה
את הבית ויכלהו׃ 15 ויצפה את קירות
הבית מבית בצפוי עץ מרצפת הבית
ועד קירות הסלע וכסה עץ מבית
וצפה לוחות ברוש׃ 16 ויבן את עשרים
אמה מיריכתי הבית בצפוי עץ מיסד
הבית עד קירות הדביר׃ 17 והבית
אמה׃ 18 ארז בבית מבפנים פקעים
ופתחי צצים׃ הכל ארז אין אבן נראתה
בבית׃ 19 והדביר בתוך הבית מבית
לשים שם את ארון ברית יהוה׃
20 ופני הדביר אמה אורך ואמה רחב
ואמה קומתו׃ וצפהו זהב סגור ויצף
מזבח ארז׃ 21 ויצף שלמה את הבית
מבית׃ וצפה זהב סגור ויעבר בדרתים
זהב׃ 22 ואת כל הבית צפה זהב עד
כלות כל הבית׃ וגם אשר לדביר צפה
זהב׃ 23 ובדביר עשה שני כרובים
זית עשר אמה קומתם׃ 24 וחמש אמות
כנף הכרוב האחד ועד קצה כנף הכרוב
השני עשר אמות׃ 25 ועשר אמות
הכרוב השני מדה אחת ומקשה אחת
היה לשני הכרובים׃ 26 קומת הכרוב
האחד עשר אמות׃ וכן הכרוב השני׃
27 ויתן את הכרובים בתוך הבית
הפנימית׃ ויפרשו כנפי הכרובים
ותגע כנף הכרוב האחד בקיר האחד
וכנף הכרוב השני נגעה בקיר השני
וכנפיהם בתוך הבית יגעו כנף אל
כנף׃ 28 וצפה את הכרובים זהב׃
29 ואת כל קירות הבית סביב׃
פתחים ופקעים חרוץ׃ 30 ואת רצפת
הבית׃ זהב׃ 31 ולפתח הדביר עשה
דלתות׃ עץ זית׃ אלון׃ 32 ולדלתות
שתים׃ עץ זית׃ ויצף אל הכרובים
ואל התמרים׃ ואל פקעים׃ ויצף זהב
׃ 33 ולפתח׃ הדביר עשה מזוזות׃
עץ זית׃ רבעת׃ 34 ולדלתות׃ שתים
עץ ברוש׃ שתי הדלתות׃ מגלות׃
35 ויצף׃ כרובים׃ ותמרים׃ ופקעים׃
ויצף זהב׃ מרקם׃ על׃ הפתוח׃
36 ויבן׃ את׃ חצר׃ הפנימית׃
שלשה׃ שורות׃ גזית׃ ושורה׃
תכנת׃ ארז׃ 37 בשנת׃ ארבע׃
יסד׃ בית׃ יהוה׃ בחדש׃ זיו׃
38 ובשנת׃ אחת׃ עשרה׃ בחדש׃
בולא׃ הוא׃ החדש׃ השמיני׃
כלה׃ הבית׃ לכל׃ דבריו׃ וכל׃
משפטיו׃ כן׃ בנה׃ שבע׃ שנים׃
ויכלהו׃

7

7 ואת׃ ביתו׃ בנה׃ שלמה׃ שלשה׃
עשר׃ שנה׃ ויכל׃ את׃ כל׃ ביתו׃
2 ויבן׃ את׃ בית׃ היער׃ הלבנון׃
מאה׃ אמה׃ ארכו׃ וחמשים׃ אמה׃
רחבו׃ ושלשים׃ אמה׃ קומתו׃
על׃ שלשה׃ טורים׃ קרשים׃
ומסגר׃ ארז׃ על׃ הקרשים׃
3 וצפה׃ ארז׃ מעל׃ הלשכות׃
אשר׃ על׃ הקרשים׃ ארבעים׃
וחמשה׃ עשרה׃ 4 ומסגרות׃
בשלשה׃ שורות׃ ומחזה׃
אל׃ מחזה׃ ומחזה׃ אל׃
מחזה׃ 5 ומחזה׃ אל׃
מחזה׃ ומחזה׃ אל׃
מחזה׃ ויעשה׃ את׃
אולם׃ עמודים׃ אורך׃
חמשים׃ אמה׃ ורחב׃
שלשים׃ אמה׃ ואולם׃
לפני׃ אלה׃ ועמודים׃
ומעבה׃ לפני׃ 6 ואולם׃
הכסא׃ אשר׃ ישפט׃
בו׃ אולם׃ הדין׃
ומלא׃ רצפה׃ ארז׃
מרצפה׃ אל׃ מול׃
אולם׃ 7 ובית׃ יעשה׃
את׃ אולם׃ הכסא׃
אשר׃ ישפט׃ בו׃
אולם׃ המשפט׃
וצפה׃ ארז׃ מרצפה׃
אל׃ מול׃ אולם׃
8 ובית׃ אשר׃ הוא׃
יושב׃ שם׃ בחצר׃
אחרת׃ מבית׃
לאולם׃ כמעשה׃
זה׃ עשה׃ שלמה׃
בית׃ לבת׃
פרעה׃ אשר׃ לקח׃
9 כל׃ אלה׃ אבן׃
יקרה׃ כמדת׃
אבנים׃ גזית׃
מנסרות׃ בחרב׃
מבית׃ ומחוץ׃
אל׃ הדלת׃
הגדולה׃ 10 ויסד׃
בית׃ אבנים׃
יקרות׃ אבנים׃
גדלות׃ אבנים׃
עשרת׃ אמות׃
ואבנים׃ עשרת׃
אמות׃ 11 ומעל׃
מדות׃ יקרות׃
כמדת׃ אבנים׃
גזית׃ ומעל׃
ארז׃ 12 ומסביב׃
חצר׃ הגדולה׃
סביב׃ שלשה׃
שורות׃ גזית׃
ושורה׃ תכנת׃
ארז׃ וכן׃
לחצר׃ בית׃
יהוה׃ ואולם׃
הבית׃ 13 ויעש׃
המלך׃ שלמה׃
את׃ חירם׃
מצור׃ 14 בן׃
אשה׃ אלמנה׃
היא׃ מן׃
נפתלי׃ ואביו׃
איש׃ צר׃
חרש׃ נחשת׃
ומלא׃ את׃
החכמה׃ והתבונה׃
ודעת׃ לעשות׃
כל׃ מלאכה׃
בנחשת׃ ויבא׃
אל׃ המלך׃
שלמה׃ ויעש׃
את׃ מלאכתו׃
15 ויצק׃ את׃
שני׃ העמודים׃
נחשת׃ שמנה׃
עשרה׃ אמה׃
רוחב׃ העמוד׃
האחד׃ ופתיל׃
שתים׃ עשרה׃
אמה׃ יסב׃
את׃ העמוד׃
השני׃ 16 ושני׃
כתרים׃ יעשה׃
לצקת׃ לראש׃
העמודים׃
נחשת׃ חמש׃
אמות׃ רוחב׃
הכתר׃ האחד׃
ומלא׃ הכתר׃
השני׃ 17 שבכה׃
לכתרים׃ אשר׃
על׃ ראש׃
העמודים׃
מעשה׃ רשת׃
שבכות׃ גבל׃
לכתר׃ אחד׃
שבעה׃ לכתר׃
השני׃ 18 ויעש׃
את׃ העמודים׃
ושתי׃ שורות׃
סביב׃ על׃
השבכה׃ לכסות׃
את׃ הכתרים׃
אשר׃ על׃
ראש׃ הרמון׃
בפקעים׃ וכן׃
עשה׃ לכתר׃
השני׃ 19 והכתרים׃
אשר׃ על׃
ראש׃ העמודים׃
מעשה׃ שושן׃
באולם׃ ארבעה׃
אמות׃ 20 וכתרים׃
על׃ שני׃
העמודים׃ גם׃
מלמעלה׃ אל׃
מול׃ הבטן׃
אשר׃ מצד׃
לרשת׃ ושבכות׃
רמונים׃
מאתים׃ סביב׃
לכתר׃ השני׃
21 ויקם׃ את׃
העמודים׃ לאולם׃
היכל׃ ויקם׃
את׃ עמוד׃
הימין׃ ויקרא׃
שמו׃ יכין׃
ויקם׃ את׃
עמוד׃ השמאל׃
ויקרא׃ שמו׃
בעז׃ 22 ועל׃
ראש׃ העמודים׃
מעשה׃ שושן׃
ותכל׃ מלאכת׃
העמודים׃
23 ויעש׃
את׃ הים׃
מוצק׃ עשר׃
אמות׃ מדה׃
מזה׃ אל׃
מזה׃ ומדה׃
חוט׃ שלשים׃
אמה׃ יסב׃
אל׃ סביבותיו׃
24 ותחת׃ שפתו׃
פקעים׃ יסבבים׃
אל׃ מקיפים׃
את׃ הים׃
שני׃ טורים׃
פקעים׃ יצוקים׃
בצקת׃ הים׃
25 הוא׃ עומד׃
על׃ שנים׃
עשר׃ בקר׃
שלשה׃ פנים׃
צפון׃ ושלשה׃
פנים׃ מערב׃
ושלשה׃ פנים׃
נגב׃ ושלשה׃
פנים׃ מזרח׃
והים׃ מלמעלה׃
אליהם׃ ואחרי׃
כל׃ אחרי׃
הבקר׃ 26 ועבי׃
הים׃ טפח׃
והשפה׃ כמעשה׃
שפת׃ כוס׃
פרח׃ מכיל׃
בתים׃ אלפים׃
27 ויעש׃
את׃ המכנות׃
עשר׃ נחשת׃
אמה׃ ארך׃
המכנה׃ האחת׃
וארבע׃ אמות׃
רחב׃ המכנה׃
אמה׃ 28 ומעשה׃
המכנות׃ זה׃
מסגרות׃ להן׃
ומסגרות׃
בין׃ 29 ועל׃
המסגרות׃
אשר׃ בין׃
אריות׃ בקר׃
וכרובים׃
ועל׃ אריות׃
ובקר׃ מלמעה׃
מעשה׃ ורדות׃
לבד׃ 30 וארבע׃
אופנים׃ לכל׃
מכנה׃ אחת׃
ושתי׃ אצלות׃
לכתף׃ תחת׃
הכיור׃ אל׃
מול׃ מעשה׃
אצלות׃ יצוקות׃
31 ופיו׃
מבית׃ לכתר׃
ולמעלה׃
אמה׃ ופיו׃
עגול׃ מעשה׃
כן׃ אמה׃
ואף׃ על׃
פיו׃ מקלעות׃
אמה׃ 32 וארבע׃
הרבעים׃ תחת׃
המסגרות׃
ידות׃ המכנה׃
אחת׃ ומעל׃
ראש׃ המכנה׃
אל׃ מול׃
אצלות׃ יצוקות׃
33 ומעשה׃
הרבעים׃ כמעשה׃
מרכבה׃ אצלותם׃
ידותם׃ ומסגרותם׃
ומגבותם׃ ונבים׃
34 וארבע׃
אצלות׃ אל׃
ארבע׃ פנות׃
המכנה׃ מן׃
המכנה׃ אצלותיו׃
35 ובראש׃
המכנה׃ חצי׃
אמה׃ עגול׃
סביב׃ ומעל׃
ראש׃ המכנה׃
ידותיו׃ ומסגרותיו׃
ונבים׃ 36 ויכתב׃
על׃ לוחות׃
ידותיו׃ ועל׃
מסגרותיו׃
כרובים׃ אריות׃
ותמרים׃ כפי׃
מקום׃ ונבים׃
סביב׃ 37 כמו׃
אלה׃ עשה׃
את׃ המכנות׃
מצוקה׃ אחת׃
מדה׃ אחת׃
יצוקה׃ 38 ויעש׃
עשר׃ כיורים׃
נחשת׃ אמה׃
ארבעת׃ אמות׃
כיור׃ אחד׃
לכל׃ מכנה׃
אחת׃ 39 ונתת׃
את׃ המכנות׃
חמש׃ מזה׃
וחמש׃ מזה׃
ואת׃ הים׃
מזרח׃ נגב׃
40 ויעש׃
חירם׃ את׃
הדרים׃ ואת׃
היעים׃ ואת׃
המזרקות׃
ויכל׃ חירם׃
לעשות׃ את׃
כל׃ המלאכה׃
אשר׃ עשה׃
למלך׃ שלמה׃
בית׃ יהוה׃
41 עמודים׃
שני׃ גלות׃
הכתרים׃
אשר׃ על׃
ראש׃ העמודים׃
ושתי׃ שבכות׃
לכסות׃ את׃
שני׃ גלות׃
הכתרים׃
אשר׃ על׃
ראש׃ העמודים׃
42 ואת׃
רמונים׃
ארבע׃ מאות׃
לשתי׃ שבכות׃
שתי׃ טורים׃
רמונים׃
לשבכה׃ אחת׃
לכסות׃ את׃
שני׃ גלות׃
הכתרים׃
אשר׃ על׃
פני׃ העמודים׃
43 ואת׃
המכנות׃
עשר׃ ואת׃
הכיורים׃
על׃ המכנות׃
44 ואת׃
הים׃ אחד׃
ואת׃ שנים׃
עשר׃ בקר׃
תחת׃ הים׃
45 ואת׃
הדרים׃ ואת׃
היעים׃ ואת׃
המזרקות׃
וכל׃ הכלים׃
אשר׃ עשה׃
חירם׃ למלך׃
שלמה׃ בית׃
יהוה׃ נחשת׃
מרוט׃ 46 בכר׃
המלך׃ יצקם׃
בעבי׃ האדמה׃
בין׃ סכות׃
לצרתן׃ 47 ויניח׃
שלמה׃ את׃
כל׃ הכלים׃
מרב׃ מאד׃
מאד׃ לא׃
נודע׃ משקל׃
הנחשת׃ 48 ויעש׃
שלמה׃ את׃
כל׃ הכלים׃
אשר׃ לבית׃
יהוה׃ את׃
מזבח׃ הזהב׃
ואת׃ שלחן׃
אשר׃ עליו׃
לחם׃ הפנים׃
49 ואת׃
המנרות׃
חמש׃ מזה׃
וחמש׃ מזה׃
נגד׃ הדביר׃
פרח׃ וגר׃
ומלקחים׃
זהב׃ 50 וכפות׃
ומזמרות׃
ומזרקות׃
וכפות׃
ומחתות׃
זהב׃ סגור׃
ופתחי׃
הבית׃ לדלתות׃
הדביר׃ קדש׃
הקדשים׃
ולדלתות׃
היכל׃ הבית׃
51 ותכל׃
כל׃ אשר׃
עשה׃ המלך׃
שלמה׃ בית׃
יהוה׃ ויבא׃
שלמה׃ את׃
קדשי׃ דוד׃
אביו׃ את׃
הכסף׃ והזהב׃
והכלים׃
נתן׃ אל׃
אוצרות׃
בית׃ יהוה׃

8

8 אז׃ יקהל׃ שלמה׃
את׃ זקני׃
ישראל׃ ואת׃
כל׃ ראשי׃
המטות׃ נשיאי׃
האבות׃ לבני׃
ישראל׃ אל׃
המלך׃ שלמה׃
בירושלים׃
להעלות׃
את׃ ארון׃
ברית׃ יהוה׃
מעיר׃ דוד׃
הוא׃ ציון׃
2 ויקהלו׃
אל׃ המלך׃
שלמה׃ כל׃
אנשי׃ ישראל׃
בחג׃ בירח׃
האתנים׃
הוא׃ החדש׃
השביעי׃
3 ויבאו׃
כל׃ זקני׃
ישראל׃ וישאו׃
הכהנים׃
את׃ הארון׃
4 ויעלו׃
את׃ ארון׃
יהוה׃ ואת׃
אהל׃ מועד׃
ואת׃ כל׃
כלי׃ הקדש׃
אשר׃ באהל׃
הכהנים׃
והלוים׃
5 ומלך׃
שלמה׃ וכל׃
עדת׃ ישראל׃
הנועדים׃
אליו׃ לפני׃
הארון׃ זבחו׃
צאן׃ ובקר׃
אשר׃ לא׃
יספרו׃ ולא׃
יתמו׃ מרב׃
6 ויביאו׃
הכהנים׃
את׃ ארון׃
ברית׃ יהוה׃
אל׃ מקומו׃
אל׃ דביר׃
הבית׃ אל׃
קדש׃ הקדשים׃
תחת׃ כנפי׃
הכרובים׃
7 כי׃ הכרובים׃
פרשים׃ כנפים׃
אל׃ מקום׃
הארון׃ וכסו׃
הכרובים׃
מעל׃ הארון׃
ומבדיו׃
8 ויאריכו׃
הבדים׃
ותראינה׃
ראשי׃
הבדים׃
מן׃ הקדש׃
לפני׃ הדביר׃
ולא׃
נראו׃
חוצה׃
ויהיו׃
שם׃ עד׃
היום׃ הזה׃
9 אין׃
בארון׃
רק׃
שני׃
לוחות׃
אבן׃
אשר׃
הניח׃
שם׃
משה׃
בחרב׃
אשר׃
כרת׃
יהוה׃
עם׃
בני׃
ישראל׃
בצאתם׃
מארץ׃
מצרים׃
10 והיה׃
בצאת׃
הכהנים׃
מן׃
הקדש׃
והענן׃
מלא׃
את׃
בית׃
יהוה׃
11 ולא׃
יכלו׃
הכהנים׃
לעמד׃
לשרת׃
מפני׃
הענן׃
כי׃
מלא׃
כבוד׃
יהוה׃
את׃
בית׃
יהוה׃
12 אז׃
אמר׃
שלמה׃
יהוה׃
אמר׃
לשכן׃
בערפל׃
13 בנה׃
בנה׃
בית׃
זבל׃
לך׃
מכון׃
לשבתך׃
עולם׃
14 ויסב׃
המלך׃
את׃
פניו׃
ויברך׃
את׃
כל׃
קהל׃
ישראל׃
וכל׃
קהל׃
ישראל׃
עומד׃
15 ויאמר׃
ברוך׃
יהוה׃
אלהי׃
ישראל׃
אשר׃
דבר׃
בפיו׃
אל׃
דוד׃
אבי׃
ובידותיו׃
מלא׃
לאמר׃
16 מיום׃
אשר׃
הוציאי׃
את׃
עמי׃
מצרים׃
לא׃
בחרתי׃
בעיר׃
מכל׃
שבטי׃
ישראל׃
לבנות׃
בית׃
להיות׃
שמי׃
שם׃
ובחר׃
בדוד׃
להיות׃
על׃
עמי׃
ישראל׃
17 והיה׃
עם׃
לבבך׃
לבנות׃
בית׃
לשמי׃
היטבת׃
כי׃
היה׃
עם׃
לבבך׃
18 אך׃
אתה׃
לא׃
תבנה׃
הבית׃
כי׃
אם׃
בנך׃
היצא׃
מחלציך׃
הוא׃
יבנה׃
הבית׃
לשמי׃
19 ועתה׃
הקם׃
יהוה׃
את׃
דברו׃
אשר׃
דבר׃
ואבנה׃
הבית׃
לשם׃
יהוה׃
אלהי׃
ישראל׃
20 ואשים׃
שם׃
מקום׃
לארון׃
אשר׃
כרת׃
יהוה׃
עם׃
אבתינו׃
בהוציאו׃
אתם׃
מארץ׃
מצרים׃
21 ואשם׃
שם׃
מקום׃
לארון׃
אשר׃
כרת׃
יהוה׃
אל׃
אבתינו׃
בצאתם׃
מארץ׃
מצרים׃
22 ויעמד׃
שלמה׃
לפני׃
מזבח׃
יהוה׃
נגד׃
כל׃
קהל׃
ישראל׃
ויפרש׃
כפיו׃
השמים׃
23 ויאמר׃
יהוה׃
אלהי׃
ישראל׃
אין׃
כמוך׃
אלהים׃
בשמים׃
מעל׃
ועל׃
הארץ׃
שמר׃
הברית׃
והחסד׃
לעבדיך׃
הולכים׃
לפניך׃
בכל׃
לבבם׃
24 אשר׃
שמרת׃
לעבדך׃
דוד׃
אבי׃
את׃
אשר׃
דברת׃
לו׃
אבי׃
ותדבר׃
בפיך׃
ובידך׃
מלאתה׃
כיום׃
הזה׃
25 ועתה׃
יהוה׃
אלהי׃
ישראל׃
שמר׃
לעבדך׃
דוד׃
אבי׃
את׃
אשר׃
דברת׃
לו׃
לאמר׃
לא׃
יכרת׃
לך׃
איש׃
מלפני׃
ישב׃
כסא׃
ישראל׃
רק׃
אם׃
ישמרו׃
בניך׃
דרכם׃
ללכת׃
לפני׃
כאשר׃
הלכת׃
לפני׃
26 ועתה׃
אלהי׃
ישראל׃
יאמנו׃
נא׃
דבריך׃
אשר׃
דברת׃
לעבדך׃
דוד׃
אבי׃
27 כי׃
אם׃
אמנם׃
ישב׃
אלהים׃
על׃
ה

9 אל אשר בבר אשתיקה אשבעה בן נפתלי אשר
בבבר אשר לבן 2 בבר אשר בבר
אבשלום בתולה בבן אל אשר בבר אבשלום
אשרבה בשבועה בבבר אבשלום אשר אל
אל בן אשבעה, אל בן אשבעה אל בבבר
3 אמבשלום בבמבר אמבבר בבמבר אל אשר בן אחיה
בבבר אל בבן בן אשר בבבר אשרבה אשר
4 בבבר אל בבבר בבבר בבבר אל אשר אשר
בבבר בבבר אל אשר בבבר אל אשר בבבר
אל אל אל

19 ויהי כאשר כלה
ישוע את כל הדברים
האלה ויסע מגליל
ויבא אל גבול
יהודה עבר הירדן
20 ורבו אחריו המון
רבים וירפא אתם
שם 21 ויגשו אליו
הפרושים לנסותו
ויאמרו אליו הרב
הנה מה נעשה
לנו לדעת אם
מותר לגרש איש
את אשתו בעד
כל דבר 22 ויען
ויאמר אליהם
הלא כתוב בתורה
מבראשית כי
בראם זכר ונקבה
23 ויאמר אל
אדם על כן יעזב
איש את אביו
ואת אמו ודבק
באשתו והיו
לבשר אחד
24 אשר
כן אינם עוד
שנים כי אם
בשר אחד
25 אשר
אלהים חבר
אל יפרד
26 ויאמרו
אליו הרב
הנה מה נעשה
לנו לדעת אם
מותר לגרש איש
את אשתו בעד
כל דבר
27 ויען
ויאמר אליהם
הלא כתוב
בתורה מבראשית
כי אם כי ברא
אלהים בראשית
זכר ונקבה
28 ויאמר
אליהם
על כן יעזב
איש
29 ויהי
בהגיע
30 כי
31 כי
32 (aiōn g165)
33

12

1 בעת
ההיא הלך
ישוע בשבת
בין השדות
ותלמידיו
רעבו ויחלו
לקטף שבלים
ויאכלו 2 ויראו
הפרושים כי
עשו תלמידיך
אשר לא כדת
לעשות בשבת
3 ויאמר
אליהם הלא
קראתם אשר
עשה דוד
בהיותו רעב
הוא ואנשי
אשר עמו
4 איך
בא אל בית
אלהים ויאכל
לחם הפנים
אשר לא כדת
לאכל לו
ולאנשי אשר
עמו כי אם
לכהנים
5 ולא
קראתם אשר
בתורה כי
בשבת יחללו
הכהנים את
השבת ולא
יאשמו
6 ואמר
אליכם כי
גדול מן
המקדש
7 ואם
ידעתם
מה הוא
אשר אמר
אל אני
חפצתי
ולא זבח
לא תרצחו
לא תנאפו
8 כי
בן אדם
הוא אדון
לשבת
9 ויעבר
משם
ויבא
אל בית
הכנסת
10 והנה
איש
אחד
אשר
ידו
יבשה
ויאמר
אליו
הרב
הנה
מותר
לרפא
בשבת
11 ויאמר
אליהם
מי
האדם
אשר
יש
לו
שה
אחד
ונפל
בשבת
אל
תוך
הבור
הלא
יחזיק
בו
ויעלהו
מן
הבור
12 אם
כן
אדם
מה
הוא
יותר
מן
השה
אם
כן
מותר
לעשות
בשבת
13 ויאמר
אל
האדם
אשר
ידו
יבשה
נטה
את
ידך
ויט
את
ידו
ותשב
כבשר
אחר
14 ויצאו
הפרושים
ויעצו
עצה
עליו
איך
יאבדו
אותו
15 אשר
הבין
ישוע
ויסר
משם
ורבו
אחריו
המון
רבים
ויפן
אל
כולם
16 ויצו
אליהם
לבלתי
הודיע
אותו
17 למען
אשר
יקוים
אשר
נאם
ישעיה
הנביא
18 הן
עבדי
אשר
בחרתי
אהבתי
נפשי
אשר
רצתה
נפשי
אשר
אשים
רוחי
עליו
ויגיד
משפט
לגוים
19 לא
יריב
ולא
יצעק
ולא
ישמע
איש
בחוצות
קולו
20 רצוץ
לא
ישבר
ופשתה
כהה
לא
תכבה
עד
אשר
ישים
משפט
לנצח
21 ובשמו
יבטחו
גוים
22 אז
הובא
אליו
איש
אחד
אשר
בו
שד
אשר
עור
ואלם
ויפקח
אליו
ויבריאהו
אשר
לא
ידבר
ולא
יראה
23 ויתמהו
כל
העם
ויאמרו
הלא
זה
בן
דוד
24 ויעמדו
הפרושים
ויאמרו
אין
זה
מגרש
השדים
כי
אם
בעל
זבוב
25 ויאל
ישוע
את
מחשבותם
ויאמר
אליהם
כל
ממלכה
אשר
תחלק
בה
לבדה
תשמם
ולכל
עיר
אשר
תחלק
בה
לבדה
לא
תעמד
26 ואם
השטן
יגרש
את
השטן
הלא
נחלק
הוא
ואיך
תעמד
ממלכתו
27 ואם
אני
בבעל
זבוב
אגרש
את
השדים
בני
מי
הם
אם
כן
הם
יגרשו
אתכם
28 ואם
ברוח
אלהים
אגרש
את
השדים
אז
בא
אליכם
מלכות
אלהים
29 ואם
לא
יאסר
חזק
אל
בית
חזק
לבזות
כליו
אם
לא
יאסר
חזק
אז
יבזה
בית
30 כי
אשר
אינו
אתי
הוא
נגדי
ואשר
לא
יקבץ
אתי
הוא
מפיץ
31 על
כן
אמר
אליכם
כל
חטא
וגדופים
יסלח
לבני
אדם
אבל
גדופי
הרוח
לא
יסלחו
32 ומי
אשר
ידבר
דבר
נגד
בן
האדם
יסלח
לו
ומי
אשר
ידבר
נגד
רוח
הקדש
לא
יסלח
לו
לא
בעולם
הזה
ולא
בעולם
הבא
(aiōn g165)
33 אם
עץ
טוב
הוא
יהי
פריו
טוב
ואם
עץ
רע
הוא
יהי
פריו
רע
כי
מפרי
העץ
יודע
העץ
34 יצאי
צפעים
איך
תוכלו
לדבר
טוב
כי
אם
רעים
אתם
כי
מן
אשר
יתמלא
לב
איש
ידבר
35 הטוב
מן
אוצר
הטוב
יוציא
טוב
והרע
מן
אוצר
הרע
יוציא
רע
36 ואמר
אליכם
כי
כל
דבר
אשר
ידבר
איש
ידין
בו
ביום
הדין
37 כי
מדבריך
תצדק
ומדבריך
תרשע

13

1 ביום
ההוא
יצא
ישוע
מן
הבית
וישב
אל
חוף
הים
2 ויקהלו
אליו
המון
רב
עד
אשר
עלה
אל
אניה
לשבת
בה
ויעמוד
כל
העם
על
החוף
3 ויאמר
אליהם
לאמר
הנה
יצא
הזורע
לזרע
זרעו
4 ויהי
בזרעו
אשר
נפלו
מקצת
הזרע
אל
דרך
ויבוא
העוף
ויאכלו
אותו
5 ומקצתו
נפל
אל
מקום
סלעים
אשר
לא
הרבה
אדמה
ויצמח
מהר
כי
לא
עמק
אדמתו
6 ובזרחו
השמש
ויבש
כי
לא
היה
שרש
בו
7 ומקצתו
נפל
אל
תוך
הקוצים
ויעל
הקוצים
ויחנקו
אותו
8 ומקצתו
נפל
אל
הארץ
הטובה
ויתן
פרי
מאה
מן
אחד
ומן
ששים
ומן
שלשים
9 אם
יש
לך
אזנים
לשמע
שמע
10 ויגשו
אליו
תלמידיו
ויאמרו
אליו
מדוע
אתה
מדבר
אל
העם
בדברים
11 ויען
ויאמר
אליהם
כי
לכם
נתן
לדעת
את
סודות
מלכות
השמים
ולא
לאלה
12 כי
אשר
יש
לו
יתן
לו
ויוסף
לו
ואשר
אין
לו
גם
אשר
יש
לו
יקח
מאתו
13 על
כן
אדבר
אליהם
בדברים
כי
הם
רואים
ולא
יראו
ושומעים
ולא
ישמעו
ולא
יבינו
14 ונבואת
ישעיה
נתקיימה
בהם
לאמר
שמוע
תשמעו
ולא
תבינו
וראה
תראו
ולא
תדעו
15 כי
שמן
לב
העם
הזה
ואזניו
כבדו
ועיניו
שעו
פן
יראו
בעיניו
ואזניו
ישמעו
ולבו
יבין
ושב
ורפא
לו
16 ואולם
אשרי
עיניכם
כי
תראינה
ואזניכם
כי
תשמענה
17 כי
אמן
אמר
אליכם
רבים
נביאים
וצדיקים
חפצו
לראות
את
אשר
אתם
רואים
ולא
ראו
ולשמע
את
אשר
אתם
שומעים
ולא
שמעו
18 ואתם
שמעו
נא
משל
הזורע
19 כל
אשר
ישמע
דבר
המלכות
ולא
יבין
בו
יבוא
הרע
ויחטף
את
אשר
נזרע
בלבו
זה
הוא
אשר
נזרע
אל
דרך
20 ואשר
נזרע
אל
מקום
הסלעים
זה
הוא
אשר
ישמע
את
הדבר
ומיד
בשמחה
יקבלנו
21 ואין
לו
שרש
בו
כי
אם
עד
עת
ובעת
צרה
ומרדפה
בעבור
הדבר
מיד
יכשל
22 ואשר
נזרע
אל
תוך
הקוצים
זה
הוא
אשר
ישמע
את
הדבר
ודאגת
העולם
הזה
ותעתוע
העשר
יחנקו
אותו
ולא
יתן
פרי
23 ואשר
נזרע
אל
הארץ
הטובה
זה
הוא
אשר
ישמע
את
הדבר
ויבינו
ונתן
פרי
ויעשה
מאה
מן
אחד
ומן
ששים
ומן
שלשים
24 אז
אמר
אליהם
ישוע
בדרך
משל
כי
דמה
מלכות
השמים
לאדם
אשר
זרע
זרע
טוב
בשדה
25 ובלילה
בא
אויב
ויזרע
זרעים
רעים
בתוך
הזרע
ויעל
ויברח
26 ובצמח
הזרע
ויעל
ויבש
ויראו
עבדי
בעל
הבית
ויגידו
לו
27 ויגשו
עבדי
בעל
הבית
ויאמרו
אליו
אדוני
הלא
זרע
טוב
זרעת
בשדה
ומאין
לו
הזרעים
הרעים
28 ויאמר
אליהם
אויב
עשה
זאת
ויאמרו
אליו
עבדיו
הלא
נלך
ונאסף
אותם
29 ויאמר
לא
פן
בהאספכם
את
הזרעים
הרעים
תעקרו
גם
את
הזרע
הטוב
30 הנחו
לגדל
יחדו
עד
עת
הקציר
ובעת
הקציר
אמר
אל
הקוצרים
אספו
תחילה
את
הזרעים
הרעים
וקשרו
אגדות
לשרפם
ואת
הזרע
הטוב
אספו
אל
אסמי
31 עוד
משל
הביא
ישוע
אליהם
לאמר
מלכות
השמים
דומה
אל
גרעין
חרדל
אשר
לקחו
איש
ויזרעהו
בשדה
32 אשר
הוא
הקטן
מכל
הזרעים
ובצמחו
הוא
גדול
מכל
הירקות
ויהי
לעץ
עד
אשר
יבואו
עופות
השמים
ויקננו
בענפיו
33 עוד
אמר
אליהם
משל
דומה
מלכות
השמים
לשאר
אשר
תערב
בתוך
שלש
סאים
קמח
עד
אשר
יחמץ
כולו
34 כל
אלה
דבר
ישוע
בדרך
משלים
אל
העם
ולא
דבר
אליהם
בלתי
משל
35 למען
אשר
יקוים
אשר
נאם
הנביא
לאמר
אפתחה
בדרך
משל
פי
אגיד
נסתרות
מיסד
עולם
36 אז
שלח
את
העם
ויבא
אל
הבית
ויגשו
אליו
תלמידיו
ויאמרו
אליו
פרש
נא
לנו
משל
הזרעים
הרעים
אשר
בשדה
37 ויען
ויאמר
אליהם
הזורע
הזרע
הטוב
הוא
בן
האדם
38 והשדה
הוא
העולם
הזה
והזרע
הטוב
הם
בני
המלכות
והזרעים
הרעים
הם
בני
הרע
39 והאויב
אשר
זרע
אותם
הוא
השטן
והקציר
הוא
סוף
העולם
והקוצרים
הם
מלאכי
אלהים
40 כאשר
יקבצו
הזרעים
הרעים
ויעלו
באש
כן
יהיה
בסוף
העולם
41 ובן
האדם
ישלח
מלאכיו
ואספו
מן
מלכותו
כל
המכשולים
ואת
כל
אשר
יעשו
עון
42 ויטלו
אותם
אל
כור
האש
שם
יהיה
בכי
וחרק
שנים
43 אז
יזרחו
הצדיקים
כשמש
במלכות
אביהם
אשרי
אזן
אשר
תשמע
44 עוד
אמר
אליהם
ישוע
מלכות
השמים
דומה
לאוצר
אשר
נטמן
בשדה
אשר
מצאו
איש
ויכסהו
ומשמחתו
הולך
ומכר
את
כל
אשר
לו
ויקן
את
השדה
ההוא
45 עוד
אמר
אליהם
מלכות
השמים
דומה
לסוחר
אשר
בקש
מרגליות
יפות
46 ויבקש
אחת
יקרת
ערך
ויעלך
ויקן
אותה
47 עוד
אמר
אליהם
מלכות
השמים
דומה
לרשת
אשר
הטילו
בים
ויקבצו
מכל
מין
דגים
48 ובמלאה
הביאו
אל
חוף
הים
ויבחרו
הטובים
ויכנסו
אל
כלים
והרעים
הטילו
אל
חוץ
49 כן
יהיה
בסוף
העולם
יצאו
המלאכים
ויבדלו
הרעים
מתוך
הצדיקים
50 ויטלו
אותם
אל
כור
האש
שם
יהיה
בכי
וחרק
שנים
51 ויאמר
אליהם
ישוע
הבנתם
כל
אלה
ויאמרו
אליו
כן
אדוני
52 ויאמר
אליהם
לכן
כל
סופר
אשר
הוא
מבין
מלכות
השמים
דומה
לאדם
בעל
בית
אשר
יוציא
מאוצרו
חדשים
וישנים
53 ויהי
אחרי
כלות
ישוע
את
כל
המשלים
האלה
ויסע
משם
54 ויבא
אל
ארצו
ויורם
אל
בית
הכנסת
ויתמהו
כל
אנשי
הבית
ויאמרו
מאין
לו
לאיש
הזה
חכמה
ומעשים
גבורים
55 הלא
בן
נגר
הוא
הלא
אמו
נקראת
מרים
ואחיו
יעקב
ויוסף
ושמעון
ויהודה
56 הלא
אחותיו
כולן
אתנו
ומאין
לו
לאיש
הזה
כל
אלה
57 ויכשלו
בו
ויאמר
אליהם
ישוע
אין
נביא
בלתי
נכבד
בארצו
ובבית
אביו
58 ולא
עשה
שם
רבים
מעשים
גבורים
בגלל
אי
האמונה
אשר
בם

ܡܕܡܐ ܕܐܬܪܝܢܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܕܡ ܕܫܘܬܦܘ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܟܢܘܬܗ ܢܬܬ ܢܬܬܠܬ ܠܗܘܢ 12 ܐܝܟ ܕܐܠܗ
ܐܝܟܢܐ ܡܬܠܐ 14 ܕܐܝܟ ܐܡܬܐ ܐܬܬܠܬ ܠܗܘܢ 13 ܐܝܟ ܕܐܠܗ
ܕܫܘܝܢ ܕܐܝܟܐܝܟܢܐ ܕܡܠܟܘ ܡܬܩܢܐ ܕܫܘܝܢ ܟܕܐ
ܡܢܐ ܐܬܬܐ ܡܢ ܐܬܪܝܢܐ

ܩܘܪܝܢܬܐ

1

ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܘܐܚܝܢܐ ܬܝܡܬܐ ܕܩܘܪܝܢܬܐ ܕܒܐܬܪܐ ܕܩܘܪܝܢܬܐ ܕܐܦܣܘܣ ܘܒܟܠ ܐܬܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܡܪܢܢ ܗܘ ܘܡܪܢܢ ܗܘ ܠܗ ܬܫܒܚܬܐ ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܗܫܐ ܐܢܐ ܦܘܠܘܣ ܩܪܝܢܐ ܠܟܘܢ ܐܚܝܢ ܕܒܪܝܟ ܐܠܗܝ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫ ܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܦܠܐ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕ

אל ירמיה הנביא לאמר 7 הנה אנכי נתן
דבריו בפיך 8 ראה הפקדתיך היום הזה
על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתץ
ולאבד ולהרס לבנות ולנטע 9 ויהי דבר
יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה
ואמר מקל לוז אנכי רואה 10 ויאמר יהוה
אלי היטב הראיתי כי שקד אני על דברי
לעשתם 11 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר
מה אתה רואה ירמיה ואמר סיר נפוח אנכי
רואה ומפניו מצפונה 12 ויאמר יהוה אלי
אל תאמר לבלתי הגיד אשר אנכי מגיד
אליך ירמיה כי הנה אנכי שם דברי בפיך
13 לנתש ולנתוץ ולהאבד ולהרוס ולבנות
ולנטע 14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה
אתה רואה ירמיה ואמר מקל שקד אנכי
רואה 15 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח
הרעה על כל יושבי הארצות 16 כי הנה
אנכי קורא אל כל משפחות ממלכות צפון
נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח
שערי ירושלים ועל כל חומותיה סביב
ועל כל ערי יהודה 17 ואתה תאזר מתניך
וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי
מצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפני
18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר
ולעמוד ברזל ולחומת נחושת על כל
הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה
ולעם הארץ 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו
לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך
20 דבר יהוה אל בית ישראל ואל בית
יהודה לאמר 21 כה אמר יהוה
מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי
ויתהלכו אחרי הבל ויהבלו 22 ולא אמרו
איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים
המולך אתנו במדבר בארץ ערבה וציה
בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה
ולא ישב איש שם אדם 23 והבאתי אתכם
אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה
ובאתם וטמאתם את ארצי ונחלתי
הפיתם לתועבה 24 הכהנים לא אמרו
איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני
הרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל
ואחרי לא יועילו הלכו 25 לכן עוד
אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם
אריב 26 כי עברו איי כתים וראו
וקדר שלחו מאד והתבוננו מאד
והביטו עד מה היתה כזאת 27 הגוי
אשר חלף ארצותם כי אם אלהים
אחרים לא אלהים הם ועמי חלף
כבודו בלתי לא יועיל 28 אי זה
אלהיך עשית לך יקומו אם יושיעוך
בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך
יהודה 29 מדוע תריבו אלי כלכם
פשעתם בי נאם יהוה הכיתי את בניכם
לא לקחו מוסר אכל נביאיכם כאריה
משחית 30 מה עשיתי לכם לשוא הכו
בניכם לא לקחו מוסר תאכל חרבכם
נביאיכם כאריה משחית 31 דור אתם
ראו דבר יהוה המדבר היה לישראל
אם לארץ מאפלה מדוע אמר עמי רדנו
עוד לא נבוא אליך

4

אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיר שקציך מפני לא תנוד 2 ונשבעת
חי יהוה באמת במשפט וצדקה אם
תשבע גוים בו ובו יתהללו 3 כי כה אמר
יהוה לאיש יהודה ולירושלים נירו לכם
ניר ואל תזרעו אל קוצים 4 המולו
ליהוה וסירו ערלות לבבכם אנשי יהודה
וישבי ירושלים פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם
5 הגידו ביהודה והשמיעו בירושלים
ואמרו תקעו שופר בארץ קראו מלא
לאמר הקבצו ונבוא אל ערי המבצר
6 שאו נס ציון העזו אל תעמדו כי
מביא רעה מצפון ושבר גדול 7 עלה
אריה מסבכו ומשחית גוים נסע
ממקומו לשום את ארצך לשמה תצא
ערי תהרסנה מאין יושב 8 על זאת
חגרו שקים ספדו והילילו כי לא שב
חרון אף יהוה מאתנו 9 והיה ביום
ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב
השרים ונשמו הכהנים ונבהלו הנביאים
10 ואמר אהה אדני יהוה אכן נשא
נשאת לעם הזה וגם לירושלים לאמר
שלום יהיה לכם והנה הגיע החרב
עד הנפש 11 בעת ההיא יאמר לעם הזה
ולירושלים רוח צחה שרב בדרך
פנים בת עמי לא לזרות ולא לבר
12 רוח מלא מאלה תבוא אלי עתה
גם אני אדבר משפטים אתם 13 הנה
כענן יעלה ומרכבתיו כסופה סוסיו
קלו מנשרים אי לנו כי שדדנו
14 כבסי מרע לבבך ירושלים למען
תושעי עד מתי תלין בקרבך און
15 כי קול מגיד מדן ומשמיע און
מהר אפרים 16 הזכירו לגוים הנה
השמיעו על ירושלים נצרים באים
מארץ מרחק ויתנו קולם על ערי
יהודה 17 כשדי היו שמרי שדה
עליה סביב כי מרתה היתה אלי
נאם יהוה 18 דרכיך ומעלליך עשו
לך את אלה זאת רעתך כי מרה כי
הגיע עד לבך 19 מעי מעי אני מחיל
קירות לבי הומה לי לבי לא אחריש
כי קול שופר נפש צו מלחמה 20 שבר
על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ
פתאם שדדו יריעותי רגעים אהלי
21 עד מה אראה נס אשמע קול שופר
21 כי אולת עמי אותי לא ידעו בנים
סכלים המה וחכמים הרעה הם ולהיטיב
לא ידעו 23 הביט אל הארץ והנה תהו
ובהו ואל השמים ואין אורם 24 הביט
אל ההרים והנה רעשו וכל הגבעות
התקלקלו 25 הביט והנה אין האדם
וכל עוף השמים נדדו 26 הביט והנה
הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני
יהוה מפני חרון אפו 27 כי כה אמר
יהוה שמה תהיה כל הארץ אך כלה לא
אעשה 28 על זאת תאבל הארץ וקדרו
שמים מלמעלה כי דברתי זמתי ולא
נחמתי ולא אשוב מן הרע 29 מקול
פרש וקשת רנה כל העיר נסו בעל
פרשים ובעלי קשת עלו בסבכים
ובסלעים עלה כל העיר עזובה ואין
יושב בה 30 ואת שדודה מה תעשי
כי תלבשי שני תעדי עדי זהב כי
יפי עיניך בפוך לשוא מאסוך
מאהביך נפשך יבקשו 31 כי קול כחולה
שמעתי צרה כמציר בכורים קול בת
ציון תתאנחנה תפרוש כפיה אוי נא
לי כי נלאה נפשי להרגים

5

שוטטו רחובות ירושלים וראו נא
ודעו ובקשו ברחבותיה אם תמצאו
איש אם יש עושה משפט מבקש
האמונה ואסלח לה 2 ואם חי יהוה
אם לשקר הנה נשבעים 3 יהוה עיניך
הלא לאמונה הכיתם ולא חלו כלתם
מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מצור
מאנו לשוב 4 ואני אמרתי אך דלים
הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם 5 אלכה אל הגדלים
ואדברה אליהם כי הם ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם אך הם יחדו שברו
עול נתקו מוסרות 6 על כן הכם אריה
מיער יערב זאב ערבות שדדם נמר
שקד על עריהם כל היצא מהם יטרף
כי רבו פשעיהם עתקו משובותיהם
7 איה אסלח לך בנים עזבוני ואשבע
בלא אל הם נאפו וגדודים בית זונה
יתלוננו 8 סוסים מזרעים היו שכמים
איש אל אשת רעהו יצהלו 9 הלא על
אלה לא אפקד נאם יהוה ואם בגוי
אשר כזה לא תתנקם נפשי 10 עלו
בנטעותיה ושחתו אך כלה לא תעשו
הסירו נטישותיה כי לא ליהוה הנה
11 כי בגד בגדו בי בית ישראל ובית
יהודה נאם יהוה 12 כחשו ביהוה
ואמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה
חרב ורעב לא נראה 13 הרוחים יהיו
לרוח והדבר אין בם כה יעשה להם
14 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות
יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן
דברי בפיך לאש והעם הזה עצים
אכלתם 15 הנני מביא עליכם גוי
מרחוק בית ישראל נאם יהוה גוי
איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא
תדע לשונו ולא תשמע מה ידבר
16 אשפתו כקבר פתוח כולם גבורים
17 ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך
ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל
גפנך ותאנתך יורש ערי מבצרך
אשר אתה בטח בהן בחרב 18 גם
בימים ההם נאם יהוה לא אעשה אתכם
כלה 19 והיה כי תאמרו על מה עשה
יהוה אלהינו לנו כל אלה ואמרת
אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו
אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים
בארץ לא לכם 20 הגידו זאת בבית
יעקב והשמיעו ביהודה לאמר
21 שמעו נא זאת עם כסיל ואין לב
עינים להם ולא תראו אזנים להם
ולא תשמעו 22 הגם אתי לא תיראו
נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר
שמתי חול גבול לים חק עולם ולא
יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו גלו
הלכו 23 ולעם הזה היה לב סורר
ומרי סרו וילכו 24 ולא אמרו בלבבם
נירא נא את יהוה אלהינו הנתן
גשם יורה ומלקוש בעתו שבעות
קציר שמר לנו 25 עונותיכם הטו
אלה ומחטאתיכם מנעו הטוב מכם
26 כי נמצאו בעמי רשעים יערבו
כיקשים מצודת יצודו אנשים
27 ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים
מרמה על כן גדלו ויעשירו 28 שמנו
עבתו גם עברו דברי רע לא דנו
דין יתום לא הצליחו ומשפט אביונים
לא שפטו 29 הלעל אלה לא אפקד
נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי 30 שמה ופלאה היתה
בארץ 31 הנביאים נבאו בשקר
והכהנים רדו על ידיהם ועמי אהבו
כן מה תעשו לאחריתה

10 ܗܘܝܠܝܢ ܕܬܗܘܘܢ ܥܡܝܢ ܠܐ ܢܬܝܗܒܘܢ ܠܟܘܢ ܟܝܠܐ ܛܒܐ
ܕܡܬܡܠܝܢ ܥܠ ܟܦܐ ܕܢܦܠ ܠܬܘܟܐ ܕܥܝܢܟܘܢ ܠܐ ܢܚܘܪ ܠܟܘܢ
ܡܢܐ ܕܡܫܬܠܐ ܠܟܘܢ ܠܡܫܬܠܐ ܠܗܘܢ ܐܦ ܠܗܘܢ ܕܡܫܢܐܘܢ
ܠܟܘܢ ܠܡܢܐ ܕܡܪܚܡܝܢ ܠܟܘܢ ܡܢܐ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܠܟܘܢ ܕܡܢ
ܕܡܪܚܡܝܢ ܠܗܘܢ ܕܡܪܚܡܝܢ ܠܟܘܢ ܠܡܢܐ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܠܟܘܢ
ܕܡܬܬܠܝܢ ܠܡܢ ܕܡܫܠܡ ܠܟܘܢ ܠܡܢ ܕܢܣܒܪ ܡܢܟܘܢ ܠܐ ܬܗܒܘ
ܠܗ ܠܟܪܣܐ ܐܦ ܠܛܠܝܐ ܠܟܪܣܐ ܕܡܫܬܠܐ ܠܟܘܢ ܠܡܢ ܕܢܣܒܪ
ܡܢܟܘܢ ܠܐ ܬܬܒܥܘܢ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܬܬܒܥܘܢ ܠܗ ܠܡܢ ܕܢܣܒܪ
ܡܢܟܘܢ ܠܐ ܬܬܒܥܘܢ ܠܗ ܠܡܢ ܕܢܣܒܪ ܡܢܟܘܢ ܠܐ ܬܬܒܥܘܢ
ܠܗ ܠܡܢ ܕܢܣܒܪ ܡܢܟܘܢ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܀ ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܀ 2 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ ܝܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ ܀ 3 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܀ 4 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 5 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܀ 6 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 7 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܀ 8 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܠܕ ܠܐܣܐ ܀ 9 ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܗܘܪܡ ܘܝܗܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ ܀ 10 ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 11 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 12 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܐܚܙ ܘܝܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܥܙܪܝܐ ܘܥܙܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 13 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 14 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 15 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 16 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 17 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 18 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 19 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 20 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 21 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 22 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 23 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀

2 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 2 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 3 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܐܚܙ ܘܝܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܥܙܪܝܐ ܘܥܙܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 4 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 5 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 6 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 7 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 8 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 9 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 11 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 12 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 13 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 14 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 15 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 16 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 17 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 18 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 19 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 20 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 21 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 22 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 23 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀

3 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 2 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 3 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 4 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀ 5 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܀ 6 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܝܥܙܪ ܘܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܀

ܡܬܬܝܐ ܕܐܝܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃ 2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܝܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܥܐ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 8 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 9 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܥܐ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 10 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 11 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܥܐ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 12 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 13 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܥܐ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 14 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 15 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܥܐ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 16 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܕܗܘܬ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 17 ܟܠܗ ܕܪܘܬ ܥܠܡܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܫܥܬ ܬܪܥܣܪ ܪܘܬ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܬܪܥܣܪ ܪܘܬ ܘܡܢ ܓܠܘܬܐ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܬܫܥܬ ܬܪܥܣܪ ܪܘܬ׃ 18 ܗܕܐ ܗܘܬ ܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܠܝܘܣܦ ܡܐܪܪܗ ܕܐܦܠ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܓܒܪܐ ܙܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܠܓܘܬܗ ܠܡܬܠܘܬ ܠܗ ܒܛܝܡܐ׃ 20 ܗܘܐ ܗܢܘܢ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܗܢܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܠܡܪ ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ ܠܡܣܒܠ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܡܛܠ ܕܒܪܗ ܕܒܟܝܢ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃ 21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܬܩܪܝ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܗܘ ܕܢܦܫܘܗܝ ܢܦܩ ܡܢ ܚܛܗܘܗܝ׃ 22 ܟܠܗ ܗܢܐ ܗܘܐ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܐܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܬܗܘܐ ܒܒܛܢܗ ܘܢܝܠܕ ܒܪܐ ܘܢܩܪܘܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ׃ 24 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܡܢ ܫܢܬܐ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܕܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ ܗܟܢܐ ܠܩܚ ܠܗ ܐܢܬܬܗ׃ 25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕܬ ܒܪܗ ܒܟܘܪܐ ܘܩܪܐ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃ 26 ܗܘܐ ܕܒܬܪ ܕܝܠܕ ܒܪܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܐ ܒܝܘܡܬܐ ܕܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܗܢܘܢ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܕܡܛܠܘ ܠܘܬܗ׃ 17 ܗܟܝܠ ܟܠܗ ܕܪܘܬ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܐܪܒܥܣܪ ܪܘܬ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܐܪܒܥܣܪ ܪܘܬ ܘܡܢ ܓܠܘܬܐ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܪܒܥܣܪ ܪܘܬ׃ 18 ܗܕܐ ܗܘܬ ܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܠܝܘܣܦ ܡܐܪܪܗ ܕܐܦܠ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܓܒܪܐ ܙܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܠܓܘܬܗ ܠܡܬܠܘܬ ܠܗ ܒܛܝܡܐ׃ 20 ܗܘܐ ܗܢܘܢ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܗܢܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܠܡܪ ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ ܠܡܣܒܠ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܡܛܠ ܕܒܪܗ ܕܒܟܝܢ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃ 21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܬܩܪܝ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܗܘ ܕܢܦܫܘܗܝ ܢܦܩ ܡܢ ܚܛܗܘܗܝ׃ 22 ܟܠܗ ܗܢܐ ܗܘܐ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܐܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܬܗܘܐ ܒܒܛܢܗ ܘܢܝܠܕ ܒܪܐ ܘܢܩܪܘܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ׃ 24 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܡܢ ܫܢܬܐ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܕܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ ܗܟܢܐ ܠܩܚ ܠܗ ܐܢܬܬܗ׃ 25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕܬ ܒܪܗ ܒܟܘܪܐ ܘܩܪܐ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃

27 ܗܘܢܐ ܕܠܐ ܡܫܟܚܘܢ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܡܫܬܟܚ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ 24 ܗܘܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܡܫܬܟܚ ܠܗ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ
ܡܕܡܐ ܕܡܫܬܟܚ ܠܗ ܡܕܡ

הושע

1 דבר יהוה אל־הושע בתחלת דבר־יהוה בהושע ויאמר יהוה אל־הושע לך קח־לך אשת זנונים וילדי זנונים כי־זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה׃ 2 וילך ויקח את־גמר בת־דבלים׃ 3 ותהר ותלד־לו בן׃ 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי־עוד מעט ופקדתי את־דם־יזרעאל על־בית יהוא׃ 5 והיה ביום ההוא נשבר־אני את־קשת ישראל׃ 6 ותהר עוד ותלד בת ויאמר אליו קרא־שמה לא־רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את־בית ישראל׃ 7 ואת־בית יהודה ארחם׃ ונושעתים ביהוה אלהיהם׃ ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה׃ בסוסים ובפרשים׃ 8 ותגמל את־לא־רחמה׃ ותהר ותלד־בן׃ 9 ויאמר אל־שמו לא־עמי׃ כי אתם לא־עמי׃ ואני לא אהיה לכם׃ 10 והיה מספר בני־ישראל כחול הים אשר לא־ימד ולא יספר׃ והיה בתחת אשר־יאמר להם לא־עמי יאמר להם בני־אל חי׃ 11 ונקבצו בני־יהודה ובני־ישראל יחדו׃ ושמו להם ראש אחד׃ ועלו מן־הארץ׃ כי־גדול יום יזרעאל׃

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה׃ 2 ריבו באמכם ריבו׃ כי־היא לא־אשתי ואנכי לא־אישה׃ ותסר זנותה מפניה׃ ונאפופיה מבין שדיה׃ 3 פן־אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום היותה׃ ושמתיה כמדבר׃ והמתיה בצמא׃ 4 ובניה לא־ארחם׃ כי בני זנונים הם׃ 5 כי זנתה אמם הבישה הרתה אותם׃ כי אמרה אלכה אחרי מאהבי׃ נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקי׃ 6 לכן הנני־שך את־דרכך בסירים׃ וגדרתי אתה גדר׃ ונתיבתיה לא תמצא׃ 7 ורדפה את־מאהביה׃ ולא תשיגם׃ ובקשתם׃ ולא תמצא׃ ואמרה׃ אלכה ואשובה אל־אישי הראשון׃ כי־טוב לי אז מעתה׃ 8 ואנכי לא ידעתי׃ כי אנכי נתתי לה׃ הדגן והתירוש והיצהר׃ וכסף הרביתי לה׃ וזהב עשו לבעל׃ 9 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו׃ ותירושי בזמנו׃ והצלתי צמרי ופשתי׃ לכסות את־ערותה׃ 10 ועתה אגלה את־נבלתה׃ לעיני מאהביה׃ ואיש לא־יצילנה מידי׃ 11 והשבתי כל־משוש חגה חדשה ושבתה וכל־מועדה׃ 12 והשמתי גפנה ותאנתה׃ אשר אמרה אתנה־לי המה׃ ושמתים ליער׃ ואכלם חית השדה׃ 13 ופקדתי עליה את־ימי הבעלים׃ אשר תקטיר להם׃ ותעד נזמה וחליה׃ ותלך אחרי מאהביה׃ ואתי שכחה׃ נאם־יהוה׃ 14 לכן הנני מפתיה׃ והלכתיה המדבר׃ ודברתי על־לבה׃ 15 ונתתי לה את־כרמיה׃ משם׃ ואת־עמק עכור לפתח תקוה׃ ועניתה שם כימי נעוריה׃ וכיום עלותה מארץ מצרים׃ 16 והיה ביום ההוא׃ נאם־יהוה׃ תקרא אישי׃ ולא־תקרא־לי עוד בעלי׃ 17 והסרתי את־שמות הבעלים מפיה׃ ולא יזכרו עוד בשמם׃ 18 וכרתי להם׃ ביום ההוא׃ ברית עם־החיתו׃ ועם־עוף השמים׃ ורמש האדמה׃ וקשת וחרב ומלחמה׃ אשבר מן־הארץ׃ והשכבתים לבטח׃ 19 וארשתיך לי לעולם׃ וארשתיך לי בצדק ובמשפט׃ ובחסד וברחמים׃ 20 וארשתיך לי באמונה׃ וידעת את־יהוה׃ 21 והיה ביום ההוא׃ אענה נאם־יהוה׃ אענה את־השמים׃ והם יענו את־הארץ׃ 22 והארץ תענה את־הדגן׃ ואת־התירוש׃ ואת־היצהר׃ והם יענו את־יזרעאל׃ 23 וזרעתיה לי בארץ׃ ורחמתי את־לא רחמה׃ ואמרתי ללא־עמי עמי־אתה׃ והוא יאמר אלהי׃

3 ויאמר יהוה אלי עוד לכי אהב אשה אהובת רע׃ ומנאפת׃ כאהבת יהוה אל־בני ישראל׃ והם פנים אל־אלהים אחרים׃ ואהבי אשישי ענבים׃ 2 ואכרה־לה לי בחמשה עשר כסף׃ וחומר שערים׃ ולתך׃ 3 ואמר אליה׃ ימים רבים תשבי־לי׃ לא תזני׃ ולא תהיי לאיש׃ וגם־אני אליך׃ 4 כי־ימים רבים׃ ישבו בני־ישראל׃ אין מלך׃ ואין שר׃ ואין זבח׃ ואין מצבה׃ ואין אפוד׃ ותרפים׃ 5 אחר׃ ישבו בני־ישראל׃ ובקשו׃ את־יהוה אלהיהם׃ ואת־דוד מלכם׃ ופחדו אל־יהוה׃ ואל־טובו׃ באחרית הימים׃

29 ולבנון ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
30 ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם

3 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
2 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
3 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
4 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
5 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
6 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
7 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
8 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
9 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
10 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
11 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
12 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
13 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
14 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
15 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
16 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
17 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
18 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
19 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
20 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
21 (aiōn g165) ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
22 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
23 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם

4 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
2 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
3 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
4 ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם
ומלחמות ארם ומלחמות ארם ומלחמות
ארם ומלחמות ארם ומלחמות ארם

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא־אח עשו
ליעקב נאם־יהוה ואהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי
ואשים את־הריו שמה ואת־נחלתו לתנות מדבר׃ 4 כי
תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר
יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס עד־יקרא להם
גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי־עד׃ 5 ועיניכם
תראינה ואתם תאמרו גדל יהוה מעל לגבול ישראל׃
6 בן יכבד־אב ועבד אדניו אם־אב אני איה כבודי
ואם־אדנים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות אליכם
הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את־שמך׃
7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך
באמרכם שלחן יהוה הוא נבזה׃ 8 וכי־תגישון עור
לזבח אין רע וכי־תגישו פסח וחולה אין־טוב הקרבהו
נא לפחתך הרצך אם־ישא פניך אמר יהוה צבאות׃
9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן לנו מיד היתה
זאת מידכם הרצה אם־אשא פניכם אמר יהוה צבאות׃
10 מי־גם בכם ויסגר דלתים ואל־תאירו מזבחי חנם
לא חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה
מידכם׃ 11 כי ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי
בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה
כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם
מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא ונבזה
ניבו אכלו׃ 13 ואמרתם הנה מה־מלאה אמר
יהוה צבאות והבאתם גזול ופסח והבאתם את־
הקרבן הארצה אם־ארצה מידכם אמר יהוה׃
14 וארור נוכל אשר יש־בעדרו זכר ונדר ומזבח
לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות
ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה זאת׃
2 אם־לא תשמעו ואם־לא תשימו לב לתת כבוד
לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה
ואת־ברכתיכם ארה גם־ארתיה כי־אינכם שמים
על־לב׃ 3 הנני גערה את־הזרע וזריתי פרש על־
פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 4 וידעתם
כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי
את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו
החיים והשלום ואתן־לו מורא ויירא אותי ומפני
שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה
לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים
השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה
יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃
8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני
נתתי אתכם נבזה ושפל לכל העם כפי אשר־אינכם
שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃
10 הלא־אב אחד לכלנו הלא־אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃
11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם
כי־חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת־אל
נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה
מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃
13 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה בבכי
ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון
מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה על־כי יהוה העיד
בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה
וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה
ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואשת נעוריך אל־תבגד׃
16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה
חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל־עשה רע טוב
הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי
המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני
והאדון אשר אתם מבקשים יבא היכלו פתאם
אדון הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר
יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את־יום בואו ומי
העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית
מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את־
בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלם
מנחת יהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃
5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר עד־עד
לעד־מעולם אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני יהוה
לא שניתי ואתם בני־יעקב לא כלתם׃
7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות
ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים
כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך
המעשר והתרומה׃ 9 בארה אתם נארים
והגוי כלו קבעים אותי׃ 10 הבו את־כל־
המעשר אל־בית האוצר ויהי־טרף בביתי
ובחנו־נא בזאת אמר יהוה צבאות אם־לא
אפתח לכם את־ארבות השמים והריקתי לכם
ברכה עד־בלי די׃ 11 וגערתי בעבורכם
האכל ולא־ישחת לכם את־פרי האדמה ולא
תשכל גפנכם בשדה׃ 12 ואשרוכם כל־הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ׃ 13 חזקו עלי
דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברנו עליך׃
14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע כי
שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה
צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם
נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ומלטו׃
16 אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו
ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו
ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר
יהוה צבאות ביום אשר־אני עשה סגלה
וחמלתי אותם כאיש חמל על־בנו העבד אתו׃
18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו׃

4 כי הנה היום בא בער כתנור
והיו כל־זדים וכל־עשה רשעה קש ולהט
אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא־
יעזב להם שרש וענף׃ 2 ולכם יראי שמי
תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק׃ 3 ועסתם רשעים כי־
יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר־אני
עשה אמר יהוה צבאות׃ 4 זכרו תורת משה
עבדי אשר צויתי אתו בחרב על־כל־ישראל
חקים ומשפטים׃ 5 הנה אנכי שלח לכם את־
אליה הנביא לפני בוא יום־יהוה הגדול
והנורא׃ 6 והשיב לב־אבות על־בנים ולב
בנים על־אבתם פן־אבוא והכיתי את־הארץ
חרם׃

هەڵبژێرە، ئەمە دەبێتە هۆی ئەوەی خەڵکی
بڕوا بکات بە ئەو شتانەی کە ئەو
دەیانزانێت. 9 بۆ ئەوەی هەروەها
هەستەوەر بکەیت کە ئەو ڕۆژانەی کە
هەڵبژاردە بە هۆی ئەو فەرمانەی کە
پێی دەدرا، هەموو ئەو کەسانەی کە
هەڵبژێران

ܡܙܡܘܪܐ ܩܕܡܝܐ

1

ܒܪܟܐ ܓܒܪܐ ܕܠܐ ܗܠܟ ܒܡܫܬܐ ܕܪܫܝܥܐ ܘܒܐܪܚܐ ܕܚܛܝܐ ܠܐ ܩܡ ܘܒܡܬܒܐ ܕܡܪܓܙܢܐ ܠܐ ܝܬܒ 2 ܐܠܐ ܒܢܡܘܣܐ ܕܡܪܝܐ ܗܘܐ ܨܒܝܢܗ ܘܒܢܡܘܣܗ ܡܪܓܠ ܝܘܡܡܐ ܘܠܠܝܐ 3 ܘܢܗܘܐ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܕܨܒܝܬ ܡܝܐ ܕܢܬܠܬܗ ܒܥܕܢܗ ܘܥܠܘܗܝ ܠܐ ܢܒܠܘܢ ܘܟܠ ܕܥܒܕܝܢ ܢܨܠܚ 4 ܠܐ ܗܟܢܐ ܪܫܝܥܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܡܬܪܡܝ ܘܕܪܘܚܐ ܕܡܫܕܪܝܗ ܡܢ ܦܢܝ ܐܪܥܐ 5 ܠܗܝܢ ܕܠܐ ܩܡܘ ܒܕܝܢܐ ܘܚܛܝܐ ܒܟܢܫܬܐ ܕܙܕܝܩܐ ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܡܪܝܐ ܠܐܘܪܚܬܗܘܢ ܕܙܕܝܩܐ ܘܐܘܪܚܬܗܘܢ ܕܪܫܝܥܐ ܬܐܒܕ 6 ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܡܪܝܐ ܠܐܘܪܚܬܗ ܕܙܕܝܩܐ ܘܐܘܪܚܬܗ ܕܪܫܝܥܐ ܬܐܒܕ

2

ܡܢܐ ܕܩܝܡܘ ܥܡܡܐ ܘܠܡܐ ܡܬܪܓܙܝܢ ܠܥܡܐ ܒܛܠܐ ܘܡܠܟܐ ܡܬܝܩܡܝܢ ܥܠ ܡܪܝܐ ܘܥܠ ܡܫܝܚܗ 2 ܢܬܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܘܪܙܢܐ ܡܬܝܕܥܝܢ ܥܠ ܡܪܝܐ ܘܥܠ ܡܫܝܚܗ 3 ܢܫܒܪܘܢ ܡܘܟܝܗܘܢ ܘܢܫܕܘܢ ܡܢܢ ܟܪܝܟܝܗܘܢ 4 ܕܝܬܒ ܒܫܡܝܐ ܢܚܟ ܡܪܝ ܠܗܘܢ ܢܬܠܥܓ ܒܗܘܢ 5 ܗܝܢܘ ܡܠܠ ܥܡܗܘܢ ܒܪܓܙܗ ܘܒܪܘܓܙܗ ܢܡܪܪ ܠܗܘܢ 6 ܐܢܐ ܡܫܝܚ ܡܠܟܝ ܥܠ ܨܝܘܢ ܛܘܪܐ ܩܕܝܫܬܝ 7 ܐܙܠ ܐܡܪ ܠܝ ܒܪܝ ܐܢܬ ܒܪܝܬܝ ܗܘܝܬ ܠܝ ܫܘܬܦ ܗܫܗ ܐܝܠܕܬܟ 8 ܫܐܠ ܡܢܝ ܘܐܬܠ ܠܟ ܥܡܡܐ ܕܝܪܬܟ ܘܐܦܣܬ ܬܚܘܡܝܟ ܠܬܪܥܐ ܕܐܪܥܐ 9 ܬܪܥܝܢܘܢ ܒܫܒܛܐ ܕܦܪܙܠܐ ܬܒܪܝܢܘܢ ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܚܪܣ ܡܪܒܝ ܠܗ ܠܟ ܗܫܐ ܡܠܟܝܢ ܬܬܒܨܪܘ ܕܕܝܢܐ ܕܐܪܥܐ 10 ܗܟܝܠ ܗܫܐ ܡܠܟܐ ܕܬܬܝܕܥܘܢ ܠܟ ܕܕܝܢܐ ܕܐܪܥܐ 11 ܡܫܡܫܘ ܠܡܪܝ ܒܕܚܠܬܐ ܘܒܪܘܥܕܐ ܕܬܬܚܕܘܢ ܠܗ ܒܪܝܪܘܬܐ ܕܠܡܐ ܕܬܐܒܕܘܢ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܨܕܩܐ ܘܬܐܒܕܘܢ ܒܬܪܝܨ ܡܫܝܚܗ ܕܠܡܐ ܢܬܪܓܙ ܩܨܦ ܡܪܝ ܘܢܬܒܪܟ ܒܗ ܟܠ ܕܚܣܝܐ ܠܗ 12 ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܕܠܡܐ ܢܬܪܓܙ ܩܨܦ ܡܪܝ ܘܢܬܒܪܟ ܒܗ ܟܠ ܕܚܣܝܐ ܠܗ 13 ܡܫܬܐ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܝ ܕܐܠܗܐ ܕܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟ ܒܨܝܘܢ ܕܪܡܝ ܠܝ ܒܪܝ ܐܢܬ ܒܪܝܬܝ ܗܘܝܬ ܠܝ ܫܘܬܦ ܗܫܗ ܐܝܠܕܬܟ ܡܫܐܠ ܡܢܝ ܘܐܬܠ ܠܟ ܥܡܡܐ ܕܝܪܬܟ ܘܐܦܣܬ ܬܚܘܡܝܟ ܠܬܪܥܐ ܕܐܪܥܐ

3

ܡܪܝ ܕܣܓܝܐܝܢ ܢܒܠܘ ܠܝ ܡܢ ܩܡܝ ܥܠܝ ܠܩܒܠ ܩܪܒܐ ܕܝܠܝ 2 ܡܢ ܩܠܝ ܩܪܐ ܠܡܪܝ ܡܢ ܩܠܝ ܥܢܝ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܢܐ ܠܝ ܡܢ ܛܘܪ ܩܕܫܝ ܠܝ ܫܟܒܬ ܘܫܪܝܬ ܘܩܡܬ ܡܛܠ ܕܡܪܝ ܡܣܡܟܢܝ ܠܝ 3 ܐܢܐ ܫܪܝܬ ܘܫܕܝܬ ܠܝ ܫܢܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܣܒܒܝܢ ܠܝ ܡܚܝܐ ܕܡܪܝ ܡܛܠ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 4 ܠܐ ܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 5 ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝ ܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 6 ܡܛܠ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 7 ܐܙܠ ܐܡܪ ܠܝ ܒܪܝ ܐܢܬ ܒܪܝܬܝ ܗܘܝܬ ܠܝ ܫܘܬܦ ܗܫܗ ܐܝܠܕܬܟ 8 ܫܐܠ ܡܢܝ ܘܐܬܠ ܠܟ ܥܡܡܐ ܕܝܪܬܟ ܘܐܦܣܬ ܬܚܘܡܝܟ ܠܬܪܥܐ ܕܐܪܥܐ 9 ܬܪܥܝܢܘܢ ܒܫܒܛܐ ܕܦܪܙܠܐ ܬܒܪܝܢܘܢ ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܚܪܣ ܡܪܒܝ ܠܗ ܠܟ ܗܫܐ ܡܠܟܝܢ ܬܬܒܨܪܘ ܕܕܝܢܐ ܕܐܪܥܐ 10 ܗܟܝܠ ܗܫܐ ܡܠܟܐ ܕܬܬܝܕܥܘܢ ܠܟ ܕܕܝܢܐ ܕܐܪܥܐ 11 ܡܫܡܫܘ ܠܡܪܝ ܒܕܚܠܬܐ ܘܒܪܘܥܕܐ ܕܬܬܚܕܘܢ ܠܗ ܒܪܝܪܘܬܐ ܕܠܡܐ ܕܬܐܒܕܘܢ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܨܕܩܐ ܘܬܐܒܕܘܢ ܒܬܪܝܨ ܡܫܝܚܗ ܕܠܡܐ ܢܬܪܓܙ ܩܨܦ ܡܪܝ ܘܢܬܒܪܟ ܒܗ ܟܠ ܕܚܣܝܐ ܠܗ

4

ܠܡܢܝ ܡܪܝ ܕܣܓܝܐܝܢ ܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 2 ܕܡܢܐ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 3 ܡܢ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 4 ܠܐ ܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 5 ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝ ܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ 6 ܡܛܠ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܝ ܕܢܬܪܥܘܢ ܠܝ ܡܢ ܪܡܐ ܕܫܡܝܐ

ܡܪܝܡ ܕܝܠܗ ܕܝܠܝ ܗܘܝܬ ܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ ܕܝܠܗ ܕܝܠܝ ܗܘܝܬ ܒܬܘܠܬܐ

هوشع

1 هوشع بن بئري في أيام عزيا ويوتام وآحاز وحزقيا ملوك يهوذا وفي أيام يربعام بن يوآش ملك إسرائيل. 2 ابتدأ الرب يتكلم بهوشع هكذا قال الرب لهوشع اذهب خذ لنفسك امرأة زنى وأولاد زنى لأن الأرض قد زنت زنى مبتعدة عن الرب. 3 فمضى وأخذ جومر بنت دبلايم فحبلت وولدت له ابنا. 4 فقال الرب له سم اسمه يزرعيل لأني بعد قليل أعاقب بيت ياهو دم يزرعيل وأبطل مملكة بيت إسرائيل. 5 ويكون في ذلك اليوم أني أكسر قوس إسرائيل في وادي يزرعيل. 6 وحبلت أيضا وولدت بنتا فقال له سم اسمها لورحامة لأني بعد لا أرحم بيت إسرائيل حتى أغفر لهم. 7 وأما بيت يهوذا فأرحمه وأخلصه بالرب إلههم ولا أخلصه بالقوس والسيف والقتال بخيل وبفرسان. 8 وفطمت لورحامة فحبلت وولدت ابنا. 9 فقال سم اسمه لوعمي لأنكم أنتم لست شعبي وأنا لست لكم. 10 وكان عدد بني إسرائيل كرمل البحر الذي لا يكال ولا يعد وكان في المكان الذي قيل لهم لستم شعبي يقال لهم أبناء الله الحي. 11 ويجتمع بنو يهوذا وبنو إسرائيل معا ويجعلون لهم رأسا واحدا ويصعدون من الأرض لأن يوم يزرعيل عظيم.

2 قولوا لإخوتكم عمي ولأخواتكم رحامة. 2 حاكموا أمكم حاكموا لأنها ليست امرأتي وأنا لست رجلها لتنزع زناها من وجهها وفسقها من بين ثدييها. 3 لئلا أجردها عريانة وأقيمها كيوم ولادتها وأجعلها كقفر وأصيرها كأرض يابسة وأميتها بالعطش. 4 وأرحم بنيها لأنهم أولاد زنى. 5 لأن أمهم قد زنت. الذي حبلت بهم خزت لأنها قالت أذهب وراء محبيّ الذين يعطونني خبزي وماءي وصوفي وكتاني وزيتي وأشربتي. 6 لذلك هأنذا أسيج طريقك بشوك وأبني عليها جدارا حتى لا تجد مسالكها. 7 فتتبع محبيها ولا تدركهم وتطلبهم ولا تجدهم فتقول أرجع إلى رجلي الأول لأن كان خيرا لي الآن مما الآن. 8 وهي لم تعلم أني أنا أعطيتها القمح والمسطار والزيت وأكثرت لها فضة وذهبا صنعوا لبعل. 9 لذلك أرجع وآخذ قمحي في وقته ومسطاري في زمانه وأنزع صوفي وكتاني اللذين لستر عورتها. 10 والآن أكشف عورتها أمام عيون محبيها ولا ينقذها أحد من يدي. 11 وأبطل كل أفراحها أعيادها ورؤوس أهلتها وسبوتها وكل مواسمها. 12 وأخرب كرومها وتينتها التي قالت هي أجرة زنيتها أعطتنيها محبيّ فأجعلها وعرا ويأكلها وحش البرية. 13 وأعاقبها على أيام الباعليم التي فيها كانت تبخر لها وتتزين بخزائمها وتذهب وراء محبيها وتنساني أنا يقول الرب. 14 لذلك هأنذا أتملقها فأذهب بها إلى البرية وأتكلم على قلبها. 15 ومن هناك أعطيها كرومها وأجعل وادي عخور بابا للرجاء فتغني هناك كأيام صباها وكيوم صعودها من أرض مصر. 16 ويكون في ذلك اليوم يقول الرب أنك تدعينني رجلي ولا تدعينني بعد بعلي. 17 لأني أنزع أسماء البعليم من فمها فلا تذكر بعد باسمائها. 18 وأقطع لهم في ذلك اليوم عهدا مع وحوش البرية وطير السماء ودبابات الأرض وأكسر القوس والسيف والقتال من الأرض وأضجعهم مطمئنين. 19 وأخطبك لي إلى الأبد وأخطبك لي بالعدل والحق والرأفة والرحمة. 20 وأخطبك لي بالأمانة فتعرفين الرب. 21 ويكون في ذلك اليوم أني أستجيب يقول الرب أستجيب السماوات وهي تستجيب الأرض. 22 والأرض تستجيب القمح والمسطار والزيت وهي تستجيب يزرعيل. 23 وأزرعها لي في الأرض وأرحم لورحامة وأقول للوعمي أنت شعبي وهو يقول أنت إلهي.

3 وقال لي الرب أيضا اذهب أحب امرأة صديقة محبة زانية كمحبة الرب لبني إسرائيل وهم ملتفتون إلى آلهة أخرى ويحبون أقراص العنب. 2 فاشتريتها لي بخمسة عشر شاقلا فضة وبحومر وثلثي حومر شعير. 3 وقلت لها أياما كثيرة تقعدين لي لا تزنين ولا تكونين لرجل وأنا أيضا نحوك. 4 لأن بني إسرائيل أياما كثيرة بغير ملك وبغير رئيس وبغير ذبيحة وبغير تمثال وبغير أفود وترافيم. 5 وبعد ذلك يرجع بنو إسرائيل ويطلبون الرب إلههم وداود ملكهم ويخافون الرب وجوده في الأيام الأخيرة.

1 הנה אני שולח מלאכי לפני פניך
אשר יכין דרכך לפניך׃ 2 קול קורא במדבר
הכינו דרך יהוה ישרו נתיבותיו׃ 3 היה יוחנן
הטובל במדבר וקורא
לטבילת תשובה לסליחת חטאים׃ 4 ויצא אליו
כל יהודה וכל ירושלים
ויטבלו אותם בנהר הירדן׳ מתודים
חטאיהם׃ 5 ויוחנן היה לבוש
שער גמלים ואזור עור
בחלציו׳ ומאכלו היה
ארבה ודבש׃ 6 ויקרא ויאמר
אחרי בא
אחר חזק ממני׳ אינני
ראוי לכרוע
ולהתיר רצועת נעליו׃ 7 ואני
טבלתי אתכם במים׳ והוא
יטבל אתכם ברוח קדש׃ 8 ויהי
בימים ההם׳ בא ישוע
מנצרת הגליל׳ ויטבל
אותו יוחנן בירדן׃ 9 ובעלות
מן המים
ראה את השמים נפתחים׳ ואת
הרוח כיונה
יורדת אליו׃ 10 ובאה בת קול
מן השמים׳ אתה
בני׳ אהוב אני׳ ובך חפצתי׃ 11 ויהי
אחר הטבלו
ויעל ישוע מן המים׳ ויראו
השמים נפתחים׳
ויבט ויראה כי רוח אלהים
כיונה׳ ויבוא
עליו׃ 12 ואל־נא אמר׳ הנה
בן־אלהים׳ ויקרא
אליו׳ ויענהו׃ 13 ויקרא אליו
לאמר׳ אל־נא
אמר׳ הנה בן־אלהים׳ ויענה

ומלך שלמה את כל ישראל: 26 ויהי לו
אלף ושבע מאות רכב ושנים עשר
אלף פרשים ויניחם בערי הרכב
ועם המלך בירושלם: 27 וסבלכלכל
את המלך שלמה ואת כל הבאים
אל שלחן המלך שלמה איש חדשו
לא יעבר דבר: 28 ושעורם אשר
לסוסים ולרכש יביאו אל המקום
אשר היה שם איש כמשפטו: 29 ויתן
אלהים חכמה לשלמה ותבונה
הרבה מאד ורחב לב כחול אשר
על שפת הים: 30 ותרב חכמת שלמה
מחכמת כל בני קדם וכל חכמת
מצרים: 31 וחכם מכל האדם מאתן
ומחול וכלכל וגם נתן שמו בכל
הגוים סביבותיו: 32 וידבר שלשת
אלפים משל ויהי שיריו חמשת
אלפים שיר: 33 וידבר על העצים
מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב
היצא בקיר וידבר על הבהמה
ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים:
34 ובאו מכל העמים לשמע את
חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ
אשר שמעו את חכמתו:

5 1 ושלח חירם מלך צר את עבדיו
אל שלמה כי שמע כי אתו
משחוה תחת אביו כי אהב חירם
היה לדוד כל הימים: 2 וישלח שלמה
אל חירם לאמר: 3 אתה ידעת את
דוד אבי כי לא יכל לבנות בית
לשם יהוה אלהיו מפני המלחמות
אשר סבבוהו עד תת יהוה אתם
תחת כפות רגלי: 4 ועתה הניח
יהוה אלהי לי מסביב אין שטן
ואין פגע רע: 5 והנני אמר לבנות
בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר
יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר
אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה
הבית לשמי: 6 ועתה צו וכרתו לי
ארזים מן הלבנון ועבדי עם עבדיך
ואת שכר עבדיך אתן לך כאשר
תאמר כי אין בינו אנשים יודעים
לכרת עצים כצידנים: 7 והי כשמע
חירם את דברי שלמה שמח מאד
ויאמר ברוך היום ליהוה אשר נתן
לדוד בן חכם על העם הרב הזה:
8 וישלח חירם אל שלמה לאמר
שמעתי את אשר שלחת אלי אנכי
אעשה את כל חפצך בעצי ארז
ובעצי ברוש: 9 עבדי ירדו מן
הלבנון הים ואנכי אשימם לרפתים
הים עד המקום אשר תשלח אלי
ונרצתים שם ופרקתים ואתה תשא
את תבואת ביתי לתת לחמי:
10 וחירם נתן לשלמה עצי ארז
ועצי ברוש ככל חפצו: 11 ושלמה
נתן לחירם עשרים אלף כרי חטים
מאכל לביתו ועשרים כור כתית
זך כן יתן שלמה לחירם שנה
בשנה: 12 ויהוה נתן חכמה לשלמה
כאשר דבר לו ושלום היה בין
חירם ובין שלמה ויכרתו שניהם
ברית: 13 ויעל המלך שלמה מס
מכל ישראל ויהי המס שלשים
אלף איש: 14 ושלחם הלבנונה
עשרת אלפים בחדש חדש תהיה
בלבנון שני חדשים הם יהיו בביתם
ואדונירם על המס: 15 ולשלמה היו
שבעים אלף סבל וחמשה אלפים
חוצבים בהר: 16 מלבד שרי
הנצבים אשר לשלמה אשר על
המלאכה שלשת אלפים ומאה
הרודים בעם העשים במלאכה:
17 ויצו המלך ויסיעו אבנים גדלות
אבנים יקרות ליסד את הבית
במרבעות: 18 ויכנו בנאי שלמה
וגבלים וישתו עצים ואבנים
לבנות הבית:

6 1 ויהי בשנת ארבע מאות
שנה ועשרים לצאת בני ישראל
מארץ מצרים בשנת הרביעית
למלכות שלמה על ישראל בחדש
הזיו הוא החדש השני: 2 והבית
אשר בנה המלך שלמה ליהוה
אורכו שתים עשרה אמה ורחבו
עשרים אמה וקומתו שלשים אמה:
3 ואולם על פני היכל הבית
עשרים אמה אורך לרחב הבית
ורחב עשר אמות לפני הבית:
4 ויעש לבית חלנות אטמות
מבחוץ לרחב: 5 ויבן על קיר הבית
יציע סביב לקירות הבית לסביבת
הדביר והיכל ויעש צלעות סביב:
6 היציע התחתון רחב חמש אמות
והתיכון רחב שש אמות והשלישי
רחב שבע אמות כי מגרעות נתן
לבית מחוץ סביב בלתי אחז בקירות
הבית: 7 והבית בהבנתו נבנה
אבן שלמה מסע נכון ומקבת
וכל כלי ברזל לא נשמע בבית
בהבנתו: 8 פתח הצלע התיכון
היה בכתף הבית הימנית ועלו
בתיכון ומן התיכון אל השלישי:
9 ויבן את הבית ויכלהו וספן
את הבית בקרות ארז וחבר
הבית בחלות ארז: 10 ויבן את
היציע על כל הבית חמש אמות
קומתו וחבר בעץ הארז: 11 והי
דבר יהוה אל שלמה לאמר: 12 הבית
הזה אשר אתה בנה אם תלך
בחקתי ומשפטי תעשה ושמרת
את כל מצותי ללכת בם ואקים
את דברי עמך אשר דברתי אל
דוד אביך: 13 ושכנתי בתוך בני
ישראל ולא אעזב את עמי ישראל:
14 ויבן שלמה את הבית ויכלהו:
15 ויצפה את קירות הבית מבית
בעצי ארז מיריעות הבית ועד
קיר הצלע וצפה עצים מבית
ויצף לוח ברושים: 16 ויבן את
עשרים אמה מירכתי הבית בעצי
ארז מיריעות הבית ועד קיר
הצלע ויבן לו מבית לדביר לקדש
קדשים: 17 והבית היא היכל
לפני: 18 וארז הבית מבית
מגלעת פקעים ופרחי שדה הכל
ארז לא אבן נראתה: 19 ומבית
בדבר נכן לשים שם את ארון
ברית יהוה: 20 ופני הדביר בעשרים
אמה אורך ועשרים אמה רחב
ועשרים אמה קומתו וצפהו זהב
סגור וצפה מזבח ארז: 21 ויצף
שלמה את הבית מבית וצף
שרות זהב לפני הדביר וצפה
זהב: 22 ואת כל הבית צפה זהב
עד תכלה כל הבית גם כל המזבח
אשר לדביר צפה זהב: 23 ויעש
בדביר שני כרובים זית עשר אמה
קומתם: 24 וחמש אמות כנף
הכרוב האחד וחמש אמות כנף
הכרוב השני עשר אמות מקצה
כנפיו ועד קצה כנפיו: 25 והכרוב
השני עשר אמות הכרובים
מדה אחת ותכונה אחת לשני
הכרובים: 26 קומת הכרוב האחד
עשר אמות וכן הכרוב השני:
27 ויתן את הכרובים בתוך הבית
הפנימית ופרשו כנפי הכרובים
ותגע כנף הכרוב האחד בקיר
האחד וכנף הכרוב השני תגע
בקיר השני וכנפיהם בתוך הבית
יגעו כנף אל כנף: 28 וצפה את
הכרובים זהב: 29 ואת כל קירות
הבית סביב חקק חקוקי כרובים
ותמרים ופקעת פתוחים מבית
ומחוץ: 30 ואת רצפת הבית צפה
זהב מבית ומחוץ: 31 ולפתח
הדביר עשה דלתות עץ זית
המשקוף חמשית המזוזות: 32 ויצף
בעצי הזית שתי דלתות ויפרש
עליהם כרובים ותמרים ופקעת
וצף זהב ויט על הכרובים ועל
התמרים: 33 ועשה לפתח היכל
מזוזות עץ זית רבוע המזוזות:
34 ושתי דלתות עץ ברוש שתי
הדלתות מקלעות: 35 ויפרש עליהם
כרובים ותמרים ופקעת ויט זהב
מרקם על הפתחים: 36 ויבן את
חצר הפנימית שלש שורות גזית
וטור אחד כרתים מן הארז:
37 בשנת הרביעית יסד בית יהוה
בחדש זיו: 38 ובשנת עשתה עשרה
בחדש בל הוא החדש השמיני
כל דבריו וכל משפטיו כן בנה
שבע שנים:

ום מעשהו ר כי הלהיה ,מעש הל הקשה כי ערה
(aiōnios g166) הכיר הכהנים לחלה הקלהבה הנאיר מלו
17 לחיות הנעיה הלו בפר הום הכלהו הנעיהו
הלר הלהבה ,מלה שלו הנעה לה הלהשלו הלו
aiōn) בשמל שהנעשה לה לי כמה הנה ום הש הקלר לה
הנחבאים הנעבה הקלי הכהנ הנהבה 18 מהבה (g165
הנשמה 19 מבשלהבלה לשהל מלו הנמה הנעבר
הש הנהנה נשהנ בהבל הקהלי הקשרשה הנמבל
הל לה שהנ בהבה יחזיר הרהשלי ום 20 הנעבר
הקהנה הקהבם כהה הקמעה הלה שה כי בנהבה
כי הנמל הבלי מל מרבשהבה ישנ מלר 21 הקלה
הכיר הכהנ הקהבלי הקהבשם

קורינתיים ד

1 פולס אפוסטל ישוע משיח דרך רצון אלוהים ואחינו סוסתנס
2 לכנסיית אלוהים בקורינתוס, לקדושים במשיח ישוע, לכל אלה
שקוראים בשם אדוננו ישוע משיח בכל מקום, אדוננו ושלנו. 3 חסד
ושלום מאלוהים אבינו ומאדוננו ישוע משיח. 4 אני תמיד מודה
לאלוהי על חסדו שניתן לכם במשיח ישוע. 5 כי בו נעשיתם עשירים
בכל דבר, בכל דיבור ובכל ידיעה, 6 כפי שעדות המשיח אושרה
בתוככם. 7 לכן אין לכם חסר בשום כישרון רוחני בעת שאתם
מחכים לגילוי אדוננו ישוע משיח. 8 הוא יחזק אתכם עד הסוף,
כדי שתהיו חפים מפשע ביום בואו של אדוננו ישוע משיח. 9 אלוהים
נאמן, והוא קרא לכם לחיות בשותפות עם בנו ישוע משיח אדוננו.
10 (aiōnios g166) אני מבקש מכם, אחים, בשם אדוננו ישוע משיח, שתהיו
מאוחדים ולא תהיה מחלוקת ביניכם. אני מבקש שתהיו מאוחדים
בדעה ובמחשבה אחת. 11 כי אנשי בית קלואה סיפרו לי עליכם,
אחים יקרים, שיש מריבות ביניכם. 12 אני מתכוון לדברים
שאנשים אומרים: "אני שייך לפאולוס", "אני שייך לאפלוס",
"אני שייך לכיפא", "אני שייך למשיח". 13 האם המשיח נחלק?
האם פאולוס נצלב בשבילכם? האם נטבלתם בשם פאולוס?
14 אני מודה לאלוהים שלא טבלתי אף אחד מכם, חוץ מקריספוס
וגאיוס. 15 אז אף אחד לא יוכל לומר שנטבלתם בשמי.
16 (אני אמנם טבלתי גם את בית אסטפנס, אבל לא זכור לי
שטבלתי אחרים.) 17 המשיח לא שלח אותי לטבול אנשים,
אלא לבשר את הבשורה. ולבשר בלי לדבר חכמה, כדי
שהצלב של המשיח לא יאבד את כוחו. 18 כי הדבר על הצלב
נראה כמו טיפשות לאבדים, אבל לנו, שנושעים, זהו כוח
אלוהים. 19 כי כתוב: "אני אשמיד את חכמת החכמים,
ואת הבינה של הנבונים אבטל". 20 אז איפה החכם? איפה
הסופר? איפה המלומד? אלוהים הראה שחכמת העולם
הזה היא טיפשות. 21 אלוהים רצה שנאמין בו דרך הדבר
הנראה כטיפשות, ולא דרך החכמה. 22 היהודים דורשים
אות, והיוונים מחפשים חכמה. 23 אבל אנחנו מטיפים
על המשיח הצלוב, דבר שמכשיל יהודים ונראה כטיפשות
לגויים. 24 אבל לנבחרים, יהודים ויוונים, המשיח הוא כוח
ואלוהים. 25 כי הטיפשות האלוהית חכמה יותר מבני אדם,
והחולשה האלוהית חזקה יותר מבני אדם.
26 אחים, תסתכלו על מי מי מכם נקרא. לא רבים מכם
חכמים לפי סטנדרטים אנושיים, לא רבים חזקים, לא רבים
אצילים. 27 אלוהים בחר בדברים הטיפשים בעולם כדי
לבייש חכמים, ובחר בדברים החלשים בעולם כדי לבייש
חזקים. 28 הוא בחר בדברים הנמוכים והנבזים בעולם,
בדברים שלא נחשבים, כדי לבטל את הדברים שכן נחשבים,
29 כדי שאף בשר ודם לא יוכל להתגאות בפני אלוהים.
30 הוא הוא שגרם לכם להיות מאוחדים עם המשיח ישוע.
אלוהים הפך אותו לחכמה שלנו, לצדקנו, לקדושתנו ולגאולתנו.
31 כפי שכתוב: "מי שרוצה להתגאות, יתגאה בכך שהוא מכיר
את אדוני".

2 אני, אחים, לא הגעתי אליכם כדי לדבר חכמה
ונבואות. 2 לא רציתי לדבר אליכם על שום דבר חוץ
מישוע המשיח, ועל כך שהוא נצלב. 3 הגעתי אליכם
בחולשה, ביראת כבוד ובפחד. 4 הדרך שבה דיברתי
ונאמתי לא הייתה מלאה בחכמה משכנעת, אלא
בכוח רוחני. 5 כך שהאמונה שלכם לא תהיה
מבוססת על חכמת בני אדם, אלא על כוח אלוהים.
6 אנחנו מדברים חכמה בין המבוגרים, אבל לא
חכמה של העולם הזה. 7 אנחנו מדברים חכמה אלוהית
סודית, חכמה שאלוהים הסתיר מראש לכבוד שלנו.
8 אף אחד מבני העולם הזה לא הבין אותה, כי אם
הם היו מבינים אותה הם לא היו צולבים את אדוני
הנכבד. 9 אבל כתוב: "עין לא ראתה, אוזן לא שמעה,
ולא עלה על לב אדם מה שאלוהים הכין לאוהבים אותו".
10 אבל אלוהים גילה לנו את זה דרך רוחו. רוחו
חוקר הכול, אפילו את עומקי אלוהים. 11 מי יודע
מה אדם חושב? רק רוחו של האדם שבו. כך גם
אף אחד לא יודע מה אלוהים חושב, רק רוחו של
אלוהים. 12 אנחנו לא קיבלנו את רוח העולם הזה,
אלא את רוח אלוהים, כדי שנדע מה אלוהים נתן לנו.
13 אנחנו לא מדברים בדברים שבני אדם חושבים
שהם חכמים, אלא בדברים שרוח הקודש נתן לנו.
אנחנו מדברים אמיתות רוחניות לאנשים רוחניים.
14 אבל אדם שאינו רוחני לא יקבל את מה שרוח אלוהים
נתן לו. הוא לא יבין אותו, כי הוא נבחן רק דרך רוחו.
15 אבל אדם רוחני יכול לבחון הכול, ואף אחד לא יכול
לבחון אותו. 16 כי "מי הכיר את מחשבות אדוני? מי
יוכל ללמד אותו?" אבל אנחנו יש לנו את מחשבות המשיח.

3 אחים, לא יכולתי לדבר אליכם כמו אנשים רוחניים,
אלא כמו אנשים גשמיים, כמו תינוקות בעולם המשיח.
2 נתתי לכם חלב, לא מזון מוצק, כי לא הייתם מוכנים
לאכול מזון מוצק. 3 אבל עדיין אי אפשר, כי אתם
גשמיים. כל עוד יש קנאה ומריבות ביניכם, אתם
גשמיים ומתנהגים כמו בני אדם. 4 כאשר אחד אומר
"אני שייך לפאולוס" ואחר אומר "אני שייך לאפלוס",
אתם לא שונים מבני אדם. 5 מי אנחנו, פאולוס ואפלוס?
אנחנו רק משרתים שדרכם הגעתם לאמונה, כפי שאדוני
נתן לכל אחד. 6 אני נטעתי, אפלוס השקה, אבל אלוהים
גרם לגידול. 7 לא הנוטע ולא המשקה חשובים, רק
אלוהים גורם לגידול. 8 הנוטע והמשקה הם אחד, ואלוהים
ישלם לכל אחד לפי עבודתו. 9 אנחנו עובדים יחד עם
אלוהים, ואתם שדה אלוהים, בניין אלוהים.
10 אלוהים נתן לי חסד, כמו בנאי חכם, לשים יסוד.
אחר בונה על היסוד הזה. כל אחד צריך לשים לב
איך הוא בונה. 11 אף אחד לא יכול לשים יסוד אחר
מזה שכבר הונח, שהוא ישוע משיח. 12 אם אדם בונה
על היסוד הזה בזהב, בכסף, באבני יקר, בעצים,
בעשב, בקש, 13 יום הדין יגלה את איכות עבודתו.
האש תבחן מה איכות עבודתו של כל אחד. 14 אם
עבודתו תעמוד בבחינת האש, הוא יקבל שכר.
15 אם עבודתו תישרף, הוא יפסיד שכר. אבל הוא
עצמו יישאר בחיים, כמו מי שעבר דרך האש.
16 הרי אתם יודעים שאתם מקדש אלוהים, ורוח אלוהים
שוכנת בתוככם. 17 אם מישהו יהרוס את מקדש אלוהים,
אלוהים יהרוס אותו. כי מקדש אלוהים קדוש, ואתם
מקדש אלוהים. 18 אל תרמו לעצמכם. אם מישהו חושב
שהוא חכם בעולם הזה, הוא צריך להפוך לטיפש כדי
שיהיה חכם באמת. 19 כי חכמת העולם הזה היא טיפשות
לאלוהים. כתוב: "אני תופס חכמים בערמה שלהם".
20 ועוד כתוב: "אדוני יודע מחשבות חכמים, הן לא
שוות כלום". 21 אז אל תתגאו בבני אדם. הכול שייך
לכם: 22 פאולוס, אפלוס, כיפא, העולם, החיים, המוות,
ההווה והעתיד. הכול שייך לכם, 23 ואתם שייכים
למשיח, והמשיח שייך לאלוהים.

4 אנשים צריכים לראות בנו משרתי המשיח,
אנשים שאלוהים נתן להם לנהל. 2 מה שמצפים
ממנו זה שיהיה נאמן. 3 לי לא אכפת אם אתם
שופטים אותי, או אם בית משפט אנושי שופט אותי.
אפילו אני לא שופט את עצמי. 4 אני לא יודע
שום דבר נגדי, אבל זה לא אומר שאני צדיק.
5 אל תשפטו לפני הזמן, עד שיבוא אדוני. הוא
יגלה את מה שהחשך מסתיר, ויגלה את מניעי
הלבבות. אז כל אחד יקבל שבח מאלוהים.
6 אחים, אני מדבר על עצמי ועל אפלוס כדי
שתלמדו מאתנו. אל תעברו מעבר לדברים שכתוב
בתורה. אל תתגאו בצד אחד נגד השני.
7 מי נתן לך יתרון? אם אלוהים נתן לך, אז
אין לך סיבה להתגאות כאילו לא קיבלת.
8 אתם כבר שבעים, כבר עשירים, כבר מלכים
בלעדינו! אולי אפילו מלכים אתם! אולי
אנחנו מלכים, ואתם מלכים בלעדינו? 9 אני
חושב שאלוהים הראה לנו, השליחים, פחות
כבוד מאשר לאנשים אחרים. אנחנו נראים
כמו אנשים שנגזר עליהם מוות בזירה. אנחנו
הפכנו לתיאטרון לעולם, לבני אדם ולמלאכים.
10 אנחנו נראים כמו טיפשים בגלל המשיח,
אבל אתם נראים חכמים בגלל המשיח. אנחנו
חלשים, אבל אתם חזקים. אנשים מכבדים אתכם,
אבל לא מכבדים אותנו. 11 עד לרגע זה אנחנו
רעבים, צמאים, עירומים, מוכים, חסרי בית,
12 ומתאמצים לעבוד בידינו. כאשר מקללים אותנו,
אנחנו מברכים. כאשר רודפים אותנו, אנחנו
סובלים. 13 כאשר מוציאים עלינו דיבה, אנחנו
מנסים לדבר יפה. אנחנו נראים כמו הזבל של
העולם, כמו הפסולת של כל בני אדם עד היום.
14 אני לא כותב את זה כדי לבייש אתכם, אלא
כדי לדבר אליכם כמו אל ילדים אהובים. 15 גם
אם יש לכם אלפי מורים במשיח, אין לכם אבות
רבים. אני הוא זה שהוליד אתכם בבשורה.
16 אני מבקש מכם: תלכו בדרכי. 17 לכן שלחתי
אליכם את טימותיאוס, בני האהוב והנאמן
במשיח. הוא יזכיר לכם איך אני חי במשיח,
כפי שאני מלמד בכל מקום בכל כנסייה.
18 חלק מכם חשבו שלא אבוא אליכם. 19 אבל
אם אלוהים ירצה, אגיע אליכם בקרוב. אז אראה
לא מה אומרים, אלא מה יש מאחורי הדברים.
20 כי מלכות אלוהים לא נמדדת בדברים יפים,
אלא בכוח. 21 מה אתם רוצים? שאבוא אליכם
עם שוט, או עם אהבה ורוח עדינה?

ܗܘܝܬܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܢ ܐܒܐ
ܘܒܪܗ ܘܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡܐ
ܕܐܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܠܥܠܡ ܠܐ ܡܝܬ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܐ ܠܗ ܠܥܠܡ 12 ܐܝܟ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܪܝܐ 13 ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܢ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܚܙܝܢ
ܠܢ ܐܦ ܠܝ ܠܡܢ ܕܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ ܕܥܠ ܕܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܪܝܐ 14 ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ ܕܥܠ ܕܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ ܕܥܠ ܕܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܪܝܐ 15 ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ ܕܥܠ ܕܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ ܕܥܠ ܕܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ ܕܥܠ ܕܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ
16 ܕܥܠ ܕܐܬ ܒܗ ܫܘܪܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ ܕܥܠ ܕܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ
ܕܐܝ

מלאכי

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו
ליעקב נאם־יהוה ואאהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי
(aiōnios g166) ואשים את־הריו שמה ונחלתו לתנים
מדבר׃ 4 כי־תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות
כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא
להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי־עד׃ 5 ועיניכם
תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃
6 בן יכבד עבד ואדון אם־אב איה כבודי ואם־אדון
איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי
ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם
ואמרתם במה גאלנוך בזיתם שלחן יהוה הוא׃ 8 וכי
תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין
טוב הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־ישא פניך אמר
יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן לנו
מידכם היתה זאת הרצה אם־אשא פניכם אמר יהוה
צבאות׃ 10 מי־גם בכם ויסגר דלתים ולא־תאירו מזבחי
חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה
מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים
ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול
שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו
באמרכם שלחן אדני הוא וניבו נבזה אכלו׃ 13 ואמרתם
הנה מה־תלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם
גזול ופסח והבאתם את־הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור
נוכל אשר יש־בעדרו זכר ונדר וזבח לאדני מום כי
מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם־לא
תשמעו ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה ואת־ברכתיכם
ארה גם־ארתיה כי־אינכם שמים על־לב׃ 3 הנני גערה
לכם את־הזרע וזרתי פרש על־פניכם פרש חגיכם׃
4 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות
בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו
החיים והשלום ואתן־לו מורא ויירא אותי ומפני־שמי
נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא
בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃
7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי
מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך
הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה
צבאות׃ 9 וגם־אני נתתי אתכם נבזה ושפל לכל־העם
כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃
10 הלא אב־אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע
נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהוה
קדש אשר אהב ובעל בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש
אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה
צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה
בכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון
מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה על־כי יהוה העיד בינך
ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה ואת חברתך
ואשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה
האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל־
תבגד׃ 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל כסה
חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם
ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה
הוגענו באמרכם כל־עשה רע טוב הוא בעיני יהוה
בהם ואו איה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה־דרך לפני והאדון אשר
אתם מבקשים פתאם יבוא אל־היכלו ומלאך הברית
אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי
מכיל את־יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש
צורף וכבורסי מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף
וטהר את־בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלם
מנחתם ליהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי
אליכם למשפט והיה מהר עד־עד־בי אמר יהוה צבאות
לעד׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא
כליתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה אל־יהוה צבאות ואמרתם במה
נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי
ואמרתם במה קבעוך׃ 9 המעשר והתרומה׃ 10 הביאו
את־כל־המעשר אל־בית האוצר ויהי־טרף בביתי
ובחנו־נא אותי בזאת אמר יהוה צבאות אם־לא אפתח
לכם את־ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד־בלי
די׃ 11 וגערתי לכם באכל ולא־ישחת לכם את־פרי
האדמה ולא־תשכל גפנכם בשדה׃ 12 ואשרוכם כל־
הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ׃ 13 חזקו עלי דבריכם
אמר יהוה ואמרתם מה־נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא
עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי־הלכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים
זדים גם־נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו׃
16 אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום אשר־אני עשה
סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על־בנו העבד
אותו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו׃

Psalms

1 Blessed is the man that walketh not in the counsel of the ungodly, nor stand
eth in the way of sinners, and sitteth not in the seat of the scornful. 2 But his
delight is in the law of the LORD; and in his law doth he meditate day and
night. 3 And he shall be like a tree planted by the rivers of water, that bringeth
forth his fruit in his season; his leaf also shall not wither; and whatsoever he
doeth shall prosper. 4 The ungodly are not so: but are like the chaff which the
wind driveth away. 5 Therefore the ungodly shall not stand in the judgment,
nor sinners in the congregation of the righteous. 6 For the LORD knoweth the
way of the righteous: but the way of the ungodly shall perish.
2 Why do the heathen rage, and the people imagine a vain thing? 2 The kings
of the earth set themselves, and the rulers take counsel together, against the
LORD, and against his anointed, saying, 3 Let us break their bands asunder,
and cast away their cords from us. 4 He that sitteth in the heavens shall laugh:
the Lord shall have them in derision. 5 Then shall he speak unto them in his
wrath, and vex them in his sore displeasure. 6 Yet have I set my king upon my
holy hill of Zion. 7 I will declare the decree: the LORD hath said unto me,
Thou art my son; this day have I begotten thee. 8 Ask of me, and I shall give
thee the heathen for thy inheritance, and the uttermost parts of the earth for
thy possession. 9 Thou shalt break them with a rod of iron; thou shalt dash
them in pieces like a potter's vessel. 10 Be wise now, O ye kings: be learned,
ye judges of the earth. 11 Serve the LORD with fear, and rejoice with
trembling. 12 Kiss the Son, lest he be angry, and ye perish from the way,
when his wrath is kindled but a little. Blessed are all they that put their
trust in him.
3 A Psalm of David, when he fled from Absalom his son. 2 LORD, how are
they increased that trouble me! many are they that rise up against me.
3 Many there be which say of my soul, There is no help for him in God.
Selah. 4 But thou, O LORD, art a shield for me; my glory, and the lifter up
of mine head. 5 I laid me down and slept; I awaked; for the LORD sustained
me. 6 I will not be afraid of ten thousands of people, that have set themselves
against me round about. 7 Arise, O LORD; save me, O my God: for thou
hast smitten all my enemies upon the cheekbone; thou hast broken the teeth
of the ungodly. 8 Salvation belongeth unto the LORD: thy blessing is upon
thy people. Selah.
4 To the chief musician on Neginoth, A Psalm of David. 2 Hear me when I
call, O God of my righteousness: thou hast enlarged me when I was in
distress; have mercy upon me, and hear my prayer. 3 But know that the
LORD hath set apart him that is godly for himself: the LORD will hear when
I call unto him. 4 Stand in awe, and sin not: commune with your own heart
upon your bed, and be still. Selah. 5 Offer the sacrifices of righteousness,
and put your trust in the LORD. 6 There be many that say, Who will shew
us any good? LORD lift thou up the light of thy countenance upon us.
7 Thou hast put gladness in my heart, more than in the time that their corn
and their wine increased. 8 I will both lay me down in peace, and sleep:
for thou, LORD, only makest me dwell in safety.
5 To the chief musician upon Nehiloth, A Psalm of David. 2 Give ear to my
words, O LORD, consider my meditation. 3 Hearkening unto the voice of my
cry, my King, and my God: for unto thee will I pray. 4 My voice shalt thou
hear in the morning, O LORD; in the morning will I direct my prayer unto
thee, and will look up. 5 For thou art not a God that hast pleasure in
wickedness: neither shall evil dwell with thee. 6 The foolish shall not stand
in thy sight: thou hatest all workers of iniquity. 7 Thou shalt destroy them
that speak leasing: the LORD will abhor the bloody and deceitful man.
8 But as for me, I will come into thy house in the multitude of thy mercy:
and in thy fear will I worship toward thy holy temple. 9 Lead me, O LORD,
in thy righteousness because of mine enemies; make thy way straight before
my face. 10 For there is no faithfulness in their mouth; their inward part is
very wickedness; their throat is an open sepulchre; they flatter with their
tongue. 11 Destroy thou them, O God; let them fall by their counsels;
cast them out in the multitude of their transgressions; for they have
rebelled against thee. 12 But let all those that put their trust in thee rejoice:
let them ever shout, because thou defendest them: let them also that love
thy name be joyful in thee. 13 For thou, LORD, will bless the righteous;
with favour will thou compass him as with a shield.
6 To the chief musician on Neginoth upon Sheminith, A Psalm of David.
2 O LORD, rebuke me not in thine anger, neither chasten me in thy hot
displeasure. 3 Have mercy upon me, O LORD; for I am weak: O LORD,
heal me; for my bones are vexed. 4 My soul is also sore vexed: but thou,
O LORD, how long? 5 Return, O LORD, deliver my soul: oh save me for
thy mercies' sake. 6 For in death there is no remembrance of thee: in the
grave who shall give thee thanks? 7 I am weary with my groaning; all
the night make I my bed to swim; I water my couch with my tears.
8 Mine eye is consumed because of grief; it waxeth old because of all
mine enemies. 9 Depart from me, all ye workers of iniquity; for the LORD
hath heard the voice of my weeping. 10 The LORD hath heard my
supplication; the LORD will receive my prayer. 11 Let all my enemies be
ashamed and sore vexed: let them return and be ashamed suddenly.
7 Shiggaion of David, which he sang unto the LORD, concerning the
words of Cush the Benjamite. 2 O LORD my God, in thee do I put my
trust: save me from all them that persecute me, and deliver me.
3 Lest he tear my soul like a lion, rending it in pieces, while there is
none to deliver. 4 O LORD my God, if I have done this; if there be
iniquity in my hands; 5 If I have rewarded evil unto him that
was at peace with me; (yea, I have delivered him that
without cause is my enemy:) 6 Let the enemy
persecute my soul, and take it;
yea, let him tread down my
life upon the earth, and
lay my honour in the
dust. Selah. 7 Arise,
O LORD, in thy
anger, lift
up thyself
because of
the rage of
mine enemies:
and awake
for me to
the judgment
that thou
hast commanded.
8 So shall
the congregation
of the people
compass thee
about: for
their sakes
therefore
return thou
on high.
9 The LORD
shall judge
the people:
judge me,
O LORD,
according
to my
righteousness,
and according
to mine
integrity
that is
in me.
10 Oh let
the wickedness
of the
wicked
come to
an end;
but
establish
thou the
just:
for the
righteous
God
trieth
the
hearts
and
reins.
11 My
defence
is of
God,
which
saveth
the
upright
in heart.
12 God
judgeth
the
righteous,
and God
is angry
with the
wicked
every
day.
13 If
he turn
not,
he will
whet his
sword;
he hath
bent his
bow,
and
made it
ready.
14 He
hath also
prepared
for him
the
instruments
of death;
he ordaineth
his arrows
against
the
persecutors.
15 Behold
he travaileth
with iniquity,
and hath
conceived
mischief,
and brought
forth falsehood.
16 He made
a pit,
and digged
it,
and is
fallen
into
the ditch
which
he made.
17 His
mischief
shall
return
upon his
own head,
and his
violent
dealing
shall
come
down
upon his
own pate.
18 I
will
praise
the
LORD
according
to his
righteousness:
and will
sing
praise
to the
name
of the
LORD
most
high.
8 To the chief musician upon Gittith, A Psalm of David. 2 O LORD our
Lord, how excellent is thy name in all the earth! who hast set thy glory
above the heavens. 3 Out of the mouth of babes and sucklings hast thou
ordained strength because of thine enemies, that thou mayest still the
enemy and the avenger. 4 When I consider thy heavens, the work of thy
fingers, the moon and the stars, which thou hast ordained; 5 What is man,
that thou art mindful of him? and the son of man, that thou visitest him?
6 For thou hast made him a little lower than the angels, and hast crowned
him with glory and honour. 7 Thou madest him to have dominion over the
works of thy hands; thou hast put all things under his feet: 8 All sheep
and oxen, yea, and the beasts of the field; 9 The fowl of the air, and the
fish of the sea, and whatsoever passeth through the paths of the seas.
9 To the chief musician upon Muth-labben, A Psalm of David. 2 I will
praise thee, O LORD, with my whole heart; I will shew forth all thy
marvellous works. 3 I will be glad and rejoice in thee: I will sing praise
to thy name, O thou most high. 4 When my enemies are turned back,
they shall fall and perish at thy presence. 5 For thou hast maintained
my right and my cause; thou sat in the throne judging right. 6 Thou
hast rebuked the heathen, thou hast destroyed the wicked, thou hast
put out their name for ever and ever. 7 O thou enemy, destructions
are come to a perpetual end: and thou hast destroyed cities; their
memorial is perished with them. 8 But the LORD shall endure for
ever: he hath prepared his throne for judgment. 9 And he shall judge
the world in righteousness, he shall minister judgment to the people
in uprightness. 10 The LORD also will be a refuge for the oppressed,
a refuge in times of trouble. 11 And they that know thy name will
put their trust in thee: for thou, LORD, hast not forsaken them that
seek thee. 12 Sing ye praises to the LORD, which dwelleth in Zion:
declare among the people his doings. 13 When he maketh inquisition
for blood, he remembereth them: he forgetteth not the cry of the
humble. 14 Have mercy upon me, O LORD; consider my trouble which
I suffer of them that hate me, thou that lifteth me up from the gates
of death: 15 That I may shew forth all thy praises in the gates of the
daughter of Zion: I will rejoice in thy salvation. 16 The heathen
are sunk down in the pit that they made: in the net which they hid
is their own foot taken. 17 The LORD is known by the judgment
which he executeth: the wicked is snared in the work of his
own hands. Higgaion. Selah. 18 The wicked shall be turned
into hell, and all the nations that forget God. 19 For the
needy shall not always be forgotten: the expectation of the
poor shall perish for ever. 20 Arise, O LORD; let not man
prevail: let the heathen be judged in thy sight. 21 Put
them in fear, O LORD: that the nations may know
themselves to be but men. Selah.
10 Why standest thou afar off, O LORD? why hidest thou
thyself in times of trouble? 2 The wicked in his pride
doth persecute the poor: let them be taken in the
devices that they have imagined. 3 For the wicked
boasteth of his heart's desire, and blesseth the
covetous, whom the LORD abhorreth. 4 The wicked,
through the pride of his countenance, will not
seek after God: God is not in all his thoughts.
5 His ways always grieve; thy judgments are
far above out of his sight: as for all his
enemies, he puffeth at them. 6 He hath
said in his heart, I shall not be moved:
for I shall never be in adversity.
7 His mouth is full of cursing and
deceit and fraud: under his tongue
is mischief and vanity. 8 He
sitteth in the lurking places
of the villages: in the
secret places doth he
murder the innocent:
his eyes are privily
set against the
poor. 9 He
lieth in wait
secretly as
a lion in his
covert: he
lieth in wait
that he may
catch the poor:
he doth catch
the poor,
when he
draweth him
into his net.
10 He croucheth,
and humbleth
himself, that
the poor may
fall by his
strong ones.
11 He hath
said in his
heart, God
hath forgotten:
he hideth his
face; he will
never see it.
12 Arise,
O LORD;
O God,
lift up
thine
hand:
forget
not the
humble.
13 Wherefore
doth the
wicked
contemn God?
he hath
said in
his heart,
Thou
art not
required.
14 Thou
hast seen
it; for
thou
beholdest
mischief
and spite,
to requite
it with
thy hand:
the poor
committeth
himself
unto thee;
thou art
the helper
of the
fatherless.
15 Break
thou the
arm of
the wicked
and the
evil man:
seek out
his wickedness
till thou
find none.
16 The
LORD is
King for
ever and
ever:
the heathen
are perished
out of
his land.
17 LORD,
thou hast
heard the
desire of
the humble:
thou
preparest
their
heart,
thou
causest
your ear
to hear:
18 To
judge
the
fatherless
and the
oppressed,
that the
man of
the earth
may no
more
oppress.
11 In the LORD put I trust: how say ye to my soul, Flee as a bird
to your mountain? 2 For, lo, the wicked bend their bow, they make
ready their arrow upon the string, that they may privily shoot at the
upright in heart. 3 If the foundations be destroyed, what can the
righteous do? 4 The LORD is in his holy temple, the LORD's throne
is in heaven: his eyes behold, his eyelids try, the children of men.
5 The LORD trieth the righteous: but the wicked and the lover of
violence his soul hateth. 6 Upon the wicked he shall rain snares,
fire and brimstone, and an horrible tempest: this shall be the
portion of their cup. 7 For the righteous LORD loveth
righteousness; his countenance doth behold the upright.

ܡܪܩܘܣ

1 ܟܬܒܐ ܕܫܘܡܥܘܢܝ ܟܐܦܐ ܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܡܬܟܬܒ ܒܢܒܝܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܐܣܝܐ ܗܢܐ ܐܦܠܟ ܩܕܡ ܦܢܝܟ ܕܢܫܪܐ ܠܟ ܐܪܚܟ ܒܡܕܒܪܐ ܩܪܐ ܕܡܪܝܐ ܕܡܫܬܘܕܥ ܒܟܠ ܥܒܪܐ ܕܐܝܠܢ ܕܐܬܝܢ ܒܫܘܠܡܐ ܘܒܫܘܬܦܘܬܐ ܕܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢ

הלוים מביאים את המלאכה, מפרכים מהם, לשרת בעבודת בית אלהינו: 13 הלוים הם אשר אמרו אל המלך ואל השרים ואל כל העם לתת לחם לעבודת בית אלהינו, כדי לבל יעזבו את בית אלהינו. 14 ובעת אשר הוצא הארון אל מחוץ לירושלים, הוקם מזבח לה' אלהי ישראל, כאשר כתוב בספר משה איש האלהים: לא נמצא בו אבן שלמה, אשר לא הניף עליה ברזל, כי אבן שלמה היא; ולא הקריבו עליו עולות לה' אלהי ישראל, כאשר כתוב בספר משה איש האלהים: לא נמצא בו אבן שלמה, אשר לא הניף עליה ברזל, כי אבן שלמה היא; ולא הקריבו עליו עולות לה' אלהי ישראל, כאשר כתוב בספר משה איש האלהים: 15 ויעמדו הכהנים בתכונתם ובמלאכתם, ובמלאכת הלוים, אשר הכינו אל המלך ואל הרוזנים ואל יתר העם לעבוד עבודת בית אלהינו, כאשר אמר אל

לא ידעתי כי אם בדם ישוע המשיח
ואנחנו גם אנחנו האמנו בישוע המשיח
למען נצדק מן האמונה במשיח ולא
מן המעשים אשר עשינו כי מן המעשים
לא יצדק כל בשר׃ 17 ואם אנחנו
בקשנו להצדק במשיח ונמצאנו
חטאים גם הוא משרת החטא׳ חלילה׃
18 כי אם אני אבנה את אשר הרסתי
אני מראה את עצמי כי עבר אני׃
19 כי אני בתורה מת לתורה׳ למען
אחיה לאלהים׃ 20 עם משיח נצלבתי
ואינני חי עוד׳ כי אם משיח חי בי׳
ואשר עתה אני חי בבשר׳ אני חי
באמונה בבן האלהים׳ אשר אהבני
ונתן את עצמו בעדי׃ 21 לא אמאס
בחסד האלהים׳ כי אם אמר אמרתי
כי אם בתורה יבוא הצדק׳ אז מת
משיח לריק׃

3 אי חכמים הם בני גלתים׳ מי
הרע עליכם׳ אשר לא הראיתם
לעיניכם׳ אשר נגלה לכם׳ אשר
נצלב׳ אם לא׳ אמרו נא אלי׳
הבמעשי התורה קבלתם את הרוח׳
אם בשמוע האמונה׃ 2 הכמו כן
אתם׳ אם אחרי אשר הוחלתם
ברוח׳ אם בבשר תכלו׳ אם אחרי
אשר סבלתם׳ אם אחרי אשר
נגלה לכם׳ אם אחרי אשר
נצלב׳ אם אחרי אשר נגלה לכם׳
אם אחרי אשר נצלב׳ אם אחרי
אשר הוחלתם׳ אם אחרי אשר
הוחלתם׳ אם אחרי אשר הוחלתם׳
אם אחרי אשר הוחלתם

ܗܘܢܐ ܕܠܐ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܢܘܢ ܠܗ ܡܕܡ
ܕܠܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ
ܕܢܬܩܪܒ ܠܘܬܗ ܕܟܠ ܡܢ ܕܡܐܡܢ ܒܗ ܠܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ
ܢܐܒܕ ܐܠܐ ܢܬܚܝܐ ܠܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܗܐ ܡܠܟܐ
ܕܫܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒ ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܝܐ ܕܠܥܠܡ
ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܟܠ ܡܢ
ܕܡܐܡܢ ܒܗ ܠܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܗܐ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒ ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܐ
ܢܬܚܒܠ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܡܐܡܢ
ܒܗ ܠܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܗܐ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܒܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܢܬܝܗܒ ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ
ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܡܐܡܢ ܒܗ
ܠܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܗܐ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ
ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒ
ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܠܗ
ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܡܐܡܢ ܒܗ ܠܚܝܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܗܐ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܟܠ

ויאמר אליו אל־נא אחי הרע הרע הזה לאמר
לך אבי לפני מותו לאמר כה־תאמרו ליוסף
אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי־רעה
גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי
אביך ויבך יוסף בדברם אליו׃ וגם אחיו
הלכו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃
ויאמר אלהם יוסף אל־תיראו כי התחת אלהים
אני׃ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
למען עשה כיום הזה להחיות עם־רב׃
ועתה אל־תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת־
טפכם וידבר אתם על־לב׃ וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאת
שנים עשר׃ וירא יוסף לאפרים בני שלשים
גם בני מכיר בן־מנשה נולדו על־ברכי יוסף׃
ויאמר יוסף אל־אחיו אנכי מת ואלהים
פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן־הארץ
הזאת אל־הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב׃ וישבע יוסף את־בני־ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם
את־עצמתי מזה׃ וימת יוסף בן־מאת
עשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון
במצרים׃

12

ואלה שמות בני־ישראל הבאים
מצרים את־יעקב איש וביתו בא׃ ראובן
שמעון לוי ויהודה׃ יששכר זבולן ובנימן׃
דן ונפתלי גד ואשר׃ ויהי כל־נפש יצאי
ירך יעקב שבעים ויוסף היה במצרים׃
ויחי יוסף מאת שנה ויראו בני־אפרים
שלשים׃ גם בני מכיר בן־מנשה נולדו
על־ברכי יוסף׃ ויאמר יוסף אל־אביו
אל־אחיו אל־נא אחי אל־נא אבי כי־זה
הבכר׃ ויאמר אל־בנו ידע אדעה גם־הוא
יהיה־לעם וגם־הוא יגדל ואולם אחיו
הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא־הגוים׃
ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך
ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים
וכמנשה׃ וישם את־אפרים לפני מנשה׃
ויאמר אל־אביו לא־כן אבי כי־זה הבכר
שים ימינך על־ראשו׃ וימאן אביו ויאמר
ידעתי בני ידעתי גם־הוא יהיה־עם
וגם־הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל
ממנו וזרעו יהיה מלא־הגוים׃ ויברכם
ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל
לאמר שמך אלהים כאפרים וכמנשה׃
ויאמר אל־אפרים אביו הנני מת ויהי
אלהים עמכם והשיב אתכם אל־ארץ
אבתיכם׃ ואני נתתי לך שכם אחד על
אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי
ובקשתי׃

15 ܗܘܝ ܕܢܦܠܘܢ ܒܝܕ ܡܪܕܘܬܐ ܕܝܢܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ
ܕܡܬܚܙܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ
16 ܐܢܬܘܢ ܬܗܘܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܐܦ ܐܢܐ
ܡܫܬܕܪ ܒܟܘܢ ܗܟܝܠ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܝ ܠܡܠܬܐ ܕܢܬܝܒ
17 ܒܫܘܬܐ ܕܐܒܝܢ ܡܢܝ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܗܟܢܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܡܬܝܕܥܝܢ
18 ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܒܪ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܝ ܐܦ ܠܐ ܚܕ ܡܢ
ܐܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܗܟܢܐ ܕܠܐ
ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 19 ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܡܬܩܪܒ
ܠܡܫܡܥܘܬܟܘܢ ܕܠܐ ܠܘܬܝ ܐܢܐ ܡܬܩܪܒ, ܡܬܩܪܒ ܠܘܬܝ ܐܢܐ ܕܠܐ
ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 20 ܐܡܬܝ ܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ
ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 21 ܒܪ ܐܢܫܐ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 22 ܡܢ ܫܘܫܒܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 23 ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 24 ܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ
ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
25 ܡܢ ܗܢܐ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ
ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 26
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 27
ܡܢ ܗܢܐ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ
ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
28 ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 29 ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ

13

ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 2 ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ
ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
3 ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ
ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 4 ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܢ, ܡܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ
ܐܠܗܐ 5 ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
6 ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ, ܐܝܟ ܕܐܢܫܐ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 7 ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 8 ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 9 ܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ (aiōn g165)
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 10 ܡܢ ܠܐ ܡܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 11 ܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 12 ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ
13 ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
14 ܠܐ ܡܢ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ 15 ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ
ܐܠܗܐ 16 ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
17 ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ

בראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ותדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו אשר־זרעו בו על־הארץ ויהי כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים וכל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם וכל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשהו ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת־כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל־חיתו הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־הנהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל־עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חיתו השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חיתו השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבששו׃

3 והנחש היה ערום מכל חיתו השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל וכי תאוה־הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 ויקולו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה ההמן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חיתו השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי־היא היתה אם כל־חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

בדבר אשר אמרתי אליכם בעודי עמכם׃
12 גם כי אם אמר אמרתי אליכם אל־תתמהו
אל־תתמהו אל־תתמהו׃ 13 כי אם־לא אל־
אבי אלך אל־אבי׃ 14 אם־לא אמרתי לכם
אלך־נא אל־אבי׃ 15 ואם־אלך אל־אבי
אל־אבי אלך אל־אבי׃ 16 אם־לא אמרתי
לכם׃ 17 אם־אלך אל־אבי אל־אבי׃
אלך אל־אבי׃ 18 אם־לא אמרתי לכם׃
אל־אבי׃ 19 אם־אלך אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃ 20 אם־לא אמרתי לכם׃

4

אל־אבי׃ 1 אם־לא אמרתי לכם׃ אל־אבי
אל־אבי׃ 2 אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃ 3 אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃ 4 אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃ 5 אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃ 6 אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃ 7 אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃ 8 אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃ 9 אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃ 10 אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃ 11 אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃ 12 אל־אבי׃ אל־אבי׃ אל־אבי
אל־אבי׃

ܡܬܝܠܐ-ܐ

1 ܦܬܓܡܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܐܝܟ ܕܝܠܕ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܘܩܝܡܐ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܘܠܛܢܗ ܕܐܒܐ ܘܒܪܗ ܕܝܠܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ ܘܐܬܝܠܕ ܒܪܝܬܐ ܕܐܒܪܗܡ ܘܐܝܣܚܩ ܘܝܥܩܘܒ ܘܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ ܘܬܡܪ ܘܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܚܨܪܘܢ ܘܐܪܡ ܘܐܒܝܢܕܒ ܘܢܚܫܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܘܒܥܘܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܘܙ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܡܢ ܥܘܒܝܕ ܘܝܫܝ ܘܝܫܝ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܢ ܫܠܡܘܢ ܕܐܝܬܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ ܐܘܠܕ ܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢ ܪܚܒܥܡ ܐܝܬܬܝ ܡܢ ܒܬ ܫܒܥ ܘܐܝܬܬܝ ܡܢ ܒܬ ܫܒܥ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܐܦܪܝܡ ܐܘܠܕ ܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢ ܪܚܒܥܡ

ܗܘܝܠܝܢ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܕܐܝܟ ܕܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܠܢ ܕܢܬܚܙܘܢ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܕܐܝܟ ܕܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܠܢ ܕܢܬܚܙܘܢ

ᚠᚨᚱᚢᚲᚨᚾ ᚹᚨᚾᚾᚨ ᚷᚨᚾᚷᚨᚾ ᚷᚨᚾᚷᚨᚾᚾᚨ ᚹᚨᚾᚾᚨᚾᚾᚨᚾᚾ

Ezra

1 1 Now in the first year of Cyrus king of Persia, that the word of the LORD by the mouth of Jeremiah may be fulfilled, the LORD stirred up the spirit of Cyrus king of Persia, so that he made a proclamation throughout all his kingdom, and also put it in writing: 2 "Thus says Cyrus king of Persia: The LORD God of heaven has given me all the kingdoms of the earth, and he has charged me to build him a house at Jerusalem in Judah. 3 Whoever among you belongs to his people, may his God be with him, and let him go up to Jerusalem in Judah and build the house of the LORD God of Israel, he is the God who is in Jerusalem; 4 and let the men of each place where he sojourns help him with silver and gold, with goods and with livestock, besides the free offering for the house of God which is in Jerusalem." 5 Then rose up the heads of fathers' houses of Judah and Benjamin, and the priests and the Levites, all those whose spirit God had stirred to go up to build the house of the LORD which is in Jerusalem. 6 And all their neighbors strengthened their hands with articles of silver, with gold, with goods, with livestock, and with precious things, besides all that was freely offered. 7 Also King Cyrus brought out the vessels of the house of the LORD, which Nebuchadnezzar had carried away from Jerusalem and had placed in the house of his gods. 8 These Cyrus king of Persia brought out by the hand of Mithredath the treasurer, and counted them to Sheshbazzar the prince of Judah. 9 This was their number: thirty basins of gold, a thousand basins of silver, twenty-nine knives, 10 thirty bowls of gold, silver bowls of a second sort four hundred and ten, and other vessels a thousand. 11 All the vessels of gold and of silver were five thousand four hundred. All these Sheshbazzar brought with the exiles that were brought up from Babylon to Jerusalem.

2 1 Now these are the people of the province who came up from the captivity of those who had been carried away, whom Nebuchadnezzar king of Babylon had carried away to Babylon, and who returned to Jerusalem and to Judah, each to his own city, 2 who came with Zerubbabel, Jeshua, Nehemiah, Seraiah, Reelaiah, Mordecai, Bilshan, Mispar, Bigvai, Rehum, and Baanah. The number of the men of the people of Israel: 3 the sons of Parosh, two thousand one hundred and seventy-two; the sons of Shephatiah, three hundred and seventy-two; 4 the sons of Arah, seven hundred and seventy-five; the sons of Pahath-moab, of the sons of Jeshua and Joab, two thousand eight hundred and twelve; 5 the sons of Elam, one thousand two hundred and fifty-four; the sons of Zattu, nine hundred and forty-five; 6 the sons of Zaccai, seven hundred and sixty; the sons of Bani, six hundred and forty-two; 7 the sons of Bebai, six hundred and twenty-three; the sons of Azgad, one thousand two hundred and twenty-two; 8 the sons of Adonikam, six hundred and sixty-six; the sons of Bigvai, two thousand fifty-six; the sons of Adin, four hundred and fifty-four; 9 the sons of Ater, of Hezekiah, ninety-eight; the sons of Bezai, three hundred and twenty-three; 10 the sons of Jorah, one hundred and twelve; the sons of Hashum, two hundred and twenty-three; the sons of Gibbar, ninety-five; 11 the sons of Bethlehem, one hundred and twenty-three; the men of Netophah, fifty-six; 12 the men of Anathoth, one hundred and twenty-eight; the men of Azmaveth, forty-two; 13 the men of Kiriath-arim, Chephirah, and Beeroth, seven hundred and forty-three; 14 the men of Ramah and Geba, six hundred and twenty-one; 15 the men of Michmas, one hundred and twenty-two; the men of Bethel and Ai, four hundred and twenty-three; 16 the men of Nebo, fifty-two; 17 the men of Magbish, one hundred and fifty-six; the men of the other Elam, one thousand two hundred and fifty-four; 18 the men of Harim, three hundred and twenty; 19 the men of Jericho, three hundred and forty-five; the men of Lod, Hadid, and Ono, seven hundred and twenty-one; 20 the men of Senaah, three thousand six hundred and thirty. 21 The priests: the sons of Jedaiah, of the house of Jeshua, nine hundred and seventy-three; 22 the sons of Immer, one thousand fifty-two; the sons of Pashhur, one thousand two hundred and forty-seven; the sons of Harim, one thousand seventeen. 23 The Levites: the sons of Jeshua and Kadmiel, of the sons of Hodaviah, seventy-four. 24 The singers: the sons of Asaph, one hundred and twenty-eight. 25 The sentinels: the sons of Shallum, the sons of Ater, the sons of Talmon, the sons of Akkub, the sons of Hatita, the sons of Shobai, one hundred and thirty-nine. 26 The Nethinim: the sons of Ziha, the sons of Hasupha, the sons of Tabbaoth, 27 the sons of Keros, the sons of Siaha, the sons of Padon, 28 the sons of Lebanah, the sons of Hagabah, the sons of Akkub, 29 the sons of Hagab, the sons of Shamlai, the sons of Hanan, 30 the sons of Giddel, the sons of Gahar, the sons of Reaiah, 31 the sons of Rezin, the sons of Nekoda, the sons of Gazzam, 32 the sons of Uzza, the sons of Paseah, the sons of Besai, 33 the sons of Asnah, the sons of Meunim, the sons of Nephusim, 34 the sons of Bakbuk, the sons of Hakupha, the sons of Harhur, 35 the sons of Bazlith, the sons of Mehida, the sons of Harsha, 36 the sons of Barkos, the sons of Sisera, the sons of Tamah, 37 the sons of Neziah, the sons of Hatipha. 38 The sons of the servants of Solomon: the sons of Sotai, the sons of Sofereth, the sons of Perida, 39 the sons of Jaala, the sons of Darkon, the sons of Giddel, 40 the sons of Shephatiah, the sons of Hattil, the sons of Pochereth-hazzebaim, the sons of Ami. 41 The Nethinim and the sons of the servants of Solomon were three hundred and ninety-two. 42 The priests: the sons of Jedaiah, the sons of Immer, one thousand fifty-two; 43 the sons of Pashhur, the sons of Harim, one thousand seventeen. 44 The Levites: the sons of Jeshua, of Kadmiel, of the sons of Hodevah, seventy-four. 45 The singers: the sons of Asaph, one hundred and twenty-eight. 46 The sentinels: the sons of Shallum, the sons of Ater, the sons of Talmon, the sons of Akkub, the sons of Hatita, the sons of Shobai. 47 The Nethinim: the sons of Ziha, the sons of Hasupha, the sons of Tabbaoth, 48 the sons of Keros, the sons of Sia, the sons of Padon, the sons of Lebana, the sons of Hagaba, the sons of Shalmai, 49 the sons of Hanan, the sons of Giddel, the sons of Gahar, 50 the sons of Reaiah, the sons of Rezin, the sons of Nekoda, 51 the sons of Gazzam, the sons of Uzza, the sons of Paseah, 52 the sons of Besai, the sons of Meunim, the sons of Nephusim, 53 the sons of Bakbuk, the sons of Hakupha, the sons of Harhur, 54 the sons of Bazlith, the sons of Mehida, the sons of Harsha, 55 the sons of Barkos, the sons of Sisera, the sons of Temah, 56 the sons of Neziah, the sons of Hatipha. 57 The sons of the servants of Solomon: the sons of Sotai, the sons of Sofereth, the sons of Perida, 58 the sons of Jaala, the sons of Darkon, the sons of Giddel, 59 the sons of Shephatiah, the sons of Hattil, the sons of Pochereth-hazzebaim, the sons of Ami. 60 All the Nethinim and the sons of the servants of Solomon were three hundred and ninety-two. 61 And these were those who went up from Tel-melah, Tel-harsha, Cherub, Addan, and Immer, but they could not show their father's houses nor their lineage, whether they were of Israel: 62 the sons of Delaiah, the sons of Tobiah, the sons of Nekoda, six hundred and forty-two. 63 And of the priests: the sons of Hobaiah, the sons of Hakkoz, the sons of Barzillai, who took a wife of the daughters of Barzillai the Gileadite and was called by their name. 64 These sought their registration among those who were reckoned by genealogy, but they were not found there, so they were deemed unclean and excluded from the priesthood. 65 The governor told them that they should not eat of the most holy things until there should be a priest with Urim and Thummim. 66 The whole assembly together was forty-two thousand three hundred and sixty, 67 besides their male and female servants, who were seven thousand three hundred and thirty-seven; and they had two hundred singers, male and female. 68 Their horses were seven hundred and thirty-six; their mules were two hundred and forty-five; 69 their camels were four hundred and thirty-five; six thousand seven hundred and twenty donkeys. 70 Some of the heads of fathers' houses, when they came to the house of the LORD which is in Jerusalem, gave willingly for the house of God to erect it on its place: 71 according to their ability they gave to the treasury for the work sixty-one thousand darics of gold, five thousand minas of silver, and one hundred priestly garments. 72 So the priests, the Levites, some of the people, the singers, the sentinels, and the Nethinim dwelt in their towns, and all Israel in their towns.

3 ܗܘܢ ܬܪܬܝܢ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܘܬ
ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܗܘܢ ܐܝܬ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ 2 ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܢܦܠ ܠܬܚܬ ܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܐܢܫܐ ܕܚܛܝܐ
3 ܕܐܝܟ ܕܒܪ ܕܢܦܠܘ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܬܚܬ ܐܪܥܐ ܡܬܡܠܠܝܢ ܗܘܘܢ
ܒܟܠܗܘܢ ܒܟܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ ܢܦܠ ܠܬܚܬ ܡܢ
ܟܠܡܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܟܝܢܘܬܐ ܘܠܐ ܒܗ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܡܫܬܡܥ
ܕܐܢܫܐ ܕܢܬܚܝܐ ܒܗ ܕܐܠܗܐ ,ܡܬܡܠܠ ܒܗ ܡܢܐ ܢܦܠܘ 4
ܒܗ ܕܐܢܫܐ ܕܢܬܚܝܐ ܒܗ ܡܢ ܟܠܗ ܟܠܗ ܐܠܗܘܬ ܐܢܬ
ܡܪܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܟܠܗ ܕܢܬܚܝܐ ܒܗ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ 5 ܘܐܡܪ ܠܗ
ܡܪܝ ܕܒܝܬ ܐܒܝ ܐܢܐ ܕܐܬܝܬ ܠܟ ܒܪܝܬ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬܝ
ܠܟ ܒܪܝܬ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬܝ

מלאכי

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃
2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו
הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואאהב את יעקב׃
3 ואת עשו שנאתי ואשם את הריו לנחלת תנים
מדבר׃ 4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה
חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני
אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם
יהוה עדמו׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו
יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד
אדניו ואם אב איה כבודי ואם אדנים איה
יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי
שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על
מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך
באמרכם שלחן יהוה הוא נבזה׃ 8 וכי תגישון
עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין
טוב הקרבהו נא לפחתך הרצך אם יקבלך
אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו נא את פני אל
ויחנו לנו היתה זאת מידכם אם יקבל מפניכם
אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים
ולא תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר
יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃
11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים
ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה
כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃
12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני
הוא מגואל ונובו נבזה׃ 13 ואמרתם הנה מה
מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם
הגזול והפסח והבאתם את הקרבן הארצה
מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר
ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר
יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 1 ועתה אליכם הכהנים המצוה זאת׃
2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו לב לתת כבוד
לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה
ואת ברכתיכם ארה גם ברכתי׃ 3 הנני גערה
את הזרע ופרשתי פרש על פניכם פרש חגיכם׃
4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת
להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות׃
5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו
מורא ויירא אותי הוא׃ 6 תורת אמת היתה
בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום
והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃
7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם
מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם
ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם אני נתתי
אתכם נבזה ושפל לכל העם כפי אשר אינכם
שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׃
10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃
11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלם כי חלל יהוה קדש אהב ובעל בת
אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער
ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות
׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה
בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת
רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על מה על כי יהוה
העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת
בה ואת חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא אחד עשה
ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ואיש אל תבגד׃ 16 כי שנא
שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על
לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם
ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם
במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב הוא
בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי
המשפט׃

3 1 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני
ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם
מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את
יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש
צורף וכבורסי מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר
כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף
והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃
4 וערבה יהודה וירושלם מנחת יהוה כימי
עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם
למשפט והיה מהר עד לעד בעל אלה ונאף
ונשבעים לשקר ועשקי שכר שכיר אלמנה
ויתום והטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה
צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני
יעקב לא כלתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃
8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי
ואמרתם במה קבעתיך המעשר והתרומה׃
9 בארור אתם הארורים ואתי אתם קבעים
הגוי כולו׃ 10 הבו את כל המעשר אל בית
האוצר ויהי טרף בביתי והבחנו נא בזאת
אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את
ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי
די׃ 11 וגערתי בעבורכם ולא ישחת לכם את
פרי האדמה ולא תשכל גפנכם בשדה אמר
יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל הגוים כי
תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃
13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה
נדברנו עליך׃

מעשי הקדושים לא יוכלו לעמוד לפני אויביהם
ולא יוכלו לעמוד לפני שונאיהם כי הם נפלו
בחרב ובשבי ובבזה ובשלל רב׳ 8 ובכל אלה
אנחנו עשינו לנפשותינו ולבנינו ולנשינו
ולבהמתינו ולכל אויבינו ולשונאינו ולמלכי
הגוים אשר נגעו בנו ובנפשותינו׳ 9 ועתה
הנה אנחנו מתפללים לפניך ומבקשים
רחמים מלפניך ומתוודים לפניך אלהינו
ואלהי אבותינו׳ 10 ומה נאמר אחרי הדברים
האלה ומה נדבר אחרי הדברים האלה
ומה נצדק׳ כי אבדת עבדיך ומצוותיך
אשר צויתנו ביד עבדיך הנביאים לאמר
11 לאמר הארץ אשר אתם באים לרשת
אותה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות
בתועבותיהם אשר מלאוה מפה אל פה
בטמאתם׳ 12 ועתה בנותיכם אל תתנו
לבניהם ובנותיהם אל תקחו לבניכם
ולא תדרשו שלומם וטובתם עד עולם
למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ
והורשתם לבניכם לעולם׳ 13 ואחרי כל
אשר בא עלינו בגלל מעשינו הרעים
ובגלל אשמתנו הגדולה אשר אשמנו
אלהינו׳ כי חשכת עונותינו ונתת לנו
פליטה כזאת׳ 14 שוב נשוב לחר אפך
ולרבון חסדך אלהינו׳ כי אין אתה
אלהים לבדך׳ 15 ולך יאה תהלה
ותפארת׳ כי הנה אנחנו לפניך באשמותינו
כי אין עוד עמוד לפניך׳ 16 ויהי בכל
אשר בא עלינו בגלל מעשינו הרעים
ובגלל אשמתנו הגדולה׳ כי אתה אלהינו
חשכת עונותינו מתחת לכל הגוים׳
17 ועתה שמע אלהינו תפלת עבדיך
ותחנוניו׳ והאר פניך אל מקדשך
הנשמם׳ למען אדני׳ 18 הט אזנך אלהי
ושמע׳ פקח עיניך וראה שוממותינו
והעיר אשר נקרא שמך עליה׳ כי לא
על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך׳ כי אם על רחמיך הרבים׳
19 אדני שמעה׳ אדני סלחה׳ אדני
הקשיבה ועשה׳ אל תאחר׳ למענך
אלהי׳ כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך׳ 20 ויהי בעוד אני מדבר
ומתפלל ומתודה את חטאתי וחטאת
עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני אדני
אלהי על הר קדשי׳ 21 ובעוד אני
מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר
ראיתי בראשונה עף עפה ונגע בי
כעת מועד מנחת הערב׳ 22 והבינני
ודבר עמי ויאמר לי׳ דניאל עתה
יצאתי הלמדך שכל׳ ומבינה בראשית
דברך׳ 23 מתחלת תחנותיך יצא דבר
ואני באתי להגיד כי חמודות אתה׳
ובין בדבר והבן במראה׳ 24 שבעים
שבועים נחתכו על עמך ועל עיר קדשך
לכלות הפשע ולחתום החטאות ולכפר
עון ולהביא צדק עולמים וחתום חזון
ונביא ולמשח קדש קדשים׳

4

ידעת והשכל לדבר דבר
ירושלים עד משיח נגיד שבעה
ושבעים׳ ושבים ורחוב יבנה
וחרוץ׳ בצוקות העתים׳ 26 ואחרי
השבעים שבעה יכרת משיח ואין
לו׳ והעם נגיד בא ישחיתו את
העיר ואת הקדש׳ וקצו בשטף
ואחרי מלחמה נחרצות שמם׳
27 והגביר ברית לרבים שבוע
אחד׳ וחצי השבוע ישבית זבח
ומנחה׳ ועל כנף שקוצים משמם׳
ועד כלה ונחרצה תיתך על שמם׳
10 ויאמר אלי אל תירא דניאל כי
מיום הראשון אשר נתת את לבך
להבין ולהתענות לפני אלהיך
נשמעו דבריך ואני בא בדבריך׳
2 ואני דניאל הייתי מתאבל
שלשת שבועות ימים׳ 3 לחם חמדות
לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל
פי ולא סכתי סוך עד מלאת שלשת
שבועות ימים׳ 4 וביום עשרים
וארבעה לחדש הראשון׳ ואני
הייתי על יד הנהר הגדול אשר
חדקל׳ 5 ואשא עיני וארא׳ והנה
איש לבוש בדים ומתניו חגרות
בכתם אופיר׳ 6 וגויתו כתרשיש
ופניו כמראה ברק׳ ועיניו כלפידי
אש׳ וזרועותיו ורגליו כעין נחשת
קלל׳ וקול דבריו כקול המון׳
7 ואני דניאל לבדי ראיתי את
המראה׳ והאנשים אשר היו עמי
לא ראו את המראה׳ אבל חרדה
גדולה נפלה עליהם׳ ויברחו
בחבוא׳ 8 ואני נשארתי לבדי׳
וראיתי את המראה הגדולה הזאת׳
ולא נשאר בי כח׳ וההדרתי עלי
לשחת׳ ולא עצרתי כח׳ 9 ואשמע
את קול דבריו׳ ובשמעי את קול
דבריו׳ ואני נרדם על פני׳ ופני
ארצה׳ 10 והנה יד נגעה בי׳
ותעמידני על ברכי׳ וכפות ידי׳
11 ויאמר אלי דניאל איש חמודות
הבן את הדברים אשר אני דבר
אליך׳ ועמד על עמדך׳ כי עתה
שלחתי אליך׳ ובדברו אלי את
הדבר הזה עמדתי רעד׳ 12 ויאמר
אלי אל תירא דניאל׳ כי מיום
הראשון אשר נתת את לבך להבין
ולהתענות לפני אלהיך׳ נשמעו
דבריך׳ ואני בא בדבריך׳
13 ושר מלכות פרס עמדני׳
ואחד מן השרים הראשונים בא
לעזרני׳ ואני נותרתי שם אצל
מלכי פרס׳ 14 ועתה בא הבינך
את אשר יקרה לעמך באחרית
הימים׳ כי עוד חזון לימים׳
15 ובדבר אל אלי כזאת׳ שמתי
פני ארצה׳ ואחרש׳ 16 והנה כדמות
בני אדם נגע על שפתי׳ ואפתח
פי׳ ואדברה׳ אמרתי אל העומד
לפני׳ אדני׳ במראה הזה נהפכו
עלי צירי׳ ולא עצרתי כח׳
17 ואיך יוכל עבד אדני זה לדבר
עם אדני זה׳ ואני׳ מעתה לא יעמד
בי כח׳ ונשמת לא נשארה בי׳
18 ויסף לגעת בי כמראה אדם׳
ויחזקני׳ 19 ויאמר אל אל תירא
איש חמודות׳ שלום לך׳ חזק וחזק׳
ובהאמרו אלי חזקתי׳ ואמר׳ ידבר
אדני׳ כי חזקתני׳ 20 ויאמר הידעת
מדוע באתי אליך׳ ועתה אשוב
להלחם עם שר פרס׳ והנני יצא׳
והנה שר יון בא׳ 21 אך אגיד לך
את הכתוב באמת׳ ואין מתחזק
עמי על אלה׳ כי אם מיכאל שרכם׳
11 ואני בשנה הראשונה לדריוש
המדי׳ עמדתי לאיתן ולמחזיק׳
2 ועתה אגיד אמת׳ הנה עוד שלשה
מלכים עמדים בפרס׳ והרביעי
יגבר עושר מאד׳ וכהגבר בעשרו
יעיר הכל את מלכות יון׳
3 ועמד מלך גבור׳ ומשל משלה רבה
ועשה כרצונו׳ 4 וכעמדו תשבר
מלכותו׳ ותחלק לרוחות השמים׳
ולא לאחריתו׳ ולא כממשלתו אשר
משל׳ כי תנתש מלכותו׳ ולזולתם׳
5 ויתחזק מלך הדרום׳ ומן שרי
יחזק עליו׳ ומשל משלה רבה׳
ורבה ממשלתו׳ 6 ובקץ שנים יתחברו
יחדו׳ ובת מלך הדרום תבוא אל
מלך הצפון׳ לעשות מישרים׳
ולא תעצר כח הזרוע׳ ולא יעמד
הוא וזרעו׳ ונתנה היא׳ והיולדה
אותה׳ והמחזיק בעתים׳ 7 ועמד
מנצר שרשיה תחתיו׳ ויבא אל
החיל׳ ויבא אל מעוז מלך הצפון׳
ועשה בהם׳ והחזיק׳ 8 גם אלהיהם
עם נסכיהם׳ עם כליהם היקרים
כסף וזהב׳ בשבי יובא מצרים׳
והוא׳ שנים יעמד מלך הצפון׳
9 ובא במלכות מלך הדרום׳
ושב אל אדמתו׳ 10 ובניו יתגרו
ויאספו המון חילים׳ ובא בא
ושטף׳ ושב׳ והתגרה׳ עד מעוזו׳
11 ויתמרמר מלך הדרום׳ ויצא
ונלחם׳ עם מלך הצפון׳ והעמיד
המון׳ ונתן המון׳ בידו׳ 12 ונשא
המון׳ ורם לבו׳ והפיל רבבות׳
ולא יתחזק׳ 13 ושב מלך הצפון׳
והעמיד המון׳ רב מן הראשון׳
ונקצה אחרי שנים׳ בכח׳ ובהון
רב׳ 14 ובעתים׳ רבים יעמדו על
מלך הדרום׳ וגם בני פרצים
נשאי עמך יתנשאו׳ לעמד׳ אך
לא יכשלו׳ 15 ויבא מלך הצפון׳
ויכרה סלה׳ ולכד׳ ערי מבצר׳
וזרועות הדרום לא יעמדו׳
ועמו׳ בחיריו׳ ואין כח׳ לעמד׳
16 ויעש׳ הבא אליו׳ כרצונו׳
ואין עומד לפניו׳ ויעמד בארץ
הצבי׳ וכלה׳ בידו׳ 17 וישם
פניו׳ לבוא׳ בתקף כל מלכותו׳
ומישרים׳ עמו׳ ועשה׳ ונתן לו
בת הנשים׳ לשחתה׳ ולא תעמוד
ולא לו תהיה׳ 18 ויפן אל האיים
׳ויתפש׳ רבים׳ ורב חרפתו׳
ישיב לו׳ בלתי חרפתו׳ ולו׳
ישיב׳ 19 ויפן פניו׳ אל מעוזי
ארצו׳ וכשל׳ ונפל׳ ולא׳ ימצא׳
20 ועמד׳ על כנו׳ מוסף הדר׳
בימים׳ אחדים׳ ולא׳ באפים׳
ולא׳ במלחמה׳ 21 ועמד׳ תחתיו׳
נבזה׳ ולא׳ נתנו׳ עליו׳ הוד
מלכות׳ ובא׳ בשלוה׳ והחזיק
מלכות׳ בחלקות׳ 22 וזרועות
השטף׳ ישטפו׳ מלפניו׳ וישברו׳
וגם׳ נגיד׳ ברית׳ 23 ומן׳
התחברות׳ אליו׳ יעשה׳ מרמה׳
ועלה׳ ויעצם׳ בגוי׳ מעט׳
24 בשלוה׳ ובמשמני׳ המדינה׳
יבוא׳ ועשה׳ אשר׳ לא׳ עשו׳
אבתיו׳ אבות׳ אבותיו׳ שלל׳
וטרף׳ ורכוש׳ לא׳ יחשב׳
ומחשבותיו׳ על׳ מבצרים׳
עד׳ עת׳ 25 ויער׳ כחו׳ ולבו׳
על׳ מלך׳ הדרום׳ בחיל׳ גדול׳
ומלך׳ הדרום׳ יתגרה׳ במלחמה׳
גדולה׳ ועצומה׳ עד׳ מאד׳
ולא׳ יעמד׳ כי׳ יחשבו׳ עליו׳
מחשבות׳ 26 ואוכלי׳ פת׳ בג׳
ישברוהו׳ וחילו׳ יזרם׳ ונפלו׳
חללים׳ רבים׳ 27 ושני׳ המלכים׳
לבם׳ להרע׳ ועל׳ שלחן׳ אחד׳
ידברו׳ כזב׳ ולא׳ תצלח׳ כי׳
עוד׳ הקץ׳ למועד׳ אחר׳
28 ושב׳ אל׳ ארצו׳ ברכוש׳
רב׳ ולבו׳ על׳ ברית׳ קדש׳
ועשה׳ ושב׳ לארצו׳ 29 למועד׳
יעתה׳ ולא׳ כראשון׳ ולא׳
כאחרון׳ 30 ובאו׳ בו׳ ציים׳
כתים׳ ונכאה׳ ושב׳ ונזעם׳
על׳ ברית׳ קדש׳ ועשה׳ ושב׳
ישית׳ לב׳ על׳ עזבי׳ ברית׳
קדש׳ 31 וזרועים׳ יעמדו׳ ממנו׳
וחללו׳ המקדש׳ המעוז׳ והסירו׳
התמיד׳ והשקצים׳ משמם׳
32 ומרשיעי׳ ברית׳ יחניף׳
בחלקות׳ ועם׳ יודעי׳ אלהיו׳
יחזיקו׳ ועשו׳ 33 ומשכילי׳
עם׳ רבים׳ יבינו׳ את׳ רבים׳
ונכשלו׳ בחרב׳ ובלהבה׳
ובשבי׳ ובבזה׳ ימים׳
34 ובהכשלם׳ יעזרו׳ עזר׳
מעט׳ ונלוו׳ עליהם׳ חלקות׳
35 ומן׳ המשכילים׳ יכשלו׳
לצרף׳ בהם׳ ולברר׳ וללבן׳
עד׳ עת׳ קץ׳ כי׳ עוד׳ למועד׳
36 והמלך׳ יעשה׳ כרצונו׳
ויתרומם׳ ויתגדל׳ על׳ כל׳
אל׳ ועל׳ אל׳ אלים׳ ידבר׳
נפלאות׳ ויצלח׳ עד׳ כלות׳
זעם׳ כי׳ נחרצה׳ נעשתה׳
37 ולאלהי׳ אבותיו׳ לא׳ יחבל׳
ואל׳ חמדת׳ נשים׳ ולכל׳
אלוה׳ לא׳ יתבונן׳ כי׳ על׳
הכל׳ יתגדל׳ 38 ואל׳ אלוה׳
מעוזים׳ כבודו׳ יכבד׳ ואל׳
אלוה׳ אשר׳ לא׳ ידע׳ אבותיו׳
יכבד׳ בזהב׳ וכסף׳ ובאבן׳
יקרה׳ ובחמדות׳ 39 ועשה׳
למעוזים׳ עם׳ אל׳ נכר׳
אשר׳ יכיר׳ ירבה׳ כבוד׳
והמשיל׳ ברבים׳ וארץ׳
יחלק׳ בשחד׳ 40 ובעת׳
קץ׳ יתנגח׳ עמו׳ מלך׳
הדרום׳ ויתערה׳ מלך׳
הצפון׳ בסערה׳ ובגלגלים׳
ובפרשים׳ ובאניות׳ רבות׳
ובא׳ בארצות׳ ושטף׳
ועבר׳ 41 ובא׳ בארץ׳
הצבי׳ ורבות׳ יכשלו׳
ואלה׳ ימלטו׳ מידו׳
אדום׳ ומואב׳ ורשית׳
בני׳ עמון׳ 42 ושלח׳
ידו׳ בארצות׳ ואדמת׳
מצרים׳ לא׳ תהיה׳
לפליטה׳ 43 ומשל׳
בתעלומות׳ הזהב׳
וכל׳ חמדת׳ מצרים׳
ולובים׳ וכושים׳
בצעדיו׳ 44 ושמועות׳
תבהלנה׳ אותו׳
מזרח׳ וצפון׳
ויצא׳ בחרם׳
הרבה׳ להשמיד׳
ולהחרים׳ רבים׳
45 ונטע׳ אהלי׳
אפדנו׳ בין׳
ים׳ לבין׳
הר׳ צבי׳
קדש׳ ובא׳
עד׳ קצו׳
ואין׳ עוזר׳
לו׳ 12 ובעת׳
ההיא׳ יעמוד׳
מיכאל׳ השר׳
הגדול׳ העמד׳
על׳ בני׳
עמך׳ והיתה׳
עת׳ צרה׳
אשר׳ לא׳
נהיתה׳
מאז׳ היות׳
גוי׳ עד׳
העת׳ ההיא׳
ובעת׳
ההיא׳
ימלט׳
עמך׳
כל׳
הנמצא׳
כתוב׳
בספר׳
2 ורבים׳
מישני׳
אדמת׳
עפר׳
יקיצו׳
אלה׳
לחיי׳
עולם׳
ואלה׳
לחרפות׳
לדראון׳
עולם׳
3 והמשכילים׳
יזהירו׳
כזהר׳
הרקיע׳
ומצדיקי׳
הרבים׳
כהכוכבים׳
לעולם׳
ועד׳
4 ואתה׳
דניאל׳
סתם׳
דברים׳
וחתם׳
ספר׳
עד׳
עת׳
קץ׳
רבו׳
יעברו׳
והדעת׳
תרבה׳
5 ואני׳
דניאל׳
הביטתי׳
והנה׳
אחרים׳
עמדים׳
מזה׳
על׳
שפת׳
היאר׳
ומזה׳
6 ואמר׳
אל׳
האיש׳
לבוש׳
הבדים׳
אשר׳
מעל׳
מים׳
ידיו׳
ורגליו׳
7 ואשמע׳
את׳
האיש׳
לבוש׳
הבדים׳
אשר׳
מעל׳
מים׳
וירם׳
ימינו׳
ושמאלו׳
אל׳
שמים׳
וישבע׳
בחי׳
עולם׳
כי׳
למועד׳
מועדים׳
וחצי׳
8 ואני׳
שמעתי׳
ולא׳
הבנתי׳
ואמר׳
אדני׳
מה׳
אחרית׳
אלה׳
9 ויאמר׳
לך׳
דניאל׳
כי׳
סתם׳
וחתם׳
דברים׳
עד׳
עת׳
קץ׳
10 יתבררו׳
ויתלבנו׳
וצרופים׳
רבים׳
ויבינו׳
רשעים׳
ולא׳
יבינו׳
רשעים׳
11 ומעת׳
הסיר׳
התמיד׳
ונתן׳
שקוץ׳
משמם׳
יבוא׳
ימים׳
אלפים׳
שלשים׳
ומאתים׳
12 אשרי׳
המחכה׳
והגיע׳
לימים׳
אלפים׳
שלשים׳
וחמשה׳
עשר׳
13 ואתה׳
לך׳
לקץ׳
ונוח׳
ותעמד׳
לגורלך׳
לקץ׳
הימין׳

ב-מש

1 מעשה הראשון עשיתי אתך תאופלוס אשר
בו הוא אשר הוא מתחיל לעשות ולהורות
2 עד היום אשר נעלה אל־על אחר אשר
צוה את־השליחים הבחרים ברוח הקדש
3 אשר הראה גם־הם חיים אחר אשר־
מות־הוא בעצמם בראיות רבות אשר
נראה אליהם ארבעים יום ודבר אל־
4 מלכות אלהים ובהיותו אתם יחד צוה
אותם לבלתי־סור מירושלים כי אם־
יחכו לברית אבי אשר שמעתם מפי
5 כי יוחנן טבל במים אך אתם
תטבלו ברוח הקדש לא־רחוק הוא היום
6 ובהיותם יחד שאלו אותו לאמר
אדוני הבעד הזה אתה תשיב את־
מלכות ישראל אל־מכונה ויאמר אליהם
7 לא־לכם לדעת עתים ורגעים אשר
שם אבי בחזקתו אשר אשר־
בחר בעצמו בעבור הראות לבני אדם
8 אמיתות הדבר אך תקבלו כח בהיות
רוח־הקדש עליכם ותהיו לי עדים
בירושלים ובכל יהודה ושומרון ועד
9 אפסי הארץ ובהגיד
הדברים האלה הרים אותו לעיני כל
ענן נשא אותו מעל עיניהם
10 ובהיות עיניהם נתונות
אל־השמים בעת אשר־עלה הנה
,שני אנשים לבושים בגדי־לבן עמדו
11 ויאמרו אל־אנשי גליל
מדוע אתם עומדים ומביטים אל־
השמים הלא אותו אשר־לקח מעליכם
12 אז שבו אל־ירושלים מן־
הר הנקרא הר־הזיתים אשר־הוא קרוב
אל־ירושלים כדרך־שבת אחת ובהגיעם
13 אל־העליה אשר־שם
ישבו אנשי־הבית

ملاخي-٢

1 معبد الرب ملاخي الذي وحي من الله لبني إسرائيل
عن طريق ملاخي النبي 2 أحببتكم يقول الرب فقلتم
بم أحببتنا أليس عيسو أخا يعقوب يقول الرب ولكني
أحببت يعقوب 3 وأبغضت عيسو وجعلت جباله خرابا
وميراثه لذئاب البرية لأن أدوم قال قد هدمنا فنعود
فنبني الخرب هكذا قال رب الجنود هم يبنون وأنا
أهدم ويدعونهم تخم الشر والشعب الذي غضب الرب
إلى الدهر 4 فتنظر عيناكم وأنتم تقولون ليتعظم
الرب من تخم إسرائيل 5 الابن يكرم أباه والعبد سيده
فإن كنت أنا أبا فأين كرامتي وإن كنت أنا سيدا فأين
هيبتي قال رب الجنود لكم أيها الكهنة الذين يحتقرون
اسمي وقلتم بم احتقرنا اسمك 6 تقدمون خبزا نجسا
على مذبحي وقلتم بم نجسناك قولكم إن مائدة الرب
محتقرة 7 وإن قربتم أعمى للذبيحة أليس شرا وإن
قربتم عرجا ومريضا أليس شرا قدمه لواليك أترضى
عنك أو أتقبل وجهك قال رب الجنود 8 والآن تضرع
إلى الله أن يتراءف علينا أليس من يدكم كان هذا
فهل أقبل وجوهكم قال رب الجنود 9 ليت فيكم من
يغلق الأبواب لئلا توقدوا نارا على مذبحي مجانا
لا أسر بكم قال رب الجنود ولا أقبل من يدكم
قربانا 10 لأن من مشرق الشمس إلى مغربها
اسمي عظيم بين الأمم وفي كل مكان يقرب لاسمي
بخور وتقدمة طاهرة لأن اسمي عظيم بين الأمم
قال رب الجنود 11 وأنتم تدنسونه بقولكم إن
مائدة الرب نجسة وثمره أي طعامه محتقر
11 وقلتم ما أتعب هذا وتنفخون عليه قال رب
الجنود وجئتم بالمخطوف والأعرج والمريض
وقربتم القربان أفأقبله من يدكم قال رب
12 ملعون الغاش الذي يكون في قطيعه ذكر
وينذر ويذبح للرب عيبا لأني ملك عظيم قال رب
الجنود واسمي مخوف بين الأمم 13 وأنتم
تنفخون عليه قال رب الجنود وجئتم بالمخطوف
والأعرج والمريض وقربتم القربان أفأقبله من
يدكم قال رب 14 وملعون الغاش الذي يكون
في قطيعه ذكر وينذر ويذبح للرب عيبا لأني
ملك عظيم قال رب الجنود واسمي مخوف بين
الأمم

Romans

1

1 Paulus, ein Knecht Christi Jesu, berufen zum Apostel, ausgesondert
zum Evangelium Gottes, 2 welches er zuvor verheißen hat durch seine
Propheten in den heiligen Schriften, 3 von seinem Sohn, der
geboren ist aus dem Samen Davids nach dem Fleisch, 4 der
kräftig erwiesen ist ein Sohn Gottes nach dem Geist, der
heiligmacht, seit er aus den Toten auferstanden ist, nämlich
Jesus Christus, unser Herr, 5 durch den wir empfangen haben
Gnade und Apostelamt, zu Ehren seines Namens unter allen
Völkern, 6 unter welchen auch seid ihr, die ihr berufen
seid von Jesus Christus, 7 allen, die da sind zu Rom,
geliebten Gottes, berufenen Heiligen: Gnade sei mit euch
und Friede von Gott, unserm Vater, und dem Herrn Jesus
Christus. 8 Zuvor danke ich meinem Gott durch Jesus Christus
euer aller, weil man von euch redet in aller Welt. 9 Denn
Gott ist mein Zeuge, dem ich dienen im Geist
mit dem Evangelium seines Sohnes, wie ich ohne Unterlaß
euer gedenke, 10 allezeit in meinem Gebet bittend, ob
sich nun einmal wohlfügen will, zu euch zu kommen
durch den Willen Gottes. 11 Denn mich verlangt euch zu
sehen, auf daß ich euch mitteile etwas geistlicher
Gabe, euch zu stärken, 12 das ist, mich mit euch zu
trösten durch einander, euer und meiner Glaube.
13 Ich will euch nicht verhalten, daß ich mir
manchmal vorgesetzt habe, zu euch zu kommen,
und bin bisher verhindert worden, auf daß ich
Frucht unter euch auch habe, wie unter den andern
Heiden. 14 Griechen und Barbaren, Weisen und Unweisen
bin ich ein Schuldner. 15 Darum, soviel an mir ist,
bin ich bereit, euch auch zu verkündigen das Evangelium
allen, die in Rom sind. 16 Denn ich schäme mich des
Evangeliums nicht; es ist eine Kraft Gottes, die
da selig macht alle, die daran glauben, die Juden
zuerst und auch die Griechen. 17 Sintemal darin offenbart
wird die Gerechtigkeit, die vor Gott gilt, welche kommt
aus dem Glauben in den Glauben, wie geschrieben steht:
Der Gerechte wird seines Glaubens leben. 18 Denn
Gottes Zorn wird vom Himmel offenbart über alle
Gottlosigkeit und Ungerechtigkeit der Menschen,
die die Wahrheit in Ungerechtigkeit aufhalten,
19 sofern das, was man von Gott erkennen kann,
unter ihnen offenbar ist; denn Gott hat es ihnen
offenbart. 20 Denn sein unsichtbares Wesen, nämlich
seine ewige Macht und Gottheit, ist seit der Schöpfung der
Welt an den Werken ersehen, wahrgenommen und
21 Denn wiewohl sie wissen von Gott, haben sie
Gott nicht gepriesen als einen Gott noch
gedankt, sondern sind dahin gerathen in ihrem
Dichten, und ihr unverständiges Herz ist
verfinstert. 22 Sie haben sich mit Weisheit
gebrüstet, sind zu Narren geworden, 23 und
haben die Herrlichkeit des unverweslichen
Gottes verwandelt in das Bild eines
verweslichen Menschen und der Vögel und
der vierfüßigen und der kriechenden Thiere.
24 Darum hat sie auch Gott dahin gegeben
in ihrer Lüste Gelüsten, unreinem Wesen
ihre Leiber zu schänden unter sich selbst,
25 sie, die Gottes Wahrheit verwandelt haben
in Lügen und haben geehrt und gedienet
der Kreatur mehr denn dem Schöpfer,
der da gelobet ist in Ewigkeit, Amen.

ܡܪܩܘܣ

1

ܫܘܪܝܐ ܕܒܫܪܬܐ ܕܐܝܢܘܢ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܫܪܝܐ ܠܒܪܗ ܕܡܪܝܐ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ ܕܐܫܥܝܐ ܗܢܐ ܫܕܪ ܠܡܠܐܟܝ ܩܕܡܝ ܕܢܫܕܪ ܠܟ ܐܪܚܟ ܕܢܗܘܐ ܡܫܕܪ ܩܠܐ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܐܬܘܪܝ ܕܡܪܝܐ ܐܬܪܘܗܝ ܕܥܒܕܘ ܫܒܝܠܘܗܝ ܕܐܠܗܢܘ ܟܠ ܡܛܪ ܘܡܛܪ ܕܡܪܝ ܐܬܐ ܕܡܫܬܠܡ ܒܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܥܡܕ ܒܝܘܡܝܗܘܢ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܕܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܕܢܬܕܝܢ ܠܚܝܐ ܘܠܡܝܬܐ ܘܠܡܪܕܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠ ܒܪܬܐ ܕܒܪܢܫ

ܗܘܝܬܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܗܫܬܐ ܐܦܠܘ ܕܡܐܡܢܝܢ ܒܗ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܬܪܘܢܢܝܢ ܒܫܘܒܚܐ ܕܠܐܠܦ ܘܠܬܪܝܨܝ ܫܢܝܢ ܕܡܠܝܢ ܗܘܝܢ ܒܗ ܒܫܘܒܚܐ ܕܠܐ ܡܠܠܐ ܘܡܫܬܒܚܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܟܘܢ ܕܢܗܘܐ ܒܫܠܡܐ ܕܡܫܝܚ

10 אל־אמר להם בני אל־חי
יקרא־להם׃ 11 ויקבצו בני־יהודה
ובני־ישראל יחדו׃ ושמו להם
ראש־אחד ועלו מן־הארץ
כי־גדול יום יזרעאל׃ 12 אמרו
לאחיכם עמי ולאחותיכם
רחמה׃ 13 הריבו באמכם הריבו
כי־היא לא־אשתי ואנכי לא־
אישה ותסר זנותיה מפניה
ונאפופיה מבין שדיה׃ 14 פן־
אפשיטנה ערומה והצגתיה
כיום הולדתה׃ ושמתי מדבר
כערבה ושתתיה כארץ־ציה
והמיתיה בצמא׃ 15 וגם־את־
בניה לא־ארחם כי־בני זנונים
הם׃ 16 כי־זנתה אמם הבישה
הרתם׃ כי־אמרה אלכה אחרי
מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי
ופשתי שמני ומשקי׃ 17 לכן
הנני שך את־דרכך בסירים
ובנתי את־גדרה׃ 18 ולא תמצא
את־נתיבותיה׃ 19 ורדפה את־
מאהביה ולא תשיגם ובקשתם
ולא תמצא׃ אז אמרתי אלכה
ושבתי אל־אישי הראשון כי־
טוב־לי אז׃ 20 ואנכי לא ידעתי
כי־הוא נתן־לה את־הדגן
והתירוש והיצהר׃ וכסף הרביתי
לה וזהב עשו לבעל׃ 21 לכן
אשוב ולקחתי דגני בעתו
ותירושי בזמנו והצלתי צמרי
ופשתי לכסות את־ערותה׃
22 ועתה אגלה את־נבלתה
לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה
מידי׃ 23 והשבתי כל־משוש
חגה חדשה ושבתה וכל־מועדה
׃ 24 והשמתי גפנה ותאנתה
אשר אמרה אתנה־לי
מאהבי ונתנם לי לאכלה
ולבגד׃ 25 ופקדתי עליה
את־ימי הבעלים אשר
תקטיר להם ותעד נזמה
וחליה ותלך אחרי מאהביה
ואתי שכחה׃ נאם יהוה׃
26 לכן הנני מפתה
אותה והוליכתיה המדבר
ודברתי על־לבה׃ 27 ונתתי
לה את־כרמיה משם
ואת־עמק עכור לפתח־תקוה
׃ 28 ועלתה שם כימי
נעורה וכיום עלותה מארץ
מצרים׃ 29 והיה ביום ההוא
נאם־יהוה תקרא אישי
ולא־תקרא־לי עוד בעלי׃
30 והסרתי את־שמות הבעלים
מפיה ולא־יזכרו עוד בשמם׃
31 ולקחתי אותך לי לאשה
בצדק ובמשפט ובחסד
וברחמים׃ 32 ולקחתי אותך
לי לאמונה וידעת את־יהוה׃
33 והיה ביום ההוא אענה
נאם־יהוה אענה את־השמים
והם יענו את־הארץ׃
34 והארץ תענה את־הדגן
ואת־התירוש ואת־היצהר
והם יענו את־יזרעאל׃
35 וזרעתיה לי בארץ
ורחמתי את־לא רחמה
ואמרתי ללא־עמי עמי־אתה
והוא יאמר אלהי׃

6 1 אמרו אל־אחיכם עמי
ולאחותיכם רחמה׃ 2 הריבו
באמכם הריבו כי־היא לא־
אשתי ואנכי לא־אישה ותסר
זנותיה מפניה ונאפופיה
מבין שדיה׃ 3 פן־אפשיטנה
ערומה והצגתיה כיום הולדתה
ושמתיה כמדבר והשיתיה
כארץ ציה והמיתיה בצמא׃
4 וגם־בניה לא־ארחם כי־בני
זנונים הם׃ 5 כי־זנתה אמם
הובישה הרתם כי־אמרה
אלכה אחרי מאהבי נתני
לחמי ומימי צמרי ופשתי
שמני ומשקי׃ 6 לכן הנני
שך את־דרכך בסירים
ובנתי את־גדרתה ונתיב
לא תמצא׃ 7 ורדפה את־
מאהביה ולא תשיגם ובקשתם
ולא תמצא׃ אז אמרתי אלכה
ושבתי אל־אישי הראשון כי־
אז טוב־לי׃ 8 ואנכי לא ידעתי
כי־הוא נתן־לה את־הדגן
והתירוש והיצהר׃ וכסף
הרביתי לה וזהב עשו לבעל׃
9 לכן אשוב ואקח דגני
בעתו ותירושי בזמנו והצלתי
צמרי ופשתי לכסות את־
ערותה׃ 10 ועתה אגלה
נבלתה לעיני מאהביה
ואיש לא־יצילנה מידי׃
11 והשבתי כל־משושה חגה
חדשה ושבתה וכל־מועדה׃
12 והשמתי גפנה ותאנתה
אשר אמרה אתנה־לי
מאהבי ונתנם לי לאכלה
ולבגד׃ 13 ופקדתי עליה
את־ימי הבעלים אשר
תקטיר להם ותעד נזמה
וחליה ותלך אחרי מאהביה
ואתי שכחה׃ נאם־יהוה׃
14 לכן הנני מפתה אותה
והוליכתיה המדבר ודברתי
על־לבה׃ 15 ונתתי לה
את־כרמיה משם ואת־עמק
עכור לפתח תקוה׃ ועניתה
שם כימי נעורה וכיום עלותה
מארץ מצרים׃ 16 והיה
ביום ההוא נאם־יהוה תקרא
אישי ולא־תקרא־לי עוד
בעלי׃ 17 והסרתי את־שמות
הבעלים מפיה ולא יזכרו
עוד בשמם׃ 18 וכרתי להם
ביום ההוא ברית עם־חית
השדה ועם־עוף השמים
ורמש האדמה ושבר־קשת
ומלחמה אשבר מן־הארץ
והשכבתים לבטח׃ 19 וארשתיך
לי לעולם וארשתיך לי
בצדק ובמשפט ובחסד
וברחמים׃ 20 וארשתיך לי
באמונה וידעת את־יהוה׃
21 והיה ביום ההוא אענה
נאם־יהוה אענה את־השמים
והם יענו את־הארץ׃
22 והארץ תענה את־הדגן
ואת־התירוש ואת־היצהר
והם יענו את־יזרעאל׃
23 וזרעתיה לי בארץ
ורחמתי את־לא רחמה
ואמרתי ללא־עמי עמי־אתה
והוא יאמר אלהי׃

7 1 ויהוה אמר אלי עוד
לך אהב אשה רעת
ומנאפת כאהבת יהוה
את־בני ישראל והם פנים
אל־אלהים אחרים ואהבו
אשישי ענבים׃ 2 כרתי־לה
בכסף וחמר וחלתך׃
3 ואמר אליה ימים רבים
תשבי־לי לא תזני ולא
תהיי לאיש וגם־אני אליך׃
4 כי־ימים רבים ישבו בני־
ישראל אין מלך ואין שר
ואין זבח ואין מצבה ואין
אפד ותרפים׃ 5 אחר ישבו
בני־ישראל ובקשו את־יהוה
אלהיהם ואת־דוד מלכם
ופחדו אל־יהוה ואל־טובו
באחרית הימים׃ 6 שמעו
דבר־יהוה בני ישראל כי־
ריב ליהוה עם־יושבי הארץ
כי אין־אמת ואין־חסד
ואין־דעת אלהים בארץ׃
7 אלה וכחש ורצח וגנב
ונאף פרצו ודמים בדמים
נגעו׃ 8 לכן יתאבל הארץ
ואמלל כל־יושב בה בחית
השדה ועוף השמים וגם
דגי הים יאספו׃ 9 אך
איש אל־יוכח ואל־יתוכח
עם־כהן׃ 10 וכשלת היום
וכשל גם־נביא עמך דמיתי
אמך׃ 11 כהן אשר־לא־
יודע בזה׃ 12 עמי בעצו
יבקש ומקלו יגיד לו כי
רוח זנונים התעה ויזנו
מתחת אלהיהם׃ 13 על־
ראשי ההרים יזבחו ועל־
הגבעות יקטרו׃ תחת אלה
ולבנה ולבנה׃ 14 לא־אפקד
על־בנותיכם כי תזנינה
וכלותיכם כי תנאפנה
כי־הם עם־הזנות יבדלו
ועם־הקדשות יזבחו׃
15 אם־תזנה אתה ישראל
אל־יאשם יהודה׃ ואל־
תבאו הגלגל ואל־תעלו
בית־און׃ ואל־תשבעו
חי־יהוה׃ 16 כי־כפרה
סררה ישראל׃ עתה
ירעם יהוה ככר רחב׃
17 חבור עצבים אפרים
הנחם׃ 18 סר גאון
אהבו בשת מגניה׃
19 צרור כנפיה ברוח
ויבשו מזבחותם׃

9 ויהי מרבית המשלה ולא מוגה לה עתה הקל אדמת זבולון ואדמת נפתלי
כבד הדרך הים עבר הירדן גלילת הגוים׃ 2 העם ההלכים בחשך ראו אור גדול
יושבי בארץ צלמות אור נגה עליהם׃ 3 הרבית הגוי לא הגדלת השמחה
שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל׃ 4 כי שבר עלו
מטה שבמו ומטה כתפו שבט נגשו כיום מדין׃ 5 כי כל־רגש רגש ברגז
ושמלה מגולגלה בדם׃ 6 כי־ילד ילד־לנו בן נתן־לנו ותהי המשרה על־שכמו
וקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי־עד שר־שלום׃ 7 לרבה המשרה ולשלום
אין־קץ על־כסא דוד ועל־ממלכתו לכונה ולסעדה במשפט ובצדקה
מעתה ועד־עולם קנאת יהוה צבאות תעשה־זאת׃ 8 אדני שלח־דבר
ביעקב ונפל בישראל׃ 9 וידעו כל־העם אפרים ויושב שומרון
הגאים וברחב־לב לאמר׃ 10 לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים כרתו
וארזים נחליף׃ 11 ויגבה צרי־רצין עליו ואת־אויביו יסכסך׃
12 ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את־ישראל בכל־פה
בכל־זאת לא־שב אפו ועוד ידו נטויה׃ 13 והעם לא־שב אל־מכהו
ואת־יהוה צבאות לא בקשו׃ 14 ויכרת יהוה מישראל ראש
וזנב כפת ואגמון יום אחד׃ 15 הזקן והנשוא הוא־ראש
ונביא מורה שקר הוא־זנב׃ 16 והיו מאשרי העם הזה מתעים
ומאשריו מבלעים׃ 17 על־כן על־בחוריו לא־שמח אדני
ואת־יתומיו ואת־אלמנותיו לא ירחם כי כלם חנפים ומרעים
וכל־פה דבר נבלה בכל־זאת לא־שב אפו ועוד ידו נטויה׃ 18 כי
רשעה בערה כאש שמיר ושית תאכל ותצת בעבי היער
ויתאבכו כגבה עשן׃ 19 בעברת יהוה צבאות נעתם הארץ
והיתה העם כמאכלת אש איש על־בשר אחיו יאכלו׃

10 הוי חקקי־און וכתבי עמל כתבו׃ 2 להטות מדין דלים
ולגזול משפט עניי עמי לבז־להם אלמנות ויתומים יבזו׃ 3 ומה־תעשו
ליום פקדה ולשואה מרחוק תבא על־מי תברחו לעזרה ואי־זה תעזבו
כבודכם׃ 4 בלתי כרע תחת אסיר ובחרגה יפלו׃ בכל־זאת לא־שב אפו
ועוד ידו נטויה׃ 5 הוי אשור שבט אפי והמטה בידם זעמי׃ 6 אל־גוי
חנף אשלחנהו ועל־עם אברתי אצונהו לשלל־שלל ולבז־בז ולשום
מרמס כטיט חוצות׃ 7 והוא לא כן יחשב ולבו לא כן ידמה כי
לשמד גוים לא מעט׃ 8 כי יאמר הלא־שרי יחד מלכים׃ 9 הלא כאשר
כרכמיש כלנו אם לא כארפד חמת אם לא כדמשק שמרון׃ 10 אשר
מצאה ידי לממלכות האלילים ופסיליהם מירושלם ושמרון׃ 11 הלא
כאשר עשיתי לשמרון ולעצביה כן אעשה לירושלם ולעצביה׃
12 והיה כי־יכלה אדני את־כל־מעשהו בהר־ציון ובירושלם אפקד
על־פרי גדל־לבב מלך אשור ועל־תפארת רום עיניו׃ 13 כי אמר
בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבון אני ואסיר גבולות עמים
ובצנם בזזתי ואורידה כאבירים יושבים׃ 14 ותמצא כקן
עשר־העמים חילי וכאסף ביצים עזובות אני כל־הארץ
ולא־היה נוסף כנף ופצה־פה ומצפיף׃ 15 האם־תתגדל
הגרזן על־החצב בו אם־יתרומם המטה על־מרימיו כמו
שבט את־מרימיו כמו־לא־עץ׃ 16 לכן יאמר אדני יהוה צבאות
בדשן בכבודו יקד יקד כאש׃ 17 והיה אור־ישראל לאש
וקדושו לשלהבת ובערה ואכלה שמיר ושית ביום אחד׃
ויכלה את־יער כרמלו ואת־פארי מן־הנפש עד־בשר עד
היותו כמסס נס׃ 18 ויתר עצי יערו מספר ונער יכתבם׃
19 והיה ביום ההוא לא־יוסיף שארית ישראל ופליטת בית
יעקב לשעון על־מכהו׃ 20 ונשענו על־יהוה קדוש ישראל
באמת׃ 21 שארית ישוב שארית יעקב אל־אל גבור׃
כי אם־יהיה עמך ישראל כחול הים שארית בו ישובו
כלה חרוצה שטפה צדקה׃ 22 כי־כלה ונחרצה אדני יהוה
צבאות עשה בקרב כל־הארץ׃ 23 לכן כה־אמר אדני יהוה
צבאות אל־תירא עמי יושב ציון מאשור בשבט יכה
ומטהו נשא עליך בדרך מצרים׃ 24 ועוד מעט־מעט כלה
זעם ואפי בכליתם׃ 25 והקים עליו יהוה צבאות שוט
כמכת מדין בצור עוד׃ 26 והיה ביום ההוא יסור סבלו
מעל כתפך ועלו מעל צוארך׃ 27 ונמר עול מפני שמן׃
בא עיות מרמון עבר מגרון ובקר מלכים׃ 28 בא עלות
מגרון עבר מכמס יפקד כליו׃ 29 עברו מעברה גבע
מלון לנו רמה חרדה שאול גבעת שאול נסה׃ 30 רני
קולך בת־גלים הקשיבי עניה לישה׃ 31 נדדה מדמנה
יושבי הגבים העזיבו׃ 32 עוד היום בנוב לעמד יד
הר־בת־ציון גבעת ירושלם׃ 33 הנה אדני יהוה צבאות
מסעף פארה בפחד ורמי הקומה גדעים ורמים שפלו׃
34 וסבך היערות בברזל יגדעו ולבנון באדיר יפל׃

11 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה׃
2 ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת
ויראת יהוה׃ 3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפט ולא
למשמע אזניו יוכיח׃ 4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי־ארץ
והכה־ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע׃ 5 והיה צדק אזור
מתניו והאמונה אזור חלציו׃ 6 וגר זאב עם־כבש ונמר עם־גדי
ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם׃ 7 ופרה ודב תרעינה
יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל־תבן׃ 8 ושעשע יונק על־חר
פתן ועל־מאורת צפעוני גמול ידו הדה׃ 9 לא־ירעו ולא־ישחיתו
בכל־הר קדשי כי־מלאה הארץ דעה את־יהוה כמים לים מכסים׃
10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס־עמים אליו גוים
ידרשו ונהיתה מנוחתו כבוד׃ 11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני
שנית ידו לקנות את־שאר עמו אשר יוותר מאשור וממצרים
ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים׃
12 ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל וכנפות יהודה יקבץ
מארבע כנפות הארץ׃ 13 וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו
אפרים לא יקנא את־יהודה ויהודה לא יצר את־אפרים׃
14 ועופפו בכתף פלשתים ימה יחדו בני קדם את־אדום ומואב
משלח ידם ובני עמון משמעתם׃ 15 והחרים יהוה את־לשון
ים מצרים והניף ידו על־הנהר בעזו רוחו והכהו לשבעה
נחלים והדיכו בנעלים׃ 16 והיתה מסלה לשאר עמו אשר
יוותר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים׃

10 ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܗܢܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ
ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܐܬܝܐ ܠܗܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܗܢܐ ܐܦ ܠܐ
ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܐܬܝܐ ܠܗܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ
ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ
ܗܢܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܐܬܝܐ ܠܗܝܢ
ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ
ܕܠܥܠܡ ܗܢܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܐܬܝܐ
ܠܗܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ
ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܗܢܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ
ܐܬܝܐ ܠܗܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ
ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܗܢܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ
ܕܠܥܠܡ ܐܬܝܐ ܠܗܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ
ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܗܢܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ
ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܐܬܝܐ ܠܗܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܗܢܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ
ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܐܬܝܐ ܠܗܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܗܢܐ ܐܦ ܠܐ
ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܐܬܝܐ ܠܗܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ
ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܗܢܐ
ܐܦ ܠܐ

14 1 ואחר ימים אל־תבא ארבעה
אל־תבל אחרי אבדם ואל־תבל
אחרי אבדה 2 אל־תשמח אל־תבל
אחרי אבדה ואל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 3 אל־תשמח אל־תבל
אחרי אבדה ואל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 4 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 5 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 6 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 7 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 8 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 9 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 10 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 11 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 12 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 13 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 14 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 15 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 16 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 17 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 18 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 19 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 20 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה

15 1 אל־תבל אחרי אבדה אל־תבל
אחרי אבדה ואל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 2 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 3 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 4 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 5 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 6 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 7 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 8 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 9 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 10 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 11 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 12 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 13 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 14 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 15 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 16 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 17 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 18 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 19 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה 20 אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה אל־תבל אחרי אבדה
אל־תבל אחרי אבדה ואל־תבל
אחרי אבדה

בתוך הנהר ויהפכו כל המים אשר
בנהר לדם׃ 21 והדגה אשר בנהר
מתה ובאש הנהר ולא יכלו מצרים
לשתות מים מן הנהר ויהי הדם
בכל ארץ מצרים׃ 22 ויעשו כן
חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב
פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר
יהוה׃ 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו
ולא שת לבו גם את זאת׃ 24 וחפרו
כל מצרים סביבות היאר מים לשתות
כי לא יכלו לשתות מימי היאר׃
25 וימלאו שבעת ימים אחרי הכות
יהוה את היאר׃

17

1 ויסעו כל עדת בני ישראל
מדבר סין למסעיהם על פי יהוה
ויחנו ברפידים ולא היה מים לשתות
העם׃ 2 ויריב העם עם משה ויאמרו
תנו לנו מים ונשתה ויאמר אליהם
משה מה תריבון עמדי מה תנסון
את יהוה׃ 3 ויצמא שם העם למים
וילן העם על משה ויאמר למה זה
העלתנו ממצרים להמית אתי ואת
בני ומקני בצמא׃ 4 ויצעק משה
אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה
עוד מעט ורגמני׃ 5 ויאמר יהוה
אל משה עבר לפני העם וקח עמך
מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו
את היאר קח בידך והלכת׃ 6 הנני
עמד לפניך שם על הצור בחרב
והכית בצור ויצאו מימיו ושתה
העם׃ 7 ויקרא שם המקום מסה
ומריבה על ריב בני ישראל ועל
נסותם את יהוה לאמר היש יהוה
בקרבנו או אין׃ 8 ויבא עמלק
וילחם עם ישראל ברפידים׃
9 ויאמר משה אל יהושע בחר לנו
אנשים וצא הלחם בעמלק מחר
אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה
האלהים בידי׃ 10 ויעש יהושע
כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק
ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה׃
11 והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק
׃ 12 וידי משה כבדו ויקחו אבן
וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן
וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה
אחד והיו ידיו אמונה עד בא השמש
׃ 13 ויחלש יהושע את עמלק ואת
עמו לפי חרב׃ 14 ויאמר יהוה אל
משה כתב זאת זכרון בספר ושים
באזני יהושע כי מחה אמחה את
זכר עמלק מתחת השמים׃ 15 ויבן
משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי׃
16 ויאמר כי יד על כס יה מלחמה
ליהוה בעמלק מדר דר׃

18

1 וישמע יתרו כהן מדין חתן
משה את כל אשר עשה אלהים למשה
ולישראל עמו כי הוציא יהוה את
ישראל ממצרים׃ 2 ויקח יתרו חתן
משה את צפורה אשת משה אחר
שלוחיה׃ 3 ואת שני בניה אשר שם
האחד גרשם כי אמר גר הייתי
בארץ נכריה׃ 4 ואת שם האחד
אליעזר כי אמר אלהי אבי בעזרי
ויצלני מחרב פרעה׃ 5 ויבא יתרו
חתן משה ובניו ואשתו אל משה
אל המדבר אשר הוא חנה שם הר
האלהים׃ 6 ויאמר אל משה אני
חתנך יתרו באה אליך ואשתך
ושני בניה עמה׃ 7 ויצא משה
לקראת חתנו וישתחו וישק לו
איש לרעהו וישאלו איש לשלום
ויבאו האהלה׃ 8 ויספר משה
לחתנו את כל אשר עשה יהוה
לפרעה ולמצרים על אודת ישראל
את כל התלאה אשר מצאתם בדרך
ויצלם יהוה׃ 9 ויחד יתרו על כל
הטובה אשר עשה יהוה לישראל
אשר הצילו מיד מצרים׃ 10 ויאמר
יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם
מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל
את העם מתחת יד מצרים׃
11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל
האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם׃
12 ויקח יתרו חתן משה עלה
וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל
זקני ישראל לאכל לחם עם חתן
משה לפני האלהים׃ 13 והיה ממחרת
וישב משה לשפט את העם ויתיצב
העם על משה מן הבקר עד הערב׃
14 וירא חתן משה את כל אשר הוא
עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה
אשר אתה עשה לעם מדוע אתה
יושב לבדך והעם נצב עליך מן
הבקר עד הערב׃ 15 ויאמר משה
לחתנו כי יבא אלי העם לדרש
אלהים׃ 16 כי יהיה להם דבר
באו אלי ושפטתי בין איש ובין
רעהו והודעתי את חקי האלהים
ואת תורתיו׃ 17 ויאמר חתן משה
אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה
׃ 18 נבל תבל גם אתה גם העם
הזה אשר עמך כי כבד מאד הדבר
מכמך לא תוכל עשהו לבדך׃
19 עתה שמע בקולי איעצך ויהי
אלהים עמך היה אתה לעם מול
האלהים והבאת אתה את הדברים
אל האלהים׃ 20 והזהרתה אתהם
את החקים ואת התורות והודעת
להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה
אשר יעשון׃ 21 ואתה תחזה מכל
העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי
אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי
אלפים שרי מאות שרי חמשים
ושרי עשרות׃ 22 ושפטו את העם
בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו
אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם
והקל מעליך ונשאו אתך׃
23 אם את הדבר הזה תעשה וצוך
אלהים והיכלת עמד וגם כל העם
הזה על מקמו יבא׃ 24 וישמע משה
לקול חתנו ויעש ככל אשר אמר׃
25 ויבחר משה אנשי חיל מכל
ישראל ויתן אתם ראשים על העם
שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים
ושרי עשרות׃ 26 ושפטו את העם
בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל
משה כל הדבר הקטן ישפטו הם׃
27 וישלח משה את חתנו וילך לו
אל ארצו׃

ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡ

22

1 And he showed me a river of water of life, clear as crystal,
proceeding from the throne of God and of the Lamb.
2 In the middle of its street, and on either side of the river,
there is the tree of life, bearing twelve kinds of fruit,
yielding its fruit every month; and the leaves of the tree
are for the healing of the nations. 3 No longer will there be any
curse. The throne of God and of the Lamb will be in it, and his
servants will worship him; 4 they will see his face, and his name
will be on their foreheads. 5 And night will be no more; they
will need no light of lamp or light of sun, for the Lord God will
give them light. And they will reign forever and ever. 6 (aiōn g165) Then he said to me, "These words are faithful and true." The Lord, the God of the spirits of the prophets, has sent his angel to show his servants what must soon take place. 7 "And behold, I am coming soon. Blessed is the one who keeps the words of the prophecy of this book." 8 I, John, am the one who heard and saw these things. And when I heard and saw, I fell down to worship at the feet of the angel who showed me these things. 9 (Limnē Pyr g3041 g4442) But he said to me, "Do not do that! I am a fellow servant with you and your brothers the prophets and with those who keep the words of this book. Worship God!" 10 Then he said to me, "Do not seal up the words of the prophecy of this book, for the time is near. 11 Let the evildoer still do evil, let the filthy still be filthy, let the righteous still do right, let the holy still be holy." 12 "Behold, I am coming soon, bringing my reward with me, to repay each one for what he has done. 13 I am the Alpha and the Omega, the first and the last, the beginning and the end." 14 Blessed are those who wash their robes, that they may have the right to the tree of life and may enter by the gates into the city. 15 Outside are the dogs and sorcerers and sexually immoral and murderers and idolaters, and everyone who loves and practices falsehood. 16 "I, Jesus, have sent my angel to testify to you these things for the churches. I am the root and the offspring of David, the bright morning star." 17 The Spirit and the bride say, "Come." And let the one who hears say, "Come." And let the one who is thirsty come; let the one who wishes take the water of life freely. 18 I warn everyone who hears the words of the prophecy of this book: If anyone adds to them, God will add to him the plagues described in this book. 19 And if anyone takes away from the words of this book of prophecy, God will take away his share in the tree of life and in the holy city, which are described in this book. 20 He who testifies to these things says, "Yes, I am coming soon." Amen. Come, Lord Jesus! 21 The grace of our Lord Jesus be with all God's people. Amen.

ראיתי את העיר החדשה ירושלים יורדת מן השמים מאת אלהים מוכנה כאשר כלה
לרדת אל הארץ ראיתי את השמים החדשים והארץ החדשה כי הראשון והארץ הראשונה
עברו ואת הים איננו עוד ואת העיר הקדושה ירושלים החדשה ראיתי יורדת מן השמים
מאת אלהים מוכנה כאשר כלה לעמדה לאישה יפה

21:2,3 חזון

Reader's Guide

ܥܝܢܝܢܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ܡܠܝܢܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Syriac-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܬܗܘܡܐ
7:10 ܡܥܡܩܐ
1:9 ܫܐܘܠܐ
2:9 ܫܐܘܠܐ
11:9 ܫܐܘܠܐ
7:11 ܫܐܘܠܐ
8:17 ܫܐܘܠܐ
1:20 ܫܐܘܠܐ
3:20 ܫܐܘܠܐ

aïdios

20:1 ܡܥܡܩܐ
6:1 ܥܠܡܐ

aiōn

32:12 ܥܠܡ
22:13 ܥܠܡ
39:13 ܥܠܡ
40:13 ܥܠܡ
49:13 ܥܠܡ
19:21 ܥܠܡ
3:24 ܥܠܡ
20:28 ܥܠܡ
29:3 ܬܫܝܡܬܐ
19:4 ܬܫܝܡܬܐ
30:10 ܬܫܝܡܬܐ
14:11 ܬܫܝܡܬܐ
33:1 ܬܗܘܡܐ
55:1 ܬܗܘܡܐ
70:1 ܬܗܘܡܐ
8:16 ܬܗܘܡܐ
30:18 ܬܗܘܡܐ
34:20 ܬܗܘܡܐ
35:20 ܬܗܘܡܐ
14:4 ܫܝܘܠܐ
51:6 ܫܝܘܠܐ
58:6 ܫܝܘܠܐ
35:8 ܫܝܘܠܐ
51:8 ܫܝܘܠܐ
52:8 ܫܝܘܠܐ
32:9 ܫܝܘܠܐ
28:10 ܫܝܘܠܐ
26:11 ܫܝܘܠܐ
34:12 ܫܝܘܠܐ
8:13 ܫܝܘܠܐ
16:14 ܫܝܘܠܐ
21:3 ܥܠܡܐ
18:15 ܥܠܡܐ
25:1 ܡܥܡܩܐ
5:9 ܡܥܡܩܐ
36:11 ܡܥܡܩܐ
2:12 ܡܥܡܩܐ
27:16 ܡܥܡܩܐ
20:1 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
6:2 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
7:2 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
8:2 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
18:3 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
13:8 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
11:10 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
4:4 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
9:9 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
31:11 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
4:1 ܚܝܐܐ
5:1 ܚܝܐܐ
21:1 ܡܫܝܚܐ
2:2 ܡܫܝܚܐ
7:2 ܡܫܝܚܐ
9:3 ܡܫܝܚܐ
11:3 ܡܫܝܚܐ
21:3 ܡܫܝܚܐ
12:6 ܡܫܝܚܐ
20:4 ܡܫܝܚܘܬܐ
26:1 ܡܫܝܚܐ
17:1 ܬܘܪܥܝܬܐ
17:6 ܬܘܪܥܝܬܐ
10:4 ܬܘܪܥܝܬܐ
18:4 ܬܘܪܥܝܬܐ
12:2 ܬܠܝܬܐ
2:1 ܚܛܝܐ
8:1 ܚܛܝܐ
6:5 ܚܛܝܐ
5:6 ܚܛܝܐ
20:6 ܚܛܝܐ
17:7 ܚܛܝܐ
21:7 ܚܛܝܐ
24:7 ܚܛܝܐ
28:7 ܚܛܝܐ
26:9 ܚܛܝܐ
3:11 ܚܛܝܐ
8:13 ܚܛܝܐ
21:13 ܚܛܝܐ
23:1 ܬܝܠܗ-ܐ
25:1 ܬܝܠܗ-ܐ
11:4 ܬܝܠܗ-ܐ
11:5 ܬܝܠܗ-ܐ
18:3 ܬܝܠܗ-ܕ
17:2 ܫܘܪ-ܐ
2:1 ܫܘܪ-ܕ
13:1 ܥܠܡܐ
25:1 ܥܠܡܐ
6:1 ܫܐܘܠܐ
18:1 ܫܐܘܠܐ
9:4 ܫܐܘܠܐ
10:4 ܫܐܘܠܐ
13:5 ܫܐܘܠܐ
12:7 ܫܐܘܠܐ
6:10 ܫܐܘܠܐ
15:11 ܫܐܘܠܐ
11:14 ܫܐܘܠܐ
7:15 ܫܐܘܠܐ
3:19 ܫܐܘܠܐ
10:20 ܫܐܘܠܐ
5:22 ܫܐܘܠܐ

aiōnios

8:18 ܥܠܡ
16:19 ܥܠܡ
29:19 ܥܠܡ
41:25 ܥܠܡ
46:25 ܥܠܡ
29:3 ܬܫܝܡܬܐ
17:10 ܬܫܝܡܬܐ
30:10 ܬܫܝܡܬܐ
25:10 ܬܗܘܡܐ
9:16 ܬܗܘܡܐ
18:18 ܬܗܘܡܐ
30:18 ܬܗܘܡܐ
15:3 ܫܘܪ
16:3 ܫܘܪ
36:3 ܫܘܪ
14:4 ܫܘܪ
36:4 ܫܘܪ
24:5 ܫܘܪ
39:5 ܫܘܪ
27:6 ܫܘܪ
40:6 ܫܘܪ
47:6 ܫܘܪ
54:6 ܫܘܪ
68:6 ܫܘܪ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

eleēsē

32:11 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 Samuel 1
6:22 Samuel 2
6:2 Kings 1
9:2 Kings 1
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
11:7 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

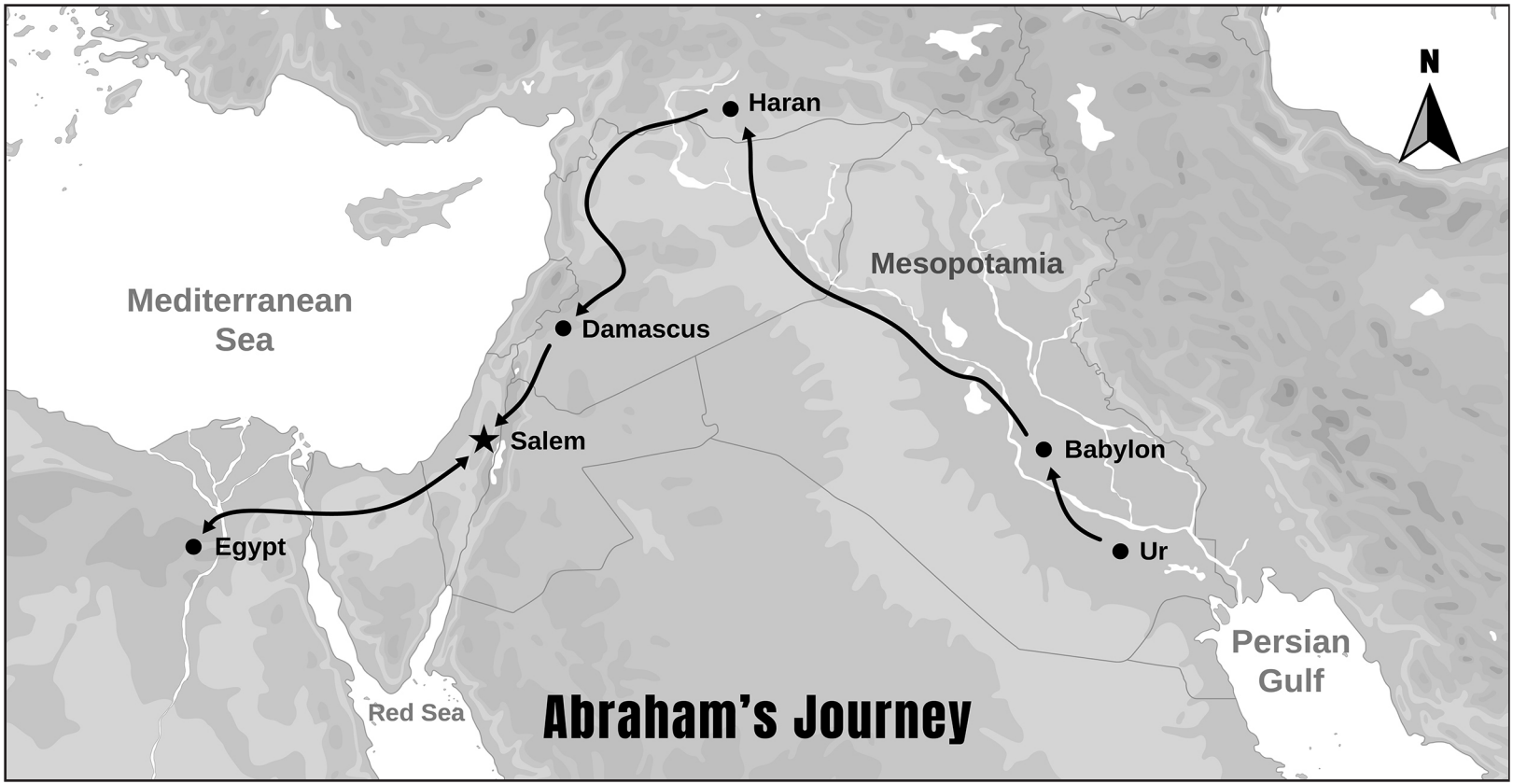

ܒܪܝܬܐ - ܐܠܗܐ ܐܡܪ ܠܐܒܪܡ ܡܢ ܒܝܬܟ ܘܡܢ ܡܕܝܢܬܟ ܘܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܟ ܠܐܪܥܐ ܕܐܚܘܝܢܟ ܐܢܐ ܢܚܘܝܟ ܠܬܪܥܐ ܕܐܬܪ ܐܠܗ ܐܢܐ ܢܫܪܐ ܠܟ ܠܬܪܥܐ ܕܐܬܪ ܐܠܗ ܐܢܐ ܢܫܪܐ ܠܟ 11:8

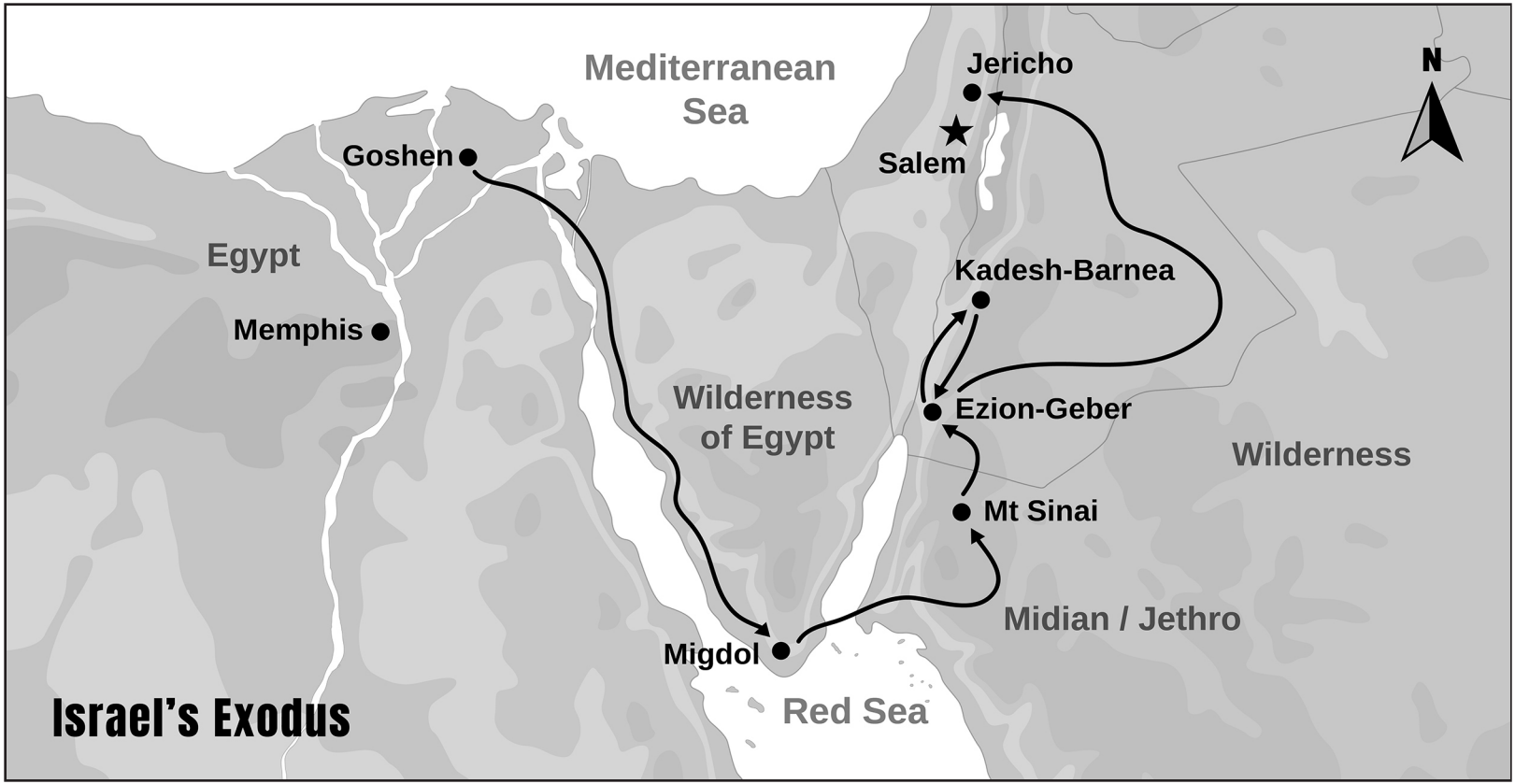

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

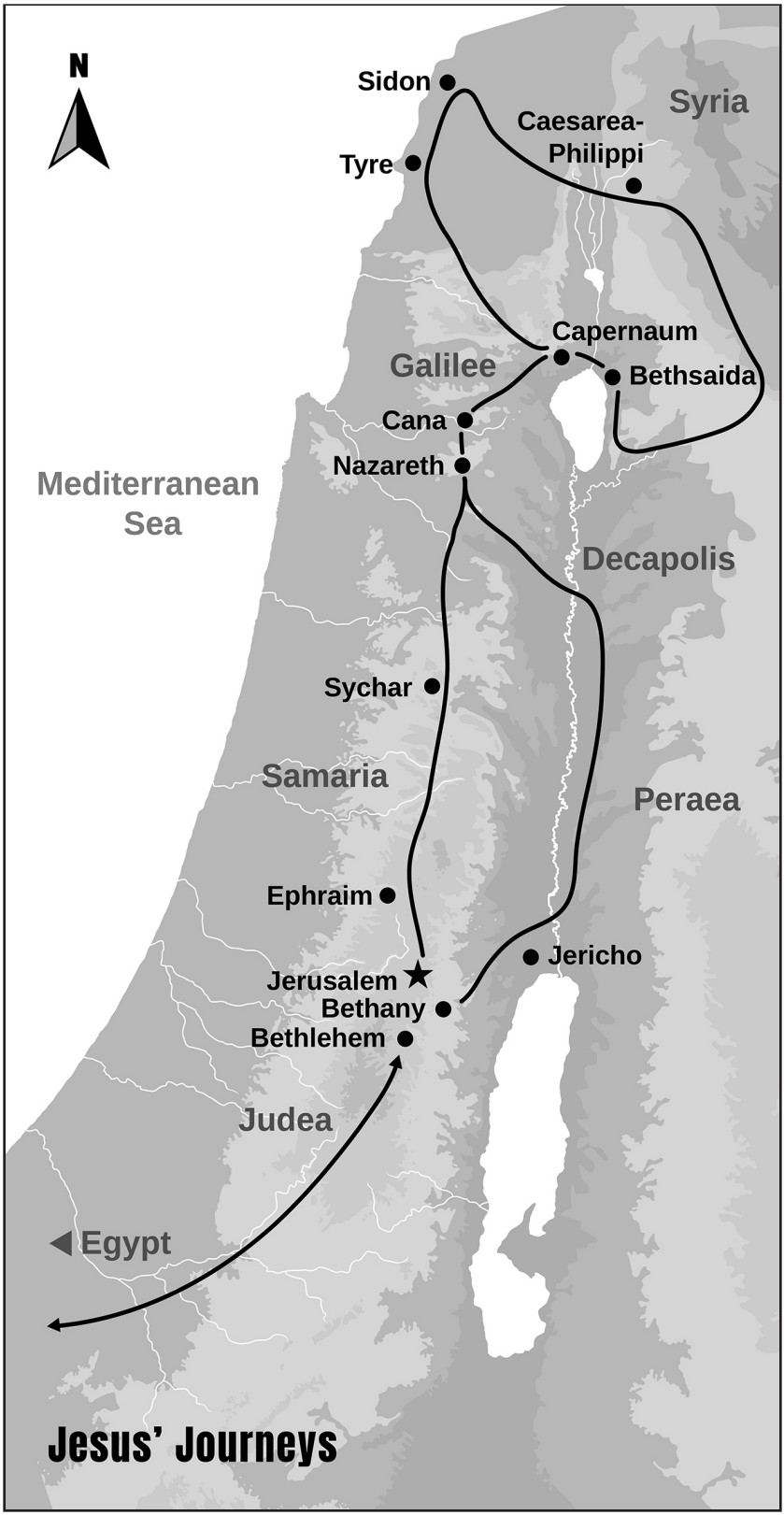

10:45 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܡܪܝܡ ܡܢܐ ܠܐܢܘܢ ܕܢܬܠܢ ܠܟ ܒܬܪܝܢ ܚܕ ܡܢ ܝܡܝܢܟ ܘܚܕ ܡܢ ܣܡܠܟ ܒܡܠܟܘܬܟ

1:1 ܪܘܡܝܐ - ܡܬܝܢ ܕܠܘܩܐ ܕܥܒܪܝܢ ܡܢܐ ܫܘܡܗ ܕܥܒܪ ܡܢ ܫܘܡܗ ܕܥܒܪ ܡܢ ܫܘܡܗ

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td rowspan="3" colspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Destiny

ܡܕܝܢܐ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

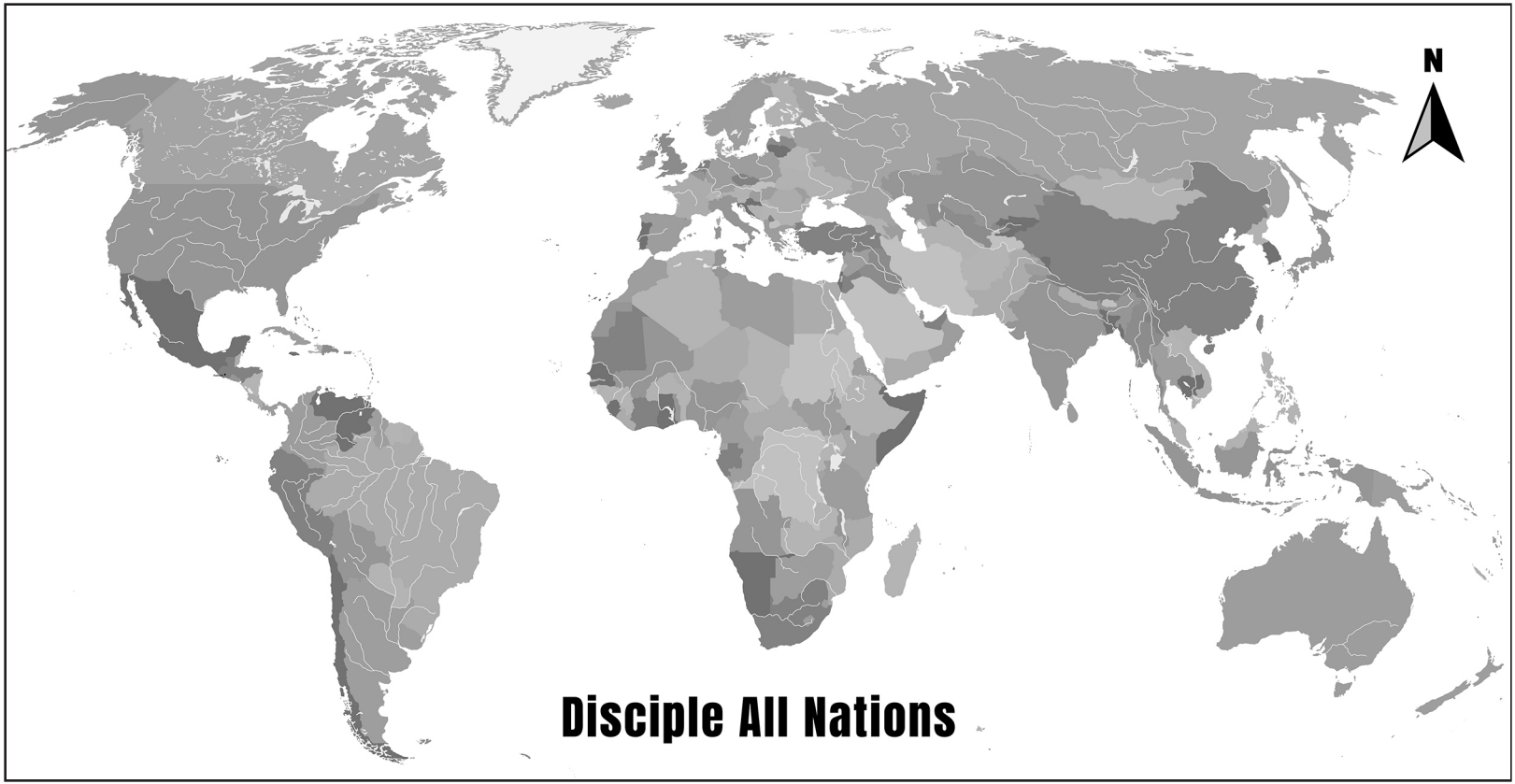

28:19 ,מת - הלכו עתה הגידו לתלמידיו כי קם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם אל